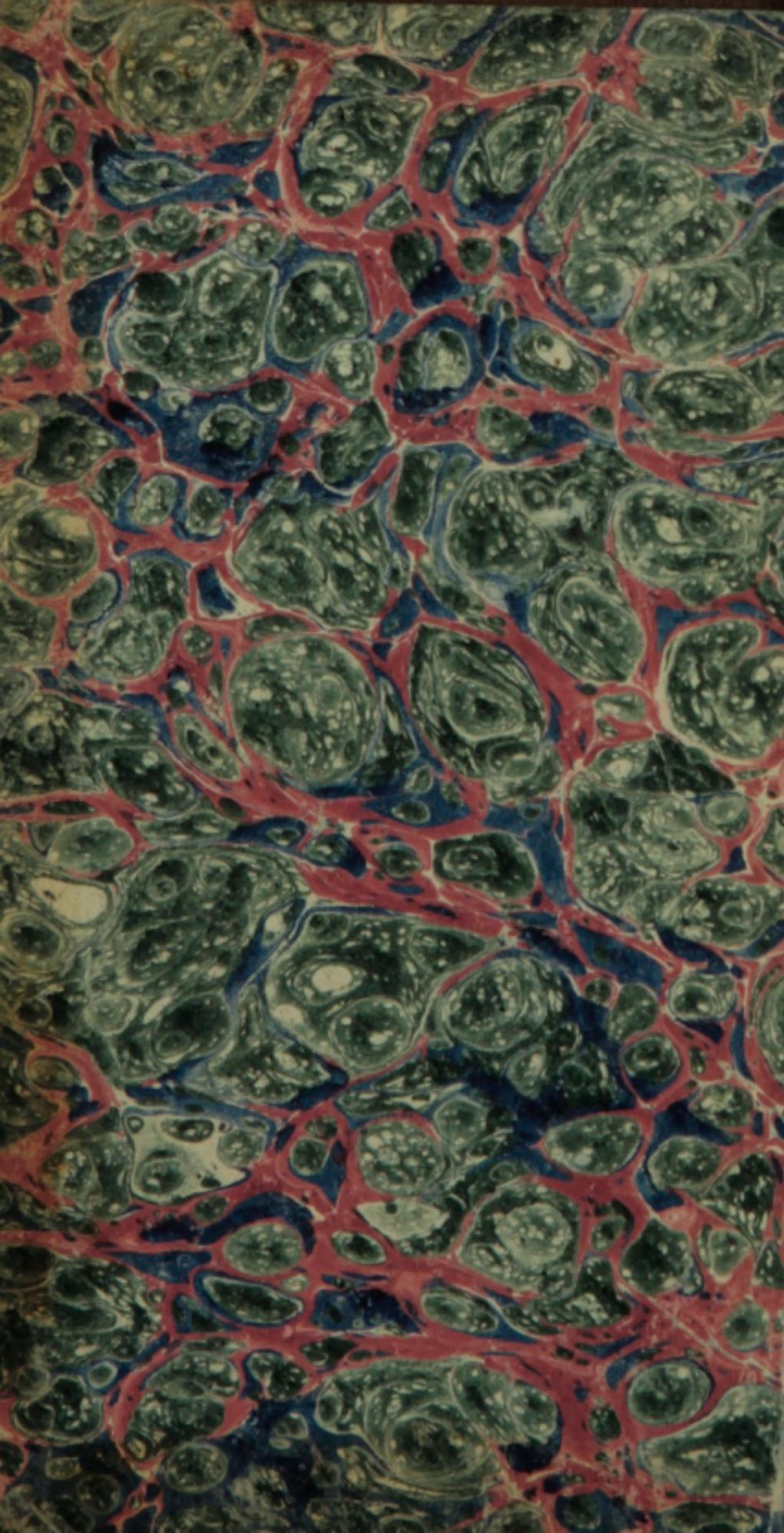
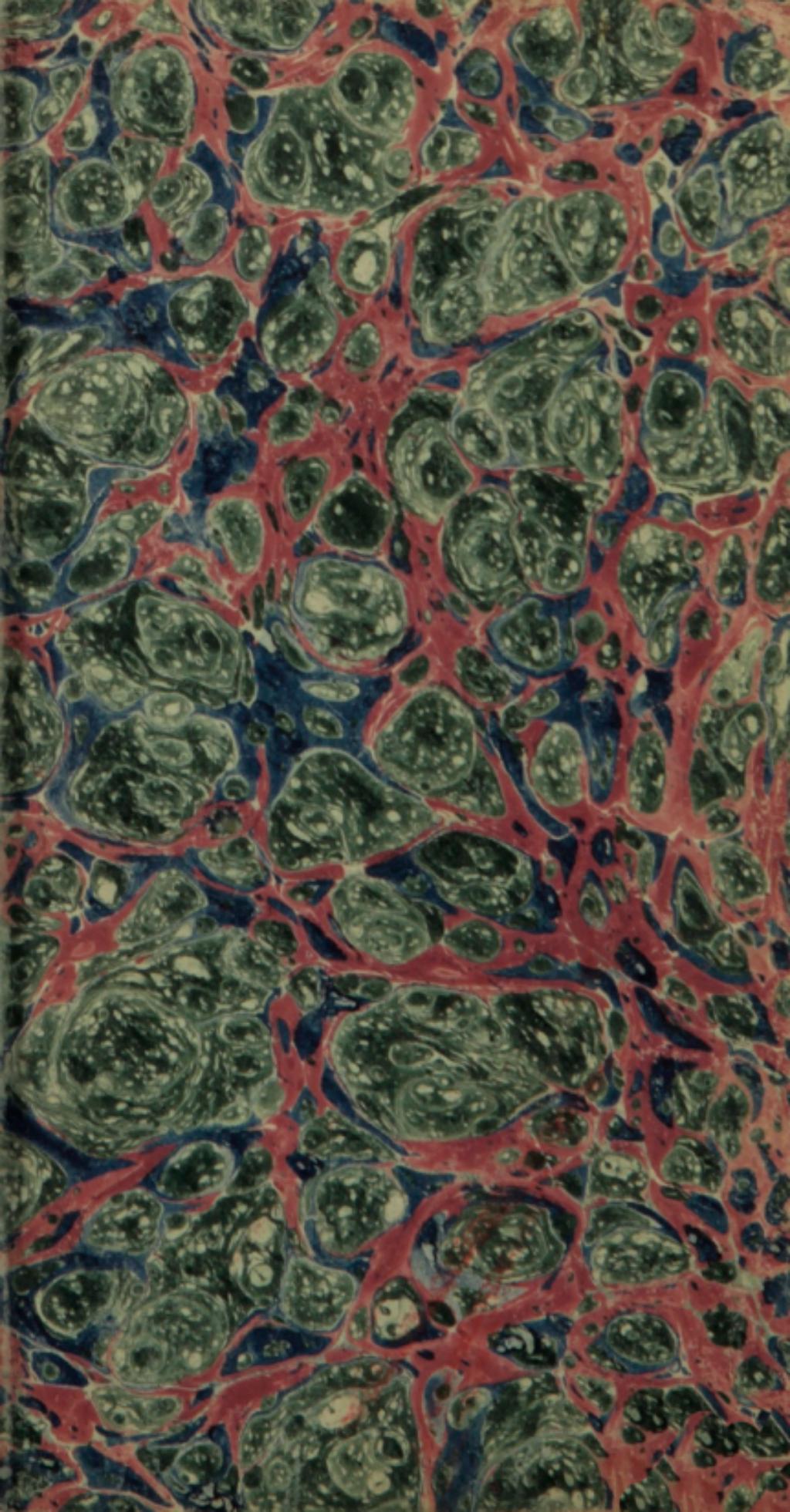

88

5-22

2004

5214-62/29
540-44

6-22

ԱՐԱԿԵ

ԱՐ

ԵՐԱՎԱՐՈՒՄ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԸ

Ի ԳԱՂԱՎԱՆ ԼԵԶՈՒՔ

ԹԱՐԳՄԱՆ ՈՏԱՆԱՏՈՒՄ ԴՄԱՍԻՑ

ԵՒ ԲԱՐՈՅՑՎԱՆ ԽՐԱՏՈՒՑ

ԵՀ. ՄԵԽԱՍ Վ. ԲԺՇԿԵԱՆ
Ի ՄԽԵԹԱՐԵԱՆ ՈՒԽՏԵԿ

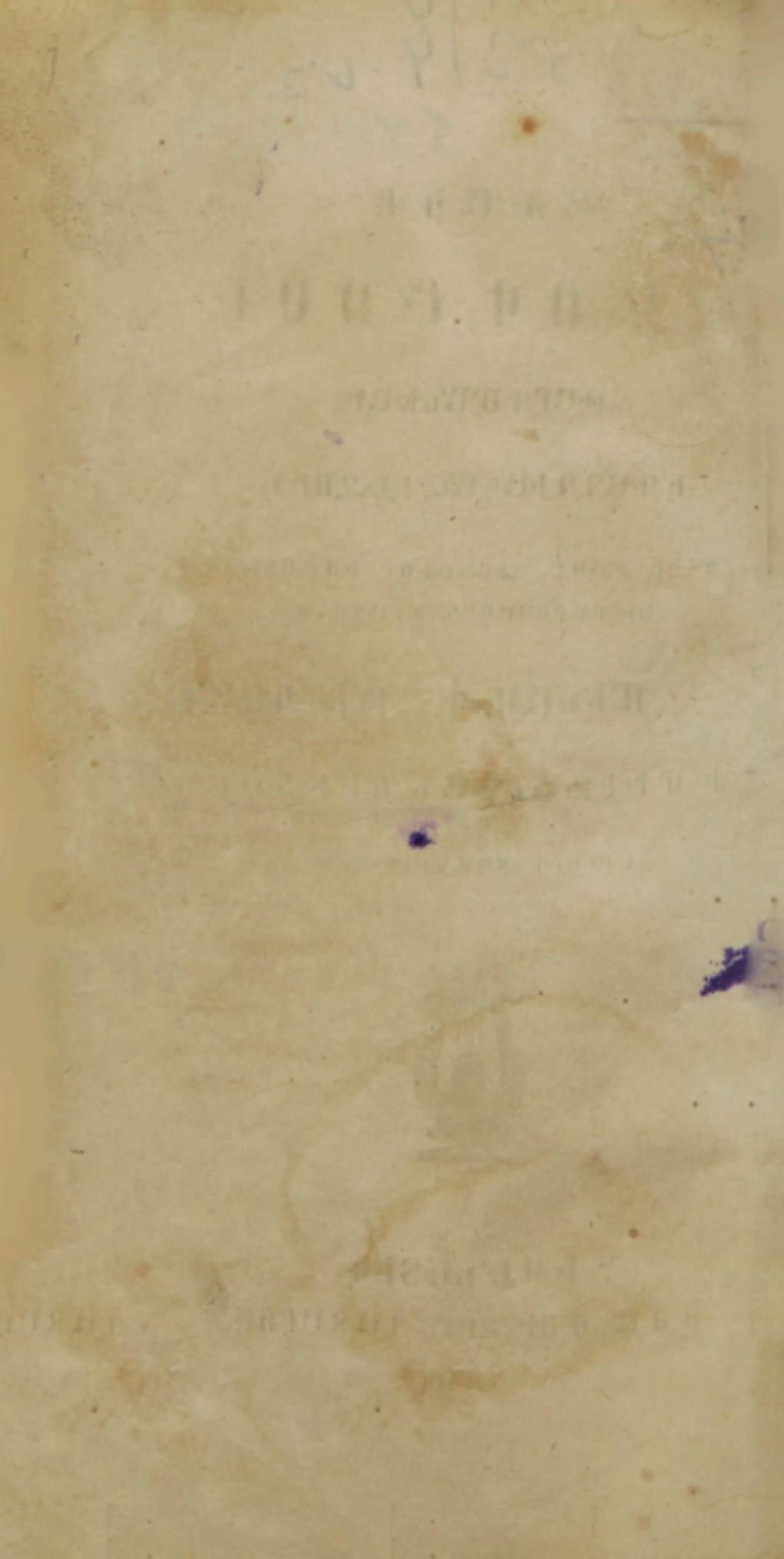
ԵՐՐՈՐԴ ՑՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՎԵՆ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

1849

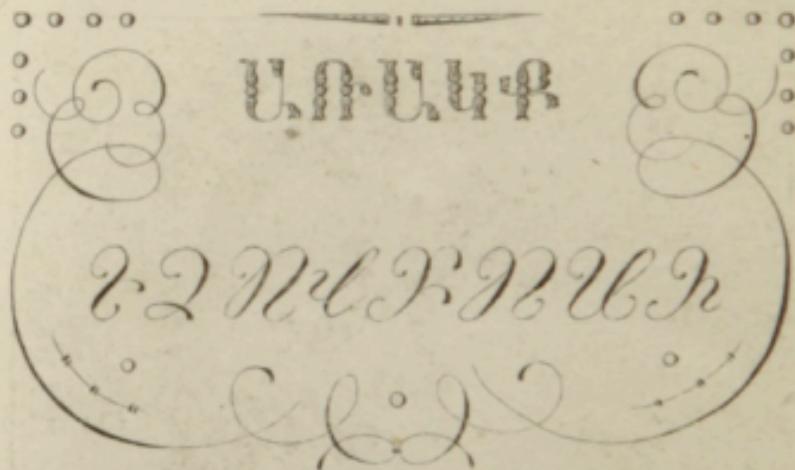

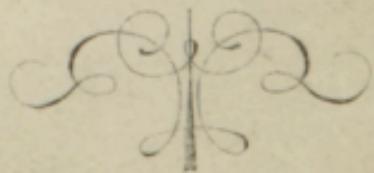

ԵԶՈՒՄ ԱՐԱԿԱՆ

ԱՐ.

ԱՐԱԿԱՆ

ԽԱՐԱՏԻ

Խարատի Պատրի

1849

5214-43

36-

3

Գ Ա Բ Ք

Ե Զ Ո Վ Բ Ա Մ

Հ Ա Ր Ա Գ Ի Բ Ա Լ Հ Ե Լ Լ Ե Ն Ե Ր Ե Կ Ա
Դ Մ Ա Բ Ո Տ Մ Ո Խ Ս Բ Լ Ա Ն Ո Ւ Տ Ե (1)

Ը 95

Գ Լ Ե Ա .

Ո ա ն ի ւ ն ս լ ա կ ա մ ի պ + ե խ յ + ' ի հ ա ն դ է ս ,
Ե շ վ վ ' ի ս ո ւ ջ ի ւ տ պ ը ս ց ի ո ւ ն պ չ է ր .
Ա ւ ա ն բ ա ն ս + յ ա ն է ր + մ ա ն է ն գ ի պ ն տ պ է ս ,
Հ ր ա հ ա ն գ է ւ ը լ յ ա ր տ + ի ն ա ս պ ը ս պ է ս ո ղ է ս :

Ը ատ գ ի տ ու ն մ ա ր դ ի կ գ ե զ ե ց ի կ ք ն ն ե լ ո ւ լ մ ա ր դ կ ա յ ի ն գ ո ր ծ ո ղ ու թ ի ւ ն ն ե ր ը և ա պ լ ր ս տ ա մ բ ո ւ թ ե ա ն ց պ ա տ ն ա ռ ն ե ր ը , ջ ա ն ա ց ի ն ա շ խ ա տ ե ց ա ն , ո ր ե տ ք ի ե կ ո ղ ն ե ր ը պ է ս պ է ս խ ր ա տ ն ե ր ո ւ լ կ ր թ ե ն և բ ա ր ե կ ա ր դ ե ն :
Բ ա յ ց Ե զ ո վ լ ր ո ս ք ա ն զ ա մ է ն ը գ ե ր ա զ ա ն ց ե ց .
ո ր ո ւ ն գ ո ր ծ ք ի ն մ է ջ ա մ է ն է ն ա ւ է լ ի կ ր փ ա յ լ ի

(1) Բ ա լ ա ն ո ւ դ Մ ա ժ ս ի մ ո ւ ե ր յ ա յ ն ի ր օ ն ա ս ա ր , ո ր
Հ ի ն բ ա ն է ր ս + պ է լ է ա ի ը լ լ ա ւ ւ գ ի ւ ն ս ո ւ թ ա ն է ր ս ս ո ւ ն
ո պ ա ն ս ո ւ ն է ր ը ծ ո ւ զ վ է ր է գ ի ր դ ը ր ա ս ո ւ ն ե ր ո ւ ն ե զ ո ւ ն .

իմաստամիրութիւնը և բարոյական հան-
ձարը . որ գրեթէ վերին զօրութէն շարժե-
լով զարմանալի աւանդեց մարդկան ցայս-
չափ գեղեցիկ և օգտակար կանոններ բարոյ-
ականութեան , որ շատ վեր են երեւելի փիլի-
սոփաներուն տուած կանոններէն . որոնք որ
մինչեւ ան ատենը աշխարհք էին եկեր : Իբր
զի՞ Եզովբոս չկամեցաւ առաջ բերել ըա-
րակ սահմաններով պատճառներ , և երեւելի
պատմութիններէ օրինակներ , որպէս զի կա-
րենայ մարդուս միտքը համոզելով բռնա-
գատել՝ որ առաքինութիւն սիրէ ու մոլու-
թէ փախչի : Ուրիշ բանով չուզեց մարդ-
կանց վարդապետել , բայց միայն առակով ,
որ կ'ըսուի Առաջակել (1) . որով իբր վախ մը
կուտայ թէ թուզունները և այլ կենդանի-
ներն՝ որ իւելք ու միտք չունին , միայն բնա-
կան հասկացողութք շարժելով շատ բանե-
րէ հեռու կեցան . իսկ մարդիկ՝ որ ունին
բանականութիւն , պէտք է ամը չնան երբոր
չեն զգուշանար անանկ բաներէն , որ աղ-

բանին վարժն աւ հին գրեանց մէջէն , և հինեւուն
բերնեն լուսով շարադրէն . որ Ֆուանսը լուսուն
տիր Ասրգմանած ըլլալով , մէնք աւ աշխարհաբար-
տարինուին + : Կ'երևայ , թէ մէջ մէջ աւ հին ապէնը
Ասրգմանած պիտի ըլլայ . վասն պէ հին գրեանց
մէջ Եւալբանին բոներէն իւ գրեանին :

(1) Առաջակելի ըսուին անանկառակներն ու իրօ+
լնեն եղած , այլ Յեացուցած են . որպէս թէ կենդա-
նին և անշունը բանը իւ իսով : Ասանկ առակները
հին ժամանակից շատ իւ գործածուեին ամէն աղքի
մէջ Հայոց Յանաց՝ Արտաշառաց Տանառաւ Հրեից

ուեսները , և ուրիշ կենդանիները զգուշա-
նալով ազատեցան մեծամեծ վտանգներէ ի-
րենց ճարտարամիտ խորագիտութեր . և եր-
բեմնշատ մեծ օգուտներ ալշահեցան երբոր
առիթը պատահեցաւ : Ուստի Եզովքոս իր
վարքը իբր քաղաքավարութեն և իմաստասի-
րութեն պատկեր մը ձեւացընելով դրաւ ա-
մենուն առջին , և ասով փիլիսոփաներէն
երևելի եղաւ , որ առաւել գործքով քան
թէ խօսքով վարդապետեց :

Ծնաւ Եզովքոս Ամորիոն քաղաքը մեծին
Փուխտիոյ (1) , և սնաւ ծառայական վիճա-
կի մէջ : Ասոր շատ յարմար կուգայ Պղա-
տոն փիլիսոփային գեղեցիկ խօսքը . որ Կո-
հաս ըսուած տրամախօսութեն մէջը Ճշմար-
տութեր կը խօսի , թէ || Բնուուն ու օրէնքը
շատ անգամ իրարու հակառակ են || : Ասսն

մէջ , ինչպէս յայգնի է Աժանձւէն : Բայց գիտա-
ները երեւ գետակ իւ բաժնեւ առասպելը . ո Բա-
նական , որ մարդու բարեց իւ յայգնի . և լըրած
բանը ըրածի պէս իւ յետացընէ . ինչպէս է հէ ա-
ռաջիւ Եղանակն , և անոր նմանները : Ի Բարոյ-
ական , որ անբաններուն բարեց բայապը լունիսապ
իւ հանէ . ինչպէս է Ի և այլառաջները Եղանա-
կն : Գ խառն . որ իւ յետացընէ , ու մարդը իւ
խօսի անբանին հէտ . ինչպէս է ը առաջիւ . ևն :

(1) Փահագիս է գաւառ Ասիոյ՝ Գալապի-
ային ու հին Արամուլին մէջ բեռը . որ շատ տ-
շագներ սունի քակի . մէն աւ է Ամորիոն տաղաւը ,
ու ծնաւ Եղանակը յամ ալպարհի 3400 . Իբր
600 բարի առաջ քակի Աստվածնեն . որ հին ապէննեն
՚ի Ար շատ երեւելի եղաւ իրեն առաջներուն . Ան-

զի բնութել առւաւ Եղովբոսին մեծութեա
ազատ հոգի մը . բայց մարդկային օրէնքը
դրաւ զայն ծառայական վիճակի մէջ . սա
կայն այս օրէնքը չկրցաւ այլայլել անոր
հոգւոյն ազատութել . երբոր իր գերի վի
ճակը՝ զի՞նքը մէկ դիէն մէկալ դին նետելով
կը չարչարէր . և զանազան վիշտ նեղութե
ները՝ ոչ երբէք կրցան զայն իր բնական
կարգէն փոփոխել :

Բաւական չեղաւ Եղովբոսին գերի վիճա
կը, այլև դեմքը խիստ գարշատեսիլ էր. անանկ
որ աշխարհք չէ եկած այնպիսի տգեղ մարդ .
վասն զի գլուխն էր սրածայր երկայն, քիթը
տափակ, վիզը հաստ ու կարծ, պոկունքը
թանձր, գոյնը սեւ, կապուտ . և այս պատ
ճառաւ կ'ըսուի Խշաւբա, այսինքն Էթիօբա .
որ կը նշանակէ եթովպացի (1)։ Ասկէ ՚ի
զատ փորն էր չափազանց գուրս, կռնակը

Դեռ գերի ծնաւ, բայց ճար ըշաւ Ամեն+ գնաց
բարյական գիւղագիւղան նը սորվեցաւ, որ շատ
շատ գերի սասաւմ էր . բայց գեսաւ որ այն վիճա
կին մէջ այլոց բան լիրար սորվեցնել, սիսա
կենտանին երան բերեն խօսելով այս առաջին երա
նենեւ, որ գեր ասու կարենայ բարի վար+ սոր
վեցնել . որ շատ մէջ այլուն նը սոնեցաւ նախ
Յանաց մէջ, որ Սոկրատ գիւղագիւղան ոն ապէնց
պատկանաւ Շարժուց բալր սոսուները, և յետոյ ա
մէն աղք նարգիմանեց ախործելսի շլլալընան համար :

(1) Եւշվանին ծնողւ կաւուղիւրէն, ի՞մ չա
ռեւս իշմերէն եիսծ ծախուած եին Փափադիոյ
մէջ . սասպի իրեն+ որուն որ գերին եին, Եղուբա
ալնասին անորն էր, յետոյ ծախուած եցաւ սորին երան:

ծուռ սասպատողն (իսամդուռ) . այնչափ որ ասոր տգեղութեղ աւելի էր քան զթերախտեսին (1) . որ ծիծաղելով կը նկարագրէ Հոմերոս : Ամէն բանէն աւելի մեծ պակասութին էր գժուարախօսութեղ . որուն խօսքն էր աննշան և ձայնը անորոշ (2) :

Ահա այս ամէն պակասութիներս յարմարեցան Եզզովբոսի ծառայական վիճակին , որ այնակիսի արտառոց բաներու մեջ գտնուելով այս տգեղեանյարմար մարմնովը ինչպէս կրցաւ իր ծառայական կեանքը վարել : Թէ ալէտ ասանկ անշնորհք էր դրսի տեսքը , և մարմինը այլանգակ . բայց հոգին Եզզովբոսի ազնիւ էր , սրամիտ և քաղաքավար . որ զանազան գիւտերով և խելքով լեցուած՝ շուտով կը գտնէր ամէն բանին հնարքը , որչափ իսրթին և նուրբ բան ըլլար (3) :

(1) Թէրոիական յայնը անանի գորշագետլեր , անշնորհք , որ պատմուերը առաջի էին ըրեւն ինչու համերսա բանասագիշն ալ ծառը ընելուհամար անոր ինը պարանուց իշնիարագրէ : Այս գիշեւ անապարձ մարդը օր իշ գնաց Հերոնելուն +աջին գոշ , ան ալ մէջ իշնուուշն զարդիածին պէս ընկամեռա . իբր 1200 դարի քառի թուականին առաջ :

(2) Բաւանագ այսողին գիշեւ իշ նիարագրէ . Բայց իսկ որ իշնուն նէ Եզզովբոսին ինչպէս որ խելք գիշեւին էր , անանի ալ մարդինը . և խիստ յարմար պաղցրայան էրտիլու էր ամէնէն վեր :

(3) Ըստ առավինէր խառնուեցան Եզզովբոսին առավինէրուն հէտք . անանի որ Եզզովբոսին առաջ և յէտու շինուած առավինէրուն շատը Եզզովբոսին գոշին մէջ խառնուեցին : Այս պատճառուստ՝ որ ըստ

Գ.Լ. • Բ. •

Զ.Հ.Պ.Ր.Ր.Դ.Լ.Ի.Ն. Ե.Վ.Վ.Վ. :

Եզովքոսին առջի տէրն որ զի՞նքը գներ էր՝
ասանկ կոշտ, անշնորհք տեսնելով զայն, միա-
քը դրաւ թէ տանը ծառայութիւնը չպիտի
կրնայ ընել, ուստի արար խրկեց որ հոն
երկիր փորելով աշխատի. բայց Եզովքոս հոն
դացածին պէս սկսաւ անանկ լաւ աշխատիլ
սրտանց որ չկրնար ըլլալ: Օր մը տէրը գե-
ղին տունը գնաց անտեղի գործքերը նայելու
համար. մէկ պարտիզպան մը տեսնելով ա-
նոր գալը՝ ընծայ բերաւ իրեն աման մը խիստ
ազնիւ և պատուական թուղ, որ սիրով ա-
ռաւ հաճեցաւ, ու տուաւ պահելու իր մէկ
ընտանի ծառային, որ կ'ըսուեր Ագաթօբոս
(1), որպէս զի երբոր բազնիքէն Ելլէ՝ առ-
ջին բերէ: Այս միջոցիս մէջ պէտք եղաւ որ
բանի մը համար Եզովքոս տունը մտնէ: Ագա-
թօբոս այս բանն իրեն առիթ ընելով գնաց

ՆԵՐ-Ի ՏԵՂ ՈՇ ԱԿՐԳՄԱՆ-Ճ կայ, Թահերու ՀԵ-
ՐՈՒՆ ՏԵՂ Ա-ԵԼԻ է, ԵՐՈՒՆ ՏԵՂ ՊԱՒԻ-Ա:

(1) Ագաթօբոս իւ Ակրգմանի բարեսոտն պաշ-
տօնեայ. որ ի՞երեւայ Աւ արագաշարժ աշխայժ
մուրդ ըլլաւով այս անուանի իւ իւլուեր. և անով
միւելի եղած էր ոիբովն որ համարյակեցաւ այ-
ս Հ.Պ.Ր.Ր.Դ.Լ.Ի.Ն. ընելու Եզովքոսին վրայ:

իր ընկերներուն մէկին ըսաց թէ և կո՞ առ
թուզերը մենք ուտենք . երբոր մերտէրը ու-
զէ , Եզովքոսին վրայ կը ձգենք թէ տունը
մտնելու ատենը կերաւ ծածուկ : Այս բա-
նիս վրայ մենք կրնանք շատ սուտեր շինելու ,
որ ճշմարիտ երևնայ . անանկ որ Եզովքոս
չկարենայ այս զրապարտութէս զինքն արդա-
րացընել . որովհետև անոր վկայութիւնը չի
կրնար դէմ կենալ մեր մէկ խօսքին՝ երբոր
լաւ հաստատենք . հապա ի՞նչչալէս պիտի կա-
րենայ մեզի սուտով յաղթել . մանաւանդ
մեզի պատասխան տալու մէկ պատճառ մը
ցուցմունք մը չունի :

Ասանկ խորհուրդ ընելէն ետե այս ըրած
միաբանութե չարխորհուրդը կատարեցին ,
ու ամէն մէկ թուզն ուտելու ատենը բարձր
ձայնով կը ծիծաղէին ըսելով . || Վայքէզ
ողորմելի Եզովքոս || :

Ելաւ տէրը բաղնիքէն և ուզեց որ թուզը
բերեն . երբոր լսեց թէ Եզովքոսը կերաւ ,
անանկ բարկացաւ , որ մէկէն հրամեց դի-
մացը հանեն . որ տեսածին պէս կանչեց ,
այթշուառական , ի՞նչպս յանդգնեցարմտար
սեղանատունն ու կերար թուզերն որ ինծի
համար պահուած էր :

Եզովքոսլսելովայս յանդիմանութիւր լաւ
հասկը ցաւ բանը . բայց գժուարութին հոն
էր՝ որ չէր կրնար խօսք արտաքերել ու պա-
տասխան տալ : Այս պատճառաւ շուտով
յաղթուեցաւ սուտ վկաներուն խօսքով . և
տեսաւ թէ չարաչար ծեծ պիտի ուտէ , ըն-
կաւ տիրոջը ոտքը մեծ աղաչանքով խնդրեց ,
որ քիչ մը ատեն տայ իրեն : Ուստի վազեց

կերակուր եփելուտեղն ու քիչ մը տաք ջուր
բերաւ հոն խմեց. յետոյ մատը խօթեց բեր-
նին մէջ սիրաը ետ բերաւ: Նայիս բերնէն
պարզ ջուր եկաւ, վազ զի բոլոր օրը բան չէր
կերած: Ետքը աղաչեց տիրոջն որ հրամայէ
ամբաստանող թշնամիներուն, որ անոնք ալ
անանկընեն, որպէս զի յայտնի ըլլայ թէ ով-
է կերեր զանոնք, և ուրիշի խօսքով չխաբուի:

Իսկ աերը զարմանալով անոր սրամիտ ու-
շիմութեր վայ, պատուիրեց որ սուտ վկա-
ներն ալ խմեն այն ջրէն իրեն առջին: Անոնք
ալ խմեցին, բայց փոխանակ որկորը (պաշտու)
տանելու մատը, դէպ'ի նատերքը տարին, որ
չփախեն: Սակայն հազիւ թէ խմելը լմըն-
ցուցին, ներսէրնին աւրուելով գանիլ մը ե-
կաւ իրենց, և ահա բոլոր կերած թուզերը
դուրս եկան, որոնց յանցանիքը և անօրէն զը-
սկալստութեց յայտնի եզաւ ամենուն: Իսկ աե-
րը հրամայէց մէկալ ծառաներուն, որ վա-
նոնք մերկացրնեն, և լաւ մը ծէծէն: Որո՞նք
ան ատենը իրենց վրա փորձելով լաւ հասկը-
ցան այս ճշմարտութելը տռակին, որ կ'ըսէ.
|| Ով որ նենդութե չարութիւն կը սկատրաս-
տէ ընկերին, իր գլխուն կը բերէ այն բո-
լոր չարիքն որ ուրիշն համար կուզէր || (1):

(1) Եւշմբանին այս առջիւ դէրը իւրեանոյ լե-
Փոսի-ժիս գներ եւ Եւշմբանը Ալենին դառնաւ-
լէն եւեւ. իսի Ալենին եւ Ալենը՝ ծնողին ոիրազ հրա-
մանուլը պիտի ըլլայ. ու Ալենին եւ պիտի առող ծա-
խուած իւրեանայ. իսի այս մարդը իւրաւ մէծագուա-
էր, բայց անիմուս ըլլաւուլ Եղազիբան յարգը
լիստէր:

ԳԼ. Գ.

ՀԻ-ՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ ԵՎՌԵՄԱԿ :

Միւս օրը տէրը քաղաք դարձաւ. և Եզով-
բոս երկիր փորելով կ'աշխատէր ինչպէս որ
պատուիրած էր իրեն։ Եղաւ որ Արտեմի-
սին (1) քուրմերը ուրիշ մարդկանց հետ
դիպուածով ճամբայէն մոլորեցան և ժուռ
դալով եկան Եզովլբոսին հանդիպեցան,
երդումով աղաքեցին թէ վանատուր Դիո-
սին (2) համար ըլլայ քաղաքին ճամբան ի-
րենց ցցընէ։ Ան ալ շուտ մը զանոնիք նստե-
ցուց ծառին տակը՝ շուք տեղ մը, և իրենց
քիչմը ուտելու բան հանեցլաւ մը մեծարեց.
յետոյ պատուելով զանոնիք առաջնորդու-

(1) Արաւեմո լածուն հին մէր մէջ Անահիտ կ'ը-
սուեր, որ հայոց աղքին գլուհուոր իսուուուն էր + Ու-
իւնագ վարդամագն ուրեր էին անունը։ Ուս-
պաշտանեց կ'ըսէին, որ այս լածուն հին Դիսուին աւ-
չին էր և Արաւեմոնին + ոյրը։ Որ Բուր Ասիային
պատշաճունը ուրեր էին։ անոր համար ասոր + ուր-
մէրն ալ (շէլիսերը) ասանի պատունցան Եվրոպու-
նեն։ Տէ՛ մէր Ճեմարանին 651 համարը։

(2) Դիսու իամ Արաւեմուն կոռուսու ծէր լածին
ուրին ըլլաւուն, Բուր լածուներուն հայրը իւ իւ-
սուեր և ամենուն գլուխը։ Որ հին իստոպաշտանեց
անոնի մէծ իւ ունէին, որ անոր անուունը ինչ իւն-

ԹԵ ԸՐԱւ մինչև շխտակ Ճամբան հանեց : Իսկ Ճամբորդները ուրախանալով Եզովքոսին մեծարանացը վրայ , և անոր երախտիքը Ճանչնալով՝ ջերմեռանդ սրտով թերերնին վերցուցին երկինքն ու ազօթք ըրին պաղատանքովիրենց բարեբար Եզովքոսին համար : Եզովքոս դարձաւիրտեղը , բայց Ճամբուն աշխատանքէն և տաքէն յոդնած ըլլալով պառկեցաւ քնացաւ : Բայց քունին մէջ երազ մը տեսաւ թէ բազգը (1) մօտեցաւ իրեն , ու լեզուն բացաւ և իրեն տուաւ զօրութիւն խօսելու , և առակներ շինելու : Ո՞հ ըստ արթըննալով , ի՞նչ անոյշ քնացեր եմ . և ի՞նչ բարի երազ տեսայ . ահա ի՞նչպէս զարմանալի դիւրութք կը խօսիմ . ահա առանց դժուարութե՛ կրնամ ամէն բանին անունները տալեւ , եւ . բրիւ : Դիտէ Երկնաւորն , որ այս բարիքն ինծի եղաւ երախտեացս վո-

րեւ + " օ ըլլար՝ հարիսա իտպարելու եր : Ուստի շաբ անգամ օգնիւ գլած հայր իւ իւէին , և երին վանագուր , այսինուն ինւահօղ : Տէս Ճէմ . 619 :

(1) Ուստինեպս բլանապ այս պատմաւելիներս իտպարաշոներուն գրեանց մէջէն հաներ է . որոնց ուշագրահանին (միւսա ֆիրին) պատիւ օգնութիւնեւը՝ շաբ մէծ բան եր . ինըկես որ ամէն ակգի օրէնուն է : Ուստի Ելուշբասին ըբած բարերարութենեծուիւն հասկըցնելու համար , իւսուին թէ բաշտն իրեւ հապուացում ըբառ . որոնց թէպէտ իսր իւգրէ իւ բաշտէ մէկ ուրիշ վրա իւցած , ո՞ր շաբ անգամ դիպուածով իւպայ բարին անարժաններուն , լրէնուեր ո՞ր արժանաւորին պայ . բայց առաջինի հարդին աւ լւբիւր , բարին ուրիշ իւ խրիւ իւցուին :

խարէն, որ մոլորոծ օտարականներուն ըրի :
 Ուրեմն երբոր մէկը բարերարութիւն կ'ընէ ,
 սիմայ յուսայ թէ հարկաւ իրեն ալ բարի
 կ'ըլլայ : Եզովքոս տեսնելով թէ այս մեծ բա-
 րիքն իրեն հանդիպեցաւ՝ ուրախութիւնը լե-
 ցուած սկսաւ ալ աւելի հոգ տանելով աշ-
 խատիլ անանկ սրտանց որ չէ եղած :

Գլ. Դ.

Վաճառառն Եղովբոս :

Զենաս անունով մէկը վերակացու էր
 գեղի տանը , ուր կ'աշխատէր Եզովքոս : Այս
 մարդը ելաւ արտը դնաց որ տեսնէ թէ
 ծառաները հաւատարիմ կաշխատին ինչ որ
 իրենց հրամայած է : Տեսաւ որ աշխատող-
 ներուն մէկը անհոգութիւն իր գործքը թո-
 ղուցեր չէր աշխատէր , մէկէն վրան վազեց
 սկսաւ սաստիկ ծեծել խեղձը : Այս ան-
 գթութեր չդիմացաւ Եզովքոս . սիրոց ցա-
 ւելով մօտեցաւ ըստաւ , ինըն համար ասանկ
 շարաչար կը զարնես խեղձ մարդուն , որ
 քեզի գէշութիւն մը չէ ըրած . դուն այն մար-
 դը չես որ ամէն օր բոլոր տանը մարդկանց
 նեղութիւն և շարաչարանկ կուտաս առանց
 պատճառի . իրաւ որ ըրածներդ կ'ըսեմ մեր
 տիրոջը : Զենաս լաւելով Եզովքոսին զուր-
 ցած խօսքերը շատ զարմացաւ անոր համար-
 ձակութեր վրա . ուստի մէկէնիմէ կինքնիրեն

մտմբառալով կ'ըսէր թէ ահա Եզովբոսիօնիլ
սկսաւ ասկէ ետև իմ բանս խիստ գէշ է .
մանաւանդ երբոր տրս հասկընայ իմ ըրած-
ներս : Ուրեմն պէտք է որ ես Եզովբոսէն ա-
ռաջ խօսիմ , և ամբառանութիւն ընեմ անոր
վրայ . վա զի տրս իմ գործքերս իմացածին
պէս զիս կը վարնատէ պաշտօնէս :

Ասանիկ մտածելէն ետև Ճամբայ ելաւ քա-
ղաք գնաց տէրը գտաւ . և մօտենալով քովը
խոռված երեսով մը բարեւեց : Տէրը երեսը
նայելով հարցուց՝ թէ ի՞նչ պատճառէ եկած
է քեզի այդ խռովութին , որ կերպարանքեղ
կ'երևնայ : Պատասխանեց Զենաս թէ դե-
ղի տունդ մէկ արտաքոյ կարգի հրէշ մը ե-
ղաւ : Ի՞նչ է ըսաւ տէրը , ծառերուս մէկը
ատենէ դուրս պտուղ տուաւ , թէ ձիերս
ցուցանք ծնան : Չէ ըսաց Զենաս , հապա
Եզովբոս որ միշտ համը էր չէր կրնար խօսիլ ,
հիմա խիստ լաւ կը խօսի : Զայնդ վար քաշէ
ըսաւ տէրը . հրէշի տեղ ես դրեր այդ դի-
պուածը :

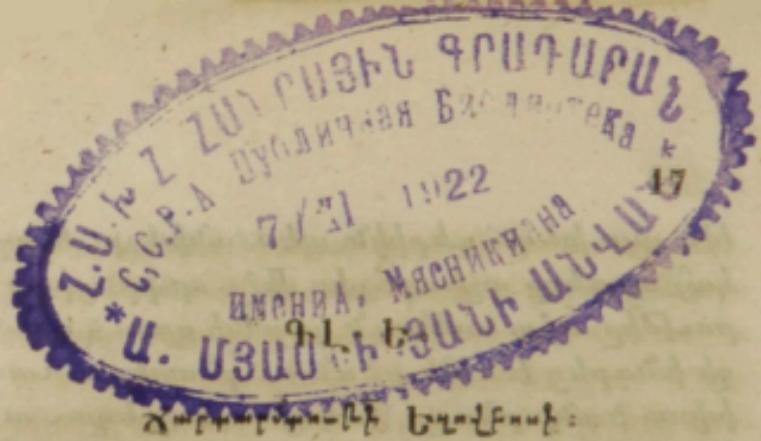
Կրկնեց Զենաս . տրիմ ճշմարիտ կ'ըսեմ , որ
ես լուռւթենովանցայ , և չեմ պատմեր Եզով-
բոսին ինձի տուած նախատինքները . բայց
տէրութեղ և Ածներուն դէմ ըրած հայ-
հոյանքներուն , և յանդդնական խօսքերուն
չեմ դիմանար . ահա կը պատմեմ : Այս խօս-
քերս որ լսեց տէրը անանկ բարկացաւ Եզով-
բոսին վրայ , որ մէկէն ըսաւ թէ ահա այն
թշուառականը քեզի յանձնեցի , ի՞նչ որ կ'ու-
ղես ըրէ անոր . կ'ուզես ծախէ , կ'ուզեծ մէ-
կին տուր , ի՞նչպէս սիրտդ կ'ուզէ անանկըրէ .
վա զի ես բու կամացդ կը յանձնեմ զայն :

Զենաստ երբոր բացարձակ տէր Եղաւ Եզով
 բոսին հասկըցուց անոր, թէ իր ազատու-
 թեր բոլորովին անկէ կը կախուի: Եզովբոս
 ալ պատասխան տուաւ, թէ ինչ որ ձեռ-
 քէդ կուգայ ըրէ ինձի. և որ բանն որ հա-
 ճոյ է քեզի, իմ անձիս հրամէ: Այս խօ-
 սակցութես վրայ յանկարծ վաճառական մը
 եկաւ հոն անասուն գնելու համար, հար-
 ցուց Զենասին թէ ունիս ծախու անա-
 սուն: Վն ալ չէ ըստաւ. բայց մէկ դերի մը
 ունիմ ծախու, որ հոս մօտ է, ուզես կրնաս
 գնել: Զայս ըսելով կանչեց Եզովբոսը առ-
 ջին: Խոկ վաճառականը երբոր աեսաւ անոր
 կերպարանքը՝ սկսաւ ծիծաղիլ. Ռւսաֆի դտեր
 ես ըստաւ այս ցուցանիքը, որ պտուկի նման
 է: Մարդ է, թէ ծառի կոճ. թէ որ ձայն
 ալ չունենար՝ պիտի կարծէի թէ տիկ է հո-
 զով լեցուն. ինչու ճամբայէս արգելեցիք.
 ասանկ մէկ այլանդակ մը ինձի ցցընելու
 համար: Այսպէս խօսելով սկսաւ երթալ.
 Խոկ Եզովբոս ետևէն վազեց, ի՞ աղաջէր որ
 քիչ մը կենայ, վաճառականը բարկանալով
 կ'ըսէր, գնաւ կորիր դարշելի: Պատասխա-
 նեց Եզովբոս թէ հաղա ինչու համար այս
 գեղս եկար: Նկայ որ ըստաց վաճառականը՝
 լաւ բան մը գնեմ, բայց ինձի հարկաւոր չէ
 ասանկ տգեղ, անսկիտան մարդը, ինչպէս որ
 դուն ես: Զիս գնէ ըստաց Եզովբոս. եթէ
 ինձի կաւտաս, քեզի նեղութիւնը չեմ բերեր,
 և անանկ լաւ ծառայութե մը կ'ընեմ, որ
 մոքէդ ալ չէ անցած: Հարցուց վաճառա-
 կանը թէ ինչ օգուտ կընամ յուսալ քեզ-
 մէ, որովհետև ասանկ կերպարանքի մէջ ես,

ամենուն ատելի և դարշելի կը լլասս։ Պատասխանեց Եղովքոս թէ չունիս տանդ մէջ անհանդարտ կանչուըռոտող լալկան տղաք, զիս անոնց վրայ դիր, որսնք զիս տեսնելով իբր մէկ զարհուրելի բանէ մը կը վախնան։ Խնդաց այս խօսքիս վրայ վաճառականը . ետ դարձաւ Զենասին հարցուց թէ ինչ տամ որ ինձի տաս այս ողորմելին։ Ան ալ ըսաց երեք դրամ(1)։ Վաճառականը հանեց ստակը տուաւ ըսելով թէ ոչինչ տուփ, ոչինչ գնեցի։ Ուստի երկուքը միատեղ սկսան դնալ, և երբոր հասան վաճառականին տռւնը, երկու տղաք կային հոն, որ դեռ կաթ կ'ուտեին, տեսածնուն պէս սկսան պոռալ։ Տես ըսաւ տիրոջը ինչպէս խոստմունքս կատարուեցաւ, հիմակուց վախցան տղաքը։ Վաճառականը խնդալով պատուիրեց որ մէկալ ծառաները բարեւէ . որոնք տեսնելով զայն կը զարմանային իրարու ըսելով, իրաւ որ այս մէկ մէծ դժբաղդութիւն մը կը նշանակէ մեր տիրոջն որ ասանկ անշնորհք մարդ գնեց . երևութը կը ցցընէ թէ տանը պիտի բերե մէկ գէշ ձախորդութիւն մը (2)։

(1) Գ. աշխատանկն իշտնէ (օպօզ) . իսկ յոյնը (օվօլօս) . որ իշնշանակէ՝ դրամ, դանի, նադարակիդա . որ հին յոյնեւը իշ գործածէին այս սպահը . բայց յայտնի լէ լէ տանի տահեկան կ'արժեր մէկ (օպօլը), մէպէս կ'երևաց լէ յած եւ գինը։

(2) Ուստի հէ հանուները ամեն բան իտնաբութը իշ մէ ինէին, միւլը բնատիան բաներն աւ այն մատուց իշաւնէին . վարօրինակ ալտին խաղալը, պատճառանց դիմացնին ելած մարտը, ևն . որ միւլը

Քանի մը օրէն ետե վաճառականը կա-
մեցաւ Ասիա երթալ . ուստի ծառաներուն
սկատուիրեց որ բեռները կապեն պատրաստ
ըլլան որ մէկալ օրը ճամբայ ելլեն : Անոնք
ալ ամէն բան կարդաւորեցին ինչպէս որ տէ-
րը պատուիրեր էր , և բաժնեցին իրենց մէջ
բեռները ինչոր ամէն մարդ պիտի տանէր : Ե-
զովքոս կ'աղաչէր որ իրեն թեթևեռ տան ,
որովհետեւ ամմէնէն ետքրնոր եկած ըլլալով
ասանկ բաներու սորված չէր : Անոնք ալ
զի՞նքը պարտաւորեցին որ բան մը չառնէ ,
և աշխատանիք չքաշէ : Պատասխանեց ա-
նոնց թէ արդարութիւն չէ առանց աշխատան-
քի մնալ , ամէն մարդ պէտք է իրեն բեռու
տանել : Ընկերներն ալ իրեն կամացը ձգե-
ցին , ինչ բեռ որ ուզէ , զայն թող տանի ի-
րեն յարմար : Եզովքոս ասդին անդին նայե-
լով կը դիտէր բեռները , ամանները և տօպ-
րակները . աղաչեց որ հացին ամանը իրեն
կունակը տան , որ երկու հոգւոյ բեռ էր .
ուստի սկսան ամմէնքը ինդալ վրան բաւլով

Հիմա միաժամկեც է պահեն։ Ան ըստվասին իւր-
պարանին նայելով աղեմ ըսեպեցին, իսրծելով,
ու դառն ամերութեալ պիտի բերեւ։

թէ այս խեղճ գերիին պէս անխելք մարդկայ արդեօք աշխարհքիս մէջ . որ իր յիմարութեր ահա ամենուն յայտնի ըրաւ . վասն զի խնդրեց թեթև բեռն ու ընտրեց առաւ խիստ ծանր բեռը : Սակայն պէտք եղաւ անոր կամքը կատարել . ուստի բառձուցին վրան բեռը . որ այն ծանրութեա տակը աշխատելով ասդին անդին կը գլորէր : Իսկ վաճառականը այնչափ բեռն անոր կոնակը տեսնելով կը զարմանար թէ այս ի՞նչ ջանքով կ'աշխատի Եզզովբոս . իրաւ որ կ'ըսէր՝ ահա իր գինը հանեց , զի ձիու մը բեռ մինակ կը տանի :

Երբոր հասան պանդոկ (Խօնախ) մը , պէտք եղաւ բան ուտել Եզզովբոսին հրաման եղաւ որ ամէն ծառաներուն հաց բաժնէ . ան ալ որ բաժնեց՝ ամանին կէսը հատաւ կերակրէն ետքը , և բեռին կէսը թեթեցաւ անանկ որ շատ դիւրութը կ'երթար ճամբան : Իրի կունն ալնորէն բաժնեց ծառաներուն հաց . ուստի մէկալ օրը Եզզովբոսին ամանը պարպեցաւ , որ կոնակը զարկած առանց աշխատանքի կ'երթար ամենէն առաջ , որոնք չիտեին ինչ ըսեն , մինչև կը տարակուսէին , թէ իրենցմէ առաջ գացողը Եզզովբոնն էր թէ ուրիշ մարդ . բայց երբ դիացան թէ այն է՝ շատ կը զարմանային իրեն ճարտարմուռութեր վրայ , որ անանկ տդեղ , անշնորհք մարդ ըլլալով ծալլ էր եղեր իրենց , ու այնովիսի խեցք բանեցուց հացին սոմանն առնելով . զի լաւ գիտէր թէ այն բեռը շատ չպիտի մնայ իրեն , վրան : Իսկ ընկերներն ուրիշ բեռ տանելով չկրցան յոյս մը ունենալ , որ բե-

ու էն թեթևան ձամբորդութե մէջ . որով
հետեւ ծախուելու բաներ էին՝ չէին կրնար
պակսիլ ուստելու բանի պէս :

Գ. 1. 2.

ԵՐԻՅՈՒԴ ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ ԵՎ ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ :

Վաճառականը Ասիա հասաւ , և հոն իր
գերիներուն շատը ծախեց աղէկ գնով . մի
այն երեք հոգի մնացին քովը . մէկը նօտար
(Կառլը՛), մէկը երդիչ (հաւենագէ) , մէկալն ալ
Եզովքոս : Վաճառականին մէկ բարեկամը
իրեն խորհուրդ կուտայ , թէ այս երեք
գերին ծանր գնով ծախելու համար Սամոս
կղզին (1) երթայ հոն ծախէ : Երբոր հասաւ
հոն աղէկ լաթեր հագցուց նօտարին ու եր-
դիչին , վաճառանոցը (Քաղաք) հանեց , որ
ծախէ : Բայց Եզովքոսին յարմար բան մը չի
գտաւ հագցընելու , որ քիչ մը զարդարուի .
որովհետեւ անանկ անձոռնի էր մարմինն՝ որ
միայն մէկ քուրձ մաղէ հագուստ մը կրցաւ

(1) Սամոս կղզի ըստ ամ . (սուսամ ատասով)
է Եփոստին Դիմաց Միորիւլին անդին . որ հիշ
արեւը շնու ըլաւը վաճառառիւնութե ուել եւ եւ
ինսիւլու անուանի էին . որ իս-է աման շնութը
առնե գուն իշու Պլինիս . այս կղզին եւ
Պի-թուագործ գլուխութուն :

Հագցընել, և անանկ այլակերպ դրաւ ընկերներուն մէջ, որոնք որ կը տեսնեին՝ զարմանալով կ'ըսէին թէ այս հրէշտ ուրիշքանի չփ գար, հապա մէկալոնք ալ կ'աւրէ: Եղովքոս թէպէտ միշտ ասանկ ծաղը կ'ըլլար անարգուելով ամէն տեսնողներէն, սակայն ամենեին չէր այլայլէր, և ամենուն ուշ գնելով միակերպ կը նայէր: Քսանթոս (1) փիլխոփիան ան ատենը Սամոս կղզին կը բնակէր. օր մը ելաւ վաճառանոցը գնաց, երբոր տեսաւ թէ այն երկու ծառաները լաւ հագուած էին, և Եղովքոս անոնց մէջ անանկ անշնորհք հագուստով շատ զարմացաւ վաճառականին հնարդին վրայ թէ այն այլակերպ մարդը դրէր է մէկալոնց մէջն, որ անոր անշնորհք երենալովը մէկալոնք պւելի գեղեցիկ երենան:

Ուստի այս փիլխոփիան մօտենալով անոնց հարցուց երգիցն թէ ինչ տեղէ ես: Ան ալպատախան տուաւ թէ կապագովկացի (2) եմ: Հարցուց թէ ինչ գիտես ընել: Ան ալ

(1) Աս իլլաստան Անպէտ շատ երեւելսէր, բայց այն իշխին մէջ մէծ ուսուն ուներ. վասն ու աղածին դպրագանը գլուխն էր, ու շատ աչս իւրաներ ուներ, և շատ մէծ ունի. Բնլւ ամենան առջին յարգելի էր:

(2) Կապատովիս վ'ըստի (զայսերի). Մը իւրական գաղթը իւրական է իւրական: Ա'կը նայ, գերին արեւելու իւրմբըն էիսծ կապատովիս երկար համար բայց բայց է, կամ ծնողը հանձն էիսծ ծախսած էն, և իւրեւ զա-ակն ալ գերի ըստակ վաճառականը գուեր է:

ըսաւ, ամէն բան գիտեմ: Այս պատասխանիս վրա խնդաց Եզովքոս ակռաները բանալով: Քսանթոսին աշակերտները իրեն հետ ըլլալով Եզովքոսին երեսն որ տեսան անանկ ակռաները բաց, կարծեցին թէ մէկ ցուցանք մըն է. որոնցմէ մէկը կ'ըսէր թէ անտարակոյս այս մէկ կատղած կենդանի մը պիտի ըլլայ, որ ակռաները բացաւ: Մէկան ալ կ'ըսէր թէ արդեօք ի՞նչ բանի համար ծիծաղեցաւ: Մէկ ուրիշն ալ կ'ըսէր թէ սոսկալով խոժոռեցաւ ու գէմքը ծըռեց, չէ թէ ծիծաղեցաւ: Ուստի ամէնքն ալ ուղեցին հասկընալ անոր ծիծաղին պատճառը, մինչև մէկը մօտեցաւ Եզովքոսին հարցուց, թէ ի՞նչո՞ւ համար անանկ խնդացիր: Ան ալ ըսաց. գնա քովէս ծովու ոչխար: Այս պատասխանս անանկ ամըցցուց զայն, որ տաքնալով մէկէն փախաւ:

Իսկ Քսանթոս հարցուց վաճառականին, թէ երգիչին գինը ո՞րչափ է: Ան ալ ըսաց հազար գահեկան: Քսանթոս տեսաւ որ չափազանց է գինը, գնաց մէկալ գերիին հարցուց. ո՞ր քաղաքէն ես: Պատասխանեց թէ Լիւդացի (1) եմ: Ի՞նչ բան գիտես հարցուց. Ան ալ ըսաւ՝ ամէն բան գիտեմ: Եզովքոս լսելով, նորէն սկսաւ խնդալ: Այս փիլիսոփային մէկ աշակերտը չիյաէր թէ ի՞նչ պատճառաւ կը խնդայ, ուղեց հարցընելքայց իր ընկերներէն մէկը զինքն արգիլեց ըսելով, թէ որ գուն ալ կ'ուղես ծովունո-

(1) Լիւդացի + հին արէնը աղջ էին Աժրինէի գուղին մէջ. որոնցմէ գէրի էկած է Նօդարը:

խազ կոչուիլնէ հարցուը : Ան ասենը Քսան թոս մօտեցաւ վաճառականին հարցուց թէ քանի՞ է նօտարին գինը : Պատասխան ողաւ թէ երեք հազար դահեկան :

Այս չափազանց գինը Քսան թոսին սիրու նեղացուց, ուստի սկսաւ ետ դառնալ: Բայց աշակերանները հարցուցին թէ չհաճեցար դերիններուն . հաճեցայ ըսաց, իմ ուղածս են . սակայն օրէնք դրած է, որ մէկ գերին համար այնչափ ստակ չողբուի : Եթէ այդպէս է ըսին՝ օրէնքի դէմ ըլլար, թէ որ ողդեղ գերին դնես, որ անոնց չափ քեզի ծառայութի կրնայ ընել, և մենք կը վճարենք անոր գինը ինչ որ կ'արժէ : Պատասխանեց Քսան թոս, թէ խեցի դէմբան է, որ դուք գնէք՝ ես ծառայի որ ըլլամ: Ուր թողունք որ իմ ընկերս աւելի զարդարանք և մաքրութի կը սիրէ, նայինք կուշը ասանկ աղտոտ և այլանդակ ծառայ : Անոնք ալ ըսին թէ այս պատճառը չկրնար խափանել, որ չդնես այն գերին . որովհետեւ առակ մը կայ կըսէ, որ պէտք չէ հնազանդիլ կնկան խօսքին, և անոնց շատ մտիկ ընել:

Քսան թոս ըսաւ, թէ քանի որ չենք գնած երթանք նայինք բան մը գիտէ. ըլլայ թէ ծովը նետենք տուած ստակնիս : Ուստի մօտեցաւ Եղովբակին ըսաց, ուրախ կեցիր: Ինչու համար՝ հարցուց Եղովբոս, միթէ ես արտումեմ: Քեզի կը բարեեմ ըսաւ Քսան թոս, ան ալ ըսաց և ես քեզ կը բարեեմ: Վամենքը զարմացան այս շնորհքով սլատաս խանիս վրայ: Հարցուց Քսան թոս, թէ դուն ուստի ես: Ես ըսաց՝ ու եմ: Այս չէ հար-

ցուցածս ըսաց . ես կ'ուզեմ իմանալ թէ
ո՞ր քաղաքէն ես , և ո՞ւր տեղէն : Ես մօրմէս
եղեր եմ , ըսաց Եզովբոս :

Այն չեմ ուզեր գիտնալ՝ ըսաց , հապա
ուր տեղ ծնած ես : Պատասխանեց Եզով
բոս , թէ իմ մայրս չէ պատմած ինձի , թէ
ուր ծնած եմ . տանը վերը , թէ բակը (1) :

Ի՞նչ բան գիտեմ՝ հարցուց Քսանթոս :
Վն ալ ըսաց՝ բան մը չիյտեմ : Ի՞նչըսել կ'ու
զես՝ հարցուց : Պատասխան տուաւ Եզովբոս
որովհետեւ այս գերիներն ըսին թէ ամէն
բան գիտենք . ինձի բան մը չմնաց գիտ
նալու : Այս խօսքերուս վրայ խիստ շատ
զարմացան փիլիսոփային աշակերտները : Ի-
րաւ որ , կ'ըսէին զարմանալով , այս մարդը
յայտնի ըրաւ իրեն խելքն ու միտքը այս
խօսքերովս . ով կրնայ պարծենալ թէ ամէն
բան գիտեմ . ահա այս է եղեր պատճառն
որ կը իմոդար և ծաղը կ'ընէր առողից տուած
պատասխաներ :

Կորէն հարցուց Քսանթոս , կ'ուզես որ
քեզ գնեմ . ան ալ ըսաց թէ այս խօսքդ ա-
մենեին ինձի հարցընելու բան չէ . կ'ուզես
գնէ , կ'ուզես մի գներ . քու միտքդ ինչ որ
կը վկայէ , զայն ըրէ . պէտք չէ որ մարդս
բռնի ակամայ բան ընէ այս գործքա բոլո-
րովին . քուկին կամքէդ կը կախուի : Թէ որ
կ'ուզես զիս գնել , բաց քսակդ ու ստակ

(1) Հին ապէնի իմաստակներուն մէջ սովորութիւն
է ոյսոդիսի հարցման + պատասխան ընել : Ես վ-
րա ալ անոնց սովորութեանը նայելով այս սճը
բռնէր . մնէն կարմադուց իմաստակները :

համրէ . և եթէ չես ուզեր գնել , հանգիստ
կեցիր , ալ մի խնդար վրաս : Աշկերտներն
իրարու կ'ըսէին թէ ճշմարիտ որ մեր վար-
պէտին յաղթեց : Թէ քեզ գնեմ , ըսաց , Քսան-
թոս , սիփափ ջանաս փախչելու : Եզովբոս ծի-
ծաղելով ըսաց , եթէ ուզենամբ փախչիլ , քեզի
չեմ հարցըներ , ինչպէս որ քեզ ալ պէտք չէ
ինձի հարցընել : Լաւ կը խօսիս ըսաց Քսան-
թոս , բայց խիստ այլանդակ ես : Պատաս-
խանեց Եզովբոս թէ փիլսոփային կը վայը-
որ մարդուս ինելքին ու հոգւոյն նայի , չէ
թէ գէմքին :

Ան ատենը Քսանթոս գնաց վաճառակա-
նին հարցուց , թէ այս գերիին գինը ի՞նչ
է : Ան ալ ըսաց թէ եկեր ես որ իմ գերի-
ներս վա՞ր զարնես , լաւ և գեղեցիկ գերի-
ներս չուզեցիր գնելու , հիմա եկեր տգեղ
մարդուն որ կ'ելլես , կ'ուզես մէկալ երկու-
սին մէկը գնէ . աս ալ անսոնց վրայ առ առանց
ստըկի : Չէ , ըսաց , Քսանթոս , ես սիփափ զայս
գնեմ : Ուրեմն տուր , ըսաց , վաթսուն գահե-
կան : Քսանդոսին աշկերտները շուտով համ-
րեցին ստակը , և գնեցին Եզովբոս : Մաք-
սաւորները (Արքապանները) եկան քննելու ,
թէ ովէ ծախողը , և ովէ գնողը . բայց երբոր
հասկըցան թէ ոչինչ գնով է ծախուածը ,
ամըցցան : ԽակԵզովբոս ոտքի վրայ ելաւ կան-
չեց թէ ահա ես եմ ծախուողը . ահա զիս
ծախողը և գնողը . թէ որ ասոնք ձայնի հա-
նեն , ես ազատ կը մնամ : Մաքսաւորները
ծիծաղելով մաքս չառած ելան գացին :

ԳԼ. Ե.

Եզրակաց երթայ ՚ի պահ:

Երբոր Քսանթռոս տուն դարձաւ պատուիրեց Եզրակացին, որ գռանը քովսպասէ, որովհետև գիտէր որ կնիկը բանի մը չէր հաւնէր, այն այլանդակն որ տեսնէ՝ ըսլայ թէ բարկանայ. ու զեց նախ անուշքաղաքավար խօսքերով սիրաը շահել, ու յետոյ ներս բերել կոշտ Եզրակացը: Քսանթռոս ներս մտաւ, մտեցաւ կնկանն ըսաց, թէ Տիրուհի ասկէց ետև այլ երեսս չես զարներ աղախիններուդաշխատանքը. ահա քեզիծառայ մը գնեցի, որ իմառջիս անանկ ազուոր շնորհքով է, որ այնպիսի սիրուն մարդ չես տեսած. ահա գռանը քով կեցեր է: Երբոր ասանկ կը խօսէր՝ աղախինները վազեցին որ տեսնեն, և կը մտմըտային, թէ որերնոտն հետ պիտի բարեկամ ըլլայ: Իսկ Տիրուհին հրամեց որ ներս գայ նոր գերին: Աղախիններուն մէկը վազեց կանչելու համար, երբոր տեսաւ, դո՞ւն ես ըսաւ Եզրակաց ծառան. թէ որ գուն ես՝ ներս մի մտներ, վազի քեզ տեսածնուն պիտ ամենքը պիտի փախցին: Մէկ ուրիշն ալ դուրս ելաւ ծաղք ընելով կ'ըսէր թէ գէմքդ փոխէ անանկ ներս մտիր:

Եզրակաց ներս մտաւ գնաց Տիրուհին:

առջին, որ տեսածին պէս աչքը դարձուց
երկանն ըսաց, ուր տեղին վնարուեցիր
դասար այս ցուցանքս. վերցուր առջնէս վեր-
ցնէր: Կ'աղաքէր Քսանթոս թէ մի խռովիլիր,
մի անարդերնոր գերիս: Ես ի՞նչպէս կրնամ
համբերել կ'ըսէր կինը. ահա ասով հասկը-
ցայ որ դուն զիս քամահրել կ'ուզես, ու կ'ա-
տես. կ'երևնայ թէ ուրիշ մը կ'ուզես բե-
րել, անոր համար այս գերին բերիր, որ ես
իզմէ երթամ տնէն. ուրեմն տուր իմ բա-
ներս, ես կ'երթամ:

Քսանթոս տեսաւ որ ցըլար, սկսաւ ա-
նարդելով ըսել Եզովբոսին թէ ամէն բանի
պատասխան կուտայիր, հիմա ինչու կնկանս
բան մը չես զուրցէր: Պատասխանեց Եզով-
բոս թէ մէկ փոսի մը մէջ ձգէ կնիկդ:
Կտրէ ձայնիդ ըսաց, շատ մի խօսիր սիրելի
ընկերոջս դէմ: Եզովբոս ոտքը գետինը զար-
նելով կ'ըսէր թէ ահա տրս գերի բռնուած
է կնոջմէն: Ո՞վ մեծդ Եւրիելոտէս (1), չու-
նիմ քու ճարտասանուիդ որ քեզի պէս խօ-
սիմ. խիստ լաւ կ'ըսէիր թէ || ծովուն կա-

(1) Եւրինիտէս եր չոյն բանապէջն էր ւելի,
Սաշամին իշխէն, ուր ծնաւ շատ պարէ առաջ
Քնի լուսականէն. որ մէկ ժարած ժայռի (խայայի)
հը մէջ + աւագ իւր էր իւր բանապէջն մինեւը,
որոնք շատ մէծ յարգութիւննեցան յունաց մէջ.
այս գրաւածքներէն մինը հիմա իւր գունուին: Եւ-
րինիտէս շատ անգամ կանանց գործնեւը տիրեւու-
անոնց տէյ շատ առավիասոր խօսնէր և զգիռնէր
իւրէր. այն լսէ որ անունը տըն կանանց թշնամի,
ահա այս բաներէն բերած է Եպավոս այս խօսնի:

սապութիլ սոսկալի է , դետերուն առատա-
նալը սարսափելի է , կրակին ըռնութիլը ա-
ղետալի է , և աղքատութիւնը անտանելի
խեղճութի է . հազար կերպ պատահմունք-
ներ կան , որ արտմութի և վիշտ կը բերեն .
սակայն անզգամ կնիկը ամէն չարուիներէն
աւելի է || : Այս գիտնական բանիս վրայ
մտածելով ով Տիրուհի , քեզի շատ մեծ բան
է որ ասանկ փիլիսոփայի կնիկ ես Եղեր .
խելքդ գլուխդ ժողուէ , ըլլա թէ աղուոր
մանուկ ծառայ առնես քեզի , որ անպա-
տութի մը չբերես ընկերոջդ :

Այս խօսքս կնկանիը խելքը տարաւ , ա-
նանկ որ չէր գիտեր ինչ պատասխան տայ .
մինչև գարձաւ երկանն ըսաց թէ ուստի գը-
տար այս շնորհքով գերին . իրաւ կըսեմ , որ
չափ ագեղև այլանդակէ , այնչափ սիրելի և
անոյշէ . ուրեմն ես հետը կը վարուիմ կ'ու-
ղեմ : Քսանթոս գարձաւ Եզովքոսին ըսաց ,
թէ ահա Տիրուհիդ քեզի հետ հաշտուեցաւ :
Պատասխանեց Եզովքոս թէ ուրեմն այնչափ
խեղճ մարդ չեմ եղեր ես . որովհետև մէկ
կին մը հաշտեցընելը պզախկ բան չէ : Չայնդ
վար քաշէ ըսաց տրը , ես քեզ գնեցի , որ
ինձի ծառայութի ընես , չէ թէ դիմադար-
ձութիւն :

ԳԼ. Բ.

Պատման իրանակուսութիւն Եղավասի :

Քսանթոս մէկալ օրը հետն առաւ Եղով
ըսմն ու գնաց սլարտէզ մը բանջարեղէն գը-
նելու համար : Եղովքոս առաւ ձեռքը պար-
տիզպանին ժողուած կանանչեղէնները . Քը-
սանթոս ստակը տալու ատենը, սլարտիզպա-
նը այս խօսքս ըսաց . Կ'աղացէմ, մէկ բան
մը պիտի հարցընեմ, ինձի սլատասխան տո՛ւր:
Ի՞նչ է տարակոյադ հարցուր ըսաց : Զեմ
հասկընար՝ կըսէր, ինչու համար բանջարե-
ղէն բոյսերն, որ այնչափ հոգ տանելով կը
տնկեմ; կը ջրէմ, ու ասանկ ուշ, և դժուա-
րաւ առաջ կուգան . և ընդ հակառակն՝ ինք-
իրմէ բուսած խոաերը առանց փորելու և
ջրելու շուտ առաջ կուգան . ի՞նչ է սլատ-
ձառը :

Այս խօսքս թէպէտ փիլիսոփայական
ինդիր է, բայց Քսանթոս չիկրցաւ լուծե-
լու . այլ մէկ ընդհանուր պատասխան մը
տուաւ թէ այ նախախնամութեան գործքն
է, որ ամէն բան կը կարգաւորէ (1) :

(1) Կախականման-իւ կ'ըսուի գուլութիւ, ու ու-
սութիւ . հին ինկառիաները ասուշ կ'իմանային ածային
իսուաւաւութիւն, որ ամէն բան իւ կայտութւ անանի իւ
իսրաւութէ՝ որ իրենց վախճանին կը հասնին : Կա-
ռաշու ինկառիաները լինցան ուրանաւ ածային

Եզովքոս լսելով սկսաւ այս պատասխանիո
վրայ խնդալ։ Զիս ծաղը կ'ընես, ըսաց փի-
լիսոփիան, թէ կը ծիծաղիս։ Պատասխան տը-
ւաւ Եզովքոս թէ իրաւ ծաղը կ'ընեմ, չէ
թէ հրամանիքո՞ւ, հառա քեզի սորվեցընողը։
Վո՞զի անանկ մէկ հասարակ պատասխան մը
տուիր, որ գիտունները ամէն հարցմունքի
կրնան տալ, որո՞նք բաւական կը կարծեն ը-
սել թէ ամէն բան այ նախախնամութիր
կը կառավարէ։ Ինձի հրաման տուը ես պա-
տասխաննեմ պարտիզանին։ աեսնես թէ
ի՞նչալէս կը հանդչի սիրաը։ Ան ատենը Քը-
սանթոս գարձաւ պարտիզանին ըսաց թէ
վայելու ք բան չէ որ ես երևելի գոլրատուն-
ներու մէջ փիլիսոփիայութիրած Եմ, հիմա
կենամ պարտէզի մէջ բան վարդապետեմ։
ահա իմ ծառաս ալ կրնայ քու հարցմունքդ-
քակել թէ որ իրեն զուրցես։ Վո՞զի հմուտ
է ասանկ բաններու պատասխան տալու։

Կրկնեց պարտիզանը թէ քէհ կրնայ ըլլաւ
որ ասանկ անշնորհք, կոշտ մարդը կարդալ
բան գիտնայ։ որչափ խեղճ բան է ասանկ
տգեղ ըլլալը։ Տեսնենք կրնաս իմ տարա-
կուսանքս լուծել, և սիրաս հանգչեցընել
այս ըսած բանիս վրայ։ Եզովքոս սկսաւ ա-
սանկ պատասխան տալ։ Երբոր մէկ կին մը
երկու անդամ կը կարգուի, ու առջի երկը-

ն ախախնամութիւն։ Այս ախախնամութիւնը ու ախախնամութիւնը իսկական է ախախնամութիւնը իսկական է ախախնամութիւնը։ Ահա
այս մասունք աղաքասնիսան իսպայ քառականուն։ որ
բան է ինչ աղաքասնիսան աղաքասնիսան չէ, ինչպէս
Եպովքունինը։

ՆԷՆ զաւակներ ունի, և առած մարդն ալ
առջի կնոջմէն զաւակներ ունի. յայտնի է
որ այս կնկանը հարազատ զաւակները հետք
բերածներն են, և էրկանը զաւակները իրեն
խորդ են. այս պատճառաւ տարբեր կեր-
պով զանոնք կը նայի, մեծ հոգ կ'ընէ, որ
լաւ պահէ, աղէկ կերցընէ, և մեծ սիրով
խնամէ իր ծնածները: Իսկ էրկանը զաւակ-
ները չեւ միայն այնպէս չնայիր, հապա-
շատ անդամ կ'ատէ, և ոտքի տակ կ'առնէ.
անանկ որ զանոնք կը զբկէ, անոնցմէ կը
քաշէ, ու իր զաւկըներուն կուտայ, և այն-
պիսի բնական գութ մը կը ցցընէ իրեննե-
րուն, որ կարծես թէ իր մարմինին կտո-
րուանքն են. ասոր հակառակ, մէկալոնք օ-
տարի աչքովնայելով միշտ կը ջախէ: Ասանկ
ալ հողը մայր կը սեպուի ամէն բուսած բա-
ներուն. բայց քու անկածներդ անոր խորդ
զաւակներն են, և իր բուսուցածները բուն
հարազատ զաւակ ըլլալով աւելի հոգ կը-
տանի, ու կաձեցընէ. ուստի քու անկած-
ներդ խորդ ըլլալով քիչ մնունդ կուտայ,
որ շատ չեն կրնար աճիլ, վա՛ զի օտար են:

Այս պատասխանը անանկ հանդչեցուց
պարտիզապանին սիրան որ մէկէն կանչեց Ե-
զովքոսին, թէ եսքեզի մեծապէս չնորհա-
կալ եմ, որ մեծ տարակուսանքս զիս ազա-
տեցիր, և սիրոս հանդիսատ ըրիր: Ուստի եր-
թամբարով, որչափբանջար (պառզառադ) կ'ու-
զես՝ առ գնաառանց սուրկի, և ո՛ր ժամանակ
պէտքը ըլլայ՝ եկո՞ր առ, ասկէ ետև քու պար-
ակզիդ պէս պիտի զաս հոս բան առնես:

ԴԼ. թ.

ԽԱՐԱԺԱՆԻ ԱՆՁԵՒՅԻ ԵՎԱՀԱՅԻ :

Քանի մը օր անցնելէն ետև Քսանթոս
բաղնիք գնաց, հոն մէկ քանի բարեկամներ
գտաւ, պատուիրեց Եզովբոսին որ վազելով
երթայ տուն՝ իրեն ոսպ մը եփէ: Եզովբոս
մէկէն տուն գնաց, ու սատանութիւ բանե-
ցընելով, մէկ հատ ոսպ մը առաւ պառւկին
մէջ դրաւ եփէց: Իսկ Քսանթոս բաղնիքէն
ետև աղաչեց բարեկամներուն որ կերակու-
րը տունն ուտեն, և հասկըցուց թէ ես
մէկ հարկիք մը չունիմ. միայն թեթև ոսպէ
ապուր մը պիտի ուտենք: Աս ալ ըսաց թէ
չի վայլէր շատ տեսակ կերակուրներով բա-
րեկամ փորձել, հասպա աւելի պէտք է սիր-
ով նայիլ:

Անոնք ալ Քսանթոսի հարկիքն ընդունե-
ցան, տունը եկան: Տէրը կանչեց Եզովբոսին
թէ մեզի մէկ բաղնիքի ջուր մը բեր, որ զո-
վանանիքքիչ մը: Վազեց Եզովբոս գնաց բաղ-
նիքին լուացուած ջուրը բերաւ տիրոջը տը-
ւաւ. Երբոր բերանն առաւ, դարշահոախն
չդիմանալով, ըսաց, ուտանի բերիր այս ջու-
րը, Բաղնիքէն բերի, ըսաց, ինչպէս որ ինծի
պատուիրեցիր: Քսանթոս բարեկամներուն
առջին բունեց բարկուին, ու հրամեց Եզով-
բոսին որ իրեն մէկ կո՞նք (լւակն) մը բերէ:

Ան ալ բերաւ, ոտքի վրայ կեցաւ: Չի լուան, ըսաց տրը. չէ, ըսաց, վազ զի ինծի ինչ որ ըսիր, այն ըրի. թողը ըսէիր, թէ ջուր լից կոնքը, ոտքս լուա. բեր հողաթափներս, և բոլոր բաներս: Քսանթոս դարձաւ բարեկամներուն ըսաց, թէ այս գնած մարդս գերի չէ, հապա վարդապետ է: Երբոր սեղաննատան Քսանթոս հարցուց Եզովբոսին թէ եղաւ ոսպը: Եզովբոսն ալ բերաւ դգալով մէկ ոսպն որ եփեր էր: Տէրը բռնեց մատովը սխմեց, ըսաց, թէ լաւ եփած է բեր: Եզովբոս լեցուց ջուրն ու բերաւ ամանով սեղանը: Հարցուց Քսանթոս թէ ուր է ոսպը: Քեզի տուի, ըսաց: Խնչ, մէկ հատ մը եփեցիր: Հրամերես ըսաց. վազ զի դուն որոշ ըսիր թէ ինծի ոսպ մը եփէ. ոսպեր եփէ չըսիր: Այս խօսքովս խխտ տաքցաւ Քսանթոս. մինչև, ըսաց բարեկամներուն թէ թողութիւրէք ծառայիս յիմարութեք, որ մարդը խենթ կը դարձընէ:

Հոս եկոր ըսաց Եզովբոսին անգդամ ծառայ. գնած խոզի չորս ոտք գնէ, և շուտ մը եփէ, որ ուտենք: Եզովբոս գնաց շուտով բերաւ. Երբոր ոտքերը կ'եփեին՝ Քսանթոս գնաց ծածուկ սաքին մէկը գողցաւ Եզովբոսին հոն չեղած ատենը. որպէս զի պատճառընելով լաւ մը ծեծէ զայն:

Քիչ մը կ'անցնի Եզովբոս ալ կուգայ կը նայի, որ պտուկին մէջ երեք ոտք կան. կը հասկընայ խաբէութիւր, ուստի վազէ կ'երթայ տանիր պահած խողին մէկ ոտքը կըտրէքերթէ, կը դնէ մէկալոնց հետ կ'եփէ: Քըսանթոս կը վախնայ որ Եզովբոս տեսնելով

ոտքին մէկը պահաս , չըլլայ թէ փախչի . պա-
հած ոտքը կը բերէ մէջը կը ձգէ : Եփած
ոտքերն որ առաջ բերաւ , Քսանթոս տեսաւ
թէ հինգ են : Ի՞նչ է այս ըսաց Եզովրոսին ,
ես քեզի ըստի որ չորս ոտք գնես : Հրամեր-
ես ըսաւ , բայց երկու խողին ոտքերը քա-
նի կըլլան , ութը . ահա դուն հինգ հատ
տեսար հոս . երեք ալ վարի խողն ունի , որ
կը պահես :

Քսանթոս այս խօսքիս վրայ սաստիկ բար-
կանալով կ'ըսէր բարեկամներուն թէ ես ի-
րաւունք չունիմ , որ կըսեմ , թէ այս ծա-
ռան իմ խելքս գլխէս սլիտի տանի : Եզով-
բոս ուղեց պատճառուով խօսիլ աիրոջը հետ .
Տէր իմ ըսաց , չիյտե՞ս որ թուաբանութեան
մէջ որչափ հանում ըլլայ քանակութենէ ,
այնչափ ալ յաւելում որ ըլլայ , դումարը
սիսալ չըլլար : Ուստի Քսանթոս չկրցաւ
պատճառ մը գանել , որ Եզովրոսին ծեծ մը
տայ , սկսաւ սիրան ինշնիլ (1) :

(1) Եւշվան նըման պատճառաւ այս խօսքն-
ովները բանեցաց . Դակ ուղեց դիւնչը ալլը
չեիցնեւ , և իր ինչպի-ի մարտ ըլլաւը անոր
հասկըցնեւ . ու չորհուշներեայ հետը . երկրորդ՝
ուղեց վրեժինութեւ ըլլաւ անոր ըրած անարդա-
նացը . և անով հասկընայ , ու եթէ առանցին իրեն
նեղութիւնի դաւ ուղեց , մարտու մէջ պատը ծաւը
ընեւը ուեւ իւ հանէ :

ԳԼ. Ժ.

ԱՀԵԺԻՆԴՐԱ-ԱՒ ԵՎԱՀԲԱՒԻՆ :

Եղաւ որ Քսանթոսի մէկ աշակերտը մեծ
հարկիք մ' ըրաւ իր վարսկետին, և բոլոր ըն-
կերներուն : Քսանթոս սեղանին վրայ որ-
շափ լաւ և համով կերակուրներ կար, մէյմէկ
քիչ կը վերցընէր Եզովլքոսին կուտար, որ
ետին կայնած էր : Ասոնք տուն տար կ'ըսէր
իմբարեսրտիս տուր: Եզովլքոս առաւ գնաց-
բայց ճամբան ինքիրեն մամբտալով կ'ըսէր
թէ ահա խիստ աղէկ տեղն եկաւ, որ վահժ-
ինդիր ըլլամ մեր Տիրուհին, որ հասկընայ
անանկիմ վրաս անողորմ խնդալն, ու սիրտ
ծակելը՝ երբոր զիս առջի անդամ տեսաւ.
ես ալ հիմա փորձեմ, նայինք կը սիրե՛ սըր-
տանց մեր տրը: Երբ տուն հասաւ Եզովլքոս
կանչեց Տիրուհին, և Քսանթոսի տուած
կերակուրները առջին դրաւ՝ ըսաց, ահա
ասոնք իմ տրս խրկեց. բայց քեզի չիխրկեց,
իրեն բարեսիրտ սիրականին խրկեց: Ըուտ
մը կանչեց տիրոջը սլզտի շունն որ հոն կը կե-
նար. առ աղուորիկ կ'ըսէր, կ'էր, տրս հրա-
մեց, որ քեզի տամ. և այսպէս բոլորը կեր-
ցուց շանը: Յետոյ դարձաւ գնաց տիրոջն
ըսաց, որ տուի և բոլորն իմ առջիս կերաւ:
Ուտելու ատենը բան մը զուրցեց, ըսաց

Քսանթոս : Զէ , ըսաց , բայց մաքովը շնորհակալ կ'ըլլար տէրութեգ :

Իսկ Քսանթոսի կնիկը սաստիկնեղացաւ , որ ընկերն իրեն բան մը չիխրկեց հարկիքէն . միտքը դրեր էր թէ այս եղած բանը՝ նշան է թէ զինքը աչքէ ձգեր է , և իր սէրը պաղած է . որովհետեւ հոգ տարաւ աւելի շանը , քան թէ իրեն . ուստի սոսկալի տրտունջներ կ'ընէր , և վշտանալով բարկանար ու կ'ըսէր թէ այլ չսկսի նայի երկանն երեսը . և այսպէս իր խուցին մէջ փակուած անանկ կուլար ու աշխարհք կը փլցընէր , և ամենավին չէր ռւզէր միսիթարուիլ այս ըրած բանին համար :

Բայց հարկիքը լաւ մը շէնցաւ գինին խմելով . երբոր զուարձութե մէջ էին սկսան ամէն մէկը իրարու հետ հակաձառութե ընել զանազան բաներու վրայ : Անոնցմէ մէկը աւելի բարակամիտ և հետաքրքիր ըլլալով հարցուց՝ թէ ո՞ր ատեն կ'ըլլայ աւելի հակառակութիւն և անկարգութիւն մարգկանց մէջ : Եզրովբոսայս հարցընողին եամին ըլլալով պատասխանեց թէ ան ատենը կ'ըլլայ երբոր մեռեները յարութիւնառնեն . վէ զի ամէնքը ինչ որ ունելին (1) աշխարհքիս մէջ մէկ-

(1) Կատարալու ժիշտուուներուն շաբաւ գիրեն , որ մէկ օր մէտելները յարութիւնի պիտի առանեն . որովհետու իշնայեին որ աղքէ յարդին հաս նեղանի իւ տաշնեն մարհուն , և գէլ յարդին լսու կ'առարին . հարիսու առանց հապացուած ոլորտի ըլլայ ի'ըսէին . յանառանդ Պլատոնի աշխերդները . որոնց Անձանունը իշրտուուն լսու բանի կ'առաջային :

զմեկէ կը պահանջեն։ Քսանիթոսի աշակերտ
ները խնդալով այս խօսքիս վրայ, միաբան
խոստովանեցան թէ Եզովքոս խիստ մտաւոր
մարդ է։

Մէկ ուրիշն ալ հարցուց թէ ինչո՞ւ հա-
մար երբ մսագործը կը քաշէ ոչխարը՝ չպօ-
ռար, ու խողը սոսկալի կը պօռայ։ Պատաս-
խան տուաւ Եզովքոս թէ ոչխարը սորված
է որ կաթը քաշեն, և վրայի բուրդը խու-
զեն։ ուստի ձայն չհաներ, թողլ կուտայ,
որ զինքը բռնեն քաշեն ոտքէն, ինքն ալ լը-
ռութիւն կ'երթալ ետևնուն, անտարակոյս
գիտէ թէ իրեն նեղութիւն պիտի տան։ Բայց
խողը ոչ կաթ կուտայ, ոչ բուրդ, ոչ կը կա-
պէն, և ոչ ոտքէն կը քաշեն։ գիտէ որ մար-
մինէն 'ի զատ ուրիշ բան մը չունի։ ուստի
այս պատճառաւ կը պօռայ, կը կանչէ երբոր
իրեն կը դադիս մսագործը։ Սկսան այս պա-
տասխանիս վրան ալ խնդալ քսանիթոսի տ-
շակերտները, և մեծ գովինաներ աղւին Ե-
զովքոսին։

Կերակուրը լմբնցածին ողէս քսանիթոս
տուն դարձաւ։ Հարցուց թէ ուր է կնիկն
որ հեաը խօսի, ինչպէս սովորութիւն ուներ։
Բայց կնիկը ծուռ ծուռ նայելով անոր ը-
սաց, հեռու գնա, տուր ինծի իմ բաներս,
որ երթամքու անէդ։ ասկէ ետքը ես չեմ
կրնարքու տանդ մէջ քեզի հետ մնալ, դուն
դնա քու շունդ սիրէ, որուն որ հարկիքին
բաները խրկեցիր։ Քսանիթոս խիստ զարմա-
նալով ասանկ անմիտ անարդանացը վրայ,
չեր գիտէր ի՞նչ ընէ, և ի՞նչ պատասխան
տայ, կըուէր թէ տռանց կարծեաց Եզովքո-

սր բան մ'ըրեր է : Դարձաւ կնկանն ըսաց , թէ Տիրուհի , ես խմեցի՝ դուն գինովցար . և այն պատուական բաները որոնւն խրկեցի , քեզի չի խրկեցի : Երդում կ'ընեմ ըսաց կնիկը թէ ինծի բան մը չեկաւ , հապա շանը եկաւ : Հո՞ս եկոր ըսաց Եղովբոսին , որոնւն տուփիր այն կերակուրները : Որո՞ւն սլիտի տամբըսաւ , քու սիրականիդ տուփի :

Դարձաւ Քսանթոս կնկանն ըսաց , թէ դուն բան մը չեն առած : Ամենեին բան առած չեմ ըսաց : Տէր իմ , ըսաց Եղովբոս , դուն սիրականիդ չի ըսրկեցիր : Կանչեց շունն ըսաց , ահա բարեսիրտ սիրականդ , որ ամենէն աւելի քեզ կը սիրէ , և քեզի բարի կ'ուզէ : Վասն զի թէպէտ կինդ կը վկայէ թէ քեզ շատ կը սիրէ , բայց պզտի բանէ մը նեղացածին պէս , քեզի դէմ կ'ելլէ կը խռովի , կը պարսաւէ անարդելով , կը չարանայ , որ քեզ ձգէ : Իսկ շունը թէպէտ ծեծ ուտէ , անօթի մնայ , վարնտուի , ամենեին չփախչիր . բոլորը կը մոռնայ , քեզ կը սիրէ շողոքորթելով , և ամէն երախտագիտութեաննշանները կուտայ :

Ուստի պէտք էր որ ըսեիր տէր իմ , թէ կնկանս առնւր , չէ թէ բարեսրտիս : Քսանթոս դարձաւ ըսաց կնկանը , կը տեսնես Տիրուհի , այս պակասութիւր իմս չէ , հապա Եղովբոսին է . ուրեմն համբերէ , հանդարտ կեցիր , և ծեծովանոր վրէժինդիր կ'ըլլամ : Այս պատասխանը բաւական չեղաւ անոր սիրաը հանդչեցընելու . նայիս ծածուկ մը անէն ելաւ գնաց հօրը տունը : Ո՞ս ատենը դարձաւ Եղովբոս ըսաց սիրոջը թէ ես քե-

զի չըսի . թէ քու շունդ կնոջմէդ աւելիքեղ
կը սիրէ :

ԳԼ. ԺԱ.

ԵՐԵՒԱՆ ԴԱՐՅԱ-ՇԱԽ Կ ՊԱ-Ն :

Քանի մը օր անցաւ քսանթոս չեկրցաւ
կնկանը սիրան առնել ոչ աղաճանքով և ոչ
շողոքորթելով . ուստի գրաւիրեն աղքական-
ները խրկեց որ հաշտեցընեն , և մոռնայ սըր-
տին նեղութեր . բայց ամենեւին մտիկ ըրպաւ ,
աշ աւելի կատղեցաւ : Այս ըրած անզգա-
մութեր խիստ ցաւցուց քսանթոսին սիրոց :

Եզովքոս եկաւ քոնիսըսաց մի վշտանար տը
իմ , մի տրամիր պարագ տեղը ես քեզի
խօսք կուտասմ , որ կնիկդ վաղը . ինքիրեն կու-
դայ հոս : Քանի մը գրամ առաւ անկէ գը-
նաց գնելու հաւեր՝ թռչուններ՝ որսեր , և
այլ հարկաւոր բաներ մեծ հարկիքի մը հա-
մար : Զասոնք բերելու առենք տնեւ տուն պը-
տըտելով կուգար , յետոյ եկաւ Տիրուհին
հօրը տանին առջևեն անցաւ , այս մաքով , որ
տեսնեն առած բաները առանց խմացընե-
լու , թէ ինքը գիտէ որուն տունն ըլլալը , և
Տիրուհին հոն ըլլալը :

Յանկարծ հանդիպեցաւ անոնց ծառային ,
հարցուց թէ արգեօք ունին ծախու բա-
ներ հարսնեց հարկիքի համար : Որուն հա-

մար կուզես ըստաց ծառան։ Պատասխանեց ,
թէ Քսանթոս փիլիսոփային համար , որ վա-
ղը պիտի կարդուի : Ծառան շուտ մը ներս
վազեց սկատմեց կնկանը , որ առանց ուշա-
նալու մէկէն ելաւ գնաց երկանը տունը :
Եւ այնպէս խոռված անհանդիստ էր , որ
տրանջելով կըսէր Քսանթոսին թէ քեզի
կը վայլէ կարդուիլ ուրիշնն հետ քանի որ
ես կամ : Ահա այսպէս մնաց երկանը քով
Եզովբոսին հնարքովը . ինչպէս որ անոր
պատճառովը դացեր էր , անանկ ալ եկաւ :

ԳԼ. ԺԲ.

ՍՊԻ. ԵՎԱՀՅՈՒ:

Քսանթոս ուզեց օր մը իր աշակերտնե-
րուն կերակուր ընել . Եզովբոսին պատուի-
րեց որ երթայ որչափ լաւ պատուական բան
կայ զանոնք գնէ : Եզովբոս երթալու ատե-
նը կըսէր թէ պիտի հասկըցընեմ տիրոջս ,
որ ուրիշ անդամ ինձի ասանկ անխելք բան
չհրամէ : Ուստի գնաց մէկ քանի խոզի լե-
զու առաւ պատրաստեց հարկիքին համար ,
և ամենուն առջին դրաւ մշյմէկ լեզու խոր-
ված համեմով (պահարւ) : Աշակերտները հա-
ճեցան , որ փիլիսոփայի դործք է առջի կե-
րակուրը լեզու բերել . ինչպէս լեզուն ամեն
լաւ խորհուրդները կը յայտնէ : Իսկ Եզով-
բոս երկրորդ կերակուրն ալ խաշած լեզու

բերաւ : Երբոր Երրորդ կերակուրն ուզեցին , նայիս լեզու բերաւ : Այս բանիս վը ըստ սրտերնին նեղացաւ . վասն զի լեզու ուտելով ձանձրացեր էին , մինչև բարկանալով ըսին Եզովքոսին թէ մենք մինչև իրիկուն լեզով պիտի ուտենք : Բայց Եզովքոս առանց նայելու անոնց արտունիջին նորէն լեզու գըրաւ անոնց առջին : Ուստի Քսանթոս բարկանալով կանչեց թէ ուրիշ բան մը չի կայ որ բերես : Պատասխանեց Եզովքոս հանդիստ սրտով մը թէ չկայ : Ի՞նչ կը խօսիս թըշւառական կ'ըսէր , ես քեզի չպատուիրեցի՞ որ պատուական համով բաներ գտնես . սկսաւ անարդել զի՞նքը վիլխոփաներուն առջին :

Ծնորհակալեմ ըստաւ Եզովքոս՝ ըրած նախատանքիդ վրայ . բայց խնդրեմ՝ լեզուէն անոյշ և պատուական ի՞նչ բան կայ աշխարհքիս մէջ . ահա ամէն ուսում և իմաստութիւն լեզուով կըլլայ , ամէն բան անով կ'առնենք կուտանք , աղօթք , ատենաբանութիւ , մարդավարութիւ , հարսնախօսութիւ , և ամէն ճռումութիւ լեզուով կըլլայ , քաղաքներ անով կը չինուին և ամէն մարդ լեզուով կը վճարէ իրեն գործքը : Ուրեմն ես կը հաւտամ և լաւ գիտեմ թէ լեզուէն գերազանց բան չկայ աշխարհքիս մէջ : Բոլոր նստողները հաւնելով այս պատճառներուս միաբան վճռեցին թէ Եզովքոս իրաւունք ունի , և Քսանթոսի բարկութիւնը անիրաւ է : Եւայս պէս ամէն մարդ տուն գարձաւ :

ԴԼ. ԺԳ.

ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՊԱՀ ԵՎՇՎԵՐԱԿԻ :

Քսանթոսի աշակերտանելը քանի մը օրէն
ետև երեսը զարկին ըրած հարկիքը : Ան ալ
անողարտ զինքը ցըցուց ըսելով թէ այդ-
բանը մաքէս ալ չէր անցած . իմ ծառայիս
չարութէն անանիկ եղաւ , բայց փորձը այ-
սօր ամէն բան կը յայտնէ . ահա ձեր առջին
իրեն կը պատուիրեմ : Այս խօսքիս վրայ Ե-
զովքոս ալ հոն եկաւ : Տէրն ըսաց որ գնա
որչափ գէշ բան գտնես գնէ , որ հարկիք
ընեմ այս պարոններուն :

Եղովքոս գնաց նոյնպէս լեզու գնեց ,
պատրաստեց սեղան բերաւ : Ամէնքը տրան-
ջալով սկսան իրարու զուրցել թէ այս ի՞նչ
պէս բան է . միշտ լեզու սիմակ ուտենք :
Քիչ մը անցաւ , նորէն լեզու բերաւ : Եր-
կորդ անգամ ալ լեզու բերաւ սեղանը :
Այլ չդիմացաւ . Քսանթոս բարկութեամբ
կը սկուար . դուն ի՞նչպէս խօսք կը հասկը-
նաս Եղովք . երբոր քեզի ըսի պատուական
կերակուր գնէ , դուն գացիր լեզու գնե-
ցիր . և երբոր պատուեիրեցի անշահ կերա-
կուր գնէ , նոյնպէս գացիր լեզու գնեցիր :

Ճշմարիտ է խօսքդ ըսաց Եղովքոս . բայց
լեզուէն գէշ բան ի՞նչ կրնայ գտնուիլ . լե-
զուն չէ որ աշխարհք կը կործանէ , և սոս-

կալի մարդիկ կը կորսընցնէ . ինչով կը լլան այնչափ սուտերը , հայհոյութիները , անի րաւութիները , և խարէութիները . լեզուով կ'ըլլան : Ասով պատկեալները կը քակուին . տրութիներ , թագաւորութիներ կը կործանին , և այլ անհամար չարիք միշտ լեզուն կը պատճառէ , տրտմութի , խեղճութի , երգում , բամբասանք , որով մարդուս կեանը լեցուած է :

Ան առենը նստողաց մէջէն մէկը կանչեց Քսանթոսին թէ զգոյշ կեցիր՝ այս ծառադքու խելքիդ բան մը կը բերէ . զի կը նայիմ որ հոգին ալ մարմինին նման այլանդակէ : Եզովքոս մէկէն պատասխան տուաւ թէ այլանդակ անմիտ դուն ես , որ հետաքրքրութի ուրիշի բանին կը խառնուիս , և չար խօսքերով կը ջանաս անմիաբանութի ձգել ակրոջն ու ծառային մէջ :

ԳԼ. ԺԴ.

ՀՆԱՐԱԳԻԿԱ--ԱԷ ԵՎԱԾԵԿԻ :

Գ.սանթոս Եզովքոսին այս խօսքերը լսելով անանկ տաքցաւ , որ պատճառ կը փնտընէր լսւ մը ծեծելու : Գարշելի ըսաց , որովհետեւ դուն իմ բարեկամս պարսաւեցիր թէ հետաքրքիր ըլլալով ուրիշի բանին կը խառնուիս , գտիր ինձի մէկն որ հետաքրքիր չպայ : Եզովքոս հասկըցաւ բանը , մէ-

կալ օրին ելաւ գնաց վաճառանոցն բազմութե մէջ ուշադրութեք ամենուն կը նայէր .
տեսաւ . թէ մէկ մարդ մը Երկար ժամանակ կեցէր է մէկ տեղ մը : Հասկըցաւ որ խիստ
պարզամիտ խեղչմարդ մ'է . մօտեցաւ իրեն
ըսաց , թէ տրս կը հրամցընէ , որ իր տունը
կերակուր ուտես : Այս կոշտ մարդը ա-
ռանց հարցընելու , թէ ով էս , և որու ար-
նէն եկեր ես , Ելաւ գնաց հետք . և ազտոտ
կօշիկները ոտքը գնաց անանկ սեղանը նըս-
տեցաւ :

Քսանթոս հարցուց թէ ով է այս մար-
դը : Պատասխանեց Եզովբոս , թէ առանց
հետաքրքրութե մարդ է , որ ուրիշի գործ-
քին վսառնուիր : Ան ատենը Քսանթոս
ծածուկ կնկանն ըսաց , որ ես քեզի ինչ բան
ըսեմ նէ՝ հնազանդելով պիտի ընես . որպէս
զի պատճառ մը դտնեմ , ու լաւ ծեծ մը
տամ Եզովբոսին : Ուստի ամենուն առջին
ըսաց կնկանն , որ գնաց ջուր բեր՝ օտարակա-
նին ոտքը լուած վասն զի կարծէր թէ այն
խեղչ մարդը չափանի թող տայ որ Տիրուհին
ոտքը լուայ , պէտք է որ մեծ շնորհակալու-
թե ընելով հրաժարի : Եւ ասանկ ընելով
յայտնի կը լլար , որ հետաքրքիր մարդ է , ոչ
թէ անհոգ . ինչովէս հասկըցէր էր Եզովբոս .
այս բանը կը լլար օրինաւոր պատճառ Եզով-
բոսը պատժելու : Խակ կնիկը բերաւ ջուրն ,
ու սկատրաստուեցաւ որ օտարականին ոտքը
լուայ : Բայց այն թանձրամիտը տեսաւ
թէ Տիրուհին իրեն ծառայութիւն կընէ ,
ինքիրեն կը աէր , որ ահա զիս կ'օւզէ պա-
տուել . ուրիշին ընել ըտար , ինքը կընէ՝ և

այսպէս Երկրնցուց ոտքերն , ու կ'ըսէր՝ լը-
ւա՛ Տիրուհի . որ լուացուելէն ետև սեղան
նստաւ : Քսաննթոս հրամեց , որ իրեն խմած
գինիէն օտարականին տայ : Դարձեալ կը
մոմըաար գէղջուկը թէ պէտք էր որ ա-
ռաջ իրենք խմեն . բայց որովհետեւ այսպէս
հրամեց բարեսիրաը՝ ինծի չիյնիր քննել այս
քաղաքավարուելը . ուստի առաւ խմեց :

Բերին առջին կերակուր մը , որ շատ կը
սիրէր , ու ախորժանիքովկ'ուտէր : Տէրը կան-
չեց խոհարարը (աշճին) Երեսը զարկաւ թէ
ինչու համար գէշ եփեցիր . և պատուիրեց
որ պատժեն ու ծեծեն : Գեղջուկը անհոգ-
կ'ուտէր և կ'ըսէր թէ այս կերակուրս խիստ
պատուական եփած է , մէկ պակասութիւն
մը չունի . բայց թէ որ առ ամբողջ իր սիրաը հանգ-
չեցընելու համար կ'ուղէ առանց պատճառի
ծեծել խոհարարը , ինք գիտէ . իմ ի՞նչ վը-
րաս պէտք է , ինչ կ'ուղէ թողընէ :

Քսաննթոս այս անհոգ մարդուն վրայ . խիստ
կը նեղանար որ ամենեին հետաքրքրութիւն
մը , հոգ մը չէր ըներ , և բանի մը ետևէն
չէր ըլլար . բայց կը համբերէր նեղութիւնը
չէր ցցըներ : Բերին սեղանը կարկանդակ
(ողօղալա) . օտարականը ուտելը չէր գիտէր ,
սկսաւ հացի ոկէս ուտել : Քսաննթոսին սիր-
ոը սիմուելով կանչեց ըստաւ հացեկիողին .
յիմար , ինչու համար կարկանդակին տակլը
մեղը ու համեմ չլեցուցիր , որ քիչ մը հա-
մով ըլլար : Ան ալ պատասխան տուաւ թէ
տէր իմ թէ որ գէշ եփեցի , զիս պատժէ .
բայց թէ համեմ չէ դրած՝ մեր Տիրուհին
ոլիտի գիտնայ , իմ բանս չէ , անորն է : Ա-

թէ իմ կինս է պատճառը՝ հիմայ ողջ ողջ
կ'երեմ՝ կ'ըսէր Քսանթոս։ Աչք ըրաւ կըն-
կանն որ իրեն հնազանդի. որպէս զի պատ-
ճառ ունենայ Եզովրոսը պատժելու։

Ուստի բերել տուաւ փայտի կտորուանիք.
որ երբ վառեցան՝ Քսանթոսի Տիրուհին բե-
րին կրակին մօտ ; և ձևացուցին որ մէջը
պիտի ձգեն. նայելով թէ ինչ կ'ընէ օտա-
րականը այս բանիս մէջ. գէթ հոգ տանե-
լով բան մը կը հարցընէ, կամ կ'արդիլէ որ
չերի կինը։ Բայց այն առանց այլայլելու
հոգ մը չունէր այս սգաւոր բանին վրայ. և
իր սովորական անհոգութե կեցեր կ'ըսէր
մօքովը թէ որ պատճառ մը չունի բարկա-
նալընկերովը գէմ, ինչո՞ւ ասանկ տաքցեր
է։ Ելաւ գնաց Քսանթոսին քով ըսաց՝ թէ
որ պարտք է ասանկ ընել կանանց, քիչ մը
համբերէ երթամ իմին ընկերս ալ բերեմ,
որ երկուաը միատեղ երես։

Փիլխոփան լսելով այս մարդուս խօսքը,
զարմացաւ թէ ասանկ առանց հետաքրք-
քրութե անհոգ և պարզամտ մարդ կրնայ
ըասլ. այնչափ որ այլ չփիմացաւ կանչեց
Եզովրոսին թէ իրաւ որ դուն պարապ տե-
ղը մարդ չես Ճանչնար. ահա Ճշմարիտ ան-
հոգ անհետաքրքիր մարդ, որ ամենեին բան
մը հոգը չէ. յաղթեցիր Եզովր, և վաստը-
կեցար յաղթութելը։ Ահա ասկէց ետե գոհ
եմ քու վրադ, կը մոռնամ ըրած բաներդ,
կը ներեմ, և ազտու կ'ընեմ քեզ ծառայու-
թենէդ։

ԳԼ. ԺԵ.

Խօսութ Եղովակ ընդ Դատաստանին :

Քսանթոս պատուիրեց Եղովքոսին, որ
երթայ բազնիքը նայի թէ բազմութիւն շատ
կայ . վասն զի կ'ուզէր բազնիք մտնել : Եղով
բոս երթալու առենը ճամբան հանդիպեցաւ
դատաւորին, որ գիտէր թէ Քսանթոսին
մարդն է, հարցուց թէ ուր կ'երթամ : Չիյ-
տեմ ըսաց Եղովքոս, ուր կ'երթամ : Դատա-
ւորը կարծեց թէ զինքը ծաղը կ'ընէ, բար-
կացաւ տուած պատասխանին վրայ . հրամեց
որ բանտը դնեն : Երբոր դարձուցին Եղով-
քոսը, սկսաւ բարձր ձայնով պոռալ : Տես
կ'ըսէր տէր իմ, ահա խմապատասխանս նայէ
ինչպէս Ճմարիտ ելաւ . ուրեմն իրաւունք
ունէի որ ըսի թէ չիյտեմ ուր կ'երթամ . ես
գիտէի թէ բանտը պիտի երթամ դիպուա-
ծով քեզ տեսայ, որ իմ բանտն երթալուս
պատճառ եղաւ :

Դատաւորը զարմանալով անոր խելացի
պատասխանին վրայ, թող տուաւ : Եղովքոս
բազնիք գնաց տեսաւ . որ շատ բազմութիւն
կայ . ամէն մէկին ուշադրութիւն կը նայէր .
բազնիքին դռանը քով մեծ քար մը տեսաւ
որ ամէն մտնող ելողին ոսքին դալչելով նե-
ղութիւն կուտար, որ մէկը չէր վերցընէր ան-
կէ . մէկ մարդ մը ներս մտնելու ատենը

վերցուց անկէ ուրիշ տեղ դրաւ : Եզովբոս
դարձաւ տուն ըսաց տիրոջն , որ խիստ հան
դիսա կրնաս լուացուիր . վասն զի ես մինակ
մէկ մարդ մը տեսայ հոն :

Քսանթոս գնաց բազնիք երբոր տեսաւ
այնչափ բազմութեն , որ կը լուացուեին . ի՞նչ
է այս կանչեց Եզովբոսին , դուն ինծի ըսիր
որ մէկ հոգի մը կայ . Ճշմարիտ է ըսաց .
բայց տէր իմ տեսայ այն քարը բազնիքին
դռանը մէջ դրած , ամէն մտնող ելլող անոր
զարնելով կ'անցնէր , այնչափ բազմութեան
մէջէն մէկ մարդ մը դանուեցաւ որ այն
քարը վերցնէ անկէ անդին դնէ : Ահա
այս պատճառաւ ըսի որ մէկ մարդ մը տե-
սայ այսչափ բազմութե մէջ , ամենէն վեր
դնելովզայն : Քսանթոս ծիծաղելով ըսաց
թէ Եզովբոսին պատասխանը խելքով լե-
ցուն՝ միշտ պատրաստ է :

Գլ. ԺԶ.

Հանձու Եպավոսի :

Երեեմի Քսանթոս իր աշակերտներովը
երևելի հարկիք մը գնաց . երբոր գինին խմե-
ցին հարբեցան , սկսան իրարու հարցմունք-
ներընել կերպ կերպ բաներու վրայ : Քսան-
թոս տաքնալով կը խօսէր գինին ուժովը .
Եզովբոս քովն ըլլալով ըսաց . Ամիրայ քեզի

կ'ուզեմ հասկըցընել թէ Բաքոս (1) Երեք
յատկութի, կմ Երեք զանազան աստիճան
ունի, առաջինն է զուարձութի, Երկրորդն
է արբեցութի. Երրորդը՝ կոփւ, թշնամանիք.
Դուն ուզածիդ չափ խմեցիր լաւ մը զուար-
ձացար, ուրեմն գոհ կեցիր այդ աստիճա-
նին մէջ, ալաւաջմ' երթար: Քսանթոս որ
սկըսեր էր գինովնալ, այս խրատս ծուռ
մտքով հասկըցաւ, ու բարկանալով ըստց.
Կտլէ ձայնիդ՝ գնա դժոկին մէջ եղողներուն
խրատ տուր: Պատասխանեց Եզովբոս թէ
կարծեմ գուն պիտի Երթաս անոնց քով:

Հոննատողներուն մէկը տեսաւ որ Քսան-
թոսի գլուխը տաքցեր է, Պարոն, ըստց, կըր-
նայ գտուիլ անանկ մարդ, որ բոլոր ծովուն
ջուրը խմէ: Պատասխանեց Քսանթոս թէ
ևս մինակ կրնամ խմէլ: Ան ալ ըստց, թէ
որ չկրնաս նէ ինչ կ'ուտաս: Բոլոր տունն
կուտամ ըստց: Այս դաշինքս հաստատե-
լու համար Երկուքն ալ հանեցին իրենց մատ-
նին դրին գրաւ (ըսէհին). Ետքը ամէն մարդ
ուեղը դարձաւ:

Առաւօտուն Քսանթոս Ելաւ լուացուեցաւ
տեսաւ որ մատնին մասը չէ՝ զարմանալով

(1) Բարձր Դիմոսին ուշի էր . ու իշտառաց-
ները խաղողի և գինի լած ուեւ էին, ու Դիմ-
ոսաւ կ'ըսէին . իսկ հայերը Սուտեդաբանեաւ իւ-
նաւանէին . որովհետ ասոր տօնին օրը լայ իւն-
տանիներ կը կ'ըսէին . որուն աըյան էր մանու-
դաւայ: Բայց լայ անգամ գըսց մէջ գինին ուեւը
Բարձր իւ տնեն . ինչու Երանեաւ աւ գինին ըսէ-
ւս ուեւը իւսէ Բարձր Երեւ յագիւռնի ունի:

հարցուց Եզովքոսին թէ ինչ էղաւ : Պատասխան տուաւ թէ ցիտեմ . բայց այսչափ գիտեմ որ գուն տունդ կորսընցուցիր : Ինչո՞ւ համար՝ ըսաց : Երեկ գինովութե մէջ պարտաւորեցար որ ծովը խմես . ասոր համար մասնիդ գրաւ դրիր (1) : Պատասխանեց Քսանթոս թէ ինչ ընելու է որ այս բանէս ազատիմ . իրաւ որ մարդու կարողութէ վեր բան է , կ'աղաչեմ , մէկ խելք մը բանեցնւր , ու բոլոր խմաստութեդ և փորձովդ ետ առ իմ խօսքս , այս փորձանիքէն զիս ազատէ , որպէս զի իմ տուած գրաւս ետառնեմ առանց անարգանաց : Իրաւ որ անկարելի է ըսաց Եզովքոս , որ կարենամ քու խօսքդ ետ առնե (1) բայց կընամ դաշինքդ աւրել :

Երբոր այսօր ամէնքդ մէկտեղ կուգաք՝ գուն խօսքիդ վրայ կեցիր համարձակ , ամենեին մի վախնար : Արբեցութե մէջ ինչ որ ըսիր , հոն ալ ըսէ բազմութե մէջ . հրամայէ որ ծովուն քով սեղան դնեն . աղատուիրէ ծառաներուդ որ աման մը ծովու ջուր բերէն քեզի խմելու համար : Կը տեսնես որ բոլոր ժողովուրդը հոն ժողուած են , հրամայէ քովի եղողներուդ որ գաւաթը ծովու ջուր լեցընեն՝ տան , ձեռքդ առ , բարձր ձայնով հարցնւր դաշինք ընողին թէ ինչ էր մեր պայմանը . ան ալ պիտի ըսէ թէ բոլոր

(1) Ուրանիաւ հին գիլիսոնիանեւը ծովուրդեւան մէջ շատ մէծ յարգութիւն գերազանցութիւն էն , անոր համար գինովութե մէջ էղած խօսքն աւ ընդունելի էր , և էս առնեւը անիարելի :

ծովը խմել: Ան ատենը դարձիր նստողներուն
ըսէ . Սամոսացիք , դուք գիտէք թէ ո՞րչափ
գետեր կը լեցուին այս ծովուն մէջ . իրաւ
ես սկարտաւոր եմ միայն ծովուն ջուրը խմե-
լու չէ թէ գետերուն . ուրեմն պէտք է որ
այս մարդս նախ գետերը կտրէ , որ ծովը
չլաթին , հապա թէ ես ալ խմեմ ծովը :

Քսանթոս տեսաւ թէ այս հնարքս ան-
տարակոյս կրնայ դաշինքն աւրել , և մասնին
ետ տալ , մեծ յուսով սկսաւ ուրախանալ:
Ուստի երբոր ժողովուրդը ծովուն մօտ դի-
զուեցաւ , բոլոր քաղաքը հոն լեցուեցաւ որ
այս չլառած բանը տեսնեն , թէ ինչպէս
Քսանթոս զինքը պիտի այս բանէն փրցընէ:
Բայց Քսանթոս ինչ խրատ որ առաւ Եզով
բուէն՝ կատարեց ըրաւ ժողովը դեան առ-
ջին: Սամոսացիք զարմացան Եզովբոսին խել-
քին հնարքին վրայ , և մեծապէս գովեցին:
Իսկ դաշինք ընողը Քսանթոսին ոտքն ըն-
կաւ , խոստովանեցաւ թէ յաղթուեցայ , և
աղաչեց որ դաշինքն աւրէ : Քսանթոս ժո-
ղովրդեան աղաչանքովը յօժարեցաւ աւրել
դաշինքն , ու հաշտուեցաւ անոր հետ :

ԳԼ. ԺԵ.

Աղեքակութանքանին քսանթանի ընդդեմ
Եպալբանի:

Երբոր տուն դարձան, Եզովքոս ըսաց
Քսանթոսին. առ իմքեզի ըրած այս աղէ
կութես գէմ, արժան չէ որ ես ինչպէսքեզ
ազատեցի, գուն ալզիս ազատես գերութէս:
Տէրը խստութէ վարնտեց ըսելով կարծես
թէ ես չեմ ուզեր քեզ ազատելու. ելիր
դուռը նայէ թէ որ երկու ագուաւ միատեղ
կեցած են, բարի նշան է. հապա թէ մէկ
ագուաւ մը կայ, գէշ նշան է (1): Եզով
քոս երկուսը միատեղ տեսաւ կեցած ծառին
վրայ, եկաւ պատմեց Քսանթոսին. բայց
երբոր Քսանթոս ելաւ նայեցաւ, մէկը կար,
մէկալը թռեր էր: Թշուառական ըսաց Ե-

(1) Հին առէնը հաւերսուն և լուսաներսուն
իւշառծուն և յայնը տիրելով իւխորդուի իւը
նէին, լէշծ բաները իւ գուշիէին իւրո իւրո
խարենուի ու իւսուի հաւահմայուի. որ հաւե-
րսուն յայնէն և շրժմունքն իւ գուշիէին լս-
ուիրի ըւայ մէ գէւ: Եւ երբէժ ժորը բանե-
ւով աշխաներսուն շրջառծունքն և լէրդին գունքն
գուշակունի իւնէին: Ահա Քսանթոս աւ ագ-
ուաւը նշան տնելով գէւ սեպեց ազադ ընեւ Ե-
լովքանը. որ է խարենուի:

զովքոսին , դուն ինձի երկուք Են ըսիր , ուր
է . պատասխանեց թէ Ես Ճշմարիտն ըսի ,
բայց մէկը թռաւ : Անանկ չէ , հասկա գար-
շելի դուն զիս ծաղը ըրիր : Բարկութքը
պատուիրեց ծառաներուն որ հանուեցինեն
Եզովքոսն ու ծեծեն : Երբոր կը զարնեին
խեղճին , տեղէ մը կանչեցին Քսանթոսը որ
կերակրի երթայ : Ակաւ Եզովքոս կանչել ,
վայ անբաղդ ողորմելուս , Ես որ Երկու ագ-
ռաւ տեսայ , ծեծի արժանի Եղայ . դուն որ
մէկ ագռաւ մը տեսար՝ հարկիք ուտելու
կ'երթաս . ահա իմ փորձս յայտնի ըրաւ , որ
ըրած կախարդութիւն սուտ է : Քսանթոս
զարմանալով անոր բարակ մտացը վրայ դադ-
րեցուց ծեծը :

ԳԼ. ԺԸ.

ՓՈՅԷ ԵՎԱՄ ՎԳԻԳՆԱԽԱՆ :

Եղաւ որ Քսանթոս կերակրի հրամցուց
շատ փիլիսոփաներ և ճարտասաններ . Եզով-
քոսին պատուիրեց որ դուռը կենայ , և պա-
տիւ ըլլալու համար միայն իմաստուն մար-
դիկ ներս առնէ . իսկ Եզովքոս դուռը գո-
ցեց ու ներսը կեցաւ . նայիս հրամցուցած
մարդուն մէկն եկաւ դուռը զարկաւ : Եզով-
քոս առանց դուռը բանալու ներսէն հար-
ցուց թէ շունը ի՞նչ կը շարժէ : Ան ալ դըր-
մէն կարծեց թէ իրեն շուն կ'ըսէ՝ բարկա-

նալով ձգեց գնաց : Արչափ մարդիկ որ եկան, ասանկ բարկանալով ետ դարձան, կարծէին թէ զիրենք կը նախատէ . վեց զի Եղովքոս ամենուն ալ այս հարցմունքը կ'ընէր : Յետոյ մէկն ալ եկաւ գուռը զարկաւ . անոր ալ հարցուց Եղովքոս թէ շունը ինչ կը շարժէ : Ան ալ դրսէն պատասխան տըւաւ թէ պոջն ու ականջները : Եղովքոս տեսաւ որ յարմար պատասխան տուաւ, բացաւ գուռն ու տարաւ ներս տիրոջը քով, ըսաց թէ մէկ փիլսոփիայ մը չեկաւ քու հարկիքդ ասկէ 'ի զատ :

Քսանթոս սատոիկ բարկացաւ՝ կարծ Ելով թէ մէկալոնք զինքը ծաղը ընելու համար չեն եկած : Մէկալ օրը բարեկամներն եկան դպրոցը, և երեսը զարկին Քսանթոսին որ զիրենք անանկ անարդ Ելով դռնէն ետ ճամբեց . ինչու համար՝ կըսէին այն աստիճանը մեզ անարդեցիր . դրիբ գուանը քով այլանդակ գերիդ որ մեզ թշնամանելով ետ դարձուց : Հարցուց Քսանթոս թէ քոնն էք ինչ էք . իրամ է ըսածնիդ : Պատասխան Եցին ամէնքը մէկ ձայնով . Ճշմարիտ է քեզի ըսածնիս : Ծուտ մը կանչեց Եղովքոսն հարցուց բարկանալով թէ ինչու համար ասանկ անարդ Ելով ետ դարձուցիր բարեկամներս : Պատասխան Եց Եղովքոս թէ դուն չի պարտաւորեցիր որ յիմար մարդիկ թող չտամ ներս մտնելու, որ միայն գիտուն իմաստուն մտրդիկ նստին հարկիքդ : Իրաւ այդպէս է ըսաց Քսանթոս . բայց ասոնք ամէնքը գիտուն չէն : Պատասխան Եց Եղովքոս թէ ես այս գիտեմ որ գուռը զար-

կած ատենը, Ես իրենց կը հարցընէի թէ
շունը ի՞նչ կը շարժէ . մէկը չկրցաւ հաս-
կընալ, և հարցմունքիս պատասխան տալ .
ուստի կը նայէի որ տգէտ մարդիկ են, դու-
ռը չէի բանար . միայն անոր բացի դուռն
որ լաւ պատասխան տուաւ :

Եզովբոս խօսքը լմընցուց, բայց մէկը
չկրցաւ դէմ խօսիլ . և ամէնքը խոստովան
եղան թէ ճշմարիտ է ըսածը :

ԳԼ. ԺԹ.

ՀԱՄԲՈՒԹԻՒՆ-ԱՆՔ ԵՎ-ԼԵԿՈՒ:

Քսանթոս օր մը Եզովբոսին հետ գերեզ-
մաննոցը գնաց որ գերեզմաններուն վրայի
գովեստները կարդալով կը զուարձանար :
Եզովբոս տեսաւ որ մէկ գերեզմանի մը վրայ
գրած էին Յովնաց այս գրերս . ա Ա' լիք .
Բ Ա' լիք . Ծ Տ' լիք . Օ Դ Գ Ր Ը ն , և Է' Դ Ա Խ ն .
Ն Թ Ի Շ ա . Ճ Խ Կ ի : Եզովբոս այս գրերը ցըցուց
Քսանթոսին, հարցուց, թէ ասոնք ի՞նչ կը-
նշանակեն : Քսանթոս ուշադրութ նայեցաւ
քննեց մտմրտաց, չեմ հասկընար ըսաց ի՞նչ
ըսել կ'ուզէ : Ան ատենը գարձաւ Եզովբոս
ըսաց . Ա միրայ եթէ այս գրերուն ուժովը
հոս գանձ գտնեմ, ի՞նչ կուտաս ինձի : Ան ալ
նաւ սիրտ տալով ըսաց թէ կէսը կուտամ և
քեզալ կ'ազատեմ : Եզովբոս այս խոստուն-
քը լսելով՝ ըորս քայլ (ադլ) հեռացաւ ան-

կէ՝ փորեց գանձ դտաւ . տարաւ Քսանթու-
սին ըսաց թէ կատարէ խոստմունքդ . զիս
ալ ազատ ըրէ : Պատասխան տուաւ թէ քեզ
չեմ ազատեր , մինչև որ այն գրերուն զօրու-
թեր չմեկնես ինձի . վե զի աւելի կ'ուզեմ
անոնց խմաստը հասկընալ , քան թէ ոսկին
ժառանգել :

Եզովբոսն ալ ըսաց թէ ով որ այս գան-
ձը հոս թաղեր է՝ խմաստուն մարդ ըլլալով
այս գրերը փորել տուեր է . որ կընշանա-
կեն . α Υεσάն գնացեալ . β Πέτρառքայլս .
δ Τιէսսէրտ չորս . օ Οրբոսս փորեալ . ε Է-
ռիսիս գոտցես . ն Թիստառծն գանձ . χ Խհրիստո-
սկւոյ : Քսանթոս ալ ըսաց ; որովհետեւ
այսպէս հնարագէտ բան գիտցող ես դուն ,
յիմար կ'ըլլամ ես թէ որ քեզ ազատեմ :
Արկնեց Եզովբոս . թէ որ չընես՝ այս գան-
ձը չես կրնար ժառանգել . վե զի կ'երթամ
Բիւզանգացւոց (1) թագաւորին կ'իմացը-
նեմ . որ անոր համար պահած էր : Ուստի
գիտես ըսաց Քսանթոս : Ահա գրերը յայտ-
նի կը ցցընեն ըսաց . α Υεσάփոս տուր . β Πա-
ռիլ թագաւորին . δ Σիօնիսս Դիոնէսիո-
սի . օ Οւ զոր . ε Է՛ռէսս գտեր . ն Թիստառծն
գանձ . χ Խհրիստոսկւոյ : Քսանթոս այս
բանը լսելով հասկըցաւ որ ձեռքէն պիտի

(1) Բիւզանդիոն կ'ըսուի Սումբուլ Ալիսս
իւլիանին անուանիւ . ու նախ շինեց պատին +
շատ իւ Աղողոնին պատգամովը . յետոյ կոստան-
դիանոս նորոգէց մեծուոց : Հին ապէնը հռո նըս-
տօղ թագաւորը իւ հրամայէր մօք եղած իւշին-
րուն . իւլիսս Եպովբոս ալ իւ յայտնէ :

Երթայ . առ ըսաց կէսն ,ու ձայն մի հաներ :
 Դուն չես ինձի տուողը ըսաց Եզովբոս ,
 հապա ոսկին թաղողը տուեր է : Մաֆիկ դիր
 նայէ ի՞նչ կը նշանակեն գրերը . ո Անելօնէ .
 նի զառեալն . Յ Վագիսնուէս գնացեալ . ծ
 Տիւլունէ բաժանեցէք . ո Օն զոր . և կ'որէ .
 ՛ է դաիք . Ծ թիւս-ըն դանձ . չ Խորիսիս-
 ոսկւոյ :

Եկո՞ր տուն Երթանք ըսաց Քսանթոս որ
 բաժնենք ոսկիները ,և քեզ ալ ազատ ընեմ :
 Բայց Երբոր Եկան՝ վախցաւ Քսանթոս , ըլ-
 լայ թէ բանը դուրս հանէ Եզովբոս , ուստի
 բանտը դնել հրամեց խեղճը : Երբոր բանտը
 կը տանէին Եզովբոս կըսէր թէ փիլիսո-
 փաները այսպէս կը սլահեն իրենց ըրած
 խոստմունքը : Զէ թէ միայն չազատեցիր զիս ,
 որ խոստացեր էիր , հապա բանտն ալ դնել
 կուտաս : Այս խօսքովս սիրալ շարժեցաւ
 Քսանթոսին , շուտ մը պատուիրեց որ թող
 տան , ըսելով անտարակոյս Երբոր դուն ա-
 զատիս՝ զիս չարաչար պիտի բամբասէս և
 ամբաստանէս :

Պատասխանեց Եզովբոս . հիմա ո՞րչափ
 գէշութե կ'ուղես ինձի ըրէ . բայց գիտնաս
 որ որ մը զիս ակամայ պիտի ազատես :

X

ԴԼ. Ի.

ԱՅՆԿԱՐԵՒ ԵՐԱՎԵՐԻ :

Այս ժամանակս Սամոս կղզին զարմանալի գիտուած մը պատահեցաւ . Երբոր մէկ ընանուր երևելի տօն մը կընէին , յանկարծ արծիւ մը ինջաւ բարձրէն խլեց տէրութեան մասնին , տարաւ ծառայի մը ծոց ձգեց : Բոլոր ժողովուրդը զարմանալով այս սքանչելեացս վրայ , եկան միաբան աղաւեցին Քսանթոսին որ իրենց մէջ խիստ երևելի խնան և մեծ փիլխոփայ էր , մեկնէ անոնց , թէ ինչ կը նշանակէ այս հրաշալի գիտուածս :

Քսանթոս չէր գիտեր ինչ պատասխան տայ , ժամանակ ուզեց որ մոտածէ : Երբոր տուն դարձաւ միշտ անհանգիստ տրտմութե մէջ մնալով սկսաւ մաղձոտիլ : Եզրով բոս տեսաւ թէ իր տրը տրտմութե կը մաշի՝ հարցուց թէ ինչո՞ւ համար ասանկ տրտում ես . այս բանս ինձի ձգէ , և տրտմութիւն մէկ դիդիր որ քեզ կը տանջէ : Գնա վազէ զուրցէ Աամոսացիներուն թէ իմ բանս չէ հրաշք մեկնել և գուշակութիւննել . սակայն ես մէկ ծառայ մը ունիմ տունս որ ասանկ բաներու լաւ տեղեակ է , այն կընայ տալ ձեզի գիտուածին մեկնութիւն , և ձեր տարակուսանքը քակել : Տէր խմ , թէ որ ես

անոնց տարակոյսը վերցընեմ՝ բոլոր պատիւր քեզի կ'ըլլայ, որ ասանկ բան գիտցող ծառայ ունիս. թէ որ չկրնամ, միայն ինձի կ'ըլլայ պարսաւանքը:

Քսանիթոս մեծապէս ուրախանալով գնաց միւս օրը քաղաքացւոց ժողովքը, և անոնց պատմեց Եղովբոսին խօսքերը: Անոնք ալաղաշեցին որ շուտով բերել տայ: Երբոր Եղովբոս եկաւ մտաւ Սամոսացւոց ժողովքին մէջ, կերպարանքին նայելով սկսան ամենքը ծիծաղիւ, մինչեւ ծաղը ընելով ըսին թէ կրնայ ըլլալ որ ասանկ այլակերպ կոշտ մարդը այս հրաշքին մեկնութեր տայ: Ասանկ ցուցանքաւոր բերնէն ինչպէս պիտի բարի բան լսենք. ուստի նորէն սկսան կատակելով խնտալ Եղովբոսին վրայ:

Իսկ Եղովբոս ձեռքը շարժելով կ'աղացէր ժողովքին որ լուռ կենան. ով Սամոսացիք կ'ըաէր, ինչո՞ւ զիս կ'անարդէք կերպարանքիս տգեղ ըլլալուն համար. հոգին պէտք է նայել չէ թէ կերպարանքը. բնութեր շատ անգամ գեղեցիկ հոգին տգեղ մարմնոյ մէջ կը գնէ. գուք ամանին ձեի՞ն կ'ընայիք թէ մէջի եղած պատուական դինիմն: Բոլոր ժողովքին մարդիկը այս խօսքերս լսելով ըսին որ եթէ գուն ունիս մեզի օգտակար բան մը խօսելու որ կարենայ ամենուս սիրտը հանգչեցընել խօսէ: Ան ատենը մեծ համարձակութեր մը այսպէս խօսեցաւ Եղովբոս. Ովկ Սամոսացիք որովհետեւ երբոր բաղդը կը սիրէ երկպառակութեն և խռովութեցանել. կը դնէ մէկ առիթ մը փառաւորութե տիրոջն ու ծառային մէջ. եթէ պատահի որ ծառան-

իյնի իշխանութեն տակը , վիշտ կըքաշէ . և
թէ տիրոջմէն վեր ըլլայ , նոյնպէս վիշտ կը¹
քաշէ ծեծ կ'ուտէ . անանկ որ բանը ո՛ր դին
դառնայ , ծառան նեզութիւն պիտի քաշէ :
Դուք մինչև որ զիս ազատ ընէք , իմ տիրոջս
իշխանութեն չհանէք , ես համար-
ձակ ձեզի չեմկընարյայննել առանց վախու-
զայն՝ որուն կը փափաքիք : Այն կետին բո-
լոր ժողովուրդը մէկ ձայնով կանչեց Քսան-
թոսին թէ ազատ ըրէ Եզովբոսը , կատարէ
Սամոսացոց կամքը . ասով բոլոր քաղաքը
ազատ կ'ընես :

Քսանթոս պատասխան չտուաւ : Դատա-
ւորը մէկէն կանչեց Քսանթոսին . թէ որ
դուն ժողովրդեան մտիկ ընելով ազատ ը-
նես քու կամքովդ՝ հիմա ես ազատ կ'ընեմ
իմ իշխանութես . որ քեզի հաւասար կ'ել-
լայ :

Այլ չի կրցաւ գէմկենալ Քսանթոս՝ ա-
կամայ կամքով ազատ ըրաւ . որ փողերով
(պօռաներան) քաղքին մէջ կը կանչէին թէ
Քսանթոս փիլիսոփիան ազատ ըրաւ Եզով-
բոսը Սամոսացոց ազատանքին համար : Եւ
այսպէս կատարեցաւ Եզովբոսին մարդա-
րէութեր , որ Քսանթոսին ըսեր էր թէ ա-
կամայ զիս պիտի ազատ ընես : Եզովբոս
ազատ ըլլալէն ետև սկսաւ ասանկ խօսիլ
ժողովրդեան :

Ո՞վ Սամոսացիք՝ ինչպէս գիտէք , արծիւն
(1) է թռչուններուն թագաւորը . որ իւ-

(1) Աբժի- (խարդալ) Առաջնորդ . Իշխան-
ինուններուն Առգաւոր , որովհետու ամենէն դօրու-

խանական մասնին վերցուցտարաւծառային ծոցը ձգեց . այս բանս կը նշանակէ՝ որ հիմակուան թագաւորներէն մէկը կը մտածէ , որ ձեր ձեռքովը ձեր իշխանութելը կործանէ , և ձեզ դերիլնէ եղծանելով ձեր օրէնքը : Այս խօսքս ահի դողի մէջ ձգեց բոլոր Աամոսացիքը :

Քանի մը օրէն ետեւ Աամոսացիք թուղթառին կրեսոս (1) Վիւդիայի թագաւորէն՝ որով իրենց կը պատուիրէր որ ամէն տարի իրեն առւրք տան , եթէ չտան՝ պատերազմով վրանին սկիտի ելլէ , պատրաստ կենան : Այս բանիս վրայ ժողովք ըրին որ մտածէն ճամբայ մը գտնեն . վո՞զ զի եթէ հնազանդէին , ազատուելը կը կորսուէր . և կը վախ-

ո՞ր և սոսիալի է , ու ամենուն իւ յաղթէ . Նաև Դիոսին ընծայ եղած է , իւլուկ ուժակ բացադրեն :

(1) Կը եսս Լի-Շիայի Աագառուըն էր 550 տարի առաջ Քիշ Աասկանէն . որ Ասիայի մէջ շարժելու պիրեւով Բոյնեց հարիտուն ըստայն լուսէ գանյ մէծութիւնութիւն , որ շար մէծ եղան հարստութիւն : Իմաստուններու հետ խօսիւ շար իւ սիրէր . օր մը մէծութիւն վրայ պուարձանալով ըստ Սույն ժիշտուժային թէ ինչի պէս ժառանց հարու անուն մէս մինչ իման ունիւր լէ որ հարու իւնու երանէ առայ : Յեպէ կիւրոս Աագառուըն յաղթութելով պաշտն առին . երբոր մէկ վինուոր մը չգիտնալով սուրը վերցուն ուժակ լուսնէր կրէսսին , իւ առան ժողով գովուեցան , որ լեզուն խապուած էր լէր խօսէր , որ ունի իւնը ուն լեզուն բաշուեցան . մի պարնէր , ըստա զի

Նային Կրեսոսին իշխանութել տակն լինիլ
մինչև հարկ եղաւ խորհուրդ հարցընել Ե-
զով բռսին . և անոր տուած խորհուրդին հե-
տեիլ ամէն բանի մէջ : Ան ալ պատամսան
տուաւ թէ Պարոններ ձեր իշխանները խոր-
հուրդ կուտան թէ տուրք տանք Կրեսո-
սին . և օգտակար է հնազանդիլ անոր , ու
պատերազմին թշուառութէն ազատիլ . ուս-
տի իմ ձեզի տալու խորհուրդս պարապ է .
սակայն բաւական է ձեզի մէկ բան մը պատ-
մէլ որ հասկընաք թէ ի՞նչ պէտք է ընել
այս բանիս մէջ : Այս աշխարքիս մէջ բաղ-
դը երկու ճամբայ յայտներ է մէկզմէկու-
հակառակ . մէկն է ազատութե՛ ճամբան ,
որուն սկիզբն է դժուար և խիստ , և վերջը
դիւրին ու զուարճալի : Մէկալն է ծառայ-
ութեան . որուն սկիզբն է դիւրին և հան-
դիստ , բայց ետքը դժուար և խիստ : Այս
բանս որ լսեցին , ամէնքը մէկ ձայնով պօռա-
ցին թէ մենք ազատ ենք . ծառայութե՛ տակ
չենք իյնիր : Եւ այսալէս թագաւորին խրկած
դեսպանը ետ ճամբեցին առանց տուրք տա-
լու : Կրեսոս երբոր բանը հասկըցաւ՝ ուզեց
Ասմոսացւոց վրայ պատերազմ բանալ . բայց
դեսպանն իրեն ըսաց թէ տէր իմ , չեմկար-
ծեր թէ կարենաս անոնց յաղթելով վրայ եւ

նոսուցին , իմ հայրս Կրեսոսն է : Զինոսուը բռնեց
պարսու Կիւրս Ասգաւարին առջին , որ հըսմէջ
իրու վառեն ողջ ողջ երեն . իրակին ժողով ու Բե-
րին . մարտն ընկաւ Ասղոնին խօսին ու սիստ պօռալ .
Ասղոն Ասղոն : Թատառորը պատճառուը հարցուց .
երբոր իմարտու Ասղոնին խօսից , ուշադ ըբառ :

լես որչափ որ Եղովքոս իրենց քովնէ . վեց զի
անոր խորհուրդին կը հետևին , որ ամմէնքա-
նի տակէն կ'ելլէ . ուստի իմ խորհուրդս այս
է որ ամմէն բանէն լաւ կ'ըլլայ , դեսպան խըր-
կէ՝ Սամոսացւոցմէ Եղովքոսն ուզէ , և խօսք
տուր իրենց հետ հաշտութիւննելու . պար-
գևներ ալ խոստացիր առանց յիշելու տուր-
քը՝ ձգէ հիմա պատերազմը : Երբոր Եղովքո-
սը ձեռք ձգես ան ատենը առանց աշխատա-
նաց կը յաղթես անոնց : Կրեսոս հաւնեցաւ
այս հնաբքիս , և դեսպան խրկեց ուզեց Ե-
ղովքոսը : Անոնք ալ հաւանեցան խրկելու :

Եղովքոս հասկրնալով անոնց միտքը եկաւ
ժողովքին մէջ այսպէս խօսեցաւ . Ո՛վ Սա-
մոսացիք ինձի մեծ պատիւ է որ թագաւո-
րին երթամբ ոտքն իյնիմ , պատուեմ . ուա-
կայն երթալէս առաջ կ'ուզեմ ձեզի առակ
մը զուրցել : Հին ատենը երբոր կենդանի-
ները համաձայն էին՝ գայլերը պատերազմ
բացին ոչխարներուն գէմ , որ չներուն հետ
միաբան ըլլալով անոնց ետևէն կ'երթային .
իսկ չները առաջնորդ ըլլալով կը ծեծկուէ-
ին , անանկ որ գայլերը չէին կրնար մօտե-
նալ ոչխարներուն : Ուստի գայլերը դես-
պան խրկեցին ոչխարներուն որ հաշտուին .
բայց իրարու հետ սիրով վարուելու համար
ուզեցին որ չները պատանդ (ռէհին) խրկեն :
Ոչխարները յիմարութիւն հաւանեցան , և
խրկեցին անոնց իրենց չները . գայլերը մէ-
կէն պատռեցին չները՝ եկան ոչխարներն ալ
կերան :

Սամոսացիք լաւ հասկըցան առակին միտքն
ու չուզեցին որ Եղովքոս երթայ իրենց քո-

վէն . բայց Եզովրոս չուզեց կենալ , Ելաւ
դեսպանին հետ գնաց թագաւորին :

ԳԼ. ԻԱ.

Եպովբա հաշուեցաւցանէ պլագաւորն :

Երբոր Լիւդիա քաղաքը հասաւ Եզովրոս
Ելաւ թագաւորին առջին . բայց թագաւո-
րը զայն որ տեսաւ աւելի բարկացաւ :
Մեծ ամօթ է ինձի՝ կըսէր , որ ասանկ այ-
լանդակ մարդը զիս արգելէ , և անանկ մեծ
կղզին ձեռքէս հանէ : Պատասխանեց Ե-
զովրոս , Ո՛վ մեծ թագաւոր , ես ոչ բռնու-
թը եկայ հոս , և ոչ վախնալուս . այլ իմ
կամքովս եմ եկեր . ներէ ինձի որ քիչ մը
խօսիմ . սակայն մեր բանին վրայ ջնոտած
մէկ առակ մը պատմեմ , թողութիւն ըրէ :
Մէկ մարդ մը մարախ (Հէծիրէն) ժողվը կը
մեռցընէր . դիպուածով բռնեց ճպուռ
(Ճըռճըռ պէսճէն) մը . կենդանին տեսաւ թէ
զինքն ալպիտի մեռցընէ , ոկսաւ աղաչել թէ
զիս մի մեռցընէր սպարապ տեղը . վա զի ես
ոչ ցորենի վիաս ունիմ , և ոչ մէկ ուրիշ զէն
մը կրնամ տալ այլ միայն շարժելով (1) իմ

(1) Աս ունակ ինուանինէրուն յայնը օդէն
իւս սպագիտաս . վա զի վրայի ծափէն օդը իւս զար-

մանալըրտիկ մաշկերս որ ունիմ վրաս՝ քաղցր ձայն կը հանեմ, որ անցնողները և բանուորները զուարձանան. ուստի ձայնես 'ի զատքան մը չունիմ, և ուրիշ բան չես կրնար վրաս գտնել: Այս բանո որ լսեց, թողուց որ երթայ:

Ո՞վ մեծ թագաւոր, ահա ես ալ սովոր ընկած կ'աղաւեմ, զիս փուռ տեղը մի մեռցըներ. ես մարդու գէշութիւրած չեմ. մեկ յանցանք մ' ունիմ որ համարձակ կը խօսիմ, և մարդու երեսպաշտութիւնը չեմըներ. թէպէտ մարմինս է անշնորհք, որ զրսէն անարդ կ'երենամ, բայց խօսքս անարդ չէ: Թագաւորը այս խօսքիս վրայ անոանկ զարմացաւ՝ որ մեռցընելու մեղքըցաւ. ուստի կանչեց. Ե՛զրբոս, ես չէ, հապա ճակատագիրը (1) կեանքդ քեզի բաշխեց. խնդրէ ինձմէ ի՞նչ կ'ուզես, քեզի կը չնորհեմ: Ո՞վ մեծ թագաւոր, ըստց Եզրպէտոս, կըխնդրեմ որ Սամոսացւոց հետ հաշտութիւրնես: Ըստ բարիլսաց կրեսոս՝ կը հաշտուիմ: Ան ատենը Եզրպէտոս ընկաւ թագաւորին ոտքն ու խո-

ւն մաշկեղն լեռնուն. և այն մաշկերսն լըր լըրաւովը՝ օրը իը լարժի և սասպիի յայն իը հանէ. շատ մանը իենդանիներ ասանի շատ յայն իը հանէն:

(1) Ճակապագիւ ընելով հեթանոս թիւնս թանեւը ի՞մանային ճակապի կը աց գըած ամէն մարդուն գալիւը. և գըաւածը հարիսւ պիտի ըլլար, իւլ ո՛ւ ընես շահ լսայ ի՞լսէին: Այս գիրը թայն ածները իբնային կարդաւ, բայց չեին իբնաւ արեւ. անոր համար ի՞լսէին, Աէ Դիս Ակինդասին մահուանը կը այս իրաւուր. որ ճակապագրած

Նարհութք շնորհակալ Եղաւ ըրած բարե-
բարութեց համար :

ԳԼ. ԻԲ.

Եղովքոս Գրե Վառակա իւր :

Եղովքոս իր առակները ան ատեն ըգրեց
Երբոր Կրեսոս Ծագաւորին քովն էր, որ
մինչև մեր օրը մնացին : Այս առակները
ընծայ ըրաւ Ծագաւորին, ան ալ մեծ շնոր-
հակալութք ըռունեց, և Եղովքոսին մեծու-
թե տալով դեսպան ըրաւ, ու Ծագաւորա-
կան Ծղթերով խրկեց որ Երթայ Սամոսաւ-
ցւոց հետ հաշտութեն խօսի Ծագաւորին կող-
մանեւ, և հասկըցընեւ, որ իրեն աղաչանքով
Կրեսոս անոնց հետ բարեկամ սիխոի մնայ :
Ասկէ ՚ի զատ Ծագաւորը շատ պարգևներ
ընծայ ըրաւ Եղովքոսին, և ճամբուն ամմէն
բանը հոգաց : Երբոր Սամոս հասաւ, քա-
ղաքացիք անսպասմելի ուրախութք լեցուած,
Ծագ պսակ տարին իրեն, և քաղաքական
հանդեմներ ըրին՝ որ մեծ պատիւ ըլլայ Ե-
ղովքոսին :

Իսկ Եղովքոս Ծագաւորին Ծղթերը կար-
գաց բոլոր ժողովքեան առջեւ, հասկըցը-
նելով թէ անոնք ինչպէս որ իրեն աղատու-

էր : Բայց ս՛բ վարդապետները կ'իմանան աժային
Նախախնամութին՝ որ իւ իսուախրէ աշխարհու :

թե՛ չնորհեցին, ինքն ալ անոր գեմ այս բանով հատուցում ըրաւ. ուստի թագաւորին միտքը յայտնեց անոնց և հաշտութեղ ըրաւ: Յետոյ ելաւ այս կղզիէն գնաց զանազան քաղաքներ իմաստում մարդիկ փնտըռելով, որ հետերնին հակաձառութեղ ընէ: Մինչեւ ելաւ Բաբիլոն (1) գնաց . հոն ալ իր իմաստութեղ յայտնեց, և Ակերոս թագաւորին պալատը մտաւ:

Այն ժամանակի թագաւորները իմաստութեղ վարուելով կռիւ չունէին, միշտ խաղաղութեղ մէջ էին. և ասով շատ անգամ իրարու առակներ, և խրթին բաններ կը գրէին հարցմունք կ'ընէին այս սլայմանով, որ երբոր մէկը չէր կրնար պատասխան տալ, կը պարտաւորէր տուրք տալու մէկալին, ինչ կերպ որ դաշինք կընէին (2):

Եզով բոս ամմէն հարցմունքին և առակներուն գիւրին պատասխան կուտար, որ Ակերոս թագաւորին կը գրէին, և ասով մեծ համբաւ ունեցաւ թագաւորը: Բայց որովհետեւ մէկալ թագաւորները չէին կրնար Ակերոսին խնդիրներուն պատասխան տալ, կը պարտաւորէին դաշնադրութեան համար տուրքեր տալ թագաւորին:

(1) Բաբիլոն (Պաղտատ) այն ժամանակը ծառած ըլլաւ գիտուններու յարգութիւնն էար, հանաւանդ Ախերոս Աստաւարին օրը. անոր հայր Եպովբան հոն գնաց:

(2) Այս իւրոք հարցմանուն մինչև հիմա կայ Արաբացաց մէջ. որ Դրսի աշխատները շապ անգամ (Ընդիւրը) և (Տէրովիշները) իւրըն մէծամեծ

ԳԼ. ԻԳ.

Եզովբաս որդենիք ինչեան Ավանաս :

Եզովբաս տեսաւ որ զաւակ չունի . մէկ ազնուականի մը զաւակ Եննոս անունով իրեն որդի ըրաւ , տարաւ թագաւորին յանձնեց իր իր հարազատ զաւակը . բայց այս ապերախտը շատ չանցաւ մէծ անկարգութիներ ըրաւ Եզովբոսին տանը մէջ : Եզովբաս հասկըցածին ալէս տնէն դուրս ըրաւ : Իսկ Եննոս ոխ պահեց , ու Եզովբոսին վրէժիզն դիր ըլլալով թուղթ մը շինեց անոր բերնէն , որ կը գրէ իշխաններուն . որոնք խրթին առակներ կը խրկէին Վիգերոսին . և անոնց կը հասկըցնէ թէ ասկէ ետե ձեզի հետ մէկ պիտի ըլլամ թագաւորին դէմ : Այս թուղթը Եզովբոսին մատնիովը կնքեց տարաւ թագաւորին ցըցուց :

Թագաւորն որ տեսաւ Եզովբոսին կնիքը (Ք-Հ-Շ-Շ) , կարծեց թէ անտարակոյս Եզովբոսին է գրեր այն թուղթը իրեն դէմ . ուստի բարկութեց հետեւելով անանկ տաքցաւ , որ մէկէն հրամեց Հերմիքբոսին (1) , որ ա-

ներսոն բան իւ հարցնեն . էթէ լդիքան , իւ պարփառութին անոնց բան դալու :

(1) հերմիքբաս եւ թագաւորին մէկ հաստիքա-

ուանց քննելու մեռցընէ Եզով բոսրիքը մատ-
նիչ . Հերմիքը ոս ճշմարիտ բարեկամը ըլլա-
լով Եզով բոսին՝ իրեն բարեկամութել յայտ-
նի ըրաւ այս կերպովս : Առաւ Եզով բոսը
տարաւ մէկ գերեզմանի մը մէջ պահեց ա-
մենելին ծածուկ . և ինքը զգուշութե բան
կը տանէր անոր մարդ չխմանալով : Իսկ Են-
նոս՝ թագաւորին հրամանովը Եզով բոսին
ամմէն բանը յափշտակեց :

Ժամանակ անցնելէն ետև Նեքդենաբոս
Եզով տացւոց թագաւորը լսեց որ սպաններ
են Եզով բոսը, թուղթ մը գրեց Լիդերոս թա-
գաւորին՝ կաղացէր որ իրեն մէկ քանի սրա-
միտ ճարտարապետ (Գալֆա) խրկէ . որպէս զի
շինեն իրեն անանկ մէկ աշտարակ (Դասւլէ) մը ,
որ ոչ երկնքին դպչի և ոչ դետնին : Կան
խրկէ իրեն անանկ մէկ խելացի բարակ մարդ
մը որ կարենայ պատասխան տալ խրթին
առակներուն : Թէ որ ըսաց այս բանս կա-
րենաս ընել , ես տուրք կուտամքեզի . թէ
չի կրնաս , դուն ինձի պիտի տաս : Այս
թուղթն որ կարդաց թագաւորը տրամու-
թե պաշարուեցաւ . վազ զի մէկը չունէր քովին
որ կարենայ աշտարակին առակը մեկնել .
ուստի սաստիկ ցաւելով Եզով բոսին մա-
հուանը վրայ՝ կըսէր թէ անոր մեռնելովիս
տէրութես գլխաւոր սիւնը կործանեցաւ :

Հերմիքը տեսաւ թէ թագաւորին կսկի-
ծը սրանց է , եկաւ աւետիս տուաւ թէ
Եզով բոս կենդանի է . վազ զի թագաւորիս

բի պաշտօնութէ բը իբ (Հասամ պաշը) . անոր
համար իրէն պարս-իրէն որ մէայընէ Եզով բոս :

օգտին համար չմեռցուցի . լաւ գիտէի , որ
շատ պիտի զղջաստուած վճռոյդ վրայ : Այս
բարի լուրը լամածին պէս թագաւորը մեծա-
պէս ուրախացաւ : Աւստի շուտով Եզովքո-
որ գերեզմանէն գուրս հանեցին , խեղճին
վրան գլուխը աղտօտ հողոտ՝ մէկէն թագա-
ւորին դէմը հանեցին . որ զայն անանկ խե-
ղճ տեսնելով այնպէս սիրար ցաւեցաւ որ
սկսաւ լալ : Հրամեց որ շուտով լրւան հագ-
ցընեն և ամմէն պակասութիւն հոգան : Եզով
բռու Եննոսին ըրած անօրէնութիւն սուտ հա-
նեց , և իր մեծարտութիւն յայանի ընելու
համար՝ ներում խնդրեց թագաւորէն , որ
չմեռցնէ Եննոսը :

Լիգերոս թագաւորը հանեց Եգիպտա-
ցւոց թագաւորին թուղթը ցըցուց Եզովքո-
սին որ հասկընալով առակին միտքը , սկսաւ
ծիծաղիլ . Եսքը թագաւորին ըսաց , որ ա-
սանկ սլատասխան տայ : Երբոր ձմեռնանցնի՝
քեզի բանուորներ կը խրկեմ որ շինեն ըսած
աշտարակդ : Նաև կը խրկեմ մէկ գիտուն
մարդ մը որ ամէն բանի պատասխան տայ
ինչ որ իրեն առարկեն : Ո՞ւ ատենը Լիգերոս
համբայ դրաւ Եգիպտասի թագաւորին դէս
պանները , և նորէն տուաւ Եզովքոսին ամէն
մէծութիւն , իրեն ծառայ տուաւ Եննոսն
ամէն ունեցած բարիքովը :

ԳԼ. ԻԴ.

Անդամաբաններն և իրադարձություններ :

Եղովքոս նորէն տունն առաւ Եննոսը .
ամեննեին անցած բաները չյիշելով իր զաւկին
պէս կը նայէր , և շատ գեղեցիկ խրատներ
կուտար որ բարի ըլլայ : Ո՞րդեակ կ'ըսէր ,
ամէն բանիէն աւելի զԱՅ սլաշտէ . թագաւոր
ըին հնազանդ եղիր . թշնամիներուդ առջին
երևելի եղիր , որ քեզ չի նախատեն . իսկ
բարեկամներուդ՝ հեզ և խոնարհ , որ միշտ
զբեզ աւելի սիրեն : Ազօթք ըրէ թշնամի
ներուդ երբոր խեղճ կ'ըլլան ալքատութիւն
հիւանդութիւն , որ ետքը քեզի տրամութիւն
չբերեն : Չատ անգամ ալ բարեկամներուդ
առողջութել համար աղօթք ըրէ : Միշտ
նայէ որ ընկերոջդ հետ աղէկ սիրով եր
թաս , որ չըլլայ թէ ցանկութիւն ուրիշ մար
դու ետևէն ըլլայ , որովհետև կանայք բնա
պէս փոփոխական և թեթևամիտ են . երբոր
կը շողոքորթին , չար բան չեն մտած եր : Ան
խոհեմութիւն ամէն բանի մէկէն մի հաւա
տար , քիչ խօսէ , և միշտ քու լեզուիդ որ
եղիր . մի նախանձիր ուրիշներուն բաղդին .
առաւել ուրախացիր ուրիշնեն յաջողութել
վրայ . վա զի նախանձը աւելի վնաս կը բերէ

քու անձիդ, քան թէ ուրիշին (1): Հոգա-
բարձութիւնը տանդ. արթուն կեցիր ծա-
ռաներուդ վրայ, որ քեզմէ վախնան իբրև
իրենց մեծէն, և քեզ սիրեն իբրև իրենց բա-
բարերար: Մի ամչնար միշտ աղէկ բաներ
սորվելու. մի յայտներ կնոջդ քու ծածուկ
բաներդ, վո՞զ անդադար կը ջանայ պատ-
ճառ դանել, որ վրադ ելլէ, և քեզի հրամ-
մէ: Ամէն օր բան ժողվէ քեզի վաղուան հա-
մար. զիշատ աղէկ է ունեցած բարիդ թշնա-
մուդ ձգել մեռնելէդ ետև, քան թէ ողջու-
թէ ատենդ բարեկամի կարօտ ըլլալ:

Որո՞ւն որ հանդիպիս բարեկ պատուով
և քաղաքավարութիւնը. շունը պոջը շարժելով
եբր կը շողոքորթէ տրը, պարտական կընէ
որ իրեն հաց տայ: Մի զջար բարեսպաշտ
ըլլալու. բամբասող մարդը տունդ մի հան-
դիպցըներ, վո՞զ զի դուրս կը հանէ աանդ
բանը, և ամէն զուրցածներդ: Անանկ բան
չընես որ քեզ անարդանք և արտմութիւնը
թէ: Մի խռովիր աշխարհքիս պատահմունք-
ներուն վրայ: Ուրիշին չար խորհուրդ չի
տառ, և անօրէն մարդկանց չար վարքին չի
հետևիս:

Այսիրատներս անանկ դպան Եննոսին,
որ նետի (օդի) պէս սիրոը խոցեցին. մինչև
խղճմտանքին խայթելովը, և Եղովբոսին

(1) Այս Եղովբոսին իրադը աւելի յարմար
իսկայ մէր լեռնին սպուգաբանութեւ. իբր ու
նուիսանք բառը այսպէս իւ սպուգաբանի նախ
անձին չըստէ. վո՞զ ո՞ւ ոիրաւ մաշնունակի իրեն
չըստ իսպայ:

սուր խրամները մտմշտալով շատ չանցաւ
մեռաւ :

ԳԼ. ԻԵ.

Եւովոս իրենէ պատգա արծուայ :

Եզովքոս կանչեցքոլոր հաւորմները և պա-
տուիրեց՝ որ չորս հատ արծիւի ձագ բռնեն
իրեն բերեն : Առաւ զանոնք զարմանալի
կերպով անանկ կրթեց, որ մարդու հաւ-
տալիք չգար (1) : Վասն զի կը սպատմեն թէ
թռչուններուն սորվեցուց որ երբ պիտի
թռչեն՝ վիզերէն կախեց չուանով մէյմէկ
զամբիւղ (ւէյոիւ), մէջը գրաւ պղտի տղտք
անանկ սորվեցուցեր եր ձագերուն, որ տղա-
քը ուր ուզեն, հոն երթան . վեր վար կը
թռչեն տղոցը ուզածին պէս : Երբոր ձմեռն
անցաւ, գարնան ատենը Եզովքոս ամեն
հարկաւոր պատրաստուիլ տեսաւ ճամբայ
ելաւ . արծիւներն ալ տղաքներով հետն
առաւ Եգիպտոս գնաց : Անանկ զարմանալի
բաներ ըրաւ Եգիպտացւոց առջին, որ
տեսնողին խելքը կերթար :

(1) Բլանո-+ իւ գորակուսի այս պատմո-
ւեանս վրայ . վառն զի Շժուար բան է . բայց հիմա
Եւրոպա իւնդանիներուն անանի իրենութիւն իս-
տան, որ մարդ իւ վարմանայ, մինչև հաւպատկիւ-
լդար . Աւոկետ այս պատմութիւն աւ զար Շժուար
բան է :

Բայց Նեքդենաբոս թագաւորը երբոր լսեց
Եզովլքոսին գալը մէկբարեկամէն , ըսաց թէ
զիս կը խաբես . ես լսեր եմ թէ շատոնց մե-
ռած է : Միւս օրը պատուիրեց իր պալատի
մեծամեծներուն որ ամէնքն ալճերմակ հագ-
նին . ինքը կարմիրներ հագաւ , գլուխն ալ
դրաւ թագ մը անսփին քարերով զարդարած ,
և այսպէս մեծուե փառքով նստեր էր իւր
դակը՝ հրամեց որ Եզովլքոսը բերեն . որ ներս
մտածին պէս յանկարծ հարցուց թագաւո-
րը թէ զիս ի՞նչ բանի կրնաս նմանցընել , և
քովիններս ի՞նչ բանի : Պատասխանեց Եզով-
լքոս . քեզ կը նմանցընեմ գարնան արեւու , և
քովի իշխաններդ հասած ցորենի : Թագաւո-
րը զուարձանալով այս պատասխանիս վրայ
մեծամեծ պարգևներ տուաւ Եզովլքոսին :

Մէկալ օրը թագաւորը հագաւ ճերմակ
լսթեր , և իշխաններուն ալ պատուիրեց որ
կարմիր հագնին . բերելտուաւ Եզովլքոսը և
մէկէն հարցուց : Ան ալ պատասխան տուաւ
թէ դուն կը նմանիս արեգական , և իշխան-
ներդ՝ ճառագայթին : Յետոյ ըսաց Նեքդե-
նաբոս թէ իմ տրուես առջին Լիգերոս թա-
գաւորը բան մը չեմսեպեր : Եզովլքոս խնդա-
լով պատասխաննեց , մվ մէծ թագաւոր ասանկ
դիւրին դատաստան մի կտրեր Լիգերոսին
վրայ . եթէ դուն քեզ քու ժողովրդեանդ
հետ բաղդատես՝ կրնաս արև ըսուիլ . բայց
թէ որ Լիգերոս թագաւորին հետ բաղդա-
տես՝ քու լոյադ անոր առջին խաւար կ'ըլլայ :

Նեքդենաբոս զարմանալով ասոր համար-
ձակ պատասխանին վրայ , հարցուց թէ բե-
րիր մէզի ճարտարապետներն որ ուզեցի

աշտարակ շինելու համար : Պատրաստ են
ըստ Եղովբոս . միայն պէտք է տեղը ցոյց
տաս որ սկըսինք շինել : Ան ատենիլ թադա-
ւորը քաղաքէն դուրս ելաւ տարաւ մէկ մեծ
դաշտի մը մէջ՝ ցրցուց տեղն որ պատրաս-
տեր էր աշտարակին համար :

Եղովբոս հոն տարաւ արծիւները , և չորս
տղաքը դրաւ զամբիւղներուն մէջ գործիք-
ներն ալ միատեղ , թռուց թռչունները . եր-
բոր այս տղաքը վեր բարձրացան , սկսան
միաբերան պօռալ թէ բերէք մեզի քար-
ու կիր և փայտ որ շինենք աշտարակը :

Նեքդենաբոս երբոր տեսաւ տղաքներն
օդին մէջ կը պօռան , արծիւներն անոնց հնա-
զանդ՝ ուր ուզեն տղաքը հոն կ'երթան .
հարցուց Եղովբոսին թէ ո՞ր աշխարհքէն այս
թեաւոր տղաքը բերիր : Պատասխանեց Ե-
ղովբոս . Վիդերոս շատ ունի ասանկ տղաք .
հապա դուն զքեզինչու բաղդատեցիր
անոր որ ածներուն հաւասար մարդ է :

Յաղթուեցայ ըստ Նեքդենաբոս , ուստի
այլ բան չունիմընելու , բայց եթէ մէկ քանի
առակ զուրցեմ , նայինք կրնան շուտով քա-
կել : Ես մէկ զարմանալի էգ ձի մը ունիմ ,
որ երբ կը լսէ բարելոնին արու ձիերուն
ձայնը , հոս կըսկըսի շուտով յղանալ . թէ որ
այս կարգէ դուրս դիպուածին պատճառը
կարենաս տալ , իմաստութիդ մեզի կը յայտ-
նես : Ո՞վ մեծ թագաւոր ըսաց Եղովբոս .
մինչեւ վաղը ինձի ժամանակ տուր , պատաս-
խան կուտամ հարցմունքիդ : Երբոր տեղը
դարձաւ Եղովբոս բռնեց մէկ կատու մը
տուաւ ծառաներուն որ բոլոր քաղաքին մէջ

ծեծելով կը պարտցընէին : Բայց եգիստացիք որովհետեւ ասանկ կենդանիները կը պաշտէին (1), տեսան որ կատուն կը ծեծեն՝ վրանին թափեցան բազմութիւն քաշեցին առին կատուն ձեռքերնուն որ չծեծեն և դացին թագաւորին յայտնեցին այս սոսկալի մեղքը : Թագաւորը կանչեց Եղովբոսն ըսաց թէ չիյտէիր որ մենք աստուծոյ պէս կը պատուենք կատուն . ինչու համար այս բանս ըրիր : Պատասխանեց Եղովբոս թէ ես անոր համար ըրի , վասն զի անիրաւութիւն ըրաւ 1իգերոս թագաւորին ու այս գիշեր խղգեցանոր աքաղաղը, որուն ձայնովք գիշերուան ժամանակը յայտնի կ'ըլլար . և խիստ արթուն կտրիչ աքաղաղ էր : Կրկնեց թագաւորը . ի՞նչ կը խօսիս Ե՛ղովբոս . չես ամըչնար շինած սուտերէդ . ի՞նչպէս կրնայ ըլլաւ որ կատուն մէկ գիշերուան մէջ Եգիստոսէն բարելոն երթայ :

Եղովբոս ծիծաղելով ըսաց . եթէ քու ձիերդ բարելոնին ձիերուն ձայնը առնելով կը յղանան, այս բանս ինչու ըլլայ անհնարին : Թագաւորը բանը հասկընալով շատ զարմացաւ Եղովբոսին գիւտին և խելքին վըայ :

(1) Ամէն Հորդուանի իշնդաւիները հասարակութեան մէծ ուստիւ ունեին Եգիստոսի մէջ . մանաւանդ իւշը, ուշաբը, իսպան, և այլն . անոր համար Եգիստոսիւ ծծման + ի՞սուդէին . ու առնեց մուշ լեին իրնար սուդէւ :

ԳԼ. ԻԶ.

Խմասագութեալի Եղովբոսի:

Քիչ մը ժամանակէն ետև թագաւորը բերել տուաւ Արեգ (1) քաղաքէն շատ խմաստուններ, և վիճաբանող գիտուններ, որ Եղովբոսին հետ հականաւութիւննեն. ուստի ամէնքը միատեղ Եղովբոսն ալ հետերնին կերակրի հրամցուց: Եցրոր սեղան նստան, այն գիտուններուն մէկը դարձաւ Եղովբոսին ըստաց, ով օտարական՝ ածն որ ես կը պաշտեմ, զիս խրկեց որ մէկի խնդիր մը զուրցեմ որ քակես: Պատասխանեց Եղովբոս թէ դուն գէշ կը խօսիս. վասն զի ած ամէն բան գիտէ և իրմէ ծածուկ բան չկայ. ուստի մարդէ բան սորվելու կարօտ չէ, զբեղ ինչո՞ւ պիտի խրկէ. այս խօսքով չէ թէ միայն դուն քեզ կ'անարգես, այլև ածդդ աւ յիմար կը նես:

Մէկ ուրիշն ալըսաց թէ մէկ մեծ տաճար մը կար, մէջը մէկ սիւն մը տասուերկու քա-

(1) Արեգ +աշտ+՝ այսին+ն արէգական +աղա+ շը յս-նարէն ի՛ւսու-ի Հեղիուովովիս. հին արևնը արէգական պաշտօնը հոն ի՛ւլլար, անոր համար այս պէս իւլս-եցաւ: Այս +աշտ+ը Նեղոս գետին ա-Արտէիային մէջն է. ուստի բնակիցները բուլու գործըն ո- գիտուններն են. որ իսրայելացին վնեցին Փարտունին հրամանավը:

զաքով. ամէն մէկը Երեսուն գերան (պիտի) ունէր, և Երկու կնիկ կը պարտէին չորս դին։ Պատասխանեց Եզովքոս թէ այսինչ գեղեցիկ խնդիր է, որ մեր տղաքն ալ գիտեն մեկնել։ Այս տաճարն աշխարհք է, սիւնը տարի է, քաղաքները՝ ամիսներն են, գերանները՝ ամսուն օրերն են, Երկու կնիկներն ալ, որ սիւնին չորս դին կը պարտէին, գիշեր ցորեկն է որ փոփոխ կը գտռնան։

Միւս օրը՝ Նեքդենաբոս պատուիրեց որ իրեն իշխանները հոն գան. ևս շատ կը վախնամ կ'ըսէր, չըլլայ թէ պարտաւորինք տուրք տալու Լիգերոսին Եզովքոսին պատճառաւը : Խորհուրդ ըրին, մէկը իշխաններէն ըսաց թէ պէտք է մենք ալ պարտաւորենք Եզովքորն որ մեզի անանկ խնդիր մը առաջարկէ որ ոչ պատճառ ունենայ և ոչ ցուցում, մինչև մտքերնէս անցած չըլլայ ու լսած ալ չըլլանք (1)։ Եզովքոս խօսք տուաւ որ վաղը հարցմունք կ'ընեմ։ Ելաւ տուն գնաց մէկ թուղթ մը շինեց, որուն մէջ դրած էր որ Նեքդենաբոս խօսք կուտայ թէ հազար տաղանդ Լիգերոսի տալք եմ (2)։ Հետեւ

(1) Ուշադիւր իւրգն էիսաւ որ Եղովքոս ալ իրենց խորից հարցընէ, և գիտէին որ անոր խընդիւր մէնան պիտի հասկընաւ, անանի խորից հըմացին. որ լիւնայ հասկըսուիլ, և լսած բանեւնին լըլլայ։ Առաջ իւլ խորից որ ըլլար պիտի ըսէին թէ մէնք այդ բանը լսած են+ և գիտին+, անպարհառ բան չէ. ահա այս ճամփուզ պիտի յաշմէին Եղովքոսին։

(2) Եղովքոս ալ անոնց միգոյն հասկընաւով ա-

եալ օրը բերաւ թուղթը թագաւորին . իշխանները և խորհրդականները ուրիշ բան կարծելով թուղթը չբացած միարերան կանչեցին . թէ մենք գիտենք , և շատոնց հասկը ցած ենք , այս բանը մեզի նոր չէ : Որովհետեւ գիտենք կ'ըսէք , ըսաց Եզովիքոս , ես ալձեզի մեծապէս շնորհակալկ'ը լսամբ խոնարհութ զիս պարտական կը համարիմ ձեզի :

Բայց Նեքդենաբոս երբոր կարդաց թուղթը , շատ նեղացաւ սիրտը պարտքին՝ համարոր որ գրած էր . մինչև չհամբերելով կանչեց թէ ես Լիգերոսին պարտք մը չունիմ . վը կայեցէք ամենքնիդ ես անոր պարտական եմ : Ան ատենը փոխեցին իրենց միտքն ու ըսին թէ մենք ասանկ բան ոչ լսած ենք և ոչ գիտենք : Կրկնեց Եզովիքոս թէ ահա այս էր իմ խնդիրս , որ մեկնեցիք :

Նաև ի խորհիւ մը տըստ , որ հարիառ ողիորի պարտասորին . վասն ով ենէ ըստն իրաւ և , և լիննեն , ողիորի պարտասորին . ենէ վկայութիւն հաննեն թուղթը , տարյեաւ և պարտասորին . որովհետեւ իւնից բերնով վկայեցին ևէ այս բանը լինաւծ : Այս իւրակ յետնարիւնիւն երկսայրաբանութեաւ իւնուի . ինչու հին առնեն յանունի մը ճարագանի մը + ով աշխերդ մդաւ , և լադ բան իւնունաւաւ ևէ որ անանի առնելի , ինչու իարենայ յաղթեւ առջի տարասապանին մէջ ու իւսի : Այս բան առնելուն երև լուղեց վարդեպին բան մը տաւ . և ու տիւն տարյաւ ու վաստակին եղաւ . վասն ով ենէ յաղթեւ վարդեպին իւն վաստակիւն . ենէ յաղթեւ , նոյնպէս դաշնինին ու ժամանակ իւն վաստակիւն : Ասու նման է Եզովիքոսին առարկիւնիւն ալ :

Նեքդենաբոս անանկ զարմացաւ Եղովբո-
սին այս ըրած բանին վրայ որ չդիմացաւ
կանչեց թէ պէտք է խոստովանինք որ երջա-
նիկ է Լիգերոս որ այսալիսի խմաստուն մարդ-
ունի իր տրութել մէջ, որ է իբր անհատ-
նում աղբիւր մը գիտութե : Այս խօսքէս
ետև հանեց տուաւ հազար տազանդը Եղով-
բոսին որ գաշինք ըրեր էին . և մեծ բարե-
կամական սիրով Բաբելոն խրկեց : Եղովբոս
Բաբելոն հասաւ պատմեց Լիգերոս թագա-
ւորին ամէն բանն որ ըրաւ Եղիպտոս, և
տուաւ ոսկիներն որ Նեքդենաբոսէն առեր
եր : Լիգերոս այս ըրած երախտեացը համար
մէկ ոսկիէ արձան մը կանգնել տուաւ 'ի
պատիւ Եղովբոսին (1) :

(1) Հին արէնը շատ մէծ պատիւ էր ենէ մէ-
կին անոռանը արյան մը իանգնէին . իսկ սովոր ար-
յան իանգնէնը շատ գերազանց պատիւ էր : Ար-
դիադէս զօրապէտը անենաշուաց պըստինը աղա-
պէց, բայց սովոր արյան շուրին . առաջինաշուաց
Եղովբոսին մէծ համարսան որ սովոր Բաբելոն :

ԳԼ. • ԻԷ.

Եղովքոս գնայ ՚ի Յոյն, և ՚ի Դեղոս:

Եղովքոս Բաբելոն դառնալէն Ետե շատ
շանցաւ միտքը դրաւ որ Յունաստան Երթայ
ժուռ գայ Թագաւորին հրամանովը . բայց
մինչև որ Երդում ըրբաւ նորէն Ետ դառնա-
լու՝ Թագաւորը հրաման չտուաւ . ուստի
խօսք տուաւ Եղովքոս թէ կը դառնամ մին-
չև 'ի մահ Բաբելոն կը մնամ: Գնաց շատ Ե-
րեւելի քաղաքներ Յունաստանին մէջ քալեց,
և ամէն տեղ իրեն խօսատուն փորձերն ը-
րաւ . յեաոյ ուզեց Երթալ Դեղոս կղզին (1):
Այս քաղաքացիք Երբ անոր խօսակցութեց
կը լսէին ուրախ կ'ըլլային . սակայն իրենց
անշնորհք ըլլալովը մէկ յարգութի մը ը-
րին Եղովքոսին :

Խակ Եղովքոս նայելով անոնց տմարդուել
զուրցեց . ով գեղոսացիք ես ձեղ փայտի կը-
տորի մը կը նմանցընեմ որ ծովուն վրայ կ'եր-
թայ կուգայ . որոնք որ հեռուէն կը տես-
նեն , կարծեն թէ Երեւելի մէծ բան է . բայց

(1) Դեղոս իոմ Դեղոս իշխն հին Ճամանակ
շտ Երեւելի ան եր . որ Ապոլոն լածին ծուած
ան ըլլալու իւագունը հոն շինոծ եր շատ
ժամանակ , ամէն աշխարհի հոն կ'երթար :

Երբոր ցամաքին կուգայ կը մօտենայ , կը
հասկըցուի ինչ ըլլալը : Ես երբոր ձեր քա-
ղաքէն հեռու էի շատ կը զարմանայի ձեր
վրան , մինչև իմ համարմանս արժանի դրեր
էի զձեզ . բայց երբոր հոս եկայ շուտով
հասկըցայ թէ սխալ է եղեր իմ կարծիքո .
ուստի ես ալ միտքս փոխեցի և հիմա ձեզ
կը աւեսնեմ ամենէն անպիտան մարդիկ :

Դեղոսացիք այս խօսքերս լսելով վախցան
որ ըրլայ թէ ամէն գացած քաղաքները սլատ-
մէ , ուղեցին զրապարակելով մեռցնել : Այս
բանը պակահով գլուխ տանելու համար Ա-
պողոնին (1) , երեկի աաձարէն գողցան մէկ
ոսկիէ աման մը և բերին գաղտուկ ուահեցին
Եղովքոսին բաներուն մէջ . իսկ Եղովքոս
ամենսին բան մը չգիտնալով միտմիտ ելաւ
Դեղոս կղզիէն Ֆօքիդա երթալու : Մէկէն
գեղոսացիք վրան թափեցան արգիւցին ,
ամբաստանութիւն ընելով թէ դուն սրբա-
սլըզծութիւն ըրիր : Եղովքոս զինքն արգարա-
ցրնելով համարձակ , կ'ըսէր թէ այդսկիսի
բան չեմ ըրած : Վնոնք ալ բոնութիւն փրն-
տուեցին բաներուն մէջ գտան ոսկիէ ամա-
նը , որ իրենք դրեր էին հոն : Առին ամանը
ձեռքերնին մէծ աղաղակով տարին բոլոր ժո-
ղովրդեան ցըցուցին : Եղովքոս հասկըցաւ

(1) Առաջն էր Տիոսին ուրդին , լած էրա-
ծը շաբաթնեան և բանասդէլծուն որ այն լսու յար-
գելն էր հէթանուաց , մնաւ ամենուը ոսոր պա-
ճարը կ'էր թային , որ խիստ դառնաւոր շնած էր
Դեղոս իշլին . դաղագացիւ այս պաճառը իւ պար-
ծէին , և իրենիւ անպիտան մարդիկ էին :

անոնց անօրէնութել և յայտնէ լովիրէն ան-
մեղութիւնը աղաջեց որ թող տան իրէն եր-
թալ : Իսկ անօրէն ժողովուրդը բանտը դը-
նել տուաւ զայն , և դատաւորները վճռե-
ցին որ դատապարտութե մեռնի Եզովքոս
իբր օրինազանց : Եզովքոս տեսաւ որ տէղէ
մը ճար չկայ , անանկ վտանգի մէջ ընկեր
էր որ ազատում չունէր այն թշուառու-
թենէն , սկսաւ իր անբազգութելը լալքան-
տին մէջ :

Դամաս անունով մէկ բարեկամը բանտը
գնաց . տեսնելով Եզովքոսին խեղճութելը
սիրտը ցաւեցաւ , և հարցուց թէ ինչո՞ւ
համար կը վշտանաս կուլաս : Պատասխան
տուաւ Եզովքոս թէ մէկ կին մը նոր թա-
ղեր էր էրիկը գնաց գերեզմանին վրայ բոլոր
օրը լաց կ'ընէր հոն մօտ տեղը երկրագործ
մը կ'աշխատէր որ տեսնելով ասոր լացը՝
թողուց եղներն ու եկաւ ինքն ալ գերեզ-
մանին քով կուլար : Կինը հարցուց թէ ին-
չո՞ւ համար կուլաս . ան ալ ըսաց թէ ես
ալիմ կինս թաղեցի , եկայ որ լալով սիրաս
պաղի : Ինձի ալ , ըսաց կինիկը , այս խեղճու-
թելը պատահեցաւ : Կրկնեց երկրագործը .
ուրեմն երբոր երկուքիս պատահածն ալ նոյն
է ինչո՞ւ համար մէկզմէկ չենք առներ , որ
երկուքիս կոկիծն ալ անցնի , ես ինչ սէր
ունէի ընկերոջս վրայ , քեզի կը դարձնեմ ,
դուն ալ անանկ ըրէ՝ կը լմըննայ կ'երթայ :
Երբոր մէկմէկու հաւանուի տալով ասանկ
կը խօսէին գող մը եկաւ եղները դողցաւ .
երկրագործը արտն որ դարձաւ տեսաւ թէ
եղները չկան . սկսաւ անանկ դառն լալ ,

որ չկրնար ըլլուլ։ Իսկ կնիկը գերեզմանն նոցէն դարձաւ արտը՝ նայեցաւ որ մարդը կուլայ . ոհ ըսաց հիմայ ալ կուլաս։ Պատասխանեց մարդը թէ ահա հիմա ունիմ Ճշմարիտ պատճառ լալու։

Ասոր նման է, կ'ըսէր Եղովբոս, իմ խեղ Ճութիս և վիճակս . վասն զի շատ վտանգ ներէ ազատելէս ետեւ եկայ հոս ընկայ . հիմա Ճար մը չեմ կրնար գտնել որ մեռնելէս ազատիմ, որով դատապարտեցին զիս . ահա այս է պատճառն որ կուլամ։

ԳԼ. ԻԲ.

Սահ Եղովբոս։

Դեղոսացիք բազմութք եկան բանար մըտան բռնութք քաշեցին դուրս հանեցին Եղովբոսն որ տանին մէկ բարձր ասլառած լեռան մը վրայ հանեն, ու անկէ վար նետեն։ Եղովբոս սկսաւ առակներ զուրցել այսպէս։ Երբոր կենդանիներն իրարու հետ կը խօսէին, մուկը գորտին հետ բարեկամեղաւ . աղտքեց որ երթայ հետը կերակուր ուտէ . ուստի առաւ տարաւ մեծատան մըտուն, ուր լեցուն բարիք ըլլալով համբարանոցը (ՔԵՆԵՐԸ), կ'ըսէր թէ ով բարեկամ գորտ՝ հրամէ։ Գորար լաւ մը կշտանալէն ետեւ հրամցուց մուկն որ անոր հարկիքն երթայ . բայց Ճամբան չհոգնելու համար ուղեց որ ոսկը թէլով մը անոր ոտքին կա-

պէ . որսկէս զի գորտին հետ լողալով անցնի ջրէն երթայ հոն : Ասանկ կապէլէն ետև գորտը ցաթկէց ջրին մէջ սկսաւ լողալ . խոկ մուկը ջրին մէջ խղդուեցաւ . որ մեռնելու ատենը կ'ըսէր գորտին թէ դուն եղար իմ մահուանս պատճառը , բայց գուն ալ օր մը սլիտի գտնես քեզմէ մէծէն : Այս խօսքս շատ չանցաւ կատարուեցաւ . վէ՛ զի մէկ արծիւ մը տեսաւ որ ջրին երեսը սատկած մուկ մը կայ , վրան ինչաւ խլեց . բայց գորտն ալ անոր հետ կապած ըլլալով միատեղ յափշտակէց երկուսն ալ կերաւ :

Այսպէս դուք որ զիս անիրաւութք կը մեռցնէք , ասանկ ոսքի տակ առնելով , օր կուգայ որ կը գտնէք , և ձեզմէ իմ վլէժս առնող մը կ'ըլլայ : Բաբելոն և բոլոր Յունաստան իմ արիւնիս վլէժը ձեզմէ սլիտի հանեն : Այսչափ խօսքերը ամենեին անոնց սիրտը չարժեց որ ողորմին իրեն :

Տեսաւ որ այլ ձար չկայ , փախաւ Ապողոնին (1) տաճարը . բայց բռնութք անկէ ալ հանեցին , և կատաղութք կը տանէին

(1) Ամէն՝ ազգի և իրօնի մէջ պաճառին պատիւ ըլլալու համար , հռն ժախէլու կ'աղագէր հին արեւէն ՚ի վւր . ինչպէս Սպարտացին հայրէնէաց մագնիւլ պաճառին մըրջան հանէւ , դուռը վեցունին : Աղաղայ ազգն , որ ծառ իւ պաշտէ , այն ծառին պահը ժախէլու գերին աղապ իւ սեպէ : Բայց Դեղոստացին որովհետև Եւղիբուս սրբապիշծ համարէցան որ պաճառին անիրաւութիւնը ըրաւ իշուեին , անոր համար բռնութք իրցան դուրս հանէւ :

բարձր լեռան ծայրը : Արթալու ատենը կ'ը-
սէր Եզովբոս . մտիք ըրէք ինձի ով ժողո-
վուրդ Դեղոսի : Մէկ նապաստակ մը ար-
ծիւէն փախչելով չկյաէր թէ ուր սլահուի
որ թշնամւոյն ձեռքը չկյնի . գնաց բզէզին
ծակը մտաւ , աղաչեց որ իրեն տեղ տայ .
բզէզն ալ աղաչեց արծիւին որ խնայէ խեղճ
նապատակին՝ չմեռցընէ . Երդում ըրաւ
Դիոսին անուանը վրայ որ իր փոքր մար-
մինին չի նայի , աղաչանիքն ընդունի : Խակ
արծիւը անոր խօսքը բանի մը տեղ չսեպե-
լով թևովք զարկաւ բզէզին , և յափշտակեց
նապատակը կերաւ :

Բզէզը բարկանալով անոր անարդանացը
վրայ՝ թռաւ ետևէն գնաց գտաւ արծիւին
բունը , մտաւ մէջն ու ծակ մը բացաւ , յե-
տոյ արծիւին հաւկիթները վարթափեց կո-
սրբաեց : Արծիւը տաքնալով այս յանդրդ-
նութեը վրայ ուզեց աւելի բարձր տեղ մը
չինել իր բունը : Բզէզը հօն ալ ելաւ , և
առջինին սկըս մխաս տուաւ : Արծիւը չկյ-
տէր թէ ինչ ընէ , որ այս անձանօթ թշնա-
մւոյն ձեռքէն աղատի , գնաց Դիոսին (1) ,
որովհետեւ այս թռչունը անոր նուիրած ըլ-
լալովիրեն սլաշտպանուենը տակին է . ուստի
դրաւ Դիոսին դոգը իր հաւկիթները , և
անոր յանձնելով աղաչեց որ հոդ տանի :

(1) Ուսումնեաւ Դիոս էր չածնէրուն թագառ-
ը , և արծիւն է թագառնէրուն թագառը-
ուստի հէթանոսնէրը կ'ըսէին թէ արծիւը Դիո-
սին նուիրած է . անոր համար Դիոսին արյանին
դահիւ արծիւ մը իւ դնէին :

Բայց բղեզը ազբ առաւ կլորակներ շինեց .
ու թռաւ երկինքը տարաւ Դիոսին գոդը
ձգեց : Դիօս երբոր հոսն առաւ նեղանաւ
լով վեր ելաւ որ վար ձգէ . բայց թոթուե
լով հաւկիթներն ալ վար թափեցան կտոր
կտոր եղան :

Խակ Դիօս հասկըցաւ բղեզէն թէ այս
բանս արծիւէն վսէժ առնելու համար կ'ը
նէր . որ ոչ միայն բղեզին ըրաւ անիրաւու
թի , այլ և Դիօսին , որ երդումը չընդունե
ցաւ երբոր բղեզն ըրաւ Դիօսին անուանը
վրայ :

Արծիւն որ դարձաւ եկաւ , Դիօս անար
դելով զայն երեսը զարկաւ թէ ահա բղե
զը վրէժինդիր ըլլալով քեզ կը տրամեցրնէ .
և իրաւոնք ունի քեզի այսպէս վրէժինդիր
ըլլալու : Սակայն Դիօս չկամեցաւ որ ար
ծիւին ցեղը կորսուի . համոզեց խօսք հաս
կըցուց բղեզին որ հետը հաշտուի : Բղեզը
չուզեց ամեննեին հաշտուիլ : Ուստի Դիօս
խելք բանեցընելով փոխեց ժամանակը . որ
երբ բղեզը չէ ելած դուրս , ան առենք
հաւկիթ կ'ածէ արծիւը :

Ո՞վ ժողովուրդ Դեղոսի , մի անարգէք
տաճարը , ուր ես ապաւինեցայ . թէպէտ և
անոր մեծութելնայելով ես ոչինչ եմ , բայց
դիտնաք ճշմարտութիւն որ հարկաւ կը պատ
ժէ չարագործներուն անօրէնութիւն : Դե
ղոսացիք իրենց կատաղութէն ամեննեին ետ
չկեցան , այլ միշտ առաջ կը տանէին Ե
զովքոսը մեռցընելու տեղն որ պատրաստեր
էին :

Եզովքոս տեսաւ թէ ինչ բան որ խօսեցաւ

ամեննեին անոնց տկանջը չմտաւ, և կարող չեղաւ մտքերնին փոխելու, սկսաւ այսպէս խօսիլ: Մափկը ըրէք ովլ անօրէն խստասիրտ ժողովուրդ, մէկ երկրագործ գեղացի մը գեղը ծերացեր էր, և ամեննեին քաղաքը ոտք չէր կոխած. ազաշեց մարդիկներուն որ զինքը քաղաք տանին տեսնելու համար: Անոնք ալ էշերը սայլեն կապեցին, և ծերը վրան դրին, թողտուին որ քաղաք երթայ մինակ: Քիչ մը անցաւ մէկ սաստիկ փոթորիկ մը ելաւ, որ անանկ օդը մթընցուց հովով անձրւով, մինչեւ էշերը ճամբան կորածնցուցին մոլորեցան չիյտէին թէ ուր կ'երթան. խեղճ ծերը տարին լեռանը ծայրը հանեցին, որ վար սկիտի ձգէին. ողորմելին զինքն այն մեծ վտանգին մէջ տեսնելով, վայ ափառսինձի, կը կանչէր Դիսոսին. արդեօք քու մեծութեղ դէմ ի՞նչ ըրած ունէի որ զիս ասանկ ողորմելի մահուամբ կը մեռցընես. զօրաւոր ձիերէ, և կտրիճ ջորիներէ չեմ մեռնիր, հասկա անարդ էշերէն ահա կը կորսըլիմ, որ ամէն կենդանիներէն ցած էն:

Ահա իմ վիճակս ալ այս խեղճ ծերուն նման է. որ շատ կը ցաւիմ իմ անբաղդութես վրայ. վայ զի չէ թէ իմաստուն և երևելի մարդկանցմէ դատապարտուեցայ մեռնելու, այլ անսկիտան անարժան չարագործներէն: Երբոր վար սկիտի նետէին զինքը լեռանը վրայէն, այս ետքի առակսըսաց: Մէկ մարդ մը ուզեց անիրաւութե ընել իր զաւկին. իսկ զաւակը լալով կը կանչէր թէ շատ աւելի կ'ուզէի այս անիրաւութերը քաշելուրիշ մարդիկներէն քանի թէ քեզմէ, որ իմ

ծնօվս ես : Ահա ես ալ նոյն բանը կ'ըսեմ ձեզի ով անօրէններ . շատ աւելի կ'ուզէի իշխիլ խորխորառը Սկիզբայի (1) կամ Գարիստեսի , և կամ Ափրիկէին ապառաժը . քան թէ ձեր անօրէն ձեռքովը մեռնիլ : Անիծած ըլլայ ձեր հայրենիքը . վկայ կը կանչեմ ածներն որ խմմահուանս համար վրէժինդիր ըլլան ձեզի , և պատուհանեն , որ զիս այսովէս անողարտ կը մեռցընէք :

Իսկ Դեղոսացիք առանց ուշացնելու ապառաժին ծայրէն վար նետեցին . խեղճ Եղովլբար մեռաւ : Քիչ ատենէն ետև բոլոր քաղաքը անապատ գարձաւ ժանաամահէն . մինչեւ գային հարցուցին պատճառը Պատգամաւորին (2) որ պատասխան տուաւ թէ այս պատիժս իրենց անօրէնութէք համար եղաւ , որ ըրին Եղովլբոսին . և պէտք է այս յանցանքը Ծնջել . պատիժէն ալ ազատիլ :

(1) Բանագուգէղձները կ'ըսեին թէ Սիլլա էր մեծ գողան յը Սիլլիոյ ծ-վուն մէջ , որ առաջ յա-էրժահարս էր . երբոր մասու առաջանը լուս- շունելու՝ ջուրը տեշած ըլլալը , ինիս-էյաս գա- ղոն եղաւ , որ իր այլանդակ իշրայան+էն ապրան- թէլով բարձր մեռանը առէն զին+ը ծովը նեպէց . ահա այս է Սիլլայի խորիսուագը : Ասոյէն է Գարենուեսին խորիսուաց , իամ Ադրիէին առա- ռաժը :

(2) Այս պատիժամասուն էր Ապողոնին ուր- յը իսմ +ը յունէին . երբոր գային իսուուին հար- ցուցին ծանապատ մահին պատճառաւը , ուրիշը իսուուին բերնէն պատճառախան գուասուն , ինչպէս ուր- ցութիւն էր իսուուպատշնէրուն :

որ անոր մահուանը համար կըքաշեին : Ի
բենց խղճմտանքն ալ ստիպեց զիրենք որ
մէկ արձան մը կանգնեցին Եզովքոսին հա-
մար :

Երբոր Յունաստանի երևելի մարդիկ և
մեծամեծ վիլսովիաները լսեցին այս անօրէ-
նութին որ Եղաւ Եզովքոսին՝ շուտ մը Դե-
ղոս կղզին Եկան , քննեցին գտան Եզովքոս
մեռցընողները , և բոլորը չարաչար պատու-
հասեցին :

Ա. Աբաղազ և Մարգարիտ: Է. Գայլ և Գառն:

Ք. Գուշտ և Մուկին: Հ. Ծուն և Ստուեր:

Տ. Գայլ և Կուռենին: Ը. Եղիշագործ և Օձ:

Ա Բ Ա Կ Ք

Ե Զ Ա Վ Բ Ա Ս

Ա Բ Ա Վ Բ Ա Ս

Զ ա ն ա ր դ վ ա ս տ ա կ ա յ լ ա ն ի մ ա ս տ
Յ ա ր դ ո յ գ ն է . ք ա ն զ պ ե ր ձ ի մ ա ս տ :

Ո ւ ո ւ բ ա ն ի ա ր ժ ե + լ ի յ ո ւ է
Գ է շ ն ո ւ լ ա ւ ը մ է ի ւ դ ն է :

Ա . Ա ք ա ղ ա ղ մ ը ա ղ բ ա ն ո ց ը փ ո ր ե լ ո վ
յ ա ն կ ա ր ծ կ ը գ տ ն է մ ա ր դ ը ր ի տ մ ը , մ է կ գ ի կ ը
ն ե տ է ը ս ե լ ո վ , թ է ո ր մ ա ր դ ա ր տ ա ծ ա խ ը ա յ ս
բ ա ղ դ ի ս հ ա ն դ ի ս կ է ր՝ փ ա ռ ք կ ո ւ տ ա ր ա յ ։ բ ա յ ց
ի մ ա ռ ջ ի ս ա ն ա ն կ ո չ ի ն չ է ո ր ա ւ ե լ ի ե ր ջ ա ւ
ն ի կ կ ը լ լ ա յ ի ե թ է հ ա տ մ ը գ ա ր ի գ տ ն ե ի ք ա ն ։
թ է զ ա յ ս մ ա ր դ ա ր ի տ ը :

Ա ս ա շ ա շ ի շ ա ս ս - ի (ի ս օ ր օ լ ը) . ո ր ա ղ բ ա ն ո ց ի ն մ է ջ
ժ ո ւ ո ւ գ ա լ ո վ մ շ ա ս ս ա պ ե լ ո ւ բ ա ն ի ւ ի ն ո ւ ը ո ւ է . և
է ն է գ ա ր ի մ ը գ ա ն է ա մ է ն բ ա ն է ն ա ւ ե լ ի ա ն ո վ ի ւ

ՀՀ-արմանայ . ու օրինակ է առմի հարդիանց ,
որոնց առջին գիտութիւն յարգ լսունի , և գի-
տուն հարդն ու անխելք հարդը մէկ է . էլեւ ան-
խելքէն շահ հը պէսնեն , հազար իմաստունի հէտ
ըէն ժոխեր :

Ահա անիմաստ բերմունք անբանի ,
Զակինթ 'ի գարւոյ որոշել չունի .
Դու մարդ բանական ընտրեա զբարի ,
Զառաքինութին նման մարդարտի :
Բարին յանարդէ այնչափ տարբերի ,
Որչափ բանականն յոգւոյ անբանի .
Մարդոյ է ընտրել զիմաստ գանձ բանին ,
Իսկ աքաղաղին զիւր անարդ գարին :

ԳԱՅԻ ԵՒ ԳԱՌՆ

Յանդութ դաժան սիրտ դազանին
Ոչինչ ազդէ ձայն անմեղին :

Անիւս հարդն երբ լսու ի՞շնէ
Սուս հոս պատճառ շուս իւ գունէ :

Ե . Պայլն ու դառը վաղած ջրէ մը ջուր
կը խըմէին . բայց դայլը շատ վերն էր քան
զգառը , և պատճառ կը վիստըռէր որ կեր-
պով մը յափշտակէ զգառը . ուստի տեսա-
ծին պէս մէկէն քովը վաղեց , ու սկսաւ մե-
ղաղը թէ ինչու համար իմ ջուրս պղտո-
րեցիր : Պատասխան տուաւ դառը դողա-

լով. Ես ի՞նչպէս քու ջուրդ կրնամ պղառըէլ որ խմած տեղէդ շատ վարէն կը խմեմ. հաւատացի՞ր, մոքէս ալ չէ անցած որ քեզի ամենեին վեսա մը տամ: Կրկնեց գայլը թէ երէկ քու հայրդ աւսայ որ իր ձայնովը կը յորդորէր շներն որ զիս հալածէն :

Գառն ալ ըսաց թէ ամիսէն աւելի է որ զիմ հայրս մորթեց մսածախը: Ուրեմն այն քու մայրդ էր, ըսաւ գաղանը: Պատասխանեց թէ իմ մայրս զիս ծնած ատենը մեռաւ: Գայլը ակռաները կը ճրտելով ըսաց. մեռաւ չմեռաւ ես գիտեմ գուն և քու ազգդ ի՞նչպէս կ'ատէք զիս, ակտօք է որ ես ալ վրէժինեղիր ըլլամ: Զայս ըսելով ցաթեց գառին վրայ, ու պատռեց կերաւ:

Գայս վարենի գաղան ըւլաւն լարագործ մարդու ուեւ մշտ նեղութէ և հալածանաց մէջ է. ու անիբառութէ իւ ջանայ յափուսակէ և անմշտ գառները. ուստի օբինակ է ուրիշ մէծապանց, որոնք սուսպ պատճառաներով ի՞սպէն ու իւ անմշտները:

Բարդ է այս անգութ պատառող գայլի,

Պատառել զանմեղն՝ ըսել ձայնի.

Հզօր չարագործք զարդարն և խոնարհ,

Խոշանագեալ Ճնշեն նման գաղանի:

Սակայն հատուցումն ի գատաստանի,

Արդարոց չարաց կշռի և պահի.

Մարդ քաղաքական մի զերթ ամեհին,

Խածատեր զընկերն ատեր զբարին:

ԳՈՐՏ ԵՒ ՄՈՒԿՆ

Ըզվրէժքինու կուռւասիրաց
Լուծցեն արագ ձեռք թշնամեաց :

Կ-Ի- սիրու իսուսը ի՞նըլայ ,
Ինչ ո՛ւ ընէ պայն իւ գոնայ :

Պ. Պորան ու մուկը հակառակութիւնը
նէին . գորաը կ'ըսէր՝ թէ իրաւունք է որ
ջրոստեղիքը ես ժառանգեմ, և ընդ հակա-
ռակն՝ մուկն ալ ոտք կը կոխէր թէ ինձի
կը վայլէ ժառանգել . այնչափ որ գորաը
պիտի ելքը ժառանգութէ, և բան չուզեց
անոր ընել : Բայց վիճաբանութիւր շուտ մը
տաքցաւ, անանիկ որ պիտի սկըսէին կուռվիլ :
Սակայն շատ լաւ կ'ըլլար թէ որ իրենց մէջ
միաբանէին . վազ զի երբոր տաքցած կը ծեծ-
կուէին ու ամեննիկն թշնամին չէին մտա-
ծեր ահա ուրուրը (լայլախը) հեռուէն դի-
տելով յանկարծ վրայ հասաւ, բռնեց կռո-
ւողները երկուսն ալ յափշտակեց :

Օրինակ է իսուսուրուր մարդիանց . որ հայուսա-
կութիւնը ընելով իւնիւ պէրենիւ իւ թագուցնեն . և
անուն առիւտ իւ շահի . ինչպէս որ մէկ դադասուցիւ
յը դասն վայ գրած եւ թէ մարդ մարդու հետ
մարդանութիւնը լընելուն համար՝ գործ ու իլլը հոս-
մաբանեցան :

Այսպէս և փոքրիկ իշխանաց դիպի ,
 Երբ կռուին վիճեն՝ ի վերայ գետնի .
 Բայց հզօրագոյնն որ մերձ գտանի ,
 Ցափշտակէ զայն , կռիւն եզերի :
 Այս արդար օրէնք է դատաստանի ,
 Երկոքին կռուին երրորդըն շահի .
 Որչափ դատախազք ՚ի պայքար մատչին ,
 Այնչափ դատաւորք փաստաբանք հրձուին :

ԵՆԴԵՐՈՒ ԵՒ ՈՉԻԱՅ

Որ ոք ընկեր լինի չարին ,
 Փոյթ ուսանի զգործըն նորին :

Ու ու ւրին ընկեր ի՛ւլւայ ,
 Ըստու անոր աներ ի՛ւլւայ :

Պ. Եղիկինընկերը լուալով գայլին կը պահանջէ ոչխարէն թէ ինծի չափ մը գարի տալիք ես , որ փոխ տուի քեզի՝ տուր . իսկ ոչխարը գայլին առջին վախնալուն չուրացաւ , պարտքս է ըսաց կուտամ , թէպէտ անկէ բան մը չեր առած . և ժամանակ ուզեց հատուցանելու : Ժամանակն որ եկաւ եղիկիը կ'երթար անալակաս ոչխարէն կ'ուզէր գարին , որ ինչպէս խօսք տուաւ վճարէ պարտքք : Բայց ոչխարը երբոր տեսաւ զայն մինակ , սկսաւ ծաղը ընելով ըսել . ես չեմ պարտական խոստմունքս պահելու . որովհետեւ նեղը մնայլուս , և գայլին վախուն քեզի

Խօսք առւի , որ քեզ ընկեր էր Եղեր . գնա
բանդ քեզի պարտք չունիմ :

Եւնին է (Կէյիկ) , և օրինակ՝ լար օրինակ առ-
նաղին . այս խրապավ պետք է անզգաճներէն հե-
տո ժամանակ կատար առ Եւնին է բարի
հարտը լար օրինակ գեւ ըլլայ , գան թէ գեւ
հարտը բարի օրինակ լա- ըլլայ :

Ահա անիրաւ պահանջմունք Եղին ,
Որ զրկէ զոշսարն ահիւ գազանին .
Այսպէս անիրաւք ցասմամբ իշխանաց
Կողոպտեն զարդարն զրկեն տնանկին :
Արդ մի նմանիր մի անիրաւին ,
Մի ընկերանար ակնառու չարին .
Բարիք ՚ի չարաց ՚ի չար փոխարկին ,
Եւ բարք անմեղաց փոյթ ապականին :

ԾՈՒՆ ԵՒ ՍՏՈՒԵՐ

Արդար պատիժ է ագահին
Անյագ վազել զհետ ոչնչին :

Ագահն որչափ շաքին շանիայ ,
Այնչափ աղքատ իւղձ իւ հայ :

Է . Ը ուն մը լողալով գետէն կ'անցնէր՝
կըտոր մը միս բերանը . ջրին մէջ կը տեսնէ
մաին շուքը՝ կարծէ թէ ուրիշ որս է . շուտ

մը կը ձգէ բերնին միան ու կը վազէ շքին ե-
տևէն , որ իրեն մէկ պատուական կերակուր
մը կ'երևնար . բայց ինչպէս յուսահատեցաւ
երբոր տեսաւ թէ իր ագահութիւր փուռ ե-
լաւ : Վայ ինձ կը կանչէր ցաւելով իր ձգած
մսին վրայ . ես չգիտցայ պահել զայն որ ու-
նէի , ահա ունեցածս ալ կորսընցուցի :

Ըստ պատարիւն իւնդունի ըլլաւուն շուրջուն իւ-
ժուիսի , և օրինակ է շունչունիւր մարդու . որ վաս-
տակի սիրով մէկ բանը իւ յգէ մէկալին էրեւն իւ-
շառէ . և անով յեւուի նշանն աւ իւ իւրացնունէ :
Հարցուցին Բիստ թիւնսութային նէ մը է մէծա-
պուն . պատասխաննէօ նէ այն՝ որ բանի իւ մի-
շանիար :

Քանի՞ շահասերք նման են սմին ,
Թողուն զբաւականն յանչափս ձկափին .
Կալ զոր ինչ ունիս , շատ է քումանձին ,
Մի իբրև զանբան ցանկար սառւերին :
Ախտ է մոլեկան այս ախտ ագահին ,
Յոցինչ շատանալ , ոչ հանգչիւր սրտին .
Յանկայ հանապազ նորանոր որսին ,
Զգէ զոր ունի , մաշի առ վշտին :

ԱԹԻՒԾ ԵՒ ԿԵՆԴԱՆԻՔ

Մի յաճախեր առ պետ իշխան ,
Յաչս նորա լինիս խոտան :

Թէ իսրայէլին + վշտ երթաս ,
Աւագ և շած առջին կըլլաս :

Ղ. Առիւծն ու ոչխարը , և այլ կենդանիներ միաբան կ'երթան որս ընելու . առիւծն երդում կ'ընէ թէ դառնալու ատեննիս ամմենուդ հաւասար կը բաժնեմ ով որ ինչ բռնէ : Կայիս որ ոչխարին որոգայթին մէջ ընկաւ եղնիկ մը , վազեց ոչխարը շուտով իմացուց առիւծին որ մէկէն հասաւ բըռնեց եղնիկը չորս բաժին ըրաւ ընկերներուն առջին : Առջի բաժինն ըսաց ինձի կ'իյնի , վասն զի ես առիւծ կը կոչուիմ . երկրորդ բաժինն ալ ինձի կը վայլէ , վասն զի ամմենէն քաջափրտ ես եմ . երրորդ բաժինն ալ պէտք է որ ես առնեմ , որովհետեւ ամէնէն զօրաւոր եմ . իսկ չորրորդ բաժինին համար ով որ ձեզմէ ինձի հետ հակառակութիւն կ'ընէ մէկէն կը խղդեմ : Եւ այսպէս առիւծը բոլոր եղնիկը յափշտակեց ու մէկը ընկերներէն չհամարձակեցաւ տրտունջ մը ընելու :

Ըստ յարդիկի երեսպացաւնի ընելով մեծամեծ
ներսուն էպուեն ի'երեան , որ օգոստ մը պէսնէն .
բայց անոնց մինչև որ բաներնին լմշնայ՝ անիէ ե-
պէ երեսնին աւ չեն նայիր : Դիսգինեւ ժիվառ-
ժան ի'ըսեր նե իւլիանները իրահի նման էն , ու
շատ պէտք է մօդենալ և ու հէռանալ :

Խշնանք մեծասունք նման առիւծին ,
ինքեանց գրաւեն զշահ օտարին .
Խսկ ռամիկք նոցուն ընկերել կամին ,
կարծեն թէ ինքեանց ելանէ բաժին :
Մի լինիր ընկեր հզօրագունին ,
Մի շողոքորթեր զարարը նորին .
Զի իբրև գործի լինիս ՚ի ձեռին ,
Եւ յաւարա գործոյն մնաս անբաժին :

ԳԱՅԻ ԵՒ ԿՈՌԻՆԿՆ

Մի նպաստեր գործոց չարին ,
Զի մի չարիք ՚ի քեզ հասցին :

Իւշ որ չնէս ապէրախտին ,
Բան չերենար իր ծակ ալցին :

Է. Կայլը երբեմն ոջխարմը կ'ուտէ անանկ
որկրամոլութք որ մէկ ոսկոր մը որկորին .
(պօղազին) մէջ կը մնայ . շատ ջանք ըրաւ որ-
օգնութի մը գտնէ հանէ , չկրցաւ . ուս-
տի որչափ որ աղոչեց ուրիշ կենդանիներուն
փուշ ելաւ . վասն զի ամենքը կը թողուին

սինանեկ՝ որ կանչէ , և մէկը ցաւակից չեղաւ
իրեն ցաւին . օ՛խ եղաւ կ'ըսէին , թող տան
ջուխ իր անյագութքը : Միայն կռունկը ա-
նոր անոյշ խօսքերէն խաբուելով ուզեց օդ-
նութիւննել և իր երկան կտուցքը խօթեց
գայլին բերանն ու որկորին մէջէն քաշեց
հանեց ոսկորը որ կը խղդէր զգայլը : Յե-
տոյ կռունկը հատուցում ուզեց այս մեծ
բարերարութես որ գայլը իրեն խոստացեր
էր հատուցանելու : Այս բանիս պատաս-
խան տուաւ գայլը խնդալով . բարեկամ
դուն չե՞ս մտածեր ինձի հատուցումընելու ,
որովհետեւ կեանքդ ինձի պարտական ես ,
Երբոր կտուցքդ խմբերանս էր՝ կրնայի վի-
զըդ փրցընել : Գնահ ապերախտ , շատ երա-
նելի ես որ իմ պուկէս դուրս հանեցիր
կտուցքդ :

Առաջին իւ խրագէ անդգամ յարդէն հեռուս իւ-
նաւ , և շաբաննել օգնութիւննել . չո պի ինչ
որ ընես ալիին ընթառար . ու չերջը ընրհակաւ
ըլլաւս - պերը + եղմէ ընրհակաւսնելի ի՞նչնէ :

Տեսէր նողտկալի գործ զապերախտին ,
Որ չարիս խորհի իւր բարերարին .
Չի փոխան բարեաց՝ որ ոլարտ է նմին ,
Անտի պահանջէ զգարձ փոխարինին :
Անմտութիւն է նպաստել չարին ,
Կամ յապերախտէն յուսաւզբարին .
Շատ է անմիսաս մնալ կռնկան ,
Յորժամ նպաստեաց ապիրատ գայլին :

ԵՐԿՐՈՒԹՈՒ ԵՒ ՕԶ

Բարերարին խորհիլ ըզ չար .
Է գառն օձի բարք չարաչար :

ԱՆ ւար ի՞ո՞սկ բարերարին ,
Վեաս ի՞շու իւ ւար անյին :

Ե . Երկրագործ մը կը գտնեէ ձիւնին մէջ
պաղած օձ մը իբր կիսամեռ , կը խղճայ վրան
ու կ'առնեէ կը տանի իր խուցը , կրակ վառէ
կը տաքցընէ օձը , և այնչափ կը խնամէ որ
քիչքիչ օձը հոգի կ'առնե , և իւր բնական
ուժը կը ստանայ : Բայց առջի բանը այս
կ'ըլլայ որ իր բարերարին դէմ կ'ելլէ , և
կը ցաթկէ որ խայթէ : Զարմանալով ասոր
ապերախտութեր վրայ , կ'ըսէ երկրագործը .
ով ապերախտ , այս է երախտիք ճանչնալդ
որ քեզի ըրի . ես քու կեանքդ քեզի տուի .
դուն կ'ուզես իմս առնուլ չարագործ . զայս
ըսաց , և զարկաւ փայտով մեռցուց :

Ուլսէ աշեխունի ընես օչին՝ ունդն ու գայ իւ
խայնէ իւ բարերարը . ասանի աւ ապերախտ մար-
տուն ինւ ու ընես , շուպ իւ մոռնայ , և լար
հապուցում ընելու իւ զանայ :

Այս է գմնդակ բերմունք ժանոտ օձի ,
Կեայ ի վնասել երախտաւորի .

Չածէ զմտաւ գործս բարերարի .

Բառնալ 'ի կենաց զնա նկրտի :

Արդար հատուցումն է ապերախտին .

Չքկիլ 'ի կենաց վատանալ յանձին .

Որ ոք չկամի վայելել բարին ,

Արդ առաջիկայ հանգիպիլ չարին :

ԽՈԶ ԵՒ ԷԾ

Քաջ յաղթանակ է վեհանձին ,

Մերժել խոտել զբան վատին :

Մէծամէծաց շարելն այս է ,

Ու շոծ մարտէն շեծ լսունէ :

թ . () ը մը էշն արհամարհելով ծաղը կը
նէ զխողը . իսկ խողը անանկ կը բարկանայ
որ մէկէն սկիտի սկատուհասէր զայն . բայց իր
բարկութելը բռնեց , ու խոժոռ աքովլը սաց-
չարագործ՝ ինձի դժուար չէ սորվեցընել
քեզի քու անխելքութիւնդ . բայց հաճոյ
բան չէ որ ես մէկ ծոյլանշահ անասունի մը
հետ կռուիմ , վասն զի աշխատանկոս չարժէր :

Մէծ խոհեմունին է պատասխան լդաւ ոսծ
հարդաւ խօսին ու պապէիւ . վասն զի աղնուտիա-
նունին չշայլէր ու իյնի անունին հէտ : Ասիրապ
իւլիսիան լնեց ու մէկը իւն գէւ ի՛շունէր ի՞անի-
ծէր , մայն այսլափ ըստաց լէ որովհետև օրհնել
լէ սորված անոր համար ի՞անիծէ :

Զէ վեհանձնութիւն չար առնել վատին .
 Եւ պատամսանել անխմաստ բանին .
 Առաքինեաց է զաել ձայնին ,
 Եւ վրիժառու լինել տկարին :
 Քանի անխորհուրդ բան աւանակին ,
 Թողեալզիւր հեղդանձն անգոսնէ խոզին .
 Յիմար է այս որ ընդ հզօրի ,
 Եւ ընդ վեհքան զինքն՝ի սլայքար մատչի :

— ԽՈՐԴ Է ՀԱՅ —

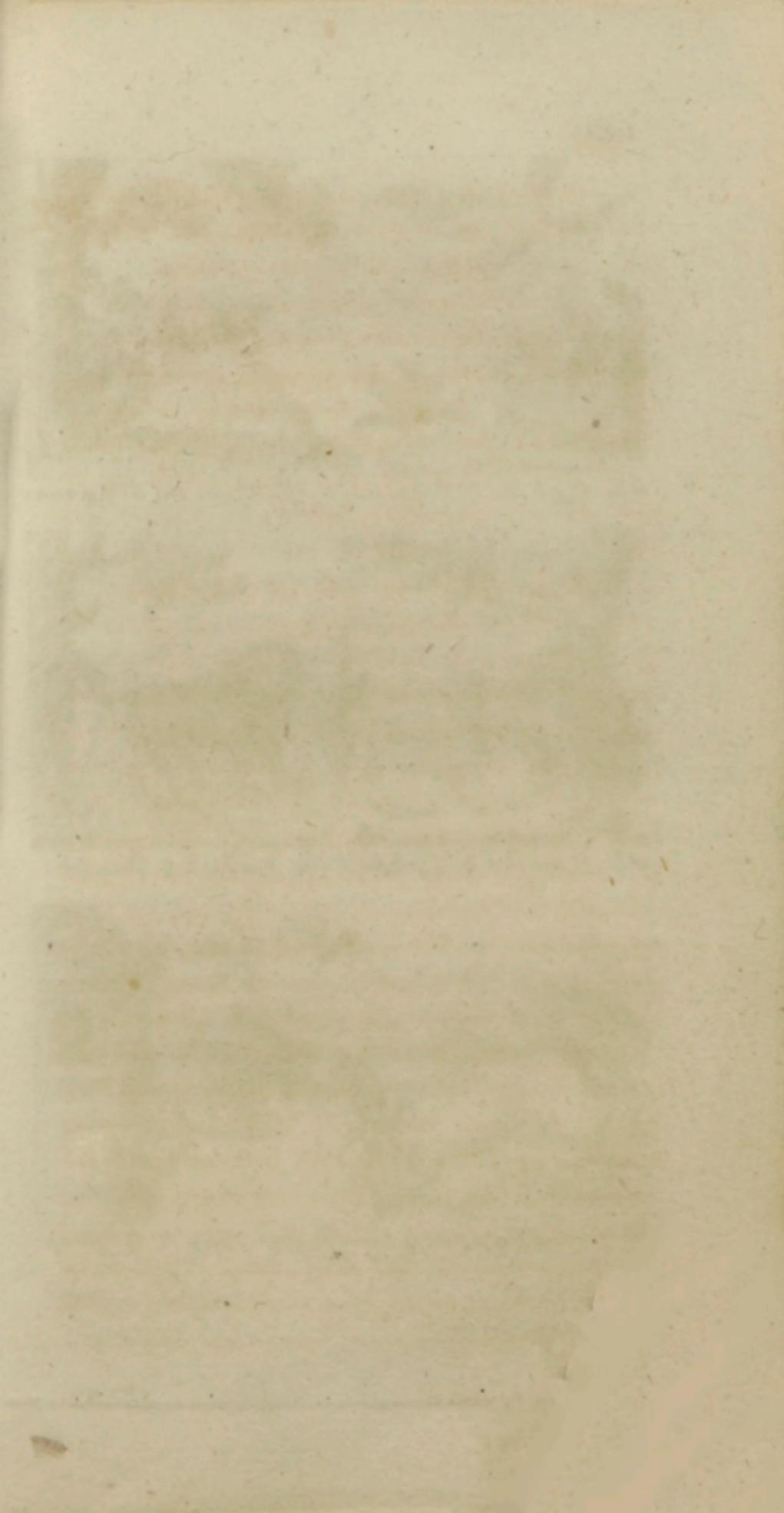
ԸՆՏԱՆԻ ՄՈՒԿԻ ԵԽ ԴԱՇՏԱՑԻՆ ՄՈՒԿԻՆ

Խորտկաճաշին կայ ՚ի սեղան
 Խառն ընդ խորտիկ երկիւղ մահուան :

Անվախ ու պէն է շաք հանով ,
 Քան մէջ հարկին ահով դողով :

Ժ. | Երբեմն քաղաքացի մուկին ու գեղացի
 մուկը իրարու հարկիք կ'ընեն . գեղացին
 կը սկըսի իր հարկիքը առանձին հեռու տեղ
 մը ընել . և ծակէն դուրս կը հանէ իր պա
 տուական կերակուրները . քիչ մը բակլայ ,
 կտոր մը պանիր , և քիչ մը խոզի եղ . վազի
 աղքատ ըլլալով որչափ որ ձեռքէն եկաւ
 այնչափ ըրաւ ծառայելու համար իրբարե
 կամին . որ աւելի գոհ եղաւ անոր լաւ մե
 ծարանքին վրայ , քան թէ անհամ պաղ կե
 րակուրներուն . ուստի քաղաքացի մուկը զը
 ւարձանալով միայն ակուային ծայրովք կը

դալչել կերակուրներուն , և չեր կրնար ու-
 տել : Ինչ և իցե կերակուրը լմբնցաւ . ան ալ
 հրաւիրեց զգեղացի մուկն որ մէկալ օրը
 Երթայ իրեն տունը կերակուր ուտելու . և
 սլարծեցաւ թէ շատ փափուկ կերակուր.
 Ներ անոր համար ըրեր է քաղքին մէջ . ու-
 տի գեղացին քաղաք գնաց անոր հարկիքը .
 և մէկ գեղեցիկ սրահի մը մէջ տեսաւ պատ-
 րաստած՝ պատառի վրայ լեցուն պատուա-
 կան մսեղէն կերակուրներ . բայց հազիւ թէ
 սկսաւ ուտել յանկարծ մէկ ծառայ մը բա-
 ցաւ սաստիկ դուռը այն տեղին ուր որ ա-
 նոնք էին , և վերիվար ըրաւ ուրախութին
 այս երկու բարեկամներուն . որ բոլորովին
 վախցած փախան մէկը ասդին մէկալն ան-
 դին : Ծառան գնաց անկէ . քաղաքացի մու-
 կը իր ընկերը կերակրի կանչեց որ կիսա-
 մեռ կը դողար վախուն . և հարցուց անոր
 գեղացին , թէ շատ անգամ քեզի կը պատա-
 հի ասանկ վախեր : Ան ալ պատասխան որ-
 ւաւ թէ ամէն անգամ կը հանդիպի , վազ զի
 առանց նեղութե ուրախութե ջրլար : Գե-
 ղացի մուկը ետ դարձաւ ըսաց . քուկիններդ
 ինչ որ ըլլան , հանդիսաւ վայելում չունին ,
 և անոր համար նորէն զիս փորձուե մէջ չեն
 կրնար ձգել . մնաս բարով , ես առաջ նա-
 խսնածեցայ քու հարուստ կերակրիդ . բայց
 գիտնաս որ հիմա շատ մէծ կը համարիմ իմ
 աղքատութիս , քան թէ քու բոլոր միծու-
 թիւնդ :

ԺԱ. Արծիւ և Ազուաւ. ԺԲ. Աղուես և Ազուաւ:

ԺԳ. Աղուես և Արծիւ. ԺՂ. Արփւծ և Մուկն:

ԺՀ. Դորտպ թռը հնողը են. ԺԾ. Աղաւնիք և Ուրուր:

Օրինակ է հարսուագ և միջայ մարդկանց . մէկը
ամեն մէծութիւնի ունի հանգստութիւն չունի , յէկա-
ւը հանգստութիւնի ունի մէծութիւն չունի . բայց ա-
սոր վիճակը մէկաւեն շագ լսու է . որովհետք մար-
դուս սիրու թագուահի է մարմինին , երբու հան-
գիստ կ'ըլլայ առանց սբառդութիւն , անին առելի
մէծութիւն ըլլաւու :

Զի՞նչ օգուտ գործեաց մեծութիւն ձաշին ,
Երբ երկիւղ կասկած նմա լծակցին .
Եւ քանի՞ բերկրանիք աղքատ կերակրին ,
Երբ անհոգ զուարթ ուտեն ՚ի դաշտին :
Մի՞ ցակար ընցից մի խորտկաձաշին ,
Եւ մի երաներ զբաղդ ընչեղին .
Զի՞ տագնապ և վիշտ յամէն վայրկենի ,
Ուտեն և մաշեն զսիրտ և հոգի :

ԱՐԾԻԻ ԵՒ ԱԳԻՍԱԻ

Դիւրահաւան միտք զաղփաղփուն
Յամէն հողմոց կայ երերուն :

Անխեց մարդիկ դոժոխական ,
Անէն հովուն ի'երեան իուգան :

Ժամ . Արծիւն իր ձանկին մէջ մէկ ոստրէ
(սուլուկիա) մը բռներ կը սխմէր որ կեզեր
կոտրէ , ու մէջի միսն ուտել . բայց ձար չե-
զաւ կոտրելու ղայն տեսնելով ագուաւ մը կը
մարէր որ ձեռքէն առնու անոր որսը . ուտտի

ըսաց խորամանկութեք . Ահա շատ աշխատած
կը տեսնեմ զքեզ . թռիք բարձրացիք երկին .
քը որչափ որ կրնաս , և վերէն ձգէ վար ոստ-
ըէն այս քարերուն վրայ . որչափ ամուր ըլ-
լայ՝ կը կոտրի կեղեք : Արծիւը մէկ զարմա-
նալի դիւրութիւն մը գտնելով հետեւեցաւ
ագուաւին խորհուրդին , ու ըրաւ : Բայց
խորհուրդ տուողը միայն իր շահին համար
կ'ըսէր զայն . վասն զի ոստրէն վար ընկա-
ծին պէս կոտրեցաւ և ագուաւը մէջի միոր
հանեց կերաւ , ու խնդալով անոր դիւրա-
հաւանութել վրայ փախաւ :

Ագուաւը խորամանի մարդու օրինակ է , որ
մայն իր օգուտը կը նայի . ուստի սգոյշ ինեւալ-
է անանի խաբէբայէն , և խօսին հաւալուն չէ .
Հայ պատաժն ընելէն երև ծառը ի՞նչ : Դիմ-
գինէն ժիւիսութային հաշուացին Աէ մը գաղանը
շտ չնասակաւ է . ուստասիան քուաւ Աէ վայրէ-
նինէրէն օչը , իսկ ընդունինէրէն՝ խաբէբայ մարդը :

Երբ խորամանկ ոք քեզ խորհրդակցի ,

Մի՛ կարծեր թէ նա սակս քո խորհի .

Զամենայն օգուտ յինքեան վերբերեաւ .

Կերակրի նովաւ ծաղըէ զինի :

Արդ մի հեշտալուր լինիր խարդախին ,

Ու մթին գունով ծածկէ զինենդ սրտին .

Որչափ շողոմէ 'ի սկզբան իրին ,

Այնչափ զղանաս ծաղիս զերթ արծուին :

ԵՂԱԿԻՍ ԵՒ ԱԴՐԱՆ

Ունայնասէրն բանիւ ունայն ,
Խաբի ծաղրի միշտ է ունայն :

Փառասէր ճարդն երբոր գովահի ,
Ըստով ի աւագայ ամէն խօսի :

ԺԷ . Ագուաւը բերանն ունէր կտոր մը
պանիր . աղուէսը հոտն որ առաւ վազեց ագ-
ռաւին առջին և ըսաց զարմանալով . Ի՞նչ
բան է որ կը տեսնեմ . ես լսեր էի թէ քու
փետուրներդ սև են . թէ տէր ած , այս ի՞նչ
պէս ձերմակ են , որ կարապ (թօ) թռչունը
քեզմէ ձերմակ չկրնար ըլլալ : Կ'աղաքեմ
սկարոն ագռաւ ինձի ներէ որ քիչ մը վրադ
նայիմ ուղածիս պէս . Ձշմարիտ կ'ըսեմ որ
դուն ինձի անաննկ աղուոր կ'երևնաս որ չեմ
գիտեր ի՞նչպէս զմայլիմ քու վրադ : Նորէն
կ'ըսէր աւելի անոյշ խօսքերով . Ես հաւա-
ներ եմ թէ միայն գեղեցկութելը չէ քույա-
տուկ կատարելութիւնդ . այլ բնութիւն որ
կամեցաւ զքեզ ուրիշ թռչուններէն աւելի
կատարեալ ընել , առանց կարծեաց քեզի
տուաւ հրեշտակային ձայն մը . Երդում կ'ը-
նեմ որ այնպէս գեղեցիկ երգիչ չկայ մեր
անտառներուն մէջ , ինչպէս դուն և սոխա-
կը (պիւլիւլ) : Այս խօսքերովս բոլորովին
զուարձացաւ ագռաւը , և ուղեց իմացընել
թէ աղուէսին ըսածը սուտ չէր . բացաւ

բերանն որ երգէ . բանալովը ձգեց բերնեն
պանիրը : Խակ աղուէսը յափշտակեց զայն ,
ու շուտ մը երթալու հրաման ուզեց ադռա-
ւէն , և ծաղլ ընելով լսաց . Ծատ համ առի
պանիրիդ անուշութենէն , քան թէ ձայնիդ
գեղեցկութէն :

Առակս օրինակ է ունացնասիրութէ որ անանի
իւ իւրացընէ մարդուս մէտին որ սուս գովասա-
ռով խաբուի իւ հպարտանայ , մնշւ ամենու վրան
իւ իւրան :

Ահա կուրութի ունայնասիրի ,

Ի պատիր բանից այլ յայլմէ լինի .
Որով յիմարեալ ձգէ զոր ունի ,
Մին պաճուճանօք հրճուի զոր չունի :
Միաք փառասիրաց հեշտութիւ պատրի ,
Մինչ չասել զանձնէ զի՞նչ եմ զի՞նչ եի .
Կարծէ թէ բանիւ բնութի փոփոխի ,
Անդէն յիւր գործոց փոյթ խայտառակի :

ԱՂԱԽԵՍ ԵՒ ԱՐԾԻՒ

Որ ոք առնէ բան անօրէն .

Փոյթ գտանէ յԵրկնաւորէն :

Ու անօրէն բան ոք չնէ ,

Երիաւորէն չուպ իւ գոնէ :

Ժդ . **Ա**րծիւն իր բունը շներ էր կաղնի
(մէնէ) ծառին վրայ . ծառին տակն ալ ա-
զուէս մը իր ձագերը կը նայէր . այս երկուքը
իրարու հետ սիրական կ'երևնային : Օր մը ա-
զուէսը դնաց կերակուր գտնելու . արծիւն
ինջաւ յանկարծ յափշտակեց աղուէսին ձա-
գերն ու տարաւ բունը իր ձագերուն կեր-
ցուց : Երբոր աղուէսը դարձաւ բունը , և
հասկրնալով դրացինին ըրած անօրէնութեր՝
շատ սաստիկ բարկացաւ . բայց որովհետեւ
յոյս չունէր համնելու իր թշնամոյն որ
կարենայ վրէժինդիր ըլլալ , ինչ որ կրցաւ
շայն ըրաւ . իբր զի՞ իր բոլոր վրէժինդրու-
թե հոգը ԱՀ թողուց . իսկ Ած շատ շանցաւ
անոր չարագործութեր պատճեց . վասն զի
քանի մը օրէն ետև արծիւը իը դիտէր որ
երկրագործները զոհ (շաւրպան) կ'ընէին մէկ
այծ մը իրենց կուռքին ուղանին վրայ . վազեց
եկաւ կտոր մը միս յափշտակեց , որուն վրայ
մէկ քանի կրակ փակած էին , և անանկ տա-
րաւ իր բունը : Եւ որովհետեւ բունը շինած

Էր յարդով (սահման), և ուրիշ դիւրավառ
բաներով, մէկէն բոլնկեցաւ . և արծիւին
ձագերըվարթափեցան; Ան ատեհը աղուէսն
որ կը սպասէր ծառին տակը՝ ընկաւ ձագե-
րուն վրայ. և ինչպէս որ արծիւն իրեն ըրաւ,
ինքն ալ անոր անանկ ըրաւ, մէկիկ մէկիկ
զամմէնը կերաւ:

Աղուէսն է (թիւլքի), և արծիւն է (խարդալ)
օրինակ անիրառ հարդառ, որ միտւ իւր տնէ Աէ օ-
դաբին լար ընեւը պէն լուսնի. Բարդ Անձ արդար
դարնեւը՝ ուրիշն ինչ որ ընէ, պայն իւր գրնէ,
Աէ բարի և Աէ լար:

Տեսէր պատուհաս նենդամիս արծուին,
Որ ոչ խնայէ իւր մերձաւորին.
Չածէ զմտաւ վճիռ տէրունին,
Թէ որով չափես չափի քեզ նովին:
Արդ մի ոտնակոխ լինիր տկարին,
Թէ և 'ի բարձունս Ճախրես յեթերին.
Քանզի վրէժինդիր լինի քեզ երկին,
Հուրբ հատուցանէ պատուհաս կրկին.

ԾԵՐ ԱՌԻՒԾ

Օանը է և դառն հզօր պետաց ,
Անկեալ խոտիլ ՚ի վատթարաց :

Ըստ ԴԺԱՆԱՐ է ԱԵԺԱՆԵԺԱՅ ,
ԵՐԵ Ք' ԱՆԱՐԳԻՆ ՀԱՆԱՐԳ ՄԱՐԴ ՔԱՆ :

ԺՊ. **Ա**ռիւծը ծերութք խոժելով այրի (Հաղաբար, ի) մէջ ընկած կը տանջուէր . անանկ որ հոգին բերանն եկեր էր . իսկ անասուն ները որովհետեւ այն աստիճանին մէջ չէին վախնար անկէ , ամէն կողմէն վազեցին եկան . որ սիրտը ծակելով նախատեն զայն . ուստի էշն ալ եկաւ , և խրոխատալով կից (Աֆոն) նետեց որ զարնէ անոր : Ան ատենը ո՞հ ըրաւ առիւծն ու գարձաւ գայլին և խոզին ըստաց . Զեր ամէն նախատինքը որչափ կծու ըլլան համբերութք կը քաշեմ . բայց էշն ալ կը համարձակի զիս նախատել ա՞հ ահա տոր չեմ կրնար զիմանալ :

ԾԵՐ ԱՌԻՒԾԸ՝ օրինակ է ԱԵԺԱՆԵՅ ընիւծ և ծերայած մարդու որ իր ծառաննըն և լուսներն նախադին + իւ լու ծերութք պապմատաւ . Բայց ան ապէնը ո՞եպէ է աւելի պապիւ ընէւ և օրհնէնքն առնել , չէ լէ նախադիւնը ծառը ընել :

Այս է տարացոյց հզօր իշխանին ,
 Երբ թափի յուժոյ ւի փառաց նախկին .
 Ոչ ոք ակնածէ յերեսաց վեհին ,
 Բնաւ կենդանիք նախատել բերին :
 Ցորչափ զօրութիւն ունիս 'ի ձեռին ,
 Մի թշնամանող լինիր օտարին .
 Զի գայ ժամանակ տեղի տալ բաղդին ,
 Քեզ ամենեքեան նախատիչ լինին :

ԷՇ ԵՒ ՓՈՒԲԻԿ ԸՆԼԻՆ

Խւրաքանչիւր յատուկ բնութե ,
 Են պատշտճեալ իրք զանազան :

Ամեն մարդու մէյ մէի բան իայ ,
 Ու միւնչւի անոշ ըլլայ :

ԺԵ . **Պ**արոն մը երբեմն իր պղտի շունը
 սիրելով հետը կը խաղար իշուն առջին . Էշը
 զայն տեսնելով նախանձեցաւ անոր երջան -
 կութեը վրայ , և ինքիրեն ըսաց . Ի՞նչ կ'ընէ
 այս շունս որ մեր տիրոջը այսչափ սիրելուն
 արժանի եղած է . բայց քծնելով երբեմն
 թաթիկներն անոր կուտայ . հէ թէ որ ա -
 սով սիրելի եղած է , ես ալ կ'ընեմ ու քան
 զայն պղտի անհասունը շուտ սիրելի կրնամ
 ըլլալ : Զայս ըսելով ելաւ ետքի երկու ոտ -
 քին վրայ կեցաւ , և տիրոջն առջին կոշտու -
 թիւ անոր պէս ըրաւ : Խակ տէրը շատ զար -
 մանալով մերժեց անոր կոշտ սերը . և կան-

չեց ծառաները որ վազեցին եկան աղեկ
փայտ մը քաշելով հատուցում ըրին աւա-
նակին քաղաքավարութել:

Աժ ամէն մարդու մէջին բնուի և վաճառի ու-
ներ է իրենց յարմար . Ան ու մէջին վաճառի վու-
նար մէջալին երթար , այս մարդու աղեկ մէր ըւ-
լար . ապա ամենին աւ պէտք է իրենց առնեցածին
վրայ գոհ ըլլան , և իրարու ըստիւնյին . լէ
ու իշուն ջրով իւ լուսացուին :

Մի ցանկար փոխել վիճակ բնածին
Գործեալ 'ի բնէ անստեղծ մատին .
Քանզի և բնութի անցնիւր էակաց
Ետ զանազան գործս ընիւրեանց յատկին :
Խակ քեզ որ տէրդ ես անսանոց սեռին ,
Ետ 'ի կատարել վիճակ քո նախկին .
Զե ոչ 'ի բնութի բնութի փոխարկի .
Ոչ յատկութի շան յէշ այլափոխի :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ՄՈՒԿՆ

Ուշափ փոքրիկ առնես բարի ,
Գտցես յետոյ զայն պտղալի :

Եմ ուստի բարի + մ' ընես ,
Ըստու մեծուծ դայն իւ գոնես :

Ժղ . | Ճրբեմն առիւծը պառկեր կը քնա-
նար . մուկ մը մօտեցաւ քովի ու հարիւր ան-
դամ բոլորէն անցաւ դարձաւ . յետոյ հա-
մարձակեցաւ մինչեւ ցաթկելդիսուն վրայէն :
Առիւծը արթղնցաւ բոնեց մուկը . քիչ մնաց
պիտի արորէր , բայց այս բանս անարժան
սեպելով իր բարկութեց՝ թողուց որ եր-
թայ . իսկ մուկն որ անոր պարտական էր
իր կեանքը , շատ չանցաւ միջոց մը գտաւ փո-
խարէնն ըրաւ իրեն . վասն զի քանի մը օրէն
ետև առիւծն ընկաւ որսորդներուն ցանցը
(բուշիւն) , և անոր մոլնչալէն ու պօռալու
ձայնէն բոլոր անտառը թնդաց . մուկը լսա-
ծին պէս այս ձայնս վազեց եկաւ սկսաւ
կրծել ցանցին օղակները որով փաթթուած
էր իր բարերարը . և այսպէս դիւրին մը ա-
զատեց զառիւծը :

Ուշափ մէծ ճարտ ըլլաս , ջանա՞ ո՞ր ամենուն հէտ
անոյն վարուին ու պատիին մէծին աղէիութի

ընեւ . վասն զի օր ի՛ւլլայ որ պատի աղելութէ հը^ւ
մէ բան ի՛ւնէ :

Զէ փոքր փոքուն առնել զբարի ,
Երբ հարկն բերէ նպաստել այլում .
Թէ և թագաւոր իցես յաշխարհի ,
Կարօտիս երբէք նպաստից փոքուն :
Քան զառիւծ հզօր զի՞նչ հզօրագոյն ,
Եւ զի՞նչ քան զմուկն անզօր փանաքի .
Արդ հզօրն ահա կապի աղնդագոյն ,
Ազատէ անզօրն զհզօր ամեհի :

ԾԻԾԱՌՆ ԵՒ ԹՌՉՈՒՆ

Առ քեզ խրատ խորհուրդ ծիծռան ,
Կշռեա զանցեալն և զապագայն :

Բարեիսմն խօսէց մուն ,
Երբ ուեւբուն խբար ի՛ւնէ :

Ժէ . () Կիծեռնիկը տեսաւոր երկրագործ
մը կանեփ կամքթանի հունտ կը ցանէր ,
վազեց գնաց ուրիշթռչուններուն խմացընե-
լու : Օր կուգայ որ , կ'ըսէր , այս ցանած
հատերը ձեր գլխուն բան կը բանամն . վասն զի
կանեփը կը հանի , և հաւորսը կերպ կերպ
որոգայթներ կը շնու ու զամէնքդ կը բռնէ :
Իմ խօսքս մտիկ ըրէք . ամէնքդ այս արտին
վրայէն թռչելով կերէք բոլոր հունտերը :
Փուճ տեղը խրատ կուտար անոնց որ ամե-
նսին չուզեցին լուկ . և մանաւանդ մէկ ան-

սպէտ ձայն մը եկաւ իրենց , և ոչ թէ խոհեմ
նախատեսութիւն : Ինչ և իցէ կանեփը բուսաւ
ծիծեռնիկը նորէն ըսաց անոնց թէ եկէք
հանեցէք այս գէշ խոտը , թէ որ թողուք
զասոնք՝ շատ պիտի զղջաք : Պատասխան
տուին թէ կ'ուզէս դուն հանէ , մենք ատեն
չունինք հանելու : Աերջապէս կանեփը հա-
սաւ . նորէն վազեց ծիծեռնիկն ըսաց թըռ-
չուններուն թէ ինչ մարդարէութիւն որ ձեզի
ըրի , շատ չանցնիր պիտի կատարուի . Եթէ
կուզէք ձեր ազատութը , փախիք այս կողմէն
հեռացիք : Անոնք ալ ըսին . գնա բանդ շա-
տախօս . գլուխնիս ճամթեցուցիր , Երբ պի-
տի ըլլայ որ ձայնդ կարես , գնա մենք բանէ մը
վախ չունինք : Զայս որ լաեց ծիծեռնիկը
թողուց անոնց ընկերութիւն ու հեռացաւ .
խոկ թուչուններն անոր խօսքին չաւտալնուն
համար շատ զղջացան . բայց ինչ օգուտ՝ բա-
նը բանէն անցաւ . վասն զի քիչ մը ատենէն
ետեւ հաւորսը հանեց իր կանեփը , և ոլըրեց
որոգայթ շնեց , ու լարեց՝ զամէնը բոնեց :

Օրինակ է խոհեմուն , որ եպոնի գալիքները
մածելով բարեկամ խօսքին մայիս չնելով պէտ
է արթուր ինաւ արենով յետով էկածն չնել
վասնգն իտիւլ . Ան չե նոյն վասնգին մէջ իւ
իսրաւելի այն թուշուններուն պէս . որ խոհեմ բա-
րեկամ մայիս լուսին ու իորան :

Կախատես լինել ապագայ չարին ,
Մեծ խմաստութիւն յիմաստնոց դատի .

Քանզի նախատեսն հանապավ շահի ,
Արտաքոյ եղեալ չարեաց բնաւին :
Զի՞նչ մեծագոյն գանձ գիտունք ասացին
Քան հաւատարիմ խորհուրդ մոերմի .
Արդ մի լքաներ զիսրատ պիտանի
Նման անիմաստ թռչող Երամին :

ԳՈՐԾՔ ԹԱԳԱԽՈՐ ԽՆԴԻԵՆ

Տրանջողին ոչ պակասին
Ցուք և վաստակը ղոր տայ երկին :

Տժգոհ հարտու ինչ ու ընէն .
Միւս իւ գանգախ առեցածէն :

Ճ. Պորտերը կը ձանձրանան անանկ
մնալ առանց թագաւորի . որ մը միաձայն կը
պուան թէ ով Դիոս , դուն մեզի թագա-
ւոր մը տուր , որ գիտնայ մեզ կառավարել :
Խոկ Դիոս ինդաց ահօնց անխոհեմութեր
վրայ , և երկար ժամանակ չկատարեց իրենց
խնդիրքը . բայց հուսկ յետոյ ձանձրանալով
ահօնց աղաղակէն , որոշեց ակամայ կամքով
կամքերնին կատարելու . և ձգեցիրենց լճին
մէջ գերան մը . անանկ մեծ ձայն ելաւ գե-
րանին իյնելովն որ գորտերը ահերնուն
զարհուրեցան , և ջրին տակը մտան , կիսա-
մեռ կը դողային : Բայց քիչ մը ժամանակէն
ետև իրենց մէջէն մէկ աւելի սրտոտ մը
գլուխը ջրէն դուրս հանեց , և առջի բերա-

Նը չհամարձակելուն հեռուեն նայեցաւ
նոր թագաւորին . յետոյ այնչափ զօրացաւ
որ մօտեցաւ գերանին , և ապա տեսնելով
թէ անշարժ է՝ սկսաւ ցաթկել վրան ելլալ
ինջնել : Ասոր հետեւեցաւ ուրիշ գորտ մը .
անոր ալ ուրիշը հետեւեցաւ . և այսպէս բո-
լոր գորտերն ելան թագաւորին վրայ . բայց
շատ տրտնջացին այս իրենց անշարժ իշխա-
նին համար , մինչև բողոքեցին Դիոսին , որ
ուրիշ թագաւոր մը տայ , որ կարենայ շար-
ժիլ . իսկ Դիոս իրկեց անոնց թագաւոր
արագիլը (Աւելիշ) . որքիչ ժամանակին մէջ
կէսը հասցուց ուտելով : Իսկ գորտերը պօ-
ռացին կանչեցին ահագին ձայնով , և իննդրե-
ցին որ զիրենք այն բռնաւորէն ազատէ : Բայց
Դիոս ալ չուզեց լսել ըսելով թէ որովհե-
տեւ գուք չուզեցիք ընդունել ձեր բարի թա-
գաւորը , հիմա համբերեցէք շարագործին ,
և վախցիք որ աւելի գէշը չգայ ձեզի :

Դիսս մէր գրոց մէջ Արամազդ կ'ըսո՞ի , որ իւս-
պաշտոնէ ապէնը երկնից մէծ ած իւլուեր . որը ստ-
առելիո՞նի որ կ'ըլլայ բուրը Դիսս իսուայ կ'ըսէին .
անոր համար գորգերն աւ ասոր կ'աղաւնն որ իւենց
թագաւորը դայ . ոսուայ երբոր գորգերը գիշերանց
իւ ոսուան՝ հիները կ'ըսէին Ան իւենց թագաւորէն
գանգապ կ'ըսնեն Դիսսին :

Օրինակ է գանգապ ընողներուն . որ Բնւշնես իւ
արգնջան , և այսորհակաւ լին ըլլար . անոր համար
գէւ կ'ըսայ իւենց բուրը :

Երբ զիշխան և տէր տայ ումեք երկին ,

Չէ պարտ տրտնջալ փոխել ըստ կամի .

Քանիզի պատուհաս է տրտնջոյլին ,
Թողուլ զբարին հանդիպիլ չարի :
Արդ մի տրտնջար ըստ առակողին ,
Երբ առաջնորդիս 'ի կամաց վերին .
Որ ինչ անհաջոյ 'ի քէն դատեսցի ,
Յօդուտ ւ'ի խրատ այնքեզ ալատրաստի :

ԱՆԱՏՈՒՏԻՔ ԵՒ ՈՒՐՈՒՏ

Համբերոյին ամենայն փուշ
Լինի անխայթ բանջար անոյշ :

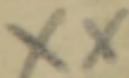
Համբերու ոիրուն ամեն մշտ ,
Անոյշ ի՛շնէ նման մշտի :

ԺՂ. Աւուրը սոսկալի պատերազմ կ'ը-
նէր աղաւնիներուն հետ որ իրեն դրացի
էին: Խակ աղաւնիներն այս թշնամուեց ազատ
ըլլալու համար կարծեցին թէ ուրիշ ձար
ըլլալ , բայց եթէ թուչուններուն
մէջէն թագաւոր մ'ընտրել որ կարենայ ի-
րենց թշնամոյն դէմ դնել . բազէն (շահին)՝
եղաւ թագաւոր որ մտաւ աղաւնոցին մէջ
պատճառտւ հասկընալու անոնց միաբանու-
թեան ուժը . և մէկէն ցաթկեց աղաւնինե-
րուն վրայ բոլորը խղդեց :

Ըստ անդամ մարդ անհամբէր մշտ մէկ նէշա-
նէն աղաւնիներն համար անառնի բան մը ի՛շնէ , ու

ԱԵԼԻ ԱԵԾ ՆԵՐՆԵՐՆ ԱԵՉ Մ'ԻՆԻ . ՆԱև ԹՀՆԱԲՈՅՆ
ՅԵԿԵՆ ԱՎԱԳԵԼՈՒ ՀԱԽԱՐ Ա-ԵԼԻ ՀԱՐԻՆ ՅԵԿԵ
ԻԸ ԽԱԳԻՌԱՒԻ :

Այս է վատ բնութիւն դժնեայ ուրուրին ,
Ցանգ թշնամանել զիւր հեղ դրացին .
Որչափ քաղցրակեաց լինի աղաւնին ,
Այնչափ դառնանայ գազան թշնամին :
Սակայն համբերել է դարման նորին ,
Ոչ մատնիլ 'ի ձեռս հզօրագունին .
Չի սակաւ վնաս ուրուրն գործէ ,
Քան արեանարբու սատակիչ բազէ :

ԳՈՂ ԵՒ ՇՈՒՆ

Եթէ իցես հաւատարիմ ,
Հաց նենգողաց քեղ ոչ հաջին :

Բարի ծառան հաւապարիմ
Չի իաշառեր աշծուն ասին :

Ե . Պառը կը ջանար մէկ տուն մը մտնել
Կիշերուան մէջ , որ բաները թալլէ . բայց
պահապան շունը թող չէր տար , անդադար
կը հաչէր . իսկ գողը կտոր մը հաց ցըցուց
շանք՝ կարծելով թէ անով կը պարտաւորէ
զըռնն որ լուէ : Բայց շունը մերժելով ըսաց
գողին . այ չարագործ ես կը խաբուէի , ու
կ'առնէի քու տուածդ թէ որ չգիտնայի
թէ ի՞նչ մոքով կուտաս ինձի . դուա կորի՞ր

ասկէ . վեր զի բան մը չկրնար աւրել զիս
հաւատարմութիւն :

Օքինակ է հաւատարիմ ծառաներան ու զա-
հաւ համար հաւագարմաւն ու դէմ բան ըներ ի-
րէնց պիշտը . զան պի կաշտուց իւ իւրացնէ
հարդաս աւչը :

Արդ ուր են ծառայը պահապան մանկախն ,
խոհեմ մտերիմ շան հետևեացին .
Տես զիարդ մերժէ զկաշառ նենգողին ,
Յանարաս պահել զիւր դանձ բնածին :
Քանի անարդանք նենգող ծառայի ,

Երբ քան զօրինակն վատթար գտանի .

Անրանն ի սէր տեառն ինքնագրաւ մրցի ,
Բանականն անփոյթ խորդայ ի մահճի :

ԷԳ ԽՈԶ ԵՒ ԳԱՑԼ

Խորհուրդ և կամք նենգաւորին ,
ի չար առնել մերձաւորին .

Չարն երբ + էլի խորհուրդ իսպայ ,
Վախիշտ գլխուդ բան իւ բանայ :

Եմ . Կայլը կը տեսնէ քած խող մը ծոց-
ւոր և ծանրած , մօտենալով քովը քաղաքա-
վար ձայնով մը կ'ըսէ . Մայրի կ թէ որ կամե-
նաս՝ ես քեզի օգնութի կ'ընեմ որ զաւակ-

ներդ ծնիս . Եթէ կ'ուզես ձագերուդ ալ
հոգը ինձի յանձնէ որ պահեմ . գիտնաս որ
իմ քովս շատ ապահով կը մնան : Պատաս-
խան տուաւ խողը . կ'նքահայր՝ ես լաւ գի-
տեմ զայդ . բայց թէ որ գուն իմ եղած տե-
ղէս ուզենայիր շատ հեռուն երթալ , ինձի
կ'երևնայ թէ ձագերս ալ մայրն ալ ասանկ
խիստ ապահով կը մնային :

Հարի է Թշու հեռաւ ժախակամ շարէն
չի լարսուն սորվող մարտը աղեկունիւն չի իջ-
նար ընեւ . ինչ որ ընէ՝ իր շհաւն համար ի'ընէ , և
անոյն վեպուն բարեկամին պատը ի'ասրէ :

Զիարդ ոճրագործն խորհի ըզբարին ,
Ո'չ մերձաւորի այլ յատուկ անձին .
Մանկածու լինել տենչայ ընկերին ,
Զի մանկունքն ինքեան կերակուր լիցին :
Գայլակերպ նենդողք որչափ քեզ մերձին ,
Զանա հեռանալ 'ի ստուերէ նոցին .
Զի խորհուրդք նոցա 'ի չարիս բերին ,
Թէ և բարեկամ քեզ երևեսցին :

Ի՞ն. Ուսողդ և Ծուն ի՞ն. Նապաստակը:

Ի՞ն. Ուշ և Գայլ: Ի՞ն. Ոչխար և Ծուն:

Ի՞ն. Աղուես և Արագիլ: Ի՞ն. Գայլ և Կիսազօձան:

ՈՐՄՈՐԴԻ ԵՒ ՇԱԽ

Ոչի՞նչ յանցանք ծեր զինուորի ,
Ելրը բընական յուժոյ թափի :

Թէ լաւիսագի ժեղ ծեր ծառան ,
Յանցանոն իր լէ այլ ծերութէ :

Եթ . Արսորդ մը վազեց եղնիկին վրայ , և կը ջանար թէ իր ձայնովը , և թէ փողին (պօ-
սուն) ձայնովը սիրտ տալ շանը որ ծերու-
թը թօշնած անկար էր : Խակ շունն որ ա-
ւելի ուժէ ընկած էր , քան թէ քաջութէ ,
եսքի ջանքն ըրաւ , ու անանկ արագու-
թեամբ վազեց՝ որ հասաւ եղնիկին և խածաւ
զայն . բայց պակասութիւն ակռաներուն ե-
ղաւ որ չկրցաւ բռնել արգելել : Ան ա-
տենը որսորդը տեսաւ թէ որսը ձեռքէն
ելսու փախաւ , վազեց շանը վրան և սկսաւ
զարնել նախատել թէ բանի մը պէտք չես :
Պատասխան տուաւ շունը թէ ես որ առ-
ջինը չեմ , պատճառը ծերութիւն է : Արդ
ես կը խստառվանիմ որ հիմա զօրութիւն չու-
նիմ , բայց ապերախտ , դուն ալ միտքդ բեր
զիմ քաջութիւներս որ կտրը ճութէ ատենս
ըրեր եմ :

Մէծ անիշտառաթիւն է ծեր աշխատառարներն

Երեսէ Յգեւ, և Ամ իրնաւ աշխատէլու համար
նախադատէլ. վասն զի անոն+ ապէնովը իրենց պարագան
ըրեր նն. անոնցմէ մայն բան սորվելու է, ո-
սոցի ըրած աշխատանքնին մոռնալու էն:

Քանի՞ վշտաբեր փորձառու ծերոյն,

Երբ թափեալ յուժոյ նախատի յայլոց.

Կամքն ՚ի նա ամբողջ և միտքն է արթուն,

Իբրև անսպիտան ծաղթի ՚ի յետնոց:

Արդ զի՞նչ վլիպանիք զի՞նչ յանցանիք նորուն.

Զի տայ և բառնայ երբ կամի բնութիւն.

Հատ է զոր արար յառոյդ հասակի.

Այժմեան զօրութի ՚ի խելսն պահի:

ՆԱՊԱՍՏԱԿՐ.

Երկիւղ կասկած զգորս չնչին,

Ահեղ գործեն հանգոյն փղին:

Վայն ամէն բան ահեղ ի՞ւնէ,

Լիւռն ո- յորերն այն իւ պահէ:

Իդ. Անտառ մը սաստիկ շարժելով հովէն՝
սովորականին աւելի ձայն կը հանէր. իսկ
հոն եղած նապաստակները վախերնուն դող
կ'ելլեն. անանկ որ մէկը անոնցմէ կ'ըսէ.՝
փախչինք ազատինք ահա կը լսեմ որսորդի
ձայն, և շներու ոռնալ: Ուստի բոլորը մէ-
կէն ամէն կողմէն շուտ մը սկսան փախչել:
Ասոնց առջին ելաւ ջրոտ աեղ մը որ զի-

րենք արդիվեց փախչելու . վա զի գորտերը
դրսէն ջրին մէջ ցաթկեցին . և այս ձայնով
այնչափ եւելցաւ նապաստակներուն առաջ
նորդին վախը , մինչեւ չի կրցաւ առաջ վա-
զել , և չհամարձակեցաւ ալ ետ դառնալ .
ուստի անանիկ պաշարուեցաւ մնաց որ չէր
գիտէր ինչ ընէ : Բայց անոնց մէջէն մէկը
սկսաւ մոմբառալ այս վախուն վայ որ զի-
րենք այնպէս սաստիկ գողցուցեր էր և մէ-
կալնոնց ըստ թէ ահա կը փախչինք հովին
ու գորտերուն վախէն . ամօթ մէզի : Այս
խօսքովս նապաստակները սիրու առին , դար-
ձան իրենց անտառը :

Կառապատակն է (Թաւշան) , որ սաստիկ Հայ-
նու ըլուալը օրինակ է անողէտ հարդիանց որ
ինձ բանը մեծ բանի անը դնելով ավարհ+
թանդ իւ հանեն :

Զի՞նչ բռնական կիրք իրբե երկիւղին ,
Վիթխարի գործէ զառարկայս չնչին .
Զի՞նուոր ցուցանէ զոջսարս 'ի դաշտին ,
Լերինք ծով անտառ այնու պահպանին :
Արդ մի հետեւիր վատ նապաստակին ,
Որում անցնիւր գորտք որսորդք երեկին .
Մի յետս ընկրկիր 'ի տես ստուերին ,
Զի միշտ երկիւղիւ է պատիժ վատին :

ԱՏԼ. ԵՒ ԴԱՅԼ.

Չարն 'ի բարին կերպարանի ,
Յորսալ զանմեղն յիւր ծուղակի :

Չորս բարի կը յեանայ ,
Ու պահեղներն իրեն որսայ :

Եղ . Այս կը փակէ իր ուլը կամ ձագը
դոմին մէջ , և կ'երթայ դաշտը արծելու .
Իսկ դայլը կ'իմանայ , ու մայրը դացածին
սլէս կը վազէ կուգայ դոմին դուռը կը զար-
նէ . ձայնը փոխելով այծու պէս կ'ըսէ ու-
լին . Զագուկս երթալու ատենս մուցայ
քեզ սիրելու . շուտը ըրէ դուռը բաց որ իմ
սէրս քեղի յայտնեմ , բաց դուռը սիրական
մօրդ : Իսկ ուլը դռանը ծակէն նայելով
ճանչցաւ ու պատասխան տուաւ թէ չեմ
կընար բանալ . իրաւ դուն այծու ձայն ու-
նիս , բայց չարն այն է որ ես քու մարմինդ
բոլորովին դայլ կը տեսնեմ :

Այս առակես Անը սոբէին ծնօշ + ու իւնի
շամարի լար ընկերէ յեւ + լիյգէն , և իւնիցմէ
մի լադէն . իսկ շամկերն աւ Աշնամոյն յայնէն
մի իստիւին , ու լարալար իւրառուին :

Տեսէր զօրինակ ոճրադործ չարին ,
Խնդրէ միայնակ ըզծնունդ այծին .

ՅԵՂԵՂԵ զՃայն իբր յուշկապտրկին ,
Խարդախել զանմեղն ծախել յորկորին :
Մանկի կ խոհական մի լսեր ձայնին ,
ՄԻՔԵՂՔաղցրասցի բան անզգամին .
Փախի՛ր ՚ի նմանել զի գայլ է ներքին ,
Քոյքաղցր ծնողաց հանդիր ՚ի բազկին :

ՈՉԽԵՐ ԵՒ ԾՈՒՆ

Զբարարասղին մերձ դտանին ,
Կաշուակուրծ վկայք կրկին :

ԶԵՐԻՆ ՍԵՐԱՆ ՍԵՐԵՐ ՀԵՐԳԱՆ ,
Ու ՍԵ ԳԵՐԾԻՆ օԳՆԻՆ ըլլան :

իԵ . Ը ունը դատաստան կը կանչէ զու-
խարը մէկ քանի կենդանիներու առջին որ
իրեն հաց մը տալիք է՝ տայ , և անիրաւութք
կը հաստատէր թէ փոխ եմ տուեր : Խել
ոչխարը դատաւորներուն ցըցուց հաստա-
տեց թէ շունը անիրաւուք կը պահանջէր
զայն զի ինքը ամենեւին անկէ բան մը չէր
առած , բայց որչափ ջանաց հաստատէլ՝
կորսընցուց իր իրաւունքը . վասն զի շունը
վկայ բերաւ անդոզը (ախողառան) և ուրուքը՝
անանել որ անոնց վկայուք այն կետին ոչխա-
րը պարտաւորեցաւ հատուցանելու զայն ,
որ ոչ երբէք անկէ բան առած էր :

Աւիրաւ հարդու հետ գլուխ լեռնից . պետք
է ուղածը բաւ, և հետու ժախչիւ անիկ . որ ու-
րիշ բուն մ' աւ լհանէ :

Ա կայք անիրաւ անիրաւ դատին ,

Մատզին 'ի հանդէս առ դատաւորին .

Որով զալատձառ թիւրեալ արդարոյն ,

Վճռեն հաստատեն բան զրալարտողին :

Ա այ որ ստութե փոխան ձշմարտին ,

Դնեն և պնդեն լոյս ընդ խաւարին .

Խաւարին է այո մուլթ նոցա բաժին ,

Ծնունդ ստութե ժառանգ գեհենին :

ՕՉ ԵՒ ԵՐԿՐԱԳ-ՈՐԾ

Տարապարտուց բարկացողի ,

Զեղջ ասլաշաւ կայ առաջի :

Ուշ ժամ անշ իւ բարիանայ ,

Ըշած բանէն շուր իտմընայ :

Ի՞լ . Երկրագործ մը կը բարկանայ օձի մը
վրայ որ իր տանը քովլ կը բնակեր , և այնչափ
կը տաքնայ որ կացինը ձեռքը վրան կը վագէ
որ սսլաննէ : Բայց օձը կը փախչի մօտաւոր
անտառին մէջ անանկ արագութե որ մար-
դը չկրնար հասնիլ : Ժամանակէ մը ետև
երկրագործը կը տեսնէ որ կարկուտը բոլոր
իր ցորենը ջարդուբուրդ ըրերէ , կը հա-
կընայ թէ օձին իր ըրած չարութեանը պա-

սիմն է, որ ած զայն փոթորիկը խրկեց երկ-
րին վրայ : Ուստի այս պատիժս հանգար-
տեցնելու համար սկսաւ փնտըռել օձն՝ որ
հետք հաշտուի . և երբոր գտաւ՝ խօսք տը-
ւաւ թէ անկէ ետև ամենելին անկեց վախ
մը չունենայ, և աղաջեց որ դառնայ իր առ-
ջի բունը : Բայց փուճ տեղը կ'աղաջէր ու
կը սախալէր գոյնեւ վն զի օձն ամենելին մոտիկ
չըրաւ, և շուտ մը անկէ հեռանալով կան-
չեց թէ մեծ սիրովկը դառնայի քու տունդ,
թէ որ չգիտնայի թէ դուն դեռ կացինդ
պահեր ես, և թէ որ կարենայի մոռանալ
թէ դուն ի՞նչ մաքով օր մը զայն ինձի դէմ
վերցուցիր :

Բարիստին է իբր մէս բոց մը ո՛ր երեսակառ-
նեայի բաժնաւուն կը վառէ բարիացոշին միշտը,
ո՛ր վեճիւնտիր ըւլայ . մասի տէմուս կը ժախուի,
և բուռունին ի՞այլաւէ ըրածը լիստէ . ասոր հա-
մար Պղպատու կը խրապէր ո՛ր բարիացոշ մարտը
հայլին նայի, բարիստին բան լընէ՝ ո՛ր երտէ լի-
չըլայ ինչպէս երիշագործին եղաւ :

Ահա ապաժոյժ կիբք դաղանային ,
Որ զհուր բարկութէ վառէ ՚ի սրտին .
Նեղէ զմերձաւորն այլ և զընտանին ,
՚ի տանէ ՚ի տուն վարէ զդրացին :
Արդ մի հաւատար դու բարկասրտին ,
Թէ և դառն անմեղ քեզ երևեսցի .
Նթէ միանգամ վշտացար անտի ,
Փախիր ՚ի նմանէ , շատ է փորձառուին :

ԱՆԱՒԻՍ ԵՒ ԱՐԱԳԻՒ.

Որչափ խաբողն է խորամանկ ,
Խորամանկին լընի կաստակ :

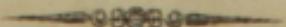
Դառն ուշի որ խորհրդական ըլլան ,
Քեպէ օսծին ծառը ի' ըլլան :

իէ . Աէկ օր մը աղուէսը կը հրամցընէ -
զարագիլը թէ իմ տունս հրամմէ կերակուր
ուտելու , կը փափաքիմ որ քեզի լաւ հար -
կիք մ' ընեմ : Արագիլը դէմ չիեցաւ սիրով
ընդունեց անոր սկատիւն , ու խօսք դըրած
ատենը գնաց : Բայց սկատիւը շատ քաղա -
քավար եղաւ և հարկիքը անքաղաքավար .
վն զի բոլոր կերակուրներն որ առաջ բերաւ
կաթէ շնած ջրի ասկուր էին՝ տափակ ամա -
նի մէջ լեցուցած . անանկ որ արագիլը սե -
զանին վրայ ուրիշ բան չիկրցաւ ընել բայց
եթէ ամանը քըրցելով գրեթէ բան մը չի
կերաւ , հազիւ թէ կերակրին համն առաւ :
Խկ աղուէսը բոլորը լսափելով բան չթո -
ղուց . ու կը խնդար արագիլին վրայ որ իր
բարկրութիլը բոնելով չէր յայտնէր , որով
հետեւ աւելինեղացած էր , քան թէ անօթի :
Այս ուրախութիլը աղուէսին շատ չիկշեց .
վն զի այն օրը արագիլն ալ հրամցուց զա -
ղուէսն՝ որ երթայ անոր տունը կերակուր
ուտելու . և իրեն հանեց մէկ աման մը եր -
կան ու նեղ վիզով , և մէջը մանրած միս .

Եցուն . ինքը դիւրին կերպով երկան բարակ կտունցքը ամանին մէջ երկընցուց ըսկըսաւ ուտել հանգստութք , և խնդալ խաբող աղուեսին վրայ անոր ըրածին դէմ , որ բոլոր հարկեքին մէջ ուրիշ բան չիկրցաւ ընել , միայն թէ ամանը լլեց : Ապա թողուց հարկիքն , ու անօթի մարած դարձաւ ամընալով գնաց :

Աշուեւը խորամանի ըստառէ օրինակ է խաբէն բայ մարդուն որ մշտ իւ նայի ուրիշ խաբէլ . բայց լդիտէր նէ ինչ որ ընէ , զայն իւ գրնէ :

Զիա՞րդ անվայել քաղաքականին
Խարդախսել զընկերն ըստ խորամանկին .
Որպիսի պատրանս նիւթէ օտարի ,
Նովին պատրանօք փոյթ խայտառակի :
Աղուիսու է բարք ոչ բանականի ,
Խաբել և ծաղքել զընկեր բարեկամ .
Կեղծաւորելով իբրև սիրելք ,
Զրկել և լափել զօտարին սեղան :

ԴԱՅԼ ԵՒ ԿԻՍԱՐՁԱՆ

ԳԵՂԵցկութե՛ բանականին,
Ո՛չ մարմնականն այլ է ներքին :

Ի՞նչ շահ է եւ դեմքն է աղոստը,
Գլուխու անիւելու պարագ իւր :

Ե՛՛. ()ը մը գայլը կը մտնայ արձան շինովին
խանութը , և կը տեսնայ հոն մէկ կիսարձան
մը շատ գեղեցիկ շինած . առջի բերանը կը
զարմանայ անոր աղուորութե՛ը վրայ . բայց
երօրը կը տեսնայ ու կը հասկրնայ թէ քա-
րէ շինած անզգայ գլուխ մըն է և բան չիմա-
նար , Ո՛հ ի՞նչ գեղեցիկ դլուխ է , կ'ըսէր .
բայց մեղք որ խելք չունի :

Խմացողութին ըշեւով ի՛ւսայ , Ահ ո՛ր ըշեւով
բարտի երակները և գիւց լսու ըլսան , խելացի
ի՛ւսայ : Ասուր համար միշտ պէտք է մարդուն
իւշին նայեւ , Ա Ահ դրսի իւրաքանչին :

Զի՞նչ գեղեցկութե՛ անխմաստ դլխոյն ,
Երբ զուրկ 'ի խելաց պահծայ գերագոյն .
Խմաստունք միայն գեղով գիտութեան ,
Հրձուին գեղապահծ լըներքին մարգոյն :
Քանիք կան պարծին իբր անզոյգ ասուն ,
Այլ զուրկ յիմաստից են զերթ անասուն .

Եթ. Կաչաղակ և Սիրամարգ. Աթ. Կապիկ և Ազուհս:

Եթ. Գորս և Կով: Աթ. Ազաւնի և Բազե:

Եթ. Աշուհս և Գայլ: Աթ. Փայտահատ և Վնտառ:

Արտաքուստ միայն գեղեցիկ վառուն,
Բայց անխելք յաւետ արձանը առնելքնոյն:

ԿԱԶԱՆԱԿ ԵՒ ՍԻՐԱՄԱՐԳ

Որ ոչ գիտէ զշափ անձին,
Կախատանիօք չտփ տան նմին:

Եաւ ըլլաս սիրուն իւնչով,
Չես աղուսընար օդար չարդով:

իթ . Աիրամարդ մը փետուր փոխելու ա-
սենը իր փետուրները կը թափէ . իսկ կա-
չաղակը (սահապան) զանոնիք կը ժողով ու
վրան կ'առնէ կը զարդարուի . և զինքը գե-
ղեցիութեա շատ վեր կը դնէ քան զսիրամարդը.
մինչեւ հպարտութեա փքանալով կը թողու իր
ընկերներն ու կուգայ սիրամարդներուն ըն-
կեր կ'ըլլայ : Բայց այս հպարտութիւն շուտ
մը խայտառակ եղաւ . վուզի սիրամարդները
ճանչցան անոր կեղծաւորութին ու սուտ
փետուրները վրայէն փեթակցին, և շատ քը-
ցըցելով վորնտեցին իրենց ընկերութին :
Իսկ կաչաղակը փեթտած և ծեծը կերած՝
չիկրցաւ մէկալ կաչաղակիներէն ալ ցաւա-
կցութեա արժանի ըլլալ, որովհետեւ զանոնիք
անարդեր էր առաջուց :

Առակո օրինակ է գտածամալին՝ ու սուբիլն
բանակը իւ հպարտանայ և իւ դաշտի . Թշո իւ-
նայի ու Շահեն Սարդարապան ըլլայ . Բայց ներսի
իւ Եղածը ըստառը իւ ճանշան սորիները :

Ահա տեսարան պահնող հպարտին ,
Պահնի զարդարի զարդու օտարին ,
Որով թեկն ածէ հանգոյն չքնաղին ,
Պահնծալ զընկերօք անցեալ 'ի կարդին :
Արդ զի՞նչ շահ բերէ այն փառամիրին .
Օտարին է զարդ ո՞չ յատուկ անձին .
Երբ իւրաքանչիւր զիւրն առնու ՚ի բաց ,
Մնայ խայտառակ մերժեալ յընկերաց :

ՃԱՆՃ ԵՒ ԿԱՐԻՔ

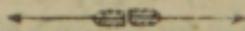
Յիմար Ճանճիկն կարծէ զի՞նքն ի՞նչ ,
Սակայն յի՞նքեան է սին ոչինչ :

Պատրի մարտիկ մեծ իւ խօսին ,
Կարծէն լեռներն իրէն + ըրին :

Ե. Կառավար մը երեմն իր կառքը (առա-
պան) կը տաներ մէկ աւազոտ տեղէ մը , որ եր-
կու զօրաւոր ձիեր կը քաշէին արագութե .
Ճանճ մը կը տեսնէ զայն , և բզզալով կու-
գայ կը նստի կառքին վրայ , ու միաքը կը դնէ
թէ ինքը մինակ կը քալեցընէ զայն . Հօ տե-
սէք , կը սէր , ո՞րչափ փոշի կը հանեմահա :

Ըստ մարդիկի իտն ու յեռ-ընուն բան լի գոր,
 և մէջ մէջ կը խօսին . և ս-ընկըն ըրած բանը
 իրեն+ ըրածի ուես կը պարտին ճանձին նման . ա-
 սանին էրուն կ'ըսէն . ու ուշի մարդիկի մէջ երազ
 կը պեսնէն : Արդիուրուել ուստա-հողարդ ողայ իւ ,
 որ մէջ կը խօսե՞ ըստա- Երանի նէ յունետ ան-
 շած բաները նո սանենայի :

ՏԵս զանմիտ արարս անպէտ տկարին ,
 Պանծայ թէ իցէ կառավար մեկին .
 Ոչինչ հայելով յիւր անձն չնչին ,
 Հոլովել կարծէ զանիւս աշխարհին :
 Առ քեզ ՚ի խրատ զառակին իմաստ ,
 Ծանիլ զքեզ կը ուեա զինչ ես և ուր կաս ,
 Մի համեմատեր զքեզ կարողաց ,
 Զի մի ծաղրեսցիս յաչս տեսողաց :

ՃԱՆԱՇ ԵՒ ՄՐՁԻՒՆ

Որ զինքըն վեհ դնէ այլոց ,
 Մերժի խոտի և ՚ի փոքունց :

Քեւ մէ դնէր իսրգը մէծին ,
 Դուռը կ'ըւլսո մէծին քուրին :

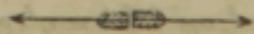
լա . **Ճ**անձը կը ջանար մեծուել իրաւունք
 ունենալ , որ իր աստիճանը մը ջունին շատ
 վեր դնէ . ուստի հպարտութիւն կըսէր մըր-
 ջունին թէ ես առանց պատճառի չեմ
 ուզերքեզմէ վեր ըլլալ . Մտածէ ի՞նչ վիճա-

կի տր եմ ես , որ ստեղծուած ինձի պէս
 ազնուական է : Ոչ երբէք կ'աշխատիմ . ուր
 որ ուզեմ կը մտնեմ սլալատներու մէջ ըլ-
 լայ՝ տաճարներու մէջ ըլլայ . և թէ ինչպի-
 սի կերակուրներով ես կը մնանիմ՝ տէրը գի-
 տէ . ի՞նչ պուկունիքներու և դէմքերու վրայ
 կը հանգչիմ : Իսկ դուն , ողորմելի , զասոնք
 տեսնելով կրնաս զքեզ ինձի նմանցընել .
 դուն որ ծակի մը մէջ կը բնակիս , ուրիշ
 ապրուստ մը չունիս , բայց հազիւթէ փըթ-
 տած հատիկներովկ'ապրիս . և ան ալուրիշ
 կերակ չես կրնար ունենալ , բայց եթէ մեծ
 աշխատանքով և հոգնելով : Պատասխան
 տուաւ մըջունիր . ճշմարիտ է թէ դուն պա-
 ւասներուն մէջ կը բնակիս , բայց ձանձրա-
 ցուցիչ ես ամենուն առջին : Այն գեղեց-
 կուհիները՝ որոնցմէ իբր թէ անուշութիւն
 կը գողնաս , քեզ կը հալածեն և կ'անիծեն :
 Ես կ'ընդունիմ թէ դուն ամառը քան զիս
 լաւ կեանք կը վարես . բայց ձմեռն ի՞նչպէս
 կ'ապրիս գիտե՞ս : Երբոր ցրտէն հալածուած
 պատին մէջ խեղճ կը սատկիս անօթի ծա-
 րաւ , ես հողին տակը իմ կերակուրներովս
 կ'ապրիմ . և այն դժուար եղանակին մէջ իմ
 աշխատանքիս պտուլը կը վայլեմ ու կ'ուրա-
 խանամ : Ուրեմն պապանձէ ծոյլ , այլ զիս
 մի անարգեր . թէ որքու ապրելուդ կեր-
 պը ազնուական է , իմինս ալ առանց ծան-
 րութէ շատ ապահով է :

Անդու մէծագուններն իրենց հարստութէն այն-
 ուն բանութերը հարդար բեռ ընկն դնէր . սակայն

Հարդուս մէծունիլ հոգոյն վըայ ըլլաւէ շոր
աղաւագ իսյ՝ որ մէծագունեւ շոր վէր է հարտ-
իսութեամբ :

Ամսպարիշտ պարծանիք մնապարծ վատին ,
Պանծայ իբր ունակ բարեաց բոլորին .
Ճգնի վերադաս լինել ընկերին ,
Եւ գատարկութեամբ ուտէ զօտարին :
Դնա առ մըջիւնն ասի ՚ի դրին ,
Ուսիր անտեսնել զպիտոյս անձին .
Մի զերթ ճանձն անմիտ սովամահ լինիր ,
Մի անմատութեամբ զծ ոյն երաներ :

ԿԱՊԻԿ ԵՒ ԱՂՈՒՔ

Թագաւորաց ոյժ զօրութիւն ,
Սրուեստ հանձար իմաստութիւն :

Խելս և իմաստ նէ որ չունիս ,
Արտայ ըլլաս ու ինչ ասնիս :

Ա. ()ը մը կենդանիները ժողվեցան որ
իրենց մէջէն թագաւոր ընտրեն . կապիկը
կը մարել որ ինքն ըլլայ թագաւոր . ուտոի
անոնց առջին մէկ զարմանալի խաղ ՚մ' ըրաւ ,
և անանկ թեթևութք ցաթկը բարտեց խաղաց ,
որ իր ճարտարութել բոլոր ժողովքին սիր-
ող շահելէն ետե վիճակն ալ իրեն ելաւ՝
թագաւոր կոչուեցաւ : Սակայն աղուէսը
քաշեց որ խաբեբայ հնարքով արժանի ըլ-
լայ կապիկն այս մեծութել . ուզեց որու-

գայթ մը լարել կապիկին , և անոր ցըցուց
մէկ փոս մը , որուն մէջ որոգայթ մը պատ-
րաստեր էր , վրան ալ տերեներովդոցեր էր :
Տէր ըսաւ՝ դուն գիտես որ անցած օրեր
այս ծակին մէջ մէկ անպատմելի գանձ մը
դտայ : Արդ ինչպէս տէրութիղ լաւ գիտէ ,
օրէնքով ամէն գանձ թագաւորին կ'իշնայ .
դուն ես մեր թագաւորը , եթէ այս գանձին
տէր ըլլասս ամենելին բան մը չակակսիր քու-
կին մեծնալուդ : Ասանկ խօսքելով կապի-
կը խաբուեցաւ ցաթկեց փոսին մէջ . բայց
չէ թէ միայն չտեսաւ զայն որ կը խնդրէր .
այլ և աղուեսին որոգայթին մէջ բռնուե-
ցաւ : Խակ աղուեսը ծիծաղելով կանչեց ա-
նոր . խեղճ յիմար ի՞նչ խելքով միտքդ դրիր
որ ուրիշները կառավարես , երբոր դուն ըզ-
քեղ չես գիտեր կառավարել :

Օքինակ է անմշտ ճարդիանց որ նագասարի
պէս հանգստութիւն աւնին , ոս գանձ գանելու-
երեւէ ի՛ւլան , և աւնեղածնին ի՞րաշնչնելն
երև իւղակ խայտառակ ի՛ւ հան :

Խմաստութին է տիրող աշխարհաց ,
Եւ ո՛չ արութիւն իշխանաց զօրաց .
Ուսիր զիմաստից գըտանել զգանձ ,
Եւ մի աղուփսուն թակարթիր ՚ի ցանց :
Ոչինչշահ գործէ մեծութի փառաց ,
Երբ աթոռակից չեն հանձար խմաստ .
Զի խմաստնոց է նախ տիրել ինքեանց ,
Ապա թագաւոր գոլ աղգաց ազանց ,

ԳԱՐՏ ԵՒ ԿՈՎ.

Որչափ հոլարտն ուռնուլ ջանայ,
Պայթի հողմով ոչ մեծանայ:

Մէծ ըլլաւս-շաբ մէ ջանար,
Թէ լէ պարախ - և լէ մէծանար:

ԵՇ. Պարաը երբեմն կով մը տեսաւ որ
խոտ կ'ուտէր ջրոտտեղի մօտ, սկսաւ ուռիլ
բոլոր ուժովը, և ուռելով կանչեց ձագին
թէ որդեակ այս բանը չիկրնար ըլլաւ և
չեմ կրնար քաշել՝ որ ես կովէն պղտիկ մը-
նամ. լաւ նայէ ինձի կ'ըսէր ես ինչպէս կը-
կարծեմ՝ ահա անոր պիտի հաւասարիմ մե-
ծութը: Պատասխանեց ձագը, թէ դուն
անոր չես կրնար հասնիլ, հանգիստ կեցիր:
Ուրեմն, ըսաւ, ահա տես ի՞նչպէս կրնամ:
Անալ ըսաւ, Պարապ տեղը կ'աշխատիս: Խակ
գորաը միշտ ուռելով կ'ըսէր. Ո՞հ կամ անոր
կը հասնիմ, կամ թէ . . . Անխելք գորաը
այս խօսքս չիկրցաւ լմընցընել. վասն զի
ուռելով այնչափ մեծցաւ որ մինչև ճաթե-
ցաւ:

ԱՀ. Երմէ մէծին նայելով ի՞սո՞ւն վիճակ
է իրեւ, և մէծերան նմանիլ գորդին պէս ի՞ւլ
այ. Հո զի ամենուն իրէն յարմար վիճակ պո՞եր
է Ասպիսոսծ:

Քանի՞ այլանդակ , գիտունք ասացին ,
 Հոգի փքացեալ 'ի փոքրիկ մարմին՝
 Որ ջանայ լինել նման վիթխարին ,
 Ոչինչ խորհելով թէ գորտ է չնչին :
 Այս դժնդակ կիրք ոգւոյ հպարտին ,
 Խորհի հանապազ վեհ լինել յանձին .
 Արքայից պետաց նմանիլ տենչայ ,
 Սակայն պայթուցեալ նանրանայ ինքնին :

— ։ ։ ։ ։ ։ ։ —

ՉՆ. ԶԻԿԱՆ ԵՒ ԹՌՉՈՒՆՔ

Այր անհաւաս՝ զերթ չղջիկան ,
 Զուրկ 'ի լուսոյ կայ 'ի մթան :
 Թէ լէ մեծիտ հաւաքաբիմ ,
 Անորդ իւլլաս ամին աղգին :

Ը. Ձուչուններն ու չորքոտանիները ի-
 րարու հետ կուիւ ունենալով պատերազմ
 բացին , երբոր երկու դաս բաժնուեցան և
 սկսան ծեծկուիլ , չղջիկը կամ գիշերահա-
 ւը (իւնէ գուշին) անոնց կողմէն ելաւ , թշնա-
 միներուն կողմն անցաւ , որ թուչունները
 տկար մնան , վասն զի անոնց կորուսոր կ'ու-
 զէր : Բայց երբոր տեսաւ թէ յաղթութեր
 թուչուններն ըրին , որ զանոնք թողուցերէր ,
 շատ զղացաւ : Իսկ յաղթող թուչունները ,
 և յաղթուած կենդանիները իրաւամբ բար-
 կացան անորանշահ անհաւատարմութեանը
 վրայ , ու հալածելով պատուիրեցին որ կե-

նացը մէջ անոնց առջին չերենայ : Ասկէ ե-
ղաւ որ չզջիկը չհամարձակիր ցորեկն ե-
րենալու , գիշերը միայն կը թռչի :

Խրատ նո՞յ արևնեն անհաւապարիմ հարդիկ ,
ու պիրեն + շահին . վասն զի ասանիները մէկան
+ ով հաւապարմանի լունին , և ամէնեն իւ նա-
խապուին :

Տեսե՛ր զօրինակ խաւարասիրաց ,
Որ ատեան ըզըյոյ գնան խարիսափած .
Զի չեն արժանի անհաւատարիմք ,
Վայելել 'ի լոյս ընդ առաքինեաց :
Արդչքնաղզխարհսղինչինչ ինչ տապալեաց ,
Անհաւատարիմ այլ ընկերատեաց .
Որ ատեայ զիւր ազգ խառնի 'նդ օտարաց ,
Յօտարաց մերժեալ մնայ խաւարած :

ԱՂԱԽՆԻ ԵՒ ԲԱԶԻ

Որ արդարոյն չարիս խորհի ,
Չարագունին ինքն հանդիպի :

Երբ անմեղին դուն լոր իւմիս .
Քեզմէ չարին յէտուը ի'իյնիս :

Ե . Աազէն երկար ժամանակ աղաւնիին
ետեւէն ընկաւ , բայց չիկրցաւ բռնել . վեր-
ջապէս խելքը դարձած եկաւ ընկաւ հա-
ւորսին որոգայթին մէջ . իսկ հաւորսը բըռ-

Նածին պէս պատրաստուեցաւ որ սպաննէ :
 Բազէն կ'ըսէր անոր . Ո՞վ անողորմ եսքեզի
 ի՞նչ գէշութի ըրած եմ որ զիս մեռցընել
 կ'ուզէս : Պատասխան տուաւ հաւորսը թէ
 ի՞նչ գէշութի ըրեր էր քեզի այն աղաւնին
 որ այնչափ ետեէն ընկար . և տեսայ որ կը
 հալածէիր . մեռնելու արժանի ես դուն ը-
 սելով խղզեց :

ԵՐԻՆԻ ԱՅ Առյլ իրապայ անզգամայ որ անմէ-
 ւը հաւածէն . բայց յէտոյ անոնց թէն աւ մէիւ
 իւ հանէ՝ որ անզգամնէրը անզգամով իւ իրառուին .
 Իտայն անմէղին համբէրութիւն իւ պատիս-ի :

Այս տարացոյց է անզգամ չարին ,
 Պնդի հանապաղ ըզհետ անմեղին .
 Ի կեզեքել զայն յիւրում Ճիրանին՝
 Ինքն կեզեքի ձեռամբ որսողին :
 Մի անիրաւիր երբ թոյլ տայ երկին ,
 Եւ մի հանդիպիլ քեզ լիցի չարին .
 Քանզի չարքին յաւէտ չարաւ կորնչին ,
 Եւ անօրինօք անօրէնիք պատժին :

ԱՆՈՒԿՍ ԵՒ ԳԱՅՏ.

ՈՐ ԽՈՐԺՄՈՐՅԱՏ ՓՈՐԷ այլում,
Թէքն անկանի չարեցք 'ի նոյն :

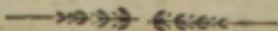
ՈՒ որ մատնիւ կ'ըլլայ Եղբօր,
Երեւ գլեսուն կուգայ սև օր :

Եղ. ♫ այլ մը բունին մէջ նստած իրեն կե-
րակուրներովը կ'ապրէր, որ հոն ժողվեր
պահեր էր : Իսկ աղուէսն իմացաւ, վազեց
եկաւ անոր հետ աեսութիւն ընելու . այս
մոքով որ սատանութենով ձեռքէն կերա-
կուրը յափշտակէ : Բայց գայլը շատ զգու-
շութք նայելուն համար, աղուէսը չկը-
ցաւ բան մը ձեռք ձգել : Մտմշտաց որ այս
չեղաւ նէ, ուրիշ ճամբայ մը գտնէ : Գնաց
հովուին տունը, և անոր իմացուց գայլն
կեցած տեղն ու առաջն ընկաւ տարաւ հոն .
խորհուրդ տուաւ որ այն չար գազանը մեռ-
ցրնէ . վասն զի կ'ըսէր շատ անգամ քու լաւ
ովարներդ կերեր է : Իսկ հովիւը հետեւ-
ցաւ աղուէսին խորհրդին ու գնաց հոն .
նախզարկաւ գայլը մեռցուց, յետոյ աղուէսն
ալսպաննեց՝ որ իր շահուն համար ուրիշն
մատնիչ եղաւ :

Հովիւն արծանապէս ասդիւցուց մատնիւը .
ու սորիւը մատնելով իարձեց նէ յետոյ բան պի-

Դի իյնայ : Ասանի ալ օր հը սագունան պիտի ըն
մագնիներուն . որ ուրիշները մէկամէկ յգելով մ.
զայ պատճառ ի'ըլլան :

Աղուիսաբարոյ նենգամիտ քըսուն ,
Տքնի խարդախել զընկերին ըզտուն .
Խըուովէ ձգէ զեղբայր ընդ եղբօր ,
Զի կերակրեսցէ 'ի նոցունց զիւր փոր :
Արդ մի խարդախին լսեր ձայն քաղցրիկ ,
Թէ և զերթ թովիչ սուլեսցէ հեղիկ .
Քանզի նա միայն սակս իւր խորհի ,
Մատնէ զմերձաւորն 'ի սէր դոյզն օգտի :

ԳԱՅԼ ԵՒ ՈՉԻՍՐԻ

Թէ հաւասաս ոխակալին ,
Փոյթ 'ի ժանեաց ծախս չարին :

Մի առ զեն+ըտ լարին յեռ+ը ,
Գէր կը յըտէ յահին ճանիը :

Ը. Ներն անանկ լաւ պահպանութի
կընէին ոչխարներուն բոլորտիքն , որ գայ-
լերը չէին համարձակեր մօտենալ անոնց ,
որոնք ուրիշ բան չէին մամըտար , բայց թէ
ի՞նչպէս կըլլայ որ ուտեն զանոնք : Որով-
հետեւ առանց մեծ վտանգի չէին կրնար գայ-
լերը յայտնի բոնութիւնը գլուխ տանել բանը ,
պէտք եղաւ որ խորամանկութիւնը ընեն . տես
թէ ի՞նչ սատանութիւնը բանեցուցին : Ոչխար-

ներուն առջին դրին որ հաշտութելընեն իւրարու հետ . անոնք ալ ընդունեցան . և ամմենուն ապահովութել համար կամեցան որ երկու կողմէն ալ պատահնդ (ըստէհին) տան իւրարու : Ծները պատահնդ գացին գայլերուն դին . և գայլին լակոտներն ալ ոչխարներուն դին գացին : Ոչխարները կարծեցին թէ ասանկ խիստ ապահով եղան . բայց շատ գէշ եղաւ իրենց բանը . վազ զի քանի մը օրէն ետեւ գայլերը լսեցին լակոտներուն աղաղակը որ իրենց մօրմէն զատուելնուն համար կը պօռային . այս բանն իրենց պատճառ առին , ու խղդեցին շները քներնուն մէջ . յետոյ վազեցին եկան ոչխարներուն վրան ընկան պատճառելով թէ ինչու համար գաշինքին աւրեցիք , ու մեր լակոտներուն նեղութե տուիք : Եւ որովհետև շները չկային որ աղատեն ոչխարները՝ թշնամիներուն ձեռքը մատնուեցան , որ դիւրութեամբ յափրշտակեցին զամմէնքը :

Օրինակ է մշամիտ մարդկանց , որ Աշխամոյն խօսէին հասպալալ բարեկաներէն հետու իւնենան , և իրենց պէնուը անոնց կոտպան , ու չարալալ իւ մագնութին անզգաժներուն յիշուուը . ասանինէրէն միզս հետուն քախլէլու է , և ու թէ բարեկանուի շնելու :

Ահա բռնութիւն անդութ գաղանին

Ճգնի կը լանել զերամս ոչխարին .

Զիարդ քաղցրութե դաշնակցի նոյին ,

Մինչև որսասցէ ըզսիրտ անմեղին :

Եւ զի՞ պիտոյ էր հաւատալ նոցին ,
Կամ զի՞ ապահով հաշտիլ ընդ գայլին .
Քանիզի թշնամին գայլ է մարդախանձ ,
Դըմնեայ քանասար դըմրող անմեղաց :

ՓԱՅՏԱՀԱՏ ԵՒ ԱՆՏԱՐ

Զոր ինչ գործես կշռեա զվախճան ,
Չունի ինչ շահ զեղջն անագան :

Մէ բար լորին յաջողութիւն ,
Քեւ՛ կ'ընէ նախ լարութիւն :

Ա. Ո՞ւ էկ փայտ կտրող մը աղացեց անտառին որ իր փայտերէն անոր փայտ մը ոտայ կացինին կոթ շինելու համար . իսկ անտառը խստապէկ ըսաց գլխուս վրայ . բայց լետոյ շատ զղացաւ երբոր հասկըցաւ թէ այս ըրած բարերարութիւնը իրեն կործաննանը պատճառ պիտի ըլլայ : Որովհետեւ փայտ կտրողը կացինին կոթն անցուցածին պէս սկսաւ անտառին ծառերը ջարդել , օր մը մէկը կտրեց օր մը մէկալը . և այսպէս բռնը անտառը կործանեց :

Պէտք է մէս պէտու իւնալ ըստ էկած բանէն ,
և լոր մարդուն յէտուը պէնտ լուս որ պան աւընըն
լու էրեւէ է . առանի մարդուն հիւր օգնութիւն

ՀՅ. Աղուէս և Խաղոշ. Բն. Գայլ և Ծուն.

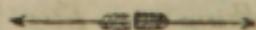
ԷՅ. Կասպիկ և Աղուէս. Բնդ. Զի և Էշ.

Բնդ. Եզն Տայրի զուր. Բնդ. Արիս և Աղուէս.

ընէլով յաջողութիւնուայ՝ իւ շնասին աւ ողոփ-
ճառ կ'ըլլայ:

Այսպէս անխօհեմք նըման անտառին
Նըպաստեն չարեաց զէն տան ՚ի ձեռին.
Որով և ինքեանք ինքեանց կործանման,
Օտարաց համայն պատճառող լինին:
Սակայն իմաստունք դիտող վախճանին,
Զոր ինչգործեսցեննախ կը շռեն խորհին.
Ըգգասաւ գոլ ընդդէմ վընասաբերին,
Զըդեն զամենայն յօդուտ շահ անձին:

ԱՂԱԻԿՍ ԵՒ ԽԱՂՈԴ

Յորժամ չունի վատն զբարին,
Անգոսնէ զայն իբրև չընցին:

Ցած մարդն երբ լսա բան սորված չէ,
Աւաշ բարին վար իւ սաւնէ:

Մըստ. Այլուէս մը երբոր անօթի կը մարեր, կը
տեսնէ խաղողին կուզերը կախուած բարձր
փայտերու վրայ, և բոլորը հասած . խորա-
գէտը կը բաղձայ որ ձեռք ձգէ . բայց որչափ
որ վեր կը ցաթկէ՛ չկրնար հասնիլ որ ու-
տէ : Ուստի տեսաւ թէ իր կարողութիւնը
չպիտի հասնի, ետ դառնալով գլուխը վեր-
ցուց ըսաց . Այս խաղողները ես ուզենայի՛
հեշտ կրնայի առնել ուտել . բայց ինձի ա-
նանկ կանանչ չհատած կ'երևնան որ չեն

արժեր այնչափ աշխատանք ինձի տալովզա-
նոնք փրցընեմ:

Նախանշու մարտը երբու բան մը իւ պէսնէ,
ու մընար առնել, իւ սկզնի վար պարնել այն բա-
նը. Բայց Աէ ու Յէսու յգէր, ինչու ի՞ուրախա-
նար: Ասպէս Են յիշար ուսմէինեւը, որուց իւն-
էլ իարճ ըլւալ գիտութեան չհասնիր. անոր
համար գիտութիւն և գիտուն մարտը վար իւ պար-
նըն:

Խմաստ առակիս խոտէ ըզնոսին,

Որոց այլ է միտք այլ ինչ ՚ի լեզուին.

Տենչան ՚ի սըրտէ ունել ըզբարին,

Ապա զայն մերժեն երբ յուսահատին:
Մի ատեր ըզլաւն հանգոյն խարդախին,

Ցորժամ չէ ՚ի քեզ այլ կայ յօտարին.

Նախանձու է բերք այս ախտ մոլեգին,

Երբ չունի մերժէ զամէն ցանկալին:

ԳԱՅԼ ԵՒ ՇՈՒՆ

Ազատութիւնն է ձիրք ընութեան,

Կա և անքանք այնու սպանծան:

Աշագութիւնն է գանյ բնական,

Մի շուրջ ծախունը պայն դու ածան:

Իւ. ♀ Այլը խոսակցութիւն կընէր շան մը
հետ աղէկ ապրելու վրայ, և անոր երանի

կուտար դիրութել համար : Բարեկամ, կը-
 սէր, քեզ ասանի գէր և գեղեցիկ տեսնելով
 պէտք է ըսել թէ քուկին վիճակդ իմինէս
 շատ վեր է : Պատասխան տուաւ շունը թէ
 Ամենենին մի տարակուսիր ասոր վրան : Ի-
 րաւոր, սիրելի՝ երբոր միտքս կը բերեմ թէ
 դուն ուրիշ տեղ չես պառկիր, բայց միայն
 անտառի մէջ միշտ բաց տեղեր, և շատ ան-
 դամ ալ անոօթի կը մեռնիս, ամէն աշխարհք
 քեզ կ'ատեն կը վորստեն ու կը հալածեն,
 իմ միաքս չհասնիր թէ դուն ի՞նչպէս կը
 տանիս ասանի խեղճ կեանիքը . իսկ ես ամե-
 նէն լաւ կերպով կ'ապրիմ, աղէկ կը պառ-
 կիմ, աղէկ կ'ուտեմ պարոնի մը տուն, որ
 զիս շատ անդամ կը սիրէ : Ուրեմն դուն
 մտմտա իրաւունք չունիմ որ զիս ամենէն
 Երջանիկ համարիմ : Սակայն հաւատա՛ ին-
 ձի, և որոշէ որ հիմա իմ հետագաս, ես ինչ
 որ ընեմ՝ դուն ալ ըրէ գացած տեղս . ահա
 առանց դժուարութ իմ Երջանկութեսմաս-
 նակից կը լլաս : Պատասխանեց գայլը թէ
 Ի՞նչ բան պէտք է ընել . Գրեթէ ովնչ,
 ըսաց, շունը . միայն թէ աւազակութիդ մէկ
 դի գիր, և ատեն ատեն շողոքորթէ զմեր
 տէրը . այլ ուրիշ բան չմնար քեզի ընելու,
 բայց եթէ ուտել իսմել հանդիսա քնանալ:
 Կրկնեց գայլը բոլորովին զուարժանալով,
 Բարեկամ, թէ որ ուրիշ բան չկայ, միայն
 այս բաներով Երջանիկ կրնամըլլալ, բոլորը
 կ'ընեմ քեզմէ լաւ : Զայս ըսաց ու գնաց
 շանը ետևէն, ճամբան Երթալու ատենը գայ-
 լը տեսաւ որ շանը վզին մազերը թափած
 էին, հարցուց պատճառը : Պատասխանեց

շունը թէ Այդ տեսածդ կը պատճառի օղակէն (Լառնացէն), որ զիս կը կապէ : Կը կապէ ըսաց գայլը • ուրեմն գուն ուր որ ուզես չես կրնար երթալ : Միշտ չէ ըսաց, բայց գրեթէ ամմէն ուզածո ունիմ . Ըստ մնաս ըսաւ գայլը՝ ձամբայէն ետ դառնալով . ես քու վիճակիդ այլ չեմ ցանկար . զի իմ ախորժակս այն է, որ քիչ բարիք ունենամ ու շատ ազատութիւն : Զայս ըսելով առաւ քալեց :

Բնախն է որ ամէն իշնդանի կ'ուղէ ազատ ըլլաւ . բայց բուն մարդու ազատութիւնն է ինչն իւ բնութէց հրամէւ, ու անխարդ բան լընեւ, և միւս ազատ ըլլաւ 'ի իւիւ :

Ուսիր յառակէս ըլթողուլ հեշտին ,
Զիրս ազատութէ օժիտ բրնածին .
Ազատ կալ յախտէ ազատ 'ի կըրից ,
Բուն ազատութիւնն է բանականին :
Մի փոխանակեր զայն ընդ ուտելին .
Մի ընդ հեշտութեան դըներ 'ի կշուին .
Զի զազատութիւնն 'ի կըշիռ եդին ,
Համայն գանձք երկրի ոչինչ կըշուեցին :

ԱՆԴԱՄԻՔ ԵՒ ՈՐՈՎԱՅՆ

Որ անհնազանդ է իւր պետին ,
Վաղ նանրանայ ջնջի ինքնին :

Ըստ մեծ վընաս կ'ընէ իրէն ,
Ու իւ առաջ գըլու-իւ մեծէն :

Խա . ()ր մը մարմնոյն անդամները բար-
կանալով որովայնին կամ փորին դէմըսին .
ՄԵ՞ք միշտ աշխատանքով կը տանջուինք , ո-
րովն համար , բայց եթէ մէկ որկրամով մը
համար , որ ամենեւին մեր աշխատանքին ձեռք
չզարներ , ու բոլոր պտուղը մինակինքը կ'ու-
տէ : Ասկէ ետև թող գանիէ իր ապրուստն
ու ապրի՝ կ'ըսէր ձեռքը . Ես այլբան մը չպի-
տի տամ անոր : Ոտքը կ'ըսէր՝ թէ Ես այն
ծուլին համար որչափ քալեր աշխատեր եմ ,
և անանկ յոգնած եմ որ այլ պիտի հանգչիմ :
Սրունքն ալ մէկալ դիէն կ'ըսէր . Ի՞նչ կ'ու-
զէ ըլլայ , Ես այլ չեմ կրնար տեղէս շարժիլ :
Եւ այսպէս որովայնը երեսէ ընկած շուտ
մը սկսաւ տկարանալ . բայց երբոր որովայ-
նը ուժը կորսընցուց , ամմէն անդամն ալ ի-
րենց ուժը կորսընցուցին . և մէկէն հալե-
ցան մաշեցան , ու ետքը անոր հետ ոչնչացան :

Այս գէշէցին առափէս պէտ է սորվինդ հնա-
շանդ ըլլաւ մեծէրնոսան , որոնդ մէր օգոստը

իւ մասեն՝ որ լաւ կառավարուինք : Ու որ մեծին հնազանդ լուսէր ըլլաւ շաբան իւ իւրագի :

Քանի՞ գեղեցիկ խըրատ սլիտանի ,
Խըրատէ ըզմարդ պատկառ կալ սլետին .
Ցորչափ է հնազանդ իւրում իշխանին ,
Պայծառ ՚ի լաւ անդր կայ անդրըրդուելի :
Չըքնաղ զարդ հոգւոյ է բանականի ,
Այս ունակութիւն ըստ որում ասի .
Քանիզի այր հնազանդ պատմէ զյաղթուի ,
Հնազանդեալիւր տն յաղթէ աշխարհի :

— ՌԵՎԵՇ ՇԵՎԵՇ —

ԿԱՊԻԿ ԵՒ ԱՂՋԻԿ

Ցիմարութիւն է ցանկալ յինչ ,
Որ կարևոր ինքեան չէ ինչ :

Ան բանն որ ժեղ չէ պիտուական ,
Ինչո՞ւ կ'առաջ որ ժեղի գոն :

Խը . Ասպիկը կ'աղացէր աղուեսին որ իր
սլուզն քիչ մը տայ անոր : Աղբարիկ , կ'ըսէր ,
ահա տես ես ամեննեին չունիմու դուն շատ
ունիս : Խոկ աղուեսը այս անոյշ խօսակցու-
թես վրայ սկսաւ բոլոր ուժովը ծիծաղլի , և
ապա պատասխան տուաւ , թէ որ ունե-
նայի հարիւր անդամ աւելի շատ պոչ , ա-
ռաւել կ'ախորժէի գետինն աւել , քանի թէ
մէկ կապիկի մը ետին դոցել :

Օրինակ է անոնց որ իւնչ պետք վեղած բա-
նին երևեն կ'իյնին . և երբեմ առմիները կ'ո-
ւնին իմաստը անանի խըլին բաներ որ ու խեցեր-
նին իւհասնի , և ու իւնչ պետք է :

Խըրատէ առակս ոչ ցանկալ այլում ,
Հատանալ այնու զոր ինչ ետքնութիւն .
Զի իւրաքանչիւր կատարելութիւն ,
Իւրաքանչիւրում չէ յարմարագոյն :
Կապկի է այս բարք և ոչ իմաստնոյն ,
Ցանկալ զոր ետես օտարին բարւոյն .
Որով և լսէ զոր ինչ ոչ կարծէ ,
Զանարգանաց բան ծաղըող յընկերէ :

ՁԻ ԵՒ ԷԾ

Թշնամանողն ամբարտաւան ,
Դժբաղդութեանց լինի արժան :

Ուշտ գոռողն հպարտանայ ,
Այնշտ անարդ ունել կ'ըւլայ :

Խոր . **Զի** մը գլուխը վեր բռնած հանդէ-
սով կ'երթար , և վրան ծանրագին զարդա-
րանքներ լեցուն ըլլալով հպարտ կը շար-
ժէր : Մէկ էշ մը անզգուշութիւն անկէ անց-
նելով ձիուն ճամբան կ'արգիլէ : Իսկ ձին
գոռողութիւն կ'ըսէր անոր . ոլ անպիտան՝
գո՞ւն մնացիր խմ ճամբառ արդիլող . կորու-
թէ սըկէ , չէնէ վրագ կոխելով կ'անցնիմ :

Ատասիկ վախնալուն էշը շուտ մը մէկ դի կը
փախչի : Ան ատենը ձին ուզեց իր զօրութելը
յայսնել թէ որչափ վեր է էշն . սկսաւ
բոլոր ուժովը վազել . բայց վազելովն ա-
նանկ չարաչար աշխատեցաւ որ մարմինը
վտանգեցաւ , և անկէ ետև անշահ անպիտան
եղաւ . մինչեւ տէրը տեսաւ որ բանի չի գար
հանեց երկրագործի մը ծախւեց : Երբոր էշը
դարձաւ ջազացքը , քանի մը օրէն ետև տե-
սաւ ձին որ արօրը կը քաշէր դետինը փո-
րելու համար , շատ զարմացաւ . և անոր ը-
րած անարդանքին դէմ կրնար ինքն ալ ը-
նել . բայց մարդավարութէ համար ամե-
նեին բան ջրաց , ու մեծապէս ցաւակից
եղաւ անոր :

Օ՛՛ ԵՎԱՀՅԱՅԻՆ ՀԱՐՉՈՒՅԻՆ ԱՆ ԱՃ ԲՆԼ
Ի՛՛ ԸՆԿ . ան աւ պատսախուն պուս ԱՆ Խռնարհ-
ՆԵՐԸ Ի՛՛ ԲԱՐԵՐԱՊԵՆԿ . և հուսչպները Ի՛՛ Խռնարհ-
ՆԵՆԿ : Ահա այս Ի՛՛ ԶՅՆԿ առաջիկ մէտք :

Խըստ սիստանի 'ի բանէս ուսմիր ,

Մի հպարտանար այլ յաւետ երկիր .

Բաղդին է սյն ձիրք այնպս զաղվաղվուն ,

Ար տայ և բառնայ ըստ շարժել հովոյն :

Զիարդ նազելով ձեմեր չքնաղ ձին ,

Քանի անարդանս ձգէր օտարին .

Ա՛վ ահա ձգէ զարօր 'ի գետին ,

Արժանի եղեալ թշուառ վիճակին :

ԵՂՆ ՆԿԱՏՔ ԶԻՆՔՆ ՚Ի ՁՐԻ

Միշտ միսալի ինքնահաւանն ,
Եւ ոչ գիտէ զինչ կայ յինքեան :

Շատ մէ հաւանիր ռանեցածիդ ,
Ու շատ բաս չէ գայ անյիդ :

Խոր . Ազգնիկ մը մաքուր ջրին մէջիրեն նայել
լով անանկ կը հաւանի Եղջերներուն բարձրութելը , մինչև կը սկըսի օրունիքները (ուաճախնէը) անարգել . որ խիստ բարակ ըլլալով իրեն անհամեմատ կ'երենային : Երբոր սիրաց կոտրած ասանկ կը նայէր ոտքերուն վրան , ահա որսորդ մը հասաւ հոն , և շները ձգեց անոր ետևեն : Եզնիկը մէկէն սկսաւ վազել գէալ 'ի անտառը , ուր տեղ սովոր էր փախչելու . և երբոր թեթև սրունիքներուն վազելով ողիտի աղատէր , եղջերները խառնուեցան խիս (սըն) ծառերուն մէջ , անանկ որ տրգիլուեցաւ մնաց : Ան ասենը եզնիկը տեսաւ որ շները զինքը պիտի բռնեն , միտքը փոխեց ու սկսաւ անարգած սրունիքները գովել , և գոված Եղջերներն անարդել :

Ինչնահաւան հպարտ մարդը իրեն շնան բերելու բանին վրայ ի՞նորախանայ , ու իր գեշեցինելիք իւ գովել . բայց շատ մարդու կորսուան պար-

Յառ Եղեց է ԳԵՂԵՇԻՌԱԲԻԸ . ՀԱ ԿԻ Յարդուն
ԳԵՂԵՇԻՌԱԲԻՆ է ԽԵԼԵԸ , ԽՈՒ ԽԸՆԿԱՆ ԳԵՂԵՇԻՌԱ
ԲԻՆ է ՊՐԵՐԻԵՂՄԱՆԲԻԸ :

Խրատ է այս գործ անխմաստ Եղին ,
Կանացի բնութք յիմար պՃՇնողին .
Որ թողեալ զիւր գործ կայ առ հայելին ,
Պշնու՞նդ գեղ մարմնոյն ոչ ը գեղբանին :
Սակայն մի միայն չքնաղ զարդ ներքին ,
Է գեղեցկութիւն բանեղին մասին .
Թանգի գեղ մարմնոյ առիթ կործանման
Բազմիցը լինի ինքնահաւանին :

ՕՉ ԵՒ ԽԱՐՏՈՑ

Որ հարկանի ընդ հզօրին ,
' Ի հզօրեն փշի հեշտին :

Ծառ մէ տուիր ամէն բանին ,
Կը հանդիպիս մէի ուժովին :

ԽԵ . || Եկ օձ մը կը մտնէ դարբինին խա-
նութը , և հոն կը դանէ խարառցը (դէօքիւն)
ու կը սկըսի կրծել : ԽԵղճ յիմար , կ'ըսէ
խարառցը , գիտես ինչէ կրծածդ . չեստես
ներ որ ակրաներդ զիս չեն կրնար մաշել .
որովհետեւ ես երկաթը կը մաշեմ , դուն զիս
ինչպէս պիտի մաշես :

ՕՅԻՆ ուիւային դաիը ԱԿՅՆ ըլլալով ակ ըլլայ
կ'ուղիւ թառնառըեւ , որ օրինակ է լար լեղու բայ .

բասողաց , որոնք զամենուը խածնելով շար իւ պա-
նէն . բայց օր ճը մէի զօրառորդին հանդիպելու
անոր չկատա պալու պէջը իւենիւ իւ չկասին :

Քանի՞ յանդըգունք յար նման սմին ,
Հարեալ ընդ վիմաց փշքել նկրախին .
Եւ զայն ոչ գիտեն , թէ ինքեանք մաշին :
Նոքա անմիաս կան յիւրեանց կային :
Արդ մի յիմարեալ կագեր ընդ վեհին ,
Կամ 'ի վէգ մատչքր ընդ առաքինին .
Ուսիր յառակէս գիտել չափ անձին ,
Զի՞ մի հոսեացիս յերեսաց նոցին :

— Խ Յ Ե Տ Հ Յ Ա Կ Ա Տ Ի Ս —

ԱՐԴՍ ԵՒ ԱՂՈՒԻՍ

Որ քան զշափին ուտէ մոլի ,
Սովալըլուկ անգէն տուժի :

Ագոհութէամբ լէ որ ճուին ,
Ծոյմ պահելով պէտի է գրին :

Խող . || Եկ վատուժ աղուէս մըխխանեղ
ծակէ մը կը մտնէ ցորենին արտին մէջն , ու
հոն մեծ ուրախութը շատ օր կը նստի կ'ու-
տէ . և այնչափ կ'ախորժէ որ քիչ ատենին
մէջ շատ կը գիրնայ . անանկ որ երբոր
պէտք եղաւ անկէ գուրս ելլել , անկարելի
եղաւ որ ծակէն կարենայ անցնիլ՝ ուր տե-
ղէն որ ներս էր մտեր . մինչև մեծ տարա-
կուսանքի մէջ ընկաւ չլյատէր թէ ինչ ընէ :

Երբոր ասանկ մէկ դիէն մէկալ դին կը վա-
զէր, չէր գիտէր ինչ պիտի պատահի իրեն,
աքիս (իւինձի) մը գիմացը կ'ելլէ, ու այս
խորհուրդը կուտայ: Բարեկամ կ'ըսէր իրն
տալով մինչև որ ծոմ պահելով առաջուան
պէս վասուժ ըռլաս ինչպէս հոս մտեր էիր,
անկարելի է որ կարենաս ազատիւ ասկէ.
չէ նէ պարապ տեղը կ'աշխատիս:

Ի՞նչ մուս-Ական որ սոնի մարդ, պէտք է անոր
պարիծը +աշէւ որ աղապի: Էթէ հպարփ է, պէտք
է իսոնարհութիւն ընէւ, Էթէ որիրամուլ է, պէտք
է պատ պահէւ ծոմ բռնէւ, որ մարմին ալ աղա-
դի, հոգին ալ:

ՏԵս զարդարացի պատիժ անյագին,
Անյագ խճողի կերակրով արտին:
Ոչ գիտէ թէ այն կորուստ է անձին,
Եթէ ոչ պահօք հիւծեսցի մարմին:
Ահա իրաւունք օրինաց վերին,
Որով ոք գործէ նովին իսկ պատժին.
Եթէ կերակրօք, եթէ հեշտութեամբ,
Եւ եթէ բերմամբ զանազան ախտին:

Ե՞ւ. Աիծամարդ և Սոխակ լնթ. Աարեակ և Հաւոր:

Ճշ. Առիւծ և Ռւլ: ճշ. Կաքաւ և Աքաղազ:

Ճհ. Ճպուռն և Մըշիւն: ճշ. Ագռաւ և Ոչխար:

ՍԻՐԱՄԱՐԴ ԵՒ ՍՈԽԱԿ

Սիրտ նախանձու փառասիրին ,
Այրի մաշի նդ փառս ընկերին :

Ա ս ի ս ա ն յ ո դ ի ն ի է ր ի հ ո դ ի ն
Ե բ բ ի ս ա ն ն է ա յ լ ո յ բ ո ր ի ն :

իսէ . Ա յ ր ա մ ա ր գ ը կ ը տ ր տ ն ջ ա ր Հ ե ր ա յ ի ն
թէ ի ն չ ո ւ հ ա մ ա ր ա ծ ն ե ր ն ի ն ձ ի տ ո ւ ի ն կ ո շ տ
և ա ն հ ա մ ձ ա յ ն մ ը , ի ս կ ս ո խ ա կ ի ն տ ո ւ ի ն ա
ն ո յ շ ձ ա յ ն : Ա յ տ ք ա ղ զ ը ձ ա յ ն ը կ ը ս է ր ա յ ն
պ լ տ ի թ ո ւ չ ո ւ ն է ն ա ռ ա ւ ե լ ե ս ա ր ժ ա ն ի է ի
ո ւ ն ն ա լ . ե ս ո ր ա ւ ե լ ի գ ե ղ ե ց ի կ ի մ ա մ է ն
թ ո ւ չ ո ւ ն ն ե ր է ն , ո ր օ դ ի ն մ է ջ կ ը թ ո ւ չ ի ն : Պ ա
տ ա ս ի ս ա ն տ ո ւ ա ւ չ ա ծ ո ւ հ ի ն թէ ճ շ մ ա ր ի տ
է ը ս ա ծ դ , ո ր գ ո ւ ն ա մ է ն թ ո ւ չ ո ւ ն է ն գ ե ղ ե
ց ի կ ի մ և ա մ ե ն ն է ն գ ե շ գ ո ւ ն կ ե ր գ ե ս . բ ա յ ց
ս ո խ ա կ ը ո ր ո ւ ն ձ ա յ ն ի ն կ ը ն ա խ ա ն ձ ի ս գ ո ւ ն
ա ն ի ր ա ւ ո ւ լ թ ը , ա մ ե ն ն է ն ն չ ի ց ա ն կ ա ր ք ո ւ փ ե
տ ո ւ լ ն ն ե ր ո ւ դ . վ ո ւ զ ի գ ի տ է թէ ա ծ ի ր պ ա ր
գ ե ր ա մ ե ն ո ւ ն ա լ բ ա ժ ն ե ր է , և ի ն չ ո ր կ ա
մ ե ց ե ր է տ ա լ ա մ է ն ք ը պ ա ր ա տ ա կ ա ն ե ն ո ր ի
ր ե ն ց ո ւ ն ն ե ց ա ծ ի ն վ ա յ գ ո ւ ն ը լ լ ա ն : Ա ւ ր ե մ ն
ը լ է , ա յ լ մ ի տ ր ա ն ջ ա ր . վ ա խ ց ի ր ո ր ք ո ւ
հ պ ա ր ա տ ո ւ թ ի ւ ն դ պ ա տ ժ ե լ ո ւ հ ա մ ա ր ը լ լ ա յ
թէ փ ե տ ո ւ ր ն ե ր դ ա լ ա ռ ն է , ո ր ո վ ա յ ս չ ա փ
ա մ բ ա ր ա տ ա ւ ա ն է ս ո ւ ե ղ ե ր :

Կոտապաշտները ի՞ւսէին ԱԵ Հերայ Դիմակն
ինին ըլւալով Բուր շածներուն մայրն էր . և
ավագահին աղեկիութի առաջութի իսութար :
Այս պատճառաւ սիրամարդն ալ անոր իւր պրանջայ .
որ օրինակ է աժդահ ինիան , որ սուրբն վըայ
ինչ որ պէսնէ ի՞ո՞ւնէ սունենալ :

Ահա տարացոյց տժդոհ հսկարտին ,
Յանդգնի ընդդէմ կալ Ճակատագրին ,
Զամենայն ըզփառս զոր դիտէ յայլում ,
Տրանջայ թէ հիմ ինքեան ոչ ետուն :
Արդ զի՞ փառասէրք ինքնատանջ ծփին ,
Անիրաւ զրկանս ո՞ արար նոցին .
Հաշին և մաշին ոչ զի զուրկ ինքեանք ,
Այլ թէ զի՞ օտարք հրձուին 'ի բարին :

ՓԱՅՏԱՀԱՏ ԵՒ ԳԱՅԻ.

Ոչինչ ազգեն խօսք ցնդական ,
Երբ ընդ գործոց ոչ միանան :

Ի՞նչ լահ ընդուռվ բարի ռազել ,
Գործուն անոր ներհանին ընել :

ԽՇ . Արսորդները գայլի մը Ետևէ կ'լյնին
որ բռնեն : իսկ գայլը կը փախչի փայտ կուրո-
ղի մը խուց կը պահուի , և կ'աղաւէ որ զինքը
մարդու չի յայտնե . ան ալ խօսք կուտայ
անոր : Նայիս մէկէն որսորդները հոն հասան
ու հարցուցին փայտ կարողին թէ ուր
է գայլը՝ քու խուցդ չի պահուի : Մէկ հա-

մարձակ ձայնով մը ուրացաւ փայտ կտրողը
թէ հոս չէ . բայց միանգամայն մատովն ալ
ցցուց գայլին պահուած տեղը : Վազեցին
հոն որսորդները , բայց զինքը հոն չգտան
միայն տեղը տեսան . վազ զի գայլը երբ տե-
սաւ թէ փայտ կարողին մատնութեր յայտ-
նուեցաւ , շուտով փախաւ դնաց իր տեղը :
Քանի մը օրէն ետև փայտ կարողը հանդի-
պեցաւ գայլին , ու երեսը զարկաւ թէ ի-
րեն ըրած բարերարութեր համար ի՞նչպէս
շնորհակալութեր մը ըրած փախեր գացեր
էր խուցէն : Պատաժամանեց գայլը թէ Ես
ամենեին չէի պակսեր այս պարտքէս , պի-
տի ընէի քեզի շատ շնորհակալութեր , թէ
որ չի տեսնէի թէ խօսքդ շատ լաւ էր ,
բայց գործքդ մեծ չար :

Օրինակ է մէր ծամանակի մարդկանց որ խօս+
իսուպան ու խօսէրնին չեն պահեր . և շատ խա-
բէբանէր ալ կան որ խօսէրնին ուրիշ է , գործ-
էրնին ուրիշ . սակայն մարդկունք վկայն մարդուն
խօսին ըլլալով՝ շատ մէծ ամօն է մարդու պէս
խօսդ պալ , և անասունի պէս խօսին վրայ չի
կէնալ :

Երաւամբք մերժի մատնիչ խաբեբայն ,
Ցորժամբխոստանայ ոչ պահէ զիւր բան .
Զի լոկ բանքք ոչինչ գիտեն վճարել ,
Գործով պասակի ամենայն վախճան :
Խոստանալ պահէլ մարդոյ է պատկան ,
Ոչ ասել մերժել զիւր խօսս իբր անբան .
Քանզի անասունք զեղջերաց կապին ,
Նեղուաւ և բանիւ մարդ կապի միայն :

ՍԱՐԵԱԿ ԵՒ ՀԱՏՈՐԸ

Հետաքրքիրն ընդ այլոց բան,
Զիւր կործանումն ածէ ինքեւան :

Ըստ մէ ունեց ս-ընկալին բան,
Թաէ չէ կ'իշնիս մահին բերան :

Խթ. Արեակ մը կը տեսնէ հաւորսը որ
իր որոգայթը կը լարէր . Հոգի ի՞նչ կ'ընես
ըսաց : Պատասխանեց հաւորսը թէ Քաղաք
կը շինեմ : Այս խօսքովս հետաքրքրութիւն
մը ունեցաւ արեակն ու եկաւ որոգայթին
քով, և անանկ մօտեցաւ որ տեսնէ . բայց
մէկէն բռնուեցաւ որոգայթին մէջ : Ան ա-
տենը կանչեց հաւորսին . Ով անօրէն, եթէ
միշտ ասանկ քաղաքներ որ շինես՝ դուն ա-
մենեին քաղաքացի չպիտի տեսնես անոնց
մէջ :

Ըստեւը ի՞ն որ ի՞րենց բանը գործուը իւ Յգէն
ս-ընկալին բանին երեւէ կ'իշնին, և մէկին ըբածը
մէկալին առջին Դաստիարակութային Յեսուսը կ'իշ-
նին սեագոյն սարէակին պէս, որ է (խարաթա-
ւութ) : Եւ կ'իշեսին հարցուցին Ան ինը բա-
նով իւ զուարձանայ . ան աւը ըստու Ան զայս միայն
գիրեվ որ հետաքրքիր մարտը կ'արէ ու լի սիրեւ :

Մի հետաքններ զարարս օտարին ,
Խրատէ առակս կալ դդոյշ յանձին .
Քանզի որոգայթ լարեալ խարդախին ,
Կախարդէ զքեզ ձգել 'ի նմին :
Զինչ օգուտ գործէ գիտել զընկերին ,
Երբ ոչինչ գիտէ զինչ ունի յանձին .
Լաւ է հետամուտ ելանել ինքեան ,
Քննել զիւր գնացս ուղղել զնոսին :

— ։ ։ ։ ։ ։ ։ —

ԱՌԻՒԾ ԷՇ ԵՒ ԱԲԱՂԱԴ

Որ խիզախէ ընդդէմ վեհին ,
Անդէն լինի կոխան տաին :

Մի դէմ եւնէր + էպէ ևծին .
Կախան ի ըլլաս ներծւ ոպին :

Ճ. Առիւծը կը վախնայ կ'ըսեն աքաղաղին
ձայնէն . որ մը աքաղաղը երբոր սկսաւ եր
գել առիւծ մը կ'անցնէր անկէ , առիւծը
ձայնը լսածին պէս անանկ սաստիկ վախ-
ցաւ , որ շուտ մը սկսաւ փախչիլ . ան ատենը
մէկ էշ մը տեսաւ ասոր փախչիլը , որ իր
ձամբան կ'երթար : Անխելք էշը տեսնելով
առիւծին անանկ վազելը , կարծեց թէ իր
մէ վախնալուն կը փախչի , սկսաւ ետևէն
լինիլ : Բայց առիւծը նայեցաւ որ աքաղա-
ղին ձայնը այլ չի գար՝ մէկէն գարձաւ բըռ-
նեց էշը փարատեց : Խակ էշը մեռնելու ա-
տենը սկսաւ պոռալ . վայ ինձ , կ'ըսէր , ես

Ե՞նչ անխելք Եմ Եղեր . ինձի պէտք էր որ
քաջութիւնցուցընելու համար յիմարութիւնը
գամ առիւծի մը հետ իյնիս :

Ու ու իր լուս վի ճանշար , և իրմէ մէծին
հետ ի՞յնի՝ շաբ անինչու է . վու վի իարծեն նէ
երբոր մէն իրեն լուսնու գէւստնի ընել իրմէ իւ
կախնայ . ւիստէ նէ շաբ մարդ շաբ բան իրնայ
ընել նէ ու սովորնայ :

Տեսեր պատուհաս յիմար տկարին ,
Որ իբրև հզօր ՚ի ճակատ մատչի .
Դառնայ ընդ կրունկն հզօր ամենին ,
Գիշատէ զնա անդ ՚ի ճակատի :

Ուսիր ճանաչել զոյժ և չափ անձին ,
Եւ մի խրոխտանար ընդդէմ առիւծին .
Բազումք յիւրեանցանիսիզախեն ՚իսուր ,
Անդէն կորանան ՚ի տես հզօրին :

ԷՇ ՀԻՒԱՆԵ

Գիշակերաց խորհուրդ և կամք ,
Ե պարարիլ այլոց մահուամք :

Ըսհասիրին Առջ շահ ըլլայ ,
Հոգ ւե այլոց ժնաս ըլլայ :

Ճամ . Աշը վտանգաւոր հիւանդութեն մէջ
էր . բայց երեոր սկսաւ առողջութեն դին

դառնալ ձայն մը տարածուեցաւ գայլերուն
և շներուն մէջ թէ էշը հոգեվարք է : Ծնե-
րը մէկէն վաղեցին որ մեռածին պէս կաշին
յափշտակէն . երբոր կը սպասէին անհամբե-
րութք թէ ի՞նչ ձայն կայ, և իշուն պառ-
կած տեղին դռանը ծակէն ներս կը նայէին,
տեսան հոն իշուն ձագը . կանչեցին անոր
այս բարեկամներս թէ Ո'րդեակ կ'աղա-
ցէնք մեզի իմացուր ի՞նչպէս է մայրդ . գիտ-
նաս որ մեծ ցաւ ունինք անոր համար :
Պատասխանեց ձագը իստութք . շատ լա-
է՝ ձեր չուզածէն աւելի :

Ու իրայու անշահ մարդին իւ նային ո՛ւ իրենց
իւրը կշանայ ուրիշին իւ կ'ըւլայ ըւլայ՝ ըն-
հագոր ամենւին : Մարդ մարդու օգնութի ըն-
լու համար ծնած է , ի՞շու իւնիսիան :

Այս դատարկակեաց բարք պորտաբուծին ,
Տքնի կերակրիլ մարմնով տկարին .
Եբրե բարեկամ ցաւակցի նմին ,
Պատառել զնա մնայ առ սեմին :
Մարդ ընկերական , մի ըստ դազանին
Խոշտանգեր զընկերն առ օգտի անձին .
Կարեկից լինել ուսար ՚ի բնուստ ,
Բընութենակից վշտաց օտարին :

ԿԱՏՈՒ ԵՒ ՄԿՈՒՆՔ

Մի մերձենար նենդամախին ,
Մանրիս ծախիս ՚ի ճիրանին :

Մի հաստիար ուրսէն սուրբին ,
Նայէ ինչը ուրսէն ի՞ռնցնին :

ՃՌ. Աստումը գրեթէ միներունցեղը ջըն-
ջէր էր . կամեցաւ որ մնացածներն ալ ջար-
դէ հատցընէ : Բայց կատուին անքաղդու-
թը միներն աւելի խորագէտ էին . ուստի
կատուն մեծ զգուշութը կընայէր որ ձեռք
ձգէ , և չէր յաջողէր որ զանոնք բռնէ : Սա-
կայն ես զանոնք սլիտոր բռնեմ , ըսաց կա-
տուն՝ ուղեն չուղեն : Զայս ըսաց ու վրան
ալուր ցանեց , կծկեցաւ մտաւ խմորին տաշ-
տին մէջ : Մէկ մուկ մը տեսաւ այն կըոր
ճերմակ բանը , կարծեց թէ մսի կտոր է ,
մօտեցաւ քովը . իսկ կատուն թաթիկներուն
վրայ զայն գտնելով բռնեց ճանկերովը . և
ուրիշ մուկ մ' ալ մօտեցաւ հոն . և ասոր
ետևէն բոլոր միները հոն ժողվեցան . բայց
ասոնցմէ մէկը ետ չի դարձաւ , բոլորը հո-
գաց : Ամէնէն ետև մէկ խռ.փած ծեր մուկ
մը դլուխը ծակէն դուրս հանեց , ու մէկէն
չորս դին նայելով առանց առաջ երթա-
լու սկսաւ այն ալըրոտ գնտին վրայ մտմը-
տալ : Հուսկ յետոյ դլուխը շարժելով ը-

սաց . Բայրեկամ քուկին ասանկ Ճերմկիալդ իմ առջիս բան մը չարժէր . կ'ուզես ալուր եղիր , կ'ուզես պարկ կմտաշտ եղիր , ինչ որ կ'ուզես եղիր , հազար տարի անցնի մէկ անգամ մը չեմ մօտենար քեզի :

Կեղծաւոր և խաբէբայ ճարտէն մշտ պէտ է հետո ժախւէլ , Աէպէտ ուրտէն սուրբ Երևանայ : Փորյ և խահէմ ճարտէն լաւ իւ ճանշտան աստինի ճարտը . պէտ է անոնց խրապին հէպւէլիւ :

Տեսանես հնարս հնարտգիտին ,
Որոդայթ լարէ ընդդէմ ոսոխին .
Որչափ խորագէտ իցէ լծնամին ,
Այնքան դառնանայ ծախել զնոսին :
Ուսիր ՚ի ծերոյն չմերձիլ չարին ,
Թէ և լուսագգեաց իցէ արտաքինն .
Արտաքուստ բազումք պայծառ երեխին ,
Այլ ներքին նոցա չար և խաւարին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ՈՒԼ -

Խրոխտալ հեռուստ դէմ առիւծին ,
Ե անխոհէմ գործ տկարին :

Հեռուն դէմ խօսիլ մէծին
Անխէւ գործ և յիմար պըզին :

Ճ- Այծին ձագը մէկ բարձր պատուհան
Նէ մը նայելով կը տեսնէ առիւծ մը որ

կ'անցներ՝ վարէն : Բայց բաղդ ունեցաւ որ
բարձր տեղը զինքն ազատեց անոր ձեռքէն :
Ուստի սկսաւ կծու խօսքերով անարգել
զաւիւծը և թշնամութեք նախատել : Իսկ
առիւծը տեսաւ որ չի կրնար համնիլ՝ խոժոռ
նայելով ըսաց . Ո՞վ անզգամ չար , դուն
զիս չեիր կրնար նախատել , աղօթք ըրէ
կեցած տեղիդ որ զքեզ իմ ձեռքէս ազա-
տեց . Ծէ որ քեզ ձեռք ձգէի , շատ տար-
բէր պիտոր խօսէիր :

Տիար ճարդը մէս հեռաւն շատ մէծ իւ խօսի .
և մէծաբանելով ուրիշ ի՞աբհամարհէ . Բայց եր-
բոր նօր իս-գայ , վերին իւ պատուի վախոն : Զի-
խածնող շունը հեռաւն իւ հաւէ , ի՞ընէն :

Այս յիմարական գործ է անփորձին ,
Որ փակեալ 'ի տան գրգռի ընդ վեհին .
Բայց իբրև արտաքս ելանէ անտի ,
Զի՞նչ ունի առնել առաջի նորին :
Մի հակառակիր ընդդէմ հզօրին ,
Մի զքարկութիւնն ածեր քում անձին ,
Քանզի մեծարանիք պատիւ 'ի փոքուէ ,
Եւ ոչ անարգանիք մեծաց ոլատշաճին :

ՄԱՐԴԻ ԵՒ ԱՌԻՒԾ

Անիրաւ է պարծիւլընդ գործ
Զոր այլքն առնեն, ինքն է անգործ:

Ի՞նչ շահ պարծիւնախնեաց վրան,
Երբ ինոն անխեց լիստէ մէի բան:

Ճիկ . Ո՞ւ արդն ու առիւծը միատեղ ճամբ
բորդութիւն կ'ընէին . Եղաւ որ ճամբուն վրայ
տեսան արձան մը , որ կը ձևացրնէր կտրիչ
ըմբիշ (Քեհիլան) մը , որ կ'ըսպաննէր մէկ ա-
ռիւծ մը : Զայս որ կը տեսնեա՝ ըսաւ մարդն
առիւծին , քեզ կ'իմացրնէ թէ մենք ձեզմէ
շատ աւելի կտրիչ և աւելի սրտոտ ենք :
Պատասխանեց առիւծն անոյշ ձայնով մը .
Թէ որ մեր մէջն ալ գտնուէր քարակոփ
կմ արձան շինող ինչպէս ձեր մէջ կայ , գուք
ալ պիտի տեսնէիք շտու աւելի մարդիկ ա-
ռիւծէ մեռած , քանի թէ առիւծ՝ մարդէ
սպաննուած :

Հին տպէնը հերիւլէս անոսնով իրէինը ա-
ռիւծ իւ մեռացնէր էր . ասուր գարէ շմկած ար-
յունը շատ պէշ դրած էար , որ պէսնողնէը սիրա-
պանէն : Օրինակ է անսոց որ իրենց նախնեաց
մէծութեն վրայ իւ պարծին , և իրեն+ բանի իւ շահ
լուսնին :

Զի՞նչ օգուտ պարծիլը դործ զիւցազանց,
 Պահծալ ՚ի վերայ նախնեաց և ազանց,
 Յորժամինքն է զիրկ յառաքինութեց,
 Աննաման նոցին քաջութեանց՝ խելաց :
 Յամօթ սերնդոց անմիտ անարեաց,
 Որ նախնեաց զարարս համարին ինքեանց.
 Որով և լինին վեհափառ զարմին
 Վատիճան և աւարտ ազնիւ պերճութեց :

ՄԱՐԴԻ ԵՒ ԿՈՒ

Փոքր իւսաս ապիկարին
 Մեծ համարի ընդդեմ մեծին :

Թէ շաբ բան գոր յեռ+էն դուրին ,
 Տէ՛ նէ ինչը կ'ըներ մեծին :

ՃԵ .] ուն մարդու մըթև խածաւ . ցաւն
 որ խմացաւ մարդը անանկ անհանդիստ եւ
 ղաւ որ ուզեց բռնել և մէկէն ճզմել . ուս
 տի ձեռքն երկնցուցածին ովէս բռնեց՝ պիտի
 ճզմէր . լուն ըսաւ թէ՝ Մտմըտա՛ , որ
 ես քեզ միայն խածայ , դուն կ'ուզես զիս
 մեռցընել . ափառս ինձի . ան ատենը ես
 այս բանիս արժանի կ'ըլլայի՝ թէ որ ուզե
 նայի քու կեանքդ վերցընել : Պատասխան
 տուաւ մարդը . Եթէ ունենաիր կարողու-
 թի ընելու՝ անտարակոյս կ'ընէիր : Զայս
 ըսելով սխմեց մեռցուց :

Ուշտ ժամբ յանցանդ մը ճարդն ընէ այ դէմ,
Ած իւ սեպուի . վասն զի այ մեծութէն իւ լադուի
Աւըւ . Ան որ խարոջութիւն ունենար սպեղծողին
Դէմ աւելի լարութի ընեւո՞ ի ըներ . Անպետ գոր-
ծուը ուինը է . անոր համար օքինազանցները իւ
պարժանին լարուար :

Ահա հասուցումն արդար օրինին ,
Որ մահու սկատժէ խայթիչ փանաքին .
Փանաքի մարմնով այլ խայթն է ուժգին ,
Եթէ էր կարող զբաւէր զմարմին :
Օրինակ է այս օրինազանցին ,
Մարդոյն ընդդէմ կալ օրինաց վերին .
Որչափ այն է մեծ և մարդն է ընցին ,
Այնչափ մեծ յանցանիք ՚ի գործոց չափին :

ԿԱՔԱՆ ԵՒ ԱՔԱՂԱՂ

Թէ խիստ ինչ է անտանելի ,
Համբերութեամբ է տանելի :

Ուշտ դժուար իիսպ բան ըլլայ ,
Համբերութեամբ է տանելի :

Ճ. Արտիտէրը կաքաւմը կը գնէ ու կը դը-
նէ տանըքակին մէջ , զայն որտեսան աքաղաղ-
ները , որոնք չեն քաշեր ասանկ օտարական-
ները , վազեցին վրան ու կտուցքով ծեծե-
ցին . անկէ ետև ամէն օր ասանկ կը նեղէին
խեղճը : Ուստի կաքաւը քաշուեցաւ հաւնո-

ցին մէկ կողմը՝ տրտմած երբոր կուլար՝ աւ-
սաւ որ աքաղաղներն իրենց նախանձին հա-
մար իրարու հետ կը ծեծկուէին՝ ըսաց կա-
քաւը. Ահա ես ալ միոքս դրի որ ասկէ ետև
համբերեմ. որովհետև ասանկ կռուարար-
ներն երբոր իրարու միս կ'ուտեն այնչափ
կատղելով, ինչպէս կրնան ինձի հետ ա-
նուշութեր վարուիլ:

Կատառն է (քէրլեք) Առանցք. խռնարհ ըլլա-
լալօբինակ է համբերուին, որ ուրիշներուն նայե-
լու ինչ պահու իը մաինարէ, գիտաւուլ Աէ ամեն
հարտ մէի ժաշելին իը պիտի ունենայ:

Զիարդ դժնդակ բարք կռուասիրաց,
Կռփեն հարկանեն զընկեր բարեկեաց.
Երբ ոչ գտանեն զայլ ոք յօտարաց՝
Անհամբոյր դահիճ լինին իրերաց.
Իսկ յաղթողնոցին՝ սիրո համբերողաց
Որ զերթ ապառաժ անբեկ կայ յալեաց.
Որչափ հարկանեն կոհակք եզերաց,
Անդէն ընկրկեալ դառնան խորտակած :

ՃՊՈՒՌՈՆ ԵՒ ՄՐՁԻՒՆ

Որ ոչ գործէ յամարայնի ,
Ի ձմերան սովու նքթի :

Թէ արէնին բան լի հռգաս ,
Յետոյ աղջոտ ինչդժ իշ բաս :

Ճէ . **Դպուռը բոլոր ամառուան մէջ ուրիշ**
բան չէր մտածեր միայն թէ ձայնովը միշտ
կը զուտրճանար . այս կենդանին ձմեռուան
մօտ մեծ նեղութե մէջ գտնուեցաւ որ բան
մը չունէր ուտելու : Ուստի մտմբառալով թէ
ձմեռն ի՞նչպէս պիտի ապրի , գնաց մը ջորեն փոխ տայ .
Թէ որ , ըսաց , ինձի բան չի տաս , գիտնաս որ
իր անոօթի մեռնելս կ'ուղես . վ՛տ զի երգում
կ'ընեմ որ ամեննեին ապրուստ մը չունիմ
սլահած : Պատասխան տուաւ մը ջիւնը թէ՝
Ըատ գէշբան է ըրածդ . զի պէտք էր գալի .
Քը մտածելով ինձի պէս ընել . ատենով աշ-
խատիլ և կերակրով համբարները լեցընել .
Հապա դուք ի՞նչ կ'ընէք ամառուան այն գե-
գեղեցիկ եղանակին մէջ : Ես գիշեր ցորեկ
կ'երգեմ ըսաց ճպուռը : Ծաղը ընելովը
սաց մը ջունը . Իրաւ է որ դուք ուրիշ լաւ
բան մը չէք կրնար մտածել բայց միայն ուրա-
խանալ . ուրեմն ինձի մտիկ ըրէ , ինչպէս որ
սկսար՝ կատարէ այս սարին . որովհետեւ ժա-

մանակիդ կէսը ծախելը ես երգելու համար,
մէկալ կէսն ալ քեզ կը մնայ որ պար խա-
ղաս :

Ճպուճը է (Ճըռճըռ պէօճէին), որ օրինակ
է Շատարի և շաբախօս Խարդիանց, որ ասդին
անդին ծամանակինին կ'անցընեն դում բաներով.
յեպոյ կ'երեան սուրեներուն գլխացառութիւն կ'ը-
նեն որ պահնեն պիրենք : Ու որ լուն գիտէ, շա-
բան գիտէ, կ'ընեն :

Վայելուչ խրատ է անդործ ծուլին,
Որ դատարկ ծախէ զիւր կենաց բարին .
Այլ գայ ժամանակ դառն եղանակին,
Կարոտի այլոց ծաղը Եղեալ նոցին :
Զի՞նչահ սին ձայնիւ լնուլ զվայր օդին
Եւ դատարկ թողուլ զիւր տուն զիւր տեղին.
Զանահ ՚ի ժամուն գործել զպիտանին,
Ամբարեալ պիտոյս վասն ապագային :

ԱԳՐԱՒ ԵՒ ՈՉԻԱՐ

Զուարճութիւն անիրաւին,
Է վշտագնել զհեզահոգին :

Անդամյը կ'ուրախանաց
Երբ իսոնարհին չնաս իսուպաց

Ճը. կ'գուաւ մը խաղալով կը թռչըտէր ոչ
խարին բոլորակիը . և շատ անդամ կտուց-

քով ալ զարնելով կը զուարձանար : Ես
քեզ զուարձացընելու համար եղեր եմ, ը-
սաց ոչխարը . ինչո՞ւ համար միշտ իմ վրաս
կուգաս ու այս շանը վրայ չես երթար որ
կը նայի ոչխարները : Անոր համար, ըսաց
ադռաւը, ասանկ կ'ընեմ, զի քեզմէ շատ
անկէ կը վախնամ . դիտնաս որ ես առելի
աղէկ կը վարուիմ չարերուն հետ, քան չա-
րերը բարիներուն հետ :

Օրինակ է անզգամ մարդկանց, որ հեղահագի
մարդուն վրայ իւ խնդան ու ծաղը կ'ընեն, բայց
շաբ անգամ ըրածնին իւ գտնեն : Ու որ պահէ իւ
վախնայ, դուն անիէ մի վախնար . կ'ըսէ ժիւ-
սովան :

Ահա այս է դործ չար անիրաւին
Որ չարիս դործէ ընդդէմ խոնարհին .
Քանզի վիշտ հարուած առնել անմեղաց՝
Միակ զբօսանիք է չարասիրաց :
Արդ մի նմանիր դու անզգամաց,
Մի վասարեր լինիր անմեղաց .
Ճանա հետեւել բարուց խոնարհին
Որ խոնարհութեամբ տանի իւկ նեղչին :

ԿԱԴՆԻ ԵՒ ԵՂԵԳՆ

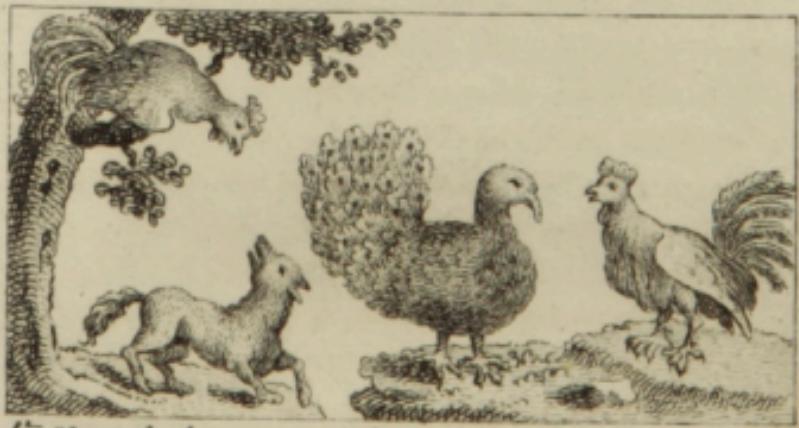
ՄԵծաբանին փոյթ հասանէ
Ծաղը լինել յիւր վեհ բանէ :

ՄԷ շար պարծից նէ ռոժով էս ,
Հով հը իս-գայ խեղճ ի՛շնէ ուն:

ՃԾ. Աաղնի ծառը կը խնդար Եղեգին վրայ
և նախատելով կ'ըսէր , թէ Պղափիկ հովէ մը
կը շարժիս , ես շատ կը խղճամ քու վրադ՝
Երբոր կը աեմնեմ ջրին քով տնկած , ուր
տեղ ուրիշ կերակ չես կրնար կենալ , բայց ե-
թէ դլուխտ ծռած տկար հովերուն առջին :
Ինձի նայէ տես ուր եմ բարձրացեր և
Բնչպէս հաստատ է իմ բունս և արմատս որ
սաստիկ հովէրու փոթորիկներու դէմ կը
դնեմ : Երբոր այսպէս կը պարծենար , յան-
կարծ փոթորիկ մը ելաւ եկաւ կաղնիին և
Եղեգին զարկաւ : Այս հովք որչափ որ փչեց
չի կրցաւ վնասել Եղեգին . որովհետեւ հովին
առջին խոնարհելով ուրիշ բան չեղաւ՝ միայն
թէ շարժեցաւ : Իսկ բոլոր վնասը կաղնիին
Եղաւ . վասն զի Երբոր խիստ դէմ կեցաւ
հովին ու կարծեց հաստատուն մնալ փո-
թորիկին դէմ , մէկ կատղած հովմը զարկաւ
անոր , և անանկ ցնցեց որ շրջեց պառկե-
ցուց ծառը : Եւ այսպէս ահա այս հպարտ
ծառը Եղեգին ոտքն ընկաւ որ այնչափ նա-
խատեր կը զայն :

ՃԹ. Կազնի և Եղեգն. ԿՇ. Ոզնի և Գայլ.

ԿՇ. Աղուէս և Աքաղաղ. ԿՇ. Աքաղաղ և. Հնդկահաւ.

ԿՇ. Գայլ և Ծունք. Համ կատու և Աքաղաղ.

լուրագ է մեծամեծ հարսուսպներուն՝ որ հպար-
պութիւն կ'անարգէն աղքաբները . Բայց շաբ ան-
գամ առան+ իրենց վիճակով հանգիստ իւ ժամ և
հարսուսպները աւլուրհետիւ հովերուլը իւ իրծանին
կ'իյնան :

Այս է պատուհաս ամբարտաւանին .

Որ խայտառակի յիւր հպարտ բանին .

Այն մեծաբանող ամբարձեալն յերկին ,

Տես իբր ՚ի հողմոց շրջե ՚ի դետին :

Քանի մեծատունք նման են սմին ,

Անարգեն զաղքատն պանծան ՚ի բաղդին .

Բայց ՚ի դալ հողմոց հողովեալ անուին ,

Խոնարհք կան կանգուն ինքեանք կործա-

(նին :

ՃՈՐԻ ԵՒ ԳԱՅԼ

Որ դուք փորել այլոց ջանայ ,

Ինքն սահեալ ՚ի նոյն մնայ :

Ունիւ ժորէ ժոր ուրիշնին ,

Ինչը կ'իյնայ մէջ ժորին :

Կ. Պայլը կը աեմնէ մէկ ջորի մը որ խոտ
կ'ուտէր դաշտին մէջ . մէկէն պիտի յափըշ-
տակէր զայն . բայց երբոր տեսաւ ջորիին
զգուշութիւն և հասակին զօրութին որ կը ը-
սար ինք զինքը պաշտպանել՝ միտքը դրաւ-
թէ ալ լաւ կըլլայ խորամանկութիւն ձեռք
ձգել քան թէ ուժով : Աւստի շուտ մը մօտե-

ցաւ անոր և զինքը խիստ վարպետ բժիշկ
ձեացընելով ուզեց իրեն դեղընել : Ես
ըսաց , անանեկ վարպետ էմ որ եթէ ունիս
հիւանդութիւն մէկէն կ'առողջացընեմ : Իսկ
ջորին , որ վախ ունէր անկէ , պատասխանեց
թէ Դուն զիս մեծապէս կ'ամըցընէիր , թէ
որ կամենայիր հանել ինձմէ մէկ փուշ մը
որ խոցոտեր է ոտքս : Զայս ըսելով վերցուց
ետեւ ոտքը ցըցուց դայլին : Իսկ դայլը որով
հետեւ ուրիշ բան չէր ուզեր միայն յարմար
ժամանակ կը վինաըռեր որ ջորիին վրայցաթ-
կէ , մօտեցաւ անոր . և երբոր սկսաւ նայել ,
ջորին անանեկ կից մը զարկաւ դայլին որ
քիթը բերանը ճզմեց փախաւ : Ան ատենը
դայլը բոլորովին արտմած ըսաւ ինքիրեն .
Արժանապէս այս բանն ինձի եղաւ . ոկտք
էր որ բժշկութիւն ընէի ես , որ ուրիշ բան
չեմ բայց միայն մսագործ :

Արթուր իւզիւ որ անդգամ մարդու յետ + լի-
նիս . և Ան ընկար , նայէ որ խէց մը բանեցնե-
լով անդգամին յետէն ակագիս . վասն զի մար-
դու պէնդն է իւզն խէցը :

Քանի՞ դիպաւոր այն անզգամին
Կրել զայս չարիս զոր նիւթէր նմին .
Քանզի վրիպանիք խորամանեկ չարին .
Չարաչար լինի՞ ըստ առակողին .
Այս դաժան բնութեան է քանասարին ,
Պնդել զհետ այլոց պատառել մարմին .
Որչափ ոք ցանկայ զայլս կեղեքէլ ,
Այնչափ և յայլոց կը զարժանին :

ՎԻՇԱՊԻՔ

Բազում դլուիք և տանուտեարք՝
Ե՞ն իրերաց խափանարարք :

Թէ դան ճը մէջ շաբ գլուխ իսայ ,
Տանը բանը շաբ գէւ ի՛ւսւոյ :

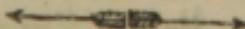
կա ։ Երկու վիշտակ կ'ուղէին ցանկէ մը
կամ վշտատեղէ մը անդին անցնիլոր աւելի
խիտ (սըն) ըլլալով արդիլեր եր անոնց ձամ-
բան : Մէկ վիշտակն ունէր մէկ դլուխ մը
և շատ պոչ . մէկալը մէկ պոչ մ' ունէր և
շատ դլուխ : Այս ետքինը բոլոր ուժովը
ջանաց՝ չի կրցաւ անցնելու . վասն զի շատ
պլուխ ըլլալով մէկմէկու արդելք կուտային .
ուստի ուրիշբան չի կրցաւ ընել բայց եթէ
մէկ ծակ մը բացաւ , որ մինակ մարմինը հա-
զիւ կրնար անցնիլ : Իսկ մէկաւ վիշտապը քիչ
աշխատանքով բացաւ իր ձամբան . վասն զի
մինակ դլուխը բացաւ ծակ մը հանգստութե-
անցաւ ու քաշեց պուշերն ալ անկէ անցուց .
և անանկ լաւ ըրաւ որ անցան անկէ դլու-
խը , պոչերը և բոլոր մարմինը :

Խըրափ ըլլայ ամենասն , որ պնէընան մէջ նը-
իւ մէծ և շաբ գլուխ լընէն որ իբաբու լի-
հասնելով իւսւուն պառնը : Թէ որ մէկ բանին գլո-

Հանուց մէկ ճարտ ըլլայ ամեն բան իսրգի դնելը .
Բուշըն իրեն հնապահ ի' ըլլայ , և բանը դիրքին
առաջ ի' երթայ :

Տես զիարդ բազում գլուխք մի մարմնին
Են արգելք միմեանց 'ի գործ պիտանին .
Զի իւրաքանչիւրք են ինքնագլուխ ,
Ոչինչ վճարեն՝ մնան անգլուխ :

Այս օրինակ է իշխանաց պետաց
Որ տիրել կարծեն անկախ յիրերաց .
Բայց երբ չեն կարգեալընդ միով գլխով
Են բազմագլուխ անբաժ 'ի բարեաց :

ԿՐԻԱՅ ԵՒ ՆԱՊԱՍՏԱԿ

Աշխատութեալ միշտ շարունակ
Յաղթէ տռնու ըզյաղթանակ :

Թէ անհանգիստ ջանաս հոգինիս
Ամենէն շադ դառն իւ շահիս :

Կը . () ը մընապատուակը կըխնտար կրիայ .
ին վրայ , ու երեսը կը զարներ անոր խիստ
ծանրաշարժութելը : Եկո՛ր , ըսաց , կրիան
դաշնիք (պէս) բռնենք . Ես քեզմէ շուտ կը
համնիմ այն ծառին՝ որ տնկած կը տեսնես
արտին ծայրը : Պատասխանեց նապատուակը
թէ Մէկ կրիայ մը ի՞նչալէս սիտինապատուա
կին հետ վազելու ելլէ , քու խելքդ դարձեր
է Եղբայր , գնահ բանդ : Այս կարգէ դուրս
բանին զիս հրամցընելէդ սուաջ պէտք եր

մտմրտալ, թէ Ես չորս անդտմցաթկեմայն չափ ճամբայ կ'ընեմ, որ գուն չորս շաբթուան մէջ չես կրնար ընել: Հոգ չէ, ըսաց կրիան . և ատեն չի կորսընցընելով սկսաւ երթալ: Իսկ նապատօտակն առանց հոգալու թողուց որ կրիան առաջանցնի, երբեմն խաղ կ'ընէր, երբեմն ետ կը գառնար, և խոտուտելով կը զուարձանար. ինքիրեն կ'ըսէր թէ Ես ապահով եմ, որ կորսընցուցած ժամանակս՝ շուտով կրնամ շահիլ. սակայն կրիան միշտ առաջ կ'երթար: Երբորտեսաւնապատակը թէ Երկու մատ մնացեր է, որ կրիան հասնի ծառին, շուտ մը ցաթկեց ու կայծակի պէս վազեց. բայց բանը բանէն անցեր էր. վասն զի կրիան հոն հասնելու վրայ էր. և ինչ որ ըրաւնապատակը չի կրցաւ, կրիան առաջ հասեր էր. և այսպէս կորսընցուց իր դաշինքը:

Կրիան այսինքն (թօսպաղին) օրինակ է աշխարհաւոր մարդուն որ մշտ աշխարհելով որչափ իւղաց ըլլայ առաջ կուգայ: Իսկ նապատական է օրինակ անհոգ մարդուն, որ ծոյլ ապէնն անցընելով, ուրիշները կուգան զինուը ի'անցնին՝ ինքն անանէ իւ հոյ: Ամիեն բանի յաղթող է աշխարհաւորինը, կ'ըսէ գիւղիստան:

Ահա տեսարան ինքնահաճ հեղգին

Ինքնապանձ խոտէ գնացս օտարին.

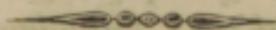
Բայց նա անվաստակ դոլով յիւր ուղղին,

Յաղթէ հասանէ իւր նապատակին:

Քանի պտտկառանք այն գանդաղկոտին,

Երբ ինքն է մեղկեալ, այլք յառաջ ձդին.

Զի՞նչ օդուտ ոստնուշ լեռնէ ՚ի ըրբն ,
Զի աշխատասերն հասանէ կիտին :

ՈՉՆԻ ԵՒ ԳԱՅԼ

Ոչ վայրապար բաշխէ բնութիւն
Իւրաքանչիւր զէն զօրութիւն :

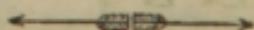
Ինչ որ ունիս աղեկ պահէ
Ու գործածէս նըբոր պէտք է :

Կէ. Ո՞ւ էկ գայլ մը կը հանդիսի ողնիին , և
շատ անօթի ըլլալով առաջ կը վազէ որ ուտէ :
Խսկ ողնին տեսածին պէս զայն՝ վրայի վշե-
րը մէկէն շտկեցուց : Գայլը կատղելով չէր
գիտէր ուր տեղէն բռնէ . ուտտի խորաման-
կութք ըսաց անոր , Եթէ կամենաս քեղմէ
հանելը ուրայս վշերը՝ շատ աղուոր կ'ըլլաս .
վասն զի ասոնք զքեղիսիտ գէշ կ'երեցընեն .
ինձի մտիկ ըրէ ու ասկէ ետև նետէ զա-
սոնք : Աստուած ընէ , ըսաց ողնին աւելի
շտկեցընելով վշերը , բարեկամ , թէպէտ
այս վշերս զիս գէշ կ'երեցընեն , բայց շատ
լաւ կը ստաշտանէն քու ձեռքէդ :

Անչին է (քիվրի) . ասոր մէկ գէստիւ կայ շան-
սէ , ու ժերը իւնետէ կ'ըսէն նշնամին իւն զար-
նէ նետի պէս : Օրինակ է խահէմ մարդուն որ
մայն իւ աղահովութիւնը իւն նայի և ամենենին

Հարիվ խօսէ մարի ւընէր, որ չետա մը լդայ,
իրէն :

Խրատէ առակս զգոյշ կալ յանձին,
Զթափել զզէնս բանիւ խարդախին .
Զի նենգել ուտել է խորհուրդ նորին
Ոչ թէ կարեկցիլ իբրև մտերիմ :
Արդ մի ասլահով կար ընդ թշնամին
Եւ մի հետեւիր խորհրդոց նորին .
Զինեաց հանձարով ընդդէմ ոսոխին ,
Զի զէն մարդոյն է հանձար ընածին :

ԱՆՈՒԻՍ ԵՒ ԱՔԱՂԱԴ

Որ ոչ ումեք բարի առնէ
Յայլոց բարիս ոչ տեսանէ :

Մէին որ ճարտու բարի ւընէ ,
Ուսիմո բարի պիտի գոնէ :

Կր. Ազլուէս մը շատ հաւեր յափշտակէ .
Ըն ետև վերջապէս ընկաւ որոգայթին մէջ
որ հողագործ մը լարեր էր անոր համար տա
նը բակին մէջը : Երբոր անօդուտ կ'աշխատէր
և կը ջանար որ ազատի , տեսաւ աքաղաղ մը :
Ե՛զբայր, ըսաց, զգոյշ կեցիր, կ'երդուընցը
նեմքեղոր զիս չի յայտնես . Թէ որ կ'ուզէս
ինձի հարկաւոր և մեծ ծառայութիւննելու ,
վաղէ շուտով գնաւ խմացուր աղուէսներուն
իմ գլխուս և կած վտանգը և ըսէ իրենց որ

Կաղացեմ գան զիս առկէ ազատեն : Խակ ա-
քաղաղը դոցեց իր սրտին մէջի եղած ուրա-
խութին որ կարենայ վրէժ առնել անկէ .
Երդում ըրաւ անոր խորհուրդը լաւ պահե-
լու և ամ կերպով դրած պարտքը կատա-
րելու . բայց շատ հեռու էր խօսքը պահե-
լէն . վասն զի վազեց գնաց շխտակ տանտի-
րոջը պատմեց բոլորը . ան ալ մէկէն եկաւ
բռնեց սպաննեց աղուէսը , որ մեռնելու ա-
տենը լալով կ'ըսէր . Այս գլխուս , պէտք էր
որ ես օգնութի խնդրէի աքաղաղէն , որուն
այնչափ հաւերը խղզեր եմ :

Պէտք է յաջողութեան մէջ բարեկամ սունդնալ
ամենառն բարերարութի շնելով , որ յախորդութէ
մէջ ինչն ալ գունէ : Ասոր համար Աղետանոր
թագառուրը ի՞շուէր նէ Ամէն բանեն վէր հաւաքա-
րիմ բարեկամն է :

Ահա գեղեցիկ պատուհաս չարին

Ոյր գործն է լարել թակարթ ընկերին .
Հուսկ յետոյ և ինքն ՚ի նոյն թակարթի ,
Ազացէ զնա գալ օգնել նմին :
Քանի լրբութի ժամ խօսնակին՝
Ոյր ծծէր զարիւն թէ էր ՚ի ձեռին .
Որսկէս յօտարէն նպաստ ոք յուսայ
Երբ այլոց բարի չարար բնաւին :

ԱՂՋԻՒՄ ԵՒ ԿԱՏՈՒ

Պատիր հանձար խորագիտին
Ոչինչ զօրէ օդնել նմին :

Ըստգէտ մարդի շաք բան կ'ընէն ,
Բայց դեռ իս-գայ ո՛ւ բան ընդուն :

կե . Աղուէսն ու կատուն միատեղ ձամբ
բորդութիւն կ'ընէին . երթալու ատենը սկսան
խօսիլ զանազան բաներու վրայ . վերջապէս
աղուէսն ըստց մէկալին . բարեկամ քու-
կին քիչ մոտած ելուդ համար պարտական ես
որ յայտնի խոսառվանիս թէ իմ միտքս բա-
րակութեամբ որչափ գերազանց է և խելքս
քուկինէն շատ վեր է : Պատասխանեց կա-
տուն . ես կ'աւտամ . բայց կաղաչեմ՝ նայ-
ինք ի՞նչ օգուտ այն քեզի կրնայ ընել հիմա .
կը տեսնէս որսորդին երկու շներն որ շխտակ
մէր վրայ կուդան ինչպէս ինձի կ'երենայ :
Ահա թէ որ չեմ սխալիր , քու խորաման-
կութիւնդ պիտի ըմբցնեն . ինձի որ հարցը-
նես՝ ահա իմինս . իմ ունեցածս մինակ այս
է որ բոլոր քուկին ունեցածներէդ լաւ կը
բունեմ : Զայս ըսելով ցաթկեց ծառին ծայ-
րըն ելաւ . իսկ աղուէսն որ այնչափ յաջող
էր այս բանը չգիտցաւ ընելու , և թէպէտ
շատ անգամիր հնարքներովը խաղցուց ար-
դիւց շները և քսան անգամ առաջներնէն

փախաւ . բայց փուռք եղաւ . վարդ զի վերջաւ .
սլէս չի կրցաւ ազատիւ , բռնեցին զինքը
սպառռեցին :

Միւս ջանաւ ու շիպակի ճամբարէն լեռնեւ . Հ
ւի որւսի խորանանի ըլլաս , + եղմէ խորանանիւ
իայ , և արեն ի՛ըլլաս ու շարգիւռ-թիւ + եղմէ ան
հը չի իւնար ընեւ : Կ'ըսւն գիտունները , Ան աս
մէծ յիշարութիւ է պարծիւ խեցին վըսա :

Զիահրդ անիրաւ սպարծանիք հպարտին
Որ ազատ պանծայ ընդ հանձար անձին .
Բայց երբ ժամանէ արկած իւր բաղդին՝
Անդէն նանրանան այն սպանծանիք չնչին .
Պանծալի խմաստ գոյ յառաքինին
Որ խմաստութիւ փայլէ 'ի բանին .
Ոչինչ յեղեղեալ յարկածից բաղդին ,
Ոչնաեմացեալ 'ի մահու անուին :

ԱՐԱՂԱՆ ԵՒ ՀՆԴԿԱՀԱՒ

Սիրտ նախանձու տանջի համայն ,
Է իւր ինքեան տանջանարան :

Թէ լեւ գանիր այլոց գործին ,
Նայէ լընեւ դաւն աւելին :

Կիւ . Աքաղաղը բնութիւ նախանձու է .
բայց հինառւ աքաղաղին հետ բակին մեջ

միատեղ կը վարուելին . որ մը տեսաւ որ վերցուց վետուրներն ուռեցաւ մէկալ հաւերուն առջին . այս բանին աքսողազը կասկած դնաց ու ըսաց անոր . ‘ՆԵՇՆԳԱՎՈՐ’ պարապար բան չէ՝ որ գուն խմ հաւերուս առջին վետուրներդ վերցուցիր . առանց կարծեաց կ'ուզես իրենց հաճոյ ըլլալ , և ինձմէ զանոնիք հանել : Ան ալ պատասխան տուաւ , Բան մը կ'ըսես որ ամենելին մաքէս ալ չէ անցած և անմտութեա տաքցեր ես : Ինչո՞ւ համար չես կրնար քաշել որ ես հաւերուդ առջին վետուրներս ուռեցընեմ . հապա ես կը համբերեմ որ գուն երբոր կ'ուզես խմին հաւերուս առջին միշտ կ'երգես :

‘Սախանչը անանի անարդ ախտ է որ իւ ԳԸՐԳԱԼԵՅՆՆ ուրիշին բարսուեանը վրայ . սասպինախանչնուց լի իրար տաշն ուրիշին գեղեցիւնիւ , գեպունիւ և ամէն բանը . լուսնը որ իւնն հասահար ըլլան , և ասով մշտ սիրու իւ իւծէ գում իւծիւներով ագաղաղին պէս :

Անյագ է նախանձ ըստ անսուտ վճռի

Որ բունեալ ’ի սիրտ սպառէ զոդի .

Մաշի ընդ յաջող բաղդը ընկերին ,

Զի սպատիժ նորա է այլոց բարին :

Ուսիր կենակցիլ քաղցը ընդ ընկերին ,

Եւ մի նախանձիր ընդ գործըս նորին .

Զի ամօթ մեծ է թողեալ զիւր գերան ,

Ընդ օտարս կագել ըզշիւղը ական :

ԿՈՎ. ԵՒ ՇԱԽՆ

Չարակն հիւծի ընդ բաստ մարդկան
Յոր ինչ հայի սիրան է դաժան :

Ծառիալցն այլոց բան չի կամիր,
Թեղուն իրեն բան չի պահանիր :

ԿԷ. Պուն մը պառկեր էր խոտի դէզին
(Եւրօնին) վրայ, կոնիս ալեկաւ քիչ մը խոտու-
աելու որ անօթի կը մարէր . բայց շունն ար-
դիլեց ու ակռաները կը ճըտելով կոնին դէմ
ցաթկեց : Ո՞վ նախանձու կենդանի, ըսաց
կովը, ինչ ես կատղեր ու չես կրնար քա-
շել որ քիչ մը խոտ ուտեմ, որովհետեւ քեզի
ամենեփն հարկաւոր չէ :

Օրինակ է լաբանութե որ ռուբիչին աղեկու-
թիւ լսուեր, ու գեշ ալուն իւ նայի ռուբիչին :
Փիւլուտայ, մը դէստու ասանի մէկը դրաստմ, ըսաց
թէ այս մարդուս իամ գեշ բան մը պապահած է,
իամ թէ ռուբիչին աղեկութիւ մը եղած է :

Ո' վեարդ չարակն ըզտիւ զերեկուն,
Առ չար նախանձու կաղկանձէ անքուն .
Զի երբ աեսանիէ զընկերն ՚ի բարին ,
Իւր մաղձ դառնութե զեղանի յարիւն :
Մի՛ ուտեր ըզհաց ասէ խմաստունն ,
Ընդ վատ չարակնին բարեաց թշնամոյն .

Զի հաճոյք նորա՝ զրկեն քոյդ սեղան
թէ և ինքն յագեալ ննջէ խոր 'ի քուն :

— առաջ քըսաւ —

ԲՈՒ ԵՒ ԹՌՉՈՒՆՔ

Որ զայլս ատէ յայլոց ատի ,
Իբրև ըզբու ընդ մութ շրջի :

Դոսն ուրիշն ինչ որ ընեն ,
Ուրիշներն պայն իւ գունեն :

ԿԸ. Առւ թռչունը կը նայի որ ընդհան-
րապէս բոլոր թռչունները զինքը կ'ատեն ,
սաստիկ նեղութէն կը քաշուի կաղնի ծառին
խոռոչին (Խօհու-Խին) մեջ կը նստի . ու ալ չի
համարձակիր ցորեկը դուրս ելլելու , միայն
դիշերը կ'ելլէ : Մէկ անգամ մը դիպուածը
բերելով ցորեկն անկէ դուրս ելաւ . բայց
բանը շատ գէշ եղաւ . վասն զի թռչունները
զայն տեսածնուն պէս ամմէն կողմէն վազե-
ցին վրան թափեցան , և յետոյ մեծէն մինչեւ
պզտիկը սկսան զուարձանալով ծեծել զայն
կտուցքով . և այնպէս հալածեցին :

Բուն այսինքն (պայդուշը) միայն մուն պէտք
իւ նույն , և գիւնը բան ի՞որուայ ի՞ուպէ . ուստի
խոռարասնէր ըլլալով նմոն է ապեցոյ մարդուն
որ միշտ ուրիշը ապէւշը ամմէնդնաւ պինչը ի՞ապէն :

Այս օրինակ է ատելի անձին
Որ զանխուլ կրծէ զսիրտ ընկերին,
Որով յամենից կրէ զարժանին՝
Զրկեալ ՚ի լուսոյ՝ շրջի խաւարին։
Քանի՞ վայելուչ սիրել և սիրիլ,
Օտարաց համայն ցանկալի լինիլ։
Զի՞նչ հանդիստ չարաց ատել և ատիլ,
Հալածեալ իսպառ ՚ի մթան թաքցիլ։

ԳԱՅՆ ԵՒ ՇՈՒՐՔ

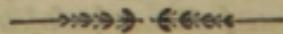
Որկրաժետին միայն թակարժ
է կերակուրն եղեալ՝ ի կարի:

ԱՀԱՅ ԿՐԵՑԻՆ Ա-ԳԵԼ ՍԱԽԱ, ,
ԻՆՉԸ ԷԵՐՊԻ-Ր ԱՆ-Ր ԿՇԱՐ :

կթ . Պայլմը հեռուէն կը տեսնէ երկու
շուն որ իրարու հետ կոխւ կ'ընէին . կոխն
որ աւելի տաքցաւ՝ մտմշտաց որ երթայ
մօտենայ անոնց և երբոր իրարու վրայ ել
լն՝ դիւրութք զանոնք յափշտակէ : Այս
խորհրդով չիտակ անոնց քովը վազեց . բայց
հակառակը եղաւ . վասն զի շներն այն կէ-
տին հաշտուեր էին . դայլն որ մօտեցած տե-
սան՝ շատ ուրախացան , և յետոյ երկուքը
միաբան վազեցին ընկան դայլն վրայ պատ-
ռեցին :

Ուրիշամուն կորուսագը միզս իւրակեն կ'ըլւա :
 Եւ զի շատ սուպէւը շատ հիւանդութեց պապճառ
 ըլւան ՚ի զար , շատ ժորիսութեց մէջ յգէւըն վեր-
 ջապէս գլուխիւ կ'ուսպէ գայլին եղածին պէս :
 այսպէս կ'ըլւան ուրիշ ախտի երևէ եղուներն աւ :

Ահա անհամբոյր բարք գաղանային ,
 Յայլոց գիտութեց հանէ զիւր բաժին .
 Քանի՞ շահասէրք համանման սմին՝
 Կռուողաց բարիս գրաւեն հեշտին :
 Բայց արդարութիւ չժողունոցին ,
 Փութով հասանէ կշիռ ՚ի ձեռին .
 Տոկոսիս արդար սլահանջէ կրկին ,
 Եւ անդէն մատնէ ժանեաց ոսոխին :

ԱՐԾԻՒ ԵՒ ԱԳԻԱ

Որ յանդգնի գործել մէծ ինչ ,
 Նշաւակի լինի ոչինչ :

Չեռտ մէ զարնէր մէծ բաներու ,
 Կը պապահիս ու օրերու :

Հ. Արծիւնինջաւ ոչխարի մը վրայ , ու ա-
 ռաւ վեր հանեց . զայն որ տեսաւ ագռաւը
 ինքիրեն ըսաց . Միթէ ես ալ չեմ կրնար ը-
 նել ասանկ մէկ բան մը : Զայս ըսելովթը-
 ռաւ դնաց մէկ գէր ոչխարի մը վրայ . բայց
 շատ հեռու մնաց արծիւին ըրածէն . վասն
 զի անանկ ոչխարին բրդերուն փաթտուե-

յաւ, որ չի կրցաւ ազատել. մնաց անանկ ոչխարին վրայ : Երբոր կը շարժէր որ ազատի՝ հովեւն իմացաւ, վաղեց եկաւ բռնեց դրաւ վանդակին (Խաքէսին) մէջ, տուաւ աղոցն որ խաղան :

Օրինակ է յանդուգին մարդու . որ ո՞նչը մասնշալով ինչ որ պէսնէ՝ իարծէ լէ ինքն աւ իրնայ չնել . բայց երբոր վասնգի մէջ լ'ինի . առենց ի՞մանայ ինչ ըլլաւը :

Խրատ է այս գործ յանդուգին յիմարին ,
Որ ո՞չ ճանաչէ զոյժ և չափ անձին .
Ի գործ մեծագործ միսիլ յանդգնի ,
Մինչև 'ի նելքոյ Ճմլի ծանրոցին :
Պիտանի յաւետ իմացականին ,
Ճանաչել զիւր կար և ոչ հզօրին .
Քանզի հզօրաց գործն է մեծ ագործ ,
Չնչին և թեթև է գործ տկարին :

ԿԱՏՈՒ ԵՒ ԱՔԱԴԱՄ

Զրկողութիւնք անզգամին ,

Սուտ պատճառք արդար դաստին :

Չուսագործ ճարդն ինչ որ ընէ ,

Զինու սուսպիլ արդար կ'ընէ :

Հա . Աստուն բակը կը մօնէ , և հոն տես-
նելով աքաղաղմը վթան կը ցաթէկէ , ձանկովը
կը բռնէ որ իրեն ընէ մէկ լաւ կերակուր մը :
Ինչո՞ւ համար ասանկ կ'ընես ինձի , ըսաց
աքաղաղը . ամենսին չեմ յիշեր թէ քեզի օր
մը գէշութի ըրած եմ որ արժանի ըլլամ ա-
սանկ սպաննուելու քու ձեռքէդ : Պատաս-
խան տուաւ կատուն հանգիստ ձայնով մը .
Թէ որ օրինաւոր բան մը չի գտնեմ քեզմէ
արտընջալու , և չի պատժեմ քուկին գողու-
թիներդ որ տեսած եմ , պարտական կը մնամ
Այ առջին , ովք անօրէն դուն չես որ ամէն
օր կ'երթաս տիրոջդ արտին մէջ կը պարտիս ,
որ ցանած ցորենն ուտես . մահու արժանի
ես գուն ըսելով , խղդեց կերաւ :

Զիւշութի ընուշ մէյ սուսպատճառ-
յը իւ գունէ որ ըրած բանը արդար երեւայ . և
Դրւած աղուանդ ընէս , սէրպը ւի կակընար . Հո-
վի մայն իւ ջանայ որ ուրիշը շրիւտը երեն չա-
հունէ , չէ նէ յանցանդը գնեն :

Այսպէս և զրկողք զինքեանս համարին
Արդար դատաւոր լինել տնանկին .
Սուտ պատճառանօք խաբեն ըզմարդիկ ,
Սակայն չիք խաբել յանխաբ ատենին :
Ուր յայնժամ երկար պատմութեք բանին ,
Եւնըրին պատճառ փաստ փաստաբանին .
Անդ ճշմարտութին անցեալ 'ի բեմին՝
Պահանջէ համար գործոց զրկողին :

— 300 —

ՀԱԻ ԵՒ ԱՐՏԱՎԱՐ

Գործ խոհական հասուն մատաց ,
Զփոքըն ընտրէ յերկուց չարեաց :

Բարի ծնողչ զաւիին սիրուն ,
Գերի իշլան օպարնէրուն :

Հը . Հաւ մընոր հանած ձագերը կ'առնէ
կը տանի արաերուն մէջ , և իր տեղէն շատ
կը հեռանայ . երբոր անհոգ կը պարտեր , ա-
հա բազէն հոն երեցաւ , և մէկէն պատրաս-
տուեցաւ որ ինչնի ձագերուն վրայ : Ան ա-
տենը հաւն ինչ որ կրնար ընել ըրաւ որ տ-
զատէ ձագերը . մինչև վախաւ ազատեցաւ
մէկ ապահով գոց տեղ մը որ մօտ էր , և հոն
գտաւ մէկ վանդակ (խաֆէն) մը , մտաւ ձա-
գերովն անոր տակը պահուեցաւ : Խոկ երկ-
րագործը տեմնելով զայն շուտ մը վազեց
բռնեց հաւը ձագերովն առաւ տարաւ : Բայց
հաւին միիթարութին այն էր որ գոնիէ ձա-

գերս ազատեցի կ'ըսէր անողորսի թշնամւոյն
հանկէն :

Ինչպէս որ հաւը առաս-էլ կամեցաւ գերի ըլ-
լաւ ժան թէ յագնէը բազէին յետը յգնէւ, ա-
սանի աւ ծնողս ու ու է իրենց զա-կըներն անանի
նային որ թշնամւոյն և լար ընկերներուն յետը
վիյնին վիրասուին լարաւար :

Այս օրինակ է խոհեմ ծնողին , ով առաջ ու
Որ պահէ զորդիս 'ի ձեռաց չարին .
Յանձն առնու գերի լինել օտարին ,
Զի մի այն անմեղք մահու մատնեսցին :
Եղուկ ծնողաց որ անհոգ նստին ,
Մանկուք մատնեալ կան առ չար ընկերին
Զորս 'ի խոր խոցեալ զանազան ախտին ,
Կերակուր առնէ անյագ գազանին :

ԿԱՊԻԿ ԵՒ ԹՈՒԹԱԿ

Որչափ ճարսլիկ խաբողն իցէ ,
Սուտն անդէն զինքն յայտնի առնէ :

Ճըսդ և մայ վարդէպորդուն ,
Հուլիս կ'երթայ մնւ իրիկուն :

ՀՇ . ()ը մը կապիկն ու թութակը մու-
ծեցին որ բանական ըլլան , և խելքերնին
Դրին որ զիրենիք մարդ ձւացընեն : Կապիկը

կարծէր թէ մարդու լաթ որ հագնի՝ մարդ
կ'ըլլայ, թութակն ալ կարծէր թէ մարդու
պէս որ խօսի կ'ըլլայ մարդ: Ուստի կապի-
կը լաթը հագաւ, իսկ թութակն ալ քանի
մը խօսք սերտեց. յետոյ երկուքը միատեղ ե-
լան իրենց բունէն գացին բազմութե՛ մէջ
(բառաշը) երեցան: Տեսնողը մէկէն կը խա-
բուէր. բայց որովհետեւ կապիկը բան չէր
կրնար խօսիլ, և թութակն ալ միշտ մէկ բան
մը կ'ըսէր, շուտ մը խաբէութե՛ր յայտնի ե-
ղաւ: Եւ այսպէս որոնք առաջուց իրաւ-
մարդ կարծեցին զանոնք, քիչ ատենէն ետև
ինչ ըլլալնին հասկըցան վորնտեցին:

Յիմաբ և իւշ ճարտը խոժէ Աէ հագու-
սով և ճարտու մէջ ճանելով երեւելի ի'երեւայ,
մարտէ Աէ Եր շարժուածուն ու խօսու մէկէն Իւ
շատը ի'իմացընէն:

Խրատէ առակո գոհ լինել յոդին,
Մի խաբէութե՛նմանել վեհին.
Զոր ինչ ետ բնութե՛ այն է բուն անձին,
Որ ոչինչ իւկը փոխի բնաւին:
Զինչ շահ ըզգեստուք ծածկել զարտաքին,
Բարեձե կեղծիլ 'ի զարդ օտարին,
Երբ ներքին նորա անկիրթ իբր անբան,
Վաղ խայտառակէ զանիմաստ հոդին:

ԳԱՅԼ ԱՂՈՒԵՍ ԵՒ ԿԱՊԻԿ

Յաջողամիտք յանհնարինս՝
Զելըս իրաց հեշտ հնարին :

Գիրուան մարտը երբուր ուղեւ,
Ամեն բանին մար իւ գունէ :

ՀՇ. Կայլն ու աղուէսը կապիկին առջին
հակածառութի կ'ընէին իրարու գէմ։ Գայլն
ամբաստանութի կ'ընէր թէ աղուէսը գող-
ցեր է իմկերակուրս։ Ան ալ կ'ուրանար թէ
սուտ է։ Իսկ կասլիկն՝ որ կը ճանչնար եր-
կուսին ալ բնութիլը, մեծ տարակուսան-
քի մէջ ընկաւ թէ որուն հաւատայ։ ուս-
տի միայն ասանկ ազատեցաւ։ Երկու կողմն
ալ շատ հակառակութիւն ընելէն ետեւ,
պարտք դրաւ իրենց որ չի խօսին, և ասանկ
պատուիրեց անոնց։ Ո՛վ դայլ, կը սպար-
տաւորեմքեղ, որ հատուցումընես, որով
հետեւ գուն աղուեսէն կը սպահանջէս զայն
որ քեզմէ բան մը չէ առած։ և գուն ալ ո՞վ
աղուէս պէտք է որ հատուցումընես։ վա-
զի կ'ուրանաս պարտքդ գայլին որ գող-
ցեր ես։

ԱՆԻՆԾ ԷՆ անսնդ որ գիրութիւն բանի պէտ-
ք տնելով լըն ալիստիր զահէլներնան բան սոր-

Հեղշնելու . Հե շի գիտուն հարդը ամսէն բակին
ձամբան գրնելով անօթի չի հար , և ամսէնուն
առջին յարգութիւնների : Իստապութիւն է նմա-
նութիւն այ , իշուէ իմաստուն հը :

Այս իմաստուց է և ոչ անգիտին
Գտանել հնարս յանհնար դատին .
Զի երբ խորամանկը ընդ միմեանց վիճին ,
Գործ է գտանել անշուշտ ըզմիջին :
Ահա աստ յայտնի միտք հանձարեղին ,
Որ շահի զարտ վիճողաց կրկին .
Ուսիր ընդ գիտուց նստիլ կենակցել ,
Հանձարոյ նոցին բաժանորդ լինել :

ԱՆՈՒԻՍ ԵՒ ՄՈՐԵՆԻ

Է ազգային օրէնք բնական
Պատուել ըղհիւր զօտարական :

Մարդ իւռել տէմ լապ գէւ բան է ,
Ու հիւր օդար լի մէծարէ :

Հէ . Ո՞էկ մարդ մը աղուեսին ետևէն ըն-
կաւ որսալու համար , ան ալփախտ գնաց
մորմենիին մէջ մտաւ սլահուեցաւ , որպէս
զի կարենայ աներևոյթ ըլլալ հալածողին
տեսութէն . բայց նայեցաւ որ մորմենիին
փշերը փան գլուխը պատռեր են՝ ըսաց
ինքիրեն . այս ինչ անխելքութիւն է իմին
ըրածս որ այս անզգամին ասլաւինեցայ .

Ճ. Աղուէս և Սորենի: Տղ. Մարդ և Կուռք:

Ճ. Ուրուը և Ղումին: ՃԵ. Հերմիս և փայտահատ:

Ճ. Կթիաց և Արծիւ: Հ. Գորտ և Աղուէս:

ո՞հ այնչափ արիւն թափեցի հոս որ չէր
կրնար որսորդն այնչափ հանել ինձմէ :

Առբժնին օրինակ է անդգամ մարդկանց որ
օքարտիանին ըեւ ո-ղեր պատիւ ընեւ . Բայց ամեն
ադաց մէջ օրենտ է պատուել հի-ըը (միւսաֆի-
լը) , և յեռտեն է իած օգնութին ընեւ :

Խմաստ առակիս խրատէ զնոսին ,
Պատուել զհիւր օտար ը բերման առթին .
Քանզի խրաւունք օրէնք ազգային
Զայս ուսուցանեն ամենայն ազին :
Զի՞չ շահ ընդ յարկաւ լինել ընկերին
Եւ պատսպարիլ 'ի ձեռաց գայլին .
Յորժամտանուտէրն դառնացել յանձին ,
Մերժէ հալածէ նման գազանին :

— Հ Յ Ա Ֆ ։ Ք Յ Ա ։ —

ՄԱՐԴԻ ԵՒ ԿՈՒՌՔ

Զայնես մաղթես հիմ զանզգայն ,
Զի լսելիս չունի յինքեան :

Խստահրդին խօսի ըն դում ,
Ինչ որ ըստս ժար է իպէի :

ՀԵ. Ո՞էկ մարդ մը չէր հեռանար կուռ-
քին առջեւէն , և միշտ կը շողոքորթէր կ'աղա-
չէր ու կ'աղօթէր . օր մը խունկ կը ծխէր ,
օր մը զոհ կ'ընէր անոր համար որ կուռքը

իրեն ուկի և գանձ տայ . բայց փուշ տեղը
կաշխատէր , վս զի կուռքն անանկ խլացեր
էր որ ստակ մը չի տուաւ խեղջին : Ուստի
մարդը հարստանալու տեղը՝ աղքըսցաւ :
Բայց և այնպէս ետ չի կեցաւ , ալ աւելի
սկսաւ աղօթք ընել և պաշտօն մատուցանել
կուռքին . բայց բան մը չի հասաւ ձեռքք :
Ժամանակ մը շարունակեց այս բաներն ը-
նելու , սակայն պարապ ելաւ : Վերջապէս
համբերութիւնը հատաւ , որ մը յուսահա-
տելով առաւ կացինը զարկաւ կուռքը կտոր
կտոր ըրաւ . մէյմնալ տեսաւ որ կուռքին
մէջէն ուկիի կտորուանք թափեցան . ո՞չ ո՞չ
կըսէր ժողվելով ի՞նչ է այս , այս ի՞նչ
պէս բան է . ուրախութէն խելքը գլխէն
գնաց : Ահա կըսէր , իրաւի մէկ անձունի
ած մը . ես իրնային հաւատալ թէ աւելի
պիտի վաստըկիմեղեր զայն ծեծելովս քան
թէ աղաչելովս :

Խստանիրա անգութ հարտը աշաւանդով լի
խիշնար այլ բռնութիք . ինչպէս արծանանէր հար-
տը սովոր անանէ սրբին մէջ իւ ֆակէ , որ հար-
տու օգնութի մը լըներ . բայց մահուան բռնութիւն
այնպէս ի՞նչ որ շիշույան ի՞շլան պահած սո-
վունեւ :

Տես զիարդ ձայնէ անլուր արձանին ,
Ում լսել ոչ ետ մատն քանդակողին .
Միայն ՚ի պատիւ եդ ՚ի լանջս ուկին .
Զոր և տալ չունի թէ ոչ փշբեսցին :
Այս օրինակ է անգութ ադահին ,
Որ ամուր փակէ զոսկիս ՚ի որտին .

Բանք ովոքանաց ոչ ազդէ նմին,
Վրկածիւք և թ հանէ զայն ոսկին:

ՄԱՐԴԻ ԵՒ ԵՐԿՈՒ ԿԱՆԱՑՔ

Վայ որ մատնէ զինքըն կանանց,
Հանեն յիւրմէ խելս ընդ հերաց:

Թէ ո՞ւ ըստեւ ինկառ մագնես,
Խեցէ մուսուն կ'եւմես:

Հէ. | Տրիկմարդ մը սկըսերէր հալեորնալ,
և կը նայէր որ հաճոյ ըլլայ իրեն երկու սի-
րելի կնիկներուն որոնց մէկը պղտիկ էր ու-
տարիքը քիչ, իսկ մէկալը տարիքն առած
տեսքն ալ գացած էր: Ասոնք կ'ախորժէին
որ երիկնին իրենց յարմարցնեն, և երկուսն
ալ իրենց ախորժակին հետեւելով մեծ հոգ
ունէին որ փոփոխ սանտրեն անոր գլուխը:
Բայց մարդուն բանը շատ գէշ եղաւ. վ՛-
զի պղտի կնիկը երբոր անոր գլխուն վրայ կը
տեսնէր ծերութե նշան ձերմակ մազ, բար-
կանալով կը փեթտէր որչափ որ գտնէր:
Մէկալ կնիկն ալ երբոր կը տեսնէր սև մազ
բոլորը կը փեթտէր: Եւ այսպէս քիչ ժա-
մանակի մէջ մարդուն գլուխն եղաւ կըն-
տակ (պառ):

Արիստութէւ ինչուուժան իշուեր թէ մէ լու
ին հը իարու և խելաշիներն ալ իւրանցընեւ.

հապս երիստը իրեւը մէի որ ըլլան ինչ լին իւր
նար ընէւ. անոր համար Զօրսբաբէւ վիճաբա-
նամբ ըրտ Ան ինին զօրտուր բան լի իս
ավարհիս մէջ :

Ո՞վ քանի՞ ապուշ մեղկ կնամարդին ,
Մատնեալ կայ'ի ձեռսվատ կանանց կրկին .
Ձգի ընդ տոռամբ ուր նոքա կամին ,
Թափեալ 'ի խելաց զերթ խելագարին :
Ուսիր արթուն կալ 'ի վերայ անձին ,
Չմասնիլ'ի ձեռսքաղցր յուշկապարկին .
Ոյր այնչափ է կար շրթանց և լեզուին ,
Յաղթէ իմաստնոց արքայից բաղկին :

—»»»»

ՀԱՅՐ ԵՒ ՈՐԴԻՒԲ

Քան բերդ ամուր զի՞նչ հաստատուն ,
Բայց միաբան եղբայրութիւն :

Ուշտ եղբարդ մաքան նն ,
Ամէն բանի մէց իւ յաղթին :

ՀԾ. Այէկան մը ծէրշատ որդիք ունէր .
Երբոր հասաւ վերջին ծերութե և տեսաւ
թէ մօտ է վախճանին , կանչեց քովը բոլոր
որդիքը . նայեցաւ որ ամմէնքը քովն են ժող-
ված , բերելառւաւ մանար ցուալեր (լուս-
նէր) , և բոլորը մէկտեղ կապեց ու տուաւ
մեծ որդւոյն և հրամեց որ կոտրէ : Ան ալ
յանձն առաւ . բայց որչափ որ ջանաց՝
և շատ անդամ ուժ տուաւ որ կոտրէ՝ չի

կրցաւ կոտրել : Ապա տուաւ զայն երկրորդին . ան ալ տուաւ երրորդին . ոչ մէկը ոչ մէկալը կրցան կոտրել զայն կապոցը : Ասանկ որ եղաւ՝ ծերն առաւ զայն կապը քակեց ու զատեց , ամմէն մէկին մէյմէկ հատ տուաւ , և հրամեց որ երկրորդ անգամ փորձեն ու կոտրեն . բայց անոնք առանց դժուարութե՛ մէկէն բոլորը կոտրեցին : Ան ատենը դարձաւ ծերն ըսաց . Ո՞րդեակ , Երբոր ես այս աշխարհքէս ելլամ՝ ասանկ պիտի ըլլայ ձեզի . որչափ որ դուք ամէնքնիդ միաբան մնաք՝ այնպէս զօրաւոր կըլլաք որ մէկը չի կրնար զձեզ շարժել . բայց անմիաբան եղածնուդ պէս՝ անանկ պիտի տկարանաք որ պզտի փորձանք մը ձեզ կրնայ կործանել :

Ո՞ւշտ Առաջաւորութիւնէր իան աշխարհին մէջ՝ որ միաբանութիւն ինշած էն , և անմիաբանութիւն իւրծանին : Հայոց Առաջաւորութիւն մէջ +անի որ միաբանութիւն իար՝ այնշտ մէծուած որ աշխարհին պիրն . բայց անմիաբանութիւն +իւ ժամանակի մէջ աշխարհաւանական էր :

Զի՞նչ հաստատութե՛ գոյ Երկրի Երկնից
Որ քակել զօրէ զկապ միաբանից .
Զի Երբ միաբան Եղբարը գտանին ,
Դիմագրեն ուժոյ բոլոր աշխարհին :
Ցէր վերայ կանգնի դունտ տիեզերին ,
Բայց ի միաբան տարերց չորեքկին .
Ի քակիլ սոցա՝ քակի և աշխարհ .
Ի քակիլ Եղբարց՝ քակի տուն տեղին :

ՀԱՎԻՏԻ ՍՏԱԽՈՒ

ԶԻ՞ՆԸ զբօսանք ստախոսին
Երբ հաւատայ ոչ ոք նմին :

Այս է վաստակ սուսպ խօսողին ,
Ու մարդ լսադար իրեն խօսդին :

Հթ. Դովիւ մը իրեն զբօսանք էր ըրած
որ ատեն ատեն կը պոռար գայլին գէմ, թէ
պէտ բան մը չէր տեսնէր : Այս ձայնը երբոր
կ'առնէին գրացիները կը վազէին կուգային :
Խակ հովիւր շնորհակալ ըլլալով անոնց աշ-
խատանքին համար՝ կը խնդար զուարձանա-
լով, և շատ անգամ այսպէս ընելով կը խա-
ղար : Սակայն եղաւ որ օր մը իրաւ եկաւ
գայլը մտաւ ոչխարներուն մէջ . սկսաւ կան-
չել պոռալ հովիւր որչափ որ ձայն և ուժ
ունէր . բայց ո՛րչափ իրեն օգնութի կանչեց
պարապ ելաւ . վազ զի գրացիները կարծե-
լով թէ սուտ կը պոռայ չուզէցին երթալ
անոր օգնութի ընելու : Ուստի յաջողեցաւ
գայլին որ բոլոր ոչխարները պատռեց :

Սրախոս մարդուն շահը այն է որ վարչէ
խօսդին աշ մարդ լհաւար, և մէին ուղ հաւա-
րար մուլէ լսունի . որովհետ սուպը՝ այ ճշմար-
դունլէլ հակառակ է : Ուստի հին ապէնը սու-
երդում ընունի լեզուն իւ իրէէին :

Ահա շահ պտուղ խաբող սուտ լեզուին ,
Որ ՚ի սուտ փոխէ զիսկութիւնին .
Հակառակ գոլով անխաք ձմարտին ,
Անհաւատարիմ լինի բոլորին :
Արդ մի հետեւիր դու ստախօսին ,
Որ զիսկն եղծանէ զիւր ստոյգ բանին .
Զի որ միանգամ սովոր է խաբել ,
Բնաւ բանիք և գործք անհաւան լինին :

ՈՒՐՈՒՏ ԵՒ ԼՈՒՍԴՆԵԱԿ

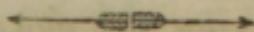
Երգ և նուագ չեն ընդունակ
Ի կերակրել զորկոր դատարկ :

Ամի՞ն բանին ապէնը իայ ,
Ապէնէ դուրս մշտ գէլ կ'ըւլայ :

Ճ. Աւրուրմը շատ անօթի ըլլալով կը բըռ-
նէ ճանկին մէջ մէկ լուսինեակ (ոիւ-լոյն) մը :
Ովուրուր , կը սէր լուսինեակը , իմ կեանքս
ինձի բաշխէ , ես քեզի մէկ բան մը երգեմ
որ զմայլիս . վա՛զի իմ ձայնա դուն դիտես
որ ածներն ալ կը զմայլեցընէ : Պատասխա-
նեց ուրուրը . Ես առանց կարծեաց յօժար
սրտով կը լսէի քու ձայնդ , թէ որ չիմանայի
ներսէն թէ հիմա աւելի կարօտութիւն ու-
նիմ կերակրի քան թէ եղանակի : Զայս
ըսելով կերաւ :

Ամին բան յամանակ ունի , ապէնով եղած բա-
նը միշտ լս- ի'ըլլայ . շաբ հարդ իա , ու գործուի
ապէն քում բաներու հետ ըլլալով հարիստուր բա-
նէն եւ իը հայ և իւեղմ ի'ըլլայ :

Ուսեր չլինել թոյլ 'ի պիտանին ,
գնալ 'ի զբօնուլ յերգսընդ նուագին .
Այլ է ժամանակ վաստակել շահիլ ,
Եւ այլ ժամանակ խօսել և հրձուկիլ :
Քանիք հեղդ 'ի դրծու գնան զմայլին
Ի լուր քաղցր երգոց ձայնի հռետորին .
Թողումն լիք դատարկ զիւրեանց որովայն ,
Լընուն զսելիս բաղլսմամբ լոկ օդին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ԱՆՈՒԿԵՍ

Բնութե շոդմոդ նման ձիթոյ
Ցանդ ելանէ յերես ջրոյ :

Կէշտառներն եղի նման
Կ'ընեն ի'ըլլան երես ի'նլլան :

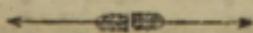
Ճառ . **Երբոր** առիւծ մը թագաւոր պիտի
պսակուէր՝ ծանուցումըրաւ ամմէն կենդա-
նիներուն թէ պէտք է որ դան իրեն հալա-
տակուի և ծառայուի ցուցինեն . ուստի ամ-
մէնքն ալ վազեցին եկան ու խոստացան որ
հնազանդմնան միշտ : Մինակ աղուէսն ուշա-
ցաւ և ամմէնէն ետքը երեցաւ առիւծին :
Եսկ առիւծը երբոր բարկութը կը մռըն .

չէր՝ աղուեսը խոնարհ ձայնով մը ըսաց . Տէ՛ր
իմ, ժամանակ շունեցայ երևնալու տէրու-
թեղ առջին . վս զի սէրն՝ որ ունիմ քու
վրադ մի միայն պատճառ եղաւ իմին ուշա-
նալուս . որովհետև լսածիս պէս թագաւո-
րելդ վազեցի գնացի կուռքին հարցընելու
թէ որչափ պիտի թագաւորէս : Իսկ կուռ-
քը՝ որուն ամմէն օր քեզի համար կ'աղաչէի
ով թագաւոր՝ ինձի վկայեց ուրախութիւն
որ սրտիս մէջ ունէի . վս զի հաստատեց
թէ առիւծներուն մէջ մէկ թագաւոր մը
չէ եղած և պիտի չըլլայ անանկ երջանիկ
և երկան ժամանակ թագաւորութիւնող
ինչպէս դուն : Եւ ահա այս լուրս ժամ մի
առաջ տէրութեղ ուզեցի հասցընել . բայց
կուռքին քով ուշանալս թող չի տուաւ ընե-
լու : Այս անմեղագիր խօսքո անանկ շատ
հաճելի եղաւ առիւծին, որ չէ թէ միայն
չի բարկացաւ, այլ և չնորհակալ ևս եղաւ ա-
նոր աշխատանացը վրայ, և ամենէն աւելի
սիրով ընդունեց զայն :

Առեւծը օբինուի է անոնի իշխաններուն որ
երես պաշտոն իշխանութ մարդուն խօսուին աւելի
իշխանութ իշխանութ պատուին՝ ուն թէ հաստապարիմ
բարեկամին որ անոնց շահուն համար կ'աշխա-
տի . վասն զի անոնիները ամեն բան կ'ընեն, ո-
չընին երեսն աւ կ'ելլեն :

Զիարդ հեշտալուր ձայն փաղաքշովին
Դուր լսելեաց արքայից վեհին .

ԶԵ յաւետ նոցա պատիւ յարգութիւն՝
Եւ ոչ խմաստնոց տան աւագանին։
Այս է գեղեցիկ վրիպանք նոցին։
Որ շոգմոգ բանիւ խարին և հաճին։
Եւ զայն ոչ գիտեն թէ բանիւ միայն,
Ի միտքս ծանակ լինին շոգմոգին։

ՄԻՋԻՒՆ ԵՒ ԱՂԱԽՆԻ

Բարերարողն զդուղնագոյն,
Գոցէ բարիս ըստ իւր չափուն։

Բարին ըրէ ծովը նետէ,
Ըստով իւր գուշակ իւր գունէ։

ՃՐ. ՈՒ էկ մրջիւն մը անզգուշութք կ'յունայ պզտի գետի մը մէջ . երբոր կը խղզուեր հոն՝ աղաւնի մը կը տեսնէ զայն, և ծառի ձիւղիկ մը կը ձգէ ջրին մէջ որուն վրայ կայնած էր ինքը . և այն կ'ըլլայ մրջիւնին իբր նաւ մը որ ցամաքը հանելով կ'ազատէ զայն։ Ցամաքն ելլելու ատենը որսորդ մը կը լարեր աղեղն ու աղաւնին կը նայէր . երբոր պիտի նետէր զարնէր, մրջիւնը հասկըցաւ իր բարերարին վւասը, շուտ մը վազեց եկաւ որսորդին ոտքը խածաւ։ Խսկ որսորդը շարժելով ձայն ելաւ, աղաւնին խմացաւ թռաւ։ Եւ այսպէս մը ջիւնն որ պարտական էր իր կեանքը աղաւնին՝ փրկեց զայն փոխագարձ . և այս մի-

ջոցով հատուցումը ըրաւ անոր բարերարութելը որ տեսեր էր անկէ :

Օքինակ է դախարաց արդարութեն, ու մէկը
իւ աղեկութեն ըրաւ մէկալին, ան աւ անոր զայն
ըրաւ իւ մէծութեն լադուն նայելով. Հե ու
ամին գործի՝ ընողին ասպիճաննն իւ լադունի :
Ուստի ամին մարդ ուերտ է ըստ իւր լադուն է
բախտիւ ճանշնալով հագուցան ընել :

Աստ է տեսանել պատղամ տէրունւոյն,
Որ կըշռէ բարիս ըստ արդար չափուն .
Թէ արար՝ յորմէ չունէր ակն առնուլ,
Յաննիազ գանձէն կըշռի չափ նորուն :
Եթէ բաժակաւ ջուր չափես փոքուն,
Անգրէնքեղ ջամբին թաթաղուն զեղուն.
Եթէ նպաստ ինչ առնես կարօտին,
Անկարօտ մընաս 'ի վիճակ կըրկին :

ՄԱՅՐ ԵՒ ԳՈՂ ՈՐԴԻՆ

Որ ոչ զորդւոյն չար գործ պատժէ,
Գարշ ոճրագործ ըղնա առնէ :

Ու իւ զակին աղեկ կ'ուղէ,
Ամին պակաս մէց իւ շոկ :

Ճ. || այր մը իր որդին չէր պատժէր բնաւ
պղտիկ գողութե համար որ մանկութեն

սկսաւընել, և իրեն սովորութիւն եղաւ : Ուստի որչափ որ հասակն աճեցաւ՝ այս չարութիւն ալ հեար աճեցաւ : Տղայութեա ատենը խնձոր մը առաւ, և մէկը չմտածեց զինքը պատժելու : Երբոր գնացդպրատուն՝ ընկերներուն գլքերը կը գողնար ու կը տանէր մօրը ցոյց կուտար . իսկ մայրը խնդալէն ՚ի զատ ուրիշ բան չէր ընկեր : Աւելի որ մեծ ցաւ՝ սկսաւ դրացիներուն տունը թալլել և ծանրագին բաները գողնալ . սակայն խրատ մը կամ նախատինք մը չլսեց մէկէն : Շատ չանցաւ գէշին գէշն եղաւ, և անանկ չարացաւ որ սկսաւ քաղաքներուն մէջ և մեծ ճամբաներուն վրայ աւազակութիւն ընել . մինչև գատաւորը բռնեց զինքն ու արդարութեա գատասպարտեց որ կախուելով մեռնի : Երբոր վեր պիտի հանէին կախաղանէն, աղաչեց քովի եղողներուն որ մայրը բերել տան, ուր է նէ շընորհը ընեն գտնեն իրեն համար որ ետքի անդամն ալ տեսնէ : Մայրն որ տեսաւ խընդրեց որ իրեն մօտենայ, և ձևացուց թէ կ'ուզէ գրկելով բարեել : Բայց ակռաներովը բռնեց անոր ականջն ու քաշեց փրցուց . յետոյ գարձաւ ժողովրդեան ըստց . Պարոններ, թէ որ այս թշուառականը զիս պատժէր խրատէր մանկութես ատենը որչափ անդամոր այս չարութիւն կ'ընէի, հիմա ես ասանկ գարշելի մահուամբ չէի մեռնէր . ուրեմն գադարեցէք այլ մի զարմանաք ըրած բանիս վրայ . վս զի ես մայր չեմ ճանչնար ինձի ասիկայ այլ մեծ թշնամի :

Խըսար ըլլայ ծնողաց, որ պղածնին մանիսութեա
ապէնց լսո նային ու պատժեն երբոր գեւբան
իւ վրանին կը տեսնեն. Հետ զի մար կը նմանին ա
նոնդ, առնի որ հակուզ էն՝ ինչ որ սորվեցնեա
պայն իշնեն. Երբոր մեծնան անանի կը հան : Ու
որ պարնեւ խըսարնեւ լուսէր՝ ի՞արե իւ զաւահիւ :
Ան ու իւ իւ իւ իւ իւ իւ իւ իւ իւ :

Ահա դառնաղետ տեսիլ ահագին,

Մայրն է դըժընդակ դահիճ զաւակին .
Պատժի և պատժէ զիւր ծընող որդին .
Հասուցումն առնէ մահաբեր կաթին :
Ովկ քանի պարտք են խոհեմ ծընողին .
Ուղղել խըրատել զիւր անսաստ մանկատին .
Եթէ միանդամ խընայէ նըմին ,
Ողբայ զայն ապա առ կախաղանին :

ՃԱՆՃ

Ծատակերին կոստղ է իւր յագ ,
Ուտէ պայթի մընայ անյագ :

Ծառիաց մարդին էն ծառ իարան ,
Ուշադ լըշնես միշ է պական :

Ճկ. Ո՞ւկ առաւել շատակեր ճանճ մը կը
մտնէ կերակուր եփելու տեղն ու հոն շափիէ
Դուրս ուտելու համար պտուկին մէջ կը
խըխմուի, և այնչափ շատ կ'ուտէ կը խմէ
շափազանց որ մինչեւ ճաթի հոն կը մնայ :

Օրինակ է գինեմու շաբախին մարդկանց , որ
սպառված իմելով իւսներնին կ'ուպեն , և հագուշ
մարմարվ իւս իորսոսին . մանաւանդ երբոր սորիվն
բանը գտնեն սպառված ըն իշտանար . ըն գիտեն
թէ մարդկային ախորժակ իրակի նման է , որը տար
պատ' այն լադ աւելի կը բորբոքի մինչև որ հագուի :

Ապաժոյժ անյագ կիրք շատակերին ,
Ցանկայ զծով լրնով յորովայն ձանձին .
Որչափ շատ է կերն այնչափ իղձք աճին ,
Մինչ անյագութեամբ պայթիլ գլխովին :
Ուսի՞ր չափ դնել անյագ որկորին ,
Մի պայթուցաներ զայն 'ի յուտելին .
Զի բազումք աստի բարձան 'ի միջոյ ,
Կերակուր եղեալ որդանց զազրագին :

ՀԵՐՄԻՍ ԵՒ ՓԱՅՏԱՀԱՏ

Ճշմարտախօսն առ դիւցազանց ,
Եւ առ մարդկան միշտ գերազանց :

Ծիրակ մարդը միշտ իւ չահի ,
Եւ ամենաւ է սիրելի :

ՃԵ. **Փ**այտկորով մը կը կորսընցընէ կացինը ,
և որովհետեւ անով իր հացը կը վաստըկէր
աղքատ մարդն սկսաւ յուսահատելով ա-
զաւել չերմէս չածին : Խակ չերմէս խզձա-
լովանոր աղաղակին վրայ՝ կ'երևնայ իրեն ու
մեկ արծըթէ կացին մը ցցընելով կ'ըսէ . Այս

ըլլայ կորսընցուցած կացինդ : Պատասխանեց մարդը առանց տարակուսի թէ չէ : Դարձեալ ածը ցըցուց իրեն մէկ ոսկիէ կացին մը թէ արդեօք այս է : Աս ալ չէ , ըսաց մարդը : Յետոյ ցոյց տուաւ իրեն երկըթէ կացին մը : Աղաղակեց փայտ կտրողը , թէ Ահա այս է որ կը փնտռեմ , և ասոր համար միայն քեզի կ'աղացէի : Առ , ըսաց ածը , և քու բարի հաւատքիդ համար առ մէկալ երկուսն ալ : Եւ այսպէս ստիպեց որ իրեքն ալ առնէ երթայ :

Կոռապաշտները ի'ըսէին Աէ Հերմէս եւ ՇՇՇի Դիսին , և զանազան արուեստներու լած ի'ըսէսէր . այս պատճառուաւ ժայռ կարուլ անոր ի'աշւէր , որ օրինակ է վայսէ և արտաք խօսողի , առանկ մարտը մշաք բարի իւ գանէ :

Տեսեր զպերձութե՛ ձըմարտախօսին
Զիանդ իսկաբան գտաւ ՚ի բանին ,
Ոչ եղծանելով զիսկն առ ցանկութեան ,
Պանծայ և շահի զարծաթն և զոսկին :
Վայ որ ՚ի շահել զանցաւոր ոսկին ,
Երդնուն և խառնեն սուսն ընդ ձըմար-
Որով և խաւար է նոցա բաժին (տին .
Որդի սըտութեան խաւարասիրին :

ՄԱՅՐ ԵՒ ՏՎԱՅ ԼԵՑՈԴ.

Է վայելուզ ազնիւ ծնողաց
Ժուժալ ձայնի անմեղ մանկանց :

ՄԻ ԳԵ՛Ն ՀԱ-ՇԵՐ ՍՊՐԱՉԵՇՆ-Ն ,
ՈՌ ՀՄՐ ՀԵՄԱՆԳ ՀԳԹԱ ԳԼԽԱ-Ն :

Ճ Տղայմը օրոցքին մէջ սպառկած անանկ կուլար որ մօրը համբերութեր հատաւ , և սպառնալով ըսաց տղուն , թէ որ ձայնդ չկտրես հիմա զքեղ գայլին կուտամ որ ուտէ : Այս խօսքս որ կ'ըսէր՝ դայնն ալ տանը պատուհանին տակէն կ'անցնէր ու կը լսէր սպառնալիքը . ուստի մէկէն վազեց ուրախութք դուռն եկաւ որ յափշտակէ տղան որուն կը փափաքէր : Բայց չարաչար խաբուեցաւ . վեց զի մայրը զայն տեսածին պէս շուտ մը կանչեց դրացիները որոնք զէնքով եկան օգնութի , և գաւազանով երկաթներով ծեծելով հալածեցին զգայլը :

Պէտք չէ ո՛ր մէի մայր իւ այգուհաւով ուղան անէծ + այս , իամ բարի-ն-ն-ի գեշ իսօս + բերնէն հանէ , ո՛ր լըլլայ նէ լոր պապահման + իւ հանդիպի . չու զի օրնենո՞ւ ալ շուպ իւ հասնի անէծո՞ւ ալ , հոգեւոր և մարմառար ծնողաց : Արիստութէ ի՛շու նէ աշէկունինը ու գեշ-նիշ դշին՝ մօրմէն իւ ճանչուի . որովհետև որդույն իեւը մայրն է :

Զիանդ վաղ լրւեալ կըրից մօրն ըզձայն ,
Վազէ մերձ առ դուրս խըլել ըպաղայն .
Այս գործ է չարաց որ գոնան շըրջին
Դաւել խարդախել ծընունդս ընկերին :
Սակայն ազնիւ գութ ծնողականին ,
Չըժուժայ մերձիլ առ նա թշնամին .
Մերժէ հալածէ անդէն առ նմին ,
Չի գան և հարուած են չարաց բաժին :

ԿՐԻԱՅ ԵՒ ԱԲԾԻՒ

Որչափ հըպարտն 'ի վեր ճախրի ,
Այնչափ սաստիկ գահավիժի :

Թէ վէր եւնէ հըպարտանաս ,
Վէրէն ի'իյնիս ունիւ ի'ըլլաս :

Ճ. Արիան օր մը աւաղին վրայ քարշգալով
կ'երթար կ'աղաչէր արծիւին որ զինքը վեր
հանէ օդին մէջ . և որչափ կարելի է շատ վեր
բարձրացընէ իրեն հետ : Խսկ արծիւը անոր
խօսքը չկոտրելու համար առաւ զայն իր ճան-
կերուն մէջ , հանեց բարձրացուց ամպերէն
վեր . Ամբելի , կ'ըսէր ան հանդարա կրիան ,
և վարն եղած ատենս ամէն կենդանիները
զիս կ'անարդէին , բայց հիմա առանց կար-
ծեաց նախանձելով ինձի կը նային՝ որ ա-
նոնցմէ շատ վեր ելած եմ : Երբոր ասանկ
կը պարծենար , արծիւը հոգնեցաւ զայն
բռնելու , և ճանկերը բացաւ ձգեց վար :

Ան ատենը հպարտ կրիան ընկաւ շուտ մը
քարերուն վրայ ցըրեխ ցըրեխ եղաւ :

Փիւիսութայի մը հարցաւցին նէ ԱՃ ինչ՞ւ հո-
մար թոյլ իսուփայ չար հպարտ մարդին երռան որ
մէծնան ու բարձրանոն : Ան ալ պատասխան գը-
տաւ նէ անոր համար որ բարձրէն իյնեւու լս-
մը իտոր իտոր ըւտոն , ինչպէս եղաւ իրիան :

Ահա գաղափար ամպարհաւաճին

• Որ պանծայ ընդ Ճախր յածիլ յեթերին .
Ոչ գիտէ թէ այն բարձրագոյն վիճակ
գուշակէ նըմա կործանումն ուժգին :
Զի՞ բերկրի հպարտն 'ի թռիչ բազդին ,
Երբ քան զայլս 'ի վեր բարձրանայ յերկին .
Երկիւղ ոչ բերկրանք նմա պատշաճին ,
Զի չար է անկումն գերամբարձ կային :

ԽԱՉԱՓԱՌ ԵՒ ԶԱԳ ԻՒՐ

Բարի ծնողաց առաքինի ,

Լինին որդիք առաքինի :

Զաւատին ինչ որ ծնողին պէսնէ ,

Զար նէ բարի սորդի ի՞շնէ :

Ճ. Խաչափառը կ'ըսէր իր ձագին թէ
պէտք է որ դուն զքեզ շտկես այդ մեծ պա-
կասունդ որ շատ ժամանակէն 'ի վեր քու

վլադ կը տեսնեմ։ Վասն զի կը նայիմ որ
միշտ ծուռ ծուռ կը գալեմ ետևորանց . ին-
չու համար ուրիշ կենդանին երուն պէս դէպ
՚ի առաջ չես երթար։ Պատասխան տուաւ
ձագը . Մայրիկ , Ես ուրիշ բան չեմ ըներ
բայց ի՞նչ որ կ'ընես դուն կը տեսնեմ՝ Ես ալ
անանկ կ'ընեմ։ Թէ որ կ'ուզես զիս շտկեմ,
նախ դուն սկսէ զքեզ շտկել :

իսաւոյանուն է (չաղանօց) որ բնապէս խոպը-
նակ գալելով օրինակ է անանի ծնողաց որ ի-
շենտ շիքակ լեն Երթար առաջինութեամբ և
ինուն որ պատահնին շիքակ Երթառն . Բայց անհը-
նար է Ան պղտն ծնողաց լար օրինակը պէտութեա-
պեկ ըլլար . Հո պի ծնողաց պէս լաւ վարժապէտ
մ իրնար ըլլար . Ան որ ծնողք մը ինուն պղտն
առաջինին ըլլար, Նախ ինչը լուզ ընկ առաջինու-
թի որ ան աւ արդիք :

Այսպէս օրինակ ծնողաց կրկին ,
Ի գիրդ միրտ մանկանց խոր տպաւորին .
Քանզի օրինակ յաւետ քան խրատ
Լինի ուսանել 'ի դալրոց ծնողին :
Քանի՞նախատինք ախտաւոր ծնողաց ,
Երբ կամին զորդիս առնել բարեկեաց .
Խքեանք զիրկ գոլով յառաքինութեանց ,
Ուղղել նկրտին բզնոցին ընթաց :

ԷՇ ԵՒ ՏԵՐ ԻՒԹ

ԶԳԵՍԹ և զարդ զորմուղն անզօր
Չառնեն արի առիւծ հզօր :

Ի՞նչ լահ հագնիւ մորթն առիւծին
Երբոր վախիստ էւ է ներդին :

ՃՌ. Ակէշմը առիւծին մորթը (Քօստը) կը
հագնի ու ջաղացքէն դուրս կ'ելլէ, և ան-
տառէ անտառ կ'երթայ անանկ այլակերպ
որ ամմէն կենդանիները կը վախցընէ . որոնց
որ կ'երեւնար կը մամըտային թէ ի՞նչ բանի
կը լմանի, ուստի սոսկալի բան մը երեւնա-
լով իրենց՝ շուտ մը կը փախչէին դողալով :
Վախը հասարակ էր անոնց մէջ, մինչև ա-
ռիւծներն ալ կը հալածէր : Երբոր ջաղաց-
պանը (Քէյիւնէնձին) կը փնտըռէր էշը, կը
հանդիպի անոր՝ ու մէկէնիմէկ հեռուէն
կարծէ թէ իրաւ առիւծ է՝ շատ կը վախ-
նայ . բայց մօտէն որ նայեցաւ՝ տեսաւ իշուն
ականջներուն ծայրը դուրս ելած, հասկը-
ցաւ անոր խարէութիւն : Ան ատենը շիտակ
վրան վազեց, և առանց խնայելու լաւ փայտ
մը քաշելով խօթեց ջաղացքին մէջ :

Մարդու Դէրտ է որ առաջինունիւնը իւն-
բուռնիւնիւնը ընէ սուրբութիւն . ուշադ ուրիշն վա-

լաւ բան մը ունենէ , Ան որ ջանայ՝ ինչն աւ իրնայ
ընել . Մէ Ան անխեց իշտան պէս հագուստով
մայն տաջ նընաւալ ու տաջութի շտանինաւ : Փի
դաստիանէրն ըսին Ան ամմէն բան բարակութի
և բրտի . Տարտէ մայն հասաւ ըլլաւշ իւ իւրէ :

Տէս յիմարութի վատ ապիկարին ,
Կարծէ ըզգեստուք վեհ լինել յանձին .
Այն արտաքին է ոչ յատուկ ներքին ,
Մերկանայ լինի որպէս առաջին :
Արդ ջանա ունել զարութի վեհին .
Գրեալ քանդակեալ 'ի սիրտ և յոգին .
Զի թէ ղլանայ բնութիւն ղբարին ,
Դու ունակութիւն լցո՞ զթերին :

ԳՈՐՏ ԵՒ ԱՂՈՒԻՍ

Եթէ իցես բժիշկ ճարտար ,
Արդ արան նախ անձին քո ճար :

Թէ դուն լիստես ուն լաւ ընել .
Ի՞նչպէս իրնաս ուրիշն ընել :

Ղ. Պորտ մը ճանինալ սկսաւ մէկ քանի
բժշկական խոտեր որ բուսած էին իր լճին
քովլերը : Յետոյ միտքը դրաւ որ կենդանի-
ներուն հասկըցընէ թէ սորված է ինքը բո-
լոր բժշկութիւն արուեստը : Երբոր ամմէն դի
ծանուցում կ'ընէր թէ գիտէ բժշկել անոր-
խալ ամմէն կերպ հիւանդութիւն որչափ ան-

բժշկելի ըլլայ . մէկ աղուէս մը՝ որ գէշ հի .
ւանդութի մ' ունէր , ուզեց անկէ գեղ առ .
նել : Զայն որ տեսաւ գորտը սկսաւ պատ .
մել թէ զարմանալի բժշկութիւններ ըրեր
է , որը ըուընտցուցեր է , որը աղատեր է ,
քիչ մնացեր է որ յարութիւն ալ ասայ : Երբոր
պատմութիւն լմնցաւ , յորդորեց հիւանդն
որ բոլորովին անոր գեղերուն յանձնէ զին .
քը . Պէտք է որ , կ'ըսէր , քիչ ժամանակին մէջ
ըուընտնաս : Խսկ աղուէսը մեծ ուշադրուէ
մտիկ կ'ընէր մինչև խօսքը լմնցաւ . յետոյ
այս պատասխանը տուաւ ծաղը ընելու կեր-
պով մը . Դուն շատ աղէկ բացատրեցիր ,
իրաւ որ ըսածներուդ շատին կաւտայի թէ
որ չի մտածէի քեզ տեսած ատենս . վասն
զի կը տեսնեմ պոկունքներդ գեղնած և կա-
պուտ որ ստոյգ նշան է թէ գուն գէշ
տրամադրութեան մէջ հիւանդ ես : Հապա
ինչպէս կրնաս զիս բժշկել երբոր չես
կրնար դուն զբեզ բժշկել : Ասանկ զուրցե-
լով թողուց գնաց :

Օրինակ է անոնց որ իրենց պահասաւնիւնը
իւ թողուն , սորինիւն շինւու իւնային . բայց
ծառը իւսւան ամենուն , որ իւսւեն իրենց թէ Բծիւն
Բծւիւն զանյն ու :

Այս տարացոյց է ախտաւոր անձին
Որ զայլոց ըզվէրս բուժել վաստակին .
Եթէ ունիս գեղ դարմանիչ ախտին՝
Դի՞ր զայն 'ի վերայ քոյդ անբուժ վիրին :
Քանի՞ շաղակրատք նմանեալ սմին
Բանիւ իմաստուն երևել աքնին .

Սակայն գիտնոց է սակաւ բարբառիլ ,
Զի միշտ լսի ձայն դատարկ անօթին :

ԸՆԻՆ ԵՒ ԳԱՒԱԶԱՆ

Թոռք անարդանք յերես չարաց
Վարդ համարին և զարդ դիմաց :

Ուստի ուշ ու խոնիւ լի իայ ,
Չի ամընար ինչ ու ըւպայ :

Պատղած շուն մը կը խածնէր բոլոր
անցնողները . տէրն որ այսըրած անկարգու-
թին խմացաւ՝ ուրիշներուն հասկըցընելու
համար մէկ դաւաղան մը կախեց վիզն որ
ամմէն տեսնող զգուշանայ անկէ : Խոկ շունը
կարծելով թէ այն մէկ պատուի մը նշան է
որ վզին վրայ կը տանէր , սկսաւ հպարտա-
նալով երթալ ճամբաներէն գլուխը վերցու-
ցած , և նախատինքով կը նայէր ուրիշ շնե-
րուն : Անոնց մէջէն մէկ շուն մը չի կրցաւ
քաշել ասոր անմիտ հպարտութիւն , ըսաց
իրեն . խեղջյիմար , ինչ է ըրած անխելքու-
թիդ . անանկ բանի մը վրայ կը պարծենաս՝
որ քեզ սկէտք է ցածցընել . վազ զի վիզդ ան-
ցած դաւաղանը չէ նշան քաջութեն , այլ
նշան քու չարութեանդ :

Ամօթ լունեցող հարդառն ինչ ու ընեն՝ իրեն

Նեծութիւն իւ սեպէ, և ա-ելի գէւ ի'ըստ:
Անոր համար գիտունները ամիեն լարէն վէր իւ տւ-
նէն անամօնը. և աղօնտ ի'ընէին նէ մի դանիր
ամօնն էրէսէն :

Սոյնակէս փառասէլք որչափ նախատին,
Զայն շուք և սղարծանիք վերագրեն անձին.
Թէ առ չարութեան ՚ի ճակատ խարին,
Իբրև քաջութեան նշանակ՝ պարծին:
Զի՞նչ անհամբոյր բարք, զի՞նչ դաղանային,
Իբրև անպատկառ խածատող ժանտին.
Քանզի յերեսաց երբ ամօթ մերժի՝
Ազատ զամենայն առնէ ըստ կամի :

ՈՒՂՏ ԵՒ ԴԻՌՍ

Այր դանդատող հաշէ մաշի.
Որչափ խնդրէ միշտ վնասի:

Տէգոհ ճարդը ուշտ ու լայ,
Այնշտ չոս իրէն իս-գայ :

Պէ. ()ըմը ուղտը (բէնէն) կը տրտնջար Դիո-
սին թէ ինչո՞ւ համար չածները ցուլին կամ
եղին եղջեւը տուփին, ու ինձի մինակ ականջ
տուփին. Կ'երեմայ թէ, կ'ըսէր տրանջողը, եղ-
ջիւրներն ինձի այն կենդանիէն շատ աւելի
կը վայլէին, և եթէ անոնք դլխուս վրայ բու-
ած ըլլային՝ շատ աղուոր սկիտի Երևնայի
որ ինձի կընային ծառայելու թէ զարդա-

ՀՀ. Աւղան և Դիոս: ՀՀ. Սիրամարդ և Կռունկն:

Տ Եղերն և Մորենի: ՃՃ. Զինորս և Զուկն փոքր:

ՀՀ. Արծիւ և Բզեզ: ՃՃ. Ազուտ ծարաւի:

ըանքի և թէ պաշտպանութեան համար :
Տրտունցն որ լմնցաւ, կարծեց թէ Դիոս
պիտի նայի իրեն խօսքին, բայց հակառակն
եղաւ, վասն զի բարկանալով անխելք
դանդատանացը վրայ՝ չէ թէ միայն եղջեւը
չի տուաւ որ խնդրեց, այլ և ականջներն ալ
մանտրըցուց :

Տժգոհ մարտ որւստ մեծաւիւն առնենայ՝
բու իւ իւ գունէ որդունաւու . բայց ունտ է այ
մէն մարտ իրեն առնեցածին վրայ գոհ ըլլաւ, և
Աստիճայ դառտ գուլ որ ըլլաւ, նէ այ, բարիս-Արէ
առնեցածն աւ իւրսընցընէ :

Հատք ըղտու նման տրտնջան թէ հիմ
Ոչ առնէ Ած զայս ինչ զոր կամիմ.
Չգիտեն ըզկարդ ամենիմաստին
Որ չափով կըռէ զչափ բոլորին,
Զի՞ քեզ, ովլ յիմար, զի՞ ձայնես ուժգին,
Կամիս փոփոխել զկանոն անբաւին.
Դու կաւ ես անարդ և որդն չնցին,
Իսկ նա տնտեսիչ զեղելոց բարին :

ԵՐԿՈՒ ԸՆԿԵՐՔ

Որ ոչ կշռէ զվախճան իրին ,
Իւր լըսասիւք փորձի յանձին :

Այն բանի մէջ մէ յդնէր ,
Առաջ նայէ իրնա՞ս ընէր :

ՂԴ. Ուկ մուշտակ կարող մը կը փնտըռէր
արջու մորթ (ուեր) . Մի աշխատիր , ըսին ի-
րեն երկու գրացիները , մենք հիմա կ'երթանք
հոս մօտ անտառը կը զարնենք մեծ արջ մը
կը բերենք : Ասանկ խօսելով ծախեցին ար-
ջուն մորթն ու պարտական եղան որ անոր
ձեռքը տան : Ուստի ելան գնացին անտառը .
բայց ներս մտածնուն պէս՝ մէկ մեծ արջ
մը ելաւ իր բունեն վազեց շիտակ ատոնց
վրայ . այս երկու կարիքները մոռցան իրենց
ըրած առուտուրը , և ուրիշ բան չի մտածե-
ցին միայն թէ ազատին . մէկը փաթտուե-
ցաւ ծառն ելաւ , մէկալն որ գիտէր թէ արջը
մեռած մարմինին չի մօտիր՝ ընկաւ գետինն
ու շունջը բռնեց մեռելի պէս եղաւ : Արջն
որ եկաւ տեսաւ զայն գետինը փոռւած ,
հոտուրաալով ասդին անդին դարձուց , և
մեռածի տեղ գնելով ձգեց դնաց : Երբոր
հեռացաւ մէկալ ընկերը ծառէն ինջաւ ե-
կաւ ընկերոջը հարցուց թէ Արջն ի՞նչ ը-
սաւ անկանջդ 'ի վար երբոր քովդ եր մօ-
տեցեր : Ան ալ կիսամեռ պատասխան տր-

ւաւ, թէ Ըստաց որ ամենեին չի ծախէք ար-
ջուն մորթը մինչև որ գետնին վրայ ձգած
ըլլայ:

Պէտք է ամեն բանին վերջը հասծել և ա-
նանի ընել. շատ մէծ պահանջնելի է երտը վե-
հասծելով իսկաւին եկածն ընել Անթեռներ, որ
շատ մարդիկ ուշացեր են:

Այս գործ անխոհեմ վաճառականաց
Որ գին հատանեն անծանօթ իրաց.
Է զի նկրտին զրկել օտարաց,
Բայց ինքեանք զրկին արտաքոյ մտաց:
Զիարդ վայելուչ ընկերականաց,
Հաւատարիմ գոլ խոհեմ 'ի գնացս.
Զամենայն արարս արդար կշռելով,
Շահին միշտ գովին յազանց և յազգաց:

ԱՆՕԹ ԵՐԿԱԹԻ ԵՒ ԱՆՕԹ
ԽԵՑԵՂԵՆԻՆ

Ար ոչ է գոհ ընդ իւր վիճակ ,
Զինքն արկանէ ՚ի մեծ վտանգ :

Ու ու գոհ չէ իւ վաճախ ,
Շուշ իւ բեռէ չու իւ գլուխ :

ՊԴ. ()ը մը երկըթէ ամանը հողէ ամանին ըստց թէ Եղբայր մենք խոհարանին (աշւին) մէկ կողմէն ՚ի զատ ուրիշ բան չպիտի տեսնենք , ով որ բան չէ տեսած՝ բան չի յաէ պատմել , նաև կը սուրի թէ ճամբորդութել միտք կը բանայ : Ես կը փափաքիմ որ քաղաք տեսնեմ , թէ որ դուն ալ ունիս այս հետաքրքրութեա՝ միատեղ ճամբորդութենք : Կը տեսնես այն ջուրը որ վարէն կ'անցնի , սկէտք է որ մէջը մտնենք , յետոյ թող կուտանք զմեզ ջրին որ վազելով տանի , և այս կերպովս խիստ քիչ ժամանակին մէջ շատ ճամբայ կրնանք ընել . և այն առանց աշխատանքի ինչպէս կը տեսնես : Հողէ ամանը շատ հաւնելով այս հնարքիս ելաւ անկէ երկըթէ ամանին հետ մտաւ ջրին մէջ , անոր ետեմէն կ'երթար , բայց չի կրցաւ շատ հեռուն երթալ , վասն զի երառն ոտք անդին չի գացած կաոր կտոր եղաւ : Իսկ երկըթէ ամանն ալ երթեմն աջ դին , երթեմն

ձախ գին ալեկոծելով միշտ քարե՛ ի քար կը զարնուե՞ր :

Փոփոխման ճարդը մէի բանը իւ նողաւ մէկաւը ի՞շնէ , մէի աեղեն մէկաւ աեղ ի՞երեայ , բայց ինչ ո՞ւ ընե՞ ավել է : Մէկը հարցուած տիւնսովայի իւ նեւ Ըստ աեղ տաւեցի՝ ինըն համար բան իւ տվածինեայ : Ան աւ պարասիան պատաւ նեւ Դուռն պէնդ հետո պաշտօնընելուու համար այդպէս հաջիբ :

Դժնդակ բերմունք փոփոխամըտին ,
Որ աստանդական ցանդ տարուբերին .

Ի դիտել բազում՝ մոլորեալ շրջին ,
Յօտարութեան անդ մաշին կորնչին :

Քանզի Արարին էից բնաւին .
Ետ զանազան գործս ըս անցնիւր յատկին .
Որ տժգոհ լինի ընդ իւր վիճակին ,
Անվիճակ եղեալ քանդի իւրովին :

ՄԿՈՒՆՎ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԻՆ

Ժողով վատաց որչափ խորհի ,
Ոչինչ բարի վճռել ունի :

Վախիս ճարդի խոր իւ անեն ,
Բայց լաւ բան իւ ընել լիսին :

ՂԵ . ՈՒ կները խորհուրդ կ'ընեին , պիտի
որոշէին թէ ինչպէս կրնան ազատիլ կա-

տուին Ճանկէն որ գրեթէ իրենց ազգին իրեք
մասին երկուոք ջարդեր էր . Երբոր ամմէն
մէկը կը մտմըար իր կողմանէ , մէկ աւելի
ծեր մը իրենց մէջէն վեր ելաւ , ծանր ձայ-
նով մը խօսեցաւ . Ես կարծեմ թէ , կ'ըսէր ,
պէտք է այս անզգամ գաղանին վիզը բոժոժ
(ւնիշբան) կախել , որ քովերնիս չի մօտե-
ցած բոժոժը կ'իմացընէ մեզի շատ հեռուէն
անոր գալը , և այս միջոցով ամմէն ատեն
կրնանք փախչիլ . դուք ալ կը հասկընաք լսւ
որ մեզի շատ դիւրին կ'ըլլայ այս Ճամբովզմեղ
պաշտապանելու անոր ամմէն խաբէութենէն :
Ուստի բոլոր ժողովքը շատ գովեցին այս
խորհրդիս օգուտոք , բայց դժուարութիւնը
ֆնաց մէկ մուկ մը գտնելու որ կարենայ
համարձակիլ և բոժոժը կախել կատուին
վզէն , վշ զի ամէնքն ալ հրաժարեցան . մէ-
կը կ'ըսէր թաթս վիրաւորած է , մէկալը՝
աչքս հեռուէն չի զօրէր . մէկն ալ ըսաց ,
թէ չիյտեմ ի՞նչպէս ընելու է : Ուստի ա-
մէնքն ալ զանազան պատճառներ առաջըե-
րին . անանկ որ առանց բան մը որոշելու
բաժնուեցան գացին :

Տիւր և անշահ մարդիկ ուշտ շատ ըլլան և
շտ մասնեն՝ մէկ լսու բու մը լնեն իրնար սահմա-
նէլ . շտու վե ինչոր մասնեն լնեն իրնար գլուխ-
տուիլ . անխափար կը ըսղուն :

Առակս է տիպար ժաղովոց վատաց ,
Ուգե նստին վճռել շահ հասարակաց .

Բայց զիարդ հնար այնց ժողովակաց ,
Խորհել կատարել զօդտակարն ինքեանց :
Զի՞նչ օգուտ խորհել բազմատանջ մտաց ,
Եւ թողուլանգործ զպիտանին խորհած .
Որ ոչ աշխատի յօգուտ ընկերաց ,
Ոչի՞նչ վճարէ զիրկ յօգտակարաց :

ՅՈՒԼ ԵՒ ՆՈԽԱԶ

Որ փակէ զգութն ընդդէմ եղբօր :
Ոչ գտանէ զբարիս բոլոր :

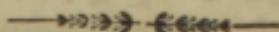
Թէ լէ գիւղ իւրօք եղբօր ,
Ո՞ւ ո՞ւ գիւղ խեղճ-ներ օր :

զդ. Արմիւծը մէկ ցուլի մը ետևէն կ'իյնի .
իսկ ցուլն անկէ աղատելու համար ուղեց
փախչիլ նոխազին գոմը կամ ախոռը . բայց
նոխազը դուռը դոցեց , ու յանդգնութք
եղջիւրներն ալ ցըցուց անոր : Ետքաշուե-
լով ըսաց ցուլը . Անզգամ թէ որ գուն չկ
տեսնէիր զիս հալածողը՝ շատ պիտի զգու-
շանայիր զիս այսպէս վարնտելու : Գիտնաս
որ եթէ չի կրնամ հիմա քու կամքդ տունդ
մտնել բունութք ալ կըստնեմ . թէ որ ա-
տէն ունենայի , քեզի կը սորվեցընէի :

Յսուն է (ողուղայ) , և նոխազն է արու այծ
որ օբինակ է խոպտահրա անօգուստ հարդառ որ

Ջէ ինն շահ մը ւընելն 'ի զոր՝ ժամա աւ պալ ի' ու-
ռէ, Աէդէտ յեռ+էն աւ բոն լի գոյ :

Տիալ է այս առակ անողորմ անձին
Որ փակէ զդուռն ընդդէմ ընկերին .
Փոխան նսպաստէլ փախստականին՝
Եղջիւր դասնութե ամբառնայ նմին :
Ուսի՞ր օգնական լինել արնանկին ,
Մի դառնար ընդդէմ վշտատէս սրտին .
Զի որ ողորմի՝ ողորմին նմին ,
Պարտաւոր առնէ զվարձողն երկնային :

ԴԻԱՍ ԵՒ ԿԵՆԴԱՆԻՔ

Ճանամք զայլոց թերին ուղղել ,
Ի սեպհականն ոչ նշմարել :

Այլո Գործ+ը շոիել ի' ուղէն+ ,
Մերիները Շո-ը իւ ներէն+ :

Ղէ. ()ը մը Դիոսըսաց թէ բոլոր կենդա-
նիները թող ժողվավին առջիս , վազ զի կ'ու-
ղեմ հասկընալիրենց տրտունջն ու պակա-
սութիւր , և ինչ սպակասութի որ ունենան՝
կը լեցընեմ : Անոնք ալ հնազանդելով եկան
առջին , բայց Դիոս կարծեց թէ շատ գանդը-
տող պիտի գանիէ անոնց մէջէն . վիզը պիտի
գանդտի սլուզին համար , ուղոր ականջին
համար , մանաւանդ արջը՝ իր անշնորհք
կազմուածքին համար : Բայց մեծ զարմանքն

այն եղաւ, Երբոր տեսաւ թէ ամէնքն ալ
այնչափ հաճոյ էին իրենց վրայ՝ մինչև սըր-
տերնին ալ սըխմուեցաւ, թէ ինչո՞ւ Դիոս
իրենց վրայ ասանկ կարծիք գացեր է : Սա-
կայն լաւ կրցան իրարու պակասութիւնը
գտնել, թէ անոր պէտք է բան եւելցընել,
մէկալէն պէտք է բան պակսեցընել: Իսկ
ամէն մէկը մասնաւորապէս իրենց կողմանէ
անանկ գոհ կեցան, որ շտկելու բան մը չի
գտաւ Դիոս: Կապիկն ալ հպարտութիւնը
նորհակալ եղաւ Դիոսին . և զինքն այնպէս
գեղեցիկ դրաւ, որ չի կրնար ըլլալ:

Միշ ուրիշ պահառանիշ իւ գոնենք, և
շնուրագութիւն են+ . Խիստ լաւ իւ գոնենք
ուրիշն ըստծը, Աեղեք իւր են+ Նորինը լին+
գոնենէր . Բայց Երանի Աէ Նայէին+ Նորինը լաին+
ուն Աէ ուրիշնէ:

Այս գանգատանաց տեսիլ է ուամկին,
Որ աժգոհութեամբ վշտանան յանձին .
Բայց իբրև խնդրես թէ յի՞նչ պակասին,
Բերեն զընկերաց ոչ զիւրեանց թերին:
Զի՞քեղ անիմաստ, զի՞գոչես ուժդին,
Զի՞նչ պակաս 'ի քեղ և զի՞նչ յընկերին .
Մեկին նշմօրեալ զայլոց ըզթերին,
Ուղղես ոչ զքոյս, միայն ըզնոցին:

ՍԻՐԱՄԱՐԳ ԵՒ ԿՈՌԵՆԿՆ

Թող գովեսցեն օտարք համայն

Զքոյդ պերձութիւն՝ մի քո բերան:

Քու բերանը ծեւ լի գովէ,

Թուշ սուիւն ծեւ մեծունէ:

Պ. Աիրամարգը մէկօր մը առատապէս կը պատուէ զկուունկը . երբոր պատուական կերակուրները կը տաքնային , ինքն սկսաւ խօսիլ թէ ի՞նչ բանով կը զանազանի ուրիշ թռչուններէն : Յետոյ ուզեց հասկրցընել այս բարեկամին իր գերազանցութիւն թէ որիշափ սննկէ վերէ . բացաւ պոչը և ցըցուց անոր բոլոր վրայի գեղեցիկ գուները : Իսկ կուունկը խօժուելով անոր ունայնութեր վրայ ըսաց . Բարեկամես կը հաւանիմ քեզի թէ իմ փետուրներու քուկինէդ շատ վար են գեղեցկութէ . բայց երբոր կը մտածեմ թէ գուն դժուարութէ կը թռչիս հազիւ տան մը երդիքին վրայ և ես ամսկերէն վեր կը բարձրանամ , երդում ըլլայ քեզի որ շատ ուրախութէ կը միմիթարուիմ :

Աիրամարգը այսինքն (թաւուղ գուշին) օրէնքի է հոդաբա իւսուսիրին ու իաւծէ նէ իւմէ

Այս ճարտ մի իայ . բայց լգիսեւ Աէ ուրիշն
առ ինչ բաներ իան որ ինչը ըստի :

Այսպէս մոլեզնեալ ինքնապանծ ողին ,
Գեր ՚ի վեր կարծէ զինքն բոլորին .
Մինչ զերանութիւն դնել ինդագին .
Յառերեւոյթ գոյն ցոլման արեգին :
Զիարդ վաղանցուկ պերձութիւննորին՝
Ընդ շարժիլ լուսոյ այն տեսիլք փոխին .
Ճանա պերձանալ երանգօք ներքին ,
Առաքինանալ ՚ի թև թեթևին :

ՎԱԴՐ ԵՒ ԳԱՅԼ

Որչափ յանդուգն իցէ հըզօր ,
Ընդդէմ բազմաց մընայ սննդօր :

ՄԻ Հայուհիր դուն ուս ուժին ,
Աշխացիր նէ այս ինչը ունին :

ՂԾ . Ա ադր գազանը ժողվեց իր մօտաւոր
կենդանիները և անոնց գլուխ եղաւ , ու
գնաց որսորդներուն դէմ այս մոքով որ
նախառանաց վրէժը անոնցմէ հանէ որ ա-
մէն օր կ'ընէին իրեն : Երբոր իր զօրքովն ե-
րեցաւ անոնց առջին , ըսաց կենդանինե-
րուն . Ովքարեկամներ ես կ'ուզեմհօս ձեզ-
մէ բաժնուիլ ու մինակ թշնամիներուս վը-
րայ յարձակիլ , որովհետեւ ես այնչափ զօ-
րութիւննիմ որ առանց ձեր օգնականու-

ԹԵՐ կրնամհալածել թշնամիներս . ուստի
զգոյշ կենաք , հոս կեցէք կ'աղաչեմ ետևէս
չի գաք : Խոկ գայլը հասկըցուց անոր թէ
կ'երթաս բայց կը մխասիս չարաչար , զի մի
նակ ըլլալովդ որսորդներէն զօրաւոր չես
կրնար ըլլալ : Ուստի թէ որ այսպէս միա-
բան երթանք վրանին յարձակինք՝ դիւրուք
կրնանք անոնց յաղթել : Այս խորհուրդս
բանի տեղ չի դրաւ վագրը . և ինքիրեն վրս-
տահելով վազեց շիտակ որսորդներուն վրայ:
Բայց որսորդները զայն տեսածնուն պէս՝
կարկըախ նման վրան մաղեցին նետերը . ո-
րոնց մէկը դպաւ իրեն և խոր վիրաւորեց :
Ան ատենը ստիպեցաւ ետ դառնալ , ու ա-
մընալով եկաւ գայլին քով որ շատ երե-
սը զարկաւ ըրած յանդգնուութել . բայց վագ-
րը առանց զզջալու չի ցաւեցաւ իր թշուա-
ռութել վրայ :

Վագը՝ այսինքն (փելքնի) գաղան է խիստ իս-
տավան առաջանագն որ ամսէն ինչդանիներու հետ
իւ իստանի , մինչ առաջածի հետ ու իւ համարյալի
իստանիւ : Օրինակ է երտը չի մածող , առաջանագն
յարդաւ որ իւլիսի եկածը իշնէ , և ամենալին
սարիւ մտի ւլներ . բայց զագ անգամ ու խայ-
տառակ իշնաւ : Ասպէս էն հիմակուան մարդին
որ բարեկամի խօսին մտի ւլնեւը իւլիսին
տրածը իշնէն :

Զի՞նչ շահ խիզախել խոսել զթըշնամին ,
Մերժել չըսել ձայն խըրատատուին .

Յորժամ Ելանէ յասպարէղ մարտին ,
Կարեվէր խոցեալ ծաղքի 'ի զընին :
Արդ մի վատահիր 'ի զէն յոյժ բազկին ,
Եւ մի անխորհուրդ կագեր ընդ բազմին .
Զի զէն զօրութե յոլովագունին
Խորտակէ միոյն զօրուե ուժդին :

ԵՂԵՒԻՆ ԵՒ ՄՈՐԵՆԻ

Խոնարհ ոգին յամէն վայրկեան
Կայ 'ի չարեաց աներկեան :

Խռնարհ մարդի ուր ուր ըլլան ,
Ամէն լորէ մշտ աշտ իան :

Ճ. Աղևին ծառը կ'անարդէր զմորմենին
ու կ'ըսէր . Անպիտան ցուցանք բնութեան՝
տես իմ գլուխս մինչև ուր հասուցեր եմ .
մոմըտան ես ճիւղերովս որչափ տեղ գետ-
նին վրայ գոցեր եմ : Չէ թէ միայն նաւե-
րուն կայմեր (բիւէնէր) կըպատրաստեմ ,
այլ և տներու տաճարներու գերաններն
ալ ես կը շննեմ . ի՞նչ դործք կայ որ ես
յարմար ըըլլամ : Բայց դուն ողորմելի ծա-
ռիկ , չորս ոտքէն աւելի չես կրնար բարձ-
րանալ դաշտին մէջ ուր որ քեզ կը տեսնեմ
չորցած . հապա ի՞նչ օգուտաքեզմէ կրնայ ըլ-
լալ : Պատասխան տուաւ մորմենին թէ ինձմէ
բան մը ըըլլար , բայց իմ միսիթարուիս այն է
որ քեզմէքիչ կը վախնամ այն փայտ կտրողէն

որ շիտակ մեր վրայ կուգայ : Ահա մէկէն 'ի
մէկ եղևնիին բերանը դոցուեցաւ . վասն զի
փայտ կտրողը շուտ մը կացինը վերցուց ա-
նոր դէմ . և քիչ ժամանակին մէջ ջարդու-
բուրդ ըրաւ վար ձգեց , ու դարձաւ գնացա-
ռանց դալչելու մորմենիին . զի հարկաւոր
բան մը չունէր որ առնէր :

ԵՐԵՒԻՆ (չամ) ծառը օրինակ է պարծենուա-
նարդու . որ պինուը մէծոցնելու համար ուրիշ
վար իւ պարնէ պարծենուալ . բայց օր իւստայ որ վ
հաւած նարդուն ոտիւը կ'իյնայ : Ուր ուղարկ որ իւ-
նարհութիւն իայ՝ հոն իմաստութիւն իւ գոնոսի , կ'ը-
սէ Սոլոմոն :

Ահա սուտ պարծանք ունայնասիրին ,
Պանծայ պարսաւէ զվիճակ խոնարհին .
Բայց նա միշտ է նոյն յանսասան կային ,
Ինքն անդէն սահեալ ձրդի 'ի գետին :
Առ ի՞նչ ճոխանալ յամակոց սահմանին ,
Անտի 'ի խոնարհ սասանիլ հեշտին .
Բարի է աղքատ կալ անդրդուելի՝
· բան ճոխ 'ի բարձուէ խորտակիլ յերկրի .

ԶԿՆՈՒՄ ԵՒ ԶԱՏԿՆ ՓՈՔՐԻԿ

Դուզնաքեայ որս աւուր սերկեան
Շատ է քան մեծ որս ինչ վաղուեան :

Այս օրուան հաւը իւր աւ ըլլայ ,
Վաղուան գառէն մէծ որս ի' ըլլայ :

Ճա. Ո՞ւ ձկնորս մը կը ձգէ իր կարթը (օլլան) գետին մէջ , կը բռնէ պղտի ձուկ մը որ իր սղտիկունն անոր առջին դնելով կ'աղացէր որ զինքը թող տայ : Խօսք կուտար որ եթէ թողու զինքն աւելի մեծնալ , քանի մը շաբաթէն ետև նորէն սիխի գար խածնէր անոր կարթը : Այս անանկ բան է որ կ'ըսէր , քեզի օգուտ է . վազի յետոյ աւելի լաւ կերակուր կ'ըլլամքեզի : Պատասխան տուաւ ձկնորսը . թէ Ես չեմ կարծէր թէ դուն այնչափ յիմար ըլլաս որ խօսքիդ վրայ կենաս . բայց լաւ գխում թէ Ես ալ այնչափ անխելք չեմ որ քեզի հաւտամութիւն համար :

Հայ մարդիկ իսն որ բանի ըն հաւնիր , և աշերնին մէծ բանի վրայ է . այս պատճառապահինն աւ իւ պիտին ու իւղած իւ նոն : Անոր համար աս օրուան հաւը վաղուան սագնն շապ աղէի է ի' ըստուի :

Խմաստասիրել յառակէս ուսիր

Հաստացեալ և գոհ լեր ընդ շահեալ իր .
Զի մեծ է սերկեան շահ գուղնագունին ,
Քան զանըստոյդ շահ վաղուեան մեծ իրին :
Հատք անգոհութեամբ թողուն զոր ունին ,
Կարօտեալ մրնան հանդիպիլ մեծին .
Որ չէ հաճ ը փոքր սպարգելու բաղդին ,
Արտաքոյ լինի մեծին և փոքրին :

ԱՐԾԻԻ ԵՒ ԲՈՒԶ

Զրկանիք չարեաց անիրաւին
Նա և յորդւոցն հատուցանին :

Ու իւ սրին պ-ը իւլին դուն ,
Իւ պ-իւնէըն իւլւն անդուն :

Ճ-ը. **Ա**րծիւը երբեմն մէկ ձագար մը վեր
կը վերցընէր առանց նայելու բզէզին աղա-
շանիքին որ միջնորդութե կ'ընէր բարեկա-
մին համար՝ կ'աղաչէր արծիւին որ անոր
կեանիքը բաշխէ : Խակ արծիւը առանց լսե-
լու անոր ձայնին՝ յավշտակեց տարաւ . բայց
շատ չանցաւ խիստ զղջացաւ . վո զի քանի
մը օրէն ետև բզէզը տեսաւ որ արծիւը
հեռացեր էր իր բունէն՝ թռաւ հօն , բո-
լոր անոր հաւկիթնէրն ասլականէց , որը
ծակեց որը կոտրեց , և իր բունը բոլորո-
վին կործանելով՝ բարեկամին մահուանը
վրէմն առաւ :

Ճագարն է (ատա դաւշանի), իսի բնեղն է
(պէօճէկ). ու արծիւը օրինակ է անոնց որ
չըիողութեամբ հարստութիւն է յգիւն պատկըներնուն .
Ե որովհեպէ անոնց համար էլլու այս անօրէնուն
թիւն՝ արժարութիւն է պարծէ պանուն աւ . ինչպէս
իւնէ այս առաջիւ, թէ հարժ ազուն իւրան և որդ-
առ ապամունք առան :

Տես զարդար պատիժ անլուր զրկողին,
Պատրաստէ ձագուց ըզմիս ճագարին .
Սակայն իրաւունք ոչ թողուն նմին
Դարմանել զածածն, աճիլ զաւակին :
Այս հատուցումն է զրկողաց բաժին՝
Որ գանձեն որդւոց յանիրաւ շահին .
Սովորն անժառանդ անորդի լինին,
Որդիք փոխան հարց դառնաղէտ պատժին :

ՊԱՏԱՒԻ ԵՒ ԳՈՂ

Ճարտար մտաց չիք ինչ դժուար,
Ամէն չարեաց դտանէ ճար :

Վնաս չի գոր խելքով ճարդուն,
Ջանա՛ դուն աւ ըւլւս գիտուն :

Ճ- Պատանի մը ջըհորին քովիքարին վրայ
Երբոր սկառկեր էր, մէկ գող մը շիտակ վրան
կուգայ որ զինքն հանուեցընէ . իսկ պատա-
նին համկընալով անոր չար միտքը՝ սկսաւ
լալ: Ան ատենը հարցուց գողը թէ ի՞նչ

պատճառի համար կուլաս : Ան ալ պատաս
խան տուաւ . Վայ ինձի , ահա այս հորին
մէջ ոսկիէ աման մը ձգեցի : Ծուտ մը գողը
հանեց լաթերն ու հորն ինջաւ զայն հանե-
լու համար , որ մէկալը կ'ըսէր՝ թէ ձգեցի
կորսընցուցի : Բայց երբոր կը փնտրուէր ,
ժողվեց պատանին գողին լաթերն առաւ
փախաւ :

ԽԵԼՏԵՇԻ ՃԱՐԴԱՀԻ ԽԱՐԴԸ ԱՄԱՆ բանին հնարիւ
և գուայ , իսկ յիմարը և ողաշարուի և նայ . անոր
համար իմաստուն խարդԸ ամենուն շանիալի է , և
աման աղջի մէջ մէծ յարգութիւնի պէտք է ունենալ ,
ինչու իշտուի ու իմաստունը աշխարհիւն և
պիւէ :

Արդ գողն ՚ի գողէն յորժամ գողանայ
Միաք հողածընաց ափշի զարմանայ .
Բայց սակայն գողոց գողունի իրաց ,
Գողք են ժառանգող ըստ Ճիշդ օրինաց :
Եղուկ որ զիւր գործ թողու և դընայ
Կողոպտել զընկերն կեղեքել ջանայ .
Ո՞չ դիտէ թէ գանձ անիրաւ վաստակ
՚ չեք փոխարկեն և զոր ՚ի տան կայ :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ԱՅՆ

Մի հաւատար ձայնի բազմաց,
Չի բանք այլոց են վե ինքեսնց :

Այսէն խօսի մէ հաստար.
Ըստին խըրագն է իր համար :

Ճդ. Առիւծը կը տեսնէ մէկայծ մը որ ամ
մէն դիեն ապառաժ բարձր քարի մը վրայ
խոտ կ'ուտէր, հասկըցաւ առիւծն որ հոն
ելլել չի կրնար շուտ մը կանչեց անոր խոնարհ
ձայնով. Բարեկամ ինչո՞ւ այդ բարձր ապա
ռաժներուն վրայ կը ճանկես. ուր տեղ ան
համմամուռէն (Էօսունն)՝ ի զատքան մը չես
կրնար արծել. շատ լաւ կ'ընէիր ինչպէս
ինձի կ'երեւնայ վար ինջնէիր այս դաշտին
մէջ ուր ես կ'արծիմ, զի խոտերը մատղաշ
և զարմանալի համով են, ինջիր վար նորէն
կ'ըսեմքեզի: Պատասխան տուաւ այծը ծաղր
ընելով. Բարեկամ, ահա շատ յօժարութեր
կ'ուզեմ ընել ըսածդ, բայց ան ատենը կ'ը-
նեմ երբոր քեզ չեմ տեսներ հոս բնաւ:

Պէտք չէ նշանայն անոյշ խօսիերուն հաս-
տառված խօսիւն. Հե զի սիրաց լար ըլլալով՝ հար-
իս- տեղ իւ իրաւուցնէ, և որւսի բարեկամ յիւ-

նայ, սուսդ է միայն իր շահը իւ հրածէ: Ըստ
Դժուար է հաւաքառիմ հարդ գանել, ի՞ւնէ իմա-
դանը:

Վա՛շ ո՞րպէս առիւծ ցաւակցի այծին
Թողուլ զապառած խայտալ՝ի դաշտին.
Բայց նա ծանուցեալ խորհուրդ նենդողին,
Զարժանին առնէ պատասխան նըմին:
Ո՞վ քանիք խաբեալ առ սէր որկորին
Խջանեն՝ի վայր ձարակել յախտին.
Եւ անդէն ինքեանք լինին կերակուր
Գազան թշնամոյ ժանտ կլանողին:

ԱԳԻՒԱԽ ԾԱՐԱԽԻ

Հարկն է գըտիչ նոր արուեատից,
Ելս հընարէ անելք ելից :

Երբոր հաբէս հարդ իւ սպիտէ,
Ամսէն բանին ճար իւ գանէ:

ՃԵ. Ագուաւ մը խիստ ծարուած ջուր կը
Կտնայ ամանին տակը որուն վիզը երկայն ու
նեղ ըլլալով կտուցքը չէր կրնար ջրին հաս-
ցընել որ խմէ: Այս գժուարութէս ձարը
գտնել անհնարին կ'երևնար, բայց որով
հետեւ ծարաւէն կը մարէր, ծարաւն անցը-
նելու հարկը իրեն ձար մը գտնել սորվե-
ցուց: Ուստի ժողվեց շատ մանտրուիկ քա-
րեր, ու մէկիկ մէկիկ կտուցքով բերաւ ա-
մանին մէջ ձգեց, ասով կամաց կամաց ջու-

ըլ վեր ելաւ, այնչափ որ վերջապէս ադռա-
ւը ջուրը խմեց դիւրութեամբ :

Հարիտա-սրբ-նիւնը մարդուս միտք սրեւզ՝ շաբ-
բան կը գոնէ, և շաբ արուեստ հնարել իս-պայ .
ինչու թուրել Արտահայ նուուշ տէստու նե դարբ-
նու-նիւ պէտք է մարդուս՝ եպտէն եղաւ գոտու-
հնարեց . ասոր ժոյը տէստու որ մամունիւը բան
է գործեն, և գիտշաւ որ իտաւը շաբ հարիտաւը
է, իտաւ գործեւը հնարեց, ևն :

Այսպէս հարկն եղեւ ըստ բերման առթին
Գտող արուեստից դեղոց դարմանին :
Որով հանձարեղք յիւրաքանչիւր դար,
Պիտանի մարդկան դիւտ հնարեցին :
Արդ մի անարդեր ըստ հեղգամըստին
Ըզդիւտը նախնեաց զառակըս նոցին .
Այլ ընտրեաւ զլաւն հետևեաց նմին,
Հանձարեաւ զդիւտս ըստ բնագիտին :

ՅՈՒԼ ԵՒ ՄՈՒԿՆ

Որչափ անարդ է փանաքին ,
Գործել կարէ վնաս մեծին :

ՄԻ Կ-ՇԵԺԻՐ ԱԿ Ռ-ՋԸՐ ՀՄԴ Է ,
ՄԵՒ Կ-ՄԻՒԻ ՏԸ ՔԵՎ ԿԸ ՅԱՊԱՆԵ :

Ճ. Յուլ մը խոտին վրայ պառկած կը
մտածէր իր ուժին վրայ : Թա՞ղ փիղն ու
առիւծը ըրլան կ'ըսէր ինքիրեն , իրաւ որ ա-
մէն կենդանիներէն զօրաւոր և ահագին ես
եմ . այս երկուքէն 'ի զատ ամեննեին մէկէն
ալ չեմ վախնար : Երբոր ասանկ կը հսպար-
տանար , մէկ մուկ մը ախոռին ծակերէն
դուրս ելաւ , և կատղած եկաւ խածաւ ցու-
լին ուղին ու յետոյ վազեց մտաւ ելած ծա-
կը : Ան ատենը ցուլին անանկ սաստիկ ցաւ
խմացաւ , որ չի կրցաւ զինքը բռնել և չի
պուալ : Ուստի մէկէն բերանը փոխեց յու-
սահատեցաւ տեսնելով թէ մուկն ալ կըր-
ցաւ զինքը նախատել , և այսպէս ինք զինքը
դրաւ վախցող կենդանիներուն կարգը :

Ո՛Չ իւ հաւդայ ԱԿ մէկ մուկ մը իրնայ այսպիսի
ռ-ժ-ով իւնդանիին ասանի բան ընել . Բայց գիր-
նան ինժնահաւառ մարտիկ որ պարի Անամին իրնայ
մէծ լոր ընել . և ասով գիրտ է իւռարհիլ :

Ճ. Յուլ և Առեն:

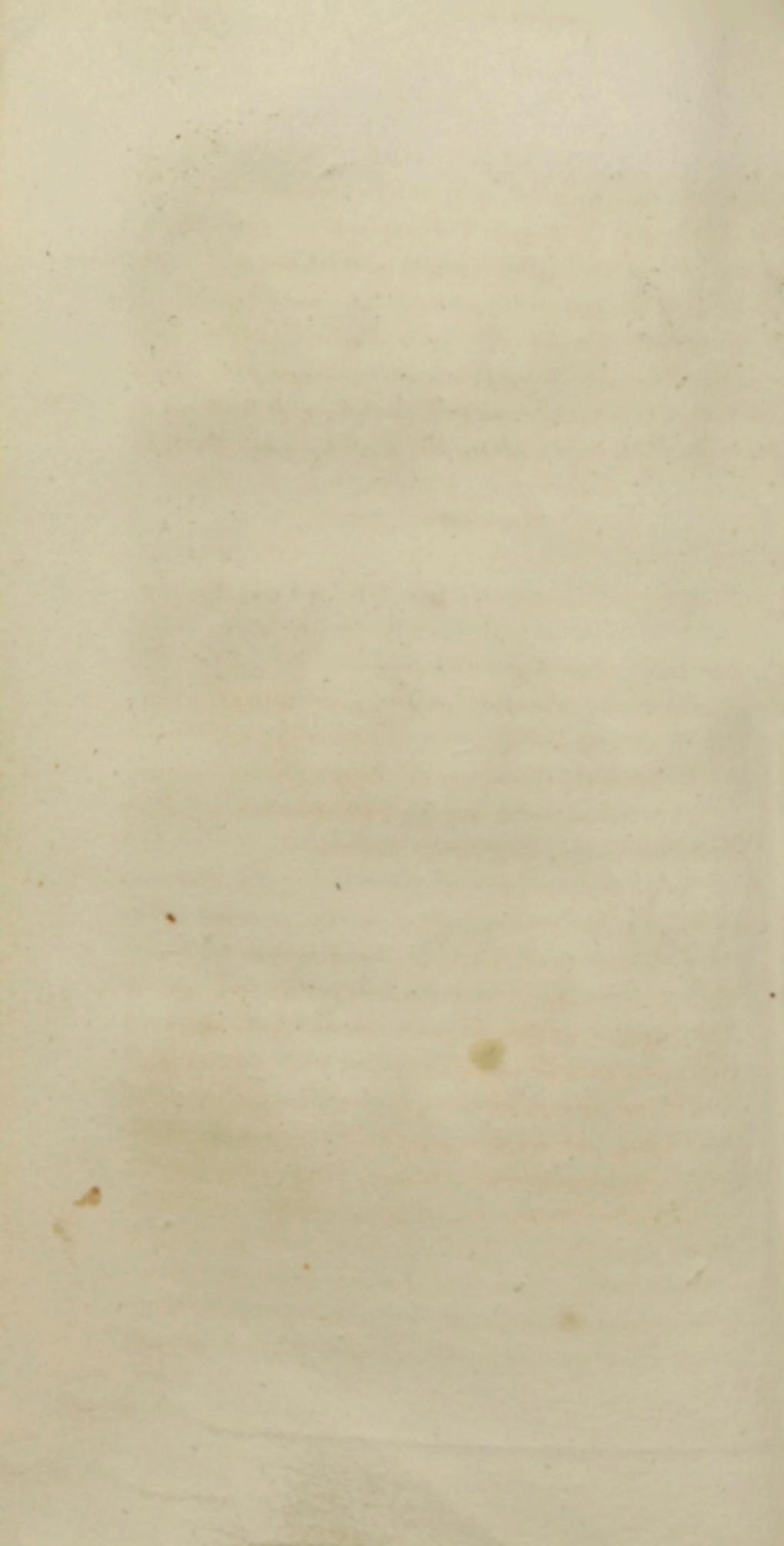
Ճ. Սադ և տէօն:

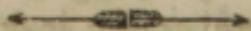
ճ. Գայլ և Ծոն վտիս: ճ. Արամիկ և ձագ խը:

ճ. Աւզն ողբ և Առի: ճ. Զկնորս և Զկունք:

Պարծանք սընոտի վէս մեծամըտին
 Զիարդ՝ ի փոքուէ նանրացաւ դիւրին .
 Զի որ վեհ գնէ զինքն ամենեցուն ,
 'Նաև ՚ի փոքունց ընկճի հեշտագոյն :
 Քանիք ինքնապանծ զանձինըս եղին
 Ի կշուռ վեհից դիւցաղանց կարդին .
 Բայց ՚ի դոյզն առթէ սահեալ՝ ի խոնարհ,
 Ծանեան թէ զինչ են և զինչ կար անձին :

ՄՈՒԿՆ ՓՈՔՐԻԿ ԵՒ ՄԱՅՐՆ

Եթէ տիօք իցես անփորձ ,
 Խրատ ծնողաց լիցին քեզ փորձ :
 Թէ մանուկ էս՝ սորչէ՛ մէծէն ,
 Մի՛ պարծէնար նէ բան գիտէմ :

Ճէ. Ական ձագ մը մօրը կը պատմէ ինչ
 որ իրեն հանդիպեր է ճամբորդութեանը
 մէջ որ գացեր եկեր էր : Կ'ըսէր թէ օր մը
 հետաքրքրութիւն բերաւ որ մտնեմբակի մը
 մէջ , և հոն գտայ մէկ կենդանի մը որ չէի
 ճանչնար , բայց խիստ գեղեցիկ ըլլալովշատ
 հաճեցայ անոր վրայ , վա՛զի կերպարանքն
 էր անոյշ և համեստ , նայուածքը շնորհալի ,
 վրան գունաւոր և սպոն երկան գրեթէ
 մերինին նման : Ահա ասանկ շատ գեղեցիկ
 տեսք ունէր . խոկ ես անանկ սիրեցի որ մէ-
 կէն պիտի մօտենայի անոր հետը ճանչուո-
 րութիւն ընելու համար . նայիս մէկ անզգամ

թռչուն մը որ գլխուն վրայ կտոր մը ճըխ
քըրտած միս ունէր՝ խռովեց, և սուր ձայ
նովիս անանկ վախցուց զիս որ դողալով
փախայ: Ո'րդեակ, ըսաց մայրը, այ փառք
տուր, որ քեզ պահեր է այս չար պատահ
մունքէն որ չի կրնար ըլլալ. վասն զի այն
կենդանին որ քեզի անոյշ երեցեր է՝ կա-
տուն է, իսկ թռչունն է աքաղաղը որ մե-
զի վնաս մը չի տար. բայց կատուն մեր կո-
րուստէն 'ի զատ ուրիշ բան չի մտածէր:
Ուրեմն Ճանցիր թէ բնչ անխոհեմութէ
մշջես որ անդուժ թշնամւոյդ ձեռքը զքեզ
պիտի մատնէիր:

Ուրիշն Գեղեցիութեանը մէ նայիր, և մէ սի-
րուն բեստովը և անոյշ չեղուովը խաբուիր.
Պէտք է իմաստութիւնը ճանշաւ բարեկամը և նշա-
մին, որ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Ակ սաբանայի մը չետք իյնաս. Հադ
բան Պէտք է որ այս խեցը սորովիս գործով:

Օրինակ է այս խակամիտ մանկանց
Որ կարծեն լինել հմուտ աշխարհաց.
Բայց անփորձ գոլով յոլով գիտելեաց,
Փորձ հասուն լինել կարօտին բազմաց:
Խրատ է այս քեզ մանուկի ինքնապանծ,
Միխարիր տեսլեամբ գեղափայլ դիմաց.
Զի զգայութեք խաբիս և փորձիս,
Միայն փորձ լինիս խորհրդով ծնողաց:

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ ԵՒ ԵԶՆ

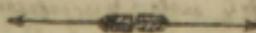
Թէ և զեղջիւր հասցես ժանտին ,
Կոռուի ոտիւք վնասէ կրկին :

ԵԱԿ կարեն յեռուը լարին ,
Որուը չաս իսպաս իրին :

Ճ. Կրկրագործ մըուզեց եզինեղջիւրները կարել որ միշտ իրեն դէմկը վերցընէր . բայց կտրելէն ետև աւելի չարացաւ եզը , վէ զի տեսաւ թէ եղջիւրները կորսընցուց որով կը վնասէր անորչ սկսաւ ոտքերովք գետինը փորել անամնկ կատղելով որ հանած փոշին ու հողը երկրագործին աչքը կը լեցուէր : Ուստի ըսաց խեղճ մարդը . Ո՞հ ի՞նչ օգուտ ինձի եղաւ ըրած զգուշութես . վասն զի այս չար կենդանին հիմա աւելի վնաս տուաւ ինձի ոտքերովք որ անցած օրերը այնչափ վնաս չէր առւած գլխովը :

Բարիասիրս մարդուն հէս պէստ է պահանջման վարչիւն լի խառշեցնեւ , չէ ու լըրածը լի հար . գլուխը կապէս՝ որովհը իւ իւսուի , որով կապէս՝ լըրածը : Ինընէս որ գաղանին մանիւն բերնէն դէւ իւ զարուէ , այսպէս աւ բարիասութին վեղան աւելի իւ չասէ , ի՞ւսէ գիտուն իւ :

Աւոմիր չկադել ընդ բարկասրտին ,
 Հեղ կենակցութք շահիլ զարտ ժանափին ,
 Զի ոչ վէրք հարուածք վիրօք բժշկին ,
 Ոչ հուր բարկութք հրդեհք շիջանին :
 Զեղիւր ամբառնալ ընկեր ընկերին՝
 Ոչ մարդոյ է գործ այլ դաղանային ,
 Որք խայթեն խեթկեն յօտար տեսակին ,
 Մարդ միայն ըմսէ զարիւն իւր սեռին :

ԱՐԾԻՒ ԵՒ ՆԱՊԱՍՏԱԿ

Չարագործաց չարն է բաժին ,
 Չոր ինչ գործեն ՚ի նոյն պատժին :

Չու ընուշ լու իւ գրնէ .
 Իւն գործուշ զինտ իւ պարձէ :

ԱՌ. Արծիւնիր բունին մէջ կեցած տեսաւ
 հեռուեն որ նապաստակին ձագերը խոտ
 կ'ուտեն , մէկէն վսանին հասաւ յափշտակեց
 տարաւ իր ձագերուն : Իսկ անոնց մայրը
 կ'աղաւէր արծիւնին որ խնայէ և իրեն տայ
 ձագերը : Բայց արծիւն առանց անոր աղա-
 ցանքին նայելու մէկիկ մէկիկ մեռցուց ձա-
 գերը աչքին առջև : Մայրն ալ կսկըծուն
 կատղեցաւ , և ուրիշ ճար չի դատաւ վրէժ-
 խնդիր ըլլալու , սկսաւ ծառին տակի հողը
 փորել այնչափ փորեց որ մինչև հովը զար-

կածին պէս ծառն ընկաւ, և արծիւին ձա-
գերը վար ընկան մեռան:

Խըստ է անոնց որ իրենց մէծա-թէանը աղա-
-ինելով անիբառուիւն ի'ընէն աղատին. ըն
գիտեր լե աղատին յայնը շուդ վէր ի'եււէ, ա-
մէին դուն աւըզըին դունը մոխէր իւ դահճնէ:

Չափ է գեղեցիկ անձնապաստանին
Ի փոքուե անտի կըրել զարժանին.
Որ քանդել ջանայ ըզտուն տընանկին,
Քանդի նանրանայ զըրկանօք նովին:
Մի քեզ վստահիր թէ կաս 'ի գահին.
Վերանցեալ 'ի կայս իշխանականին.
Երկիր 'ի շընըմանց ալէքեր հողմին
Որ կործան առնէ զաթոռ հըպարտին:

ՍԱԳ ԵՒ ՏԵՐՆ

Մերստ ագահին ոչ գիտէ յագ ,
Թէ և իցէ յոսկի համակ :

Ագահ սիրաը յասիին նաղուի ,
Չի իշտանար , աւ լադ իամի :

Ճ. Ակա սագ (խակ) մը ամմէն օր մէյմէկ
ոսկիէ հաւկիթ կ'ածէր տիրոջը . իսկ աէրը
միոքը դրաւ թէ սագին ներսը լեցուն ոս-
կի է : Այս մոքով բռնեց խղդեց զագը .
բայց ի՞նչպէս յուսահասեցաւ երբոր բացաւ
փորն ու բան մը չգտաւ որ կը խնդրէր :

Ագահութէ երբոր ագահին սրբին մէջ նա-
գառը է իւ խորացնէ զայն . և ուշտ շագնայ
սիին՝ այնշտ այս նուշութին աւ իւ սասպիանայ .
Ներշաղէն հոգին աւ կ'էրէ յարմինն աւ : Դիս-
գինեն ժիշտային հարցուցին նէ սիին ինցու-
տեղին է . պատասխանեց նէ Շագ ժեպընը
անենալուն համար վախուն դեղնէր է :

Ո՛Վ քանի՛ անյագ սիրտ ոսկեսիրին ,
Ոչինչ շատանայ ընդ ձիրը բաղդին .
Ի մի ու մակ լամպէր թէ էր 'ի ձեռին
Չոսկի և զարծաթ գանձ տիեզերին :

Ե զի 'ի ցանկալ հանդիպիլ շատին ,
Թողու զբաւականն որ կայ 'ի ձեռին .
Եւ է զի յոսկի համակիլ սըրտին՝
Ճնշի և մաշի նոյն սիրտ նոյն հոգին :

ԸՆՉԱՌԻՒՄ ԵՒ ԱՀՈՒԵՍ

ՄԵծ և չքնաղ է գեղ հոգւոյ ,
Քան վաղանցուկ տեսիլ մարմնոյ :

ՄԻ պարծիբ սսակ մարհոյդ վրայ ,
Նայէ հոգիդ պայծառ ըլլայ :

ՃԺ. Ինձառիւծը կը պնդէր թէ աղուեւ
սէն շաա վեր է ինքը . Լաւնայէ , կ'ըսէր , իմ
վրայիս աղուորութեր . կը տեսնեմ ինչպէս
փայլուն գունաւոր խատուտիկ է մորթս .
բարեկամառանց կեղծաւորութե մտածէ ,
քուկինդ խմինիս առջին կրնայ շուք ըլլաւ
բաղդատութը : Պատասխանեց աղուէսը ,
թէ Ես անանկ տգեղ կը տեսնեմ զիս որ
կրնայի աղատ խոստովանիլ թէ քեզմէ շատ
վար եմ , թէ որ չգիտնայի թէ խելացիները
քիչ մը աւելի մեծ կը համարին հոգին քան
թէ մորթը :

ԸՆՅԱԿԻ-ԾԸ խառնակ իշնդանի ըլլաւը յեւ
մէնունիւ սսի-ծի նման է , իսի հորթը ընդի

(խափլանի) . ու հպարտ բնութելք օրինակ է պար-
ծենիսկ իտևունց ու մեայն իրենց շարտարաննե-
րուն վըսայ իւ պարծենան , ու առաջինութելք և
պարիեցան մէկունք էն յգեր , ու է բան հա-
րուն գեղեցինելք :

Ենիմաստ դատմունք մըտաց յիմարին ,
Որ 'ի դեղ մարմնոյ դնէ զիւր բարին .
Պանծայ վեհ լինել այն բազմագիտին ,
Զի պերճ երեկ տեսիլ արտաքին :
Բազումք 'ի մեր դար յայս խորհուրդ բերին ,
Յարդեն զգեղ մարմնոյ և ոչ ըզհոդին .
Թողեալ ըզներքին պըճնեն զարտաքին ,
Զիրկ դոլով բարեաց իմացականին :

ԵՐԿՐԻ ԲԺԻՇԿԱ ԵՒ ՀԻՒԱՆԴ

Արդ մի այլոց ըզքեղ մասներ ,
Բերեն 'ի դլովս քո ու օրեր :

Մի հարներ + եւ ուրիշներուն ,
Ըստած կ'երթաւ ծոցը հողան :

Ճժը . Հիւանդ մըիր հիւանդութեազանա-
ղան ցաւերը կը պատմէ երկու բժշկի որ
զինքը նայելու եկեր էին : Ամմէն մէկ պատ-
մած բանին մէկ բժիշկը միշտ կ'ըսէր Շատ-
ըսւ . մէկալն ալ կ'ըսէր Շատ գէշ : Հիւանդը
ըսւ հասկըցաւ թէ այս բժիշկներն ի՞նչ
կարծիք ունեցան իր հիւանդութելք վասյ որ

մէկին կարծիքը մէկալին հակառակ էր :
Ուստի կապուեցաւ մնաց ո՞րն ընտրէ վասն
զի դժուար էր ընտրուիք . երկու կողմի կար-
ծիքն ալ հաստատելով պինդ ունեին , և պա-
կաս չէր իրենց պատճառները՝ թէպէտ ան-
հաստատ բայց մեծցուցած և երկան սպատ-
ճառներ էին : Այս ընդիմութեց մէջ հի-
ւանդը քրտընելով չէր գիտէր ո՞ր կողմը
բռնէ : Վերջապէս յանկարծ գէշ ըսողին
հետևեցաւ , և ամէն զգուշութե անոր կար-
դագրութեց յանձնուելով գեղառաւ ան-
կէ մեռաւ . իսկ բժիշկներն ասոր մահուա-
նը վրայ երկու պատճառ տուին . գէշ ըսո-
ղը կ'ըսէր . Տեսաք ես ի՞նչպէս ճանչցայ . լաւ
ըսողն ալ կ'ըսէր որ Անտիսալկ'ազատէր հի-
ւանդը , թէ որ ինքիր գլխովը բան չընէր :

Ըստ շգուշանաւու է ո՞ր օդար մարդու խօս-
ին հասպալով պէտք ըմպնէն ուրիշն յէտէւ .
Անուն շագ մարդու բան հարցուր , խըսք առ ,
Բայց ո՞ի մարդու հետեւ , և նայէ ո՞ր մարդու
յէտէ լիյնաս :

Այսպէս որ տենչայ այլոց դարմանին
Մատնեալ զանձնի ձեռս տրդէտ բըժը-
ֆութով կորընչի ըստ առակողին , (կին ,
Գընայ և նըստի ի մահու բանափին :
Իսկ գու որ իշխան և տէր ես անձին ,
Մի մատներ ըզքեղ օտարաց հեշտին .
Որ ոչ ի լաւ անդը փոխարկել ունին
Եւ ոչ անպատճառ մասնեն գեհենին :

ԱՌԻԱԳՈՐԾ ԵՒ ՆԵՐԿԱՐԱՐ

Սևատեսիլ ածխագործին ,
Ոչ երեխ իւր սեաւ վոշին :

Թէ դէս մը կ'ըսէլ նոյած ըլլաս .
Քէնի ճէրմահ լաւ ի'նը նոյած :

Ճժկ. լլ էկ ածխագործ մը կ'ըսէլ ներկա
րարին , թէ բարեկամ իմ տունս քեզի շատ
յարմար է , հրամէ հոն նստէ , հաւատացիր
որ շատ զարմանալի հանգիստ կ'ըլլաս : Պա-
տասխանեց մէկալը շնորհակալ ըլլալով ա-
նոր բարերարութեր վրայ , թէ Ես կը հաւ-
տամ որ քու տունդ ինձի շատ աղէկ կ'ըլլայ ,
բայց ինչպէս կ'երեւնայ ես աւելի լաւ կ'ըլ-
լամ ատանկ մէկ տեղ մը նստիմ ուր որ քու
ածուխդ չկընար սեցընել իմ կտաւներս :

Պահապահ-ը մարտը իր պահապահներ պա-
նէր , իւ նայի ու սուրին աւ իրեն նման ընէ՝ իար-
ծելով նէ իրեն պէս շատ ու ըլլան՝ իր պահապա-
հներ իւ գոյանի : Ասանի շր ընկերեն պէտք է
հետու քախւիւ ու ըլլայ նէ ինչո՞ւ աւ անոր պէս
սենայ :

Այս օրինակ է պակասաւորին ,
Ու ոչ տեսանե զիւր ինքեան թերին .

Կոչէ զմերձաւոր նըստիլ առ նըմին ,
Համակել ըզնա ՚ի մուր սեագին :
Սոյնպէս ախտաւորք շաղեալ ՚ի տրդմին ,
Մաքուր ձեացեալ արդարոց մերձին .
Փախչիլ ՚ի ճահ է մերժել զայնպիսին ,
Քանզի աղտեղեն զանմեղաց հոգին :

ՄՈՐԵՆԻ ՀՈՂԱՄԱՆ ԵՒ ՉՂՃԻԿԱՆ

Ամէն իրաց դոյ ինչ պատճառ ,
Քննեա զծերոց բան նախաճառ :

Ամէն բանի մէի պապճառ իայ .
Կ'ուղէն սորչիւ . Գըրեր իարդա :

Ճժդ. Որմենին , հողամաղը , և չոջեկը
ընկերացան որ վաճառականուի ընեն . մոր-
մենին ասլրանք առաւնաւը դրաւ որ Հընդ-
կաստան խրկէ . հողամաղը դրաւ իր կողմա-
նէ գունտ մը ոսկի . չղջիկն ալ իրեն համար
արծաթ ժողվեց դրաւ նաւը : Ժամանակին
որ եկաւ՝ ճամբայ ելաւ նաւը . բայց շատ
չհեռացած մէկ ալէկոծութեան մը հանդի-
պեցաւ , անանկ որ բոլոր մէջի ասլրանքովը
դնաց նաւը ծովուն տակը : Ասկէ եղաւ որ
հողամաղը միշտ ծովին քովերը կը պարտի ,
յուսալով թէ ոսկին տեղէ մը դանէ : Չըդ-
ջիկն ալ կը վախնայ ցորեկն երևնալու՝ ըը-
լայ թէ փոխ տուողը արծաթն ուղէ : Իսկ

մորմենին, որ միշտ կը մասածէ իր ապրանքը
դանելու, ամմէն անցնողներուն փեշը կը
փակչի:

Հողամառն է (խարապաթախ) Առաջայն ո՛
երիակենար ըստաւ մեւս գունե ծավառ ժաման
է: Այս առասիս օրինակ է հագիւսիիծ մարտին-
ներուն որ միւս մեռաբն վախ իշնեն կորսընդո-
շած բաներնուն վրայ: Կամ ասկէ մասծ է ու-
ժիներուն մէջ, Առ որ մորմենին դաշւը մէկն
վրայ քահւմ՝ իշնեն Առ Պարսպու պար:

Ահա գաղափար ընչափալց անձանց,
Որք մինչև ցըմահ շահել նըկըրտին.
Եթէ միանգամ կորուսին ինչ գանձ,
Հեծեն և ողբան մինչ ՚ի կէտ վերջին:
Են որք մահանան ընդ կորուստ իրաց,
Եւ են որ մոլեալ մըտաթափ շըրջին.
Բայց աւազ ոչ մարդ սակըս մետաղաց,
Ե վասն մարդոյ այն գանձ այն ոսկին:

ԵՐԿՈՒ ՄԱՐԴԻԿ ԵՒ ԷԾ.

Հակառակողք յայնժամ հաշտին,
Երբ վնասիւք իւիք տուժին :

Կառապանէր ճարդ չի հաջողուի,
Մինչև վընաւ չի պապահի :

ՃԺԵ. | Տչ մը մոլորած կ'երթար, Երկու
մարդ կը գտնեն զայն և կը սկսին վիճաբա-
նութիւն ընել թէ որուն կ'եյնի . Երբոր
կը ջանային մէկզմէկէ յափշտակելու՝ ըստին
թէ ով որ աւելի զօրաւոր է՝ այն թող առ-
նէ . ուստի ոկսան ծեծկուիլ իրարու հետ .
բայց շատ անխելքութիւն ըրին . վ՛զ զի երբոր
մէկզմէկ գետինը կը զարնէին՝ էշն ելաւ ձեռ-
քերնուն փախաւ . և ասով հաշտուեցան սի-
րով այս Երկու կռուողները :

Կառապանը ճարդին այնլադ մէի բանին վրայ
հայտակիւնի իւնեն որ վերջաղիւ սունդնին
իւ իւրաշնչընեն ու հապա իւ միաբանին :

Այս արդար պատիւ է կռուասիրաց
Որք ոքնին կորզել զշահ յիրերաց .
Բայց Երբ ելանէ այն ինչ ՚ի ձեռաց ,
Ըուարեալ հաշտին ամաչեն յինքեանց :

ԱՌ ՔԵՂ ՚ի խրատ այս գործ ատելեաց ,
Մի ատեր զընկերնառ սէր օդտութեանց .
Գաղանաց է բարք , որք թողուն զորսանս ,
Անխնայ կռուին խածառեն զինքեանս :

ԳԱՅԼ ԵՒ ՇՈՒՆ ՎՏԻՏ

Անյագ որկոր ցանկայ շատին ,
Բայց միշտ կարօտ կայ սակաւին :

ՈՐԻՆ + ԳՈՒ ՀԵՆ ՌԱՆԵՍԱԾԻՆ ,
ՌԱՆԵՍԱԾԻՆ ԻՇ ԿԸՐԻՇԻՆ :

ՃԺՂ. ()ը մը մէկ գայլ մը կը պատահի
Խիստ աղուոր շան մը , բայց անանկ վատուժ
էր որ ոսկորն ու կաշին էր մնացեր . Եր-
բոր պիտի պատուէր զայն՝ ըսաց շունը . Ո՛վ
պարոն գայլ ի՞նչ կընես , չե՞ս տեսներ թէ
հիմա ես անանկ վիճակի մէջ եմ որ մէկ
ակրայիդ կերակուր չեմ ըլլար : Սակայն
հաւատաց ինձի համբերէ տեղս դառնամ ,
Երդում ըլլայ քեզի որ կը ջանամ զիս լաւ
կերակրելու . թէ որքիչ մը ժամանակէն ե-
տե ախորժիս հոն գալ , զիս այնալէս գիր-
ցած պիտի գտնես մինչև չպիտի զղջաս որ
անշահ կերակուր մը թողուցիր՝ աւելի լաւ
կերակուր ուտելու համար : Իսկ գայլը հա-
ւատաց և թողուց զայն : Քանի մը օրէն
ետե գնաց գայլը շանը տեղը , և դռանը ծա-
կէն աեսաւ կանչեց որ գուրս ելլէ տուած

Խօսքը կատարէ : Պատասխանեց շունը թէ
կ'ուզես վազն եկոր, զի այսօր չեմ յուսար
թէ այն աստիճանը գիրցած ըլլամ որ քեզի
յարմար կերակուր ըլլամ . և չեմ կարծեր
թէ դուն ալինձմով գոհ ըլլաս : Իսկ գայլը
այս խօսքս լսեց չի լսեց՝ կախեց ականջներն
ու ետ դարձաւ, և երդումը բաւ որ մշմը
նալ բան մը բռնէ՝ բնաւ չպիտի թողու :

Պոտի բանին չի հաւառու մեծն աւ իւ Կըրիունի
պատիին աւ, վասն չի պատիիւ Յեռաւնին իւ յգէ,
մեծն աւ չի գրներ, իւ հայ Դադարի : Գիրունի
մը հարցուցին Աւ Աւասը հուս վրայ մը է խեղճ .
ան աւ ըստ Աւ Բանի չի հաւառու ծոյւ մարտը :

Ապաժոյժ բերմունք որկորաժետին ,
Թրողու զբաւականն , վազէ անչափին .
Որով և նքթեալ հիւծի առ վշարին ,
Արժանի սլատիժ անյագ որկորին :
Արդ մի նմանիր գիշախանն չարին ;
Որ մարմնով այլոց մնանի յանձին .
Ի մնունդ մարմնոյ շատ են ձեռք կրկին ,
Քրտամբք երեսաց մնանել ինքնին :

ԿԱՊԻԿ ԵՒ ԶԱԳ ԻՒՐ

Որ քան զատի սիրէ զորդին ,
Կրկին վեաս առնէ նմին :

Թէ լատէ դաւրս զաւակ սիրէն ,
Անշահ իոպիս ուրի կ'ընեն :

ՃՃէ. Ո՞ւկ կասկիկ մը խելքը տուեր էր
իր մէկ ձագին , անանկ որ դիշեր ցորեկ կը
սկագնէր և գրկելով կը սիսմէր . բայց այս
անխելք սէրը շատ գէշ ըրաւ ձագին , վասն
զի օր մը սաստիկ սիրելով գիրկն առաւ
անանկ ուժով սիսմեց գրկին մէջ որ շունցը
բոնուեցաւ մեռաւ խեղճ ձագը :

Կառիկ կ'ընեն ԱՆ այնշաք սաստիկ իւ սիրէ
յագն ու Երբեմ սիմելով իւ մեռցնէ : ՕՇԻՆԻ
Է անանկ ծնողաց ու սաստիկ սիրէլով զաւակնին
անիւէլ + կ'ընեն , որոնք առանց իրենութեան մէծնա-
լով ախտասոր կ'ըլլան և բանի մը շահ շունին .
Մինչ մարդիս մէջ՝ մէտած իւ սէպուին :

ՏԵՍԱՆԵՄ զտիալ յիմար ծնողին

Որ գգուէ այնշափ փայփայէ զորդին
Մինչ շիջուցանել զեռանդուն ոգին ,
Առնէ զայն անմիտ իբրև լոկ մարմին :
Զինչ օգտեն գգուանք յիմար զաւակին ,
Երբ անկիրթ աճէ նման անբանին .

Քանզի անխրատք ոչ մարդ համարին ,
թէ և կերպարան մարդոյ ունիցին :

ԱԽԱԶԱԿ ՀԵՂՋԵԱԼ.

թէ և պատիժք անագանին ,
Բայց ոճրագործք ոչ ազատին :

Չորեցն ուշտ պարձեն իւլիւն ,
Հորիս իսոգոյ իրառութեանցին :

ՃԺԸ. « Աստաւորը մէկ աւազակի մը ե-
ակէն կ'իյնի որ բռնէ , խկ աւազակը ա-
նանկ արագութը կը վախչի որ չեն կրնար
բռնել . ուստի կ'ազատի և միտքը կը դնէ
չարագործը՝ թէ այլ տեղէ մը վախնալու
բան չունի , կարծէ թէ իր գործած չարու-
թիւններն առանց պատժի պիտի մնան :
Բայց երկնաւորը լաւ գիտէ հասուցում ը-
նելու , վասն զի երբոր այս թշուառականը
մէկ գետի մը մէջ մտեր անդին կ'ուզէր անց-
նիլ , չփառնալով անոր խորութելը՝ ոտքը սո-
լաց գնաց տակը խղդուեցաւ :

Թուշ իւրագուն ասիէ լուրագործեւեց որուց
իւրագուց չի սիսլիր հարիս պիտի ըստյ , վասն
չի ած է իւրեւ նշանին , այ յէտքէն ուր պիտի
իւրագուն . ած չի իւրագուն , իշու ու գիրու :

Այս է հատուցումն օրինաց կին ,
Որ կշռէ եից ըստ դործոց նոցին .
Թէ իցէ բարի՝ այն մնայ նմին ,
Իսկ եթէ չար է՝ հանդիպի չարին :
Ո՛վ , զիարդ պատրաստ կայ դատող վերին
Դատելև պատժել դործ չարագործին .
Թէ հալին արդարք յերեսաց նորին ,
Թշուառ մեղաւորք զի՞նչ առնել ունին :

ԵԶԻՆԻ ԵՒ ԿՈՒԾ

Ո՛րչափ բեռն է անտանելի ,
Համբերատար սիրտն տանի :

Անհամբէրին +իւ մը վեց գայ ,
Տրաւանջնէրով խիստ իւ պօտայ :

ՃԺԾ. | Երկու եղներ լծած էին մէկ խխառ
բարձուած սայլի մը վրայ և շատ աշխատան
քով կը քաշէին . իսկ լուծը անանկ սաստիկ
ձայն կը հաներ որ եղները ձայնէն վախցան
ու կեցան : Յետոյ դարձան լուծին ըսին ,
թէ Ո՞լանհանգարտ , ի՞նչ ունիս որ ասանկ
կը պօռաս , դրեթէ դուն աշխատանք մը ըու-
նիս , մենք որ բոլոր այսչափ բեռը քաշելու
կ'աշխատինք՝ մէկ ձայն մը չենք հաներ :

Համբէրով ճարտը ուշտ ծանը բեռան պա-
ւլաս՝ յայնը լեւաէր . իսկ անհամբէրին յայնը +իւ

բանէ մը սոսիալի ի՞եւե : Եցանք անոր որ համ
բերուեամբ եւ բեռը իւ Աւելացնէ , և առանց
դրդնջնւու իւ պանի :

Ահա տարացոյց համբերատարին ,
Որ ընկճեալ բեռամբ վաստակի լռին .
Իսկ եթէ ոմանք մատամբ յինչ մերձին ,
Զայն գանգատանաց արձակեն ուժդին :
Զանա անլեզու տանիլ քոյդ բեռին ,
Ենթարկեալ ձեռաց ամենակալին .
Լողք տրտնջողք միապէս տանին ,
Մին արդիւնատրի միւսն է անբաժին :

ԱԲԱՂԱՆ ԵՒ ԱՂՈՒԵՍ

Խարդախն որչափ նենգել ջանայ ,
Ծանակ լինի անհետանայ :

Ո՛ւշի որ չափ բան իւ խոշհին ,
Չարսունենով իւ խրսուիս :

Ճ. Աքաղաղմը նստեր էր բարձր կաղնի
ծառին վրայ . մէկ աղուէս մը հոն գալով
տեսաւ որ չի կրնար անոր հասնիլ , վազեց
ծառին տակն ու կանչեց անոր . Բարեկամա-
ւետիս աւետիս , խաղաղութը հաստատուե-
ցաւ երէկ ձեր մէջն ու մեր մէջը , ուրեմն կ'ա-
ղաչեմքեզի ասկէց ետև առանց ոխ պահելու
պարտական ենք մէկզմէկ սիրել եղքօր պէս ,
և մէնք ալ սկսինք հաշտուիլ . ուստի եկո՞ր

սիրելի ինջիր որ պատառվնք : Պատասխան
տուաւ աքաղաղը . Բարեկամ, զիյտես թէ որ
շափ զիս ուրախացուց աւետիսդ . կարծեմ
թէ իրաւ է ինչպէս ինձի կերևնայ , վասն
զի կը տեսնեմ որ վարէն երկու սուրհան-
գակ (Առնար) կուդան մեզի այս աւետիսը
տալու համար . ուստի քիչ մը կեցիր կ'ազա-
շեմ, անոնք հոս հասածնուն պէս ես ալ վար
կ'ինջնիմ, չորսս մէկ տեղ կ'ուրախանանք :
Եւ այս սուրհանդակներն են երկու որսող
շներ : Զայս որ լսեց ազուէսը դող ելաւ,
ու Ճորով փախաւ անկէ . իսկ աքաղաղը վի-
զը վերցուց , սկսաւ երգելով ինդալ անոր
վրան :

Անդան իւ ըբածը իւ գրնէ . ուշտ ուշտ
մի իւշաւուրութի ընեւ-կ իսբէւ զանայ , այն-
տ իւշը ի՞իսնի գուը :

ՏԵս ըզպատուհաս խարդախող չարին ,
Ի նենդէլ զընկերն հալածի ինքնին .
Քանզի լոյս Ճրագ նենդաւոր անձին ,
Ի մուտս արեւու անդէն շիջանին :

Արդ այժմեան մարդիկ նման են սմին ,
Միայն առ երես շուք տան ընկերին .
Այսու քաղցրութիւն երբ զսիրտ շահին ,
Լարեն անխնայ զորոգայթ նմին :

ԱՎՐԴԻ ԵՒ ԾԱՆԻԿԻՔ

ԶԲՇՆ Փառք ՓԹԹԻԼ ՀՔՆԱՊ Վարդի
ԵՐԲ ՅԵՐԵԿՈւն ընդ Փոյթ Խամրի :

Ի՞նչ լահ բայս-իւ վարդի նման
Երբ ժաման ու իւսնին է մէկ օրսան :

Ճիա . (Կաղկըները մոռած եցին վարդին
վրայ , և անոր գուներուն մէջ անանկ կեն-
դանի պայծառութիւն մը գտան որ գրեթե
առանց նախանձելու խոնարհեցան ու գե-
ղեցկութե պսակն իրեն տալ ուզեցին : Ամ-
մէնքը միաբերան կ'ըսէին թէ Մեր գուները
անոր պէս մէկ հատիկ գեղեցիկ չեն , մենք
անոր անոյշ հոտը չենք կրնար հանելու ,
ուստի քեզի կը վայլէ սլսակը ազնիւ վարդ ,
քեզի կը վայլէ մինակ անոյշ հովին սիրուն
գգուանիքը : Վարդն ալ ըսաց հառաչելով .
Ովծաղկըներ՝ որովհետեւ ես մէկ աւուր մէջ
կը ծնիսմ ու կը թոռմիմ , ինչու պէտք է խմին
այսչափ գեղեցկութիս . ո՞հ աւելի կ'ուզեի
ձեզմէ վար ըլլալ և ձեզի չափ դիմանալ :

Օրինակ առնեն անոն + որ իրենց աշուշը նե-
նը՝ իւելքին ու ապրոնին ապասինելով իւ հպար-
դանան . որովհետեւ մէկ ըսպէին մէջ ամմէնուը ի՞նու-
նին կ'երթան , իւն աղէկութիւն իւ ունին՝ մինակ
այն իւ ժամ :

Ահա քեզ տիպար փառաց աշխարհի ,
Որ փախչի գընայ նման սոռուերի .
Մինչև է փթթեալ խամրի շիջանի ,
Ի քթթել տկան ը չեղեալս խառնի :
Թէ պանծանք ծաղկանց ոչինչ համարի ,
Չինչ ապա մարդոյն դիւրեղծանելի .
Որ այսօր 'ի կառս՝ վաղիւն 'ի դադաղս
Լքեալ զամենայն յաւիտեան հանգչի :

ԿԱՐԱՊ ԵՒ ԿՌՈՒՆԿՆ

Թէ կեանք մարդոյ է բարելի ,
Լինի օրհամն ուրախալի :

Թէ որ վարդ է սոսանց մէջի ,
Մահը ի ըստայ ուղղըն-նը լի :

Ճիք . Արապ թուզունը մեռնելու ատենը
կ'ուրգէր ինչպէս իր սովորութին է : Կոռուն-
կը զայն տեսնելով ըսաց իրեն . Զեմդիտէր
ինչ կը մոմբառաս որ ասանկ վիճակի մէջ ալ
կ'ուրախանաս : Պատասխանեց կարասլը թէ
կը հասկընամ որ պիտի մեռնիմ կ'ուրախա-
նամ . միթէ ճամբէ դուրս անկարդ բան է
յայտնել ուրախութիւնս , երբոր զիս կը
տեսնեմ այս ետքի կէտիս մէջ որ բոլոր իմ
թշուառուէս պիտոր աղատիմ :

Օրինուի է սոսանիս էրջանիի հարդառն որ մէ-

ՆԵԼՈՒ արեն ըրած Բարեգործութիւնները մերտ
բերելով կ'ուրախանայ , որ առկարգիցիս Ազուա-
ռաւթեն կ'աշխատի . ինչու հին արենը աղք իւ
իոք որոնտ պշայ որ իւ ծնանեին՝ կ'ուլային , և
երբոր մէկը իւ մեռներ՝ կ'ուրախանային :

Լաւ է որ մահու քան զօր ծննդեան ,
Արդար օրինօք գիտունք վճռեցին .
Քանզի յօր ծննդեան վիշտ չարիք ծագին ,
Խակ յաւուր մահու է չարեաց վախճան :
Երանի՛ մարդոյ որ յաւուր մահուան
Ընդ գործըս բարեաց հրձուի խնդագին .
Սիրտ առաքինեաց ցնծայ ՚ի բարին ,
Վայ անօրինաց մահու անվախճան :

ՖՐԱՒԻՆ ԵՒ ՇՈՒՆ

Պսակ գործոց է կէտն յետին ,
Եղը և վախճան իրացքընաւին :

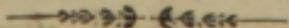
Ամեն բանին վերջը նայէ ,
Ու գործերը իւ պատիէ :

Ճի՛կ . || Ճի՛կ շուն մը կ'իյնայ ջրշաննն ետևէն .
և ջրշունը անոր Ճեռքէն ազատելու համար
զինքը ջուրը կը նետէ . շունն ալ անոր ետե-
լէն ջուրը նետուեցաւ լողալով գնաց անոր
հասաւ , և այնչափ մօտեցաւ որ բերանը
բացաւ սլիտի բռնէր . խակ ջրշունը մէկէն
մտաւ ջրին տակն ու աներեսոյթ եղաւ : Եւ

այսպէս շունը կորածնցուց որսը այն կետին
որ ձեռքովը դրեր էր թէ բռնեցի :

Կը եսոս Ասգառարը հարցուց օր մը Սուն ին-
մաստային , Ան Ինչի պէս Երջանին իւ գոնով
աշխարհին մէջ . ան ալ պատասխան գուստ , Ան
Մինւ Երածի ինչը պէտ լէ որ Երանին պայ հարդ
իւ մէծունէլ . Վասն զի ամէն գործ + վախճանով
իւ պատիստի :

Աստ է տեսանել վճիռ Սողոնին ,
Թէ վախճանն է եղը պատկիւ իրին .
Մինչև է հասեալ գործ ինչ այն կիտին՝
Մի վատահանար , տեղի տայ հեշտին :
Ո՛վ զիարդ ոմանկք 'ի մտի եղին
Ցնծալ հանասղաղ 'ի գահոյս բաղդին .
Բայց 'ի թարթ ական ըհատեալ անուին ,
Վէր 'ի վայր արար խորհուրդ հողածնին :

ԱՅԻ ԱՆՀԵՐ

Թէ չէ ինչ քո յատուկ անձին ,
Ոչինչ օգտեն իրք օտարին :

Թէ ո՞ւ բանցտ + էղ շոհ ւընէ ,
Օրունն ինչ պիտի ընէ :

Ճիղ . Ո՞ւ էկ անհեր մարդ մը հարկադրե-
ցաւ որ գլուխն օտար մազ դնէ . երբոր օր մը
պար կը խաղար ընկերներուն հետ անանկ

ուժով ցաթկեց որ մարմինը ցնցուեցաւ
և սուտ մազերը գլխէն վար ընկան : Զայս
որ տեսան ամմէնքն սկսան ինտալ , իսկ պար
խաղողն ուզեց անոյշ խօսքով մը այս ծիծա-
ղը դադրեցրնել անոնց ըսելով . Պարոններ
պէտք չէ այսչափ զարմանալ թէ այս մա-
զերը ուրիշ մարդու գլխուն վրայ չեն կենար
կիյնան , որովհետեւ բուն տիրոջը գլխուն
վրայ չեն կրցած կենար . մանաւանդ թէ իմ
յատուկ մազերս գլխուս վրայ չեն մնացած ,
ուրիշներ պիտի մնայ :

Ուրիշն բանը մէծութիւնը խեցը մարդու-
օգոստ ըստնի . ջանա՞ որ դուն սանչնաս այն խեւ-
ց այն մէծութիւն արտարութիւն որ մշտ հետեւ ըւ-
լայ , և զա-կըներուդ աւ չահ ընէ :

Այսպէս որ ցանկայ ընչից օտարին ,
խարի և մնայ ալքատ և մերկին .
Զի այն որ չոգտէ իւր վաստակողին ,
Զիաղոդ օգտեսցէ օտարաց անձին :
Զանա ամբարելքեզ բարիս ներքին ,
Եւ մի մուրանար առ դուրս ընկերին .
Դի՞ր զիմաստութիւն պսակ ՚ի գլխին ,
Զառաքինութիւն զարդ ինչ դադաթին :

X

ՈՒՂԵՏՈՐՔ ԵՒ ՍՕՍԻ

Զոր ինչ առնես ապերախտին ,
Միշտ ապերախտ է յիւր բանին :

Աղեքախտին ինչ բան չնե՞ս .

Բայց ըրածտ ծով իշ նեդե՞ս :

Ճիշ. Նիկ աստղին մէջ մէկ խիստ տաք
օր մը երկու ճամբորդ զովանալու համար սօ-
սի (նոր) ծառին շուքը նստան և արեգակին
տաքութէն ազատելով հոն քաշուեցան կե-
ցան : Երբոր ծառին ճիւղերուն վրայ կը նայ-
էին որ պտուղ չի կար վրանին , սկսան իրա-
րու ըսել . Ահա անսպիտան ծառ մը որ բա-
նի մը շահ չունի . թէ որ մեզի իշնիր՝ հիմա
կը կտրէինք կրակը կը ձգէինք : Պատասխան
տուաւ ծառը . Ո՛վ ապերախտներ՝ հապա-
այս շուքն որ խմտերեներս ըրեր են բան մը
չէ , որ զձեղ ասանկ ատեն արեգակին տա-
քութէն ազատեց որ երելով հազիւ փախաք
հոս հանգչեցաք :

Աղեքախտ մարդուն ինչ որ չնե՞ս ացին վե-
րեւար , և իրեն աղեկունի շնողին գեւ իշ կամե-
նայ . վասն զի ինչը մարդ չէ , աղեկունիւն լունի
որ մարդիւնի ճանձայ , անոր համար միշտ ապէ-
լի է այ , և մարդու : Երբոր արեգակից յաւլիսի
17 ին շնիւ ասուլին դակը իշ մանէ՝ խիստ դակ
կ'ըլլայ :

ՏԵս մրապէս խոտի բարերար սօսին
Յապէրախտ անձանց՝ յոր պատսպարին .
Քանզի որ առնէ բարիս ընկերին ,
Չարիս ընդունի դարձ փոխարինին :
Արդ մի մոռանար ըստ անըզգամին
Ընորհս երախտեաց քոյ բարերարին .
Մի հետաքններ զյատկութիւն անձին ,
Այլ թէ զինչ բարիք անտի քեզ քաղլին :

ԶԿՆՈՐՍ ԵՒ ԶԿՈՒՆԵՔ

Որք քաղցրութե ոչ ամոքին ,
Բոնի ուժով անդէն կակոլին :

Չի իակը շաղն անոյն իսօսով ,
Մոյ իւ դառնեայ բոնութենով :

Ճիշ. Ակ ձկնորս մը նստեր էր ջրին մօս
սրինդ (իւրիք) կը չալէր, կարծելով թէ ձրկ-
ներն ասոր ձայնէն կը զմայլին. ու անանկ կը
մօտենան իրեն որ ձեռքով կը բռնէ զանոնք .
բայց որչափ որ չալեց մէկ ձուկ մը չեկաւ :
Ան ատենը ձկնորսն առաւ իր ուռկանն ու
նետեց ձկներուն վրայ . ահա բոլոր ձկները
բռնուեցան ուռկանին մէջ ցաթկելով . զա-
սոնք գուրս քաշելով կ'ըսէր ձկնորսը . Խեղճ
ձկներ , ես կարծէի թէ դուք երաժշտութե
կը սիրէք , բայց հիմա աղէկ հասկըցայ թէ
աւելի լաւ կը խաղաք եղեր ուռկանով քան
թէ սրինդով :

Անուշանիլ ամմեն ուն շահ լըներ . շափ ան-
գայ պէտք է բռնութիւն բռն պէսնել . վասն զի-
կան հարդիկ ու միւշն բռնութիւն չի պէսնել լիւ-
իսիլընար :

Քաղցրութիւն բանից ոչ յամենայնի-
Յօդտակարաց ինչ վճարել ունի .
Այլ 'ի ձահ յաւետ իշխանաւորին .
Որոսալ երեկ ՚ի սաստել ուամփին .
Այսու ապատամբք ձնշին առ ահին ,
Ըստահակ զաւակք ուղղին խրատին .
Չի որ ոչ բանիւ գայ յուղիղ կարգին
Դանիւ բռնութեամբ ուղղի խստադին :

ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ ԵՒ ԱՂՈՒԵՍ

Վայ որ զընկերքո անարգես ,
Ամենեցուն դու անարգ ես :

Ալայ անոր ու պին + լի ճանընայ ,
Սոսպ պարծանուշ ծառը ի՛ըլլայ :

Ճիէ . Առկորդիլոսզազուեսն անարգելով
միայն իր ազնուական ցեղին վրայ կը խօսէր
և հսկարտ ձայնով մը կ'ըսէր անոր . Այ ողոր-
մելի , Ես զքեղ անանկ լիրք կը տեսնեմ որ
մինչև կը համարձակիս ինձի հետ բարեկա-
մութե ընելու . դուն դիտես Ես ո՛վ եմ .
գիտես որ խմազնուականութիւն գրեթէ աշ-
խարհքիս պէս հին է : Պատասխան տուաւ
աղուեսը զարմանալով . Այդ բանը ինչ

պէս կրնաս ցուցընել ինձի : Շատ գիւրին
կրնամ, ըսաց կոկորդիլոսը, վասն զի գիտնաս
որ չսկաներուն կռուինատենը ոմանք Ածնե-
րէն փախան եկան կոկորդիլոս եղան ու Նե-
ղաս գետին մէջ պահուեցան, ահա ես ալշե-
տակ անոնց ցեղէն եկած եմ. բայց դուն
թշուառական ուստի՞ կուգաս : Պատասխա-
նեց աղուեսը . Իրաւ որ այս բանը ամենեին
չէի գիտեր և չէի լսած . բայց հաւատա-
պարոն կոկորդիլոս, որ ես շատ աշխատանք
կը քաշեմ գիտնալ թէ ո՞ւր կ'երթամ քան
թէ ուստի՞ կուգամ :

Ի՞նչ շահ պարծէնաւծնողաց մէծութեք վրայ,
երբոր ինչը մարտ չէ : Հարուստի մը անշահ պա-
տակ ուղեց մէի իշխան մը վարնել . պարծէ-
նաւծը երեսը պարիս անոր վար մարտու պաւա-
ռուաւը . ան աւ պարանիսան գուստ թէ Ես իմ
շեղիս առջի աղնուականն էմ, իմ աղգու ինյև իւ-
սիսի, և ուս աղգու իւսիս պիտի վերջանայ : Հսկա-
ներուն պարմութիւն պէս ճէմ . 621 համարը :

Տես զունայնութիւն զըրաբան վասին,

Կախատէ զընկերն իբրև գիւցազին .

Երկրաքարը գոլով սողայ ընդ գետին ,

Պանծայ թէ իցէ յԱստուածոց կորդին :
Եղուկ այնոցիւկ որ նման սմին

Ի վերայ լանջաց ճարակեն յափատին .

Պարծին ընդ նախնեաց գործս ազնիւ զար-
ուշ գիտեն այն է նախսատինք նոցին : (Ճին,

ՈՒԽՏ ՀԻՒԱՆԴԻՆ

Ոչ է հաճոյ Երկնաւորին
Ուխտել՝ ի վերքան զոյժ անձին :

Թէ լսի դուռը մասն ըստի,
Ասպածոյ ուշ բան յօւ ւըստի :

Ճիշ. Ո՞ւկ Երկրագործ մը վտանգաւոր կը
հիւանդանայ, և հարիւր կուլ ուխտ կ'ընէ
Ասկղէալիոսին՝ այս դաշինքով որեթէ առող
ջանայ բոլորը զոհ ընէ անոր: Հարիւր կո-
վը ուստի պիտի դանես՝ ըսաց կնիկը, դուն
չես մոտածեր ամեննեմին. տէր ԱՃ՝ ես մէկ
հատ մը չեմ տեսներ գոմին մէջ: Պատասխա-
նեց հիւանդը թէ Կըտրէ ձայնդ. թող իմ
խնդիրքս կատարուի, հարկաւորապէս ա-
նանկ բարի է Աստօւած որ եթէ հաճի մեր
հորթուիլ ալ զոհ կ'ըլլայ:

Հին ապենը Ասիւնդիս եր բժշկութե լած.
ու Ասպածուն լածին ուրդին ըլլալու իւր հի-
ւանդութի ու ըլլար իւնար բժշկութե ի'սուեին: Աս-
պատճառաս երեագուցն ալ անոր մասն ըստի
է իւ իւրութեն վեր որ հաճոյ բան չէ. իււ-
պէս իւն մամիպներ որ անիւրէւի ուխտեր ի'ընեն
պարագ ուղւը:

Ահա քեզ բերմունք մոտաց յիսմարին,
Կըշուե մարդկորին ըզբան անբաւին.

Ոչ գիտէ թէ նա յամենայն վայրի
 Ներկայ և զըննիչէ շարժման սըրտի :
 Աւո՞ր Երկիւլիւ պատկառ կալ նըմին ,
 Ավստիւք զԱրարիչ պաշտել ջԵրմագին .
 Որում զոհ ընտիր է Եռանդն հոգւոյն ,
 Եւ ոչ բազմաթիւ Երամ անբանին :

ԶԿՆՈՐՍՔ

Որ լոկ յուսով ուրախանայ ,
 Յամբոկ գործոյն անյօյս մնայ :

Միակ յասաց էլլէ Նըմաս ,
 Ամիւն բանեն պարապ ի՛ւլաս :

Ճիշ. **Ձ**կիորսիները իրենց ուռկանը ջրէն
 դուրս կը քաշէին , բայց սովորականէն ծանր
 ըլլալով մեծ յոյս ունեցան , և մէկմէկու կը-
 սէին թէ Առանց կարծեաց լաւ որս ունինք .
 ով գիտէ հիմա ինչ ձկիներ սիմթի տեսնենք
 մեր ուռկանին մէջ : Ասոնց ուրախութեր
 շատ քքշեց . վասն զի Երբոր շատ աշխա-
 տանքէն ետև նայեցան ուռկանին մէջ ու-
 րիւ բան չգտան բայց մէկ մեծ քար մը որ
 ջոին ընթացքը բերեր էր հոն :

Օրինակ է անոնց որ իրենց հարիտուր բանին
 եպեւէ լէն ըլլար , ու իընային որ հօրերնուն ապ-

բանուց յա ի լուսակեն : Բայց հայրենին մշանելն
է պատաստ թշնամին ՚ի զար ուրիշ բան չի իւ
հար յէռուերնին :

Քանիք յուսալից գընան խնդագին ,
Գլխովին յեցեալ գիւրասահ բաղդին .
Զամենայն ըզգործոյ յաջող ենթագրեալ ,
Յետոյ չարաչար յուսոյ վըրիպին :
Յուշ լիցի վըճիու իմաստասիրին ,
Իբրև բարեկամքեղ ազդարարին .
Սիրա ըզգուշաւոր , ասէ , կասկածի ,
Հակառակ կողման իւր յաջող բաղդի :

ԳՈՐՏՔ

Միտք խոհական խորհի զմերջին ,
Համեմատէ զեւ ընդ մտին :

Խելացի հարդ լուս բան լընէ ,
Եպին ու առաջ լու իւ շըննէ :

Ճ. 4 Կորտերը ամառուան մէջ տեսան որ
իրենց ջրոտ տեղը կը ցամքի՝ սկսան պօռալ
թէ Աւը սլիտի երթանք բնակինք : Իրենց մե-
ջէն մէկ ձադ մը պատասխանեց , թէ Այս մօտ
եղած հորն երթանք , որուն մէջ լեցուն ջուր
ըլլալով մինչեւ բերանը շատ գիւրին հոն կըր-
նանք մտնել : Խիստ լաւ , ըսաց մէկ ծեր մը
իրենցմէ . բայց երբոր ջուրը ցածնայ մենք
հորին տակի որ մնանք՝ որուն խորութիւ

քսան ոսկե՞ն աւելի է, ի՞նչպէս կրնանք
անանկ դիւրին դուըս ելլել որ ասանկ դիւ-
րին պիտի մանենք :

Խսելսոյի ժողով միշտ ամսէն բանին եպտը
և մրմբայ . Էսէ անժողով պատանին խեցին եկա-
ծը ի՞նեւ . և միշտ ի՞ւ սխալի : Ուստի պէտք է
ծերաց բան հարցնել և անոնց խըստավշը բան գե-
նել ու լի սխալին :

Տես հասուն մըտաց խորհուրդ գերազանց ,
Խորհի դըժուարինս 'ի վախճան իրաց .
Քանզիփորձ գոլով խիթայ յապառնեաց,
Զի մի անխորհուրդ գիտեսցի չարեաց :
Արդ մի հեռանար դու 'ի ծերունեաց ,

Ունին մատուցեսբանից փորձառուաց .
Ուզք ոչ վայրապար խորհին և խօսին ,
Թէ և չեն յարդոյ առ անմիտ մանկանց :

ԵՐԿՈՒ ԹՇՆԱՄԻՔ

Որ ովս ունի ընդ ընկերին ,
Դաշնակից է սատանային :

ՈՒ դահնեւն ու լու ի՞նունէ ,
Չորին բերան պին + իւ յօգին :

Ճամ . **Ճ**րկու մարդ մեկզմէկ մահուչափ
կատեին , եղաւ որ այս երկուքը մէկ նաւով

Ճամբորդութելը ըրին : Երբոր լեցուն հովով
կ'երթային , ալէկոծութել մը ելաւ անանկ
սաստիկ՝ որ նաւը հովին բռնութը ծովին
զարնելով փառատեցաւ , տակը բացուեցաւ :
Այս վերջին խեղջութե երբոր երկու ճամբ
բորդները ջրին մէջն էին ընկեր և իրաւ
կը տեսնէին որ պիտի խղդուին՝ սկսան մսի
թարուիլ , զի կ'ըսէին մաքերնուն մէջ , թէ
որ ես կորսուիմ , ահա թշնամիս ալ ինձի
հետ կը կորսուի :

Արեւունիւնը անանի իը հուրացընէ պմարդ ո՛
մնչւ մահին դառաւը իը հասնի , ու ոխը սրբէն
շհանելով սագանային ինքահուր կ'ըլլայ : Փիլսո-
ֆայ մը ի՛ընէր , թէ որ ի՛սովէս թշնամիւր վէժ
առնել անիէ աղէի եւիր :

Զիանդ ապաժոյժ կիրք դըժոխային .
Անհամբոյր սըրտի ատելեաց կը ըկին .
Մինչ հասեալ ժաննեաց սեաւ մահաբերին
Լինին վլիժառու յայն կետ խաւարին :
Բարեկ կուրութե խորհրդոց նոցին ,
Ո՛չ հային ուր կան յո՞ր սահման հասին .
Այս գործ է ահա ըսկըզբնաշարին
Որ այսպէս ըզմարդ առնէ իւր բաժին :

ԱՌԻՒԾ . ԱՐՁ ԵՒ ԱԴՈՒԿՍ

Խըռովարալք միշտ վընասին ,
Այլ ոք շահի՝ ինքեանք ծաղրին :

Կը----- մարդի զընաս ի'ընեն ,
Անը այս շահ իւ բերեն :

ՃԼՔ. Պոկւծն ու արջը իրենց մէջ խոռովեցան մեղքի փեթակին համար որ գտեր եին կաղնի ծառին խոռոցին մէջ . երկուսն ալ կը ջանային որ յափշտակեն առանց իրար մէջ բաժնելու : Չատ լաւ կ'ըլլար թէ որ երկու բաժին ընէին . վասն զի երբոր իրարու հետ կը կոռուէին՝ մէկ աղուէս մը կամացուկ մը եկաւ մօտեցաւ մեղքին՝ ու բոլորը լափելով կերաւ փախաւ :

Չատ անգամ երիս նշքայը , և երիս բարեհամ իրարու հէտ չեն հաշտուիր՝ միւշ որ մէջերն ուն մէկը չմեռնի , իամ մէծ չնաս մը չսաշն . զառն չի ան արեւը իրեն+ իրենց ի'--գան և ըստ մը իւ հաշտուին :

Ահա հատուցումն անմիաբանից ,
Զըրկեն ըղմիմեանս 'ի սիրոյ ընչից .
Աշլոց առնեն շահ , ինքեանք մերկ թափուր ,
Երբ օտարք շահին՝ վերջ լինի վիճից :

Քանի՞ շահաբեր է միաբանից

Մասնակցել սիրով միմեանց ըզբարիս .

Զի զի՞նչ քաղցրութեն և զի՞նչ բերկրալից .

Քան սիրել սիրիւ դոյ հարազատից :

ԱՍՏՎԱԲԱԾԻ

Զի՞նչ շահ զննել զաստղոս վերին ,

Ոտիւք սահիւ ՚ի գուք խորին :

Ի՞ւ շոհ մեծ մեծ բաներ խօսիւ ,

Պըւտի բանալ ինսը իյնիւ :

ՃԼԳ. ՈՒԿԱՍԱՊԱԲԱԺԽ մը քալելովկը դի-
աէր աստղերը , բայց շատ լաւ կը լար եթէ
իր ոտքին վրայ նայէր : Վասն զի երբոր աչքը
վերցուցեր միակերպ երկինքը կը դիտէր ,
ահա մէկ հոր մը փորած էր ճամուն վրայ՝
որ առանց նայելու անակ մօտեցաւ՝ մինչև
ընկաւ մէջն ու խողդուեցաւ :

Թաղէս ժիւլիս ժան օր մը գործիւց յետուց եր-
թուրկ ասուները իւ տերէր , ընկաւ ժողով մը մէջ-
ծառան հասաւ որ զինւց անկէ հանէ , ըստ՝
Երինին բաները տերէւր ուշը ասունիւ ասիւ
շնորին : Խըսդ է անոնց որ իրենց բանը իւ թո-
ւուն ու իւնեցմէ վեր բաներու եպւէ ի՛ըսն ,
և երբեմ հաւաքիւնի վրայ աւ հայտնառութիւնիւն ու մէ-
ջիւն ու մէկն ժողով իւ գլուխին :

Ճ՛ռ. Աստղաբաշխ: ճ՛ռ. Առիւծ և Գորտ:

Ճինա. Աքաղաղև Բազկ: ճինդ. Աղահև Անցաւոր:

ճինե. Եղնև Ճաղ իւր. ճինդ. Աղուէս և Կինձ:

Օրինակ է այս ընդվայր շրջողին ,
Թողեալ զօդտակարն քննէ ըզմերին .
Աչ գիտէ թէ ուր իւր վիճակը յանդին ,
Ծրջի խմանալ ըզբան օտարին :
Մի հետաքններ զորքեզ ոչ օդտին ,
Պնդեա զինի վայելսականին
Եւ օդտակարին և փառաւորին ,
Որով պերճ մնաս ՚ի քոյդ վիճակին :

— ԱՅՆ Ք ԷՇԱԽ —

ԴԼԲԻՆ ԵՒ ԴԱՆ

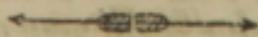
Մի պահանջեր վրէժս յայլմէ ,
Զի մի և քեզ նոյն չար հասցէ :

Վ ՀԵԺԵՆՏԻՐ ՊԱԼ-Ի Մ' ԸՆԸՆ ,
ԶԵ ՆԵ Ի-ԳԱ, ԳԼԻ-Ռ ԱԵ ՀԱ :

ՃԼՇ . * Ելբին ձուկը ետևէն էր ընկեր մէկ
դոն ձկան մը վրէժինդիր ըլլալով նախս-
տանսացն որ անկէ տեսեր էր : Դոն ձուկը
փախստ ծովին եզերքը (+ԷՆՉՇ), դլբինն ալ
ետևէն վազեց : Իսկ դոնը անոր ձեռքէն ա-
զատելու համար ցաթկեց աւաղին վայ ,
դլբինն ալ անոր ետևէն ցաթկեց . բայց
ինչպէս պատժեցաւ իրենց յանցանքը՝ եր-
բոր երկուան ալ անանկ ձգած մնացին հոն :
Որովհետեւ իրենք ջրէն դուրս ըլլալով օդին
մէջ մնացին , ու անանկ տկարանալով մե-
ռան , և շատ զ զջացան որ իրարմէ վրէժ առ-
նելէն ՚ի զատ ուրիշ բան չի մտմըտացին :

ԴԱՄԲԻՆ է (Եօնուղ), և ԴԱՆՆ է (Վրալամուտ) ՅԱ-ԻԸ որ օրինակ էն արելի մաբդիանց . Բայց շատ անգամ երկու թշնամի այնշատ իրարռու հետ ի'իյնին որ մինչև իրարռու գլուխ է՛ռապեն :

ՏԵՍԵՐ զպատուհաս ոխակալ չարին ,
ԶԻԱՐԴ յայն պատիժ կորեաւ ընդ նմին .
Զի որ ոչ ներէ չարեաց ընկերին ,
Ոչ թողցին յանցանք իւր յատուկ անձին :
Այս քեզ է խրատ մարդ ընկերական ,
Մի՛ ատեր զընկերն ըստ ձկանց բերման .
Սիրել և սիրել քեզ է սեպհական ;
Կեալ որպէս ըզմարդ և ոչ զերթ դազան :

ՄԵՌԵԼԱԹԱՆ ԵՒ ԲԺԻՇԿ

Որ անիրաւ ջատագովին ,
ԶԵՐԹ շաղակրատ յայլոց ծաղրի :

Մէ պարծենար ԱԷ բան Գիտեն ,
Հաղու Ռէ՛ ԱԷ բան մը Հիւտեն :

ՃԵ. ԱԿԱՄԵԱԼ թաղողմը կը թաղէր իր
դրացին . Երբոր գերեզմանը կը լընցը-
նէր լեցընելու , տեսաւ բժիշկը՝ որ դեղ
ըրեր էր մեռելին Երբոր հիւանդ էր , ուս-
տի ըսաց անոր , Ես զքեզ անանկ վարպետ
կը տեսնեմ որ կարծեմ թէ կրնայիր հի-
ւանդն ըռընտցընել : Պատասխանեց բժիշ-
կը , թէ Որչափ որ կրցայ նէ ըրի . բայց

այդ մարդը գեշ հիւանդութեան մէջ էր :
Կրկնեց մեռել թաղողը գլուխը շարժելով .
Թէ որ անանկ չըլլար քու ձեռքդ կ'իյնի՞ր :

Լեզուանի ճարտը իսրծե նէ խօսով գործած
յանշան+ը իւ գոյէ . Բայց շատ անգամ աւ ծառը
իւսաւ և իւ խօսով վիշնի : Այսնի մէ լեզուա-
նին ըստ օքնու նէ Ականջներ լեզու էն
տարիէր :

Այսպէս և զրկողք արդար երկին ,
Պատճառ տան գործոց ոչ զիրաւացին .
Որով ՚ի բազմաց իբրև շաղակրաս
Արդար օրինօք մերժին հալածին :
Արդ մի հետեւիր ունայնախօսին ,
Որ բազում բանիւք խաբել հնարին .
Քանզի բանք ոչինչ վըճարել ունին՝
Թէ ոչընդ գործոց արդեամբ լծակցին :

ԹՌՉՆՈՐՄ ԵՒ ՕԶ

Որ ընկերին չար ինչ խորհի ,
Նովին չարեզք պատուհասի :

Ու որ եւբօր չար իւ իւնի ,
Ինչն աւ չարով իւ իւրասի :

Ճկ . Ու եկ թռչուն որսող մը կ'աշխատեր
որ թռչուն բռնէ . Երբոր վար ծռեցաւ որո-

գայթը լարելու , օձ մը խածաւ ոսկը . Ո՛հ
կանչեց մարդը ես արժանի եմ այս բանիս ,
որ ինձի եղաւ . ի՞նչպէս կրնամ տրտնջալ
թէ կուզէ օձը իմ կեանքս վերցընել , որով
հետև ես ուրիշ բան չեմ մտածեր , միայն
այլոց կեանքը վերցընելու կը նայիմ :

Անոխաւ օրէնք է Թէ որ կ'ուզէն ուշի աղէն
ըլտոյ . Դուն աւ ուրիշն աղէն ըրէ . Աէ որ կ'ու-
զէն ուշի մէիս գէշտ-նիւն չընէ , Դուն աւ ուրի-
շն մ'ընէր . Վասն չենիւն որ ընէն , Վայն իւ գոնէն :
Առանք է Առ Սահմանակ սրավ կ'երթայ :

Այս արդար պատիժ է չարակամին
Միայն ըզարիս այլոց ինդրողին .
Զի որ չար կամի՝ չարն է իւր բաժին ,
Զոր ինչ և կշռէ՝ կշռի չափ նովին :
Թէ ինդրես բարիս՝ բարիք.քեզ պահին .
Գործք.քո և քո սիրտ զքեզ ուղիղ դատին .
Մի ցանկար այլոց չարիս այլ բարին ,
Զի արկածք չարեաց 'ի քէն հեռացին :

ԱԽԱՎԱԿ ԵՒ ԴԻՌՈՍ

Որ ոչ է դոհ յիւր վիճակի ,
Ուր և դընայ յաւետ ծանրի :

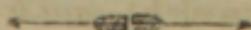
Թէ մէ վիշտէն ժախէլ ռուլէն ,
Աւ մծին մէջ քեւ իւցին :

Ճէ . **Պ**արտիղանին էշը կը ձանձրանայ
ամմէն առառու գիշերանց ելեւ խոտ տանեւ
վաճառանոցը : Օր մը ազաւեց Դիսոսին որ
զինքը անանկ մէկ մարդու մը տայ որ կա-
րենայ գէթ քնանալ : Ըսաց Դիսոս թէ Ա-
նանկ թող ըլլայ . նայիս որ ըսածին պէս
էշը գործելի ծախողի մը տուն գտնուեցաւ :
Երկու օր չի կրցաւ կենալ հոն՝ սկսաւ զըդ-
ջալով վիտըռեւ զսլարտիզանիր . ես անոր
տունը կ'ըսէր երբեմն կաղամբի (լսհանայի)
տերեներ գաղտուեկ կ'առնէի կ'ուտէի , բայց
հոս ի՞նչ կը վասարկիմ գործելի տանելովս ,
ծեծ ուտելէն ՚ի զատ ուրիշ բան չի կայ :
Ուրեմն պէտք եղաւ անոր ուրիշ վիճակ
խնդրեւ : Դիսոս գրաւ զայն մէկ խաղա-
խորդի մը (բառախի) տուն . խկ էշը չէր
գիմանար կաշիներուն գէշ հոտին որ կը
կրէր : Ուստի անանկ ուժով պօւաց որ չի
կրնար ըլլալ , և խնդրեց երրորդ անդամ
մէկ ուրիշ տէր մը : Ան ատենը Դիսոս ըսաց
անոր թէ դուն խելք ունենայիր առջի

տիրոջդ տունը կը կենայիր : թէ որ քեզ
ուրիշ նոր աէր մ՝ալ տամ գուն գոհ պի-
տի ըըլաս ինչպէս մէկալնոնցըրիր : Ապա կե-
ցիր ուր ես նէ . ըըլայ թէ ուրիշ տեղ ա-
նանկ առիթ մը գտնես որ աւելի տրանջաս :

ԱՆԴՐԻԱՌ ԳԱՆԳՐԱՆՑ ԽԱՐԵՍ ԻՆԾԸՆ ԱՆ ՄԵՇ
ՔԱԽԵՄԱՆ ԿԸ ՀԱՆԴՐԱՐԱՅԻ , ԲԱԿԱ ՊԵԿՈՒ Է ԿԸ ԱԼՐԵ
Ն ԳԷՆ ԲՆԱՆ-ԱՆ ՔԱԽԵՆ ՊՐ ՀԱՆԳՀԸ : ԱՆՎԻ ԱՆՎԻ
ԽԱՐԵՆ-Ն ԳԼԽԵՆ ՔԱՐՅԱ-ԱՆ ՎԵ ՊԱԽԻՄԻՐ : ՀՄԵ-
ՐԱ-ԵՐԻՆ ՔԻԼԱ-ՔԱՅԱԿԻՆ ԱՆ ԱՎԱՆ-ԿԻՒ ԲՆԱ ՃԱԿԻ
ԲԱՆ ԱՆԻ ՎՐԱՆ . ան աւ ըստ ԱՆ ԾԱՐ Ն ԻՆ
ԽԱՐԵՍ :

Այս գործ է տժգոհ ծոյլ հեղդասիրին ,
Զանայ անվաստակ կալ 'ի քուն խորին .
Ի փոխել վիճակ կարծէ թէ փոխի ,
Իւր անասնական յատկութե նեղին :
Արդ մի գանգատիր ըստ տրանջովին ,
Զի մի գիտեսցի քեզ չարիք կրկին .
Ուր և լինիցիս գու ընդ քեզ տանիս ,
Յո՞ր վիճակ մացես ընդ քեզ կամք քոյին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ԳՈՐԾ

Ե զի երբէք զառիւծ հզօր
Ահաբեկէ գորտ ինչ անզօր :

Ըստ հեղ անանի բան իշ գետես
Չի իարծածէդ որ ի'անաբգէս :

ՃԸ. Ո՞ւկ առիւծ մը ջրոտ տեղի մը քով
պառկած ըլլալով քունը հոն կը տանի : Եր-
բոր խորունի քունի մէջ էր՝ մէկ գորտ մը
սկսաւ պօռալ . այս ձայնէն առիւծն ար-
թընցաւ , կարծեց թէ զօրաւոր կենդանի
մը եկեր է հետը կռուելու , մէկէն ելաւ
չորս դին կը նայէր . բայց ինչպէս զարմա-
ցաւ երբոր տեսաւ թէ մէկ գորտ մը զինքը
անանիկ սաստիկ վախցուցեր էր :

Որչադ մէծաւնի սանենա՝ պէտք չէ սպանի գահ
անես աղջապը . վասն չի շատ անգամ վար մար-
տի լագաւուընէրը իշ տողացնէն : Ես երբէն
երեսէ յգած մարտի անանի բանէր իշնէն որ մար-
տը ի'ամշւացնէն :

Տես զիարդ հզօր առիւծ ամեհին ,
Դողայ ՚ի ձայնէ կենդանւոյ չնչին .
Որ օրինակ է փարթամ հզօրին ,
Զաղքատս ըղփոքունս յաւետ ծաղըողին :

Արդ մի ոտնհար լինիր տըկարին ,
Թէ և յաբքայից բազմիս 'ի գահին .
Զի փոքունք երբէք արտաքոյ կարգին ,
Ահաբեկ առնեն ըզմիրտ աբքային :

ՀՆԴԻԿ

Օճառ և ջուր որչափ իցեն ,
Մաքրել զհնդիկ ոշինչ զօրեն :

Ի՞նչ շահ ի՞շնէ հիներն ըսին .
Սւին սապոն խըադ խւին :

Ճլթ. Այէկ մարդ մը միտքը դրաւ որ Ճէր .
Մըկցընէ սև հնդիկ մը . ուստի ջուրը իո .
Ճէր կը լուանար և կ'աճըռէր , բայց փուձ
տեղը աշխատեցաւ . վասն զի շատ աճըռ .
Վելովը անկէ ետև առաջուանէն աւելի սև
երեցաւ :

Հնդիկ կամ ու ճարդիկ օրինակ են պինդ գլուխ
ճարդու որ ինչ ընեն լւս իրնար խօսի հասկցու .
Անէլ ինչպէս որ սև ու լի ճերմընար . վասն զի
ի՞շնէն նէ անոնց իտշինն առիւ բարսի ճապն
իայ որ մէն լուսնինք անիւն է ուռա-թիւ որ իրեն
պէշէն և արեգակին ուժէն իըլլայ :

Զի՞նչ շահ լուանալ զսեաւ ափրիկեցի .
Որ ըզսեութիւնդ մորթով ունի .

Զի՞նչ շահ խըրատել՝ զյիմար կամակոր,
Ուզ ուղիղ գընեն զօր ինչ և խորհին:
Արդ մի վայրապար ուղեր զայնավիսին,
Ոյր անուղղութին է կանոն անձին.
Քեզ լիցին կանոն վըրիպանք նոցին,
Առաքինանալ ըստ ուղիղ բանին:

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԵՒ ԾՈՎ

Փորձել զփորձեալն է յիմարին,
Որ կըրկնակի փորձի յանձին:

Փոքած բանը ժողջեւ լուկըն,
Որ նոր ժողջանգ ժեռ լի բերեն:

Ճի՞ . Ա աճառական մը կը բարձրնէ նաւը
ապրանքով դէալ 'ի հնդկաստան կ'երթայ :
Երբոր առադաստը բացին հովը յաջող էր
և ծովը հանդարտ • բայց հազիւ թէ նաւա
հանդստէն հեռացան մէկէն 'ի մէկ հովը փո
խուեցաւ և ծովս ելաւ, անանկ որ նաւը
մղեց բերաւ մէկ աւազոտ տեղ մը զարկաւ
հոն նստեցուց : Իսկ վաճառականը բոլոր
ապրանքը կորսընցնելէն ետեւ նաւուն մէկ
տախտակովը հազիւ ազատեցաւ : Քանի մը
օրէն ետեւ երբոր ժուռ կուգար ծովուն
քովուր տեղէն որ նաւ նստեր էր տեսաւ ծո
վը հանդարտ, իրեն կ'երևնար թէ կ'ըսէ որ
նորէն նաւով տեղ մը երթայ՝ ուստի սկսաւ
պոռալ . Անզգամ ծով փուծ տեղը կ'աշխա-

տիս զիս խաբելու սուս հանդարտ ըլլա.
Ըվգ։ Ով որ կ'ուզէ թող հաւատայ, իմ
կողմանէս ես ամենսին չեմ մոռցած անցած
օրեր ինձի ըրածներդ, ես այնչափ փոփո
խամիտ չեմ որ հաւատամքեզի Երկրորդ
անդամ որուն անհաւատարմութեր փոր-
ձով տեսեր եմ։

Ծովն է օրինակ աշխարհին որ անոյշ հան-
տարդ երևաւաւ շատ մարդիկ ի ժողովուն մէջ չգեր
իրացնառուն է . Բայց այսուն որ ամմեն պնդամ
աւէ իսծուն մէջ ի իյնանդ և զնուար արթացնար
վաճառականին ուն որ առիւներէն հետու ին-
նաւն մէրժաւ լընկաւ ժողովուն մէջ :

Ահա իմաստուն բան խոհականին

Որ ըզգուշանայ փորձ դընել անձին .

Զի որ ոչ փախչի յառթից փորձովին

Անդէն անկանի ՚ի վրաանդ կըրկին :

Ծով է այս աշխարհ ըստ տարացուցին,

Հեղիկ ծածանմամբ քաղցր է անփորձին .

Արդ մի հաւատար տեսլեան արտաքին

Զի մի ընկլուզցէ զքեզ յիւր կոհակին :

ԱՔԱԴԱՆ, ԵՒ ԲԱԶԵ

Ե՛ վաղանցուկ պարծանք չարեն,
Անդ ՚ի հրձուել փութով պատժին:

ՄԵ՞ ԳՈՎՈՎՆԵՐ այլո՞ վըրտն,
ԶԵ՞ ՊԱՐԾԱՆ+ԸՇ ՀԵՐԵՐԵՐ երիայն:

Ճիշ. Երկու աքաղաղ չարաչար կը կը-
ռուէին մէկ վառեկի մը համար որ մէկզմէկու
կը նախանձէին: Խնչ և իցէ մէկ աքաղաղը
յաղթեց մէկալին, յաղթուողը փախաւ բա-
կին մէկ կողմը քաշուեցաւ կեցաւ: Խսկ յաղ-
թող աքաղաղը թռաւ ելաւ համսոցին վրայ
որ երգելով իր յաղթութիւնն իմացընէ.
բայց այս ուրախութիւնս երկար չկրցաւ
վայելել, վասն զի երբոր թեւերը կը զար-
նէր և ուրիշ բան չէր մտածէր բայց եթէ
իր ուրախութիւնը յայտնել ամենուն, ա-
հա բազէն՝ որ զայն յայտնի տեսեր էր հաւ-
նոցին վրայ՝ յանկարծ վրան հասաւ յափրշ-
տակեց:

Ամբարպատան մարդը յաջողութի որ գունէ աւ-
իստրհ+ չսեպէլով պամեն+ը պըիել ի՞ո՞ո՞ի. Բայց
նոյն յաջողութիւն վեցըտէս իր գլուխը ի՞ո՞ո՞ի:
Ըստ ամբարպատան մարդի ի իւնոց գործին վըսու-
դարձէլու ապէնը լորտվար պարուհուսեցուն:

Արժանիւ պատիժ է անըզգամին ,
 Անդ հըրձուիլ 'ի չարն հանդիպի չարին .
 Խոնարհք յանկեան ինչ ապահովնըստին ,
 Հըպարտք 'ի բարձունս չարաչար ծախին :
 Զի՞նչ օգուտ գործեաց այն յաղթականին ,
 Երբնոյն յաղթութիւն առթեաց մահնըմին .
 Զի՞նչ շահ ձոխանալ 'ի վերայ այլոց
 Ուրայլք 'ի կեանս են իսկ ինքն յօրհասին :

ԲԵՇԿ ՄՇԿՈՅ ԵՒ ՈՐՍՈՐԴՔ

Լաւ է տալ մասն ընդ բոլորին ,
 Զոհել զփոքքն առ սէր մեծին :

Ծափ աղեկ է մաս հը յըգեւ՝
 Բաւը մարմինն ամբողջ պահեւ :

Ճիշք . Որսորդները մէկ ջրշան մը ետևէ
 կիյնան որ որսան , և իր անդամէն դեղեր շնեն . որովհետեւ սովորութիւն է որ ասոր ամորձիք մարմինը կը գործածեն օգտակար
 դեղի համար շատ հիւանդութեց դէմ : Իսկ
 ջրշունը գիտնալով անոնց միտքը՝ հասկըցածին սկէս թէ չպիտի կրնայ ազատիլ անոնց ձեռքէն՝ բռնեց իր անդամը ակռաներովը
 Փրցուց վար ձգեց : Զայն որ տեսան որ-
 սորդները առին իրենց ուղածը և անով շա-
 տացան ու ալ ետևէն չի գացին ետ դարձան :
 Եւ ասանկ իր խոհեմութիւնը ջրշունն ազա-
 տեցաւ որ շատ խմաստութիւնը մտածեց մէկ

անդամը սկակսեցընել՝ երբ չէր կրնար սկա-
հել և բոլոր մարմինն աղատել:

Ջըշտութ ի՛շոռի բէշի մշիո (գունտուղ) որ է
երիակենցաղ և շան նման իննդանի . բայց պաւը
չիսն իւ նմանի . որովայնին պահը լորս ուարի ունի
իբր ամուզիտ լեշուն հսկաւէք հիւնով որ մուշի
(միսկ) ի՛շոռի . և իւ անդամը ունի բժշկական
պօքութի շաք հիւնութութեանց դէմ: Ասոր գործ-
ուն պիտի սորվինտ թէ ժուր խասով մէծը իսո-
ւանել մէծ իսէլացութի է:

Գործ է խոհական ՚ի լինել առթին
Փոքըր չարն ընտրել խափան տալ մեծին .
Ի ձահ է զոհել զանդամն ըստորին ,
Պահել ըզգըլուխ մասն էականին :
Գլուխ և բոլոր ըստ տիրականին
Կըրօն և հաւատք են որպէս ասին .
Արդ ՚ի պահել զայն յաւետ պատշաճի
Զոհել զամենայն ըզկեանս աշխարհի :

ՀՈՎԻՒԻ ԵՒ ՇՈՒՆ

Հահասիրին սըրտի բերկրանք ,
Են օտարաց չարիք զըրկանք :

Այնասէրը մշու իւ բաշչաց
Այւոց ժնան իւր շահ ըլլաց :

Ճիւգ . Ո՞ւ էկ հովիւմը շատ անգամ իր շանը
կուտար՝ ո՞րչափ որ ոչխարներէն կը մեռնէին

Հիւանդութք։ Օր մը խիստ գէր ոչխար մը
կը հիւընդնայ, ան ատենը շունը սովորակա-
նէն աւելի տրտում երեցաւ։ Հովիւը եր-
բոր հարցուց անոր պատճառը, պատասխան
տուաւ թէ Այս է պատճառն որ չեմ կըր-
նար առանց տրտմութե տեսնել ասանկ մէկ
հատիկ պատուական ոչխար մը որ մեռ-
նելու վտանգի մէջ է։ Պատասխանեց հո-
վիւը, թէ Ի՞նչ պիտի ըլլայ այս երեսպաշ-
տութին որ կ'ընես ինձի, որովհետեւ դուն
քու շահդ իմինէս շատ աւելի կը նայիս,
փուժ տեղը կեղծաւորութի կ'ընես. գնա
սրկէ ես լու գիտեմ որ դուն չես ցաւիր
իմ ոչխարիս համար, հապա կը վախնաս որ
ըլլայ թէ ըռընտնայ ու ձեռքէդ ելք։

Ըսհասէր կամ ինքնասէր մարտը իւ նայի ո՛
իւն շահ ըլլայ ուրիշին ինչ ի'ըլլայ ըլլայ, ու-
նիւ անենահին ուրիշ յախութենէ շայ, ո՛ է
շան բնասնի։

Ծահասէր ժըլատք համանման սրմին
կեղծեալ վըշտանան ընդ մահ ընկերին.
Բայց յորժամ անտի ելանէ բաժին,
Հրձուին 'ի հոգի ընդ օդուտ անձին։
Զի՞նչ քան զայս զազիր գործ որկրաժետին,
Ուր չարիք այլոց են իւրեան բարին.
Դառն է այնպիսւոյն դիտել յազգակցին
Բարիս որ միակ է պատիժ որբատին։

ԱԳԱՀ ԵՒ ԱՆՑԱԽՈՐ

Վայ որ թաղէ սիրան ընդ գանձին ,
Անդ ՚ի գեհեանն աստ ՚ի գետին :

Թէ որ դնես սիրադ ՚ի շառին ,
Ըստակ կ'ըւլսա դիաց բաժին :

Ճիտ . **Ա**գահ մարդ մը կը թաղէ իր գանձը
մէկ արտի մը մէջ , բայց չկրցաւ անանիկ
ծածուկ ընել որ իր դրացին չտեսնէ :
Ուստի երբոր ագահը զնաց անկէ՝ դրա-
ցին հասաւ հոն հանեց ուկին առաւ տա-
րաւ : Մէկալ օրը ագահն եկաւ որ նայի
իր գանձը , բայց ի՞նչ կոկիծ եղաւ երբոր
բացաւ , ու բան չգտաւ հոն . աշխարհք
չկրնար պատմել անոր ըրածը , ի՞նչպէս
կը կանչէր ի՞նչպէս կուլար և մաղերը կը
փեթակը մինչեւ յուստհատեցաւ : Այս
ձայնն որ առաւ մէկ ճամբորդ մը հոն վա-
զեց ի՞նչ կորսընցուցիր , ըսաց անոր , որ ա-
սանկ կեանքէ կ'ելլէս : Պատասխանեց թէ
Գանձս կորսընցուցի . որ ինձի հաղար հեղ
աւելի սիրելի էր քան իմ կեանքս որ այս
քարին քոյլ թաղեր էի : Կրկնեց մէկալը
թէ Առանց զքեզ աշխատցընելու բերելով
այսչափ հեռու տեղ ինչո՞ւ համար տունդ
չպահեցիր որ ամէն անդամ երբոր պէտք
ըլլար կարենայիր դիւրութիւ հանել ու-

կիդ : Հանել իմ ոսկիս , պոռաց ագահը ,
թէ՛ն , ես այնչափ խե՞նդ էի որ հանեի , ա-
մենելին չդպչեի պիտի անոր : Ան ալըսաց
թէ Երբոր չպիտի դպչեիր ինչու համար
այսչափ կը ցաւիս . ով բարեկամ քար դիր
դանձիդ տեղը , ան ալ անոր բանը կ'ընէ
քեզի :

Բիսո ժիւսսիտային հարցուցին Ան Ո՞չ է
աղջակ ուղրմելի . ան ալ ըստ Ագահն է , ո՛
սիրոն ու հոգին մաշնելն էքև՝ Դիւսծ աղրան-
ց լիրնար ամենելին վայելել , և իւանդն ալ հո-
գին ալ անոր համար իւ իւրսնցընէ :

Աւազ կուրութե՛ մըտաց ագահին ,
Ամփոփէ 'ի հողըզիրտ և հոդին .
Այն որ է կարգեալ 'ի դիւր մարդկութ
Տես զիարդ քաղէ զհոգի անմըտին :
Դանձի այն ոսկի առ սնունդ անձին ,
Նա մաշէ զայն անձն առ սէր սընուցչին .
Արդ մի մատներ զայն թաղեալ 'ի հոդին
Առ անբան սիրոյ առ անբան ոսկին :

ԵՂՆ ԵՒ ԶԱԳ ԻՒՐ

Որ ոչ է փորձ ոչ գիտէ չափ ,
Զանձին իւր կար դատի անչափ :

Ու ու իւն լադ ւեյպէ ,
Զինու ամենէն վեր իւ տնէ :

Ճիշ . | Յղնիկին ձագը կ'ըսէր իր մօրը թէ
Բնութին ինձի անանկ մեծութիներ տուեր
է շնէն աւելի որ անկէ ամենեին վախ մը
չունիմ . թէ որ սկատահի , կ'ըսէր , շանը հետ
կուռելու՝ դրեթէ առանց աշխատանքի սլի-
տի յաղթեմ անոր . վասն զի ես շատ բարձր
և անկէ զօրաւոր ըլլալէս 'ի զատ , իմ գլուխա
եղջիւրէ զէնք մը ունի և շոնը բան մը
չունի : Պատասխանեց մայրը . Որդեակ ըզ-
դոյշ կեցիր անոր հետ իյնելու , դուն անոր
չես համնիր , թէսկէտ ած զդուշացաւ իրեն
եղջիւր տալու և քեզի տուաւ , բայց անոր
անանկ սիրտ մը տուած է որ դուն չունիս
ամենեին :

Վագասիրա յարդը լապէ լապ բան իւ խօսի պանը
մէջ , բայց Աշուամին ու պէսնէ լեզին իւ պատամէ :
Անիւլու է ու իւ լադ լի ճանչալու պինու պ-
րառուներուն իարգը իւ տնէ :

Այս թերակատար բերմունք են մանկանց
Որք դնեն զանձինս 'ի չափ վեհազանց .
Ամէն գժուարին հեշտ թուի ինքեանց .
Զի խակ և անփորձ են բազում իրաց :
Մի դներ ըզքեզ 'ի կշխռքաջաց ,
Եւ մի անխորհուրդ լինիր ինքնապանծ ,
Կշուեախորհորդով զայլոց զօրութիւն ,
Դատանես յոլով գործս պահնչելեաց :

ԱՆՈՒԻՍ ԵՒ ԿԻՆՃ

Խոհեմ բնութի հնարէ ճարտար
Կախ քան զարկած նորաստ և ճար :

Խելք ունեղին վայ ինչ լար ,
Աշնաս վեհած իւ գոնէ ճար :

Ճիշդ. Ուկ լեռանխոզ մը կը օրէր ակռա-
ները ծառի մը կոճի վրայ , զայն տեսնելով
աղուէսն ըսաց իրեն , թէ Որո՞ն հետ կը
ոլատրատատուիս ծեծկուելու , որովհետեւ հի-
մա ոչ շուն կը տեսնես և ոչ որսորդ : Պա-
տասխանեց խոզը . Հէ պէտք է սպասել որ
անոնք ետևէս հասնին ես հապա իմ զէնքս
սրեմ՝ երբոր ան ատենը մտածելու ժամա-
նակ ալ չեմ ունենար :

Ամէն մարդ պէտք է առնեով իւ բանը հոգաւ
իւն պիտուախն բանը գիտնալ , և առնեցած

իւելով պինուց իտառվալսրեւ ինոհէմունք որ յան
իործ գուշչունի մը վրան գալով իւեղձ լըլլայ :

Գեղեցիկ խորհի նախատես բնութիւն
Պահել յարկածից վայրագ զանասուն .
Զի յամենեսին գոյ զէն զօրութիւն ,
Թէ 'ի դեպ դործէ յաղթէ թշնամոյն :
Միաք և լոյս բանին էքաջ զէն մարդոյն ,
Միակ կառավար բանական գատումն .
Արեա փայլեցո զայն ոյժ զայն ցողմունս ,
Լիցիքեզ պաշտպան 'ի դիպող ժամուն :

ԿԱՐԿԱՏԻՉ ԲԺԻՇԿ

Բանն է շնորհեալ ամէն լեզուի ,
Բայց սակաւուց իմաստ բանի :

Ամէն յարդու իսօսդ է գուած ,
Բայց +իւ յարդու իւել իմաշուած :

Ճիշ. Ուեկ կարկատիչ (էստիճ) մը խիստ
տգէտ մարդ ըլլալով իր արուեստին մէջ՝
անանկ քիչ շահ ունէր իրեն եկած վաստա-
կէն՝ մինչև մոմըստաց որ արհեստը փոխէ :
Օր մը խելքը դրաւ թէ բժիշկ ըլլայ և
քանի մըբժկական բառեր սորմելով բժիշկ
եղաւ . և ձանցուեցաւ . իր ըլլութիւնը
շատախօսութիւնը և անծանօթ ըլլալը շուտ
մը զինքն ըրին մէկ շատ անյարմար բժիշկ մը
բայց խիստ յարմար շատախօս մը : Ամէն

Դի ծանուցում ըրաւ թէ իր գեղերուն
զօրութիւր չի կրնար սխալիւ և ամէնքն ա-
սոր խօսքին հաւտացին : Իր դրացիներէն մէկ
վարպետորդի մը ուզեց ծաղը ընել զայն
այս կերպովս : Սաստիկ գլխացաւութիւն ու-
նիս ըսելով բերել տուաւ այս բժիշկը .
ան ալ եկաւ սկսաւ երկան երկան խօսիլ ա-
նոր սուտ հիւանդութիւր վրայ պատճառնե-
րով , յետոյ հաստատեց հիւանդին թէ
զինքը կ'ազատէ այս ցաւէն քիչ ժամանակին
մէջ միայն թէ կամենայ յանձնել զինքն ա-
նոր հոգաբարձութիւր : Վարպետորդին ալ
խնտալով ըսաց . Խեղճանիսելք , Ես ի՞նչպէս
կրնամ քեզի յանձնել իմ գլուխս որովհե-
տե միայն ոտքս ալ քեզի չեմ հաւատար :

Օրինակ է անոնց որ չեն ջանար իրենց գործ-
ին մէջ երեւելի ըլլաւ , այլ մէծ բանի յեւած լար-
նելով իւ չսասին : Ո՞ւր նողունու զանոնու որ վաս-
տակ լսուենալուն հայար եկեղեցական ի՛շլան .
իրենու ինչ գիտէն որ ժողովրդեան ինչ պիտի
սորվեցնեն . իսյր իսուրի առաջնորդ՝ երկուսն աւ
խորիսը ի՛իսնին :

Ահա արժանի բան անիմաստին

Զանձին բրտութիւն ոչ նկատողին .

Հեգել ոչ գիտէ տառս ալփաբետին ,
Բազմի սիգալով յիմաստնոց դասին :
Արդ քանի անզօրք յայս մտաբերին ,
Մոռանան ըզկար զօրութիւն անձին .
Միայն բան դատարկ ՚ի բերան նոցին ,
Հեռի ՚ի խելաց հանձար ըյս բանին :

ՓՈՂԱՏԱՐ

Որ ոք գրգռէ զընկերն ՚ի չար,
Կովին պատժի չարեօք իսպառ :

ՈՒՅՏԸ ՊԱՊՃԱՌ ԱՅԼԵՇ Ի՛ԸԼԱՄ ,
ԸՆԴ ԽԵՆ ՀԱԳԻՆ ԿԻՆՎԱՅ :

Ճիշդ. Ո՞ւ կողահար (պօտուզան) մը պատերազմին բաները չալելէն ետև բռնուցաւ : Երբոր մէկն անոնց մէջէն թեր վերցուց որ սուրը խօթէ անոր՝ պոտաց դերի բըռնուողը , թէ Ո՞վ զօրական մամլտա որ ես ուրիշ բան չըրի բայց եթէ փողս չալեցի . ուստի ոչ մարդ եմ մեռցուցեր , և ոչ ձեզ մէ մէկին զարկեր եմ : Պատասխանեց մէկալը , թէ Դուն ալ քիչ արժանի չես մահու , և թուրը փորը խօթելով կ'ըսէր Անօրէն , իրաւ մարդ չի մեռցուցիր բայց ո՞վ ժողվեց զանոնք որ մեռցընեն :

Ա-ԵԼԻ պիտի պատռահասին անոնք որ սորին գեշտելէ պապճառ ի՛ԸԼԱՆ և իւ գրգռելն առանինեռուն մեջու իւենցիւ սուազ :

Այս են հատուցմունք խեռ սպատանեկաց
Որ գրգռեն ՚ի չար զընկեր բարեկեաց .

Ոչ գիտեն զերկնից պատիժ սլատուհաս
Գահնձեալ կան նոցա 'ի մահու արկած :
Զի՞նչունիս տալքան յայն սահման չարեաց,
Զի՞նչ վասն անձինքու և զի՞նչ զընկերաց,
Մի սուլեր զփող չարին դրդանաց,
Զի մի կորիցես 'ի սուր թշնամեաց :

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ ԵՒ ՇՈՒՆՔ ԻՒԹ

Զայլոց չարիս երբ տեսանես,
Այնու և դու ուղղեա զքեզ :

Թէ որ պահան այլոց գենաս,
Ըդիւն ըւսեռ, դու աւ լիյնաս :

Ճիւթ. Երկրագործ մը կ'արձըկէ լծէն իր
կովերը, սովի առեն կը մորթէ զահոնք որ
անով ապրի ինքը և իր ընտանիքը : Երբոր
զայն տեսան իրեն չները շուտ մը ցաթկեցին
իրենց տեղէն քաղաք վախան . Փախչինք ա-
զատինք կ'ըսէին իրարու, թէ որ այս մար-
դը չի խնայեց մորթեց կովերն որ իր գործ-
քին շատ հարկաւոր էին, մեզի ի՞նչ չըներ
որ գործէ անանկ շատ պիտուական մը չենք
անոր :

Թէ որ ուրիշն վրայ գեւ բան մը գենան՝ մէ
գայթակեւով դադեր, այլ նայէ որ դուն լընես,

Ե անոնց իյնեւով դառն վարիւիս : Աւոց
նշանաւութիւն նայեւով՝ ևս աղեմ եղաւ, ի՞ւնէ
ժիշիսութան :

Այս չքնաղ վճիռ խմաստասիրին ,
Հրահանգիլ ասէ սահմամբ օտարին .
Չի որ հանդիպի երբէք տեսակին ,
Հանդիպիլ գիտէ նաև անհատին :
Բանական դատիս մասնակցեալ բանին ,
Մի օտար դատիր գործ բանականին .
Արթուր կաց գիտեա գործածս աշխարհին ,
Փախիր ՚ի յառթից վնասաբերին :

ԱՌԻՒԾ ԱՆՈՒԿԸ ԵՒ ԿԸ

Զի՞նչ զօրաւոր քան միտք խոհեմ ,
Որ աշխարհի յաղթել գիտեն :

Խոհեմութիւն մից յաղթող է ,
Ամեն բանին զրան կ'եւու :

Ճ. () ր մը առիւծը աղուէսն ու էջը որ
սորդութե ելան միատեղ և բռնեցին մէկ
եղնիկ մը որ գետինն ընկածին պէս մէկէն
էջը կտըրտեց զայն , բաժինն որ եղաւ նախ
էջը յափշտակեց առաւ քան զամէնն աւելի
մեծ բաժինը : Այս անկարգութիւն անանկ
կատղեցուց զառիւծն որ նոյն կէտին ցաթ-
կեց իշուն վրայ պատռեց : Ան ատենը հաս-
կըցաւ աղուէսը գլխուն գալիքը , անոր հա-
մար զգուշացաւ իրեն բաժինն առնելու

նաև տարաւ զան ալ խառնեց առիւծին և
իշուն բաժինին հետ , և բոլորն ընծայ ը-
րաւ առիւծին : Այս քաղաքավար վար-
մունքս որ տեսաւ առիւծը խաղաղեցաւ
որ քիչ մը առաջ իշուն ըրածը աղուէսին ալ
սկսի ընէր : Մանաւանդ երբոր գոհ եղաւ
բոլոր եղնիկն յափշտակելուն համար , ըս-
կըսաւ շնորհակալութե ալ ընել անոր մար-
դավարութեր : Եւ այսպէս աղատեցաւ ա-
ղուէսն իր ճարտարութեր անանկ վտանդէ
մը և էշը կորաւ իր անխելքութեր :

Խելացի մարտը պինչը վասնգէն կապընընէ
խելութը , իսկ անխելու մարտը պինչը վասնգի
մէջ իւնչէ . ահա այս է պահպանութիւն խելացի
-- անխելու , իմաստուն և ռամի մարդիանց :

Ահա զօրութիւն հզօր առիւծին

Անսաղապ խիզախ ճիրանաց նորին .

ՏԵս 'ի հանճարոյ զիարդ նուաճին ,

Զի միտք ոչ ճիրանիք են սկաշտապան անձին :
Խակ դու որ տէր ես աշխարհաց ծրին ,

Մի ընկճիր փութով 'ի տէս հզօրին .

Ըղացո յաւէտ զայն սուր հանճարին ,

Որ յաղթել գիտէ ուժոյ աշխարհին :

ՊԱՌԱՒ ԵՒ ԱՂԱԽԻՆ

Որչափ փախչիս յաշխատանաց ,
Վաստակք լինին քեզ զուգընթաց :

Թէ գըրուած է ո՞ւ վիշ տաշեն ,
Ո՞ւ ո՞ւ ժախչեն տաշեն ես :

Ճծա . Ո՞ւկ պառաւ մը իրեն աքաղաղին
ճայնը առածին պէս՝ ամէն առտու կ'երթար
կ'արթընցնէր իր աղախինը (հալայլիւ) առա-
ւոտէն ժամ մը առաջ կանուխ : Ան ալ կը
հարկադրէր որ մէկէն ելլէրոքն (ոստէն) առ-
նէ մանէ , և թող չէր տար ձեռքէն ձգել՝
մինչև որ արեը մանէլէն ետև ժամ մը չանց-
նէր մութ չըլլար : Իսկ աղախինը հալեցաւ
մաշեցաւ քուն չըլլալով և աշխատանկով .
ուստի օր մը բոնեց աքաղաղը խղղեց , այս
մոքով որ երբոր պառաւը կը կորսընցընէ
արթընցնողը՝ կրնայ անկէ ետև հանգիստ
քնանաւ . բայց հակառակն եղաւ , վասն զի
աքաղաղն որ մեռաւ՝ պառաւը ալչիլսելով
ճայնը՝ կարգը կորսընցուց , ուստի բոլոր
դիշերն ոտքի վրայ էր , կը վաղէր կ'արթըն-
ցընէր աղախինը , անաննէ որ հաղիւ կտոր մը
ժամանակ կրնար սկառկիլ :

Պէտք է միշ հնական ըլլաւ մէծառորին որ-

շատ իւխսու ըլլայ , մէ նէ ավատագանու է ժախչելու
համար իւելովին եկածն ընել , ան ապէնը գէւ ի' ըլ-
լայ , վասն զի եքբար մէկը ժաշկիւ որ սանէնայ ,
ինը ընէ շահ լունի :

Խնդրել ըջհանգիստ ըստ մարմնականին
Խորշել 'ի կրել է դործ տկարին .
Քանզի 'ի սկզբան 'ի գրիլ մարմին ,
Նոյն սահման երկանց գրեցաւ նմին :
Պատրաստ կալ ձայնի հրամանաց վեհին ,
Միայն դիւրութի երկոց ծառային .
Արդ մի լծընկէց լինիր հեղգութիւ ,
Զի մի դիպեսցիս դժուարագունին :

ԶԻ ԵՒ ԷԾ

Զայլոց վիճակ մի զարտաքինն՝
Ուշիմ մտօք կշռեա զներքին :

Մեծ լեռանը յիսնն աւ մէծ է ,
Հարսուսդին աւ հոգը շատ է :

Ճծը . **Փ**առաւոր ծածկոցով զարդա-
րուած մի մը կ'երթար տէրը գտնելու համար
սկատերազմին մէջ . ասոր անցնելը որ տեսաւ
էշ մը՝ սկսաւ հառաջանքովնախանձիլ ձիուն
երջանկութելը վրայ : Զին որ լսեց և հաս-
կըցաւ զայն , Ետևէս եկոր , ըսաց , որ իմ
փառքիս մասնակից ըլլաս ինչպէս ես ար-
ժանի եղեր եմ այս զարդարանքիս : Դակ է .

շը լսածին պէս վազեց ետևէն գնաց և
հասան պատերազմին բանակը . նախ տեսաւ
զօրքերը զէնքերը վրանները (լադունէրը) փո-
ղերուն թմբուկներուն ձայնը , շատ հաճե-
ցաւ , ամենուն վրայ կ'ուրախանար զուար-
ձանալով : Բայց քանի մը օրէն ետե տե-
սաւ որ ձին պատրաւորեցաւ տէրը տանելու
պատերազմին կրակոտ տեղը և վտանգաւոր
ծեծին մէջ սկսաւ տարակուսելով զուար-
ձութիւն ձգել , և միտքը բերել իրեն առջի
թողուցած տեղը . քիչ մըն ալ անցաւ կախեց
ականջներն ու ետ դարձաւ . ի՞նչ որ ըսաց
իրեն ձին որ չերթայ հոն մնայ՝ ամենեին
մտիկ չըրաւ , և յետոյ սաստիկ վազելով
ձեռք առաւ ջազացքին ճանբան գնաց :

Օրինակ է Ածագուն հարուստին որ դրսէն
անոնի ժառանար կ'էր և նույն ամենուը երա-
նի տալու իւն նախանձին . Բայց նէրսը նային՝ հա-
շոր հոգ նէղութիւն առնի անհանգիստ որ միշտ
երանի էու դայ միջակ մարդկանց :

Այսպէս և ռամիկը ընդ տես արտաքին
Պշնուն զմայլին իշխանաւորին .

Երբ քննէն զկայս ներքին վեճակին՝

Այլազգ գտանէն տխուր վշտագին :

Մի ցանկար փառաց վեմադունին ,

Եւ մի փայլութեց աչախիլ բաղդին .

Զի այն շողովանք են սոսկ արտաքին ,

Այլ ներքին նոցա թախիծ խաւարին :

ՀՈՂԱԳՈՐԾ ԵՒ ԱՐԱԳԻԼ.

ԿԵՆԱԿԳՈՎԹԻ անզգամին ,
Վնաս բերէ մերձաւորին :

Անզգամին լըլլաս ընկեր ,
Գլւխուդ իռագան լարէաց դարէր :

ՃՃԴ. Երկրագործ մը լարեց իր որոգայ-
թը և մէկ արագիլ մը քանի մը որսող թըր-
չուններով եկաւ մէջն ընկաւ : Ան ատենը
բոնեց երկրագործը մեռցուց թուչունները .
Երբոր պատրաստուեցաւ արագիլն ալ մեռ-
ցընելու՝ աղաչելով կ'ըսէր արագիլը , թէ Ես
ոչ չարագործ եմ և ոչ մեղսակից աւաղակ-
ներուն , վէ զի որոնց մէջ որ գտնուելով
բոնուեցայ՝ անոնք սորվեցընելով ակամայ
զիս հոս բերին , ուստի մեծ անկրաւութի
կ'ըլլայ թէ որ անոնց ըրածդ՝ ինձի ալ ընես
և անոնց հետ զիս կորսընցընես : Պատասխա-
նեց երկրագործը . Դուն մեռնելու արժանի
ես , ի՞նչպէս կրնամ ես քեզի բարի ըսել ,
Երբ չարընկերներու հետ գտայ զքեզ : Զայս
ըսելով վիզը փրցուց :

ԽՄԱԳ Է անոնց որ ի՛շուն թէ Ես առեկ ըւլա-
լես եպւ գէշ ընկերն իւցի իւշ պէտի ընէ : Ա-
սանի մարտիկ իւշ ի՞ւղըն թոշ ըսւն . գէշին հէտ

ի եղուշ գեւ ի ըստա , առևէին հետ ի եղուշ առևէ
ի ըստա :

Այս ահա սլատդամ է գուշակողին .
Ի վերուստ անտի մեզ ազգ առնողին .
Թէ ոքք ընդ չարաց կենակցիլ կրթին ,
Չարեօք 'ի կենաց զըրաւիլ ունին :
Հեռի 'ի վասաց մերձիր 'ի բարին
Կցորդեալ յաւէտ ընդ առաքինին .
Որով և արգար լինիս ընդ նմին ,
Ազատ յարկածից վասարերին :

ՍԻՐԱՄԱՐԳ ԵՒ ԿԱԶԱՂԱԿ

Յիմարք սլանծան ընդ զարդ մարմնոյ ,
Իսկ խմաստունք ընդ գեղ հոգւոյ :

Խելացի ճարդ մեծնալ լուսէ ,
Իր բարեւը մեծ ու բնեւը ի ընէ :

Ճծդ . () ը մը [թոչունները ժողվուեցան
իրենց մէջէն թագաւոր ընտրելու համար որ
յարմարը լայ զիրենք կառավարելու : Իւրա
քանչիւր թոչուն ժողովքին ընտրութիւնն
իրեն քաշելու համար ըսին թէ Այն ըլլայ
թագաւոր որ ընապէս աւելի կարողութիւ
ունի . ուստի արծիւը խօսեցաւ իր ուժին
վրայ , աքաղաղը՝ քաջասրտութելվրայ , [թու
թակը յիշողութել վրայ և կաշաղակը մաքին
վրայ : Բայց պարապ տեղը կը պարծէին ժո-

զովքին մէջ ամէն մէկը իրենց կատարելու
թեր վրայ մէկին խօսքը բանի տեղի դնե
լէն՝ ի զատ՝ գլխացաւութիւն եղան զուրցուած
խօսքերը։ Ամենէն ետև եկաւ սիրամարդը
բանալով գեղեցիկ պոչը, երենալուն պէս
թռչունները զմայլելով գոյնզգոյն փետուր
ներուն վրայ՝ իրեն առւին մեծութիւն առանց
նայելու կաշաղակին ցուցմունքներուն որ
կը պնդէր թէ Սիրամարդը պոչէն ՚ի զատ
ուրիշ կատարելութիւնը չունի. բայց անոնք
գովասանքը սիրամարդին առւին և մէկին
թագաւոր կոչեցին։

Խել+ սունեցողը պէտք է ա-ելի հ-գ-ո-յ գ-է-
շ-ե-շի-ո-ւ-ն-է-ը և բնական աղ-ն-ո-ւ-ն-է-ը նայիլ ժան
նէ մարմոյն. Հասն զի մարմական գեղեցիւն-ի-ը
ծառնի պէս սուպուլ իւնեցնի. Դայն հ-գ-ո-յ-ն-ը
իւ հայ։

Անբան ընտրութիւն աշխարհասիրին,
Ընդ տեսիլ մարմնոյ յաւետ պշնողին.
Որ զուրկ ՚ի լուսոյ տիրական մասին՝
Ոչինչ նշմարէ զգեղ հոգեկանին։
Կուրք հանձար մտաց միակ գանձ անդին։
Մի փոխեր զարդուց ըստ մարմնականին։
Թէ վառ է հոգւոյ նշոյլ բնածին՝
Ոչինչ գեղ և զարդ նմա զուգադրին։

ԴԵՐԻՆ ԵՒ ԿԱՊԻԿ

Մի խուզեր զայն որ չէքեղ անկ,
Զի մի անկցիս յանել վտանդ:

Անոն բանին գնահար լըլլան,

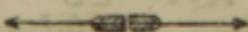
Օր մը մահուան գնաց ի՞ինաս:

ՃՃ. Ո՞եկ դլբին մը ցամաքին խիստ մօտ
լողալով կ'երթար, տեսնելով զայն կապիկ
մը, Շատ լաւ միջոց է, ըսաց, որ դիւրութք
երթամբ բոլոր ծովը քալեմ վասն զի բնաւ
չեմ տեսած, պէտք է որ սիրտս հանգչի:
Զայսըսելով ծովուն մօտեցաւ, յետոյ ցաթ-
կեց ձկանը կռնակն հեծաւ. խեկ դլբինը
որովհետև մարդս կը սիրէ՝ կարծեց թէ
մարդ է վրան՝ առաւ շատ հեռուն տարրաւ
զկապիկը որ առաւելապէս կ'ուրախանար
ժուռ գալով Ովկիանոսին մէջ մինչեւ խըն-
դալու ձայն մը հանեց: Այս ձայնէս գըլ-
բինը գլուխն որ վերցուց նայեցաւ կապի-
կին՝ ճանցաւ և զարկաւ պոչովը վեր նե-
տեց վրայի բեռը՝ մէկէն մտաւ ծովուն տակը:

Ու ու իւ բանը և պանը իւ Յգէ սուրենի
պանը բանին եպեւն ի՞ինի իմանալու համար և
ուկայ ըեղած բանը պէսնելու համար՝ անխեց

իսպահին պէս ուրիշին պատճառութել է կորուսի :
Ըստեւ բեսանք որ այս ճամբան բռնելով պներ-
նին աւընդին մուրացին էղան :

Բարք անառնական ընդվայր շրջողին
Մոռանայ զիւր գործ քննէ զօտարին :
Թողու լքանէ զտուն և տեղին ,
Զի գիտակ լիցի թէ այլք յի՞նչ բերին :
Զի կաս ու յիմար ՚ի վայր անտեղի ,
Առ ի՞նչ յօտարաց շրջիս վեճակի .
Դարձ ՚ի սեպհական արարս և տեղի ,
Զի մի ծովակուր լիցիս անտեղի :

ՀՈՎԻՒՏ ԵՒ ԳԱՅԼ ՓՈՎՐ

Մի նալաստեր չարասիրին ,
Զի մի չարեք ՚ի քեզ դարձցին :

Թէ գաղտնին պունը տեղ պաս ,
Զաւելուներուն կորուսի կորուս :

Ճծկ . Հովիւր մը կը դանէ դայլի ձագ մը որ
մայրը ձգեր էր , կ'առնէ կը տանի իր խուզ
և հոն կը մեծցընէ . ետքը կը դնէ զայն շնե-
րուն մէջ որ կը նայէին ոչսարները , բայց
շատ լաւ կըլլար թէ որ սատկեցընէր . վն
զի առաջ քանի որ սկզբիկ տկար էր բան
չեր ըներ , կատարեալ գայլ եղածին պէս
մէկէն ՚ի մէկ շները խղդեց , և երբոր հովիւր

ՃԵՒ. ՕՅ և տուտն: ճկ՛-Երիտասարդ և Բաղր:

ՃԿՌ. ՀԱՄ պարարտ: ՃԻԱ. Երկրագործ և Աղուհ:

ՃԿՇ. Զիադարմ և Զի: ճիշ. Արտավալար և Կարապ:

Քուն էր՝ վաղեց ընկաւ ոչխարիներուն վրայ
բոլորը ջարդեց :

Խըստ ըլլայ վարդապետաց որ աշխերդներուն
չետք էի գան Գարշելի աղանդառներուն գը-
ռասծծուց, որ Աեղետ առջի Բերանը անջառի՛ Երև-
նայ, Բայց կամաց կամաց կ'ապահանը մանկանց միտ-
ւը և Բարդը : Նմանապէս ծնողն աւ իրենց գունեց
գեւ մարդ էի հանդիպունեն որ անոյշ լեզուազ և
Բարի երեւնալով էի նունառութե Բալը պառնը :

Զօրավիր լինել դըմնեայ դաղանին
Գործ է դըմնդակ սըրտի անսմտին .
Զի իսրեամ և գութ տենչողականին
Ըստ տեղւոյն առնել է խոհականին :
Խակ գու հոգածու մանկանց Երամին ,
Մի խառներ ընդ այն ըզծընունդ չարին ,
Թէ և ապիկար իցէ չարածինն ,
Սակայն է անդութ սերմըն դաղանին :

ՕՉ ԵՒ ՏՈՒՏՆ

Երբ ոտքն իշխէ իշխող դլսոյն ,
Եղուկ և վայ բոլոր մարմնոյն :

Ուր ուշ ի՞ւնէ ի՞ն և ծառայ ,
Ըստով ի՞ւնէն պահի ու վրայ :

Ճճէ . () ը մը կը նայի օձն որ ոլոցը իր
դլսուն դէմիկէլլէ , Կ՞նչ ամբարտաւանու-

թե է , կըսէր պոչը գլխուն , որ միտքդ դրեր
ես թէ ես քեզ անանկլաւ չեմկրնար կառա-
վարելով տանել՝ ինչպէս դուն զիս կը տա-
նիս , ոոկ թէ իմ խելքս քուկինէն շատ վար
է : Յայտնի է որ շատ ժամանակէ 'ի վեր
ես քեզ կը հետևէի , հիմա ալ դուն ինձի
հետևէ կարգովև տեսնես որ ասանկ լաւ
բան չի կրնար ըլլալ : Զայս ըսաց պոչը և
քաշեց գլուխն սկսաւ ճամբայէն ետ տա-
նել որ ճամբուն վրայի բաներուն զարնե-
լով տարաւ քարի մը զարկաւ պատռեց մար-
մինը . քիչ մ' ալ առաջ գնաց ձգեց զայն
ծակի մը մէջ : Եւ այսպէս քսան ոտք ա-
ռաջ չի գացած՝ վայն 'ի վրան եկաւ բոլոր
օձին : Ան ատենը ետ կեցաւ պոչը կառավա-
րելու և խոնարհելով հետևեցաւ գլխուն
ինչպէս կարգն էր . ուստի շատ լաւ բոլոր
մարմինը կառավարուեցաւ գլխուն առաջ-
նորդութեք քան թէ պոչին :

Ենէ մէի ժաղանի իամ բան մը մէջ ողպինէ
չէ հրամայէլ մէծին՝ հարիաւ այն պիտի իւրծա-
նի . ասանի ալ մարտուն զգայութիւն բանականու-
թիւն որ պիրէ՝ այն մարտը իւն իւրսունի , որովհե-
տեւ զգայութիւն ծառայ է և բանականութիւն
իամ հագին պէր է . բայց վահն որ շաբ անգամ հո-
գոյն ողպածը լըւլար ու մարմինիւն իւլլայ :

Անօրէն օրէնք ըստորնագունին

Որ իշխէ լինել կառավար գլխին .

Բայց ուր տուն քաղաք կայցէ 'ի կային
Երբ կին և ծառայք տիրեն տիրողին :

Տէր իշխան կարգի բան մըտաւորին ,
 Ի քաղաք մարմնոյ կառավար մեկին ,
 Թէ թոյլ տաս մասանց ըզգայականին՝
 Տիրեն կործանեն զքաղաքն ընդ պետին :

ԴԻԱՍ ԱՊՈՂՈՆ ԵՒ ՄՈՄՈՍ

Որ ձեռնարկէ ՚ի գործո այլոց ,
 Յեանեալ ծաղլի ՚ի նոյն գործոց :

Մի յեռ+ վարներ այլոց գործին ,
 Ծառւր իւլւաս անոնց առջին :

Ճճը . Ո՞եկ օր մը Դիոս ըսաց Ապողոնին
 թէ կտոր մը ժամանակ՝ տուր ինձի քու ա-
 ղեղդ զի կ'ուղեմ քեզի հասկըցընել թէ ես
 քեզմէ շատ շիտակ կրնամ նետել : Կը տես-
 նեմ այս կաղնի ծառը տնկած Ոլիմպոս լե-
 ռան դլուխը , կ'ուղեմ որ նետը (օդը) երթայ
 շիտակ ծառին կոճին մէջ տեղը զարնէ ,
 այս որ ըլլայ՝ դուն ալ ջանա անանկ շիտակ
 նետել որ յետոյ Մոմոս դատաստան թող
 ընէ թէ որերնիս աւելի յաջող ենք : Զայս
 ըսելով առաւ Ապողոնին աղեղը նետեց .
 նետն ելաւ , բայց շիտակ երթալու տեղը
 խոտորեցաւ և Մոմոս դատաւորին երե-
 սին քսուելով անցաւ գնաց զարկաւ քարե-
 րուն՝ հարիւր ոալք հեռու նշաննէն : Իսկ Մո-
 մոս բոլորովին շփոթած վախուն որ վտանգ
 էր իրեն՝ ոտքի վրայ ելլելով ըսաց Դիոսին .

Ո՞վ Ածներուն գլուխօք՝ չի կրցայ հասկընալ
թէ Ապողոնին նետելը աւելի շխտամի է,
բայց զայս ստոյդ գիտեմ որ անոր նետած-
ներն ինձի վախ մը չէին տուած ինչպէս
քուկինդ պատճառեց. ուրեմն ինձի մտիկ
ըրէ, առ ձեռքդ դուն քու կայծակդ և
մեծդ Ապողոն, դուն ալ առ քու աղեղդ,
ահա ասանկ շատ լաւ կ'ըլլայ : Զայս ըսաց
ու առանց աւելի բացատրելու և մէկալին
նետուածքը մեծցրնելու՝ գնաց Մոմոս : Եւ
այս կերպովս դատաստանն անորոշ թողուց
Դիոսին վախուն :

Դիս կայծակ ունի յետուը որ իւ ներէ ի՛ւ-
սէին . իսէ Ապողոն արէգուին շնծը՝ աղեւ ունի
յետուը . Մոմոս խեղիադակութէ շնծ ըւսւշ՝
երբէն շնծներուն մէջ դադասոր ի՛ւլլար : Օքի-
նակ է անոնց որ իրենց արուեստը իւ յգէն ս-
լդիպած բանի իւ խառնութին և անով սրաւար
իւ խաբութին և ծիծառշէլի ի՛ւլլան :

Այս շահ վաստակոց փոփոխամըստին
Յայլոց ՚ի վաստակ վաղ ձեռնարկողին .
Այս և կատարած ինքնահաւանին
Որ զայլս եպերէ պանծացեալ յանձին :
Բայց յիւրաքանչիւր ըստ իւր վիճակին
Գոյ զօրութե ինչ յատուկ բընածին .
Վառեա ըզնշոյլ քոյդ տընկականին ,
Եւ մի նախանձու մըխիր յօտարին :

ԵԶՆ ԵՒ ԿՈՎ

ԶԵՇՆԵՐ ՀԱԿ անգործ նստիլ ՚ի տան ,
Եւ պարարակ լինել զենման :

Ըստ աղեկ է հագնիւ ջանալ ,
Վրան ծռալութ իորուսակն էր լալ :

ՃԾՂԾ. Եղ մը կը ջանար քաշել զսայլը (արա-
պան) մէկ խիստ քարոտ տեղէ մը . մէկ կով
մը տեսնելով անոր ջանքը՝ կը խնտար վրան
ու կ'ըսէր . Խեղձ ողորմելի ես , չեմ տարա-
կուսիր թէ դուն օրը հարիւր անգամ կը ցան-
կաս իմ վիճակիս , լաւ գիտեմ որ շատ կ'ուզես
ինձի պէս սիրելի ըլլալ և առանց աշխա-
տանքի ուտել : Երբոր ասանկ կը խօսէր՝ մէկ
զոհ ընող մարդ մը հասաւ հոն և սկսաւ
տաճարին ճամբան տանել զկովն որ սեղա-
նին վրայ իր կուռքին զոհ ընէ : Ան ատենը
եղն ըսաց անոր . Ո՞վ ամբարտաւան՝ նայինք
հիմա քու վիճակդ ցանկալի կ'երենայ քեզի .
Ճշմարիտ է թէ ես կը բաղձամ քու վիճա-
կիդ , բայց դուն ալ խոստովան եղիր որ
հիմա շատ կը փափաքէիր զքեզիմ վիճակիս
մէջ տեսնել :

ՀԵՄԱՆԿՐ հարուսափ մարդիկ ուրիշը վար-
նելով իւ պարծենան իրենց հանգստութէ վրայ ,

Բայց լիուտեն ԱՆ Շըշտ հանգիստ ապրին՝ այն
շու շու իրենց իւ մօդենայ հիւանդանից և
մահը, անոր հայոք աշխաբառը մարդիկ շու
կ'ապրին և ժամանինեւը շու իւ մեռնին:

Այսպէս թուլամորթքը ընդ հեշտասիրին
Մերժեն ըզվաստակ'ի խընջոյս հրձուկն.
Որով մերձենան ՚ի սայր մանդաղին,
Խաւարին աւուրց կերակուր պահին:
Իսկ դու որ գործել ծընար յաշխարհին
Առաքինանալ'ի սէր արարչին,
Մին անգործ նստիր ըստ հեղփասիրին,
Մին պարարտանար ՚ի գարշ հեշտալին:

ԱՂՈՒԿԵՍ ԵՒ ԶԵՏ ԻՒՐ

Խւրաքանչիւր իւրն է սիրուն,
Զոր ինչ ունի՝ հրձուկի ՚ի նոյն:

Պահանառուրն միշտ իշնայէ,
Զուրին իրեն նման շնէ:

Ճկ. Այլուկս մը կ'իյնի թակարթին մէջ,
մինչեւ որ պոչը չի ձգեց չի կրցաւ անկէ ա-
զատիլ: Այս պատճառաւ շատ յուսահա-
տեցաւ, վասն զի ասանիկ անպոչ մէկուն
չէր կրնար երենալ, ամէնքը վրան կը խըն-
տային: Այս բանէն ազատելու համար
տես ինչ ըրաւ: Միտքը դրաւ որ իրեն պէս
ընկերներ ունենայ, ժողվեց ազուկսներն ու

բարեկամաբար խորհուրդ տուաւ անոնց որ
պոչերնին ձգեն. զի Աւելի արդելք կուտայ
կըսէր, քան թէ զարդարանք որովհետև ա-
ւելորդ բեռ մի է. վերջապէս ցըցուց թէ
այս պոչը ճամբաներն աւելէն 'ի զատ ու-
րիշ բանի չի ծառայէր : ՓուՃ տեղը այս
ցուցմունքներն ըրաւ, վասն զի բոլոր ժո-
ղովքը վրան կը խնտար : Յետոյ մէկ ծեր ա-
ղուէս մը դարձաւ իրեն ըսաց . Բարեկամ
չիտեմ թէ ի՞նչ կըլլայ մէկ պոչէն անցնե-
լով, բայց զայն դիտեմ ստոյգ՝ որ եթէ դուն
ունենայիր քու պոչդ՝ չեիր ըսէր թէ անօ-
դուտ բան է պոչը :

Օքնակի է անոնց որ իրենց պահանջման մէջ և
աղքատութիւն գոյնեւս համար՝ կ'ուղիւն որ՝ ա-
մինչն աւ իրենց պէս ըլլան, Բայց ինչն անոնէ
հալէն էպէ ի՞նչ օգուազ :

Արդ մի ցանկանար զարդու օտարին
Եթէ ոչ ունիս սեպհական յանձին .
Գիտութիւն հանճար հոգեկան մասին
Են բուն վայելանք խմացականին :
Զի՞նչ շահ բեռնակրի՝ գանձուց աշխարհին,
Զի՞նչ խմաստութիւն գըրավաճառին .
Արտաքին է այն, ոչ 'ի նա յանկին,
Զի գայ և գընայ ըստ բերման առթին :

ԱՅԳԻԳՈՐԾ ԵՒ ԱՐԴԻՔ ԻՒՐ

Անխոնջ վաստակ հողագործին
Են հանք հողոյ և գանձ անդին :

Աւետառշին բան չէ պահսի .
Ըստ իւ տիւէ գանչ և սսի :

Ճկա . Այգէդործ մը տեսաւ որ մեռնելը
մօտ է կանչեց որդիքներն ըսաց . Որդեակը
առանց ձեզի խմացընելու իմ խորհուրդս
չեմ ուզեր մեռնիլ որ պատճառի մը համար
մինչեւ հիմա ձեզմէ պահեր էի : Գիտնաք որ
այդիիս մէջ գանձ թաղեր եմ , չի մոռնաք
երբոր ես մեռնիմ , դուք ալ ետքի պարտքեր
նիդ ընելէն ետև փորեցէք որ գտնէք հոն :
Մեռաւբարի ծերը . որդեքը վազեցին այդին
և բոլոր հողը մէկ ծայրէն մէկալ ծայրը
դարձուցին տակն ու վրայ ըրին . բայց փուռ
տեղը հոգնեցան և փորեցին հողերը՝ բան
մը չի գտան ինչ որ ըսեր էր իրենց հայրը :
Ան ատենը մտքերնին դրին թէ ծերը խաբեց ,
բայց մէկէն խելք ըրին որ ճշմարիտ էր ա-
նոր ըսածը . վասն զի հողը այսպէս շրջելով
անանկ պաղաբեր եղաւ որ շատ տարի այ-
դին սովորականէն եռապատիկ աւելի բա-
րիք կուտար :

Ուիւշեն դար կ'ըսսուեր հին ապենց երբոր
սովորի սեր և հարիասոքո-նի վար, ամեն մարդ
երիտագոծո-նի կ'ապրեր. երբոր պետք ըլլար՝ ի-
շարմէ իւ ժոխեին և անանի հանգիստ կ'ապրեին.
ահա այս է գանձը կամ (տէֆինէն) որ անմիտ
մարդին հողին պահիւ իւ ժնարուեն :

Զի՞նչ այն գանձ հողոյ թաղեալ'ի ծոցին,
Զի՞նչ արծաթ ոսկի քիմիականին.
Աշխատանք և քիրտն ժիր հողագործին.
Այն գանձ այն ոսկւոյ ծընող են ինքնին:
Թէ վաստակեք ձեռացդ ընդ քեզ կենակցին.
Մըթերին քեզ գանձք մօր ոսկերին.
Եւ եթէ անգործ ձեռք քո կաշկանդին
Անչափ գանձ մըթերք փութով լսալառին:

ԵՐԿՈՒ ՇԱԽՆՔ

Ուք ընդ ողղմուտ վայր թարթափին,
Ազտեղանան 'ի բաց մերժին :

Անվանելու պեշեր լեռնան
Որ գարշելի այլոց լըլլար

Ճկը. Երկու շուն տուն մը կը պահեին .
օր մը մեկը բոլորովին ուրախանալով ըսաց
մէկալին . Եղայր իմացայ թէ մեր տրը գե-
ղին առնը սիմտի կարգուի, դուն գիտես
որ առանց հարկիքի հարսնիք չըլլար , ուս-
տի թէ որ ինձի մտիկ կընես երկուքնիս մէկ

տեղ Երթանք մեր բաժինը առնենք . ով գի-
տէ թէ ինչ կերակուրներ սլիտի ուտենք
հոն : Զայս ըսելով սկսան Երթալ մէկ գէշ
Ճամբայէ մը անանկ որ հարկաւորեցան
աղտոտ և դարշելի ջոերէ անցնիլ , մինչև
բոլոր տիղմ (լաճուռ) եղան և ասանկ հարս-
նիք գացին : Խրենք զիրենք գրին պատուա-
ւոր հարսնիք գացողի տեղ , բայց չարաչար
խաբուեցան . վասն զի Երբոր Երեցան հոն՝
ամմէնիքը պոռացին անոնց աղտոտուելը վրայ
և հարկիքին տեղը չմօտեցած՝ որը փայ-
տով որը ոտքով զարկին վուրնտեցին : Այս
կերպով ետ դարձան այս Երկու աղտոտ շր-
ները հոգնած քաղցած և ծեծ կերած :

ՕՇԻՆԱԿ է որի ամանընէրուն և գէշ ճամբա-
գացողնէրուն որ ամենուն գարշէլի ի՞ւլսն ,
մինչև մարտ երեսնին չնայիր . այ երեսն աւ
չնիած էն մարտու երեսն աւ իրենց լար վարժուել :

ԳԵՂԵցիկ խըրատ մանկանց անփորձին
Որ ընդ տիղմ գընան յանվայել տեղին .
Անդէն մոլորեալ 'ի նոյն շաղախին ,
ի մաքուր հոգւոց մերժին հալածին :
Արդ մի տենջանք վաղեր յուտելին ,
Եւ մի ուղեկցիր ընդ հեշտասիրին .
Ալք գընան ընդ տիղմ՝ տըղմով աղտեղին ,
Եւ ընդ թիւրս թիւրեալ սահին կործանին :

Զ Ա Ր Ե

Ունային պարծանք ոչ ինչ զօրէ ,
Բնութիւն անդէն զիսկն յայտ առնէ :

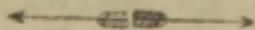
Սուս պարծանքով յարտ չի փոխուի ,
Բնութիւն ինչ է՝ իշխափուի :

Ճկդ . Ուեկ գերև և մսոտ ջորի մը միշտ կը
պարծենար մանկութե ատենը իր մօրը վը-
րայ թէ ձի է ու ես ձիու զաւակ եմ . բայց
ծերութե ատենը երբոր ալուր կը տանէր
ջաղացքը , լեզուն փոխեց և միտքը բերելով
շխտակ խոստովանեցաւ թէ իմ հայրս էշ է :

Հպարտ յարտը իւ մեծութե նայելով պիտը
բան մը իւ խործէ ու իւ արգին վրայ իւ պար-
ծի , ինչպէս հին ապէնի իստաղապահ նագաւորնէ-
ւը յաջողութե մէջն որ եին իշուեին նէ ածնե-
րուն ցեղըն ենտ , բայց յախորդութե մէջ իւ ե-
ղածնին իւ խոսպահանեին : Աւելի գեղեցին է
ազնուական ըլլաւը ժան ազնուական ծննանիւը , իւ-
նէր Սողուն :

Այսպէս ինքնասլանծք 'ի յաջող ելին
Խբը դիւցազուն 'ի հանդէս բաղմին .
Բայց երբ ժամանեն 'ի ձախողակին՝
Զինչութե ինքեանց խոստովան լինին :
Մի թեթևութե խաբիր զերթ ջորին ,
Կարծելով լինել 'ի վեհից սակին .

Թէ բարք քո և դործք չիցեն պանծալի՝
Անիրաւ պարծիլն է դործ յիմարի :

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԵՒ ԲԱՂԴ

Լեր նախատես յընթացս առթին
Եւ մի արատ գըներ բաղդին :

Զգոյւշ ինցիր գալու լուրին
Եւ մի ասեր նէ բաղդ լունիմ :

Ճկդ. Ու եկ կարիք մը պառկեր հորին բերանը կը քնանար, Երբոր բաղդն անկէ անցաւ, տեսաւ զայն և հասկըցաւ անոր դալու վընասը, մէկէն վաղեց Եկաւ թեկն քաշեց ու ձայն տալով կ'ըսէր. Ո'րդեակ թէ որ հորին մէջ իյնայիր՝ յանցանիքն իմ վրաս պիտի ձգէին. ուրեմն քեզ կը թողում մտածել յանցանիքն իմինս էր թէ քուկինդ :

Բաղդին առինչնէր՝ ալժո՞ բանաս գոյն է ի անցնին, Ան յախորդ ըլլան Ան յաջող. Վոր օրինակ Ան առին իայ և դուն գալու վնասին նախառին ըլլասն՝ հարիսաւ վասնգի մէջ ի ինաս, և Ան յաջողութէ առինին նախառին ըլլասն, կ'անցնի առինը աւ էս իրնար Գանել այն յաջողութէ: Հին առինը բարեւ իւշեացնէին իոյը պատասնի մը մէկ առինը իւրաքի վըսր ինցած՝ որ ասդին անդին դառնանլով իւրաքայ դիպուտծով մէծութ, դառն և այլն:

Այս է նըշանակ անխորհուրդ անձին ,

Որ ոչ նախատես լինի վրտանգին .

Անարդէ զառիթո ալէրեր բաղդին

Ի վրտանգիլ անդ մեղ դընէ նըմին :

Դու իմացական վիճակեալ բանին

Կշռեա ըղվախճան ելից և մըտին .

Արա ըստ տեղւոյն ըստ ժամանակին ,

Զի մի զըղջացիս 'ի փախչել առթին :

ԾԻԾԱՌՆ ԵՒ ՊԱՏԱՆԻ

Մի հաւատար պատիր բանից ,

Զի մի ծանակ նըկուն լիցիս :

Ե՞ն հա-դաս ամեն լեզուի ,

Ե՞ւ ի-դաս ըստով գերեւ :

Ճկէ . || Եկ ծիծեռնիկ մը փութալով
անցաւ ծովերէն և գարնան օրերէն առաջ
եկաւ այն քաղաքը հասաւ ուր տեղէն որ
ձմեռուան մօտ գացեր էր . մէկ պատանի մը
աղուոր օր մը տեսաւ որ ծիծեռնիկը եկեր
է Ծատ լսւ ըսաց ինքիրեն , ահա գեղեցիկ եղանակին կարապետը (Ք-ծ-դ-է-մ-ին) եկաւ . ուստի կրնամ լաթերս ձգել զի ասկէ ետե ծանրութիւն կուտան ինձի : Զայս
ըսելով դնաց ծախեց լաթերը և ստակն ալ
շուայլութիւն մսիւց կերաւ . բայց շատ չանցաւ խիստ զզջացաւ , վա զի քանի մը օրէն
ետե ցուրտը ետ դարձաւ անանկ սաստիկ

որ պատանին շփոթեցաւ և մերկ աղքատ
ըլլալով ծիծեռնիկէն առաջ մեռաւ որ այս
գեշ գուշակութին անոր ըրեր էր :

Օրինակ է դոժոխամիք մարդկանց որ ամմէն
բանի իւ հաւաքան առելորդապաշտութեալ և լարաւար
իւ խաբութին : Այս առաջին մասն է որ ի՛շոսի,
թէ Մ'էն ծիծեռը գուշակ լբերէր :

Աւազ խորհրդոց յետսամիտ ռամկին
Որ դատի մեծ ինչ բան գուշակողին .
Կա խաբէ ըզնա յերկդիմի բանին ,
Սա կարծէ լինել վրձիու երկնային :
Զի՞նչ քան զայս անբան բան մոտացածին ,
Զիարդ ՚ի ստոյ խեկը հետեւեսցին .
Գուշակը և քաղցեայքարքանեակը չարին
Կորուստ են ինքեանց և բարեպաշտին :

— 1 —

ԱՍՏՂԱԲԱԾԽ ՄՈԴ

Մի հետեկիր ձայնի մոգին ,
Զի մի անկցիս ՚ի ցանց չարին :

Մէ հաւաքար իախարդներուն
Որոնց խօսքն է սուպով լեշուն :

Ճկիլ . Կառլ մը կը մտնէ ատողաբաշխ կա-
խարդի մը տուն և երբոր կախարդը բաղմու-
թէ մէջ կեցած իբրնիքամիտ մարդարէի պէս

գուշակութե՛ կ'ընէր գալիքներուն վրայ , և
կը պարծենար թէ աստղերուն նայելով ա-
նանկ գիտութե՛ ստացեր եմ որ ամմէն բան
կիմանամ որոնք հարիւրաւոր տարիէն ետե
պիտի ըլան , հոն կեցողներուն մէկն որ տե-
սեր էր տունը մտնող գողը , կտրեց անոր
խօսքնու ըսաց . Ի՞նչպատճառաւ հաւատամ
թէ դուն գիտես գալիքները , ինձի անտարա-
կոյս կ'երենայ թէ դուն և ոչներկայն կրնաս
գիտնալ . բարեկամ թէ որ դուն գիտնայիր
բան մը՝ շուտով տուն կը վազէիր գողը փախ-
ցընելու համար որ տեսայ տունդ կը մտնէր :

Մոգութիւն հին Արտաներէն հայոց է ո՛
ի՛շունին նէ որըտ աշխարհին մէջ բան ի՛շուայ ,
ասպաշէրուն դատանալսվը և անոնց զօրութիւն իւ
պատճառուի . անոր համար ասպաշէրուն դիրէւ նայ-
ելու իարծէին նէ գալիքները ի՛իմանան ; և իա-
բեռնինէր ընելու իւ իռողորդէին ժողովութէւ :

Տես խաթէութե՛ բազմագէտ մողին ,
Կախարդէ ըզմիտս անհանձար ու ամլին .
Ոչինչ տեսանէ որ կան առ ոտին՝
Պանծայ գուշակել զապառնիս խորին :
Քանիք կուրացեալ հաւատան նոցին .
Ի կուրաց անտի ըսյս առնուլ կըրթին .
Խմաստ ասպառնեաց թէ գոյր 'ի նոսին
Ոչ մերկ և աղքատ մոլեալ շըրջէին :

ԴԻԱՍ ԵՒ ՄԱՐԴԻԿ

Այլոց թերին կայ առաջի,
Խակ սեպհականն յետուստ բերի:

Այսոց պահան սոնինք առաջ,
Մէրինն սոնինք մէր եպեանց:

Ճկէ. Ու արդիկ ստեղծուելէն եակ զիսս
տեսաւ թէ անանկ մեծ մեծ պակասուիներ
ունէին որ չպիտի կրնային համբերել մին-
չև որ անոնց ճանաչողութիւր չվերցընէր
իրենցմէ. այս պատճառաւ կը մտմրտար
Դիսս որ զանոնք այս կարծիքէն հեռացը-
նէ. ուստի ժողվեց բոլոր մարդկային պա-
կասութիները՝ լեցուց երկու բերնէն շատ
պարկերու (հէյպէնէրու) մէջ, յետոյ բաժնէց
ամմէն մէկինը իրեն տալով վրան բարձուց
անանկ կերպով որ ուղիներուն պակասու-
թիները կախուած էին տանողներուն առջին,
խակ իրենց պակասութիները պարկին մէկալ
դին ըլլալով ետևնին կախուած մնացին:

Մարդուն բնութի եղեց է որ իւ պահանուից
լունանէր և սուրբինը մայն իւ գետնէ. անոր
համար առանից իւ յետոցնէ թէ Դիսս առանի ը-
շաւ. քայլանակ ըսնելու թէ այս լոր սովորութիւ-
բնութի եղեց է:

Այս անկարգ դատմունք պակասամըտին ,
Որ դընէ հանդէպ զայլոց ըզթերին ,
Սուր խուզէ ըզշիւղ ական ընկերին՝
Կոյր է և անտես իւրում գերանին :
Քանի՞ գեղեցիկ լինէր ըստ կարգին ,
Եթէ զըննէպ վրիպանս անձին ,
Փութապէս արդեօք զերծ գտանէպ
Ի վրիպանաց բարոյականին :

ՀԱՒ ՊԱՐԱՐՏ

Որ քան ըզչափն ունել կրթի ,
Կորուսանէ և զոր ունի :

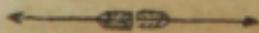
Եւսծ բար-այն ու գոհ ւըււայ ,
Ունեցածն ալ յեռակն կ'երթայ :

Ճիշ . Այէկ հաւ մը ամմէն օր մէյմէկ հաւ-
կիթ կ'ածէր տիրոջը . իսկ տէրը կ'ըսէր որ
եթէ երկու շափ գարի տամ ինձի երկու
հաւկիթ կ'ածէ : Եւ ահա ժամէ 'ի ժամ
շատ գարի լեցընելով առջին՝ անանկ սաս-
տիկ հաւը գիրցաւ շատ ուտելուն պատճա-
ռաւ որ մինչև շուտ մը սկսաւ քիչ ածել և
յետոյ բոլորովին հաւկիթէն կտրուեցաւ :

Հաս մարտ իրէն բառական բարիտն առեւցնե-
լու հայար՝ սիրա մաշնելով ունեցածն ալ ի՞րուն-
շուշնէր է , և յէպոյ վախ ընելով գաղեր է աւ-

իսարհեն : Անոր համար կ'ըսէ մէի իմաստուն մը .
մէ ինչպէս որ ծովը գերեզման իւլեցուի և լ լ
յագնենար , ասանի աշ շահասնէր ագահին սիրազ մ
իշպանար :

Այսպէս ոչ յագի բաղձանք անյագին ,
Զըկտի հանապաղ յանչափից մասին .
Անսահման դոլով իղձ և տենչ սրտին՝
Մինչև ըսպառէ ըզսիրտն ընդ գոյին :
Մի տենչար շատին մի չափազանցին ,
Մի զքեղ մաշեսցէ ցեց տրտմականին .
Ի ձկտիլ յանչափին արկածք քեղ չափին ,
Նանրանան բընաւք և դու ընդ նոսին :

ԴԻՌՍ ԵՒ ԿՐԻԱՅ

Մի կար ընդդէմ կամաց վերին ,
Մի կըրեսցես պատիժս յանձին :

Ի՞ւ բանով որ իւ մէղանլէն ,
Անոր պատիժն ոկեպ + է տալն :

Ճկթ. () օր մը Դիոս կանչեց առջին բոլոր
կենդանիներն որ ամմէնը միատեղ տեսնե-
լով և իրենց տարբերութեը վրայ նայելով
զուարձանայ . որոնք մէկէն հնազանդելով
վազեցին եկան արագութե , միայն կրիան
ուշացաւ այնչափ որ կարծեցին թէ չի գայ
պիտի . բայց ինչ և իցէ եկաւ յետոյ հասաւ .
և ինչ բանի վրայ որ տրտունջ կար՝ պատճառ

բերաւ թէ գալու ատենը հարկ եղաւ իր
տունը ապահով տեղ մը պահել, ահա ասոր
համար կ'ըսէր շատ ժամանակ կորսընցուցի
և այսչափ ուշացայ : Բայց այս անմեղա-
դրութիւն անանկ պաղընկաւ որ միջոց չու-
նեցաւ զօրութիւ մը ունենալու . վասն զի
հազիւ թէ սկսաւ խօսիլ տանը վսայ, Դիսո
վերցուց տունը կռնակը դրաւ որ կ'ուզէր
թէ առանց ուշանալու հնազանդ ըլլայ ի-
րեն : Ասկէ եղաւ որ պակասութիւնը պատ-
ժելու համար մինչև հիմա իր տունը վրան
առէր կը տանի :

Ինչ մէջ ո՛ր գործէ մէկը՝ անոր պատիժը իւ
ժաշկ . ինչպէս իրիսն իր դունը պապմառ բե-
րաւ անհնաղանդութեն, անոր հայմար իրանակն ա-
ռաւ զայն . այսպէս ուրիշները պապմառ իւ
բերեն թէ զաւիի դեր էն+ պէտ+ և շահին+,
ած ալ զաւակնին յիշութենէն ի'առանէ և երբեմ
իեղճ առ+առ ի'ընէ . ասանի և ամմէն բան :

Այս կշխու արդար արդարադատին
Ոչինչ վրէպ կայ 'ի կըշոյ նորին .
Յոր ինչ ոք յանցեաւ՝ զծանրութ բեռին
Դընէ 'ի թիկունս այն յանցաւորին :
Ուսիր յառակէս անլուր անբանին
Կոչողին ձայնի ոչ հետեւողին
Պատկառ կալ կամաց վերին կոչողին՝
Գընալ ըզկնի ձայնի անբաւին :

ԵՂՋԵՐՈՒ ԵՒ ԱՅԴԻ

Որկոր անյագ կորուստ բազմաց
Կարապետէ 'ի չար արկած :

Անկարգ ու բը շաք ռագելուն ,
Աւ օք բնիքաւ շաքին գըլիսուն :

Ճ. Ակ եղնիկ մը որսորդներուն ձեռ-
քէն փախչելով այդին կը մտնէ և հոն տերե-
ներուն մէջ կը պահուի անանկ որ որսորդնե-
րը զայն կորսընցուցին ետ դարձան : Իսկ
եղնիկը տեսաւ թէ վտանգէն ազատեցաւ
սկսաւ որթը (ասման) կրծել և տերեներն ու-
տել որ զինքը պահեր էին . և այս եղաւ իր
թշուառութեր պատճառ : Վա զի այնչափ
տերեները կերաւ որ բացն ելաւ երեցաւ ,
մինչեւ որսորդները ետ դառնալու ատենը
տեսան զայն , հասան վրան մէկէն բռնեցին
մեռցուցին :

Օրինակ է անոնց ոք ռագելուն 'ի չաք ռացիւ
բան ընեւ մարձեր և կարձեւ թէ որչափ առելմ
ռագեն ռարախտանան այնչափ շաք ի՞ապրին , Բայց
ընդունեն թէ անանի առելի դիւրին իւ ի՞ուսունին :
Կ'ըսէր մէկ իմաստուն մը թէ մարդուս իւսը ռագե-
լուն իմեւով իւ թունի , իւսն աւ շաք հոգ ընելու :

Գործ է յետսամիտ որկորաժետին
Ուտել և ըմպել ըստ տենչման սրտին .
Որով վաղվաղէ ըզկորուատ անձին ,
Փութայ ժամանէ ժանեաց օրհասին :
Սակայն ողջութե գոհար է անդին
Թէ ոչ խամրեսցի յանկարդ հեշտալին .
Գընացք բարեխառն ըզդաստ յուտելին
Մի միայն անդիւտ գիւտ է կեցողին :

— ՏԱՅԻՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԵՍ ԱՂԱԽԵՍ —

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ ԵՒ ԱՂԱԽԵՍ

Որ չար խընդրէ մերձաւորին ,
Նոյն չար դառնայ 'ի ծոց նորին :

Ուրիշներուն ոչ չար ի՞նուզէ ,
Չարը ի՞ն-գայ ո՞ին + իւ գանէ :

Ճհա. Ակ երկրագործ մը ցանեց իր ար-
տերը և բոլորը զարմանալի լաւ բուսաւ .
Երբոր կը նայէր որ հնձէ ցորենը , դրացինե-
րէն մէկն որ զինքը կ'ատէր ըստաց մոքովը .
Ես անանկ արգելեմ ցորենիդ ժողվելն որ
գուն ալ տեսնես , ուստի առաւ վառած
կերոն մը կապեց աղուէսին պոջը որ բու-
նին մէջ բոներ երիր արտին քովերէն : Յե-
տոյ տարաւ զայն հետը մէկալին արտին մօտ
և հրելով հասած ցորեններուն մէջ ձգեց .
կ'ուղէր որ այս կերպովս բոլոր ցորենները
մոխիր դարձնէ . բայց տես ի՞նչ պատահե-
ցաւ : Ազուեսը առաջ երթալու տեղը՝ ճամ-

բայէն ետ դարձաւ որ իր բունը երթայ . և
որովհետեւ չէր կրնար երթալ առանց անց .
նելու իր տիրոջը արտէն որ չարութի կ'ու
զէր ընել , ահա վազեց մտաւ անոր արտէ .
բուն մէջ ու կրակը տուաւ . և այսպէս բո
լոր չարութի չարութի ուղղղին գլխովն
եկաւ , որ տեսաւ իրեն բոլոր ցորենը մոխիր
դարձած իր խորամանկ չարութին :

Նախանշապ լար ճարտի իրենց պէս մէկ է
գունէն ու իշնային որ անով ուրիշն չափ տան .
Բայց ամեն ճարտ ըրածը իւ գունէ :

Չարակամ խորհուրդ դաւաճանողին .
Գուն գործէ կարճել զօտարաց բարին .
Բառնայր զարեգակն թէ էր 'ի ձեռին ,
Զի մի ծագեսցի 'ի տուն ընկերին :
Մի չարակնութիւ ատեր ըզբարին .
Եւ մի նախանձու վընասեր նմին .
Զոր ինչ սերմանես ըզնոյն հընձեսցես ,
Թէ չար թէ բարի գըտանես ըզմին :

ԶԻԱԴԱՐՄԱՆ ԵՒ ԶԻ

Վայ որ զայլոց փոքրըն դատէ ,
Զիւր մեծ չարիս անտես առնէ :

Քու պահուանիի առաջը տիր ,
Մի ու բիշն իրաւուց տապիր :

ՃՇՌ. **Պ**արոնի մը պէտք եղաւ իրեն ձին
որ քաղաքը թողուցեր էր , և հրամեց ձին
նայող սպասաւորին որ իր Եղած տեղը բե-
րէ : Այս հրամանն որ լսեց՝ գնաց անոր ձին
առաւ մեկնեցաւ անկէ . Երբոր Երկուքը միա-
տեղ կ'անցնէին տիրովը դաշտին մէջէն՝ ծա-
ռան տեսաւ որ ձին գլուխը կախեր դաղ-
տուկիսոտ կ'ուտէր . Գողաւազակըսացզար-
նելով անոր՝ չկյտեն որ այս խոաը մեր տի-
րոջն է , ասկէ խոտ ուտելը իրեն դէմ է :
Պատասխան առւաւ ձին . Դուն որ ինձի կէս
չափէն աւելի գարի չես խտար որ ինձի հա-
մար գներ է , չկյտեն որ այս գարիին կէսը
անոր կ'իյնի և գողնալովդ մէկալ կէսը ինչ
պէս սովորութի ես ըրեր , ես կը վատուժ-
նամտեսքով դուն մեղքի պատճառ կ'ըլլաս :
Եւ ահա այս շատ մեծ վնաս է մեր տիրո-
վը քան թէ զայն որ Երեսս կը զարնես :
Ուրեմն գաղըէ ինձի նեղութի տալու . Ե-
թէ կ'ուզես հաւատարիմ ըլլամ անոր՝ նախ
դուն սկըսէ ինձի բարի օրինակ տալ :

Օրինակ է անդգոյմ ծառաներուն որ Ազիլի
Արկելով Աճ անիրաւութիւնն էր կ'ընեն պիրագացոց .
Երես Աճ լարիտը չեն պեսներ ու պատի բանի
Հրայ իւ գայթակիլին :

Չահասէր ծառայն անհաւատարիմ
Այսպէս կենակցի ընդ ծառայակցին .
Կարձէ հատանէ զապրուստ ընկերին
Լքցուցանել զայն յիւր անյագ փորին :
Սոցա դատաստան ոչ շատ յերկարին,
Որ զրկողութք շահիլ նկրտին .
Երբ համար խնդրի ՚ի դալ դատողին ,
Պապանձին յայնժամ տալ պատասխան
(նին:

— ։ ։ ։ ։ ։ ։ —

ԱԳԻՄԻ ԵՒ ԹՌՉՈՒՆՔ

Պլանեա բարեօք զէքնազ հոգին՝
Մի զվաղանցուկ պատիր մարմին :

Մի շուշարեր յարմինդ անայն
Այւգեւեցի հոգիդ մայն :

Ճ՛՛՛. Պ դուաւըօրմը զարդարուեցաւ փե-
տուրներով որ ժողվեր էր զանազան թըռ-
չուններուն բուներէն և եկաւ անոնց մէջ
որ փառաւորուի . իսկ թուչուններն առջի-
բերանը զուարձացան զանազան դունով փե-
տուրներուն վրայ , բայց երբոր մօտանցնայ-
եցան և ճանցան անոր խորամանկութիւ-
ամմէնքը բարկացած մէկէն ՚ի մէկ վրան վաղե-

ցին, և շատ քըցցելով ոչ միայն իրենց փետուրները այլև իրեններն ալ փեթտեցին։ Իսկ ագռաւը այսպէս փեթտած ամօթով մնաց, անանիկ որ վազեց պահուեցաւ, ալ չի համարձակեցաւ անկէ ետև երենալու նաև ագռաւներուն առջին։

Օրինակ է անոնց որ սորիվ բանավ էլ պարտաւին և Ածունի իւ ծախւեն։ Կամ Ալ հոգին էլ Յդէն մայն մարմինը էլ պարտարեն, Երբու մահ գոյ ամենը կ'անցնի կ'երևայ։ Պղպափռն պարտարան սիրութիւն համար էլ հոգնին բանդու պարտարելու։

Զարդ գեղանկար զարդ բանականին՝
Ներքին բարութելք են հոգւոյ մասին։
Կրթողականօք չափակցեալ բանին՝
Գերապանծ փայլի իբրև լուսածին։
Դու որ ճոխացար գանձու իմաստին
Մի ցանկար զարդու մի մարմնականին։
Պատկեր քո անգիւտ մտաց անբաւին
Մի նոեմասցի ՚ի զարդ օտարին։

ԱՐՏԱՎԱՐ ԵՒ ԿԱՐԱՊ

ՄԻՆՀ Ճանաչես ըղյարդ բարւոյն ,
ՄԻ ԼՔԱՆԵՐ զայն հեշտագոյն :

ԵՐԲ ԷՄՆ Բանին յաբգը գիտես ,
Նայէ յեւուեւ շուր լի հանիս :

ՃՇՇ . Արտավարը կը բռնէ մէկ կարասլ մը
կարծէ թէ սագ է . երբոր վիզը սկիտի կը տ-
րէր՝ սկսաւ կարասլը երդել . իսկ մարդը
ձայնէն հասկըցաւ և շուտով դանակը տե-
լը դրաւ . Սիրուն կարասլ , կ'ըսէր սիրելով
այ հաճոյ չէ որ ես քեզ մեռցընեմ որով
հետեւ այսպէս գեղեցիկ կ'երդես :

Կարասլ այսինքն (թոյ) Առլունը սագի նման է
մէ գունով և թէ մէծութէ , բայց յայնը ախոր-
ծելի է , մանաւանդ երբոր մէռնիւը իւ մօքնայ
իւսու անոյն ի՞երգէ որ օրինակ է առաջինի հար-
կանց ինչպէս վերն ըսինք :

Կարասլ նշանակ է մաքրասիրին .
Որ յոդւոց հանէ ՚ի գալ օրհասին .
Անձկայ լքանել զվիճակ մահածին
Գնալ մտանել յանմահ վիճակին :
Ճանա մաքրափայլ լինել ըստ նմին ,
Լծակցիլ որբոց գրկել զբարին ,
Մերժել զՃոխութի ըղնորհս բաղդին ,
Թեթև թեանալ առ քաղցր անձկալին :

ՀԱԻ ԵՒ ԿԱՏՈՒ

ՄԻ ԸՆԿ ԸՊՃԱՅՆ ՀԱՐԱՍԼՐԻՆ ,
ԶԻ ՄԻ ՀԱՐԻՔ ՔԵՂ ՆԻւթեսցին :

Ըստ մէ Տօփիբ ՆԵՆԳԱՆ-ՌԻՆ
Ու ուշ ւժնէ իրեն բաժին :

ՃՀԵ. ՈՒ ԵԿ ՀԱՎ Մը անդգուշութը ուտե-
լով թունաւոր կենդանի մը կը հիւզնդնայ ,
Երբոր թևերը վար ձգած կ'երթար՝ կատուն
մօտեցաւ իրեն և քաղաքավար ձայնով մ' ը-
սաց . Որդեակ չի դատար քեղի ճար մը ըռունա-
նալու : Հրամերես , ըսաց հաւը , մէկ խխտ
ապահով դեղ մը դատայ որ դուն միայն կը ր-
նաս ընել . Ի՞նչ է՝ ըսաց կատուն՝ դեղդ սի-
րելի . սկատասիսանեց հաւը թէ Այս դեղն
է քու մէկ դի քաշուիլդ , այնչափ հեռու
որչափ կարելի է :

Ըստ ինշտանոր Տարտին իան որ անոյշ լինու-
ալ իւ Տօփենան , և խորհուրդ իուդան որ իւրական
իւ պաւրին յադշատին . Բայց անանիներն հետո-
դախիչներն է :

Այս կարեկցութիւ դաւաճանովին
Զէ վասն ընկերին այլ յօգուտ անձին .
Զի խորհուրդ և կամք նենդամիտ շարաց՝
Ծանհօթից անդամ շար տոնել յածին :

ՔԵզ խորհրդակցիլ մի թոյլ տար վատին,
Զի մի խարդախել մուտ լիցի նմին .
Որչափ հեռի կայ 'ի քէն թշնամին ,
Այնչափ ապահով մնաս ՚ի կային :

ՈՐՄՈՐԴԻ ԵՒ ՀՈՎԻԴԻ

Չէ արութի 'ի տան պանծալ ,
Ի ժամ մարտի վատթարանալ :

Ի՞նչ շահ պան մէջ մէջ մէջ խօսիլ ,
Բառնի առեն վախով տեղնիլ :

ՃՇՊ. Արտորդ մը տաքցած վեր վար կ'եր .
Թարկուգար , երբեմն անտառը երբեմն դաշ
տը կը վազէր . Ի՞նչ կը փնտըռես՝ ըստց իրեն
հովիւր մը որ ասանկ խոռված կը տեսնեմ
զքեզ : Պատասխանեց թէ Մէկ առիւծ մը
անցած օրեր իմ խիստ լաւ շունս կերաւ , կը
փնտըռեմ որ դանեմ սորվեցընեմ իրեն թէ
որում հետ կը խաղայ : Խմհետս եկո , ըստց
հովիւր , ես քեզի կը ցցընեմ անոր բունը
ուր տեղ որ կը դանուի : Որսորդը դոյնը
փոխելով ըստց . Բարեկամ , ժամանակը ուշ
է ես ալ հիմա խիստ հոգնած եմ չեմ կըր-
նար հոն երթալ , բայց վաղը կանուխ կու-
գամ կ'աղաչեմ որ տանիս զիս հոն : Հովիւր
մէկալ օրը շատ սպասեց բայց մէյմնալ չե-
րեցաւ որսորդը :

Օրինակ է տիտը մարդկանց որ ամեն բանի
վրայ մեծ մեծ է ըստօնին, բայց առեղն որ գոյ լեզու-
նին է ըստունի . անոր համար ի՛շոստի թէ ՄԵծ խօ-
սովով յէտքէն բան լիդար . և ՄԵծ գոր ներեւը՝
ի պարնելու նշան է :

Այսպէս վատ մարդիկ յորժամեն'ի տան
Առաջի իւրոց լինին բազմաբան .
Բայց երբ ՚ի հանդէս գործոց մերձենան՝
Զերթ կնամարդի վատթարեալ դողան :
Քեզ լիցի խրատ այս խմաստ և բան,
Մի առ օտարաց լինիր բազմաբան .
Զի բանք ընդ գործոց երբ ոչ միանան՝
Ծանակ ամենից մնաս զրաբան :

ԷՇ ԲԵՌՆԱԲԱՐՁ

Միտք յիմարաց որչափ խորհին,
Միշտ մշասու ծանրաբեռնին :

Յիմար մարդուն գործին վրայ
Յիմարուն նշան ի՛շլայ :

Ճհէ. Ո՞ւկ էշ մը աղ բեռցուած ջուրը
մտաւ և շուտով վրայի աղը հալեցաւ . քա-
նի մը օրէն ետև սպունդ (սիւնիւն) բարձուած
երբոր կ'անցնէր նոյն ջրին քովլէն՝ վազեց չու-
րը մտաւ որ բեռան ծանրութիւն թեթևայ
ինչպէս առջի անդամն եղեր էր, բայց հա-
կառակն եղաւ . վաղի սպունդը ջուրը ծծեց

և բոլորն ուռեցաւ . ուստի անանկ իշուն
բեռը ծանրըցաւ որ չի կրցաւ դիմանալ
ընկաւ ջրին մեջ խղդուեցաւ :

Անիւէլ + յարտը հ'ըւտի աւելի ջանայ իւէլ + բա-
նէցնէն՝ այնչափ անընդհանր բան ի՛շնէ . շաբ աղնէ
է որ իրեն ընկածն ընէ աւելի բան չի մասծէ :
Անոր համար ի՛շուն-ի նէ Ծափ լսա է խելացի մար-
դուն հետ առ իրել , տան նէ անխելցին հետ սե-
ղան նսպիլ :

Այս բերմունք մտաց անխմաստ ռամկին ,
Որ կարծէ խորհիլ զօգտակարն անձին .
Խմաստնոց է այն խորհիլ ըզբարւոյն ,
Առնել ըստ տեղւոյն և 'ի դէպ ժամուն :
Զանա վառ պահել զիմաստ բընածին ,
Եւ մի մթագներ ըստ աւանակին
Որ ոչինչ ունի կշռել զառնելին՝
Առնել կամթողուլ ըստ բերման առթին :

ՃՇ. Արծիւ և տահար. ճճա. Առնեց, կինծ և լնզդ.

ՃՃ. Կին և Ոչխար. ճճզ. Հովսի և Այծ.

Ճշա. Հովսի և Ոչխար. ճշը. Արծիւ և կաչաղակ.

ԱՐԾԻՒ ՆԵՏԱՀԱՐ

Ոչ ոք յանկարծ դիմի չարեաց ,
Երբ նախատես է ասղառնեաց :

Թէ մայշը այնպէս գործէն ,
Ըստ ըստու ունկ ի՞աղաքէն :

ՃՇԾ. Արծիւը մէկ քանի փետուր կը փեթ .
աէ իր վրայէն վար կը ձգէ . որսորդ մը կը
ժողվէ զանոնիք , յետոյնետին ծայրը կ'անցը-
նէ և անով նոյն արծիւը կը զարնէ : Մեռ-
նելու ատենը կը կանչէր արծիւը . Վայ ինձ ,
ես ասանկ խեղճ ողօրմելի կը մեռնէի թէ
որ անխոհեմութք իմ մեռնելուս ովատձառ
քլայի :

Անխոհնեյութե պառուն է որ ըրած բանին վեր-
ջը լի մասեւով նահը յետունը իւ իսնէ : Ըստ
անդամ մէի անխոհնեյ գործի մը անանի բան ի՞ընէ
որ աշխարհի մէի աեղ գոր մէր իրնար ընեւ : Ո-
րեն պէտք է նախ ամէն բանին վերջը մասեւ
որ ըստունելն եպես անխութունայի լի պայա-
պարապ պեղը :

Ահա տեսարան անխորհուրդ մտաց
Ըզվախճան գործոց ոչ մտառողաց ,
Որով և ինքնին ըղթելոս կենաց
Կտրէ հատանէ ՚ի սայր մանդաղաց :

Քանի անխոհեմք դնին յայս արկած ,
Վաղվաղեն ըզմահ հանդիպիլ անձանց .
Որ ոչ նախատես լինի ապառնեաց՝
Մաշեալ զըրաւի ՚ի նոյն ապառնեաց :

ՈՒՐՈՒՅ

Որ զիւրն առէ այլոց ցանկայ ,
Եւ յերկոցունց վրէսլ մնայ :

Այլոց բանին դուռն մէ ցանկար ,
Նայէ ուստինդ ըլւայ յարմար :

Ճճթ Ալսուփի թէ ուրուրը առաջ հիմա-
կուան ձայնէն շատ լաւ ձայն ունէր , բայց
թէ ինչ դիպուածով անանկ անուշութենէն
ասանկ խիստ անհամ ձայն եղեր է՝ ահա
պատճառը այս թռչունին անխոհեմութին է
կըսեն : Օր մը կը տեսնէ որ ձին խիսրնջալով
ձայն կը հանէ , միտքը կը դնէ ուրուրն որ ինքն
ալ անոր պէս ընէ . բայց որչափ աշխատե-
ցաւ անոր ձայնը հանելու չի կրցաւ : Գէշն
այն եղաւ որ ուժ տալով նմանցընելու հա-
մար ձիուն ձայնին՝ իրեն ձայնն ալ աւրեց ,
և անանկ խառնուեցաւ որ մինակ մէկ զար-
հուրելի աղաղակ մը կը լսուի :

Օրինակ է անոնց որ իրենց առնեցածին ըն-
հաւնիր կ'սաղէն սորինին նմանիւ , և անող սան-

շածնին աւ իւ կորսընցընեն և անպիտոն կ'ըլլան :
Ըստ լաւ է իր ունեցածը իտարելագործեւ
առ նե ուրիշին եղեցն իյնիւ :

Այս անմտութե բերք են տկարին
Որ այլոց ցանկայ նմանել յատկին .
Թողու զյատկութի պատշաճեալ անձին ,
Ունել նկրախ որ 'ի չար բերին :
Ճանա կատարել զբոյդ յատուկ ներքին
Զանազան ձրիւք իշխանականին .
Մի ցանկար այլոց այլք քեզ ցանկասցին .
Նմանել բարուց վըսեմագունին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ՈՐՍՈՐԴԻՔ

Խմաստ հանձար մտաւորին
Յաղթէ ուժոյ վեհ առիւծին :

Մարդու ռէնց իրեն իւելն է .
Անու իրայ աւեարհ յաղթէ :

ՃՃ. Առիւծը մէկքանի կենդանիներու գը-
լուկս եղաւ և անոնց հետ միատեղ որսորդ-
ներու դէմ ելաւ որ ծեծկուի : Երբոր մօտ
գնաց որսորդները նետեցին իրենց նետերը
առիւծին վրայ վերաւորեցին : Առիւծը հա-
կըցաւ որ վէբքը խորունկ է . Բարեկամներ
ըսաց , Ետ դաւնանք . Եթէ մեր թշնամիները
հեռուէն ասանկ կը զարնեն՝ հասկա աւելի
որ մօտենանք ի՞նչ չեն ըներ մեզի :

Ու ու եւ պըս-թէլ ապաւինելով ուրիշը բա-
նի աւու վե տներ՝ առիծին պէս խայտառա-
կ'ըլլայ, անոր համար կ'ըսեն. Թաղամիդ ուշագ-
տիւր ըլլայ դուն զայն խիստ պըսառի աւու տիւ:

Տես զիա՞րդ ընկածի հզօր ամեհին
Յանզէն հանձարոյ խմացականին.
Զի միոք և ոչ զէնք տիրեն աշխարհի
թէ խմաստութէ զինեալ է բանին:
Մի վատահանար 'ի քո ոյժ բաղկին,
Մի 'ի վէդ բերիը ընդ գիտնականին.
Քանզի խմաստունք թէ և փոքրոգի
Փշրեն հանձարով զեղջիւր գոռողին:

ԱՌԻՒԾ ԿԻՆՃ ԵՒ ԱՆԳԴ.

Կինճ և առիւծ երբ մաքառին,
Անգեղք խնդան յուտել զնոսին:

Երիս հոգի ուշագ իսուսին,
Շահ իւ բերեն մէ ուրիշին:

Ճճած. Առիւծն ու խոզը անանկ իրարու-
վայ կատղած էին որ կռուելով մէկզմէկ
կը փառատէին. իսկ անդդ թռչունները ու-
շադրութէ կը գիտէին անոնց կռիւը, և ի-
րենց մէջ կ'ըսէին. թէ որ շխտակը նայինք՝
այս յաղթութել մէզի համար սլիտի ըլլայ,
վո զի ասոնք իրար չպիտի թողուն մինչև որ
մէկը գետինը չի յնի, ուստի կամ առիւծը և

կամ խոզը հարկաւ մեզի կերակուր կը լլան :
 Այս խօսքը պարապ չելաւ , վ՛զ զի յիրափ ստացան աւելի մեծ որս մը որչափ որ չեին կարծեր , որովհետև առիւծը մէկէն պատռեց զլոզը , խոզն ալ զինքը պաշտպանելու համար վիրաւորէր էր զայն . ուստի խոզը մեռնելէն մէկ քանի օրէն ետև առիւծն ալ մեռաւ իր խոցէն . և այսպէս անգղները յափշտակեցին երկուսն ալ կերան :

Օրինակ է ոխակաւ և իռուտասէր մարդիանց որ իրար խածնելով ի՞սո՞րն գլուխնին , և անոնց իրծանելով խաղաղասէրները իւ չահին՝ անգշին (ախաղապային) ուն :

Ահա անհամբոյր կիրք գաղանային
 Ածէ զատելիս ժանեաց օրհասին .
 Որով և անգեղք բընակք յեթերին ,
 Հանելկեր ինքեամոց կան 'ի տես մարտին :
 Այս է ատելեաց գեղեցիկ բաժին ,
 Խածատեն զիրեարս յինքեանց կոստրին .
 Մերժեն հալածեն ըզսէր ընկերին ,
 Մերժին տեսանել ըզսէր արեգին :

ԵԾ ԿՈՒԱԲԱՐՁ

Զի՞նչ շահ տանել գանձ և բաղին,
Մընալ վատթար թափուր մերկին :

Մի պարծենար նէ ունիս գանյ .
Այն շուր ի'երթայ իւ ճառա բայ :

ՃՃ. Ուկ էշ մը վսան կուռք մը բարձած
կ'անցնէր բազմութե մէջէն և ժողովուրդը
երեսի վրայընկած մեծ յարդութե երկրպա-
գութե կ'ընէին կուռքին : Իսկ էշը այս պա-
տիւն իրեն սեպելով սկսաւ հպարտ քալել
ծանր ծանր և գլուխը բարձրացընելով ա-
կանջները վեր տնկել : Ասոր ըրածը մէկը
տեսաւ կանչեցիրեն . Պարոն աւանակ՝ դուն
կը կարծես թէ մեր յարդութելը արժանի ես
եղեր , քիչ մը սպասէ մինչև որ կուռքը վը-
րայէդ վար ինջնի որ կը տանիս՝ դաւազա-
նը քեզի կը հասկըցրնէ թէ յարդութելը որ
մէնք կ'ընէնք քուկինն է թէ անորն է :

Օքնակ է ժամաներ հողարդ յարդուն որ դրւեն
պարիւ պեսնելով վինչը բան մը իւ արծէ . Բայօ
պարանչը վրայէն վէրջուածիդ պէս իւ ճայ
ինչ որ է : Փիլսոսփաննը ժարդանալը՝ արդա-
ին բարիւ ըսին որ իսգայ ի'երթայ . Հայ անոր
որ ունայնութե իւ հողարդանայ :

Անբան ցանկութիւ կոյր փառասիրին
կարծիս տայ լինել 'ի վեհից սակին .
Այլ չէ մեծութիւ այն բեռն արտաքին ,
բուն նեղքին օժիտք են յոդւոյ մասին :
Մի՞ ցանկար փառաց այն անցաւորին
Որ դայ և գնայ իբրև բեռնակրին .
Այնպէս զարդարեա զնշոյլ բանին՝
Զի՞ վեհ մնասցես 'ի գընալ բաղդին :

ԳԱՅԼՔ ԵՒ ՌՉԽԱՐՔ

Չէ ոլարտ անսալ խրատատուին
Ելր խրատու է թշնամին :

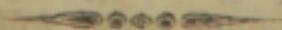
Չոր իւըրագով անընդամին
Ծուռու լի նայիս բարեկամին :

Ճճիք . () լոմը դայլերն ըսին ովսարներուն .
Հարեկամք , իրաւ որ չենք կրնար հասկընալ
թէ ինչպէս դուք կրնաք համբերել անար-
դանացն որ ձեր շները ամմէն անդամ ձեզի
կ'ընեն՝ շնտակն որ նայինք ի՞նչ ծառայու-
թի կ'ընեն ձեզի այս անզդամները ձեր խում-
բին ետևէն դալով , բայց եթէ վշտացընել
միշտ և խածնել հազար նեղութիւ տալով :
Մեր խօսքը մտիկ ըրէք և շուտով զանոնք
վարնտեցէք , ի՞նչ կը վախնաք միթէ դուք
բաւականքաջութիւ չունիք որ ձեզ մինակ
պաշտպանէք և ձեզի վեաս տուողը հալա-
ծէք : Այս խօսքիս վրայ ովսարներն իրենք

վերենք խիստ զօրաւոր կարծեցին ու շուտ
մը վաղեցին շներուն ճամբայ տուին . բայց
շուտով զոջացան , վա՛ զի դայլերը տեսան
որ շները հեռացան՝ մէկէն վաղեցին ոչխար-
ներուն վրայ բոլորը պատռեցին :

ՈՆ "Ր Աշխամայն իւսուին իւ հասպայ և բարե-
համէն իւ հեռանայ՝ այս ուլուսըներուն պէս ի՛ւ-
լայ . վասն զի մէին որ բնութեք չար է ուրիշն
ու բարի իրնայ ընել և ու բարի իրնայ իրնայ
դաւ :

Այսպէս չարք պատրեն ըզմիտս անմեղաց ,
իբրև բարեկամ ձայնեն լսելեաց .
Կարեկից լինին խրատտու բարեաց ,
Մինչև ձգեսցեն 'ի թակարթ իւրեանց :
Մի լսեր ձայնի մարդելոյզ չարին ,
Մի քեզ մերձեսցի դազան թշնամին .
Քանզի չարակամք միշտ չարիս կամին ,
Մի ակնկալցիս 'ի նոցունց բարին :

ԳԵՏ ԵՒ ԱՂԲԻՒՐ

Մի ապերախտ լինիր բարեաց ,
Զի մի հասցեն քեզ տոյժք չարեաց :

Առէ իւս միւն բարեւարիւր՝
Գրած պահէ մէջը սրբիւր :

Ճճկ . Կեսը դէմ ելաւ իր գլխուն կամ
աղբիւրին և անարգելով կ'ըսէր թէ Երբոր
կը մտածեմ իմ լայնութիւն ու խորութիւն և
կը տեսնեմ թէ իմ ջուրս աղբիւրներուն
ջրէն որչափ մեծ և որչափ շատ է՝ փառք
կուտամ որ ես դետ եմ . բայց դուն ողոր-
մելի աղբիւր ի՞նչ ես՝ միայն թէ մէկ բարակ
ջրէ թէլ մը որ արեգակին մէկ ճառագայ-
թը կրնար ցամքեցընել թէ որ ապառաժ-
ները ուր տեղաց որ կը վազես՝ քեզի սպա-
հէին արևեն : Պատասխաննեց աղբիւրը . Լիրը՝
իրաւի քեզ շատ կը վայլէ զիս անարգել,
դուն որ առանց ինձի ոչինչ կ'ըլլայիր . ես
թող ըլլամ՝ նայինք քու մեծութիւնդ և
ձկներդ ի՞նչ կ'ըլլան :

Ապերախտը ինչ բարիւր ու պէսնէ՝ լուզէր
ճանաւալ իւրծեւալ նէ իւրեւ է . անոր հայար
եղած բարիւրին աւ շահը լի պէսնէր և պապճառ-
իւլլայ որ ճարդ ճարդու բարեւարիւրի լընէ :

Դժնդակ դատմունք ապերախտ վասին
 Անգոսնել բերի իւր բարերարին,
 Որով և ըզբան լսէ զարժանին,
 Թէ ես եմ պատճառ քեզ ապիրատին:
 Այդ մի մոռանար ըստ օրինակին
 Զերախտիս այլոց որ քեզ արարին.
 Գրեաքանդակեա յարձան քո սրտին,
 Զի աշխարհ համայն զայն միշտ ընթերց.
 (ցին:

ԿԻՆ ԵՒ ՈՉ ԽԱՐ

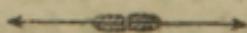
Մի ոանակոխ լինիր հեղին
 Որ հպատակ կայքոյդ ձեռին:

Ենէ իւլուսն էս ուրիշն
 Վշու նեղութի լի առա խեղմին:

ՃՅԵ. Ունէկ կին մը կը խուզէր իր ոչխարին
 բուրդը, և անանկ գէշ կը կտրէր որ կաշին
 ալ միտաեղ կը քերթէր: Իսկ ոչխարը կ'ա-
 զալակէր թէ կ'աղաջեմ եթէ իմ կաշիս կ'ու-
 զես զիս մսածախին խրկէ և թէ բուրդը
 կ'ուզես՝ խուզողը բերել տուր որ կտրէ:

Օրինակ է անողոք յարդիանց որ անանէ գան-
 ջէւու ի՞աշխացընէն ծառանէրն որ հոգին իւ-
 հանէն. Բայց Ան և պահապահոց ըլլայ ծառան
 պէստ է յամըդպաւ Ան մէստ աւ պէտ ունինտ, ար-
 դէօտ ինչպէս պէստ է իւ ծառապայէնտ մէր պիւնչ:

Այսպէս են վարմունք դաժան տիրուհեաց
Կուփեն կեղեքեն զաղախինս իւրեանց .
Մոռանան թէ դոյ և տիրող ինքեանց ,
Մորթեղերծ առնեն այսպէս չարատանջ :
Արդ մի խոշտանդիչ լինիր անմեղաց ,
Մի ՚ի քեզ տեսցի գործ գառըն դահճաց .
Ոչ մարդոյ է այն այլ բարք դաղանաց
Ընկճել և մաշել զենթարկեալս անձանց :

ՀՈՎԻԴԻ ԵՒ ԱՅԾ

Մի բարկութեամբ հարկանէր զոք ,
Զի ոչ հարուած բառնի վիրօք :

Լեռի Խօստակ հարտ մի շարիեր ,
Եւ վեր վերակ բաժանելու բաժանելու :

Ճանակ . Կովիւ մը բարկանալով զարկաւ այ-
ծին դիսուն անանկ սաստիկ՝ որ մէկ եղ-
ջիւրը կոտրեցաւ . բայց շուտով զղջացաւ ը-
րածին վրայ ու կ'աղաչէր այծին որ տիրո-
ջը բան չըսէ : Պատասխանեց այծը . Ո՛վ թը-
ուառական յիմար , ես թող անանկ բարի
ըլլամ որ մեր տիրոջը բան չըսեմ , իսկ այն
աչք չունի՞ չի՞ տեսներ թէ մէկ եղջիւրս պա-
կաս է :

Բարիստիբա հարտը ինչ ո՛ր ընէ՝ վերջը մա-
ծեր , անոր համար շուպով իւ պահայ ըրածին

Դրայ . Տարդու իւ վայե որ բարիստել մէջ անանի
բան ընէ որ եպէը ւիշտայ : Չար իւլասն է որ իրեն
Նրա ւիրնար իւլասնելիւն ընել իւսէ Սողոն :

Տարապարտ ցասումն բարկասիրտ անձին
Եթրե բոց հրոյ վառի ՚ի սրտին .
Զըղջումն ասպաշաւ հետևակ նըմին
Խայթեն խըռովեն փութովզայն հոգին :
Արդ մի բարկուք դործեր զանբարին
Յորժամ մաղձ արեան եռայ ՚ի լերգին .
Բարեխառն եղեալ ՚ի բարկանալին ,
Զի մի զըղջասցիս ՚ի սլարզել բանին :

—————»»:»»—————

ՆԱՏԱՊԵՏ

Այր նախատես ոչինչ զըղջայ
Երբ յելս յաջող զչարէն խիթայ :

Արթոն մարդի մէց պապըտագ կան ,
Վարսնդն որ գայ ակագ ի՛ւլւան :

Ճճէ . Կարբոր հովը յաջող և ծովը հան-
դարտէր նաւապետ մը գնաց իր նաւը նայե-
լու . խարիսխը (լէնիելս) տեղը հաստատեց
ըուանները պատրաստեց և վեր վար կ'եր-
թար կուգար առագաստներուն քովերն ու-
ամմէն բանին զգուշութել ընելով կը նայէր .
Ճամբորդներէն մէկը զարմանալով ըսաց ,
Տէր ի՞նչ պատճառաւ ասանկ շատ կը հոգաս ,
այս ըրած հոգդ ով որ տեսնէ կարծէ թէ

մօտ ենք վտանգին, ահա ծովը ու հովը մեր
վրայ կը ծիծաղին, դուն ինչո՞ւ համար կը
վախնաս : Հիմա բանէ մը չեմ վախնար, ը-
սաց խելացի նաւապետը՝ բայց դալիքներուն
վրայ միշտ կը վախնամ. վա՞զի բան չմտածած
առենիմ կրնայ մէկ ալէկոծութիւն մը եւ-
լել: Կ'աղաջեմը աէ, եթէ յանկարծ փոթո-
րիկ մը հասնի վրանիս մենք անանկ ան-
պատրաստ ուր կ'երթանք :

Խսհէմ յարտը պէտ + է որ յաջողութէան մէջ
յախող դիպուածներն վախնալով պատապ իւնայ,
և յախորդութէ մէջ առանց յառահարէլու յա-
ջողութ սպասէ. Բնուպէն նարս կամ (թաւլու) խող-
ողները իւնեն, եւնէ յաջողութէ մէջ շար բա-
ռաին, իսմ յախորդութէ մէջ իւրաքին՝ մէջ խո-
չը իւ իւրանցընեն :

Տես զիարդ խիթայ միոք խոհականին

Ըզձախողակէն 'ի յաջող ելին .

Քանզի յանկայուն շըրջի 'ի ծովին

Ի կիտէ 'ի կէտ փոփոխականին :

Ծովէ այս աշխարհ ծըփեալ երերին ,

Ալէբեր հողմունք 'ի նոյն փոթորկին .

Արթուն կաց ըզգաստ ըստքան նաւուղ-
ջի մի սուզեցի նաւ տիրականին : (զին :

ԽԱՂԱԽՈՐԴ ԵՒ ՈՍՏԻԿԱՆ

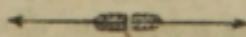
ԱՅԼՈց անդէպ գործոց համբեր
թէ և իցեն քեզ վըշտամբեր :

ՈՀ ո՛ր այլոց իւ համբէրէ ,
Լէշին իրէն ժառար համ բէրէ :

ՃՃ. Ուկիսաղախորդ մը դրացի եղաւոս
տիկանի մը որ տէրութե մարդ ըլլալով չի .
համբերեց անոր կաշիներուն դարշահոտու
թեր՝ մինչև դատաստանի կանչեց և կ'ուղէր
որ պարտաւորի դրացիութեն հեռանալու .
իսկ դրացին շատ պատճառներով անանկ
լաւ պաշտպանեց զինքն որ դատաստանը
հեռուն ձգել տուաւ : Սակայն ոստիկանը
սորվեցաւ գէշ հոտին , անանկ որ շատ ցա
ւեցաւ խարճած ստկին վրայ որ փուծ տե
ղը դատաստանի կանչեց : Ուստի անկէ ետե
համբերեց դրացիին ամենեւին տրտունջ մը
չըրաւ :

ՈՀ ո՛ր ԴՐԱՇԻՆ իամ ընկերն ըկ նէշութի
իւ իւ անոնէ՝ պէտք է միտք տնեւ Աւ ինչն աւ
շատ պահասութի սոնի ո՛ր զուրիւը իւ նէշէ . և
այսպէս իրարու պահասութիւն գողելով սիրախան
ապրիւ իւ վայլէ . վասն զի ամէն բան ի՞անցնի
բայց մէշութիւն խոցը լանցնիր ի՞շուն :

Այսպէս կարձամիտք փութով զայրագնին
Ի վերայ թեթև բանից ընկերին .
Բայց յետոյ իբրև ՚ի միտու լինին՝
Տեղի տան կըրից սիրով կենակցին :
Վարդ մի զայրանար ընդ գործ օտարին ,
Մի յարուցաներ կագ ընդ գրացին .
Զի ամէն լեղի սիրով համեմին ,
Եւ սովորութեամբ անսովորք դիւրին :

ԸՆԻԿ ՊԱՅՏԱՌԻ

Վնդործ հանգիստ և քուն յերկար
Ախտից լինին սընընդարար :

Գործի առէն ծոյն է նըմբած ,
Հայն որ աէսնէ ինչւնէ սպաց :

ՃՃՇ . **Պ**այտառին (Նալուանդին) շունը սու-
վորութիւնն էր ըրէր որ միշտ պառկէր կը-
քնանար սալին (Էօրսին) քով, թէպէտ պայ-
տառը շատ անգամ երկաթ կը ծեծէր սա-
լին վրայ բայց շունը ամենևին չէր արթըն-
նար . և ընդհակառակն երբոր պայտառը
գործքը կը ձգէր կերակուր ուտելու կ'եր-
թար՝ շուտ մը շունը սեղանին ձայնէն կ'ար-
թըննար ու վեր կը ցաթկէր մէկէն սեղա-
նին կը վազէր :

ՕՐԻՆԱԿ է ծուլութե . զար հարդ իս, որ գործ-

+ ի ապան Ամբոծ էլ քայ, բայց իւրաքանչիւրի ապան
անառնի արթուր է որ սուրբիւր Բան շնորհուր.
սուրբի ելեկ հանգիստն ու ուստը շանը արթուր
Բնութիւն էլ ժաման անդիմասն ի՛շնեն, հապա մար-
դուն Բնւ լին ըներ ու հանգիստ էլ սիրե :

Այսպէս վատթարեալ յետսամիտ ծուլին
Եղծեալ զարթնութիւննընջէ քուն խորին.
Որով կարգն ուղիղ խամրեալ բընածին
Արթուր կայ ըզդաստ միայն յուտելին:
Մի քննափութեամբ շիջցի լոյս բանին,
Եւ մի ուտելեօք թըմրանալ յանձին.
Քանզի հեղդ դընացք ըզբազումս արկին
Ի լայն որովայն կորբատականին:

ԲԱԶԵՔ

Կադ և կըուիւ կըուուասիրաց
Յօգուտ կարդին բարեսիրաց :

Անդամներն երբ իւլ կը կըսուին ,
Բարի յարտիկ հանգիստ ունին :

ՃՂ. Երբեմն բազէներն իրենց մէջ խոռ-
վութիւն ունեին որ անդադար կը կոռուկէին
իրարու հետ, և ասով ուրիշ թռչումները
հանգիստ էին անոնց ձեռքէն : Իսկ միամիտ
աղաւնիները տեսնելով անոնց թշնամու-
թիք՝ բարեգործութիւն ընելու համար մէ-
ջերնին մտան հաշոեցուցին, բայց շուտով

զղացան, վեց զի անզգամները հաշտածնուն
սլէս մէկէն սկսան հալածել ուրիշ թռչուն-
ները և աղաւնիները՝ անանկ որ ամեննեին
անոնց հանգիստ չէին տար, ուստի աղաւ-
նիները ցաւելով կ'ըսէին թէ Շատ աղէկ է
ասոնց մէջ միշտ պատերազմ ըլլալքան թէ
խաղաղութիւն :

Ամեն դէղ հայուսնի ընելն աղէկ էն, երբէն
իւլլայ որ հայուսնին ընելով ա-նէլի մէջ ժամա-
նէ ծագի, որովհետև գեւ մարտի իրենց մէջ եր-
բոր կառանին՝ բարեպաշտները ուն իւ, հանգիստ
իւ հան :

Անհանգարտ գըրգոխը միշտ իւրին,
Եթէ ընդ իրեարս թէ ընդ օտարին.
Յորժամ խածատեն զիւրեանց ըզմարմին,
Բարեսէրք անվէր և հանգիստ նըստին :
Արդ մի կըցորդիր ընդ գործոց նոցին,
Զի մի այն հարուածքքեզ փոխաբերցին.
Դըժնեայ անզգամք երբ միաբանին՝
Խըռովեն զարդար զընկեր գըրացին :

ՀՈՎԻՏ ԵՒ ՈՉԽԱՐ

Թէ Երախտիք Ճանաչեին ,
Արջառք ոչսարք ոչ զոհեին :

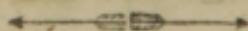
Անիբառ որ գել բան լընէ ,
Մէծ բարս-թի պայն իւ սեղէ :

Ճղա . Հովիւ մը գաւազանով սաստիկ կը¹
զարնէր ոչսարին . Ես քեզ, ըսաց ոչսարը ,
բուրդ և կաթ կուտամ , բարտթէ 'ի զատ
ուրիշբան չեմըրած քեզի ապերախտ , դուն
ինչու ասանկ միշտ գէշութի կ'ընես ինձի :
Պատասխանեց հովիւը , թէ Ապերախտ դուն
ես որ զիս չես սեպեր , վա՛զի իմ աղէկու-
թիս քու կեանքդ քեզի բաշխեր է , որով
հետեւ ամէն վայրկեան կեանքդ իմ ձեռքսէ ,
երբոր ուղեմ կրնամ վերցընել :

Անիբառ մարտիկ իւ աղէկութի որ սուիլէն
դէսնէն մւս կէրէն+ արժանի իւ համարին , և
ինէ իրէն+ սուիլին գէլս-թի մը լընէն մէծ ե-
րախտի+ իւ սուիլէն . Բայց այս դադասանն որ բա-
ռանի վայ իրէնց :

Այս գործ է և բարք ժանտ ապիրատին ,
Կըուփէ հարկանէ երախտաւորին :

իբրև դատաւոր դառնանայ նըմին
թէ քո կեանիք և մահ ունիմ ՚ի ձեռին :
Բայց դայ ժամանակ քըննել զերկոսին .
Պըսակ պարծանաց պահի անմեղին .
Արդարք աստտանջին և անդէն հըրճութին ,
Զրկողք աստ հըրճութին և անդէն տանջին :

ԱՐԾԻՒ ԵՒ ԿԱԶԱՀԱԿ

Բանիք և զըրոյցք ըզվարս մարդկան
Ծածկեն յայտնեն միանդամայն :

Մարտ Դաշնակ իրեն խօսին է
Ի՞ւ ըլլալը այն իւ յայգուն է :

Ճղբ . [0] Առըունները պարտաւորեցին ար-
ծիւն որ զիրենիք կառավարելով թագաւորէ .
ան ալ անոնց հասկըցուց թէ իրենցմէ մէկը
պէտք է օգնական ըլլայ որ իրեն աշխատան
քին մէկ մասն ալ այն ընէ որ ինքը թէ-
թէնայ : Այս բանիս համար կաչաղակն ե-
լաւ անոնց մէջէն եկաւ արծիւին ծառայու-
թի ընելու , որուն առջին դրաւ չէ թէ միայն
մարմինը որ թէթէ և յարմար է շուառվկա-
տարելու ինչ որ իրեն հրամէ , այլ և ունի
մէկ զարմանալի յիշողութիւն մը և բարակ
սուր միտք մը . դարձեալ թէ յաջողէ՝ ար-
թուն և աշխատածոր . երբոր անհամար ու-
րիշ շատ կատարելութինները պիտի մանրա-
մասն պատմէր , արծիւը մէկէն կարեց անոր

Խոսքն ու ըսաց . Այսչափ կատարեալը ըլ
լալովդ գուն ինձի շատ յարմար էս , բայց
դեշն այս է որ խիստ շատախօս կ'երևնաս .
Վ՛զի կասկած եկաւ որ ըըլայ թէ երթաս
ամենուն իմացընէս իմ պալատիս մէջի եղած
ծածուկ բաները : Ուստի շնորհակալ ըլլա-
լով անոր շուտ մը ճամբեց :

Ըստախօս մարտը ուշադ աւելի պինը գովէ
այնշադ անհաջոյ ի'ըւլայ մանաւանդ մէծամեծաց
առջին . սոսպի լուս իւնալու է որ ուրիշները
գովէն իր լաւագնից չե նե ինչը : Խելացի մար-
տը ուն իսուն իւ սիրէ , ի'ըսէ իմասպանը :

Այսպէս շատաբանք 'ի գովեստ անձին .
Յերևան ածեն զիւրեանց ըզթերին .
Կարծեն թէ բանիւ ցանկալի լինին ,
Այնու տաղտկալի յաւէտ բոլորին :
Արդ մի ինքնահած պանծար առ վեհին ,
Մի զքեզ առարկեր յաստիճան վերին ,
Զի ուր վերանան հարկիւ վայրբերին ,
Եւ ինքնահաւանք նանրանան խոտին :

ԿԻՆ ԵՒ ՄԱՀ

Սի՞ հաւատար կանանց ձայնին,
Որ փոյթ կոչեն ըզմահ անձին :

Կանանց յայնը + էշ վի շաբժէ ,
Որ + իւ բանալ մահ իւ իանլէ :

Ճղբ . Ո՞ւկ հիւանդ մը երբոր պիտի մեռնէր , կնիկը յուսահատելով կը սղուար և լալով կ'ըսէր . Ո՞վ մահ հասիր ինձի ու կոկիծս վերջացուր . մի ուշանար եկո արես կարձեցուր , երանի՛ էր թէ խմ կեանքս վերցընէիր ընկերոջս տայիր . դարձեալ կ'ըսէր , Ո՞վ մահ ինչո՞ւ կ'ուշանաս ես քեզի կը սպասեմ ես քեզ կը փափաքիմ կ'ուզեմ : Ահա ես՝ ըսաց մահը երևնալով անոր , ի՞նչ կը խնդրես ինձմէ : Կնիկը տեսաւ որ մահն իրեն կը մօտենայ պատասխանեց դողալով . Ո՞հ կ'աղաքէմ առանց երկնցընելու ընկերոջս ցաւերը՝ շուշով հոգին առ որ վերջանայ հիւանդութիւնը :

Ուշտ ու մահը մահիանացու բնութեն ագէլի է , այնւադ աւ մօք է ամէնուն ու ամէն շիուռածով իւգայ իւ հասնի . ուրէն ու պէտք է մահը իանլէլ և ու մահէն դաիւլիւ :

Զի՞նչ հըզօրագոյն քանի զմահ ասացին
Որ նկուն առնել զանյաղթ կորովին :
Լուծանել ըզաէր անքակ լծակկցին ,
Մինչ յղելըզմահ յիւր քաղցր անձկալին :
Բուռն է ոէր հըզօր յիւր ասպարիլին ,
Բայց 'ի մահուանէ լուծանի հեշտին .
Ատելի արկած ըզդայականին՝
Վեր 'ի վայր առնել զարուեստ աշխարհին :

ԳՈՂ ԵՒ ԱԴՔԱՏ

Որ դընէ զաքս յինչս օտարին ,
Տոյժ և չարիք ինքեան դիովին :

Ու ու պայտ ուըրին ի՞ուղէ ,
Իւեն գըւիսսն վայ իւ բերե :

Ճղիք . **Կ**իշեր մը գող կը մանել աղքատի մը
խուց . գուանը բացուելու ձայնին կ'արթըն .
նայ աղքատն ու անանկ սոսկալի ձայն կը
հանել որ բոլոր տունը թունդ կ'ելլէ : Խոկ
գողը չի կրնար հոն մնալու , այնալէս կը վախ .
նայ որ առանց բանի նայելու կը ձգէ վրայի
լաթն ու կը փախչի անկէց շուտով : Եւ այս
պէս մնասն եղաւ անոր որ բան առնել
կ'ուղէր , և շահն եղաւ անոր որ կարծէր
թէ բան պիտի կորսընցընել :

Անիշտութեան և գողութէ նուել եղողնեւ .

ՀԵ ԱՆ ԱՐԴՅՈՐ ՀԱՍՏԱԿԻՆԻՆ ԻՐԱԾՆԵՐՆԵՐՆ ԷՎԵ
ՏԻՒԻՐ ՇԱՐՋԵՐ ԵՆ . ՎԱՆ ՎԻ ԱՆԻՇԱՍՏԱՆԵՐԻԸ ԻՐԱ-
ԻՒ ՊԵԽ ԻՆՉԵՐԵ ՌԵ ՈՐ ՖՐԱՆԵ :

Այս է շահ գողոց աւազակողին
ԶԵՐԿԻԼ ՚Ի շահուց իւր սեպհականին .
Քանզի անիրաւք աստ և անդ զըրկին ,
Ի կրկին վլաճակ աղքատ և մերկին :
Առ քեզ ՚Ի խրատ բան զառակողին
Մի ցանկար ընչից փոքու և մեծին .
Զի գողօնիք գողոց ոչինչ շահ բերին
Եւ զարդար վաստակս յաճիւն դարձու .
(ցին :

— ՀԱՅՑ ՇԱՅՑ —

ՄԱՐԴ ԵՒ ԳԱՆՁ

Արդ մի մերժեր զառիթ բաղդին
Որ ոչ դառնայ յիւր շըրջանին :

Բարին ծոռչել բաշտ որ բաշտ ,
Զի եր ւի գոր երբոր ի՞նունի ,

ՃՂԵ . Խիստ հարուստ մարդ մը ճամբուն
վրայ գանձ կը գտնե , բայց անանկ մեծու-
թե մէջ էր որ ամենեկին չէր երևակայէր թէ
որ կուգայ որ կարօտ կը լսայ այն դանձին
որ գտեր էր . այս սկատճառաւ և ոչ զինքն
արժանի սեպեց որ ծով գետնեն դանձը
վերցնե , ուստի ձգեց գնաց : Ճամանակ մը
անցաւ ասոր մէկ նաւն ընկրմեցաւ բոլոր
բանովն որ շատ ծանրագին ապրանքութար-

ձուցեր էր . և մէկ վաճառական մը բացն
ելաւ ու այս հարուստին շատ ապրանքը
փճացուց : Յետոյ կրակ ընկաւ տունը բոլոր
բանովը մոխիր դարձուց : Դատաստանի մը
մէջ ալիրաւունքը կորսնցընելով շատ բանէ
ելաւ , մինչև այս բաններով աղքը տար-
դը : Ան ատենը միտքը բերաւ ձգած գանձն
ու վազեց հոն որ առնէ , բայց բանը բանէն
անցեր էր . վասն զի երբոր առաջ այն տե-
ղէն քանի մը քայլ հեռացէր էր , մէկ ըստիկի
կարօտ մարդ մը անկէ անցնելով տեսեր էր
գանձն ու առեր շուտով փախեր էր :

Հարստագ մարդիկ իարժեն նէ մշտ անձնի
պիտի ճառն , լիսան նէ սպառերի պէս իւ ժախէն
ի'երթայ . այսօր մէին վաշը մէկալին ուն իւ
պրըդի . ենէ լունին հոգեւոր բարիտ , անին շն
իւ լըլաւը :

Այսպէս է խորհուրդ անմիտ փարթամին
կարծէ միշտ ինքեան դաշնակցիւթաղդին .
Այլ աւաղ փառաց դիւրափոփոխին
Որ փախչի գընայ նըման ստուերին :
Մի վստահանար յանցաւոր ոսկին ,
Ըզդանձս խմաստից ժողովեա յանձին .
Զի 'ի հոլովիլ ձախողակ անուին
Գանձք խմաստութե 'ի քեզ ճոխասցին :

Ճղճ. Նապաստակ և կաքաւ: մի. Գայլ և Ոչխար:

մզ. Առիւծ և Ճանճ: մի. Աղուէս և Նոխազ:

մժբ. Աղուէս և Գայլ: մժղ. Աղնի և Օձ:

ՆԱՊԱՍՏԱԿ ԵՒ ԿԱՔԱՒ

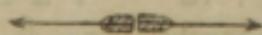
Որ ընդ այլոց արկած խընդայ ,
Նովին չարեօք պատմի և նա :

Եբ ու բնիւն իւ հասնի շար ,
Գեղ աւ իսուգայ շար մէ խընդար :

Ճղղ. Ո՞ւ էկ նապաստակ մը կը բռնուի որ
սորդին որոգայթին մէջ . Երբոր անօգուտ
տեղը ասդին անդին կը զարնուուէր որ ազատի՝
կաքաւը տեսաւ զայն և ծաղը ընելով կան-
չեց . Բարեկամ ո՞ւր են ոտքերդ որոնց վրայ
կը սկարծենայիր թէ շուտ կը վազեմ . ահա
գեղեցիկառիթ զանոնք գործածելու , զգոյշ
կեցիր որ չի կորսնցընես : Վազէ քաջ եղիր .
Չանա որ զիս անցնիս այս դաշտիս մէջ չորս
անգամ ցաթկելով : Երբոր ասանկ կը խըն-
տար նապաստակին վրայ՝ շուտով իրեն ալ
անոր նմանը եղաւ . վասն զի ասանկ անհոգ
ծիծաղելու ատենը մէկալին թշուառութեր
վրայ , մէկ բազէ մը տեսաւ զայն և վրան հա-
սաւ յափշտակեց :

Մարդիային բնութիւն էաբենիւ ըւսւած պէտ+
է իրարու օգնեն և միինարուին աշխարհիւ դա-
նութիւն . ով որ թշնամութիւն ու բնիւն շրբեաց վրայ
իւ ինապայ իտաւային նման իւ իրառուի :

Այս չարախիզնդրաց դործ վրիժառուին
Ըզնոյն պատուհաս պատճառեաց անձին.
Զոր ինչ ոք ցանկայ լինել օտարին
Թէ բարի թէ չար հանդիալի նըմին:
Կարեկցիլ այլոց է բանականին,
Մեղմել զդառնութիւն վշտաց ընկերին.
Դու մի ոտնակոփս լինիր թըշուառին
Զի մի այն աղէտք քեզ փոփաբերցին:

ԾԵՐ ԱՄՈՒՍՆԱՑԵԱԼ

Յորժամ ծեր ոք զառամանայ,
Միտք տղայոց ՚ի նոյն դառնայ:

ԾԵՐԸ ՇԱռնայ մանուկ կ'ըլլայ
Երբ ւի վայլած բան կը հագայ:

Ճղէ . || Եկել մարդ մը չափահաս եղաւ ու
ամենեին մոռքէն չէր անցնէր կարդուիլ : Եր-
բոր ատենը հասաւ մէկին չէր հաւնէր որ
առնէ , մինչև տարիքին առաւ : Իսկ ծերու-
թէ ատենը տեսաւ որ տարիքին շատութէ-
նէն կնիկներուն ծանրութիւն կ'ըլլայ՝ կամե-
ցաւ անոնցմէ մէկ կին մը առնել : Վերջա-
պէս գրեթէ այլ խոֆէր էր մէկ մանկահա-
սակ (ինձ) կնիկան մը հաւնեցաւ և զինքն
անանկ զօրեղ հարուստ և մեծատուն ցըցուց՝
մինչև կինն ալ հաւանութիւն տուաւ առնե-
լու . բայց շատ չանցաւ զղջացաւ մարդը ,
վասն զի պսակին ատենը ձեռնդրէքն որ

եղաւ՝ (ՔԷՇԵՎ) ըսածին պէս՝ հասկըցաւ ծերն
ըրած սխալմունքը սկսաւ պոռալ. Վայ դըւ-
խուս՝ կըտէր զարմանալով, ի՞նչ պէտք էր
ինձի կապուիլ անանկ բանով մը որ հիմա
ամենենին հարկաւոր չէ ինձի. Երբոր կը վայ-
լըր այս բեռը տանել ան ատենը չուզեցի,
հիմա ի՞նչ խելքով կ'ուզեմ:

Խըսագ է անոնց որ ագնենվ աշխարհիւ չեն
մաներ և երբոր պարիսնին ի՞առանեն իերպ իերպ
ի՞րըյութե մեջ իյնեւով իրենց հասակին չի վայ-
սծը ի՞ւնեն: Հասուն մարդու ըբած անիարգու-
թիւ իիսպ գեւ ի՞ւնեա ի՞ւնեն:

Այսպէս ի մանուկ փոխի ծերունին
Գործէ զանպատշաճն իւրում հասակին.
Զի թէ միտք արթուն չիցէ ի նըմին
Ալիք ծերութե ոչ ի շահ բերին:
Ալիք ծերութե ասի ի գըրին
Լի իմաստութք հասակ բարեծին.
Զանա ծերանալ ի տիս խմաստին
Զի մի գործեսցես անվայելս անձին:

— ՀԱՅՈՒԹ ԸՆԿԵՐՈՒՄ —

ԱՌՏԻԾ ԵՒ ՈՐՍՈՐԴ

Մի հետեւիր անկարգ բերման
Զի մի նկուն լիցիս խոտան :

Անկարգ բանեն հեռառ ինառ
Ու չար ճահին յեռքը լիյնառ :

Ճղթ. Առիւծմը կ'ուզէր որսորդին աղջի կընառնել ուստի վազեց հօրը տունը ինդրեց որ տայ իրեն . իսկ որսորդը տեսաւ թէ այս սոսկալի գաղանին հետ գլուխ չելուիր , և որովհետեւ կը վախնար անկէ՝ չէ ալ չի կըրցաւ ըսելու , ուզեց խորամանկութք բան տեսնել : Առիւծին ըսաց թէ Դուն իմ աղջիկս կ'ուզես , խիստ լաւ . մնաց որ քու բաղձանքիդ չես կրնար հասնիլ , վասն զի աղջիկս կը վախնայ թէ կամ ակռաներդ և կամ եղունդներդ զինքը կը պատռեն . ուստի պարոն առիւծ , քեզի լաւ կ'ըլլայ՝ եթէ կամենաս ակռաներդ հանելէն ետեւ եղունդներդ ալ փրցընենք , ան ատենը ամեն ուզածդ շատ լաւ կերսլով կը կատարուի : Իսկ առիւծին միտքը ցանկութք կուրացած ըլլալով չի հասկըցաւ գլխուն գալիքն որ թշնամոյն ձեռքը պիտի մատնուի . թողուց որ զէնքերն իրմէն հանեցին , ասանկ եղածին պէս վրան թափեցան շները , որսորդը և աղջիկը՝ զարկին մեռուցին :

Խըսադ է Երիտասարդաց որ անկարգ շանիսու-
մէ հետեւելով վէ իռրանան և իրեն+ զիրեն+
իրանցընէն : Աստանի Եղաւ անյաղթէլի Սամսոնը
որ ժամն պարի աշխարհ+ Շաղացուց ամենուն յաղ-
թէց , բայց անդոյ ինկան յիշուցը ճագնութցաւ ու-
այնպէս իրո՞ Երիաններով իապած բանափերուն
մէջ ճաշեցաւ :

Այս անկարգ բերմունք մոլեալ առիւծին
Զինաթափ նըկուն արար զամեհին .
Այն դողացուցիչ ծովու ցամաքին՝
Տես զիարդ ընկճի բանիւնենգողին :
Ովքանի՞ հզօրք այսպէս մոլեգին
Ի ձեռըն կանանց յերկաթ կաշկանդին ,
Որոց կեանք արև փայլէր 'ի դահին
Ապա մաշեցան 'ի թախիծ բանտին :

— ՀԵՅՑ ԷՇՈՒ —

ԳԻՏՈՒՆ ԵՒ ՌԱՄԻԿ

Յայնժամ գիտուն միայնակ կայ՝
Յորժամ ռամիկք գնան առ նա :

Գիտուն ճարդը միակ կ'ըլլայ՝
Երբ անխելու ճը ունկը կ'երթայ :

Ճղթ. Փիլիսոփայ մը մինակ նստած խու-
ցին մէջ միշտ կը մամբտար . օր մը գեղացի
ռամիկ մարդ մըտեսաւ զայն մինակ շատզար-
մանալով ըսաց իրեն . Կմ խելքս չի համեկը
թէ ի՞նչ պատճառով մինակութել կը սիրես

այսչափ . Երդումը լլայքեզի որ ես հազար
տարի այդ բանը չեի ընդուներ : Երեսն
անդին դարձընելով պատասխան տուաւ
փիլստիան . Դուն խիստ դիւրին կ'ընդու-
նեիր թէ որ դիանայիր թէ քուկին հոս
ըլլալդ և քեզի պէս մարդկանց իմ քովս
գալը որչափ ինձի նեղութե կուտան , զի
ան ատենը մինակ կը մնամ :

Օքնակ և խրատ է գիտնականաց և ժահա-
նայիշ որոնց պեր + է մշտ տալուած ըլլալը
գրոց հետ խօսակայիլ , Աէ որ աշխարհական ու-
ժիները զարմուալով բան ըսեն մդիկ ընելու լէ :

Արդ իմաստամէրք Երբ կան առանձին
Ընթերցմամբ գըրոցքաղցըր կենակցին .
Չի միայն իմաստն է Ճարակ մտաց
Ընկեր կենակից բարեկամ անդին :
Փախիր յամբոխիէ խառնաղանձ ռամկին
Յառանձնակ վայրի խօսիլ ընդ գըրին .
Քանզի աղդակից Աստուծոյ ասին ,
Որ լոիկ 'ի բանս իմաստնոց յառին :

ՆԱԽԱՆՁՈՂ, ԵՒ ԱԴԱՀ

Փառք ցանկալի նախանձառութին
Պատիժ վնասն է ընկերին :

Նախանձութին մինակ խնդրում
Է ուրիշն վեցուն ու շշրիւմ :

Մ. Կախանձուն ու ադահը միատեղ Դիու-
մին ոտքն ընկան աղաջեցին որ իր բարերա-
րութեր յայտնելով անոնց չնորհք մ' ընէ .
իսկ Դիոս կը նայեր որ աւելի զանոնք պատ-
ժէ քանի թէ բարիք տայ իրենց . այս կերպովս
զիրենք պատուհասեց : Ըսաց նախանձութին՝
Նախ գուն բան մը խնդրե և ապահով-
եղիր որ ըրած խնդիրքդ պիտի առնես , բայց
աս ալ գիտնաս որ եսքեղի ինչ որ տամ' մէ-
կալն անոր կրկնապատիկը պիտի առնէ , ու-
րեմն որոշէ միտքդ ի՞նչ կ'ուզես : Նախանձո-
տը չի կըցաւ որոշել և անանկ բանի մը ցան-
կալ որ կրկնապատիկն ըլլայ ընկերին . ուս-
տի ըսաց որ իր մէկ աչքը հանէ : Դիոսն
ալ ուղիղ դասաստան տեսնելով՝ զարկածին
պէս մէկը միաջէնի ըրաւ մէկալը կոյր , մէ-
կը մէկալով պատուհասեց : Սակայն նա-
խանձութ կը միտթարուեր ուրախանալով
թէ ես մէկ աչքս կօրսնցընելով՝ ադահին
երկու աչքը փորել տուի :

Նախանձու մարտը անանի իւ իսուրանայ ո՛
դայն իւ նայի ընկերոջը չնաս իւ գայ՝ որւաք մէջ
չնաս իրեն ըլլայ հոգը չէ վասն զի աւրիշին
թշուառութիւն իւ միմիթարուի :

Ահա կոյր բերմունք կոյր նախանձուին
Նախանձու վնաս բերէ նախ անձին .
Յանձն առնու հանել զակըն իւր անդին ,
Զի բարձցէ զարև յաջաց ընկերին :
Զինչ դժնողակ կիրք քան զայս մահածին
Որ մահ և չարիս ծընաւ յաշխարհին .
Մի քեզ մերձեսցի այս կիրք մոլեգին
Զի մի պատժեսցիս 'ի շանթէ վերին :

ՄԱՐԴ ՈՐ ՇՆՉԵ ԶՑՈՒՐՏ ԵՒ ԶՃԵՐՄ

Զինչ դառնաշունչ քան զայն բերան
Որ ցուլս և ջերմ շնչէ համայն :

Անծած է անանի բերան
Ու իւ խօսի խաբերայ բան :

մա . | Սիստ ձմեռուան մէջ մէկ ճամբորդ մը
ցրակն պաղելով կը մտնէ գեղտցիի մը տուն
և կ'աղացէ որ իրեն տեղ տայ ընդունի : Գե-
ղացին սիրով ընդունեց զինքն ու տարաւ
իր խուցը հանգչեցուց , մէկէն շատ կրծակ վա-
ռեց , յետոյ սեղան դրաւ և տաք տաք ապուր
մը հանեց իրեն : Բայց կրակ վառելու ատե-

Նը Երբոր կ'Երթար կուգար՝ տեսաւ որ Ճամ-
բորդը մասուցներուն վրան շունչ կուտար ,
հարցուց իրեն Ի՞նչ կը նշանակէ ըրածդ :
Պատամիսանեց Մատուցներս ցրտէն պա-
զեր են , տաքնալու համար վրայէն կը չնցէմ
ինչպէս որ կը տեսնես : Քիչ մը անցնելէն
ետև տեսաւ որ ապուրին վրան ալ անանկ
կը փչէր , ըսաց թէ Ապուրը տաքցընելու
համար կը փչես : Չէ ըսաց հապա պաղե-
ցընելու համար : Կրկնեց գեղացին զար-
մանալով , Այ դէմ կ'ըլլայ՝ թէ որ Երկար
ժամանակ իմ տունս պահեմ ասանկ մէկ
մարդ մը որուն բերնէն թէ տաք կ'ելլէ թէ
պաղ : Զայս ըսելով դուրս ըրաւ խուցէն
ու շուտ մը դուռը դոցեց :

Օրինակ է խաբէբայ ճարդիանց որոնց բեր-
նէն մշտ ներհակ բան կ'ելլէ՝ սուպ իւսու-
նած . Երբէն մէկ բանին լսու կ'ըսէն երբէն գէլ .
Երբէն հա երբէն լէ որ նշան է անհաւապար-
հաւնէ և անհաւապարհաւնէ :

Այս յաւետ պատկան հակասաբանին
Որ սուտ Ճմարիտ կըրէ ՚ի լեզուին .
Կ' զի ջերմ և ցուրտ և է քաղցր լեզին
Շնչէ միասպէս յոր և դէպ բերին :
Ո՛վ քանի՛ անդէպ քեզ բանականին
Տիրական սկատկեր գըրելոյդ էին .
Արդ մի ներհականն՝ այլ բարի բարին
Շնչեա ընդ բերան քաղցըր սէր ջերմին :

ՆԱՏՈՐԴԻՔ ԵՒ ՆԱՏԱՊԵՏ

Զանա յաղթել ալեաց բաղդին
Զի քեզ հասցէ աջ հզօրին:

Փոշչանի մէջ դուն ավաստէ ,
Ու Ասպուած աւ ժեղի օգնէ :

մը . լ էկ նաւ մը կը բռնագատուի ալէկո .
ծութէ և մինչեւ կուգայ ցամաքը կը զարնէ .
հոն տակը բացուելով երբոր ծովուն ալիք .
ներէն սկիտի ընկղմէր , մէջի եղած ճամբորդ .
ներն սկսան սկսուալով յուսահատիլ որոնք .
կրնային իրենց ազատութե ճամբան մաս .
ծել , սակայն վախը զիրենք անանկ շփոթեց .
որ ամէն բան թողարկին ու միայն թևերնին .
բացած երկինքէն օդնութե կը խնդրէին :
Խոկ նաւապետը լաթերը հանելով կը պո .
ռար անոնց Ո՛վ բարեկամք գէշ բան չէ .
թևերնիդ Դիտսին վերցրնել՝ բայց այսվան .
դիս մէջ աւելի աղէկ կ'ըլլար որ ծովուն .
վսայ շարժէիք թևերնիդ : Զայս ըսէլով ծո .
վը նետուեցաւ ու լողալով ցամաքն ելաւ ,
և ան ատենը նայեցաւ որ ծովուն մէջ ըն .
կը զմեցան ճամբորդները նաւուն հետ միա .
տեղ որոնք ուխտ ընելէն 'ի զատ՝ ուրիշ ճար .
չուղեցին վնալուել :

Խըսադ է անոնց ու հարիսա-սը գործ+էւնին իւ

յգն ու աղօթելի երեսէ կ'ըլլան որ իրենց բանը
ած յաջողէ առանց աշխատանիլի . առկայն մինչև
որ մարդն աւ լսուիտի ած վի յաջողէր :

Անդուլ պաղատանք անդործ պղերդաց
Ոչինչ ժամանեն կին լսելեաց .
Զի թէ ոչ շարժին ձեռք վաստակողաց ,
Մի ակնկացին նպաստ ՚ի բարձանց :
Ահա հատուցումն հեղգասիրտ վատաց
Որ անշարժ գնան ՚ի մահու արկած .
Զանա յարաժամ մինչ ՚ի շունչ կենաց
Բնդդէմ կալ ուժոյ բաղդին կոհակաց :

ՉԱՐ ԴՐԱՑԻ

Իժ շարաթոյն կին անըզդամ ,
Խայթէ բնաւից որպէս դաղան :

Չոր ինիւ խայթու օչ է ,
Այն մարդու վիշտ իւ բերե :

Միդ . **Կ**նդդամ կնիկ մը միշտ բան կը փնտը-
ռէր որ փուճ տեղը դրացիներուն հետ
կուիւ ընէ : Անոնք ալ դացին էրկանը դան-
դատ ընելով ըսին թէ Այս ինչպէս ամբա-
րիշտ կնիկ ունիս որ միշտ կը կուուի կը պո-
ւայ և առտուանց մինչև իրիկուն խուզվութէ
մէջ է , էրանի թէ մեղի մէկ ճար մը դանէիր
որ կարենայինք այս շար կնկանը հետ վար-
ուիլ : Ո՞հ , ըսաց , էրիկը ինձմէ ճար կ'ուղէք

վարուելու . Ես անանի չարաչար կապուեր
եմ որ չէ թէ միայն ցորեկը՝ այլ և գիշեր
ցորեկ ուղեմ չուղեմ պիտի քաշեմ :

Խըադ է անոնց որ նեն անդամ ինիան և
լոր տըացին հանդիպին իամ պէտք է համբէրեւ
և իամ հեռու ժախչիւ : Փիլիսոփայ յը գեսա-
բարիասիրա ինի յը որ իրակ իւ առաներ ըստց .
Ահա իւ առանեմ իրակ որ առնի յեռուց իրակ , բայց
առելի ի'երէ առանց իրակ առն նեն յեռուի իրակ :

Զի՞նչ այլ դըժընդակ քան զանըզգամկին
Ընտանի դազան իւրոց և օտարին .
Մերժէ հալածէ զընկեր դըրացին
Ի տանիէ ՚ի տուն լեռնիէ ՚ի լերին :
Փախիր յերեսաց այն չարալեզուին
Մի սկատասիսաներ կռուարար բանին .
Սա միակ պատկեր է բելիարին
Որ հեղու ըզթոյն ՚ի սիրա բոլորին :

ԶԿՆՈՐՍԳ ԵՒ ԶԿՈՒՏՎ

Խոնարհք յաղբից վաղ ճողովրին ,
Եղուկէ մեծաց եթէ անկցին :

Փոժրին բանը ինիսպ տիրին է ,
Մէծն որ իյնի բանը գէւն է :

Մդ . Զկնորս մը իր թօռը ծովը նետածին
պէս շատ ձկներ մէկէն բռնուեցան մեծ ու

սլդտիկ միատեղ և ամէն մէկը կը ջանային
որ թօռին ծակերէն ելլէն փախչին . բայց
ամէնքը չի կրցան ազատիլ , միայն մանր
ձկները դիւրին կերպով մը ծակերէն անցան
փախան , որովհետեւ թօռին ծակերը մանրէ-
րուն համար լայն էին , իսկ մէծերուն հա-
մար նեղ , որ ամէն դի ասանկ նեղ ծակը ըլ-
լալով չի կրցան անցնիլ . ուստի մնացին թօ-
ռին մէջ բոլորը և ձկնորսին ձեռքն ընկան :

Առակ կը սորվեցնէ թէ խոնարհ և աշխատ
հարրէ ավատը ին քորյա-նէ մէջ որ իյնի շո-
տով իրայ աղաքիլ , իսկ հպարտ և մէծ մարտիկ-
նէրուն իործանումը լարաւար ի՛ւլւայ . ևս առա-
նէլ հպարտ սահմաններուն և վարդապէտ-
նէրուն :

Տես զիարդ խոնարհք անցանեն հեշտին
Ծնդ անցըս խոնարհ մահաբեր ցանցին .
Փարթամք մէծամէծք ոչ փոյթ ճողովրին ,
Որսող թշնամւոյն կերակուր պահին :
Մի ցանկար վեհից և մէծագունին ,
Որոց կեանք արև մէրձ կայ օրհատին .
Թէ ոչինչ անձկաս կենաց փարթամին
Փութով տեղի տան արկածք աշխարհին :

ԴԱՅԼ ԵՒ ՈՉԻԱՐ

Ի չար արկած թող զանգգամն ,
Ի բաց փախիր զի է գաղան :

Անըդամն օգնիւ մ'ըլլար ,
Կ'ընե ըստեղ իրեն պաշար :

ՄԵ. Ո՞ւկ գայլ մը երկար ժամանակ շը-
ներէն հալածուելով կը հոգնի և կը թուլնայ
մինչեւ կ'իյնի մէկ տեղ մը հոգնութեա առնե-
լու համար որ հեռու էր գետէն ուր տե-
ղէն մէկ ոչխար մը ջուր կը խմէր : Որովհետեւ
դայլը ծարաւ և անօթի կը մարէր , ուժն
ալ հատեր էր որ կարենայ առաջ երթալ
և ուղածը գտնել , ուստի կանչեց ոչխարը
ու աղաչեց որ իրեն քիչ մը խմելու ջուր
բերէ : Միտքը դրեր էր որ ջուրը խմածին
սկս ոչխարն ալ ուտէ և առով երկու ու-
ղածն ալ սկսան գտներ . բայց ոչխարն անկէ
կասկած ունենալուն համար խիստ զգուշա-
նալով տեղէն ալ չի շարժեցաւ ու կանչեց
դայլին հեռուէն . Ո՛վբարեկամ ես յօժար
կամքով քեզի օգնութե կ'ընէի , բայց որով
հետեւ դուն դայլ ես կը նայիմ որ աւելի
մսի կարօտութե ունիսքան թէ ջրի , ուրեմն
քեզի աղէկութե ընելու համար կը մտածեմ
զիս քեզմէ հեռացընել քան թէ մօտ գալ :
Զայս ըստելով շուտ մը փախաւ և թողուց
անանկ գայլն որ ուղածին չափ ոռնայ :

Անդամ հարդիկ նեղն որ իյնին անոյշ լւզու-
թագիւղը կ'աշարակին որ ս-րիւլ խաբէն . Բայց
ինչացին ուերտ է հեռու քահուլի , վասն զի ս-
լոծնին գունելէն եպեւ վայն 'ի վրան իւ բերեն :

Արժանի սլատիթ այն նենգաւորին

Հիւծիլ և մաշիլ առ ցաւոց սըրտին .

Զի որ չար առնել փութայ անմեղին

Չարեաց հանդիսի այսպէս վշտաղին .

Արդ մի մերձենար 'ի չար թշնամին ,

Եւ մի նըպաստեր այն չարտիրին ,

Որ 'ի չար արկած գոչէ լալադին ,

Տէս զինչ արացե երբ լինի յուժին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ՃԱՆՃ

Թէ և յաղթես վեհ առիւծին

Երկիր յուժոց փոքրագունին :

Ես մ ուներ մէծ մէծ երառ

Պըսպի բանէ ամօն կ'ըւլսու :

մզ. **Դ**անճը առիւծին հետ սլատերազմ
բացաւ ու խելքովը յաղթեց անոր , վո՞զ զի
երբեմն կոնակը խածաւ երբեմն կուշոր
մինչև համարձակեցաւ ամէն դին խածնել .
յետոյ մսաւ ականջն ու քիթը և այնչափ
նեղութիւ տուաւ առիւծին որ կատաղու-
թէն ինք զինքը պատռեց թէ ինչո՞ւ համար
մէկ պղտի կենգանի մը զիս ասանկ կը չար-

շարէ որ ես անոր բան մը չեմ կընար ընել :
 Իսկ ճանճը այս յաղթութին որ ըրաւ սկսաւ
 բզբալով վեր ելլել և ոստայնին սարդին թրռ-
 չելով իմացընել ըրած յաղթութիր մինչեւ
 խոտորելով գնաց անխելքը սարդին վրայըն-
 կաւ փակաւ, տեսաւ որ վրան կը վազէ թշնա-
 մին . Վայ ինձ կը կանչէր, կը վայլէ որ սար-
 դին ոտքերը ճղմեն զիս որ առիւծին ճան-
 կերէն ազատեցայ :

Այս արագաւան ճարտը վերջ լունի, ինչ ո՛ր ընե-
 լունապէս իւրծանի մէկ պատի պատճառակալմէ:
 ու ինչ ըստաւ հասկընայ . ուստի մէծամէծ ճար-
 տի աշխարհին ալլելով հղութագանէր են, մէ-
 տուած բանէ յը իւրծանէր են :

Ակոդ պերճ յաղթութի ունայն սկարծողին
 Զիարդ՝ ի փոքուէ ջըրեցաւ հեշտին .
 Զի որ զինքըն վեհ դընէ հզօրին՝
 Կոր՝ ի դլուխ պարտի յանզըրէ ընցին :
 Բանի վէսք յեցեալ՝ ի սահուն բաղդին
 Միշտ յաղթող լինել հանուրց կարծէին .
 Բայց՝ ի սկզբան անդ երբ պերճանային
 Ի փոքրիկ առթէ՝ ի չիք սուզանին :

ՄՈՒԿՆ ԵՒ ԶԱԳ ԻՒՐ

Յէ փորձ սրակին ոչ տեսանեւ
Զիարդ անփորձ ակըն տեսցէ :

Փոք Ածերուն Դուն հետեւ
Չի գու շնու ուն եպեւ :

Մէ . Ուկ մշակ մը մուկը կը տեսնեւ ու
ետևէն կ'լիյնի որ սպաննեւ . իսկ մուկը աչ-
քին սղատիկութէ չէր կրնար ծակը գտնել
փախչել թէպէտ որչափ որ կարելի էր կը
վազէր գէպ ՚ի ծակը : Ուստի ձագը կանչեց
իրեն Մարիկ անկարելի է որ դուն ազա-
տիս մինչեւ որ մէկը քեզի առաջնորդ ըըլայ ,
ուրեմն իմ ետևէս եկո՛ ես քեզ կը տանիմ
հոն ուսկից որ ելար : Ո՞հ ձագուկս , ըսաց
մայրը , ե՞նչպէս կրնամ քեզ առաջնորդ ը-
նել ինձի երբոր գիտեմ թէ դուն ինձմէ
աղէկ չես կրնար տեսնել :

Պէտք է որ առաջնորդին մէտքն աւ բայ ըլլայ
աւգն աւ որ կարէնայ նախ ինչը շնչակ երթաւ և
ուրիշներուն աւ շնչակ ճամբայ սորվեցնել , Աւ
մէ՛ իր աշխերաց իրեն առաջնորդուիւն ընելով
բան իւ սորվեցնե որ իիսպ Ած ամօն բան է :

Այս են թերակիրթ գատանունք անփորձին ,
իշխէ առաջնորդ լինել փորձառուին .

Ուղղէ ըզդնացս իւր առաջնորդին ,
Այլ ոչ դիտէ ինքն ուր յանգի ուղին :
Արդ մի խոտորիր յաջ և յահեկին
Ուղիղ ընթացիր ըստ ուղիղ կարգին :
Զի ամօթ մեծ է դիտուն ուսուցչին ,
Երբ յայլոց ուղղի յանսայթաք ուղին :

ԵՐԿՈՒ ՇՈՒՆՔ ՊԱՅԹԻՆ

Վայ որ անյագ տենչայ ուաել ,
Մահու պատժի անդ 'ի խնդրել :

Ուշած ու շաք ուագել ջանաս՝
Անշած շուպով ուղին ի՛ւլւս :

Մը. | Ճրկու շուն գետի մըքովէն կ'երթայ-
ին ու տեսան որ ջրին երեսը կըտոր մը միս
կայ իրենցմէ հեռու . մէկը մէկալին ըստց
թէ Բարեկամ , ջանք ընենք որ այս որսը
չի կորսնցրնենք , ես շատ լաւ հնարք մը
մտածեցի զայն ձեռք ձգելու համար . մեր
կեցած տեղէն մինչեւ հոն եղած ջուրն որ
կը տեսնես կրնանք խմել , և այս ջուրը
խմածնուս պէս լաւ դիտես որ կը ցամքի
մսին եղած տեղը և այսպէս մեղի շատ դիւ-
րին կըլլայ երթալ պատուական միսն ու-
տել . դիտնաս սիրելի որ ատանկ մեր ձեռքէն
չելլէր միաը : Այս խօսքով սկսան երկումն
ալ խմել գետին ջուրը և սաստիկ ուռե-
լով շուտ մը շունչերնին կորեցաւ ու հոն
մէկէն ճաթեցան :

Մարտնիսկ անանի իւ կուրացընէ ճարդառ
միգն ու խենդի բաներ իւնէ ու լիմանար . հին
ութեն թագաւոր յը այնշատ որի ամալութեան
սործած էր ու մինչև կերպիսարին մէջ + ինը բն-
շուն լի խօներ լեր ի լատանար :

Յայս յանդի վախճան ծառայից ախտին ,
Նովին կորնչել յոր անյագ բերին .
Այնչափ կուրացելք յանկարգ բերկրալին
Մինչ պայթիլ 'ի ջուր յանկար առնելին :
Արդ մի հետեւիր բերմանց մոլեգին ,
Որ անչափ տենցմամբ յանլուրը ձգին .
Սանձեա զապատամբն եղեալ 'ի կարգին
Զի մի կորուսցէ ըզբեղ յանտեղին :

ԱԴՐԻԿԱ ԵԽ ՆՌԽԱԶ

Մի ընկերեր խորամանկին ,
Չդէ զբեղ յանել գբին :

Խաբէբային լըլլա ընկեր ,
Քեզ իւ յգէ լեղած գունէ :

Մթ . Ազլուեսն ու այծը միատեղ ճամբոր-
դութի կընէին . օր մը սաստիկ ծարուելով
պապակեր էին , գտան մէկ հոր մը մէկին
մտան մէջը ջուր խմեցին , բայց գժուարու-
թիւն եղաւ անկէ դուրս ելլելը որովհե-
տե հորը խորունկ էր , այծը չէր գիտէր
թէ ինչապէս պիտի վեր ելլէ : Ազլուեսն ը-

սաց իրեն թէ Եղբայր մի վախնար շատ
դիւրին է Երկուքիս ալ ասկէ Ելլել . քեզի
ուրիշ բան պէտք չէ ընել՝ միայն երկու ու-
քի վրայ ել շիտակ սպատին կրթընէ՝ որչափ
որ կրնաս վեր բարձրացուր դքեզ , ևս ալ
թաթիկներովս կռնակէդ վեր կ'ելլեմ եղ-
ջուրներուդ վրայ , յետոյ դիւրին մը կը ցած-
կեմ հորին բերանը , անկէ ետև քեզի օդ-
նութիւն ընելով մէկէն վեր կ'ելլես : Այծը
հաւնեցաւ այս հնապրիս . և անանկ լաւ կե-
ցաւ որ աղուէսը ցաթկեց ելաւ հորէն , ու
փախչելէն 'ի զատ ուրիշ բանի չի նայեցաւ :
Ուստի թողուց անանկ ընկերն ու ծիծաղե-
լով կ'ըսէր . Մօրուքդ Երկնցընելու տեղը
խելքդ Երկընցուր որ գլխուդ ճարը գըտ-
նես և միաք բանեցընելով ատկէ ազատիս :

Խարդախ ճարդը մինչ որ բանը լմշնայ բա-
րեկամունիւն ի'ընէ , անկէ եդւ ծառը ընեւն ի՛-
մամբան ի'երնայ :

Այսչափ է նապատ խարդախ մտերմին ,
Այս և հատուցումն չարաց ընկերին .
Նա ընկերանայ ձդել 'ի գբին ,
Սա յուշի լինի Երբ կայ 'ի նմին :
Այս քեզ է խրատ ո՞ կանանցածին ,
Մի խաբիր փութով բանիւ նենդողին .
Մինչ յամբոկ գործոյն քեզ է մտերիմ .
Ապա ծաղը առնէ գնայ խնդագին :

ՈՒՐՈՒՄ ԵՏ ԹՌՉՈՒՆՔ

Մի ուտեր հաց ընդ թշնամին ,
Զի կերակուր լինիս նմին :

Թշնամին պատիւն ու հաց ,
Քեւ էր ի՞նչ պատառ հը հաց :

Ճ . ()ը մը ուրուրը կը հրամցընէ պզտի
թռչուններն որ հարկիքը գան , իրը թէ
մեծ պատրաստութիւն ունէր իր տօնախրմա-
բութիւն կատարելու համար : Իսկ անխելք
թռչունները բան մը չի մտածելով վաղեցին
եկան որ հարկիք տեսնեն : Սակայն յիմա-
րութիւն ուրուրին ճանեն ընկան որ զանոնք
ժողված տեսածին պէս յանկարծակի վրա-
նին ընկաւ մէկիկ մէկիկ ջարդեց կերաւ :

‘Սէնդաւոր յարտիկ մէտ երեսանց պատուելով
ուրիշն պանը ի՞աւըն . ուրէն պէտք լէ ամէն
յարտու հասաւու , ևս առաւել թշնամոյն : Ըստ
յարտիկ պատիւ գտնելու համար և հարիստ պէտ-
ուելու համար ի՞րան գացին :

ՏԵս յիմարութիւն թռչնոց երամին՝
Որ վատահ գնան առ բուն թշնամին .
Քանզի ոչ փախեան յաղբից փորձովին՝
Անկան ծախեցան ՚ի ժանտ որկորին :

Արդ մի վստահիք յանհաշտ ոխերիմ,
Մի քեզքաղցրասցի հաց նենգաւորին.
Բազումք ցանկութեպատռույ կերակրին,
Ի չար թշնամոյն որովայն մտին :

ՄԱՐԴ ԵՒ ԶԻ

Վայ որ դիմէ ՚ի դիրկ մարդկան,
Ընկանա առնեն ոտից կոխան :

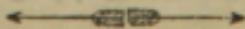
Վայ + էզ հարդու Աէ յեռտն իյնաս,
Շառա հը անոր գերի կ'ըլլաս :

մժա. | Ճրբեմն ձին բարկանալով եղնիկին
վրայ որ անոր ջուրը ողղորեր էր՝ սկսաւ
ծեծկուիլ, բայց յաղթուեցաւ, երբոր յոյը
հատաւ՝ գնաց մարդուն ընկաւ աղաչեց որ
իրեն օգնութիւնէ : Խակ մարդը խոստացաւ
վրէժինդիր ըլլալու թշնամոյն դէմ, միայն
թէ թող տայ որ սանձ (իէմ) գնէ բերանը
որով կարենայ առաջ տանելև կայնեցընել
զինքը ինչպէս պէտք ըլլայ : Չին միրով
յանհն առաւ սանձ գնել, ուստի մարդը
սանձ գրաւ ու հեծաւ վրան և եղնիկին ե-
տեւէն ընկաւ բռնեց մեռցուց : Յետոյ ձին
շնորհակալը լալով մարդուն ուղեց երթալ,
բայց մարդը տեսնելով անոր շահը՝ ամենենին
մտիկ ըրբաւ ըսելով Ած ընէ որ ես թող
տամ տառնկ մէկ կենդանի մը որ այսպէս
լաւ ծառայութիւն կ'ընէ . զայս ըստց ու

լաւ մը քաշեց սանձը և ստիպեց որ կամայ
ակամայ Երթայ քաղքին ճամբան . և այսպէս
ձին կամքը կոտրելով բռնադատեցաւ հնա-
զանդիլ մարդուն ուսկից յիմարութե օդ-
նութե խնդրեր էր :

Խըստ է անոնց որ կամակարութեամբ ուրիշին
վեծինութիւ ըլլալու հայաբ իրեն+ ուրեն+ գերի
իշնեն , աղասի և թշնառական ի՛ըլլան :

Այս օրինակ է ըմբոսա յիմարին ,
Ի տիրել այլոց նուաճի ինքնին .
Առ ՚ի լուծանել վուժս ընկերին՝
Սանձի կաշկանդի ձեռամք մարդկային :
Դու ազատ ծնեալդ ըստ տիրականին ,
Մի՛ ընկՃիր դիւրաւ յախտից տիրողին .
Սանձեա զապտամբն անսալ իշխանին ,
Հրահանդ և կրթեալ հպատակ բանին :

ԱՂՈՒԵՍ ԵՒ ԳԱՅԼ

Ուսիր կշռել ըզժամանակ ,
Քննեա զպիտոյսն որ քեզ է անկ :

Ամեն բանի ծոյմանակ իւր ,
Հարցուր ունե պեղն որ կոգայ :

ՃՃե . կ զուես մը գիշերանց կ'ելք իր բու-
նէն կը մտնե արտին մէջ բան ուտելու հա-

մար . Երբոր ասդին անդին կը պլուտէր՝ ըն .
 կաւ հորին մէջ որ չորս դիէն փորած էր :
 Այս բանն եղած ատենը անկէ դայլ մը
 կ'անցնէր . աղուէսը կանչեց իրեն , Բարե-
 կամ , ո՞հ օգնութիւն ըրէ ինձի կ'աղաքեմ
 շուտով ասկէ հանէ : Գայլն ալ հանդիսա-
 ձայնովմը ըսաց համբերուի , բայց կ'ուզեմ
 իմանալ թէ ինչ պատճառով հորին մէջ ինջ
 նելու պարաւորեցար կ'աղաքեմ որչափ
 կարելի է ինձի տեղն 'ի տեղը պատմէ ինչպէս
 ըլլալը : Ո՞վ բարեկամ , ըսաց աղուէսը եր-
 բոր զիս ասկէ հանես քեզ կը պատմեմ որ
 հետաքրքրութեղ կատարուի , հիմա ատենն
 է ինձմէ պատմութի խնդրելու երբ կը տես-
 նես որ ահա կը խղդուիմ :

Օրինակ է անոնց որ ուրիշն խեղճանեանը
 շաւակից ըլլալու պէջը հետագարութիւնը կ'ուզեմ
 պարաւուն իմանալ և մշադրելով ծառը ընել :

Ո՞վ ապարասան մոտաց գաղանին ,
 Որ ոչ կարեկից լինի ընկերին .
 Տենչայ իմանալ պատճառ արկածին ,
 Զի ծիծաղեսցի ընդ վիշտս անբաղդին .
 Արդ մի հետևիր դու օրինակին ,
 Եւ մի քեզ տիպար առցես դործ չարին .
 Թէ կամիս դիտել զգործս օտարին ,
 Քննեա և ուսիր ըստ ժամանակին :

ԱՌԻՒԾ ՀԻՒԶՆԴ ԵՒ ԱՀՈՒԵՍ

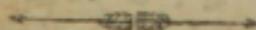
Արդ հետք այլոց գնացք և վարք՝
Լինին դիտնոց դաստիարակք :

Ուրիշներու ընկած պէղէն
Խեւացիներն խբադ ի'առնէն :

մժդ . Առիւծը հիւընդցաւ և ամէն կեն-
դանիներուն գեսպան խրկեց կանչեց որ
գան միսիթարեն զինքը նեղութէն որ հի-
ւանդութիւն կը պատճառէր : Ուստի ամէն-
քը շուտով վազեցին եկան առիւծին տեղը
որ զանոնիք մէկիկ մէկիկ կը խղդէր երբոր
հոն կը հասնէին : Մինակ աղուէսը աղէկ
չէր սեպէր առիւծին երթալ՝ թէպէտ կա-
պիկը շատ անգամ եկէր էր առիւծին կող-
մանէ աղաչել որ մէյմը երթայ իր պարտքն
ընէ ինչպէս ուրիշներն ըրին . որուն այս
պատճառը տուաւ . Չատ անգամ դիտեցի
կենդանիներուն ոտքի տեղն որ այցելութե-
գացին առիւծին տեսայ որ ամենուն ոտ-
քին նշանը կը ցցընէ թէ ներս մտեր են ,
բայց չերևնար թէ մէկն անկէ դուրս ելերէ :

Պէտք է արեւուն ինւաւ նշանիներէն ու չի-
խաբուիլ , վասն զի շատ անգամ բարեկամ երևա-
սը մարդու լարաւար իւ յգէն որոգայնի մէջ :

Զիարդ քաջ դիտէ միտք նրբազնին ,
 Յայլոց վնասուց խրատի ինքնին .
 Զի նշանք և հետք գործոց աշխարհին
 Մնան խրատել չեղեալ ապառնին :
 Զդաստ և արթուն լեր յապագային ,
 Այլոց վրիպանք քեզ խրատ լիցին .
 Թէ թմրեալ շրջիս առ թակարդ ախտին
 Ի նոյն թակարդեալ կորնչիս հեշտին :

ԿԱՊԻԿ ԵՒ ԿԱՏՈՒ

Զեռք յիմարաց գործեն շահին
 Զապրուստ և շահ խորամանկին :

Անեւս ճարդիկ շուպ իւ խաբուին ,
 Աւոց համար միզու կ'աշխաբուին :

ԱԺԴԻ . Լապիկն ու կատուն կրակին մօտ կը
 մտըտային թէ ինչպէս կրնան առնել կրա-
 կին վրայէն շագանակը (+է սպանէն) որ կըխոր-
 վէր : Ե՛ղբայր , ըսաց կապիկը կատուին , այս
 շագանակներն որ կըտեսնե՞մ՝ անանկ յաջո-
 ղութք կրնանք առնել որ չէ եղած . այս
 բանիս համար իմինես աւելի յարմար կը
 տեսնեմքու թաթիկներդ , գուն միայն մո-
 խիրէն գուրս քաշէ՝ ես ասդին կ'առնեմ :
 Այս հնարքիս հաւնեցաւ կատուն . և նախ
 կրակինեցը ետ առաւ ապա մոխիրը , յետոյ
 թաթիկը տանելով բերելով մէկ քանի հատ
 կրակին մէջէն հանեց . կատուին թաթիկը

տաքութէն կ'երէր՝ կապիկը հանգիստ կ'ու-
տէր : Մէկ ծառայ մը այս բանիս վրան ե-
կաւ՝ խոռվեց անոր հարկիքը , բայց կապիկը
մէկէն փախստ . ուստի բոլոր պատիժը կա-
տուն քաշեց և բոլոր օգուտը կապիկին
եղաւ :

Ըստանէր մարտը մեջ իւ շահը իւ նայի , ու-
ժեւին իւ ու ըլլայ հոգ ւընէր , անոր համար
պէտք է հեռան իւնաւ անանինէրէն :

Անխմաստ ռամիկք դիւրաստհ պատրին ,
Գործեն վասն այլոց ոչ 'ի շահ անձին .
Տքնին 'ի հաճել սիրտ շահասիրին ,
Անկետալ 'ի վասնդ չարաչար պատժին :
Զգոյշ լեր ով մարդ մերձիլ յայնալիսին՝
Որ քեզ չար խորհի և շահ իւր անձին .
Զի կենակցութե ընդ խորագիտին
Վնաս պատուհաս բերէ ընկերին :

— ՀՅԱՖ Է ԳԵՐԻ —

ԱՌԻՒԾԻ ԵՒ ՑՈՒԼՔ

Ուր միութիւն իցէ անքակ՝
Յաղթէ ուժոյ զերթ ամբարտակ :

Երբոր պեղ ճը մոռնիւն իայ՝
Ան բանի յաղթող ի՛լլայ :

ՃՃԵ . Որսցուլսովութիւնը երեք որ
միատեղ արծին , և իրենց վտանգը ձանընա-
լով միշտ զգուշութիւն կ'ընէին առիւծի մը
դէմ որ կը պտղտէր մօտ անտառին մէջ ու
կը սովասէր որ զանոնք սլարասպ գտնէ յափրւ-
տակէ : Բայց առիւծը տեսնելով անոնց
զգուշութիւնը որ միշտ գլուխնին դէպ իրեն
տնկած կը կենային՝ հարկաւորեցաւ սա-
տանութիւն բանեցընելու : Ուստի նախ և ա-
ռաջ ձեւացուց թէ միտքը փոխած է անկէ,
ետև այլ պիտի չի դպցի անոնց , յետոյ ետ
դարձաւ եղած տեղէն շատ հեռուն դնաց :
Յուլերն ասանկ տեսածնուն սկէս կարծե-
ցին թէ անոր այսչափ հեռանալով ապահով
եղան և հոգ չընելով իրարմէ զատուեցան
դաշտին մէջ մէկն ասդին մէկալն անդին
հեռացան : Ան ատենը առիւծը նորէն դար-
ձաւ յանկարծակի ընկաւ անոնց վրայ , և ո-
րովհետև զատուած էին՝ շատ դիւրին եղաւ
մէկիկ մէկիկ չորսն ալ յափշտակել :

Ուր ունչ ու միաբանութիւն կայ ամենառն իւ յաշ-
նէ . ուր ու միաբանութիւն լի կայ հարիսւ իւ
իւրծանի :

Քանի՞ զօրաւոր անքակ միութիւն
Յաղթող ձիրանաց անյաղթ առիւծուն .
Բայց երբ քայբայի այն ոյժ բռնագոյն :
Յաղթի ՚ի փոքունց այսպէս հեշտագոյն :
Հզօր սլետութիւք սլանծացեալ ՚ի սոյն
Առանց միութեան եղեն անանուն .
Այն որ աշխարհի տիրեր վեհագոյն ,
Արդ անկանդնելի կայ յիւր կործանումն :

ՈՉՆԻ ԵՒ ՕԶ

Անզգամին թէ տաս տեղի ,
Մերժեալ առնէ զքեզ ահտեղի :

Անընդուն նէ երես դաս ,
Մէծ չշահով լուս իւ պաշտ :

մժղ . Ո՞ւկ ողնի մը որսորդէն փախչելով
Ժայռի (իսայակ) մը տակ կը մանէ ուր որ
օձ մը կը բնակէր . աղաչեց օձին որ իրեն
տեղտայ պահուելու համար . օձը սիրովըն-
դունեց , բայց յետոյ նայեցաւ որ անոր
փշերէն անհանդիստ կ'ըլլայ՝ հասկըցուց ող-
նիին թէ որսորդը գնաց հիմա վտանգ մը
չի կայ կրնաս տեղդ երթալ , կ'աղաչէր որ

Ելէ Երթայ իր ծակէն : Ես Երթամ ըստ
ովնին , քաւ լիցի . դիտնաս ով անխելք որ
ես հոս աւելի իրաւունք ունիմ բնակելու
քան թէ դուն : Եւ այսպէս ովնին օձէն
զօրաւոր ըլլալով դժուարութիւն չունեցաւ
համարձակ անոր դէմ դնելու և վորնտե-
լու անկէ :

Օրինակ է անոնց ու անշրանութեամբ սորիվն
բանը յադշտահիւրն իւ շրիեն և իրենց պօրութեա-
նը վրայ իւ պարծենան , բայց լիյան այն առանի
ու ի՞ւն . Զօրիւուն ապրեւ է , կայ պիրուն :

Այս է անիրաւ գործ բռնաւորին՝
Զօդուտ օտարաց յինքեան ձգողին .
Որով և խնդայ յանիրաւ շահին՝
Յաւէրժանալ միշտ կարծէ եղկելին :
Զի՞նչ օդուտ երբէք գործեաց զրկողին .
Անիրաւ վաստակ անիրաւ տեղին .
Լքին զամենայն յայլ վիճակ մտին ,
Սուզեցան ՚ի փոր մահու անմահին :

ԼԵՍԱՌՆ ՑԵՐԿՎՈՒՆՍ

Զի՞նչ շահ երկնել դործս ահագին ,
Եւ ծնանել վիժած չնցին :

Մէծ խոսքայունուց բան մը լարձեր ,
Երբու գործուց մի վայեր :

մժէ . | Երբեմն լեռանը ցաւը կը բռնէ և
Երբոր սոսկալի ձայնովը կը պոռար աշ-
խարհք կը դողացընէր մինչև ամէնքը չորս
դիէն եկան հոն թափեցան , կարծէին թէ
մէկ զարհուրելի հրէշ մը պիտի ծնի կամ
նշանաւոր ցուցանիք մը պիտի հանէ որ չէ
եղած : Բայց քանի՛ մէծ զարմանիք եղաւ՝
Երբոր պոռալով ետքի ճիգն ըրաւ՝ տեսան
որ ծնաւ լեռը . ի՞նչ ըլլայ աղէկ է , ահա
մէկ մուկ մը փորէն դուրս ելաւ :

Օրինակ է մէծ խօսքներուն որ խօսքով մէծ
բաներ իւ խօսքանան և գործուց ման լադ բան
իւ պէսնէն . անոր համար կ'ըստով Ան խօսքին ու
գործուին մէջը լադ բան իայ :

Տե՛ս պատկառելի ձայն մեծաբանին

Ահեղ որոսայ յամակոց սահմանին .

Այլ Երբ ժամանէ ՚ի գլուխ դործոյն՝
Յետնեալ արտադրէ վիւր մուկն չնցին :

Թէ Ճոխաբանես կարող դու մեծին՝
Յամօթ համակիս 'ի մեծաց զնին։
Զի չիք ինչ արդեւ դիւրաշարժ լեզուին,
Բայց արդեամբք առնել դործ է դժուարին։

ՈՒՐՈՒՐ ԵՒ ՄԱՅՐՆ

Մի անարդեր սեղանս էին,
Մի քեզ չնորհաց դրունք փակեսցին։

Վա՞յ որ ի՞նչեւ Աստուծոյ դէմ,
Դուռը աշումած գոյ և իր դէմ։

մժը. Ուրուր սաստիկ կը հիւլնդնայ, եր-
բոր վերջի շունը հասաւ՝ կ'ըսէր մօրը. Վայ
ինձ մարիկ, աղօթք ըրէ կուռքերուն որ ին-
ձի առողջութիւն տան։ Ո'րդեակ ըսաց մայ-
րը՝ շատ ըրի շատ աղաչեցի բայց փուճք
գնաց. Վա՞զի չեն ուզեր քեզի առողջութի
տալ որովհետեւ շատ անգամ տեսեր են
որ դուն անոնց սեղանն անարդելով յափը-
տակեր ես զոհերուն միսն որ իրենց ընծայ
եղած էին։

Օրինակ է անհաւագ պրիորներուն ուրուր աւ-
տը եիւղեականներուն վրայ է, և միւս ծառը
ընելով ածային օրէնտը կ'անարգէն. բայց նընու
իւ հիւշնդնան և գործութեան մէջ կ'իյնին՝ բահա-
նանեց իւ քնարակն որ իրնեւ համար աղօթք-

ընէն . վայ անոնց որ ան ապէնը ողոք մռալիւն
գիտի գունէն :

Ահեղ պատուհաս օրինազանցին՝

Մերժիլ յերեսաց արարչապետին .

Զի որ մեղանցէ յաթոռ անբաւին

Ուստի դեղ և ճար հայթայթէ անձին :

Ո՞նանըախորհուրդ ժառանդ դեհենին ,

Զի՞ գոչես ձայնես երբ կաս 'ի մահձին .

Խնդրեա զօգնութի մարմնոյ աշխարհին ,

Որ յԱԾ մեղար համել զնոսին :

ԷՇ ԵՒ ՁԻ

Որ ոչ բառնայ զբեռն ընկերին ,

Ծանրի յաւետ բեռամբ ուժդին :

Թէ ընկերի օգնութ լըլլան՝

Անօգնական խեղճ իւ բնան :

ՃԺԾ . ()ըմբէնու ձին միատեղ ճամբայ
կ'երթային . իշուն բեռը շատ ըլլալով աղա-
ցէց ձիուն որ իրեն օդնութի ընէ ու բե-
ռանը մէկ մասն ալ ինքն առնէ՝ եթէ ու-
զենայ խնայել անոր կենացը . իսկ ձին ամե-
նեին չուզեց այս աղէկութին անոր ընել .
ուստի էն ընկաւ բեռանը տակ մեռաւ :
Տէրն որ տեսաւ՝ իշուն կաշին քերթեց բո-
լոր բեռանը հետ մէկ տեղ դրաւ ձիուն վրայ :
Ո՞ւ ատենը ձին սկսաւ սկսուալ . Ո՞վ թշուա-

ւութես ես չուղեցի բեռանք մէկ մասը տանելու , հիմա հարկաւորեցայ չէ միայն բոլորը՝ այլ և կաշին ալ միատեղ տանել :

Օքնակ է անողոք ճարդու որ ինչպէս ինքն ուրիշն սպամի՞ իւմէ աւանանի ողոմունիւնը իւ հետանայ . անոր համար անողոք ճարդը գազանի իւ նմանունեն որ ուրիշի վրայ գութ ըստի :

Ահա իրաւունք արժանի նմին՝

Որ ոչ կարեկցի վշտաց ընկերին .

Այր ընկերատեաց իրու անկանի

Ոչ ուստեք նպաստ տեսցէ բնաւին :

Երանի՛ կարգան ողորմած անձին

Զի ողորմութեք յիւրմէ ոչ բառնին .

Թէ չափով օգնե կարեաց կենակցին ,

Անչափ օգնութեք 'ի վերուստ թափին :

—————
—————

ԵՆԴԵՐՈՒ ԵՒ ԵԶԻՆՔ

Վայ որ այլոց ապաւինի ,

Զանձին փրկանս ոչինչ հնարի :

Թէ որ յոյսը այլոց դնես ,

Հարկաւ գլխութ վայ իւ բերես :

ՄԵ. Եղանիկ մը որսորդներէն հալածուելով փախաւ եղներուն գոմը , որոնցմէ մէկն ըսացիրեն , ի՞նչ կ'ընես ողորմելի , հոս կենա-

լովդ մարդու ձեռք կը մատնուիս և վտան-
դի մէջ քեզ կը ձգես : Կերեցէք ինձի ըսաց
եղնիկը , թէ որ դուք մարդու բան ըսէք՝
և զիս կրնամ ազատել : Գիշեր որ եղաւ
եղնապանը խոտ բերաւ եղներուն , բայց
եղնիկը չի տեսաւ հոն : Տանը ծառաները և
վերակացուն մտան ելան բան չի տեսան :
Խսկ եղնիկը կարծելով թէ վտանդէ ազա-
տեցաւ՝ ելաւ եղներուն շնորհակալ եղաւ
որ կամեցան պահել զինքն իրենց մէջ : Ա-
նոնք ալ պատասխանեցին , թէ Մենք կ'ու-
զենքոր դուն բոլորովին ազատիս , բայց զգոյշ
կեցիր որ մեր տիրոջը ձեռքքը չի յնիս , վասն
զի մեծ վտանդ է կենացդ : Ըատ չանցաւ
տէրը տուն գարձաւ բարեկամին հարկեքէն ,
տեսաւ որ քիչ օրուան մէջ եղները վատուժ-
ցեր են գնաց գոմն որ նայի . Երբոր մօտեցաւ
մսուրին , ըսաց ծառաներուն , թէ Ի՞նչ է
պատճառն որ խեղճ եղներա քիչ կ'ուտեն ,
և քիչ յարդ ըլլալով աղբը վնաս կուտայ
իրենց : Ակերջապէս երբոր ասդին անդին
կը նայէր ուշադրութք՝ տեսաւ եղնիկին մեծ
եղջերները և մէկէն կանչեց ծառաներն որ
բռնեն մորթեն :

Ուշ որ հանգիստ իւ ժնաւուէ՝ իւ ինացը շնա-
իւ բերէ : Հին ապէնը մէի երեւելի պըտպէտ մը
երբոր պատերազմ կ'երեւար՝ ավարհու իւ դաշտը
նէր իւ ազգութէն , և երբոր պոտն իւ դասնար
պատելու խմելու եպելէ ըլլալով անանի անպիտոն
հարդ ի'ըլլար որ ամենու իւ շարմանային :

Եղթւե խորհրդոց վատասիրտ անձին
 Որ ապաւինի օտարաց ձեռին .
 Ոչ ջանայ փախչիլ յապահով տեղին ,
 Անդործ սպասէ կենաց բարձողին :
 Քանի՞ քաջ արանց ՚ի յասպարիզին
 Առաժուր կոխեալ հանուրց տիրեին .
 Բայց երբ փափկութբ ը յարկաւ նստին
 Մասնեալ կորնչին զերթ կնամարդին :

ԱՐՁ ԵՒ ՄԵԴՈՒՔ

Այր անհամբեր միշտ վնասի ,
 Թէ և իցէ զօրեղ արի :

Ո՛ւշտ պահնաս լի համբերես ,
 Միշտ չնաս + է լի ի՛շնես :

միա . Ո՛ւշտ արջ մը քաղցած անօթի ելաւ
 անտառէն որ կերակուր գտնէ . Ճամբուն
 վրայ մեղրի փեթակ տեսաւ սկսաւ լափել .
 փեթակէն մեղու մը դուրս ելաւ արջուն ա-
 կանջը չարաչար խայթելով ցաւցուց , արջն
 ալ կատաղութէն կործանեց փեթակը : Ան
 ատենը բոլոր մեղուները բարկանալով դուրս
 թափեցան մէկէն արջուն վրայ մաղուցան ,
 և անանկ խայթեցին զինքն որ արիւնը-
 սայ եղաւ վրէժիսնդիր ըլլալով իրենց թշնա-
 մոյն որ փեթակը կործանեց : Եւ այսպէս
 արջը ամօթով և կատղած ստիպեցաւ ետ
 դառնալ մեղադրելով իր գաղանական ան-

Համբերութիւնը՝ որ այնչափ թշնամի իրեն
վրայ հանելու պատճառ եղաւ :

Խըստ է անոնց որ իրենց ապրուսպին համար
առիշին պիտի կ'ընէն . և առաւել որիրամու
անհամբէր մարդիանց որոնք չափ անգամ ուպիւն-
ուագմասաւ իւ իւրասուին :

Այսպէս անհամբեր կրէ զարժանին
Ըստ իւր ապաժոյժ բերմանց որկորին .
Զի որ կեղեքէ զտուն օտարին
Զրկանք և յայլոց պատրաստի նմին ,
Մի գաղանութեամբ բերիր յուտելին ,
Եւ մի գողանար զապրուստ ընկերին .
Որ թէ և իցէ փանաքի չնչին ,
Նախանձ բրդեալ լիսասէ ուժգին :

ԽՈՀԱՐԱՐ ԵՒ ՇՈՒՆ

Քաջ զօրանայ սիրտ խոհական ,
Երբ հանդիպի նմին վզեան :

Խոհեմ մարդը իւեւէ իւ սպանայ ,
Երբէր իրեն չնաս իսպայ :

Մի՞ . Երբեմն շուն մը մտաւ խոհարանը
կամ կերակուր եփելու տեղը , և հոն սպա-
սելով տեսաւ թէ խոհարարը անզգուշութք
կեցեր չեր նայեր՝ խլեց անկէ կովին սիրտն՝

ու փախաւ : Դսկ խոհարարը տեսաւ որ շունը այս չարութին ըրաւ կը փախչի՝ կանչեց ետևէն ասանկ . Դուն այսօր դիւրին կը ցար զիս խաքել , բայց լաւ գիտնաս ես ասկէ ետև անանկ պիտի նայիմ որ ամենկին բան մը չպիտի կրնաս ինձմէ դողնալ , վասն զի դուն չէ թէ իմ սիրաս տարիք այլ մանաւանդ ինձմի սիրտ տուիր , որովհետև կորուստը և ձախորդութիւնը կը բանան մարդուս միտքը և կը սորվեցրնեն որ լաւ զբուշութին ընելով ազատ ըլլայ 'ի դժբաղդութեանց որ կը պատահին :

Աշխարհին ժողովութիւն չէ պահիր , բայց պէտք է որ մէի անգամ իյնուշը մէջաւ միւնի . Հասն չի յախորդութիւն և շնասը լսու իւ սորվեցնեն մարդուն խոհեմութիւնն :

Դեղեցիկ առած բան խոհականին

Որ սիրտ տալ ասէ վնասն առաջին .

Այս մարդոյ պատկան այս բանականին

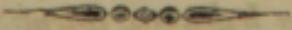
Մի կրկին անգամ վնասիլ յանձին :

Թէ չես փորձ զգաստ 'ի մի նուագին՝

Վնկանիլ քեզ կայ 'ի նոյն վերստին .

Եւ թէ անընդուստ կացցես 'ի կային՝

Սոհեալ կործանիս կրկին չորեքին :

ԱՐԾԻՒ ԲԱԶԻ ԵՒ ՑԻՆ

Չքնարդ գործեն գործք և գնացք .
Եւ ոչ սպատիր տեսիլ դիմաց :

Գործու իշխան ճարտը սիրուն ,
Եւ ու գեստին աշուշութի :

միդ . Պազէն ու ցինը վեճաբանութիւնը .
նէին արծիւն առջին թէ որն աւելի ազ-
նուական է , ցինը կը գովէր իր գերազանց
ուժը և սաստիկ թռչնիը , իսկ բազէն իր
ազնիւ բարքը , և կը նայէին թէ ինչ վճիռ
կուտայ արծիւը : Պատասխան տուաւ ար-
ծիւը , թէ գնացէք մէյմէկ որս ըրէք , ով
որ ձեզմէ լաւ որս բերէ՝ այն է աւելի ազ-
նուական : Եւ ահա ցինը գնաց մուկ մը
բերաւ և բազէն աղաւնի մը : Ան ատենը
արծիւն ըսաց թէ այնչափ աւելի ազնուա-
կան է բազէն քան զցինը , որչափ աղաւնին
գերազանց է քան զմուկը , որովհետեւ ուժը
չէ՝ հապա գործքն է ազնուական ընողը :

Ազնուականութիւն գործու իշխայունի և ու
գեստու . Աէ որ օնդու ազնուական չէ՝ գործու
ազնիւն է ազնուական իշխան . Աէ որ անունու
ազնուական է , գործու չէ՝ ուրբեւնի է . Իւ-

Դես որ յայտնի շռացածին բաշխն (շահին) սինը (չայլախող) :

Նազելի գնացք գործք առաքինի
Չքնաղ յօրինեն զսիրտ և հոգի .
Թէ սոքա չիցեն լծակցեալ ընդ գեղ՝
Չէ աղնիւ չքնաղ այն սիրտ այն հոգի :
Մի պանծար ընդ գեղ և յանուն զարմի ,
Ճանա զբեզ գործով գործել պանծալի .
Զի լոկ բան անուն չեն աղնիւ յարդի ,
Դործն է պսակիչ ամենայն բանի :

ՆԱՊԱՍՏԱԿ ԵՒ ԳՈՐՏՔ

Քոյդ վեխպանք թեթև թուին՝
Եթէ հայիս յայլոց թերին :

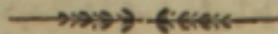
Քո ու առիտուցտ Աւելու ի՛ւլւայ
Թէ որ նայիս այլոց վրայ :

միդ . | Յրբեմն նապատակները մէկ աեղ
եկան կուլային իրենց խեղճութել վրայ որ
վախկոտ ըլլալով շատ վտանգի մէջ էին ,
վասն զի մարդէ կը վախնանք , կ'ըսէին , շնէ ,
արծիւէ , գրեթէ ամէն բանէ վախ ունինք .
ուրեմն մենք ասանկ հատնինք պիտի . ուս-
տի աւելի լաւ է մէկ անգամ մը մեռնիլ քան
թէ բոլոր կեանքերնուս մէջ զարհուրան-
քով մեռնիլ . զայս ըսելով վազեցին միա-
բան որ լիձն իյնին խղդուին . բայց ասոնց

ոտքին ձայնէն լճին քովի գորտերը վախնաւ-
լով մէկէն ջուրը ցաթկեցին : Ան ատենը մէկ
ծեր նապաստակ մը իրենցմէ կանչեց . Ո՛վ
ընկերք , կեցէք մի վախնաք . ահա ինչողէս
տեսանք մեզմէ շատ աւելի վախկոտ կեն-
դանիներ ալ կը գտնուին եղեր , հապա մենք
տեղերնիս դառնանք :

Ինչ նէղուն մէջ ո՛ւ ըլլայ մարտ՝ պէտ չէ յու-
սահագէլով զինու իւրանունել . այլ իւմէ վարի-
նիւ նայն և մայնաբանիւ . վասն զի յուսահա-
գունիւնն է նէլլամբանիւ և մարտիւնան ունի
բան : Փիլիսոփաները իւսուին նէ բարի մարտը
լորչաբանիւ մէջ ու ըլլայ մից մահերոց իւժուայ
առանց այլայլեւու :

Թէ քեզ դժկամակ լիցի ձեռք բաղդին
Զլացեալ զձիրս օժիտ բնածին՝
Մի կարճամըտիր , հայեաց ՚ի սառըինս ,
Այլոց թերութեք քեզ յորդոր լիցին :
Չիք ինչ անթերի յեղելոց կարդին ,
Գործ է կատարել զայն թերատ նեղքին .
Արդ ուշիմ մտօք քննեա զոտարին ,
Գտանես զքեզ ՚ի գոհ վիճակին :

ԵՂՋԵՐՈՒ

Թէ և իցես յանքոյթ տեղի
Մի դներ զքեզ յապահովի :

Ու ո՞ր ըլլաս ապահով չեն
Սահեն հեռու գեղ չի կարծեն :

Ճիշ . Ո՞ւ եղնիկ մը ծովուն քով ժուռ
գալով բան կ'ուտէր , որ մէկ աչքը չի տես
նելուն համար ծովուն դին էր ըրեր , տես
նող աչքը ցամաքին դին , և ասանկ զինքն ա-
պահով կարծելով վախ մը չուներ : Սակայն
նաւով անցնողները տեսան զայն ու նետով
զարկին ձգեցին . ողորմելի եղնիկը մեռնե-
լու ատենը լալով կը կանչէր , թէ Ուսկից
որ կը վախնայի այն կօղմանէ բան չեղաւ , և
ուսկից որ վախ չունեի անկէ ինաս քաշե-
ցի ու զարնուեցայ , ուրեմն վախ չեղած
տեղէն աւելի վախնալու է եղեր :

Ամէն անդամ և ամէն գեղ պէտք է արելու-
ինաւ , Աէ չէ չի կարծած գեղէն նշտ իսգայ ,
որովհետև իսսիածելի բանեն այնշատ մէծ չու-
նի գար՝ որւատ ապահով բանեն : ԿԲաջ նաւապէ-
տը նաւահանգագին մէջ ա-նշտի պէտք է շախաւ-
տուն Աէ ծովուն մէջ , իշուն իմաստուն մը :

Այսպէս հասանեն արկածք աշխարհի
Անփոյթ ըրջողաց յապահով վայրի .
Զի աներկւան չիք ուստեք տեղի
Յոր ոչ ժամանեն վիշտք աղետալի :
Արթուր կաց ով մարդ յանքոյթ վիճակի ,
Ի գործս 'ի գնացս ժիր յամենայնի .
Հատք իբրև զինքեանս անվտանգ եղին ,
Ի վրտանգ մահու կորեան ցաւադին :

ՕՉ ԵՒ ԽԵՑԳԵՏԻՆ

Թէ ոչ գընաս յուղիղ կարդին՝
Զքեղ չարաչար գործք քո դասին :
Թէ այլոց հետ վեպակ լեռնաս ,
Մահին դասուց վեպակ ի'երնաս :

Միշ. | Խեցգետինը («պատօռը ») օձին հետ
ընկեր կ'ըլլայ , և միատեղ երթալու ատենը
կը նայի որ օձը մէկին մէկալին չարութիւն
կ'ուղէ ընել և խայթել . այս բանէն կաս-
կած երթալով խեցգետինը միշտ կը խրա-
տէր օձն որ խորամանկութիւնը թողու և իրեն
պէս պարզամիտ ըլլայ . բայց օձը ամենեկին
մտիկ չէր ըներ : Ուստի խեցգետինը օր մը
տեսաւ թէ օձը կը քնանայ բռնեց ճանկե-
րովն անանկ սխմեց որ մեռցուց , և յետոյ
երկնցընելով շիտկըցուց ու սկսաւ մեռած օ-
ձին հետ խօսիլ . Թէ որ առաջ , կ'ըսէր , այս
պէս շիտակ և պարզ ըլլայիր , հիմա ասանկ

պատժով չէիր շտկուեր . որովհետև ևս
ընկերը շխտակ կ'ուղեմ' հարկ եղաւ որ քեզ
ալ շտկեմ :

Խրադ է անոնց որ Ըստուն լարս-Ծիւնը բարս-
Աւան էպեկ ըւտան . զառն պի բարի ըստուն բարի իւ
գունէ , լար ընուշը՝ լար , Երբեմ շուպ Երբեմ առ:

Այս են իրաւունք արդարադատին ,
Զափէ 'ի գործոց չափ չարասիրին .
Զի որ ոչ դառնայ 'ի գործոց չարին ,
Զարատանջ ուղղի գանիւք արկածին :
Արդ մի դառնանար ընդդէմ խըրատչին ,
Գանձեա 'ի սըրտի խըրատ մըտերմին .
Փախիր 'ի գործոց վընասաբերին ,
Թէ ոչ կորընչիլ կամիս յօրհասին :

————— օօօօ—————

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ԳԱՅԼ

Մի զոք գըրգուեր ընդդէմ եղբօր
Զի մի հասցէ քեզ խաւար օր :

Չար մէ խօսիր Եղբօրդ Վրայ ,
Չար Խորհուրդը ու Եւ իւ դառնայ :

միէ . (Օ Եր առիւծ մը երբոր հիւանդ
պառկեր էր այրին մէջ՝ ամէն կենդանիները
գնացին զինքը տեսնելու բաց 'ի աղուեսէն .
իսկ դայլը մասնութիւն կ'ընէր առիւծին թէ

աղուէսը քեզ բանի տեղ չափելուն չե-
կաւ։ Այս միջոցիո մէջ աղուէսն ալ հոն
հասաւ և տեսաւ որ առիւծը մոմբոալով կը
բարկանայ իրեն, բանը հասկըցաւ ու մէկէն
առջին գնաց ու ըսաց։ Տէր իմ, ո՞ր կենդանին
քու շահդ մտածեց ինչպէս ես որ աշխարհք
պտրաելով քեզի համար դեղ դտայ բժիշկ-
ներէն։ Ի՞նչ դեղ է, ըսաց առիւծը։ Վեզի
դեղայն է որ դայլը ողջքերթես ու կաշին
տաք տաք հագնիս։ Առիւծը հաւտալով մէ-
կէն զարկաւ դայլը պատռեց, ու երբոր կա-
շին կը հանէր՝ աղուէսը ծիծաղելով ըսաց։
Ասանկ հասկըցիր՝ որ պէտք չէ տէրը բար-
կութիւն շարժել այլ բարեկամութիւն
յորդորել։

Ուստի ո՞ր իշխանին հաճոյ ըլլաւու համար ու-
ժիւտ իւ մագնէն և մէծասրին սիրաց իւ սր-
ծէն բարիստէամբ՝ այսպէս իւ դադսուին։

Դըրգոիչ նենդաւորք չարաչար պատժին,
Այլոց գուք փորեն ՚ի նոյն գըլորին։
Որ չար խորհեցաւ ընդդէմ ընկերին
Ե՞րբ ոչ դառնաղէտ կորեաւ ՚ի նըմին։
Քեզ է այս խրատ ծառայդ վեհագնին,
Մի մատներ զընկերն առ օդափ անձին։
Որչափ քաղցրակեաց լինիս ընդ այլոց՝
Այնչափ բարութիւնք՝ յայլոց քեզ բերին։

ԳԻՒՆԻՄՈԼ, ԵՒ ԿԻՆ ԻՒՐ

Ոյր կը թութիւնք իցե՞ն յոռի՝
Զի՞նչ և առնես միշտ է յոռի :

Երբոր մէիս գէւ սորչած է՝
Ի՞նչ ո՞ւ ընես օդուդ ւընէ :

մի՛շ. Այէկ կին մը իր գինով էրկանը դեղ
կը փնտըւէր . օր մը տեսաւ որ խիստ դինով
է , տարաւ քարէ շինած գերեզմանին մէջ
պառկեցուց և գերեզմանին դուռը դոցեց
գնաց . կարծէր թէ ասովսկախ զգաստանայ
մարդը : Բայց իրկուան գնաց գերեզմանին
դուռը զարկաւ , գինովը ներսէն ձայն հա-
նեց թէ Ո՞վ ես . կնիկն ալ պատասխանեց
թէ Ես մեռելի հաց բերող եմ : Գինովը կան-
չեց անոր թէ ինձի ուտելու բան մի բերեր
հապա խմելու , վասն զի ես շատ կը տրամիմ
երբոր կերակրի անունն կ'առնեմ ու դինիի
անունն չեմ առներ : Ան ատենը կնիկը գըւ-
խուն զարնելով կ'ըսէր . Վայ անբաղդիս որ
Ճար մը չգտայ զքեզ շահելու . ահա չար
սովորութիւնը քեզ անանեկ կորսընցուցէր
է որ Ճար չկայ :

Խըստ ըւլայ ճարդուն ո՞ւ ըսր գործին մէջ
չուշանայ , վասն չի շաբ անգամ սովորութիւնը

Հա-զո՞յն ալ մոլի կ'ըսէ իւ իրացնցընէ , անանի
որ բնական իրէն պահելի բաներն ալ իւ սկսի ը-
նէլ ինչպէս պէսոնիք : Որմն է վայ , որմն է
խռացնելիւն , որմն է դապասպան , բայց մեայն
գիւելու մարդուն , կ'ըսէ Սողոմոն :

Որ ՚ի գործ վատթար այսպէս սովորի ,
Ի նոյն վատթարեալ մոլեալ յիմարի .
Զի ունակութեամբ բնութի փոփոխի ,
Ելանէ ըստ չափ թէ չար թէ բարի :
Թէ անկար երբէք ՚ի գործ ինչ յոռի ,
Արա զներհական բարին ցանկալի .
Եւ թէ նոյն դառնաս ՚ի գործ առաջին
Մոլեալ կործանիս յայն անկանգնելի :

ԲՈՒ ԵՒ ՉՆՁԻԿ

Թէ ըստ տեղւոյն չես նախատես՝
Ոչինչ օգտիս զ՞ր և գործես :

Որ արէնին ըստոյն լըսայ՝
Եպէի ըրածն ունել ի՞ւրեայ :

միթ . Ո՞եկը բռնեց բու թռչունը և
վանդակով պատուհանին մէջ կախեց որ
բոլոր գիշերը ձայն կը հաներ կ'երգէր . իսկ
գիշերահաւը չդիմանալով ասոր ձայնին ե-
կաւ քովը մօտեցաւ և հարցուց թէ ինչո՞ւ
ցորեկը ձայն չես հաներ ու գիշերը կը կան-
չես : Ան ալ պատասխանեց թէ Առանց

մտածմունքի չէ ըրածս , վասն զի ցորեկն
երգելուս համար բռնութեցայ : Կրկնեց գի-
շերահաւը ծիծաղելով թէ Ասկէ ետև քե-
զի ոչ զգուշանալ պէտք է և ոչ պահուիլ .
անխելք՝ այդ զգուշութիւնը բռնութելէդ ա-
ռաջ ընելու էիր :

Բառ (պայգուշ) օրինակ է անխահեմ հարդ-
իանց որ պէտք ելած աեւլը պահապահիսն լնու-
նէր ու պէտք լելած աեւլը ի՛ընէն : Մարդու-
որդայն իրեն բերանն է որ իր խօսքով է ը-
բանացի , ի՛ընէ իմաստունը :

Ի զուր է ջանալ յանցանել առթին ,
Որոնել ըզձար փըրկութեան անձին .
Խորհիլ և առնել ըստ ժամանակին՝
Գործ խոհեմութե է խոհականին :
Արթուն նախատես լեր ասլագային ,
Մինչև է եղեալ դեղ խորհեաց ախատին .
Զի գայ ժամանակ երբ ՚ի սոյն սահիս
Ոչինչ դեղ և ճար գըտանել մարթիս :

ԿԱՏՈՒ ԵՒ ԽԱՐՏՈՑ

Վայ որ լեզուն զերկրաւ ածէ ,
Բոլոր վընաս ինքեան ածէ :

Ու ու այսո չար իւ շուշոէ
Իրէն հոգին իւ ուցնէ :

ՄՇ. Աատուն կը մտնէ ոսկերչին խանութը , և հոն գտնելով խարտոց մը՝ կը սկըսի լզել . բայց լեզուն խարտոցին ակռաներէն քերթուելուն համար՝ արիւնոտեցաւ խարտոցը . իսկ կատուն կ'ուրախանար՝ կարծելով թէ երկաթէն ուտելու բան կը հանէ , մինչեւ բոլոր լեզուն մաշեցաւ :

Լէսուին պահող և բամբասանդ սիրող մարդը մէս իւ ընախ ու կարծէ թէ ուրիշն ընս իւնէ . անոր համար իւ մելուն իւ գլուխը ի'սուրէ , յանաւանդ էթէ իրմէ դօքանուին և գիտնախան մարդիսն հետն իյնէ : Թէ ու մարդ բամբասանդը իրսին արժանի ի'սլայ , հաղա գահանայն բամբասանձը բնւ ի'սլայ , ի'սու իմաստունը :

Ո՞վ զիարդ դըմնեայ գործ լեզուագարին ,
Լուէ և խարտէ զանուն օտարին .
Կարծէ խանգարել զայլոց ըզբարին ,
Բայց ինքըն մաշեալ կոտորի յանձին :

Նախանձու է բերք այս գործ խաւարին
Դառնացեալ ընդդէմբարեաց ընկերին .
Մի սըրեր լեզու այլոց 'ի վընաս ,
Զի մի անըզգայ մաշեսցիս կրկին :

— հաջո հուս —

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ ԵՒ ԲԱՂԻ

Եթէ բարիք քեզ դիպեսցին՝
Տուր փառս երկնից և ոչ բաղդին :

Թէ որ յետքը ապրոնի իշնին
Ճանացիր ժառանք պուր երինացին :

մլա . **Երկրագործ** մը գետինը փորելու
ասենը գանձ գտաւ , և այս պատճառաւ գի-
շեր ցորեկ գետնին պատիւ կ'ընէր որ իրեն
այն բարերարութիւնն ըրաւ . օր մը բաղդը
բարկանալով երեցաւ իրեն ըսաց . Ո՛վ յի-
մար ինչո՞ւ համար ինձի ընելու պատիւդ
գետնին կ'ընէս , այն ոսկին ես քեզի տուի
որ փարթամ ըլլաս , բայց գիտեմ՝ եթէ
ժամանակը փոխուի և այս ոսկին ուրիշն
ձեռքն անցնի՝ ան ատենը սլիտի պարսաւես
զիս թէ բաղդ չունիմ :

Ամէն ճարդ ուսրագիտն է որ այ պատճ բա-
րիւ ճանացայ և պաշտէ արտօնիւը , ու թէ տե-
ղուած սեպելու ուրիշի պարիւ ընէ . շառ ու
ամէն բան այ իսմայլը իշւայ : Բայց պաշտէն

այն է որ շահը իրենց խելքին կուպան և Յա-
խորդութիւն այ ուսւով իւ պրտնջան , վիստեն թէ
ան աւ իրենց հոգուոյն քրիութէն համար կուպայ՝
որ Յախորդութէն մէջ համբէրութիւն ընեն , յաջո-
ղութեան մէջ աւ իսոնարհութիւն :

Այսչափ է խորհուրդ անիմաստ ռամպին՝
Որ ոչ ճանաչէ ուստի՞ գայ բարին .
Երբ դիպի բարեաց գանձուց աշխարհին ,
Զայն երկրի գըրէ զայն պարգև բաղդին :
Աղբիւր է բարեաց անսահման բարին ,
Հանուրց բարերար ըստ էից հարկին .
Պատկառ կաց ձեռաց ամենակալին ,
Որ տայ և բառնայ երբ կամք են նըմին :

ԵՐԿՈՒ ՈՒՂԵՒՈՐՔ

Բազում խընդրակեք յաջողակին ,
Չիք բարեկամ ձախողակին :

Յաջող բանին խնդրով շատ իայ
Ձախորդին մարտ մի ճօդենայ :

Ճլք . Երկու հոգի ճամբայ կ'երթային ,
մէկը կացին մը գտաւ և ուրախանալով ա-
մենուն կ'ըսէր թէ կացին գտայ . իսկ ըն-
կերը կը խրատէր որ գտայ ըսէ , հապա
գտանք ըսէ . բայց մէկալը միշտ նոյնը կ'ը-
սէր : Քիչ մը առաջ գացին նայիս որ կացի-
նին տէրը վազելով ետենուն կուգար . ան-

ատենը գտնողը խօսքը փոխեց ու սկսաւ
մէկալին ըսել թէ կորանկք եղբայր : Ան ալ
պատամխանեց թէ ինչու կորանկք կ'ըսես,
հապա կորայ ըսէ . վասն զի երբոր կացինը
գտար՝ գտանկք չեիր ըսեր՝ գտայ կ'ըսէիր .
ուրեմն ինչպէս յաջողութեանդ զիս մաս
նակից չուզեցիր ընել՝ պէտք չէ որ ձախոր
դութեանդ ալ ընես :

ՈՆ որ յաջողութեն մէջ ուրիշն բարի իշխան
յախորդութեն մէջ դեմք իսպայ . վայ այս նար-
դուն որ յաջողութեն մէջ հպարտանալով նարդու-
երես չի նայիր :

Բարեբաղդք պահծան յելս յաջողակին ,
Ոչ զոք մասնակցեն ընդ բարեաց մասին .
Բայց թէ ժամանեն ՚ի ձախողակին՝
Բաշխեն և սրբուեն զայն ընդ բոլորին ,
Մի՛ մեծամբտիր երբ կաս ՚ի բաղդին ,
Մասնակցեա զայն բաղդ կարօտ ընկերին ,
Զի յետո յընթագրիլ դիւրասահ անուին՝
Քեզ նշխարեսցի և բաղդ օտարին :

ԵՐԿՈՒ ԳՈՐՏՔ

Որ գոհ վարէ կեանս աղքատին՝
Անքոյթ զուարթ կայ յիւր կային :

Ու ու գոհ մէ իւ վաճաիին՝
Մահին իւսաւ շապան բաժին :

ՄԵԴ. Երկու գորտ իրարու դրացի ըլլա-
լով մէկը լՃին մէջ կ'ապրէր ապահով և աղ-
քատ . մէկալը ճամբուն վրայ քիչ ջրի մէջ
կ'ապրէր հարուստ : ԼՃին մէջինը շատ ան-
դամ կը խրատէր ընկերն որ իրեն քով գայ
ապահով ապրի և դուրսը վտանգի մը չի
դայ . բայց մէկալն ամենելին անոր մտիկ չէր
ընկը ըսելով թէ Ես հոս շատ կերակուր կը
դանեմ : Սակայն շատ զզացաւ երբոր սայլ
մը վրայէն անցնելով տրորեց , որ մեռնելու
ատենը կը կանչէր , թէ Ի՞նչ անիսելքութիւն
որ շատ ուտելու համար կեանքս կարծըցու-
ցի . թէ որ ընկերոջս խօսքը մտիկ ընէի՝ հի-
մա ողջ կըլլայի :

Ուլսէ մարտիկ ու շատին իւսեւուն տիւ բա-
նի լին հաւածած՝ վասնգի մէջ ընկեր իւրսուներ են :
Լու և իսուր մը հաց հանգիստ խաղաղունամբ՝
տան թէ մէկ առան մը լւացն բարիկ՝ խռովութիւն,
իւսուկ Սողոմոն :

Աղքատք և փարթամք ըղմի օդ շնչեն ,
 Ընդ կենաց շաւիղ այլ ոչ զոյգ դիմեն .
 'Նա գոհ յիւր փոքուն աալահով ըրջի .
 Սա անգոհ բազմաց 'ի վրաանգ մաշի :
 Այս կըրկին վիճակք քեզ տիպ են կըրկին
 Շատանալ փոքու 'ի կեանս աղքատին .
 Թէ չես գոհ փոքուն՝ փափաքիս շատին
 Առաթուր փշրիս 'ի մահու անուին :

ՄԵԴՐԱԳՈՐԾ ԵՒ ՄԵԴՐԻ

Մերժեա 'ի բաց զայր անըզգամ ,
 Մի զընտանի և բարեկամ :

ՀԵ---- իեցիր անըզգամէն
 Զէ նէ օգնիւ բարեկամէն :

ՄԵՐԴ . Երբեմն մեղուանոցին մէջ մէկ մարդ
 մը մտաւ մեղը գողցաւ . երբոր տէրն եկաւ
 տեսաւ թէ փեթակն աւրած է՝ զարմանա-
 լով կայնէր կը նայէր թէ ովլը բերէր է . ան ա-
 տենը մեղուներն ալ գարձան եկան , տեսան
 որ մեղքագործը փեթակին քովի է՝ սկսան
 խայթել : Ովլ անզգամնէր , կըսէր մեղու-
 գործը , ձեր մեղը գողցողին բան ըրիք ու-
 ձեզի նայո՞ղը կը խայթէք :

Կան մարդիկ որ անմասնէ Անտամէն ըն զգո-
 ւանար բարեկամունէ իւ վարուին , իսկ բարեկամէն

Երեւ իւ Դարձընեն . Բայց Եպէլ իւ հասկընան թէ
լու են վերդ Բարեկամին գան զհամբոյր Աշխամայն :

Կշուել զինքն և զայլս է մըտաւորին ,
Ընարել զբարեկամ մերժել թըշնամին .
Իսկ սիրել ըզվատն ատել ըզբարին՝
Գործ է յիմարաց խորհուրդ անբանին .
Են որ գութ խըրատ մերժեն մտերմին ,
Կենակցին անհոգ ընդ գոլ թըշնամին .
Բայց գայ ժամանակ յոր խարեալ ծաղրին ,
Յայնժամ ճանաչեն զյարդ բարեկամին :

ԵՐԿՈՒ ՇՈՒՆՔ ԿՐԹԵԱԼՔ

Յոր ինչ 'ի բնէ ոք սովորի՝
Այնպէս մնայ չար թէ բարի :

Ինչ բանի որ սորված ըլլայ
Գեւ թէ աղեկ անանի ի՞երեւայ :

Մը . Ո՞ւկ պարոն մը երկու շուն ուներ .
մէկին որս ընել սորվեցուց , մէկալին տու-
նը սլահել . որսորդ շունը միշտ որսի երթա-
լովկ'աշխատէր և ինչ որ բոնէր սլահապան
շունը մէկ տեղ կ'ուտէր հետը : Ուստի օր մը
որսորդ շունը բարկացաւ և նախատելով
կ'ըսէր անոր . Գուն ամմէն օր առանց աշխա-
տանաց հանգիստ նստեր ես , իսկ ես միշտ
կ'աշխատիմ դուն կ'ուտէս : Պատասխան
առւաւ սլահապան շունը՝ թէ Զիս մի պար-

սաւեր, հապա մեր տէրը պարսաւէ որ ինձի
աշխատիլ չի սորվեցուց, քեզի սորվեցուց:

Խըստ է ամէն մարդու մանաւանդ ծննդաց,
որ զաւանինին պաշիսուն արէնը բարի բաներով
իրնէն, զան զի ան արէնը ինչպէս սորվին՝ ա-
նանի իւ հան :

Ծնողք վարդապետք յայս պարաւանդին
Քաջիկ հրահանգելքոյս բարուց մանկին,
Զի մանկունքցվերջ զայն առնելկըթին,
Գովեստ և պարսաւ նոցա վերբերին :
Զանա սովորիլ'ի բարեաց մասին,
Առաքինանալ իբրև դիւցազին .
Ի քեզնկարեալ բարեաց բոլորին՝
Տենչալի տիպար գոցիս անփորձին :

ԶԿՆԿՈՒԼ ԵՒ ԾՈՎ.

Մի հաւատար այլոց ըղքեզ,
Եւս առաւել զանձն քո քեզ :

Չի հաւագաս +էլ ուրիշին,
Եւ մանաւանդ +էլ ուս անյին :

Մլդ. **Ա**կնկուլ թռչունը անապատասէր
ըլլալով միտ ծովուն քովերը կը կենցաղա-
վարի և ծովուն քովի ժայռերուն մէջ ձագ
կը հանէ, ինչպէս կ'ըսեն: Եղաւ որ ձագ հա-
նած ատենը՝ կերակուր գտնելու գնաց, այս

միջոցիս մէջ ծովը ալէկոծելով ալիքները
քարին զարկեր բունը ծովուն մէջ ձգեր էր .
Երբոր թռչունը դարձաւ տեսաւ որ ձագե-
րը ջրին մէջ կորսուեր են , Վայ ինձ կ'ըսէր ,
ես ցամաքը թշնամի կարծելով ծովուն ապա-
վինեցայ , սակայն ծովն է եղեր իմ բուն
թշնամիս որ ես ընյուէի :

Խըստ է անոնց որ նշնամին դախուշտու հա-
մար անոնի սսուպ բարեկամ յիշուտ իւ հագնուին
որ նշնամին անելի չկա իւ բերե իւնց :

Զի՞նչ շահ արթուն կալ 'ի մի վըտանդին
Յայլ վտանգ հաշիլ թըմրեալ դլխովին .
Զի որ ոչ դիտէ եզրը սահմանին
Անդարձ մոլորեալ դանդաշէ յուղին :
Ծովն է այս աշխարհ որ ցանգ երերին .
Ալէքեր հողմունք խաղան 'ի նըմին .
Արդ մի վըտահիր փոփոխականին
Զի մի ծախեսցիս յանյատակ ծոցին :

ԱՅԻ ԵՒ ԿԻՆ

Զիարդ դժնեայ կին անզգամ
Խայթէ զընկերն օտարս համայն :

Չոր իանայ+ են օչի նըման
Ուշուն հօպին վլչո զէն իսպան :

մէք . Ո՞եկ չար կնիկ մը ամենուն հետ ա-
սելութք վարուելով կռիւ կ'ըներ . օր մը ի-
րեն ընկերն ուզեց հասկընալ թէ արդեօք
հօրը տունն ալ անանկ կը վարուի . ուստի
մէկ պատճառով մը կինը խրկեց հօրը տու-
նը . բայց քիչ օր անցաւ նայիս դարձաւ ե-
կաւ . ընկերը հարցուց իրեն թէ Անոնց հետ
ի՞նչպէս կը վարուէիր հոն : Ան ալ պատաս-
խան տուաւ թէ ինչպէս սկսուի վարուիմ,
հովիւներն ալ ինձի հետ աղէկ չեին երթար:
Ո՞վ անզգամ կին՝ պոռաց էրիկը , եթէ ա-
նոնց հետ ալ կռիւ ըրիր որ առտուանց
կ'երթան ոչխարներուն հետմթուն կը դառ-
նան , հասկա ի՞նչ չես ըներ անոնց որ գի-
շեր ցորեկ մէկ տեղ ես :

Կոռաւար ճարդը ուր որ երթայ զինչը հետը
իւ դանի , և ամենուն հետ իւիւ իւ բանայ . սո-
տի առակ է Ան մէկ գէւշ +առասուն աղէին հետ
մէ իւնար վարուէլ . իսկ մէկ աղէիւ +առասուն գէ-
մին հետ իւ վարուի :

Այս բոյսք են բարուց կընոջ ժանտածին
Որ միշտ աղմկէ զընկեր դրացին .
Ապականիչ թոյն կըրէ ՚ի լեզուին ,
Ազգել զայն այլոց բերկրանք են սըրտին :
Բարե դառնուութե այն անըզգամին
Յորմէ մերձաւորք հեռանան փախչին .
Փոխան գըգուանաց որ պարտ էր նմին
Ատեն հալածեն գըմնըդակ զայն կին :

ՈՒԼ ԵՒ ԳԱՅԼ

Եթէ ունիս բան և հանձար
Յաղթես բնաւից չկը քեզ դժուար :

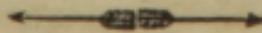
Թէ նուշուա գործու այլ բան ընեն՝
Ըստ չասներ +եւ իւ բերեն :

մը . Ուկ այծի ձագ մը իր ընկերներէն
մոլորած երբոր կ'երթար՝ գայլ մը ասոր ե-
տեւէն ընկաւ . այծը հասկըցաւ որ ազատում
չունի՝ դարձաւ ըսաց . Ով գայլ լաւ գիտեմ
որ քեզի կերակուր պիտի ըլլամ . ուրեմն
կը խնդրեմ որ խեղճութե չի մեռնիմ , եկո
քիչ մը խաղ կանչէ՝ ես ալ պար խաղամ՝ ան-
կէ ետե ինչ որ կ'ուզես ըրէ : Իսկ գայլը հա-
ւանեցաւ անոր ու երբոր ուռնալու ձայն
կը հանէր որ այծը խաղայ՝ չները գայլին
ձայնը առին հեռուեն և մեկէն հոն հասան
հալածեցին զգայլը : Բայց գայլը փախչե-
լով կըսէր այծին Արժանապէս ինձի այս

բանն եղաւ, պէտք էր երաժշառութիւննել
որ բնական խոհարար (աշճի) էմ:

Ո՞վ ու իր սորված բանը իւ յգէ ու անոնչոր բա-
նի յեւու իւ շաբնէ՝ տժբախութեան մէջ ի՞ինի:
Վայ անոնց ու շիպահ ճամբան իւ նողան ու-
խաւարը ի՞երեան, ի՞ւնէ Աւանիւ:

Այսպէս որ ձըդեն զիւրեանց առնելին
Միտ դընեն այլոց գործոց և բանին,
Բայց անդէն ծաղրին առ մըտաւորին
Ոյր հանձար յաղթէ բըռնութենոցին:
Զինչ հըզօրագոյն քան զէն խմաստին
Երբ հատու սըրեալ է յիւր յեսանին,
Հատանէ ըզջիղ արքայից բաղկին
Ծաղրեալ զըսորագէտն ածէ յարկածին:

ԳՈՂՔ ԵՒ ԱՔԱՆԱՆ

Պատճառ լինել գործոց բարեաց
Ատելի է չարասիրաց:

Թէ լաւ բանի ըլլաս պատճառ
Կւ բամբառն ունդ չարաւար :

ՄԱՐԴ. Կողերը տուն մը մտան թալլելու
համար. բայց տանը մէջ ուրիշ բան չի գտան՝
մինակ աքաղաղ մը գտան բռնեցին տարին.
Երբոր պիտի մորթէին կ'աղացէր որ թող

տան զինքը . Վասն զի , կ'ըսէր , Ես շատ պիտանի եմ մարդու որ գիշերը կ'արթընցը - նեմ զանոնիք կ'ելլեն կ'աշխատին : Ահա ասոր համար՝ ըսին գողերը , դուն մահապարտ ես , որ զանոնիք արթընցընելով չես թողուր մեզի գողութենելու : Զայս ըսելով գլուխը կտրեցին թէ ինչու համար ասանկ բանի պատճառ կ'ըլլայ :

Բարի բաներու պատճառ եղողը ապէլի է անդամներուն որ իրենց յեւեւեւ բարի ընեւ չի գար ու բարեգործութիւն ընողը իամ ուսման է պելն եղողը իւ բամբանեն : Ոչ որ ուսուեցը և հագերը իւ յգէ իրեն պառնը մահին մօք իւ չի նէ և մամբան ՛ժուիսին ուն , ի'ըսէ իմաստունը :

Այսպէս թըշնամիք բարեաց բոլորին

Ըզպատճառ բարեաց ատեն խրստագին .
Զի ոյր ակն է չար նըմա չար թուին
Բարեգործ արդարք պատճառ բարեծին :
Դու մի հետևիր եղծողաց բարին ,
Նըպաստ յարգութիւնուր բարեսիրին .
Որ պատճառ լինի բարեաց աշխարհին
Չըքնաղ պանծալի լինի նազելին :

ԳԻՇԵՐԱՀԱԽ ԵՒ ԿՈՒԶ

Որ ըստ աեղւոյն զէն իւր փոխէ,
Անյաղը մնայ զերծ 'ի չարէ :

Թէ ըստ աեղւոյն բանը ի՞նչնէ,
Ամէն բանի վրան իւլւէն :

Մի. Արբեմն գիշերահաւը (ինձէ գուշուն) թռչելու ատենը յանկարծ վար կ'լյնի . կուզն (սամասըն) ալհօն գտնուելով կը բռնէ զինքն որ սպաննէ : Իսկ գիշերահաւը կ'աղաչը որ չի մեռցնէ . պատասխանեց կուզը Չեմ կրնար քեզ թողտալ որովհետեւ բնու . թեամբ ամէն թռչունի հետ հակառակու . թիւն ունիմ : Ես՝ ըսաց գիշերահաւը , թռչուն չեմ հասկա մուկ եմ : Զայս որ լսեց կուզը թողտուաւ : Ուրիշ անգամ երբոր ընկաւ գիշերահաւը՝ կատուն զինքը բռնեց , կ'աղաչը թէ զիս մի ուտեր : Կատուն ալրսաց բնութեմբ ամէն միներու թըշնամի եմ . ան ալ կ'ըսէր Ես մուկ չեմ թռչուն եմ : Եւ այսպէս երկու անգամ անունը փոխելով աղառեցաւ գիշերահաւը :

Պէտք է ծանանաին յարմարելով վասնգէ աշտիւ և ամէն մարդու հետ իւլւով վարսուելու հրաւանդիւ , ու նէ աղգի՝ սովորուեան ժահւելու ու ուրիշ բանի չի նայել :

Յարսմարիլ առթից գործ է հանձարին

Մի յամառուք պինդ կալ 'ի նըմին .

Զի փոփոխ շնչմունք հողմոց աշխարհին

Հարկաւ փոփոխեն պարագայս անձին :

Մի կաշկանդեսցեն զբեղբերմունք ազգին ,

Մի սովորութեք 'ի քեզ սլընդասցին .

Փոխեա զայն երեմն լստ ժամանակին ,

Որով 'ի լաւ անդր գործք նախնեաց փո-

(իսին :

ՑԻՌ ԵՒ ԷՇ

Մի երաներ բաղդ մեծատան

Զի տառապանք նմին մերձ կան :

Երնեկ մ բար մեծամեծին .

Նայէ ներնեն ինչ վայ ունին :

միստ . | Եռան էշը կը տեսնէ ընտանի էշն
ու քովը մօտենալով կը նայի անոր փափկու-
թեը երանի կուտայ որ քաղքի մէջ դըտ-
նուելով լաւ կ'ուտէ և հանգիստ կեանք կը
վայելէ : Ուրիշ անդամ տեսաւ որ բեռնա-
ւորեալ կ'երթար՝ տէրն ալ ետևէն գաւա-
ղանը զարնելով կը քշէր՝ լսաց Ես աս-
կէ ետե քեզի երանի պիտի չի տամ, լասն
զի կը տեսնեմ որ առանց չարչարանքի դուն
երջանկուիդ չես կրնար վայելել : Ուրեմն
իմ աղքատուիս քու մեծուեդ շատ վեր է
որ աղատուք ուզած տեղս կ'երթամ :

Պէտք է որ աղծագներն իրենց վկասին կը, գոհ ըլլան պէսնելով մեծագույններուն ուղած նեշութիւններն որ միշտ մայդանութով իւ պահին. Ին: Ըստ աշխի է ոիւ ունենալ հանգիստ, ուն Ան մէծ գանձ ունենալ խռովութեամբ, իշխեն ի. մասաւունները:

Մեծատանց ազքատք երանեն բաղդին,
Նոյնպէս մեծատունք կենաց ալքատին.
Թէ կը շուես նոցուն ըղվիճակ նեղքին՝
Փարթամք են թշոււառք ալքատք երանին:
Մի ցանկար փառաց փարթամադունին
Որոյ տագնասպք են լրծակից սրբաին.
Լաւ են կեանք անինչ որ անվիշտ վարին
Քանզայնցեցակեր կեանք տըրտմականին:

Է Յ Ե Ւ Գ Ո Ր Տ Ք

Ծոյլ հեղքասիրտք փոյթ դանդատին,
Ոչ ինչ յայլոց վաստակո հային:

Ծայրն որ նեշի գանգագ իշնէ,
Աւարդ ջանին նայել ըստնէ:

միսք. շը փայտքարձուած երբոր ջուէ մը
կ'անցնէր ընկաւ ջրին մէջ մնաց և չէր կը ը-
նար ելել. ուստի փոխանակ աշխատելու
սկսաւ հառաչանքով լալ: Իսկ ջրին մէջի
դորտերը լսելով անոր հառաչանքը՝ ծաղը կ'ը-
նէին ու կ'ըսէին. Թէ որ դուն մեր տեղն

ըլլայիր և այսչափ ժամանակ ջրին մէջ մը-
նայիր ի՞նչ պիտի ընեիր որ կտոր մը ժամա-
նակ հոս մնալուդ համար ասանկ կուլաս :

Խըստ է ծոյլ մարտիանց որ + իւ յը բանակ իւ
պրանջան և չեն նայիր գիւղը շորեւ աշխատող
ներսան վրայ : Գիւղունները ծոյլ մարտը իւ նման
շընեւն գործած առի որ մայն ծանրութիւն յը ու-
նի ամենւին բանի լիդար :

Այս բընական բերք վատ տըրտնջողին
Թեթև նեղութիւն նըմա մեծք թուին .

Յայլոց մեծագոյնս եթէ հայեին՝

Թեթևագունից յօժար տանէին :

Արդ փոքրագունից մատիր 'ի զընին
Տես զիարդ 'ի վիշտս տանջեալ վաստակին .
Յամօթ լեր ով վատ ընդ գործ քո ըընչին ,
Ուսիր զօրանալ 'ի մեծագունին :

ՀԱԻ ԵՒ ԾԻԾԱԽՆ

Զօտար սերմանս հար ըզքարի
Եւ մի խառներ չարն ընդ բարի :

Գէն առէին հէտ մի խառնէ
Չորս + եւլի հէռու ընէ :

Միտ . ()ը մը հաւը կը գտնէ օձի հաւկիթ
մը և հոգաբարձութ ընելով կը տաքցընէ որ
ձագ հանէ : Զայս տեսնելով ծիծեռնիկը

զարմացաւ անոր անխելքուելը վսայ . ԱՌ
յիմար , կ'ըսէր , ինչո՞ւ այդ բանը կ'ընես ,
շիյտե՞ս որ ձագերն ելածին պէս նախ քեզի
սփիտի սկսին մշաս տալ : Ան ատենը հաւը
մոմբաալով ըսաց . Այս ի՞նչ յիմարութիւն
իմ ըրածս որ ասանկ օձ թշնամիս կը սնու-
ցանեմ որ նախ ինձի մշաս տալով ձագերս
սփիտի կորսընցընէ :

ՄԵծ զգուշանիւն պէտք է նախ ծնողաց ո՛-
չար և անառաջի պղածը լի մօպէցնեն իրենց ան-
մեղ մանկանց . Երկրորդ պէտք է վարդապէտնե-
րուն որ նոշ լի պան աշակերպաց ըսր սիրբունի
սորվիլ անհաւասպ աղունդաւարներուն բաները
իտրդալով :

Զիարդ քաջ խորհի խոհեմ կենդանին ,
ՄԵծ լինիր ասէ դարմանիչ չարին .
Որոյ թոյն դըմնեայ 'ի ներքըս պահի
Խայթէ և ժայթքէ երբ 'ի չափ աճի :
Խըրատ է ծնողաց և քաջ վարժողին ,
Անարատ պահել ըզսիրտ անմեղին .
Որ խառնէ ըզմոյն քաղցր որնընդին
Կորուստ պատրաստէ իւր անմեղ դառին :

ԱԴՐԻՆԻ ԵՒ ԱՆՕԹ.

Արդ մի անյագ բերիր յուտել
Զի մի անկցիս ՚ի վեշտու անել :

Ուգել իւմել շադ մէ օանիար,
Ըստին մահուան այս է պատճառ :

Միտ. Ո՞էկ աղաւնի մըխիստ ծարուըցած
ջուր կը փնտըռէր այնչափ բաղձանքով որ
երբ տեսաւ պատին վրայ ջրի աման մը դը-
րած՝ շփոթութէն կարծեց թէ իրաւ ջուր
է, վեր ելաւ ուժով մը զարկաւ պատին վը-
րայի ամանին որ իյնի, բայց շատ զղջացաւ,
վասն զի անանկ սաստիկ պատին զարկաւ
թէերն որ մխասուելով վար ընկաւ. և երբոր
բռնուեցաւ կուլար թէ Նախոս իմ անխել
քութէս որ կաթ մը ջուր խմելու համար՝
անմտութք այս խեղձուեն մէջ զիս ձգեցի :

Խըստ է անոնց որ առանց մասձելս իրենց
շանիութէան եպեւէն անանի ի'իյնին որ շնասելով
իշ իսրծանին : Ինչպէս որ Շծիստն ու իշրատչը
շնու իշպանար, ասանի աւ ագահին աւու, ի'ըսէ
առանիլ :

Այսպէս որ անյագ տենչայ յըմովելին՝
Անդէն կորնչի ՚ի նոյն հեշտալին .
Զի բռնական կիրք կորստականին
Վաղ կարապետէ ՚ի գուրս օրհասին :

Արդ երբ տեսանես սրտիդ բերկրալին՝
Մի գահավիժիր անսանձ ՚ի նմին.
Չափակցեալ զկերս ըստ բանականին՝
Չքնաղ վայելես զերկնաձիր բարին :

ԱՆՁԻԿ ԵՒ ԼԱԼԱԿԱՆՔ

Բազումք առ սէր ոսկւոյն անբան
Առնեն ըզգործս եղերական :

Ըստ մարդ սսկւոյն համար կ'ընէ
Լալու բաներ որ արծան լէ :

միւն . Ո՞ւծառուն մը երկու աղջիկ ու-
նէր . ասոնց մէկը երբոր մեռաւ լալկան կը-
նիկներ բերին որ չարաչար ողբ կ'ընէին .
մէկալ աղջիկը տեսնելով անոնց չափազանց
լացը՝ կը զարմանար թէ այս ինչ խեղճութի-
է . Ո՞հ մեզի սկառը է , կ'ըսէր , ասանկ լալ
հարկաւ որ կսկիծը մերն է , չէ թէ ասոնց
որ ասանկ սաստիկ կուլան : Պատասխանեց
մայրը թէ Մի զարմանար , որդեակ , ասոնց
խեղճ լացին վրայ որովհետեւ ըստըկի համար
կ'ընէն , ըստըկին ուժն է որ կը լացընէ՝ չէ
թէ կըսկիծը :

Ըստ մարդիկ իան որ արծառնիրութիւն և իս-
տասիրութիւն համար լալու բաներ կ'ընէն ու չէն
իմանար , շասն զի շանիութիւն մրգերնին իւ իս-
տարէ :

Այս գործս է այժմեան դարու տրտմածին

Յոր 'ի սէր օդտի գործեն զեղկելին .

Աչք ամենեցուն են յանբան ոսկին ,

Միաք ամենեցուն ձգել զայն յանձին :

Զի՞նչ ինչ կործանէ դիրս հողագնտին :

Ի սուսեր մաշէ մարդիկ երկրածին ,

Բայց աշխարհակուլ այս հրահալելին

Որ զաշխարհս ողջոյն գործէ լալագին :

ՀՈՎ ԻՒ ԵՒ ՈՉԽԱՐՔ

Չարիս խորհել բարերարին
Գործ է տխմար ապիրատին :

Բարերարին լար մէ ռոպէր ,

Ու ուշ հասնին բարի օրեր :

միզ. Ո՞էկ հովիւմը ոչխարներն անտառ
ուտարաւ , և կաղնի ծառին տակը հանեցիր
լաթը փուեց՝ ելաւ ծառին վրայ որ պտու-
ղը վար թափէ , բայց ոչխարները պտուղն
ուտելու ատենը անոր լաթն ալ միատեղ
կերան : Իսկ հովիւր երբոր վար ինջաւ տե-
սաւ որ լաթերը չի կան , Ո՞վ անզգամ կեն-
դանիներ , ըսաց , դուք ուրիշներուն բուրդ-
կուտաք որ լաթ շինեն՝ իմ լաթերս կուտեք
որ ձեզ այսչափ կը խնամեմ :

կան անանի յարդիկ որ հարիստուր յարդուն և
իւնոց ընդանեաց ուեւ և բարիւ յը լեւ ռողեր
ընեւ օպար անարժաններուն կ'ընէն որ իւնոց
կ'երթայ : Ու որ բարեբարեն ըար հարփուցում կ'ը-
նէ լարը իւ ունեւ լի պախիր , կ'ըսէ իմասդանը :

Անոպայ տիսմարք յայս միտս բերին ,
Թողեալ զընտանիս օգնեն օտարին .
Ե զի դառնացեալ բանիւ նենդողին
Ընդդէմ ելանեն խնամակալին :
Խակամիտ մանկանց խրատ է անգին .
Զընկեր և զօտար ոչ ճանաչողին .
Որ մերժեն խոտեն գութ խնամարկուին
Անկանին 'ի ձեռս ոխերիմ չարին :

ՀԱԻ ԵՒ ԶԱԳԻՔ ԻՒՐ

Չեք ապահով պատսպարան
Իբրև ամուր հնազանդութեն :

Մրիւ բերտը հնազանդութեան ,
Քիւ լի յօդիր չնահով բան :

միշ . Երբեմն հաւը ձագերն առաւ հե-
ռուն գնաց ուտելու բան գտնելու համար .
տեսաւ որ ուրուրը կը պտըտի օդին մէջ անոր
մանար ձագերն յափշտակելու համար՝ մէ-
կէն կանչեց քովը զանոնիք ու թևերուն տա-
կը պահելով ազատեց թշնամոյն ձեռքեն :
Խակ ձագերը տեսան որ ուրուրը հեռա-

յաւ, ելան ինքնագլուխ կը սկսըտէին : քիչ
մը ատենէն ետև նորէն եկաւ ուրուրը, հա-
ւը նորէն կանչեց ձագերն որ գան թեկին
տակը պահուին . որոնք որ հնազանդեցան
եկան մօրը թեկին տակը մտան՝ ազատեցան,
իսկ անոնք որ չուզեցին մօրերնուն հնազան-
դիւ և քովը գալ՝ ընկան թշնամւոյն ձանկը
կորան :

Խըսդ է յանիանց որոնտ որւսի հնապանդ էն
ծնողաց և իրենց մեծին՝ մշու աշեն ի՛ւլւան . իսկ
անհնապանդ էղածնուռն պէս առանի իւ իորսուին :

Որդի հնազանդ ծնողաց ձայնին՝
Քաջ պատսպարի ընդ թեկօք նորին .
Ճիրանք և մագիլք դժնեայ ոսոխին
Ոչինչ վէրս առնեն 'ի վերայ անձին :
Իսկ որ անհաւան գտանի նմին ,
Ինքնակամ շրջի ուր կամք իւր բերին ,
Երագէ ինքեան ճիրան գազանին ,
Մանրեալ կործանի 'ի նոյն գառնագին :

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ ԵՒ ՄՈՒԿՆ

Գործ վշտաբեր զօշաքաղին
Է միշտ քաղել զօդուտն անձին :

Ըսհասէր մարդն ամէն բանէ
Միայն իրէն շահ իւ տաղէ :

միշտ. **Պ**արտիզպանը էդիին մէջ մէկ մուկ
մը կը բռնէ . երբոր պիտի մեռցընէր , սկսաւ
մուկն աղաչել թէ Մի սպաններ զիս մեղք
կը գործես , վասն զի ես քու ծառագ եմ ,
միշտ քեզի համար կ'աշխատիմ ու գիշեր ցո-
րեկ գետինը կը փորեմ առանց վարձքի և
հողն ալ ուրիշ տեղ մը չեմ տանիր : Պա-
տասխանեց պարտիզպանը թէ Ի՞նչ որ ընես՝
միայն քու շահիդ համար կ'աշխատիս , և քե-
զի օդուտ ըլլալու համար աշխարհքի վնաս
կուտաս . այս պատճառաւ պէտք է որ գուն
անպատճառ մեռնիս :

Ամէն գործի մէջ պէտք է դիպասորունիւնը
նայէլ գործողին . շաբ բան իայ ո՛ր ինչը լու .
Բայց լու վախճանով ըլլալուն համար լու ի՛ւլլայ :

Դժնեայ զօշաքաղք զանձանց շահ խորհին ,
Ի վնաս այլոց բերին խնդագին .
Բայց երբ գործ իւրեանց յերեան ածին՝
Անստգիւտ լինել ջանան յատենին :

Ուր յայնժամ լսող ձայնի զրկողին ,
Ինքեան դատախազ նոյն իսկ գործ տնօթին .
Զի գործք թէ չիցեն կարգեալ 'ի վախճան ,
Հարկաւ կորնչել կայ 'ի վախճանին :

ԱՆՈՒԵՍ ԵՒ ՇՈՒՆ

Որ վասն այլոց չարիս խորհի՝
Չարագունին ինքն հանդիպի :

Թէ ո՞ւ այլոց լար ուղևնաս՝
Մ' է լար ուղևնաս :

միթ. Ո՞ւ էկ աղուէս մը խորամանկութք
մեռել ձեւացաւ , և դաշտին մէջ ընկած մը-
նաց որ թռչունները մօտենալով իրեն ա-
ռանց աշխատանաց բռնէ զանոնք ուտէ :
Բայց ըրած խարէութեղ դլուխը կերաւ .
Վասն զի շուն մը դիալուածով անցաւ անկէ ,
տեսաւ՝ որ աղուէսը փուռւեր պառկերէ մէ-
կէն վրան վազեց սպաննեց . Երբոր կը մեռ-
նէր կըսէր ողորմելին . Աւրիշները խարել
ուղելուս համար ահա ես խարուեցայ և ը-
րածս գտայ . Ճշմարիտ է եղեր թէ ինչ որ
ընկամ զայն կը գտնես :

Ո՛ւշի խորամանի ըլլաս և խորագիր՝ այն-
շի + եղմէ խորամանին իւ պատահիս . Դուն իւլ
շուրջուիւն որ իւ մածեիւ ու ընկնին՝ բուլը ու-
գլիւսուդ իւսդայ , զի անդգամին իւրծանումը լար է :

Զոր ինչ ոք խորհի առնել ընկերին՝
 Նոյն վերադառնայ յիւր ներդործողին .
 Զի գործ ՚ի սղատձառն բերին հոլովին ,
 Թէ վատ թէ ընտիր յայնկեդրոն յանկին :
 Խսկ քեզ մտախոհ վիճակեալ բանին ,
 Ի ճահ է աննենգ վարիլ ընդ մանկափին .
 Արչափ խորամանկ գտցիս ընդ այլոց՝
 Ի նոյն ըմբռնեալ մանրիս դառնագին :

ԸՈՒՆ ԵՒ ՏԵՐՆ

Պահել զքոյս թէ չես արթուն ,
 Զիարդ յայլոց խնդրես զնոյն :

Թէ չես հոգաբ դուն դու բարին՝
 Ի՞նչ չես հոգն ուրիշն :

ՄՃ . Ո՞ւկ մարդ մը շատ հաւ կը պահեր
 Հաւնոցին մէջ . գիշեր մը մոռցաւ հաւնոցին
 Դուռը փակելու , ուստի ազուէսը գիշերն
 Եկաւ բոլոր հաւերը խղդեց : Առաւօտուն
 Երբոր աեսաւ տէրը այս եղած վնասը՝ սաս-
 տիկ բարկանալով սկսաւ շունը ծեծել թէ
 Ինչու համար անհոգ կեցար նայելու որ
 ազուէսը զանոնք խղդեց : Պատասխան որ-
 ւաւ շունը թէ , Տէրիմ , գուն առանց պատ-
 ճառի զիս կը ծեծես , որովհետեւ եթէ դուն
 անհոգ եղար քու հաւերդ նայելու , և չի
 մոածելով դուռը բաց թողուցիր , որոնցմէ
 այդքափ շահ ունեիր , ինչ կուզէիր որ ես

ընեմ. դուն քու պիտուական բանը չի նայել
լին ետև ես ի՞նչպէս պիտի նայիմ:

Օրինակ է ծոյլ մարդու ու իր բանին հագուստնելով ուրիշն յետու իւ յգէ, և կուռէ ու ուրիշը տառնեն իրեն բանը, մասէն նէ ուրիշն չահ լիայ:

Անիրաւ դատմունք զանցառու հեղգին
Որ յայլոց վերայ ձըգէ մեղս անձին.
Զորինքեան անկ էր առնելըստ կարգին՝
թողու հեղգութեամբ առնելօտարին:
Թէ դու չես ովլ վատ հոգածու անձին
Հիմ յայլոց խընդրես հոգ տանիլնըմին.
Եւ եթէ դու քեզ չես հաւատարիմ՝
Ովլոք քեզ լիցի բարեկամ ներքին:

ԸՈՒՆ ԵՒ ԷԾ

Չէ վեհապանծ տեսն արտաքին՝
Թէ համարուն չիցէ ներքին:

Դըսի ուետու բան մը լարժէ,
Թէ ու ներսի սիրոն անանի չէ:

Մծա. Ըստ գայլին հետ պատերազմ
ունէր. աեսաւ որ գլուխ չպիտի կրնայ եւ-
լել, ուզեց ընկեր մը դանեւ որ անով թը-
նամոյն յաղթէ: Ահա որ մը հանդիպեցաւ
19*

իշուն որ կը զըռար, և վրայի համէտը (սէ մէջը) զէնք կարծեց. նայեցաւ որ ձայնն ալշատ զօրաւոր է՝ միտքը դրաւ թէ իշուն պէս ուժով և քաջ կենդանի չկայ. ուստի իրեն ընկեր ըրաւ ու միատեղ գնաց գայլին հետ պատերազմելու: Բայց էշը երբոր տեսաւ հեռու էն գայլը՝ սիրտը փրթելով մէկէն փախաւ թողուց շունը մինակ: Իսկ շունը զարմանալով կ'ըսէր ետևէն, թէ ՄԵղք այդ ձայնիդ ու տեսքիդ որ սիրտ չունիս. ուրեմն դրսի տեսքին նայելու չէ եղեր, հապա ներսի սրտին:

Եսըստ է անոնց ու մէծախօս և մէծագլուխ
յարդը մէծ իշ հայաբին . վասն պի յարդուս մէ-
ծութիւն սրբին և հոգուր վըստ է՝ լեռ թէ յար-
դոյն :

Ուսմկական մըտաց այս ծնունդ յետին՝
Որ միայն դասի տեսլեամբ արտաքին։
Յորժամ տեսանել զյաղթանդամ մարմին՝
Կարծէ զերկնաձիր ոգիս 'ի սըրտին։
Իսկ իմաստնոց է կըռել զնելբին,
Վառ 'ի վառ Ճրագ փայլի 'ի նմին,
Զի այնու մարդն է անյաղթ 'ի մարտին,
Եւ ոչ անարի դիմօքն ահագին։

ՍԱՐԵԱԿ ԵՒ ՏԱՏՐԱԿ

Մի ինչ գըրեր զձայն ճոռոմին ,
Երկիր յաւէտ որ կայ լըռին :

Ծագ իսօսողէն դուն մէ վախնաբ ,
Անէ վախնիր ու իա խռնաբհ :

մծք . Արեակը տատրակին հետ ընկեր
ըլլալով տեսաւ ուրուրն որ օդին մէջ կեր-
թար զարհուրելի ձայն հանելով ինչպէս որ
սովորութին է իրեն . ասոր ձայնէն այնչափ
սոսկաց որ դողալով կ'ըսէր տատրակին , թէ
'սայէ ինչպէս սաստիկ սպառնալով կ'երթայ
ուրուրը ես խիստ կը վախնամ այս ձայնէն :
Պատասխան տուաւ տատրակը , թէ Մի վախ-
նար անանկ ձայնէրէն , վո՞զ զի այս սպառնա-
լիքս մեզի համար չէ , հապա մկներուն և
հաւի ձագերուն համար է . մենք պէտք է
աւելի վախնանք սուսիկ բազէին ճանկերէն՝
որ ձայնէն առաջ մեզի կը հասնին :

Աւէլի պէտք է վիօսողէն վախնան գոն Ան-
դեախնուն . վասն զի մէին Գործուը իսօսդին տռապջ
իւ իսպարուն , իսի մէիալին յայնը առանց Գործ-
ուի իւ սպառնայ :

Գեղեցիկ խրատ խոհեմ տատրակին ,
Զգոյշ կաց , ասէ , որ լոիկ նըստին .

Զի փոխան գործոց բանկն են ճոռոմին ,
Իսկ փոխան բանից գործքն են անխօսին :
Աշու մի երկնչիր 'ի ձայնէ ուժգին ,
Մի 'ի սպառնալեաց անգործ զբախօսին .
Պատկառ կալյաւէտ անձայն գործողին ,
Ոյր նախ քան ըղձայն արդիւնք վըճարին :

ՓԱՐԹԱՄ ԵՒ ԱԶԳԱԿԱՆ

Որ յոյժ տենչայ յառնուլ զբոլոր՝
Կորուսանէ զբարին բոլոր :

Ու ո՞ բալրն առնել ի՞ն-դէ՝
Քին ու շաբաթեան ի՞ւլեն :

մծդ. ♫ Կարուստ մարդ մը իր գանձը տա-
րաւ ծածուկ անտառին մէջ թաղեց մարդ
շիմացաւ . մինակ իր մէկ ազգականը գիտէր՝
որ գիշերանց գնաց ոսկիները հանեց գող-
ցու : Ատեն անցաւ երբոր եկաւ տէրը իր
գանձը նայելու՝ տեսաւ որ չկայ , հասկը-
ցաւ թէ իր ազգականն է գողցեր , մտածեց
անանկ իսելք մը բանեցընել որ ոսկին տէղն
երթայ : Ուստի կանչեց ազգականն ըսաց ,
թէ կ'աղաչեմ վաղը մէկ տեղ երթանք ան-
տառը փորենք գանձս եղած տեղն ու հազար
ոսկի ալ նորէն թաղենք : Կայիս գիշերանց
ազգականը առաւ գողցած ոսկիները տարաւ
տէղը դրաւ որ այն հազար ոսկին ալ տէրը
թաղէ հոն՝ անկէ ետև բոլորը յափշտակէ :

Իսկ հարուստը երբոր գնաց գտաւ գանձը՝
վերցուց տարաւ տուն :

Ու ո՞ր շանիանաւը +իւս իւթիւն ու բուրին է-
րեւն վիյանի՝ բուրեւն իւ պրիուի և սունեցածն աւ
իւ իւրաշնչնե :

Այսպէս որ անյագ ցանկայ բոլորին՝
Աղ կորուսանէ որ կայ ՚ի ձեռին .
Զի երբ ոչ գիտէ բերկրիլ ՚ի մասին՝
Արրիպի բերկրիլ ՚ի բոլոր բարին :
Մի ցանկար շատին մի չափազանցին ,
Զի մի զըրկեսցիս ՚ի չափաւորին .
Հըրձուեա ընդրարիսնը չխարեալ անձին ,
Նորանոր բարիք քեզ վերադրեսցին :

ՈՉԻԱՐ ԵՒ ՇՈՒՆ

Ծանր է կըրել վիշտս յընկերէն
Քան յոխերիմ դիմամարտէն ,

Ծադ իւ շա-ի վերժն ընկերին
Քան խորունի խոյ թշնամին :

Մծդ. Կայլը երբեմն ոչխար մը բռնեց .
Իսկ ոչխարը ամենեին ձայն չհանեց կեցաւ .
Գայլը ասլահով ըլլալով ոչխարին վրայ եր-
բոր ասդին անդին ժուռ կուգար , կերալով
մը ոչխարը փախաւ ազատեցաւ գայլին ձեռ-

Քէն ու ընկաւ շան մը ձեռք . բայց շունն
որ զինքը բռնեց՝ անանկ սաստիկ պոռաց որ
հովիւր ձայնն առաւ հոն հասաւ ազատեց
շանը բերնէն : Ինչու համար՝ ըստ հովիւր,
Երբոր դայլը քեզ բռնեց ձայն չհանեցիր,
ու շունն որ բռնեց բոլոր ուժով պոռացիր:
Պատամխան տուաւ ոչխարը թէ Աւելի դը-
ժուարեցայ Երբոր շնէն մխաս տեսայ՝ քան
թէ դայլէն , վասն զի դայլը ՚ի բնէ մեր թշնա-
մին է , իսկ շունը պահապան ըլլալով տե-
սայ թէ սղահապանը թշնամութիւն կ'ընէ՝
շատ դժուարելով պոռացի :

Ըստ դառն է չուաս և նէղութի գունէ բարե-
կամէն և աղդականէն գոն թէ օդարէն , չուա-
սի բարեկամէն իւ չայլէ բարեթի գէսնէն և թէ
լարսութիւն :

Այս դըժընդակ են վէրք մըտերմին
Որ յանկարծ խոցեն , զսիրտ բարեկամին .
Եթէ թըշնամին լինէր ոխերիմ՝
Ոչ յոյժ մորմոքեալ ցաւ դործէր խորին :
Խըրատ վայելուչ ընկերականին ,
Միամիտ սիրել զընկեր դըրացին՝
Բարք է անհամբոյր դազանականին
Որ զիւրսն խոցէ որպէս թշնամին :

ՀԱԽՈՐՄ ԵՒ ԵՎՀԵՐՈՒԿ

Արդ մի խորշեր տանիլ փոքուն ,
Զի մի անկցիս 'ի մեծագոյնն :

ԵՌԵ +ԻԼԸ +ՊԱՇԵԼ ՀԱՌԱՇԵՆ՝
ՄԵՇ ՎԵՄԱՇ ԱԵՉ +ԵՌ ԻՇ ՅԵԳԵՆ :

ՄՃԵ. ♫ Կաւորսը բռնեց Եղջերուկ թըռ-
ըռնը , և ոտքը չուան կապեց տանը մէջ կը-
պահէր . իսկ թուչունը գժուարելով մարդու-
քով կենալու՝ չուանն ոտքը թուաւ գնաց իր
բռնը նստաւ . բայց չուանը ծառին փաթ-
առելով արդիլուեցաւ ալ չկրցաւ անկէ-
թուչիլ : Ուստի կերակուր չէր գտնէր ու-
տելու , երբոր անօթի կը մեռնէր՝ սկսաւ ին-
քը զինքը մեզագրելով ըսել . Աւաղ ողոր-
մելոյս , ես չհամբերեցի մարդու ծառայ-
ութի ընելու՝ ահա անմտութե կը մեռնիմ .
որչափ որ կամեցայ ազատ ըլլալ՝ չարաչար
կապուեցայ , վասն զի կապով փախչիլը աւելի
մնասակար է Եղջեր քան թէ գերի ըլլալը :

Խրափ է անոնց որ պէտի նէղութէն քախ-
չիլը համար չափ անգամ մէծին մէջ վ'իշնին ,
չառն զի առանց նէղութէան իւան+ լիայ : 'Սա և
այս առավինս իւնան խրափ առնել նիւղեցաին-
նէը և մարտապէտներն որ աշխարհին իսպին

իւ ժամանին , եթե աշխարհին հետ սըստընին
կողոծ ըլլայ՝ վայ և իրենց :

ԱԾԲԵԼ յաշխարհի վիշտ տըրտմաբերին ,
Հարկ 'ի սկզբքանէ եղաւ մահացուին .
Որ 'ի բաց փախչի տանիլ թեթևին՝
Նըմին հասանէ ծանր անտանելին :
Մարդ ժառանգաւոր տըրտմական մասին
Մի օտար գըրեր զոր քեզ պատշաճին .
Եթէ գոհ տանիս՝ ծանունք թեթևին ,
Թէ փոքունց անգոհ քեզ ծանրաբեռնին :

ԿՐԻԱՅ ԵՒ ԳՈՐՏՔ

Մի մեղադրեր բնութիւնն արդար
Թէ հիմ հանուրց բարիս չարար :

Մի արդի Աւ մէծ բան լուսնին ,
Թէ լու ու ըննուն շաբ բան անին :

ՄԾՂ. Արիան տեսաւ որ գորտերը արագ
արագ կը ցաթկէին՝ տրտնջալով ըսաց թէ
Ինչո՞ւ համար բնութիւր տուեր է անոնց ա-
նանկ արագութիւն և իրեն անանկ ծանրութ
որ բեռան տակը ըլլալով կամաց քարշ
կուգայ : Բայց որ մը տեսաւ որ արագիլը
մտեր է լՃին մէջն ու մէկիկ մէկիկ զանոնք
ջարդէ կուտէ՝ սկսաւ զինքը միսիթարելով
ըսել թէ Ես խենդ եմ որ կը մեղադրեմ
արդար բնութեր որ ինձի առանկ մէկ լու

զէնք մը տուեր է որով այս վտանգներէս
ազատ եմ և բանէ մը վախ չունիմ:

ՕՇԻՆՈՒ է աւմիտ ռամիներուն որ մէկին վրայ
բարի բան մը դէսածնուն ուն իը դրդնջան նէ
մենք չառնին, լիոյն նէ ած ամենուն արդար
բաշներ է . ու որ չափ բարին առնի չափ աւ նէ-
շանիւն առնի :

Այս բերք են մտաց անխորհուրդ ռամկին՝
Որ պշնուց ցանկայ ընդ այլոց բարին .
Երբ գեղեցիկ ինչ դիտե յօտարին,
Կարծէ զինքըն զիրկ յիրաց բընաւին :
Մի լինիր չարակն յընկեր դրացին,
Քոյդ չեն փոքր օժիտք նկատեա յանձին .
Եթէ մի ակամք դիտես ձիրս այլոց՝
Միւսով ան չարիս լծակցեալ նմին :

— առաջ օգոստ —

ԱՌՆԵՏՔ ԵՒ ԿԱՂՆԻ

Որ ոչ խորհի զգործոց վախճան՝
Զղջայ կրէ ցաւս անվախճան :

Բան մը ւըրած վերջը ունէ ,
Եսուի շաւը օդուած լընէ :

Մծէ. Առնէսները աշխատանքէ վախչե-
լու համար խորհուրդ ըրին իրենց մէջ որ
կաղնի ծառին արմատները կրծելով վար

ձգեն, որ ելլելու ինջնելու նեղութիւն չ
քաշելով վարէն ուտեն պառալները: Բայց
ասոնց մէջէն մէկ ծեր մը պատասխան
տուաւ, թէ Մենք հիմա մեզի կերակուր
տուողն որ կտրենք՝ հապա եկած տարի
ով մեզի կերակուր պիտի տայ. քիչ մը նե
ղութի չի քաշելու համար ի՞նչ խելքով զմեզ
սնուցանողը պիտի վար ձգէք, դնացէք բա-
ներնիդ այս միտքը մէկ բանին ետքը չի մը-
տածելէն կուգայ:

Առնեպն է իտառուի նման իննուանի որ ծառի
դրառը ի՞սպէ ամառը, իսկ յնուը ի'ընէն նէ վե-
ամիս լմրած իւ հայ բան լուսինը: Օքինակ բե-
րած է անմիտ մարդկանց որ երտը չի մրածեւն
բան ի'ընէն:

Այսպէս որ կըուէ զսկիզբն և վախճան՝
Կանխաւ գուշակէ զանգոյ ապագայն.՝
Որով միշտ առնէ գործ աներկեան,
Ոչինչ վրիսլի անձն խոհական:

Արդ մի անխորհուրդ առներ գործս համայն,
Այլ որիշ մոտք քննեա զատագայն:
Զինախկին պատճառն է վախճանական,
Ոյր սակս եղանին բնաւք եղական:

ԶԻՆՈՒՈՐ ԵՒ ԶԻ

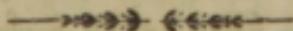
Նորասիրաց նորն է սիրուն ,
Ընտրեն զնորն հինըն թողուն :

Փոքյած բանեն էտ մէ իշնար ,
Մ'ապէր հինըն նորին համար :

Մծը . Ակ զինուոր մը սրավար ձի մը ու-
նէր որ երկար ժամանակ իրեն լաւ ծառայ-
ութիւն ըրեր էր ամէն բանի մէջ . իսկ զի-
նուորը նորէն ուրիշ ձի մը գնեց որ անշահ
ըլլալով մէկալ ձիէն շատ վար էր : Սակայն
տէրը նոր գնած ձին առաջինէն շատ փա-
փուկ կը պահէր և մեծ գութ ունէր վրան :
Օր մը անշահ ձին ըսաց լաւ ձիուն , թէ
Դուն ինձմէ շատ զօրաւոր ես և լաւ ծառայ-
ութիւն կ'ընես , բայց մեր տէրը զիս քեզմէ
շատ կը սիրէ ու խիստ լաւ կը նայի : Ան ալ
պատասխան տուաւ թէ Զարմանք բան չէ ,
որովհետեւ սովորութիւն է մարդկանց հինը
ձգել նորը սիրել :

Օրինուի է մարդիային մատոց անհասպատութիւն
որ սովոր են նորը սիրել և հինըն վեր բռնել
թէու գել ըլլաց . սակայն նորասիրութիւն մէծ
մէծ չառներ բներ է շատ մարդու :

Ահա նշանակ անհաստատ սրտին
 Որ ընտրէ զնորն ատէ զընտրելին .
 Ոչինչ համարի հնութին անդին
 Անհասուն մտաց այն նորասիրին :
 'Նորասիրութ թէ մերժես զհինն՝
 Յեղաշարժ ոգիս ցուցանես յանձին .
 Հնագիտութք թէ զննես զնորն ,
 Հնոց և նորոց գոս հետաքննին :

ԳԱՅԼ ԳԱՌՆԱԶԳԵՍ

Բազում գառինք ըստ արտաքնոյն ,
 Այլ քանասար գայլ ըստ ներքնոյն :

Ըստ դրսէն գառն է անմէդ ,
 Ստիպյն ներսն է գաղան ահէդ :

Մծթ . Ճարբեմն գայլը վրան առաւ ոչխա-
 րին մորթը (տէրին) գնաց ոչխարներուն մէջ
 խառնուեցաւ , և ամէն օր մէյմէկ ոչխար
 կուտէր : Տէրն օր խմացաւ սպաննեց զգայլն ,
 ու անանկ մորթը վրան կախեց ծառէն . եր-
 բոր հովիւնները կը հարցընէին , թէ ինչո՞ւ
 համար ոչխարը կախեր ես ծառէն , տատաս-
 խան կուտար թէ Սորթն օր կը տեսնէք ի-
 րաւ ոչխարի է , բայց ինքը գայլ է . երեցա-
 ծը անմեղ գառն է , ներաը պատառող գայլ
 է : Ուստի գրսինը մի նայիք՝ ներսինը նայե-
 ցէք որ այս անմեղ կերպարանքով այնչափ
 ոչխարներս կերաւ :

Օրինակ է իւղծառը և խաբեբայ մարդիանց
ուստի երեւալը ուրիշն պահը կ'աւըն , բայց
օք իւ խայտառակ կ'ըլւայ իւնչն իւղծառըն-
նինը :

Այսպէս կեղծաւորք զերթ փարիսեցին
Արդար ձեւանան ձեռվն արտաքին .
Քաղցրաթոյն բանիւ մաքուր երեխն ,
Խյլ 'ի ներքոյ են գաղան դառնագին :
Արդ մի հաւատար կեղծութեանց նոցին՝
Որոց այլ է սիրտ այլ ինչ ՚ի լեզուին ,
Մի՛ քեզ բարեձե գաղանք մերձեսցին ,
Չի մի ծախեսցիս յանդութ որկորին :

ԶԻԹԵՆԻ ԵՒ ԴԴՄԵՆԻ

Որ փոյթ ցոլայ վաղ շիջանի ,
Կանխարողբոջն անդէն խամրի :

Ըստ բառածը ըստ իւ լունայ ,
Ու հառածը իւ դիմանայ :

մկ . **Ճիթենին կը զարմանար դդումին**
վրայ որ քովը բուսած էր , թէ ինչպէս քիչ
ժամանակին մէջ այնչափ աճեցաւ մինչև
զինքն անցաւ երկայնութք որ քսան տա-
րի առաջ էր տնկած : Բայց շատ չանցաւ
տեսաւ որ ձմեռուան մօտ չորցաւ դդումը .
ան ատենը ձիթենին միտքը փոխեց ու ըսաց .
Իրավ յիմարութիւն է նախանձիւ ատանկ չուտ

աճողներուն վրայ , վե զի մէկէն մեծցողը
շուտ ալ կը կորսուի եղեր : Ուրեմն շատ
աղէկ է կամաց կամաց աճիլ ու շատ մնալ ,
քան թէ շուտ աճիլ ու շուտ չորնալ :

Ըստով եղած բանը շատ չի դաւել ի'անցնի ,
աստի պէտք չե ժութաւ ամէն բանի մէջ որ լըն
լայ թէ վերջ ըստնենալով իորսուի մէջէն , համ
չի խորհրդով եղած բանը՝ ժութով լանցնիր շատ
իւ դիմուայ :

Զի՞նչ օգուտ պանծալ ձոխանալ հեշտին ,
Ընդ փոյթ նուազեալ խամրիլ գլխովին .
Լաւ է անագան աճիլ 'ի չափին ,
Յերկարել մնալ 'ի նոյն վիճակին :
Մի ցանկար փառաց փախստականին
Որ փոյթ ցոլացեալ անդրէն խաւարին .
Փառք են տիրապէս փառք հոգեկանին
Որ փայլին ընդ ձիգոյ յանծայր շրջանին :

ՇՈՒՆ ԵՒ ԾԱՌԱՅ

Երբ ոք այրի ջրով ջերմին՝
Խիթայ մերձիլ 'ի ջուր ցրտին :

Երած վեպուն վախիսդ ի'ըւտա ,
Պաղ ջրին աւ չի մօքէնայ :

մկան . **Պ**արոնի մը առն մէկ շուն մը կար
որ ամէն անգամ երբոր անձրև կուգալ՝ դըռ-

նէն դուրս չէր ելլեր ծակերը կը մտնէր . օր
մը տանը ծառան ուղեց շունը դուրս ընել
անձրևի ատեն . կ'աղաքէր շունն որ քիչ մը
ատեն տայ իրեն մինչև որ անձրևը անցնի .
վասն զի առանց պատճառի չէ կ'ըսէր այս
ըրածս : Ան ալ հարցուց թէ ի՞նչ է պատ-
ճառն որ անձրևի ատեն դուրս չես ելլեր :
Պատասխանեց թէ Մէկ անգամ մը դիպուա-
ծով տաք ջրին մօտեցայ կոնակիս կաշին խա-
շեց ; անոր համար պաղ ջրէն ալ կը վախ-
նամ :

Ընդհանուր օր ինակ է պատճառը մարդու որ ենէ
մէ բանէ մը շնաս պէսնէ՝ ամէն բանէն պատճա-
ռի կ'ընէ որ նորէն շնաս մը ւի պաշէ :

Գեղեցիկ հանճար մտաց փորձառուին ,
Լուրջ կայ չփորձիլ 'ի նոյն վերստին .
Եթէ ոք փորձի 'ի միում առթի՝
Պարտի արթուն կալ յամենայն առթին :
Պատշաճ յորդորակ ժիր պատանեկին
Առ 'ի հեռանալ յառթից վտանգին .
Թէ առարկայինչ փորձեաց զքեղդիւրին՝
Մի անփորձ մերձիր յիր ինչ բնաւին :

ՀԱԽՈՒՄ ԵՒ ՄԱՆՈՒԿ

Միագք տղայոց չեն խոհական ,
Զոր ինչ լսեն այնպէս գնան :

Խաբէբայ բան չըսէն պղուն ,
Անմեղ խօսդն է անմեղաց թոյն :

մկը . ♦ Հաւորսը զարկաւ տասը թռչուն ,
ու շամբուրն անցուց տուաւ տղուն որ խոր .
վէ մինչև ինքը գայ . բայց երթալու ատենը
ապսարեց որ զգոյշ կենայ ըըլլայ թէ մոխի .
րին մէջ ձգէ , թէ չէ՝ բոլորը քեզի կը կեր .
ցընեմկ'ըսէր : Թռչունները գրեթէ խորված
էին՝ գիպուածով տղուն ձեռքէն ընկան մո .
խիրին մէջ : Տղան ալ տիրոջը խօսքին նայե .
լով սկսաւ ուտել . ինը հատը կերաւ կշա .
ցաւ մէկ հատը չի կրցաւ ուտել : Երբոր
տէրն եկաւ՝ սկսաւ տղան լալ . ան ալ հար .
ցուց թէ ինչու համար կուլաս . պատասխա .
նեց թէ Յանկարծակի թռչունները ձեռքէն
ընկան , ես ալ ինը հատը կերայ մէկը չըր .
ցայ ուտել , կ'աղաչեմ մի բարկանար վասն
զի խիստ կշտացայ : Ան ատենը հաւորսը մըտ .
մըտալով ըսաց՝ թէ Շատ զգուշութի պէտք
է եղեր տղոց բան հասկըցընելու :

ԱՅ ուեստ է վարչութւ հետեւին և գեւ օրինակ
չի պաւիրեն խոբեախան խօսեւուն : Առաջը իւը-
սէ Ան խեւացիներուն հետ իւշառը խեւայի իւը-
ւա , անզգամին հետ իւշառը անզգամ :

Է խոհեմ մատաց վարիւ ընդ մանկատին
Կըշուել և խօսիլ առաջի նոցին .
Զի թերակատար միտք մանկականին
Զոր ինչ և լսէ գըրէ ՚ի սրտին :
Մի խօսիր խարդախ և կամ զանաեղին ,
Զի մի չարուսոյց լիցիս անմեղին .
Խօսեաց պարզ արդար ըստ հոդեկանին
Օրինակ բարեաց Ելու համբակին :

ԴԻՌՍ ԵՒ ԿԸՊԻԿ

Խւրաքանչիւրն իւրով բերկիրի .
Զի ամենից իւրն է բարի :

Ամէն մարդու իւն է աղուոր ,
Թէ և ըլւայ պահասաւոր :

մկդ . Դիսոս ուզեց իմանալ թէ ամէն
կենդանիներուն մէջ որուն ձագը աւելի գե-
ղեցիկ է . հրաման հանեց որ ամէն կենդանի
իր ձագն առնէ գայ . ուստի ամէնքը իրենց
ձագերուն եկան ժողվեցան . կասկիկն ալ իր
ձագը բերաւ հոն : Իսկ Դիսոս անոնց վրայ
նայելով սկսաւ ծիծաղիլ . երբոր կասկիկը
տէսաւ Դիսոսին ծիծաղ երեսը՝ ուրախանա-

լով կ'ըսէր թէ իմ ձագս ամենէն գեղեցիկ
տեսաւ, անոր համար կը խնդայ Դիոս :

Խելացի մարտը իւն առնեցածը բանի քեշը
տնելով ուրիշին իւնայի որ իւնն աւ կապարե-
սագուծէ . վասն զի անիսէց մարտի մայն իւնն
բանին իւն հաւանին : Սոկար ժիւմաստային հար-
շուցին Աւ Ո՞ր իւնդանին գեղեցիկ է . ան աւ պա-
րասիան պատաս Աւ լսրագուստ ժողով մարտը :

Անմիտ ինքնասսէրք նրմանեալ կապկի
Զոր ինչ և ունին համարին յարգի .
Ոչ հային յայլոց բարին ցանկալի
Զիւրեանցն ՚ի կատար ըերեւ անթերի :
Տես քանի՛ չքնաղ յօտարս երևի
Զանազան օժիտ ձիթք առաքինի .
Կրթեա զքոյդ ծնունդ գործով պանծալի
Պայծառ փայլեցո՛ այլոց առաջի :

ՍԱՐԴԻ ԵՒ ԾԻԾԱՌՆ

Մի զքեղ դներ վեհ յաղթական ,
Զի մի վեհից լիցիս կոխան :

Մէծէրու իաբ + եւ մ դնես ,
Ու ինւ ի ըստա ճանւշից ըստեւ :

միդ . Ո ամուկը տեսաւ թէ ծիծեռնիկը
վեր վար օդին մէջ թռչելով ճանձերը կ'ու-
տէ իրեն բան չի մնար՝ ուզեց որ բռնէ .
ուստի իրեն թելերէն որոգայթ մը լարեց
ծիծեռնիկին ճամբուն վրան որ ճանձի պէս
բռնուի . բայց երբոր ծիծեռնիկն անկէ ան-
ցաւ ոչ միայն պատուեց աւրեց անոր որոգայ-
թը , այլև մամուկն ալ հետը տարաւ զար-
կաւ պատին ճզմեց , որ երբոր կը մեռնէր՝
կուլար թէ իմ մահս ես ձեռքովս պատճա-
ռեցի , ճանձին յաղթելովս կարծէի թէ մեծ
կենդանիներուն ալ պիտի յաղթեմ : Ահա
իմ տկարութա չի ճանչնալուս համար արժա-
նի եղայ այս պատուհասիս :

Ամիդ մարդիկ ենէ պատիկ + աջո-թի յը գոր-
ծէն իաբէն թէ աշխարհ + դիմաշնին վե իւնար
ելլէւ . և այս իւեւուլիքնեամէ մեծին հետ ի իյնին
ու լարալար իը իւրասուն : Ուստի գիտուններուն
ուղի իւրագն է ճանւշիր ուեւ :

Այսպէս ամբարիշտք կը րեն զարժանին
Ոչինչ չափելով զօրութիւն անձին .
Երբ իշխան փոքունց ընդ վեհից կռուին
Յորոց և անդէն կոխին սատակին :
Արդ մի մաքառիր ընդ վեհագունին ,
Զի մի կորիցես նըման յիմարին .
Պատկան կալ սկասաց և գիտնականին ,
Պանծալի լիցիս 'ի շնորհս նոցին :

ՊԱՌԱԽ ԵՒ ԲԺԻՇԿ

Ձանահանութելով ճրագ քո վառ
Մի տիրուսցէ անձինդ խաւար :

Նայէ ո՞ւ լոյսէ ո՞ւ վառ մնայ ,
Աւրու լոյսէ ո՞ւ մոռն կ'ըլլայ :

Միշ . Ո՞կ սպառաւ մը աջքի ակարութիւննենալուն համար կանչեց բժիշկն որ ը-
ուընտցընէ՝ այսպիսի սպայմանով : Թէ որ ա-
ռողջանայ՝ անոր ուղածը տայ . իսկ թէ չա-
ռողջանայ՝ բան մը չի տայ : Բժիշկը սկսաւ
դեղընելով ամէն օր աջքը եղով օծել . բայց
տեսաւ թէ չառողջանար , ամէն գալուն մէյ
մէկ բան տնէն գողնալով կը տանէր անանկ
որ տան մէջ բան չի մնաց մինչեւ սպառաւն
ալ կրցաւ տեսնել թէ տանը բաները պակ-
սեր են : Ուստի երբոր բժիշկը սպահանջե-
լով եր վարձքը կը հաստատէր վկայութիւն
թէ ըուընտցաւ աչքը լաւ կը տեսնէ , պա-

տասխանեց պառաւը թէ Սուտ է ամենելին ,
վասն զի երբոր աջքս կ'ըցաւէր , շատ բան
կը տեսնէի տանս մէջ . հիմա որ կըսես ըռ
ընտցար՝ ամենելին տանս մէջ բան չեմ տես-
ներ . ինչուս պէտք է անանկ տեսնելն որ
ինձի պէտք եղած բաները չեմ տեսներ :

Օրինակ է անհաւագործիմ մարդկանց որ ենէ
աղեկանների մ' աւընելու ըլլան իրին վաս իրապան :
Ասոնկ սոսաք բարեբարեբեն զգուշանալու է ո-
րոնք բարի ընելու ագենց անեցած բարիդր իւ
վերընեն :

Այսպէս ինքնամատն 'ի ձեռու օտարին
Զըրկի 'ի բարեաց զոր ունէր յանձին .
Զի այլք վո ինքեանց տքնին վաստակին
Ոչ վասն ընկերին ոչքարեկամին :
Թէ ձըրագ մարմնոյդ իցէ խաւարին ,
Ուստի քեզ ձըրագ լուսատու անձին .
Այլոց լոյս ձըրագ վասն ինքեանց վառին
Ի քեզ մըթագնեալ փութով լիսաւարին :

ՈՒՂԵՏՈՐ ԵՒ ՀԵՐՄԻՍ

Արդ մի ստեղ զուխտ և զերդումն
Զի ոչ խաբի բարձրեալն անքուն :

Հ.ԳԼ.Շ. Առաջ մի խառներ
Զի ւես կընար պահ խաբեր :

միշ. **Դ**ամբորդ մը երկան Ճամբորդութեն
մէջ անանկ կ'անօթենայ որ ուխտ կ'ընէ թէ
ինչ ուտելու բան որ գտնէ կէսը հերմէ-
սին ընծայ ընէ : Կայիս որ Ճամբորդ վրայ
սպարկ մը կը գտնէ մէջը լեցուն նուշ և ար-
մաւ (պատէճ, իռուրմայ) . շուտով կը մոռնայ
ուխտը ու կը նստի բոլոր կ'ուտէ : Բայց խել
քովը սատանութի մտածելով, ժողվեց ար-
մաւին կուտերը և նուշին կեղեները դրաւ
կուռքին սեղանին վրայ և հառաչելով ըսաց .
Ո՛վ մեծ հերմէս, ընդունէ խմուխտս որ կա-
տարեցի . վասն զի ահա գտած բանիս դրսինն
ու ներսինը հաւասար բաժնեցի :

Առաջ խրագ է ագահ և մոլի ճարտիանց ո՛ր
հագեստ բանի մէջ աւ խաբէնութի իւ բանեցնեն :
Կառապաշները շաբ անգամ հերմէս լածին սիր-
ի ընէին :

Տեսէր զվատ խորհուրդ մոլի խարդախին,
Զիանդ արատէ զուխտն ընդ արարչին .

ՆԵՆԳՈւԾԵԱՄԲ Վարի ՚ի Հոգեւորին
Մարդկօրէն չափի զիրաւունս էին :
Բաքէ կոյր մտաց նենգող ագահին
Զըրկելնկրտի զտիրող բոլորին .
Որ ըզսիրտս էից ունի ՚ի ձեռին
Դիտէ զամենայն , պատժէ ցաւագին :

ԻՇԱՄԵՂՈՒՔ ԵՒ ԿԱՔՍԻՔ

Չար է խորհուրդ չարասիրաց .
Զոր ինչ առնես , բերեն վնաս :

ԵՇԻՐ ՋԵՒԻՆ սիրաց լար է ,
Ինչ աւ ընեն զեն իւ բերէ :

մկէ . Խշամեղուներն ու կաքաւները օր մը
սաստիկ ծարուց ցած կուգան երկրագործին
կ'աղաջեն որ ջուր տայ իրենց . և խոստա-
ցան կաքաւներն որ ջրին տեղը փորեն անոր
էգին . իշամեղուներն ալ չորս դին սպա-
սելով գողերը խայթեն : Խսկ երկրագործը
սպատասխան տուաւ թէ Ես երկու եղ ու-
նիմ որոնք առանց բան խոստանալու իմ
ամէն բանս կ'ընեն . ուրեմն աւելի աղէկ է
անոնց տամքան թէ ձեզի որ ձեր օգտին
համար ինձի սուտ խոստամունքներ կ'ընէք :

Օրինակ է չուսանիար հարտիանց որոնց իւսուպ-
յանքն է աղէկունիւն ընեւ , իսկ գործոն է չուս-

բերեւ ուրիշն : Հաւագարիմ ճարդուն ամէն աշ
իարհաւ լեցուն է . իսկ անհաւագին ամէն բա
պահաւ է իշու իմաստանը :

Ժանտ վնասաքերք խոստանան բարին ,
Նիւթել ըզարիս բերին նըկըրտին .
Զի ոյր կամքն է չար միշտ ՚ի չար հակին
Ոչինչ ցուցանեն ՚ի բարեաց մասին :
Արդ մի թևարկու լինիր զըրկողին ,
Թէ և փաղաքշէ զերթ յուշկապարկին .
Խաղապատելով յածի կաթոգին
Մինչև լցուսցէ ըզկարիս անձին :

ԱՐՏՈՒՏ ԵՒ ՀԱԽՈՐՄ

Մի կերակուր և դոյզըն շահ
Քեզ նիւթեսցեն վաանդ և մահ :

Քիւ մը հանգիստ իտու մը հաց
Քեւ իւշտէն ճահին առաջ :

Պլը . Կարտուտ թռչունը որ է հաբեղա
ձագը ամէն օր կ'երթար ցորեն ոււաելու . օր
մը տեսաւ զայն հաւորսը որոգայթ լարեց
բռնեց : Իսկ թռչունը հասկըցաւ որ ազա-
տում ցունի սկսաւ լալ . Վայ անբաղդիս .
կ'ըսէր , ես ոչ արծաթ եմ գողցէր , ոչ ոսկի
և ոչ մեծ չարութե մը մարդու ըրած եմ .
Հասպա միայն ցորենին մէկ հատիկին համար
ովտի կորսուխ . շատ աղեկ էր որ լեռնեւ .

ըուն խոտերն ուտէի՝ քան թէ մէկ քանի
հատ ցորենն որ մահուանս սպատճառ եղան :

Խըսադ է անոնց որ գիշ շահի համար մէծ վասն-
գի մէջ պէտեն իւ յգեն . և ուրիշեն գիշ բան
յադշախիւլս համար լարաւար իւ իւրառեն .
ինչպէս եղան արդուար (չայլըդուշու) :

Որ անյագ տենչմամք ձկտի յուտելին
Սակաւ կերակուրն առթէ մահ նըմին .
Զի անիրաւողք յայլոց 'ի բարին
Դառըն մսասին 'ի մեծի սպատժին :
Մի բերիր զըրկել զինքս օտարին
Եւ մի դիմագրաւ լինիր վտանգին .
Զի փոքրիկ արկած դուղնաքեայ օգտին
Հատանէ ըզկեանս վերջ տայ բոլորին :

— աօ: է: զ հ ա ա ա —

ԲԺԻՇԿ ԵՒ ՀԻՒԱՆԴ

Թէ դու չես քեղքժիշկ ճարտար
Ոչինչ օգտէ բժըշկաց ճար :

Երեսուաչին եւես մէ պար .
Վեշի ի՞շնէ իւ պաշար :

Պիթ . Ի մժիշկը դնաց հիւանդ մը տեսնե-
լու և հարցուց թէ ինչպէս է . հիւանդն
ալըսաց թէ Չափէն աւելի կը քրտնիմ . Բա-
րի նշան է ըսաց բժիշկը : Երկրորդ անգամ

գնաց հոն բժիշկը Երբոր հարցուց հիւանդին, պատասխան տոււաւ թէ Սաստիկ մակը լըն դող մը կուգայ ինձի . Բարի է ըսաց : Դարձեալ Երբորդ անգամ գնաց Երբոր հարցուց, անալ ըսաց ջրգող (սընթաց) Եղայ . Բարին շան է ըսաց բժիշկը : Յետոյ իր ընտանիքն մէկը հարցուց հիւանդին թէ Ինչպէս ես : Ի՞նչպէս պիտի ըլլամ, կ'ըսէր . ահա բարի նշաններու մէջ կը մէռնիմ :

Պէստ իւ երես դարձնել երեսացնեն յւ իւ
իւշաւորութեց հաւանելով հաւագալ խօսիին .
վասն զի անտենի մարդիկ ամեն դի իւ դառնան :

Տիալ է այս տըխմար մարդահաճոյին ,
Որ ըզներհականն կըրէ 'ի լեզուին .
Խառնէ անսպատկառ սուտն ը ճշմարտին
Ի միում կիտի ընտրէ զերկոսին :
Քանի անարդանք այն մարդելուզին
Զիւր ուղիղ դատման զիսկն եղծանողին .
Որ 'ի սէր օգտի խօսի զանտեղին ,
Մինչև մի կարծել զայռն ընդ ուին :

ԱԳԱՀ ԵՒ ՈՐԴԻ ԻՒՄ

ԱՅԼՔ վայելեն յինչս ագահին ,
Ինքն է միայն պահնակ գանձին :

ԱԳԱՀՆ ԷՐԵՆ բանին պէր լէ ,
Աւազ համար զայն իշ պահէ :

Մէջ . Ագահ մարդ մը իր պարտիզին մէջ
ունէր պատուական խնձորի ծառեր բայց
մինչև որ խնձորները չե փթտելին մէկ հատ
մը չէր ուտէր : Խակ որդին առատասիրտ ըլլա-
լուլ օր մը առաւ ընկերները պարտէզը տա-
րաւ և ստիպելուլ կ'ըսէր անոնց թէ Մի վախ-
նաք կերէք լաւ խնձորները որչափ կ'ուզէք .
մինակ փթտածները մի ուտէք վն զի հայրս
պիտի ուտէ զանոնք :

Օրինակ է ագահին որ ուրիշին համար կ'աւ-
խափի լէ նէ իրեն համար . Աւուշու պապանիսնը
ինչը պիտի պայ այս լաւ ախտին համար :

Օտարք՝ ընտանիք ժառանգ ագահին
Քաղցըր վայելեն ՚ի վաստակ նորին .
Մահուչափ տքնի պահել զփտելին ,
Մինչև ակամայ տացէ օտարին :
Ով յիմարութե ապառում սրտին ,
Առ ի՞նչ չարատանջ յաւելու զբարին .

Երբ ոչ վայելէ զայն գանձ զայն ոսկին,
Հիմավասն օտարաց տանջի դառնագին :

ՄԱՆՈՒԿ ԵՒ ԿԱՐԻՃ

Մի մերձենար յամէն կենդան,
Բազումք ունին թոյն 'ի տղան :

Մի հօգէնաը ամէն բանի ,
Ըստակ շնաս իստայ + եւի :

մհան . Անմեղ տղայ մը պարտէզը կը մանէ
և կը աւեմնէ որ գեղեցիկ կը թռչէին թիթեռ-
նիկիները (+ է ի է ն է ի ն է ր ը) սկսաւ բռնել հետեր-
նին խաղալ : Յետոյ կարիճ մը տեսաւ ցգիս-
նալով գնաց քովին որ բռնէ : Խոկ կարիճը ըս-
տաւնալով պոչը ցըցուց ու ըսաց չանդարտ
կեցիր , ովանիխելք , ինձի մի դաշիր , հիմա ա-
նանկ կը խայթեմ քեզ որ կը մեռնիս . եթէ
ամէն բանի ասանիկ անխտիր դպչելու ըւ-
լաս՝ վայ է քեզի :

Խորտ է անոնց որ ամէն մարդու հետ և
ամէն պէշ մահերոց է ը վարուին . վասն պէ սա-
բան իսյ որ է ը թունաւորէ պմարդը ինչուն ի արի-
ծը (ագռէպը .) սապէտ սամէշ մարդին ասուն
ի ուստած էն :

Անմիտ պատանիք ընդ չարն ընդ բարին
Բերեալ անխորհուրդ մի աչք հային .

Բայց Երբ՚ի կարձէն մահաթոյն խայթին,
Յայնժամ իմանան վրիպանս անձին։
Մի պատրիր տեսլեամբ ըզդայականին,
Եւ մի անտարբեր հուսլ լինիր վատին։
Որչափ արտաքուստ անմեղ երևին,
Այնչափ մահաշունչ թիւնալից ներքին։

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ՑՈՒԼ.

Արդ մի ճաշեր ընդ թշնամին
Չի մահաբեր է ճաշ նորին։

Չոր նշնամուն ուղան չերթաս
Որ իւրական իւնն ուշւաս։

մշք. Կոմիւծը միտքը դրաւ որ վարպետութք ուտէ ցուլ մը. ուստի հրամցուց իրեն հարկիքը. Բարեկամ, կ'ըսէր, մէկ ոչսարմը մորթեցի և ամէն պատրաստութա տեսայ, կը խնդրեմ որ իրիկուան գուն ալ իմ հարկիքիս մէջ դտնուիս։ Ցուլը գնաց հեռուտէն նայեցաւ որ ամէն պատրաստութիւն կայ՝ բայց ոչսար չի կայ, հասկըցաւ բանը ու սկսաւ փախչիլ։ Ինչո՞ւ համար կ'երթասը ասաց առիւծը. ցուլն ալ պատասխան տուաւ, թէ Տեսայ որ հարկիքիդ ամէն բանը պատրաստ է ցուլը ուտելու համար չէ թէ ոչխարը։

Խստէբայ մարտին շաբ անգամ պատիւ ընելով
և ընծայ պալով իւ խստէն զուրիւը . ուստի պէտք
է հետու ժախչիւ անանի խորամանինէրէն :

Դըրժող դաւաճանկք 'ի տիպ առիւծին ,
Յարդելով պատրեն ըզմիրտ բարեզարդ .
Զի ճաշ և կաշառք ըզբաղումս արկին ,
Յանգութ դժբողաց կորուսիւ թակարթ :
Մի քեզ քաղցրասցի ճաշ դաւաճանին ,
Մի կախարդեսցէ պատիւ նենգողաց .
Ըզդոյշը լեր արթուն ըստ խորագիտին ,
Թափել հնարինք չարին 'ի ձեռաց :

ՇԻՆԱԿԱՆ ԵՒ ՀԵՐՔԻՒԼԻՍ

Արդ մի անջան կարդար զերկինն ,
Զի ըլք նպաստ անգործ վատին :

Զան+ ընելով աղաղակն
Ու երինաւուըն յայնըտ լ-ե :

Մհաք . Այէկ դեղացի մը իր սայլը առեր
տեղ կ'երթար . յանկարծ ընկաւ սայլը ջրոտ
փոսին մէջ ու չէր կրնար առաջ երթալ՝ մնաց
անանկ . իսկ դեղացին թողուց զայն ու սկը-
սաւ հերքիւլէս չածին աղացել որ դայ սայ-
լը հանէ տղմին մէջէն : Իսկ հերքիւլէս ծի-
ծաղեցաւ անոր վրան . Ո'վ անխելք ըսաց :

զարկ ձիերուդ, հրէ սայլը և ապա կանչէ
Հերքիւլէսն որ գայ օգնէ քեզի:

Հեր+իւլէս իամ Հերակլէս հին ապէնը +աջ ու
զօրաւոր էր որ անպատճէլի +աջագործութէս հա-
մար հին իւսապաշտնէրը իւս պաշտէին զայն և նէ-
ղութէ մէջ օգնութիւն իւս իանչէին որ օբինակ է
այ նախախնամութէն, որ հարիաւոր պէշը իւս
հասնէ ջան+ընողին. Բայց ուր պէշ որ մարդու-
մարը և հնարքը իւս հագնի, ան ապէնը իւս հասնէ
վէրին նախախնամութիւն, ոի ծոյլ մարդէն մէպ
հէռու է:

Թէ խնդրես նսպաստ արարող մատին,
Վաստակեա զմատունս'ի գործ պիտանին.
Թէ անջան կարդաս զօգնութիւնին,
Մի՛ ակնկալցիս սատար երկնային:
Զանա գու ովլվատ ըստ կարի անձին,
Հասցէ քեզ յօգնել ձեռք նախագիտին.
Զի նա քեզ թողու առնել զկարելին,
Եւ զանկարն ինքեան պահէ հրաշալին:

ԳԵՂՋՈՒԿ ԵՒ ԽՈԶ

Թէ և հատցես զականջ անլուր,
Ոչ խմանայ խըրատ և լուր :

Այն ականջն որ լուշ լուղէ,
Ինչ որ ընես իսպատ լի լուկ :

մշղ . Պաեղացի մը տեսաւ որ դրացին
խոզը մտեր է արտը կ'ապականէ ցանած դա-
րին , շատ վուրնտեց մտիկ չըրաւ . ան ալքար-
կութեց զարկաւ մէկ ականջը կտրեց . բայց
խոզը նորէն սկսաւ հոն մտնել մինչև զար-
կաւ գեղացին մէկալ ականջն ալ կտրեց :
Բայց խոզը՝ ամենեին այս բանէն ետ չի կե-
ցաւ . բռնեց տիրոջը աարաւ որ մորթէ :
Խակ տէրը երբոր գլուխը կտրեց ու ճղքեց ,
տեսաւ որ խոզն ըղեղ չունի՝ շատ զարմա-
ցաւ : Մի զարմանար ասոր վրայ ըսաց գե-
ղացին . վասն զի թէ որ խելք և զգայութի
ունենար , երկու ականջն որ կտրեցի՝ կը հաս-
կընար ու չէր գար նորէն իմ գարիս ասլա-
կանէր :

Օքինակ է պինդ գլուխ խոչս ճարդիանց որ
ամենեին իրադ ըն ընդունիր և իրենց հասնե-
լու անանի բան ի՞շնեն , որ պէտք է ըսեւ թէ ու
խեց առնին ու միդք :

Ահա ապառում գործ անխըրատին
Որ ոչինչ ազդումն ընդունի յանձին .
Գոյ յոյս բուսանիլ սերմն յապառաժին
Քան յանլուր ականջվայրագ տարտամին:
Տէս, զիարդ անգործ մընայ սերմն անգին,
Յանհըրահանգ սիրտ՝ի միտս անսաստին .
Ընկալ ըզիսրատ ՚ի հերկեալ սըրտին,
Ընձիւղելքարիս զերթ սլարարտ երկրին:

ԱԳԱՀ ՀԻՒԱՆԴ

Մի գանձեր քեզ զկորըստականն
Զի մի տացէ զքեզ կորըստեան :

Զանան հագույդ ու իշն չափնայ
Որ երբ մեռնիս ուղի ու մայ գայ :

մշե . || Եկ ագահ մը անիրաւութիւ շատ
հարստութիւ ունէր . Երբոր հիւընդցաւ և
տեսաւ որ պիտի մեռնի , ուղեց որ իր բոլոր
գանձը բերեն առջին : Ուստի առաւ առջին
ոսկիները ու սկսաւ հառաջելով անոնց հետ
խօսիլ . Ո՛վ սիրական ոսկիներս , կ'ըսէր՝ ես
ձեզ չարաչար աշխատանքներով վաստրկե-
ցայ ու դուք ինձի ամեննեին հանգիստ և
զուարձութիւն մը չտուիք հապա միշտ
տրտմութիւն և նեղութիւ : Պատասխան տուին
ոսկիները թէ Մենք զուարձութիւն կըր-
նանք տալ միայն քու ժառանդներուդ եր-
բոր ուտելով խմելով բոլորը կը մսխեն . բայց

շեյտենք թէ հոգուդ բանը ինչպէս պիտի
ըլլայ որ հոս ալ տանջուեցաւ ու հոն ալ
պիտի տանջուի :

Ու որ ագահութեամբ հոս իւ գոնչէ՝ հոգուն
մարմաշ իւ իւրառուի . վասն զի հոս լէ մէր հայ-
րենիւը , այւ երիխուն է ուր պիտի նագառութեն-
յաւիտեան ինչպէս կ'ըսէին հին ժիշտութաներն
աւ : Փիւթութայի մը հարցուցին նէ Հայրենիւ-
չառ իւ սիրե՞ն . ան աւ երիխուը նայելու ըստու-
խիստ շառ իւ սիրե՞մ իմ բուն հայրենիւն :

Նանրախոհ ագահք վըշտանան յանձին
Ժողովելրզգանձս գործի կորուսչին .
Կարծեն թէ իշխեն ոսկւոյ արծաթին ,
Բայցինքեանք յոսկւոյ գերելկաշկանդին :
Քանիք 'ի ստանալ կորըստականին ,
Կորուսին ըզկեանս և սիրտս ընդ նըմին .
Գանձելքեզլիցի 'ի բուն հայրենին
Ուր յաւերժ բերկրի վերնաձեմ հոգին :

ԹՈՒԹԱԿԻ

ՉԵ մարդարէ ընդունելի
Եւ ոչ դիտուն յիւր քաղաքի :

Գիտուն մարդիկ պատիւ լունին ,
Իրենց դան մէջ ու աղախին :

Մհջ. [Օ]ռութակը (պատու գուշուն) երբոր
արևելքէն եկաւ արևմուտքը՝ ամէնքը մեծ
պատիւ կ'ընէին իրեն որովհետեւ արևմուտք
ըլլար այս թուզունը : Օր մը հարցուցին թէ
Խնչու համար քու աշխարհքիդ մէջ քեզի
պատիւ չեն ըներ ու հոս այսչափ պատիւ-
ներ կ'ընեն , արծըթէ և փղոսկրէ վանդակի
մէջ կը դնեն և զանազան փափուկ կերա-
կուրներով կը պահեն : Պատասխանեց թէ
Մի զարմանաք . վասն զի ամէն տեղ վայլած
պատիւը չընելնուն համար , ես հոս պա-
տուաւոր եղայ և այս պատճառաւ դիտուն-
ներն ալիրենց քաղաքը կը ձգեն ուրիշ տեղ
կ'երթան որ ընդունելի ըլլան ու պատիւ
ունենան :

Իմաստուն մարդիկ իրենց աղախին և աղա-
խանաց մէջ ընդունելի լին . օպար ուն առելի
յարգութիւն ունին : Գիտունի մը հարցուցին նէ
Ո՞ր աղգականներդ ուն առելի իւ մեծունին . ան
աւ պատասխան գուշուն թէ Միայն գիրեւու :

Բանիբուն խոհեմք գիտունք ցանկալի
 Չեն յարդի և մեծ յիւրայնոց միջի .
 Զի յաձախութե ընդ մերձաւորին ,
 Գործէ զմեծարուս անարդ խոտելի :
 Լաւ է յարդանօք կալ յանապատի
 Քան անարդ մընալ 'ի մեծ քաղաքի .
 Փախիր ուր գիտունք չիցեն յարդելի ,
 'Նըստեալ առտընին յառանձին տեղի :

ԱՐԾԻՒ ԵՒ ՍԻՐԱՄԱՐԴ

Ոյժ և մագիլ զարծիւ տղեղ
 Առնեն սիրուն և աչագեղ :

Հարսանիք ուշադ իռշա երեւայ
 Քաջ իմաստուն աղոսոր կ'ըլլայ :

մհէ . Այրբեմն արծիւը եկաւ ուրիշ թըռ-
 չուններուն մէջ նստեցաւ ու սկսաւ պար-
 ծենալ . Չեմկարծեր թէ , կ'ըսէր , ինձմէ գե-
 ղեցիկ գտնուի աշխարհքիս վրայ . ահա իմ
 վրաս յայտնի կ'երևնան շատ գեղեցիկ նշան-
 ներ : Երբոր իր վրայի ամէն բանը կը գովիճը ,
 բոլոր թըռչունները վախերնուն կը հաստա-
 տէին թէ ձշմարիտ է , մինակ սիրամարդը
 քթին տակէն ըսաց կամաց մը թէ կտուցրէ
 ու ձանկերդ քեզ գեղեցիկ են ըրեր . թէ որ
 ասոնք ըլլային՝ կը գանուէր հոս մէկն որ
 քեզի ցոյց տար թէ ոչ միայն գեղեցիկ չես
 այլ և խիստ տղեղ ես :

ՄԵԺԱՆՑԻԱՆ ՌԱՆՈՂ ՏԱՐԴԸ ԳԵՂԵՂԻ աւ կ'ըլլա,
ԳԻՒՐՈՒՆ աւ որովհեպե ամենուը կախէրնուն իը-
գովն . ինչ ո՞ր ըսէ գւուին ծոռելով անոնի է
կ'ըսէն թէղէպ այմար ըլլայ . անոր համար հին
ժիւստիաները դգեպ մշտագուններն անոնը
ուներ էին՝ Անասուն սովորն :

Անիմաստ փարթամք ինքեանց վեհ թուին
Յանձին պարծեցեալ ունող բոլորին .
Ոչ ոք դիմադիր խորհրդոց նոցին ,
Բընաւք ծընթադիր յոխորտող ձայնին :
Այս թիւր ըսկզբունք թիւրեալ աշխարհին ,
Որ ըզմեծութիւն դընէ 'ի գանձին .
Գեղեցիկ դիտուն փարթամք համարին ,
Թէ և խեռ տըդեղ ըստ բընականին :

— առաջ քեաւ —

ԷՇ ԵՒ ՇՈՒՆ

Որ ոչ լսէ զձայն կարօտի ,
Չօդտի ուսաեք երբ կարօտի :

Թէ վեհ հասնիր դուն ուրիշին ,
Մարդ չի հասնիր +ու իւղճ յայնին :

Մհեր . Լաշն ու շունը ընկեր ըլլալով միա-
տեղկ'երթային բայց իշուն վը հաց կար բար-
ձուած որ աղքատներուն կը տանէր : Ասոնք
ճամբան կ'ահօթենան՝ էշը կ'երթայ խոտ ու-
տելու և շունը կ'աղացէ իշուն որ իրեն քիչ
մը հաց տայ . իսկ էշը ծաղը ընելով կ'ըսէր

շանը թէ խուտ կեր ինձի հետ։ Այս խօս-
քիս վրայ նայիս դայլը հոն հասաւ . էշն սկը-
սաւ աղաջել շանը թէ Շուն եղբայր, կաղա-
չեմօգնէ ինձի և հալածէ զգայլն որ զիս ը-
պատռէ, դիտեմ որ կրնաս այս շնորհքն ը-
նել։ Պատասխան տուաւ շունը թէ Քիչ մը
առաջ կտոր մը հաց տուիր ինձի, հիմա
զիս քեզի օգնութիւն կը կանչես, գնա կոր-
սուէ՝ ինձի անանկ ընկեր պէտք չէ որ կա-
րօտութեանս ատենը օգուստ մը չունի։ Եւ
այսպէս թողուց որ դայլը պատռեց զայն։

Խըափ է անոնց որ ուրիշը կ'արհայացէն, օդ-
նութիւն մը չեն ըներ և իրենց աւ խեղճ կ'ըլլան։
Վասն զի չիայ անանկ անպիտան որ պէտք եղած
առենը օգնութիւն մը չիարենայ ընեւ ժոխարէն։
Ըստ անգամ ուշնէ աշեխութիւն մը ընեւը մէծ
բարիւներ ծագեր են։

Բոյսք են բընական իմացականին
կարեկցիլ այլոց նըսպաստել նոցին։
Իսկ թողուղընկեր կարօտ ցաւադին
Բերմունք են սըրտի անասնականին։
Թէ մատամբ մերձիս յօգուտ կարօտին,
Բազումք թեկն ածեն և քոյդ կարօտին։
Թէ մերժես ըզձայն առ քեզ կարօտին,
կաս մընաս ՚ի վիշտս միշտ կարօտագին։

ԷՇ ԵՒ ԽՈԶ

Ջանա 'ի գործ կը թել զմարմին
Մի՛ պարարեր նըման խոզին :

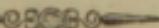
ԿԸՐ ԱՆ ՀՅԱ ԵԿ ԱՅԼԱԿԱԿԱՆ + ԱՅ
ԹՖ ՀԿ ԽԱՀԻՆ ԷՇ ԵՐ ԲԱԱ ՀՅ-ԿԱԿ :

Մհեթ. Եշը սաստիկ կը նախանձէր խոզին.
վան զի կը տեսնէր որ առանց աշխատանաց
բոլոր օրը կ'ուտէր կը գիրնար . իսկ ինքն առ-
տուղինէ մինչև իրիկուն բեռ կրելով հոգին
կ'ելքէր : Օր մը տէրն ուղեց մորթել զիսոզին
որ շատ գիրցած էր . երբոր պառկեցուցին
մորթեցին , էշը զարմանալով մը կը նայէր . Ա-
հա պատճառը հասկըցայ թէ ինչո՞ւ համար
մեր տէրը գգուելով գիրցուց խոզն որ մոր-
թէ և իրեն կերակուր ընէ : Ուրեմն շատ ա-
ղէկ է էշը լըլալ քան թէ խոզ . և այսպէս
գոհ եղաւ իր վիճակին վրայ :

Խրադ է անոնց որ ուրիշին հանգստունուց
վրայ իւնախանցին . վասն զի ուրաժ դրսէն երջա-
նին երևնան , այնչափ շադ նեղունէց պահ էն .
անոր համար իմաստաները ավաստառութաշ իւնո-
ւը ժաշիւանէրուն իւանցն վեր իւ դնէն :

Ահա այս վախճան է պորտաբուծին
Որ միայն ընոււ ըզծակ կարասին .

Բայց որչափ պարարտ լինի վրտելին
Փութով՝ ի ըստանդ վարի կը արդին :
Արդ մի նախանձիր կենաց անգործին,
Զանա միշտ կը թիւ՝ գործ պիտանին .
Քանզի կեանքն է կեալ յօգուտ աշխարհին
Այլու ի կորուտ բուծանել զմարմին :

ԱՔԱՆԱՆ ԵՒ ԱՆՈՒԻՍ

Եթէ անկար յարկած չարին ,
Փախիր ՚ի բաց հետոց նորին :

Թէ ժամանակ անընդամեն ,
Հետու իտինի կոնած պեղէն :

Ճճ . Ո՞ւ էկ աքաղաղ մը աղուէսին ձեռքն
ընկաւ բայց շատ աշխատելով և ջանքով
Վրցուց զինքն անոր ձեռքէն ու փախաւ :
Օր մը մէկ քանի աքաղաղներու հետ երբոր
Ժուռ կուդար՝ տեսաւ աղուէսի մը մորթ և
մէկէն սկսաւ փախչիլ : Այն որ տեսան ըն-
կերները՝ ամէնքը միատեղ վրան խնդացին .
այնչափ որ աքաղաղը չդիմացաւ ետ դարձաւ
ըսաց իրենց . Հը , թէ որ դուք ալ աղուէ-
սին ճանելը մտնէլիք , չէ թէ միայն մորթէն՝
այլ և կոխած տեղէն ալ կը փախչիք դո-
ղալով :

Օրինակ է զգուշաւոր մարդու որ ամէն պարա-

Գաները ոիգնլով անանի իւ պատահայ որ նորին
իորյաննեան մէջ լիյնաբ և ամէն բանի մէջ իորյ
իւլսայ :

Խոհական մըտաց այս դործ փորձառութին ,
Փախցի ՚ի հետոց դաժան փորձողին .
Զի կրեալ արկածք տպանան խորին
Առ ՚ի ոչ փորձիլ ՚ի նոյն վերտափին :
Էր շըրջահայեաց յամենային առթին ,
Զի ցանկ լարեալ կմն դարանք ոսոխին .
Թէ արթուն դնաս և հըսկող յանձին՝
Անդործ մնան հազբք դարանակալին :

— 1680 —

ԵՇ ԵՒ ԳԱՅԻ

Որ յանհառվոր դործ ինչ միսի՝
Գանիւթք վշտօք ծանր տուժի :

Չի սորված բան ընել սոզն՝
Ծառըլը կ'ըւլսա մէծ զէն կ'ընես :

Մձնա . Կըբեմն իշուն տաքը փուշ մտնե-
լովշատ կը տանջումէր փուշին ցաւէն , ուս-
տի տեսաւ որ դայլը վրան կուգայ՝ սկսաւ
ողորմուկ ձայնովազաքէլ . Ո'վգայլ , կ'ըսէր ,
ահա այս ցաւս զիս պիտի մեռցընէ ու ագ-
ռաւներուն կերակուր պիտի ըլլամ , քեզմէ
օդնուի մը կը խնդրեմ՝ ինձի չնորհք ընելուլ
հանէ ոտքէս փուշը դոնէ առանց ցաւի մեռ-
նիմ : Խակ դայլը ուրախանալովմօտեցաւ իրեն

և առջևի ակուներովը բռնեց փուշը կամաց
մը հանեց ոտքէն։ Սակայն էշը մունալով
քաշած ցաւը՝ կից մը զարկաւ երեսին որ
ակուները թափելով պատռեց գայլին ճա-
կատն ու փախաւ։ Երբոր գայլին խելքը
դլուին եկաւ՝ սկսաւ ինքիրեն ըսելթէ Ա-
ղէկ եղաւ ինձի, որովհետեւ ես անասուննե-
րուն մնագործութիւնը սորված էի՝ հիմա
ուղեցի ըլլալ անոնց վիրաբոյժ (Ճեռակ)։

Ուսն+ ու իրենց սովորական արուեստը իւշտին
ու չի սորված բանի յեւ+ իւ զարնեն՝ ծառը իւ-
լան և մէջ կանգի մէջ կ'իւնին։

Որ ձգէ ըզգործո սովորականին
Միսի յանսովլորն 'ի ճահ օտարին՝
Անդ խայտառակեալ տուժի և ծաղի,
Անագան ուրեմն մեղադրի ինքնին։
Արդ մի գահավէժ լինիր յառնելին,
Եւ մի ոստոստեր 'ի միոյ առ մին.
Անսասան կացեալ 'ի քոյդ վիճակին՝
Յաւերժանաս միշտ 'ի գերագունին։

ԱՆՈՒԿՍ ԵՒ ԱՌԻՒԾ

Երբ յաճախիէ պետն ընդ ուամկին՝
Կորուսանէ զալատիւ անձին :

Մէծն որ ուամկին շատ երևաց
Անարդ և շած հարդ մը ի՛ըլլայ :

մձը . Ազգուշոը բնաւ առիւծ չէր տեսած .
Եղաւ որ օր մը գիմացն ելաւ , անանկ սաս-
տիկ վախցաւ որ քիչ մնաց կը մեռնէր : Երկ-
րորդ անդամ երբոր տեսաւ՝ վախցաւ , բայց
առաջինին պէս չեղաւ : Իսկ երրորդ անդամ
որ տեսաւ առիւծը՝ ամենելին վախ մը չու-
նեցաւ , համարձակ սկսաւ հետը խօսիլ և
ինքիրեն ըսելթէ վախն ու ակնածութիւնն
է եղեր մենծութիւն տուողը չէ թէ մեծ մար-
մինը և մեծ անունը :

Որըսդ մէծ և սոսիալի բան ըլլայ՝ երբոր շատ
անգամ իւ պէսնուի՝ վախը ի՛երեւայ և հասարակ
բան մը ի՛ըլլայ : Այս պատճառաւ հին ադէնը ե-
րեւեմ գիւղուուժանէը և ուսումնակը գիւլ անգամ
հարդու ի՛երևային . և երբ ժողովութէ պանոն +
իւ պէսնէր՝ իսրծէր թէ երին+էն իջած նն :

Գլխապետք իշխանք 'ի վեհ վիճակին՝
Ցանցառ երեկու ուամկաց հարկադրին .

Զի յաճախութե՞ կարծէ զյարդ անձին,
թէ և մեծայարդ իցեն ահագին։
Իսկ դու վերանցեալ 'ի պատիւ կարդին՝
Մի յաճախ նստիր 'ի ժողով ռամկին։
Կշռելով զանձինս, զիսօսս, զտեղին՝
Վեհապանծ բազմեաց առաջի նոցին։

ԳԱՅԼ ԾԵՐԱՑԵԱԼ

Բազումընկերք ճոխ մեծատան,
Ոչ ոք մերձի յաղքատ սեղան։

Մէծ սէղանին շապ ընկեր իայ,
Աշխագին ժող մարդ մը լէրնայ։

մձէք. Պայլ մը անանկ ծերացած էր որ
ոչ կերակուր կրնար դտնել և ոչ մէկն իրեն
բան կուտար, անանկ որ ամէնքը զինքը կը
հալածէին։ Օր մը ելաւ անտառը դնաց և
հոն դտաւ մէկ մեռած եզ մը՝ վազեց ուտե-
լու։ Բայց ուրիշ գայլերը մէկէն հոտն որ ա-
ռին հոն թափեցան որսկէս զի ուտելով օդ-
նեն իրեն, Վասն զի ընկեր ենք կ'ըսէին։ Իսկ
ծերը բարկանալով կ'ըսէր. Հիմտ որ կերա-
կուր ունիմ ամէնքնիդ ինձի ընկեր եղաք, և
երբոր բան չունէի՝ մէկէրնիդ զիսընկեր չէիք
Ճանչնար և միաբան զիս կը հալածէիք, ու-
րեմն ունեցածիս ընկեր էք չէ թէ ինձի։

ՄԵԾ ԱՆՑԻՆԸ ԱՆԵԼԻ ԲԱՐԵԼԻԱՄ կը սպանայ՝ գան
թէ ինեւց . և այս սուսպ ԲԱՐԵԼԻԱՄՆԵՐԸ որչադ օ
գուստ գենանեն՝ կը մօքէնան, և երբոր յախոր
դան հանդիպի մեծապունը՝ դռնեն աւ չեն
անցնիր՝ ու գիշեր օրը եի դռնեն չեին պակաեր :

Ահա տարացոյց այժմեան վլիշակին

Որ տայ զյարդուի փառաց և պատուին .
Ոչ ոք բարեկամ բուն բանականին ,
Այլ ամենեքեան մեծութեան նորին :
Չեք քեզ մերձաւոր թէ ես աղքատին
Թէ և վեհասպանծ և Ճոխ յիմաստին .
Թէ աղքատ մըտօք և Ճոխ 'ի դանձին՝
Ի ծունը իջանեն քեզ բոլորեքին :

ԳԱՐԻՆ ԵՒ ԳԱՅԼ.

Որ կայ հնազանդ ձայնի վլեհին՝
Անգործ առնէ ըզնետս չարին :

ՈՀ-Ր հնազանդ է իւ մեծին՝
Վնաս և շար վե գար անջին :

ՄՃՊ. Կայլը տեսաւոր դառնուկ մը կ'եր-
թար այծին հետ՝ սկսաւ անոյշ խօսքերով
ըսել թէ ինչո՞ւ համար թողուցիր մայրդ
ու այս գարշահոտ այծին ետևէն կ'երթաս .
դարձիր մօրդ քով որուն ստինքը կաթով
լեցուն են : Այս խօսքերով կը ջանար այ-
ծէն զատել որ դիւրաւ յափշտակէ զգառն :

Ան ալ պատասխան տուաւ , թէ Մայրս զիս
ասոր յանձնեց , ուստի աւելի կ'ուզեմհնա-
զանդ ըլլալ մօրս՝ քան քեզի որ կեղծաւոր
խօսքերովդ կ'ուզես զիս ասկէ հանել ու
սկատուել :

Ու ու Ռշնամ-ոյն խօսքին նայելով անհնական-
ի ըլլայ՝ հարիտ իւ իուսուի . իրադ ըլլայ ման-
կանց ու լար ընկերներուն հաւաքաւը իրենց մ-
ծէն չի հեռանան :

Այսպէս փաղաքշէ նենգող թըշնամին
խորամանկ բանիւ ըզաիրտ անմեղին .
Տքնի Ճողոալրել 'ի ձեռաց վեհին՝
Զի ծախեսցէ զայն 'ի ժանիս հեշտին :
Մի լսեր ըզձայն կորուսիչ թովչին
Կազելի բանիւ զքեզ խարդախողին .
Հնազանդ և հլու կաց մեծաւորին ,
Հարեալըզքերան գազան բանսարկուին :

ԵԶՆԱՎԱՐ ԵՒ ԵԶԻՆՔ

Որում իմիք ոք կարօտի՝
Զայն երազէ 'ի գիշերի :

Ի՞նչ բանի որ մարդ դադա՞նէ՝
Երազին մէջ զայն իւ պէսնէ :

ՄՃԵ . ()ը մը եզնավարը կը մտնէ եզնելուուն գոմը , կը տեսնէ որ բոլորն ուրախութէ մէջ են . կը հարցընէ թէ ի՞նչ պատճառաւ ասանկ կ'ուրախանաք : Անոնք ալ պատախան տուին , թէ Այս գիշեր երազ տեսանք որ զմեզ մէկ խիստ զուարճալի դաշտի մը մէջ տարեր խոտ կը կերցընէիր՝ անոր համար կ'ուրախանանք : Պատախան տուաւ եզնավարը թէ Ես ալ տեսայ որ բոլոր օրը ձեզ կ'աշխատցընէի երկիր փորելու , ուստի պէտք է որ իմ երազս իրաւ ելլէ ձերինը սուտ : Զայս ըսելով վերցուց տարաւ զիրենք արտը հերկելու :

Օքնեակ է անոնց որ անմոռուեամբ երազի ի՞ստան , որովհներև երազը ան ապնեւ իւ պատճառանի՝ երբոր մէպէս բան ճը իայ որ գիշեւը շայն տեսնէ՝ երազ ի՞ւլւայ . ինչպէս ծարսաւ մարտը ջուր իւ պէսնէ . բայց երբոր ըշեւը իւ տընայ ու արիւնը իւ պատճառայ՝ զարհուրելի երազ իւ պէսնէ : Սայէ մէր Ճէմարանին 979 համարը :

Զիարդ պաշարեալ միտք նախադատին
Երազէ զայն ինչ որում կարօտին .
Բերկրի հանդիպիլ բարեաց բոլորին
Զոր ետես ընդ կարծ յանդոյ կարելին :
Մի զքեզ շարժեացէ տեսիլ անդոյին
Որ չէ ինչ պատճառ բարւոյ և չարին .
Այլ այն գաղափար նման ստուերին
Անցանէ ընդ միտս ըզգայականին :

ԱԴԱՀ ԴԵՍՊԱՆ

Ագահն ՚ի սէր դոցզն ինչ օդով
Ծանհակ լինել լաւ համարի :

Ագահը ժիշ շահն համար
Զինու ի՛ընէ անարդ և կար .

մձկ. Երբեմն ագահ մարդ մը դեսպան
դնաց ուրիշ քաղաք մը, Երբոր քաղքին մո-
տեցաւ ամէնքը դէմը գացին նուագարան-
ներով. զի սովորութե էր որ Երաժիշտները
քաղքին դուռը կ'երթային հանդէսով նուա-
գարաններ կը չալէին որ անկէ սկարդե առ-
նեն. բայց ագահը մարդ խրկեց որ չիդան
բան չալեն, Վասն զի սուզ ունիմ, կ'ըսէր, մօրս
մահուանը համար: Այս պատճառաւ քաղա-
քացիք գացին զինքը մխիթարելու, Երբոր ի-
ռարու կը հարցընէին թէ արդեօք որչափ ա-
տեն է որ ասոր մայրը մեռեր է, սկասական
սուաւ ագահը թէ քառսուն տարի մը կայ.

Առ որ լսեցին սկսան ամէնքը ծաղկելով
զարմանալ անոր ագահութեանը վրայ :

ՕՇԻՆԻ է շոծ ագահին որ մէ սուսի և տիւ յը¹
չահար համար ամենուն ծառը ի՛ըլլայ . բայց ճար-
դուս վայլածն այն է որ սովին անարգէ՝ և ինչը
լանարգութիւն : Ուր ան որ սովին իւ խօսի՝ ամեն-
ու իւ լուեն , ի՛ըսէ գիտուն յը :

Այս սկիզբն յոռի մըտաց ժլատին .
Ոյր նըպատակն է յաւելուլ յոսկին .
Մինչ դանկ մի ծախել դըժուար է նմին ,
Քան ծանակ լինել բոլոր աշխարհին :
Եւ հիմ ժողովի այն գանձ այն ոսկին ,
Երբ ոչինչ ծախի յօդուտ գանձողին .
Կաշկանդէ կապէ ըզսիրտ և հոգին ,
Ի նախատ բերի կծծի ագահին :

ԾԲՆԱԿԱՆ ԵՒ ՄՈՒԿՆ

Ընկեր ծառայ Են մտերիմ
Բաղդին միայն և ոչ անձին :

Ծադ բարեկամ ժառանգ ու պապութին ,
Մարտ յը ւի կա նեղ սունին :

Ժամէ . Այէկ գեղացիի մը տուն յանկարծ
բոնկեցաւ կ'երէր չարաչար , և ինքը հեռուն
կեցած երբոր կը նայէր՝ տեսաւ որ մուկ մը

տնէն դուրս ցաթկեց կը փախչէր . մէկէն
գեղացին վրան վազեց ու բռնեց մուկը կը-
րակին մէջ նետեց . թշուառական , կ'ըսէր ,
քանի որ տունս շէն էր կը վայլէիր , հիմա
որ թշուառութե հասաւ դուրս կը փախչիս,
այս է քու ընտանութիդ , ուրեմն ինչպէս
որ աղէկութիը վայլեցիր՝ դնա խեղճութին
աւ քաշէ . քեզի պէս բարեկամին այսպէս
պէտք է ընել :

Օրէնակ է աշխարհի իս Աշխառութէանն որ էր
մէկը Յախորդութէան մէջ ի'նյնի՝ ամէնուը էր էս իւ
տարյընէն , մէկը լի նայիր էր էս ուը . բայց ճշմարիտ
բարեկամը Յախորդութէան մէջ աւելի բարեկամնա-
թիւն ի'ընէ :

Ո'ւր այն բարեկամընկեր մտերիմ
Յաջող վիճակին նոյն և ձախողին .
Արդի բարեկամք միայն յաջողին ,
Ոչ ոք մերձաւոր ձախողակ բաղդին :
Ո'վիւրափոփոխ մըտաց մարդկային .
Որ այսպէս փոխի ընդ փոխիլ բաղդին .
Զայն որ յանմահից դընէին սակին՝
Յետոյ անարժան իւրեանց ողջունին :

ՎԱՐԱԶ ԵՒ ԷԾ

ՏԵս զմիսաս քո վաղագոյն՝
Մինչ չե գործեալ է թշնամոյն :

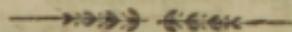
Գալու ժնասն ադէնով գես,
Չի կարծածէր ուն իւ ժաշես :

մձը. | Եռան խոզը իր ակռաներուն զօ-
րութել ապաւինելով որ խիստ երկայն զօ-
րել էին, ուզեց իշուն հետ կռիւ ընել: Իսկ
էջը վարպետութենով մը մօտեցաւ խոզին
և անանկ կից մը զարկաւ ճակատին որ կի-
սամահ գետինն ընկաւ խոզը: Յետոյ խոզին
միտքը վրան գալով սկսաւ ըսել ինքիրեն,
թէ Ոտքով կռուիլը մտքէս չէր անցած՝ առ
ալ սորվեցայ բայց հանգերծ վնասով:

Միւս ուերտ է մամուաւ, Ան սսովի իրնայ ժնաս
գաւ, չն Ան պինուը բանէ հը աեւ տնեւն լուսէն
նախապէլ: Հասն զի չի կարծած մարտիկ մէծ ժնա-
իրնան պաւ:

Այս պատիժ սկահի յանձնապաստանին
Որ զինքն յաղթական դընէ բոլորին.
Իսկ այն ապիկար որ շրջի լուին
Չգետնի հարեալ յաղթէ դոռողին:

Մի զոք արհամարհ դներ և ընչեն ,
Զանալ անխորհուրդ կոխել առ ոտին .
Դոյ զէն զօրութի ՚ի սիրտ խոնարհին .
Հանէ և ծաղլէ զհաղարտ թշնամին :

ԲԱՆԱՍԵԴԸ ԵՒ ԷԾ.

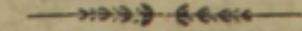
Մի դներ ինչ յաւերժական ,
Զի մահն հանուրց դնէ վախճան :

Մնացական բան մը լի իայ ,
Ամէն բանի մահը մօդ իայ :

մձթ . Ո՞էկ բանաստեղծ մը կը պարծենար թէ ես անանկ վարպետ եմև անանկ լաւ կերպովքան կը սորվեցընեմոր չէ թէ միայն մարդիկ այլ և էշն ալ կրնայ սորվիլ իմ բանաստեղծութիս : Զայս երբոր լսեց մէկ իշխան մը կանչեց զինքն ըսաց , թէ իմիշուս ալ բանաստեղծութիսորվեցուր , ահաքեզի տասը տարի ժամանակ , և ինչ որ կ'ուզես կուտամ : Բանաստեղծն ալ խոստացաւ թէ իմնստ լաւ այսչափ տարուան մէջ կընամ սորվեցընել բան մը չէ . թէ որ չի սորվի՝ բոլոր կեանքիս մէջի ըրած վաստակս քեզի կուտամ : Այս գաշինքիս համար շատ մարդիկ զինքը մեզադրեցին թէ անանկ բան մը վրան առաւ որ անկարելի է : Պատասխանեց բանաստեղծը Ո՛վ յիմարներ , տասը տարուան մէջ կամ իշխանը կամ էշը և կամ ես կը մոռնիմ :

Խըսար է անոնց որ աշխարհի անշառոր բա-
ներուն վրայ հոգ իւ + աշխատ պահանջ մահը շուպ իւ
հասնի ամեն բան իւ լմնութիւն : Հոգ պահանջ մահ-
դասն սոխուները իւ շամին , իւ ըստ իմաստունը :

Ազթուն խորագէտ դիտող վախճանին
Ծաղլէ զլորհուրդ յիմար իշխանին .
Զի դիտունք միայն զներկայն ունին ,
Խակ յիմարք զգարս խոստանան անձին :
Ունայն վաղանցուկ զինչքան զմարմին
Ումկից են արկածք մանգաղ օրհասին .
Խթարթել ական հասանէ նմին ,
Վերջապայ խորհրդոց նանրախորհ ուամպին :

ԽՈՅ ԵՒ ՑՈՒՆ

Հպարտ յիմարն վստահ յահճին
Դայ ՚ի պայքար ընդ հըզօրին :

Յիմար մարտին վերն + մայն
Մէծ իւ իտքնէն , ծիծառ իւլւան :

Մղ. Ուեկ արու ոչխար մը խիստ զօրաւոր
և մեծ ըլլալով ոչխարներուն մէջ՝ միշտ կը
կուռէր անոնց հետ և ամենուն յաղթողէր ,
որ այնչափ ամեարտաւան եղաւ՝ մինչեւ յան-
դրդնեցաւ ցուլին հետ ալ կուռէլ . բայց եր-
բոր իրարու գէմելան՝ ցուլը անանկ սաստիկ
զարկաւ ոչխարին՝ որ գլուխը ճղմելով եղ-
ջիւրները թափեց գետինը ձգեց : Ուստի

մեռնելու ատենը կ'ըսէր ոչխարը հառաջելով. Ո՛վ թշուառականիս, այս ինչ անիսելք հպարտութեն էր ըրածս որ համարձակեցայ կռուիլցուլին հետ; որովհետև բնութիւնն անանկ քաջ է ըրեր զայն՝ որ մէկը չի հասնիր իրեն:

Ուշ իրմէ մեծին հետ իւսուիլ ի'ուղէ մեծապէն իւ ժաման ամենուն ծառը ի'ըլայ: Գիտունի մը հարցուցին նէ Ուշ լաւս արժանի, ան աւ պատահան գուտաւ՝ նէ Չափը լի գիտուլ մարդը:

Զբախոհ յիմարք վստահեալ յանձին
Եղջիւր ամբառնան ընդդէմ հըզօրին,
Անդէն զինաթափ ձգեալ 'ի գետին՝
Փորձեն 'ի մշաս զոյժ ախոյանին:
Մի բերիր կագել ընդ վեհագունին,
Մի ընդ իշխանաց և գիտնականին.
Զի նոցին հարուածք մշասեն ուժդին՝
Զդեն յայն փորեալ խորխորատ խորին:

ԱՆՈՒԻՍ ԵՒ ՇՈՒՆ

Գովեստ ումանից վնասէ ուժգին
Քանի զպարսաւ չարախօսին :

Գովեստ կայ ո՛ր մեծ պէն կուպայ ,
Կայ պարսաւ ո՛ր չնաս լի դայ :

մղն . Ը ուն մը աղուէսին ետևէն ընկեր
կը հալածէր որ բռնէ . աղուէսը տեսաւ թէ
ազատում չունի՝ կանչեց շանը Ո՛վ շուն ի՞նչ
ես ընկեր ետևէս , իմ մարմինս միս չունի
որ ուտես . ահա անդին գէր նապաստակ մը
կայ , վազէ ետևէն՝ որուն մարմինը իմինէս
շատ լաւ է : Ըունը տեսաւ նապաստակն ու
վազեց ետևէն , բայց չի կրցաւ համնիլ մինչեւ
փախաւ ազատեցաւ ձեռքէն : Քանի մը օրէն
ետև նապաստակը երբոր տեսաւ աղուէսը ,
սկսաւ մեղադրել թէ ինչու համար զինքը
գովեց շանը : Պատասխանեց աղուէսը թէ
որ արհամարհէի զքեզ ի՞նչ սլիտի ըսէիր որ
աղէկ ըսէլուս համար կը տրտնջաս : Ան ալ
ըսաց Ա՛լ աղէկ էր զիս վար զարնէիր՝ քան
թէ ասանկ չարութք գովելիր :

Խսուամանի մարդը սսուգ գովասանով և անոյն
վեհուավ իը մաքնէ մարդը . սսուգի շատ անգամ գո-
վասար նախագինուն աւելի չնաս իը բերէ :

Այս գործ է մասնիչ սուտ բարեկամին
Որ առէ զընկերն յիւր վատ ներբողին .
Քաղցր գեղգեղեալ ըզձայն մահաբերին
Մատնէ զայն հնարիւք ժանեաց օրհասին :
Են և անձնասէրք որ 'ի շահ անձին
Ոչ խղճեն զըրկել բարիս օտարին .
Յորինչ վաստակին զորինչ և խօսին՝
Զամենայն յիւրեանց շրջեն 'ի բարին :

ԾԲՆԱԿԱՆ ԵՒ ԳԱՌՆ

Զի՞նչ զօրաւոր քան ըզկաշառ
Որ շատ գործոց լինի պատճառ :

Կաշառուն այնշատ զօրաւոր է
Ու աշխարհին բանը ի՞ու-ըն :

Ժղբ . Կեղացի մը կ'երթար միշտ իշխանին որ իր խնդիրքը կատարէ . բայց իշխանը ամէն անգամ որ կը աեմներ զայն՝ չի տեսնելու զարնելով ուրիշ բանի հետ կ'ըլլար , ոչ դիմացը հանել կուտար , և ոչ խօսքը մտիկ կ'ըներ , անանկ որ յուսահատեցաւ խեղճը : Օր մը խելք ըրաւ , առաւ հետը մէկ գէր և փափուկ գառն մը կանուխ գնաց իշխանին . երբոր դռանը մօտեցաւ՝ ձայն հանել տուառ դառին . ծառաները այս ձայնս լսածնուն ովէս մէկէն տարին գեղացին իշխանին քով որ խօսեցաւ հետը ինչ որ ովէտք էր խօսիլ և խնդիրքը կատարեց : Ան ատենը գեղացին

դարձաւ գառին ըստց , Ըատ մեծապէս
շնորհակալ եմքեզի , սիրելի գառնուկս , որ
զիս արժանի ըրիբ այս բաղձալի խօսակցու-
թեան :

Խըտպ է անոնց որ իտշառտով իւ իուրնան և ան-
իրաւ բան կ'ընեն , վասն զի իտշառտին գեսած
բանը մէկը վիւրնար գէսնէլ . Բայց արդաւ Շա-
տանուրը մէշ ուեցի է ճշմարդութեան հէփեիլ :

Տես զիարդ բաղլսէ զկուրծս իշխանին
Ապիկար մըրմունջ ձայնի կաշառին .
Որով անիրաւ գատաւորք լինին .
Եւ ոչ զօրութեամբ Ճըշմարիս փաստին :
Այս ձայն խանգարէ զկարդ օրէնըսդրին .
Փոխարկէ ըզսուտն ՚ի տիալ Ճըշմարտին .
Փոխէ ըզլեզու և սիրտ դատողին՝
Քաջ հանդիսանայ յայն հանդէս դատին :

ԾԵՐ ԵՒ ՄԱՆՈՒԿ

Թէ ոչ յորդորն ազդէ խեռին՝
Ուղղեսցէ զայն հարուած գանին :

Թէ խըտը օգուա ւընէ՝
Գատականը լաւ իւ ւբուին :

Մղդ . Երբեմն ծեր մըտեսաւ մէկ մանուկ
աղջոյ մը որ սկարտէզը մտեր պտուղ կը գոյ-

նար . սկսաւ անոյշ խօսքերով խրատ տալ որ
այն չարութիր ընէ՝ երթայ անկէ . իսկ մա-
նուկը ծաղը ընելով մտիկ չէր ըներ խօսքին :
Ուստի տեսաւ ծերն որ խօսքը փուռ եղաւ՝
սկսաւ ինքիրեն ըսել Ես կարծէի որ մար-
դուս զօրութիւնը խօսքին և ուժին վրայ կը
կայանայ , ահա խօսքս զօրութիւն մը չունե-
ցաւ , նայինք ուժն ունի զօրութի : Զայսըսէ-
լով քարեր ժողվեց ու կը նետէր մանկանը
վրայ . նայիս մանուկը շուտ մը ծառէն ինջաւ
փախաւ : Եւ այսպէս խօսքին չտեսած բա-
նը ուժը տեսաւ , մինչեւ զարմանալով կ' ըսէր
ծերը թէ ինչո՞ւ պէտք եղաւ իմ փորձ խրատս՝
Երբոր տկար ձեռքիս ուժը անկէ աւելի բան
տեսաւ :

Խըստ է մանիանց որ ծերոց խօսէւ սաւ պահէն .
որոնք ժողի ըլլալով ժուճ բան ըն խօսիր , սա-
հարիաւուր խըստ և խորհուրդ իսպան : Հարցու-
ցին նէ Ավխարհին ո՞ր բանը ծանրագին է . վճի-
եղաւ նէ խելացի և ժողի ծերուն խըստնեց :

Ահա բոյս բարուց խեռ պատանեկին
Զոր ոցինչ չարժէ ձայն խոհականին .
Միակ բռնութիւնն ուղղէ զայնալիսին
Զընկենուկ զեղեւն առնելը բարին :
Ալդ մի հետեւիր դու ըստահակին
Անըսող ելով ձայնի աղդողին .
Ամբարեա 'ի սիրտ իբր ակունս անդին
Խրատ ծերունեաց և զառակ նոցին :

ՄԵՂՈՒ ԵՒ ՄՃԵՂ

Հետևեաց դու այն արուեստին
Որ քեզ այլոց յօդուտ կարգին,

Անանի բան հը սորվիւ ուղէ
Որ ժէկ այլոց շահ հը բերէ:

մղդ. **Ջ**մեռուան մէջ մժեղը («իւրիսինէիը»)
դնաց մեղուներուն աղաչեց որ իրեն տեղ
և կերակուր տան, խոստանալով անոնց թէ
ձեր ձագերուն երաժշտութե կը սորվեցը-
նեմ: Պատասխան տուին մեղուները թէ
Չենք ուզեր որ ձագերնիս այսպիսի ա-
րուեստ սորվին, այլ կ'ուզենք անանի բան
սորվին որ կարենան ուրիշնի կերակուր տալ և
աղքատուէ աղատել, չէ թէ երաժշտութե
դիտնաւ որ բանի մը պիտուական չէ:

Օրինակ է անոնց որ մըս օգտակար բանի ե-
պես ըլլալով իւնոց կատկներուն անօգուտ բան
չէն սորվեցներ, որ յէպոյ խեղճ չէն ըլլար և
ուրիշն ալ օգուտ իւնան ընեւ:

Քաջ նազարանիէ խմաստ առակիս
Յունկըն նազելի մանկանց անմեղին.
Ուսիր վայելուչ, ասէ, զպիտանիս,
Լիք զանօդտակարն քեզ և բոլորին:

Թէ կըրթիս գիտել զանազիտամնա անձին
Ոչ լինիս գիտուն՝ այլ վարիչ հողմին .
Թէ ջանաս գիտել գիւտս օդտակարին
Յայնժմքեղիմաստք բարեաց հանձարին :

ՄԱՐԴ ԵՒ ՕԶ

Թող զապերախան յարկած իւր չար
Զի ոչ գիտէ զիւր բարերար :

Աղեւախիին օգնիւ մ'ըլլար
Երբ եւախիիւ բան լիճանընար :

Ժղէ. () Ճ մը երբեմն քարին տակը մնացեր
Երբոր կը ճզմուէր՝ տեսաւ թէ անկէ մարդ
մը կ'անցնի՝ աղաչեց որ քարը վրայէն վերցը-
նելով զինքն աղատէ և իրեն շատ մեծ պար-
գևներ խոստացաւ : Մարդն ալ վերցուց
վրայէն քարն աղատեց օձը : Իսկ օձը խօսքէն
դարձաւ, ու բան մը չէր ուզէր անոր տալ,
մինչեւ սկսան բարկանալով հակաձառութի-
ընել, ան ատենիր դիպուածով անկէ կասկիկը
կ'անցնէր, կանչչցին զայն իրենց մէջ դատա-
ւոր դրին որ այս վեճը կտրէ : Պատասխան
տուաւ կապիկը . Ես լաւ դատաստան չեմ
կրնար կարել մինչեւ որ չտեսնեմ՝ թէ
ինչպէս քարին տակը սխմուած էր օձը . այս
խօսքովս պարաւորեց օձն որ կենայ, և
մարդը դրաւ քարը վրան : Պարձաւ կապիկն
ըսաց, թէ Ահա այս է ուզիլ դատաստան

որ դունքարին տակը այսպէս մնալով տառկիս :

Ապէրախութեանը շատ անգամ մարդը դառնապանի մէջ էր յգէ և անօգնախն էր ի՞րունցնէ : Ըստ մէծամէծ մարդի ապէրախա մարդիանց հանդիպէլով օգտակար բան էր լըրած աշխարհէն էլսծէն որ շատ բան իրացին ընէլ :

Այսպէս ապէրախովք գործով խաւարին
Դիմագրեն կամաց բարերար անձին .
Մերժեն ըզնըպաստ որ պարտ էր նոցին ,
Պատրաստեն անձանց կորուստ ցաւագին :
Ուսիր ձանաչել զգործ բարերարին .
Որ քեզ ՚ի նըպաստ բերի խնդագին .
Չի գործ դըժընդակ է դըժնեայ օձին
Մերժել զբարերար մաշիլ առ վըշտին :

Ե. Ը.

Ազքատք մընան յաջող ելից .
Այլ կեանիք նոցա միշտ ցմւալից :

Ազտափն որլսի հանգւիւ զանայ՝
Հանգիսփն իրմէն հեռու ի՞երմայ :

մղղ. 1 Տը ձմեռուան մէջ սաստիկ կը վշտանար ցրտէն և մինակ յարդ (սաման) կ'ուտէր ուրիշբան չէր գտներ ուտելու . և այս պատ-

Ճառաւ կը ցանկար գարնան որ ցրտէն ա-
զատի և խոտ գտնէ ուտելու: Գարուն որ
եկաւ պարտաւորեցաւ բրուտին կաւը տա-
նել փուռոք՝ որ կաւէ ամաններ շինեն. Ո՛հ,
կըսէր, երանի թէ ամառ գար որ քիչ մը
հանգչէի: Ամառն ալ եկաւ՝ պարտաւորե-
ցաւ ցորեն և պտուղ կրելու: Ան ատենը
ինքիրեն ըսաց թէ ինձի շատ լաւ է ձմեռն
որ տէրս ցրտէն շկրնար աշխատիլ, ես ալ
քիչ մը կը հանգչիմ:

Աղապին ու բանուուը պէտի է որ բոլոր պարին
աշխատին և իրենց բեռը համբէրութէամբ պանին.
Հասն զի համբէրունին բեռը իւ թէնեանայ և ան-
համբէրին բեռը իւ ծանրանայ:

Աղքատք գործաւորք միշտ գործել հարկին,
Ոչ անգործ մընալ յաջողակ բաղդին.
Քանզի վաստակիլ կընքեալ է նոցին՝
Ժըրանալ քաջիկ 'ի բոլոր տարին:
Եթէ փափաքիս անգործ վիճակին՝
Ճանք քո և վաստակ քեղ ծանրաբեռնին,
Զի ժիրք նաև հեղդ տանիլ հարկադրին,
Կա թեթե տանի և ոսա ծանրադին:

ԴԻՌԱ ԵՒ ԿՐԻԱՑ

Լաւ է փոխել զտունն յայլ տեղի ,
Քան մերձ ունել չար դըրացի :

Լաւ է պուռ գեղջգիւ երթաւ
Քան գելին հետ մէկաղ իւնաւ :

Մղէ. Երբեմն Դիսս կամեցաւ ամէն կեն-
դանին երուն խնդիրքը կատարել . ուստի ա-
մէնքն եկան իրենց խնդիրքը յայտնեցին . կը-
րիայն ալ եկաւ կ'աղաչէր որ տունը իր վը-
րան դնէ , որպէս զի ուր որ երթայ՝ հետը
տանի : Ինչո՞ւ համար , ըսաց Դիսս , կ'ուղես
այդ բեռը հետդ տանել : Ան ալ ըսաց թէ
Ծատ լաւ է իմ հետս տանիլ այս բեռը , քան
թէ չար դրացին որ ունենամ չի կրնամ տե-
ղէս չարժիլ և ամէն օր անօր նեղութիւնը
քաշելով կծու խօսքը լսել :

Չոր դրացին և լար ընիւրէն պէտ + է հեռա-
ժակալիւ , վասն զի որչափ բարեկամունիւն ընիւ-
իամ թէ պատսախան դաս՝ այնլափ իւ լարանայ-
անդամիւ :

Անըզգամընկեր և չար դըրացին -
Երքանեն ըզմիրտ թողուլ զտուն տեղին .
Մինչ բառնալ ըզտուն թեթև դատեցին
Քան կալ կենակցիլ ընդ անըզգամին :

Փախիր յայնպիսեաց թէ քեզ մերձեսցին,
Մի պատասխաներ բանից բանսարկութին.
Կադ և թշնամանք են բերկրանք նոցին,
Զըրկել զմերձաւորն հանձար համարին:

ՀԱՅՐ ԵՒ ՈՐԴԻ ԻՒԹ

Միտ դիր ծերոց ուսիր զիմաստ
Եւ մի լինիր անմիտ դըրաստ:

Թէ ու ծերոց լազ չլւսան,
Խելւով գիտուն ճարդ հը կ'լւսան:

Մղը . Ո՞ւկ խելացի ծեր մը միշտ կը խրա-
տէր որդին որ ժամանակը վուռ չծախէ,
ուտման միտք դնէ ու բան սորվի և ախտաւոր
չար սովորութիները վար դնէ : Բարի ծերը
դիշեր ցորեկ կը ջանար միտքը խօթել, թէ
ի՞նչպէս ազնիւ և գեղեցիկ է առաքինուիլ,
և քանի զղուելի և գէշ բան է մոլութիւնը:
Պատասխան տուաւ որդին լըբութ . Կ'աղա-
ցէմ, հայրիկ, շատ երկան մըներ, մտածէ թէ
ես որ այնչափ քարոզիչներէ յորդորանք լը-
սեր եմ առաքինի ըլլալու համար և մտիկ
չեմ ըրած, դուն որ քարոզիչ չես ի՞նչպէս
պիտի մտիկ ընեմ խօսքիդ :

Տգէտ և ախտաւոր ճարդին խելացիներուն
իւրաքանչ բանի գէշ չեն գներ, որովհետև իրեն:

Հար մոլութեց տէմ է, բայց օր իսոգայ որ շատ էը
ուշան, և կը ժնապըն այն խրագներն ու շեն
իբար գոնեւ: Ու օր իր ծնօշը ի՞անարդէ՝ լոյս
իւ հարի և այս իւ խառարի, ի՞ւ և Առահը:

Այս վայրենամիտ բարք ըստահակին
Որ զիմաստ ծերոց կոխէ առ ոտին.
Գիտութիւնք խրատք բարոյականին՝
Ներհակ են ախտից ներհակ և վատին:
Թէ անուռս են միտք դատմունք խաւարին՝
Չեն մարդոյ դատմունք այլ բան անբանին.
Զի այր անխրատ 'ի պատկեր շըրջի,
Մարդ անբանական անբան 'ի բանին:

ՀԱՎԻՒ ԵԽ ՇՈՒՆ

Ծանիր են զրկանք բարեկամին՝
Քան մեծ չարիք դառն ոսոխին:

Շատ գորշեւի առեւատիւ է
Բարեբարին որ լար ի՞ւնէ:

մղթ. Հովիւը ոչխարներն իր շանը յանձնէ
նեց որ հոգ տանելով նայի զանոնք, և շատ
առատ կը կերակրէր շունն որ լաւ հոգայ.
իսկ շունը ամէն օր մշյմէկ ոչխար կը սպատուէր
կ'ուտէր: Երբոր խմացաւ տէրը բոնեց շու-
նը կապէց որ մեռցընէ, շունը ոտքն ընկաւ
կ'աղաւէր. Տէր իմ կ'ըսէր՝ զիս մի սպաններ,
որովհետեւ քեզի ընտանի ծառայ եմ: Պա-

տասխան տուաւ տէրը, թէ Եւս առաւել
մահապարտ ես դուն որ ինձի ընտանի ըլլա-
լով հաւատացի քեզի ու ասանկ անիրաւու-
թիւն ըրիր ինձի . զայս ըսելով զարկաւ մեռ-
ցուց :

Ա-Ե-Լի արժանի էն պապուհասի անոնք որ ի-
բեն բարեկամին շարս-թի ի' ընէն , հասապարիմ իւ-
չեանոն՝ և անհաւապարիմէն շապ գէշս-թիւն
ի' ընէն :

Քանի՛ անիրաւ գործ դաւաճանին
Զընկեր բարեկամ թըշնամանողին .

Որով և կրէ զարժանիս անձին՝

Դառըն տանջանաց սլատուհաս կրկին :

Զի՞նչ դժընդակ կիրք սրտի նենգողին
Ատել և ատիլ նըման գաղանին .

Զընկերսիրութիւն մերժեալ է ինքնին ,

Որ միակ զարդ է բուն բանականին :

ԱՌԻՒԾ ԵՒ ԿԱՊԻԿ

Չեք ինչ խոտան յէից կարգին
Որ 'ի պիտոյս ինչ ոչ կարգին :

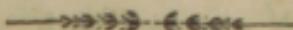
Այն բանն օգուտ ի՞նչ ,
Բանը ինչ գործածն է :

Ե. Առիւծը չորբոտանիներուն թագաւոր ըլլալով բոլորը դլսուն ժողվեց պատերազմի ելաւ թռչուններուն դէմ . ուստի բանակ (օրդու) կազմելով բոլոր կենդանիները կարգի դրաւ թշնամիներուն դէմոր պատերազմի : Բայց կապիկը նայեցաւ որ էշն ունապատակը այն կարգին մէջն են , հարցուց առիւծին թէ Ասոնք հոս ինչու են կեցեր , ասանկ վախկոտները կրնան պատերազմը նել : Ան ալ սպատասիսան տուաւ , թէ էշը զուալով փողահար (Առամբէնաձի) կ'ըլլայ որ մէկալնոնք ծեծկուին . իսկ նապատակին ալ արագ փախչելովը սուրհանդակ (Առնար) կ'ըլլայ՝ խօսք տանի կը բերէ :

Ավագը հիս մէջն անողնագ բան հըւեւ սպէղծած . ամեն բան պիտուական է երբու անդն ինի՞ և ինեւ գործածուի :

Չընաղ են ծնունդ մօր նախատեսին ,
Չընաղ 'ի դործ ինչ կարգեալք ըշյատկին .

Ամենայն էակք 'ի գործ պիտանին
Քաջ հանդիսանան երբ 'ի հարկ բերին :
Մի ինչ արհամարհ դատիր և չնցին ,
Զի ընք ինչ անպէտ 'ի գործու Արարջն .
Թէ ուշիմ մտօք կշռես ըղներքին՝
Ըզմայլիս ընդ գործ անցնիւր էակին :

ԲԱՐԵԿԱՄՔ

Քեզ բարեկամ լիցի անդին
Որ ցանդ կցորդ կոյ քոյդ անձին :

Այն բարեկամ + եւ ընպարկ
Որ նէ իւնիս + եւ իւ բռնէ :

Jā . || Էկ մեծատուն մը առատասիրտ
ըլլալով միշտ իր բարեկամներուն հարկիք
կընէր՝ որոնք դիշեր ցորեկ քովլէն չէին պակ-
սեր և մեծ սպատուով կը բարեկին զինքը :
Օր մը կամեցաւ փորձել այս բարեկամները
թէ արդեօք պէտք եղած ատենը կը հասնի՞ն
օդնութիւն իրեն հարկաւորութեանը . ուստի
ձևացուց թէ հակառակութիւն ունի թշնամի-
ներուն հետ որ զինքը պիտի սպաննեն , ա-
ղաչեց բարեկամներուն որ այս նեղութեան
մէջ իրեն օդնեն : Տեսաւ որ երկու բարե-
կամէն 'ի զատ մէկը չեկաւ . ան ալ մինակ
այս երկուոր բարեկամպահէց իրեն , մէկաւ
նոնք բոլոր վռնտեց :

Ճշմարիտ բարեկամը և սուրբ բարեկամը յա-
խարդառնեան մէջ իւ յայգնութիւն . խիստ դժուար
իւ գոյնութիւն ճշմարիտ բարեկամը , անոր համար
դշու շանիալի է : Աշետասնոր թագաւորին հար-
շացին նէ Ո՞ւր է գոնչդ . ան աւ բարեկամները
ուղարկու :

Ընարեալ 'ի բիւրուց անդիւտ մըտերիմ
ի կեանս և 'ի մահ կայ ընդ մըտերմին .
Զոր ընդ գանձս երկրի 'ի կըշիռ եղին
Ծանրեաց 'ի կըշիռ յարդ բարեկամին :
Թէ տիրես գանձուց և հանկքաց երկրին՝
Զունիս բարեկամ քեզ հաւատարիմ .
Զարժեն և ոչինչ այն հանկ այն ոսկին
Որ գան և գընան ըստ բերման բաղդին :

ԱՐՏԱՎԱՐ ԵՒ ԲԱՐԵԿԱՄՔ

Զոր ինչ կարես անձամբ գործել՝
բարեկամաց զայն մի յանձներ :

Գործէ ուլութ յեւուեւ իւսդայ ,
Զի ուրիշն ուեւ շահ վ իա :

Եթ . Համեղաձագը կամարտուտ թուզու-
նը բուն շիներ էր արտի մը մէջ . օր մը կե-
րակուր բերելու գնաց ձագերուն , պատուի-
րեց անոնց որ ինչ լսեն իրեն պատմեն :
Քիչ մ' անցաւ արտին տէրն եկաւ նայեցաւ
որ ցորենը հասած է , ըսաց իր զաւկին՝ թէ
Առաւոտուն կանուխ երթայ բարեկամները

կանչէ որ գան միատեղ հնձեն : Երբոր դար
ձաւ թռչունիը՝ վրան թափեցան ձագերն
աղաչեցին որ զիրենիք անկէ հանէ՝ վասն զի
բարեկամները վաղը պիտի գան հնձեն ցո-
րենը : Դակ մայրը սիրո կուտար ձագերուն
թէ Մի վախնաք, եթէ արտավարը բարե-
կամներուն յանձնեց՝ վաղը չի հնձուիր ցորե-
նը՝ հանգիստ կեցիք : Արտուտը մէկալ օրը նո-
րէն դնաց կերակուր բերելու . ձագերը նայ-
եցան որ արտին տէրն եկաւ շատ սպասեց
եկող մը չեղաւ, ուստի ըսաց որդւոյն թէ
Երթայ ազգականներուն և դրացիներուն
ըսէ որ վաղը գան կտրեն : Զայս երբ լսե-
ցին ձագերը վախնալով մօրերնուն պատմե-
ցին . ան ալ Մի վախնաք ըսաց բան չի կայ:
Այն օրն ալ տէրն եկաւ սպասեց՝ մարդ մը
չեկաւ . ասլա ըսաց որդւոյն թէ Ահա ամէն-
քը մեզ խաբեցին չեկան, ուրեմն վաղը կա-
նուխ մէյմէկ մանդաղ առնենիք մենիք գանք
հնձենիք ցորենը : Զայն որ լսեց թռչունը ա-
ռաւ ձագերը փախաւ՝ ըսելով թէ Հիմա
կ'աւտամ որ կը հնձուի ցորենը, վասն զի
գործքն իրենց մնաց :

Առախ իւ խրապէ եւ Այն բանն որ մէր յե-
տէն իռագայ՝ պէսու չէ ուրիշ յանյնեւ, չո՞ չէ
օպարէն շահ չի իայ . ամէն մարդ իւ շահ իւ նայ :

Այսչափ են խրնամք սերտ բարեկամաց
Որ անգործ թռղուն ըղղործ մտերմաց .
Այժմեան բարեկամք խնդրեն շահ ան-
ձանց՝

Ոչ ոք մտադրէ յօդուտ ընկերաց :

Վայ որ ապաստան լինի մտերմաց ,
Զոր անձամբ կարէ՝ թողու օտարաց .
Օտարք վաստակին միայն վասն ինքեանց ,
Մի ակնկալցի շահ յայլոց ձեռաց :

ԱՊՈՂՈՆ ԵՒ ՊԱՏԱՆԻ

Արդ մի փորձեր զայր գիտնական ,
Մի ծաղզեսցիս իբրև անբան :

Հաւապիտի բան ւըււայ Քոզչես ,
Գեղ գիտնոց ուշադար ի'ընես :

Ո՞ւ էկ չարամիտ պատանի մը գնաց
Դեղոս կղզին Ասլողոն չածին կուատումը , և
փորձելու համար թուչուն մը ձեռքն առաւ
լաթին տակը պահեց , ու արձանին մօտեցաւ
հարցուց թէ Զեռքս որ ունիմ գիտցիր
շնչաւոր է թէ անչունչ : Միտքը դրաւ որ
եթէ անշունչըսէ՝ թուչունը ողջ պիտի դուրս
հանէ , և թէ շնչաւոր ըսէ՝ մէկէն խղդէ ա-
նանկ պիտի ցոյց տայ : Ասլողոնին քուրմին
կինիկը բանը հասկընալով պատասխան տը-
ւաւ կուռքին բերնէն թէ ինչպէս կամիս
անանկ ըրէ , կ'ուզես ողջ հանէ՝ կ'ուզես մէ-
ռած , որովհետև անոր կեանքը քու ձեռքդէ :

Օքինակ է խեռ իմաստան երան ու իշենց խեց-
ու ի'ուղին այ անգննէլի կառավարութիւնը լուին

ու ժողով և երբէմ իմաստուները արհամարհէւ,
բայց մէկէն խայտառակ էլլուսն :

Ահա վատ խորհուրդ թերահաւատին
Որ փորձել ժըպրհի զոյժ նախագիտին .
Անդէն խայտառակ լինի ՚ի բանին ,
Մերժի յիմաստնոց զերթ իմաստակին :
Մի լինիր քըննիչ օրինականին ,
Եւ մի անգոսներ զօծեալս Արարշին .
Զի դու չես կարգեալ դատաւոր նոցին ,
Նա քեզ դատաւոր օրինօք վերին :

ԱՌԱՔԻՆՍՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՈՍԿԻ

Գանձ և ոսկի դործի չարին՝
Դիմեն ՚ի ձեռս զսկող ժանատին :

Դանջն ու ոսկին չարին կ'երեան
Որ չարութեան գործի ըլլան :

յդ. 1 Առաքինութիւն երբեմն զարմանալով
կ'ըսէր ոսկիներուն թէ ինչու համար առա
ւել կ'ուզէք չար մարդկանց ձեռքն երթալ
քան թէ բարիներուն . Անոնք ալ պատաս-
խան տուին թէ Մերաշկերտները վաշխ առ-
նելով զսկանք կ'ընեն , սուտ տեղը կ'երդ-
ւընեան և այլ շատ անօրէն բաներ ընելով
կը շահին մեզ , իսկ քու աշկերտներդ ասոնց
հակառակը կ'ընեն , անոր համար կը հար-
կադրինք առաքինի բարեսպաշտներէն փախ-

չիւ և զրկող չարերուն ձեռքն երթալ։ Առա-
քինութին ալ ըսաց Որովհետեւ ասանկ է՝
ես ալ աւելի կ'ուզեմ որ իմ աշկերտներս
աղքատ ըլլան քան թէ փարթամ։

Խորագ է անոնց որ ԿՐԻՊՈՆՑԱՅԲ կ'ուզեն հարըն-
դանաւ։ Սակ աշե է աղքագ ըլլաւ ժան Ա-է ԿՐԻՊ-
ՈԵՑԱԳՈՒՆ, Վասն պի աղքագունիւնը կ'անցնի բայց
ԿՐԻՊՈՆՑԱՅԲ իւ մայ յաւիպէանս յաւիպէնից։
Ըստ աշե է արդար աղքագը ժան սոսպ մշա-
դանը, կ'ըսէ Սողոմոն։

ԸՆՏՐԵԼԻ ՎԼԱՋՈՒ գընացք աղքատին
Անհոգ և անինչըզմայլող յանձին։
Զի ոչ մաշէ կեանս 'ի գիւտ գրամին,
Մաշէ զամենայն 'ի ստանալքարին։
Կա կեանք անզբաղ գոհար է անգին,
Մի վատներ գիւրաւ 'ի գիւտ կորուսչին։
Առ ինչը մթերել զայն գանձ վրտելին,
Երբ մաշեալ վատնէ ըզսիրտ և հոգին։

ԳԻՏՈՒՆ ԵՒ ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ

Եթէ խընդրես, խիղճ, զուղղութիւն՝
Արդ նախ յանձին խնդրեա ըզնոյն։

Թէ ի՞նչ մէն արդար ըլլայ՝
Առաջ նայէ ուս ուվա ի՞ս :

յէ. Երկրագործ մը մէկ հարուստի մը
քովտարիներովկ'աշխատէր, երբոր ատենն
եկաւ որ քովէն ելէ՝ ուզեց իր վարձքը։
Ան ալ պատասխան տուաւ թէ խիստ լաւ,
բայց դուն ալ կերածիդ ստակը տուր, վասն
զի ինչ որ կ'աշխատէիր ես քեզի կրկինը կը
կերցրնէի որ լաւ դատիս։ Շատ վիճաբա-
նութե ընելէն ետև դատաւորին առջին ե-
լան։ Երկրագործը կ'ըսէր թէ իրաւոնք է
որ մշակը եղած տեղն ուտէ, և իր վարձքէն
ալչի զրկուի։ իսկ հարուստը կաշառքին ու-
ժով դատաւորն իր կողմն ըրաւ որ այսպէս
վճիռ կտրեց թէ որ կերածը աշխատանքէն
քիչ է՝ թող պարտաւորի հարուստը հա-
տուցանելու, իսկ թէ շատ է՝ ինչպէս կը
վկայէր հարուստը, թող Երկրագործը աշ-
խատելով հատուցանէ։ Զայս որ լսեց խեղ-
չը գլխուն զարնելովկը պոռար թէ Սրդա-
րութե չկայ, խիղճմտանքը մեռաւ։ Ասոր
ասանկ լացը տեսաւ գիտուն մարդ մը միսի-
թարելով ըսաց ինչո՞ւ կը կանչես լալով։

Խղճմանքը չէ մեռած մի լար, հասկա բուրովին համբարձեր է, վասն զի թէ որ մեռած ըլլար՝ գէթ մէկ ոսկորը կը մնար:

Արդարութիւնը և խիշճը մշտ Շժուաբագիսպէ՝ մասաւանդ հիմա, Աւուետ ամէնցը իւ ժնուըւննայն սարիպին գով, և իրենց գով ամենեին ընն ժնուըւնը:

Քանի՛ սկանծալի բան գիտնականին
Համարի զուղիղն յանուրեք վայրին,
Թէ գոյր ուղղութիւն լիներ 'ի նմին
Որ յայլս որոնէ յօտարաց անձին:
Զի՞ վայես յիմար զուղիղն ընդ խըղճին՝
Որք 'ի վաղ դարուց անտեղի շրջին.
Կա զի չեն հեռի թէ կոչես յանձին,
Ընխիղճք միայն զայն յինքեանց մերժեցին:

ԾԵՐ ՀԱՅՐ ԵՒ ՈՐԴԻ

Վայ որ չար ինչ խորհի ծնողին,
Որդիքի զնոյն առնեն նմին:

Ինչ որ չեն ծնունդ տես՝
Գուասիդ վ'ընէ գեղ տես:

յղ. 1) էկ անզգամորդի մը իր ծեր հայրը
անէն դուրս կ'ընէ. ան ալկ'երթայ հիւանդա-
նոցը կը պառկի, երեսի վրայ կը մնայ իւեղ-

Ճութք : Օր մը որդին անկէ կ'անցնէր , կան-
չեց ըսաց հայրը թէ կաղացեմ , որդի , ինձի
ջուկստ մը կապերտ (+իւմ) խրկէ իմբաներէս
որ վաստակովս գներ եմ : Որդին ալ մեռքը-
նալով տուաւ իր որդւոյն երկու կապերտ
խրկեց հօրը : Իսկ ծերը մէկն առաւ , մէ-
կալը որդւոյն խրկեց , և ըսաց թոռանը թէ
Կ'ուզեմ որ հայրդ լաւ ալահէ այս մէկ կա-
պերտը իրեն համար , վ՛զ զի երբոր ինքն ալ
հիւանդանոցը դայ իյնի՝ ինչպէս ես եմ ե-
ղեր , ալէտք կ'ըլլայ իրեն :

Զաւակի հը ինչ ո՛ր ընէ իւր ծնողաց՝ այն իւ-
գանէ , թէ բարի ըլլայ և թէ ըար . վայ այն պա-
տահին ո՛ր ըար ընեւով ծնողաց սիրուց իւրացընէ
ու ըարաւար իւր պատուհասի : Սոկրատ Քիւմ-
քան կ'ընէր թէ Պատուեցէտ ծնողնիւր ո՛ր Յե-
ինանին պատճառ էն , իսկ վարդառեաւը ո՛ր բա-
րի իւնաց պատճառ է :

Ա՛վ զիարդ անդութ սիրտ ժանտ զաւակին
Դառնանայ ընդդէմիւրոյ ծնողին .
Անտուն անտեղի առնէ ծերունին
Որ ինքեան զդութաշխեաց զտուն տեղին :
Սակայն անյեղլի օրէնք Երկնային
Անձին վերբերեն զոր գործեաց նմին .
Թէ պատուասիրեաց՝ հանդիպի պատուին,
Եւ թէ անարդեաց՝ կրկնի չորեքին :

ՆԵՐԵՒԹԻ ՄԱՀ

ԶԵՐՆԵ ՍՈՍԼԿՈՂԻ ԿԻՐՔ ԲՈՆԱԿԱՆ
ՔԱՆ զապաժոյժ ԵՐԿԻՎՈՂ մահուան :

ՄԱԿԻՆ ԳՈՅՆ Է ԴԱԱՆ ԱԿԱԳԻՆ ,
ՄԻՆՉ ԾԵՐ ԳՈՅՆ Է ԱԱԿԱՄՈՒԻՆ :

յէ . ()ր մը մէկ ծեր մը փայտ կտրելու
համար լեռը կ'երթայ , և կտրած փայտերը
կապէ բեռ կը շինէ , և երբ բարձուած կը բե-
րէր քաղաքը՝ ճամբան Երկայն շլալով խիստ
կը հոգնի՝ մինչև ալ չի դիմանար բեռը վար
կը ձգէ ու կը սկըսի մահը կանչել որ իրեն
համնի : Կայիս յանկարծ մահն Երեցաւ ի-
րեն և հարցուց թէ Զիս ինչո՞ւ համար կան-
չեցիր : Պատասխանեց ծերը դողալով . Անոր
համար կանչեցի որ դաս բեռս վրաս բար-
ձրնես :

Ո՛՛ ըստ մէծ նէղութեան մէջ ըլլայ մարտ և ու-
տի ծերութեամբ լարւարուի՝ մահէն է քախւա-
սպահիւ կ'ուղէ , զասն զի բնութիւնը լուղէր +ա-
կագիւ և հագին մարդինէն զարաւիւ՝ ու սոսիաւի
վեճակ մ'է և ամենամշարիւ . բայց սդայութիւնը
է խաբէ մարտը հեռու տնելով մահը ու մւս մահ-
իանացուաց +ու է ուշի :

Ո՞՛ դըժոխերես տէսիլ օրհասին՝
Բուռըն բռնաւոր ըզգայականին,
Թըշնամի կենաց հատանող թելին,
Ատելի ծերոց մինչ ՚ի շունչ վերջին։
Մի կոչեր ըզմահ ՚ի չար արկածին,
Մի ՚ի քէն ելցէ յիշատակ նորին։
Զի մահ գիտացեալ չէ մահ՝ այլ բաժին,
Մահ ոչ գիտացեալ մահ է չարածին։

ՄԱՀ ԵՒ ԾԵՐ

Բուռն և ազդու է ձայն մահուան
Որ ցանդ հնչէ ՚ի լուր մարդկան։
Մահն անդադար մէկ յայն կուպայ,
Չենդ արթըննար լէ ինչ յայն կոյ։

յ՛՛. Ճրբեմն մահն եկաւ յանկարծ ծե-
րու մը վրայ հոգին առնելու. ծերը կ'ա-
ղաղակէր ու կ'աղաչէր որ քիչ մը ժամանակ
տայ իրեն կտակ ընելու համար։ Պատաս-
խանեց մահը թէ Չեմկրնար քեզի ժամանակ
տալ, որովհետև շատ անգամ քեզի իմացու-
ցի գուն ամենեին կտակդ միտքդ չի բերիր։
Երբ ինձի իմացուցիր, ըսաց ծերը։ Մահն
ալ ըսաց թէ Երբոր ընկերներուդ հոգին ա-
ռի ինչու միտքդ չի բերիր թէ օր մը ինձի
ալ կուդայ. շատ անգամ մանուկներուն և
կտրիձներուն հոգին առի՝ տէսար. շատ հեղ
լսեցիր որ դրացիներդ վերուցի տարի.
Կը տեսնէիր որ ուժդ պակսեր է մարմինդ
մաշեր գացեր է և աշխարհք քեզի համար
հինցեր է՝ գուն աշխարհքիս փակեր էիր.

ես ասանկ բաներով գիշեր ցորեկ քեզի խմացում՝ կուտայի դուն ամենեին չեիր պատրաստեէր : Վեզի պէտք չէր որ ան ատենը մահդ մահածելով կարգաւորէիր բանդ ու այս կէտիս չի ձգէիր, ուրեմն ել եկո պատասխան տուր գործքերուդ :

Պէտք է միշտ աշխատ և պապրասար իշենու մահին գալստէանը որ ամեն ըստն մօդ է մահիանացաւար + որ լատ գալւ սպասութ ճշմարիդ է՝ այնչափ աւ անգիտելի է գալստ սպանը : Երանի մարդուն որ պապրասար գալստէլով բարի մահանան արժանի իշլլայ որ մի մասն վախճանն է մարդուն, որովհետ պատրաստեական վիճակին մէջ իս մդնէ որ ծայր ճող չունի : Ահա այս ցադիքեական վիճակը իշապաշտնէըն աւ բռնադպապնց որ իշապնէլով որինանինէր զանացին մարդի առատինի ընել և անմահ . ինչ լայն մէկն աւ ողորմելի եւլովնոն եր, որուն իշապնէըն էն բարեպաշտ՝ թէպէտ ինչը իշապաշտն : Այս ահա և մէր վախճանն որ իսմեանի գուրգիրի աշխատանունը առատինի պէսնէլ մէր մանիստնէը և իշապատնէը, որուն վի բարեպաշտն անցնէն այս անշատոր վիճակն և երջանին ըլլան :

Զարթիր ՚ի քընոյ մարդ եղծանելի,
Ահա ազդարարն ՚ի դուռըն մերձի .

Զայնէ հանապաղ հրաժարիլ աստի
Գնալ յանվախճան և յանդարձութիւն

Արթուն կաց ընդ ձայն ըդուլ ինպիւ,
Զի մի անպատրաստ արց դիմու

Թէ լաես զձայնն անի դիմու,
Մերձ ծանիր զնուի քառոչ հետի 922

Յ Ե ՞ Կ

ՎԱՐԱՒՅՑ ԵԶՈՎԲՈՍՏ

ԳԼ. Ա.	Հանդամանկք Եզովբոսի .	3
ԳԼ. Բ.	Զրպարտութիւն Եզովբոսի .	7
ԳԼ. Գ.	Հիւրասիրութիւն Եզով բոսի .	11
ԳԼ. Դ.	Վաճառումն Եզովբոսի .	13
ԳԼ. Ե.	Ճարտարմտութիւն Եզով բոսի .	17
ԳԼ. Զ.	Երկրորդ վաճառումն Ե- զովբոսի .	19
ԳԼ. Է.	Եզովբոս երթայ ՚ի տուն .	25
ԳԼ. Ը.	Պատասխանատուութիւն Ե- զովբոսի .	28
ԳԼ. Թ.	Խորամանկութիւն Եզով բոսի .	31
ԳԼ. Ժ.	Վըէժինդրութիւն Եզով բոսի .	34
ԳԼ. ԺԱ.	Եզովբոս դարձուցանէ ըզ- տիկինն ՚ի տուն .	38
ԳԼ. ԺԲ.	Սպաս Եզովբոսի .	39
ԳԼ. ԺԳ.	Երկրորդ սպաս Եզովբոսի .	41
ԳԼ. ԺԴ.	Հնարագիտութիւն Եզով բոսի .	42

ԳԼ. ԺԵ. Խոսք Եղովբոսի ընդ Դա-	
տաւորին .	46
ԳԼ. ԺԶ. Հանձար Եղովբոսի .	47
ԳԼ. ԺԷ. Ապերախտուն Քսանդոսի	
ընդդէմ Եղովբոսի .	15
ԳԼ. ԺԸ. Փորձէ Եղովբոս զգիտնա-	
կանս .	52
ԳԼ. ԺԹ. Հնագիտութե Եղովբոսի .	54
ԳԼ. Ի. Ազատութե Եղովբոսի .	57
ԳԼ. ԻԱ. Եղովբոս հաշտեցուցանէ	
զժագաւորն .	63
ԳԼ. ԻԲ. Եղովբոս գրէ զառակս իւր .	65
ԳԼ. ԻԳ. Եղովբոս որդեգրէ ինքեան	
զԵննոս .	67
ԳԼ. ԻԴ. Անյիշաշարութե և խրապք	
Եղովբոսի .	70
ԳԼ. ԻԵ. Եղովբոս կրթէ զձագս ար-	
ծուոյ .	72
ԳԼ. ԻԶ. Խմաստութե Եղովբոսի .	76
ԳԼ. ԻԷ. Եղովբոս գնայ 'ի Յոյնս , և	
'ի Դեղոս .	80
ԳԼ. ԻԸ. Մահ Եղովբոսի .	83

ՑԱՆԿ ԱՌԱԿԱՑ

Ըստ իարգի այբուբենից

Երես

Ա	Ագահ (Թամահգեար) և Անցաւոր.	295
Ագահ և Կախանձող.	373	
Ագահ և Որդի իւր.	467	
Ագահ հիւանդ.	473	
Վ Ագահ դեսպան (Էլլի).	488	
Ագռաւ (Գառիա) և Արծիւ.	105	
Ագռաւ և Ազուէս.	107	
Ագռաւ և Ոչխար.	174	
Ագռաւ և Արծիւ.	191	
Ագռաւ ծարաւի.	242	
Ագռաւ և Թուչունք.	336	
Ազգական և Փարթամ.	444	
Ածխագործ (Քէօմի-ճի) և Կերկարար.	254	
Վ Ազախին (Հալայլգ) և Պառաւ.	305	
Ազաւնի (Հիւլիւճին) և Ուրուր.	119	
Ազաւնի և Բազէ.	141	
Ազաւնի և Մըջիւն.	208	
Ազաւնի և Անօժ.	433	
Ազբիւր և Գետ.	351	
Ազուէս (Էլլի) և Ագռաւ.	107	
Ազուէս և Արծիւ.	109	
Ազուէս և Արագիլ.	130	
Ազուէս և Կապիկ.	137	

ՎԱՂՈՒԵՍ և ԳՐԱՅԼ.	143
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԽԱՊՈՂ.	147
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԿԱՍՊԻԿ.	152
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԱՔԻՄ.	157
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԱՔՐԱՊԱՂ.	183
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԿԱՏՈՒ.	185
ՎԱՂՈՒԵՍ ԳՐԱՅԼ և ԿԱՍՊԻԿ.	197
ՎԱՂՈՒԵՍ և ՄՈՐԵՆԻ.	198
Վ ԱՂՈՒԵՍ և Առիւծ.	206
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԳՈՐԻ.	219
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԸՆԴԱՌԻՒԾ.	251
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԱՔՐԱՊԱՂ.	263
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԿՈԼՈՐԴԻԾՈՒ.	272
ՎԱՂՈՒԵՍ Առիւծ և ԱՐՁ.	279
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԿԲՆՃ.	298
ՎԱՂՈՒԵՍ Առիւծ և ԷՀ.	303
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԶԵՍ ԽԱՐ.	318
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ.	333
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԿՈՄԱՋ.	385
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԳՐԱՅԼ.	389
ՎԱՂՈՒԵՍ և Առիւծ ՀԻՒԱՆԴ.	391
ՎԱՂՈՒԵՍ և ՇՈՒՆ.	439
ՎԱՂՈՒԵՍ և ԱՔՐԱՊԱՂ.	480
ՎԱՂՈՒԵՍ և Առիւծ.	483
ՎԱՂՈՒԵՍ և ՇՈՒՆ.	495
ՎԱՂՔԱՏ և ԳՈՂ.	364
ՎԱՐԴԵԳՈՐԾ (աղաւնը) և ՈՐԴԻՔ ԽԱՐ.	320
ՎԱՐԴԻ և ԵՎԼԵՐՈՒ.	332
ՎԱՐՃ (+էլի) և Առիւծ.	241
ՎԱՐՃ և ՀՈՎԻՒ.	353
ՎԱՐԺ անհեր.	268
ՎԱՐԺ և ԿԲՆ.	424
ՎԱՐԴ (ագուարտ) Առիւծ և ԿԲՆՃ.	336

Անդամք և Որովայն .	151
Անտառ (օռման) և Փայտահատ .	146
Անցաւոր և Ագահ .	295
Անօթ Երկաթի և Անօթ խեցեղէն , (Գապ . պարբագ) .	226
Անօթ և Աղաւնի .	433
Ապողոն Դիս և Մոմոս .	315
Ապողոն և Պատանի .	511
Առաքինութիւն և Ոսկի .	512
Առիւծ (առլան) և Կենդանիք .	98
Առիւծ ծեր .	111
Առիւծ և Մուկն .	114
Առիւծ իշ և Աքաղաղ .	163
Առիւծ և Ուլ .	167
Առիւծ և Մարդ .	169
Առիւծ և Աղուէս .	206
Առիւծ և Այծ .	241
Առիւծ Արջ և Աղուէս .	279
Առիւծ և Գորտ .	287
Առիւծ Աղուէս և իշ .	303
Առիւծ և Որսորդք .	345
Առիւծ կինձ և Անդղ .	346
Առիւծ և Որսորդ .	370
Առիւծ և Ճանձ .	381
Առիւծ հիւանդ և Աղուէս :	391
Առիւծ և Ցուցք .	394
Առիւծ և Գայլ .	410
Առիւծ և Ցուլ .	469
Առիւծ և Աղուէս .	483
Առիւծ և Կապիկ .	507
Առնետք և Կաղնի .	449
Վ Աստղաբաշխ .	280
Աստղաբաշխ մոդ (Քալճը) .	326

Արագիլ (Անենի) և Աղուէս .	130
Արագիլ և Հողագործ .	308
Արծիւ (Գարդալ) և Ագռաւ .	105
Արծիւ և Աղուէս .	109
Արծիւ և Ագռաւ .	191
Արծիւ և Կրիայ .	215
Արծիւ և Բզեզ .	238
Արծիւ և Կապաստակ .	248
Արծիւ նետահար .	343
Արծիւ և Կաչաղակ .	361
Արծիւ Բազէ և Ցին .	405
Արծիւ և Սիրամարդ .	476
Արջ (այշ) Առիւծ և Աղուէս .	279
Արջ և Մեղուք .	402
Արտավար (Հիֆաճի) և Հաւ .	193
Արտավար և Կարապ .	338
Արտավար և Բարեկամք .	509
Արտուտ (Հայը Գու-Հու) և Հաւորս .	464
Աւաղակ հեղձեալ .	261
Աւաղակ և Դիս .	285
Աքաղաղ (Խօրօն) և Մարդարիտ .	91
Աքաղաղ Առիւծ և Եշ .	163
Աքաղաղ և Կաքաւ .	171
Աքաղաղ և Աղուէս .	183
Աքաղաղ և Հնդկահաւ .	186
Աքաղաղ և Կատու .	193
Աքաղաղ և Աղուէս .	263
Աքաղաղ և Բազէ .	291
Աքաղաղ և Գողք .	426
Աքաղաղ և Աղուէս .	480
Աքիս (Խելինժի) և Աղուէս .	157
Բազէ (Հակին) և Աղաւնի .	141

Բաղէ և Աքաղաղ.	294
Բաղէք.	358
Բաղէ Արծիւ և Ցին.	405
Բաղդ և Երիտասարդ.	324
Բաղդ և Երկրագործ.	416
✓ Բանաստեղծ և Եշ.	492
Բարեկամք.	508
Բարեկամք և Արտավար.	509
Բղէղ (պէօճէն) և Արծիւ.	238
Բէշկ մշկոյ (Գունդառու) և Ոլտորդք.	292
✓ Բժիշկ Երկու և Հիւանդ.	252
✗ Բժիշկ և Մեռելաթաղ.	282
✓ Բժիշկ կարկատիչ (Էսիթճի).	299
Բժիշկ և Պառաւ.	460
✓ Բժիշկ և Հիւանդ.	465
Բու (պայծառ) և Թուչունք.	189
Բու և Զղջիկ.	413
 Գայլ (Գուբր) և Գառն.	92
Գայլ և Կռունկն.	99
Գայլ և Էդ Խոզ.	121
Գայլ և Ռւլ.	126
Գայլ և Կիսարձան.	132
Գայլ և Աղուէս.	143
Գայլք և Ռչխարք.	144
Գայլ և Շուն.	148
Գայլ և Փայտահատ.	160
Գայլ և Ջորի.	177
Գայլ և Ռզնի.	182
Գայլ և Շունք.	190
Գայլ Աղուէս և Կասիկ.	197
Գայլ և Վագը.	233
Գայլ և Շուն վտիտ (Վայիք).	258

Գայլ վորքը և չովիւ .	312
Գայլք և Ոչնարք .	349
Գայլ և Ոչնարք .	380
Գայլ և Ազուէս .	389
Գայլ և Առիւծ .	410
Գայլ և Ուշ .	425
Գայլ գառնազգեստ .	452
Գայլ և Եշ .	481
Վ Գայլ ծերացեալ .	484
Գայլ և Գառն .	485
Գանձ (հանձէ) և Մարդ .	365
Գառն (գուղու) և Գայլ .	92
Գառն և Գայլ .	485
Գառն և Ըմնական .	496
Գաւազան (պէյէնէն) և Ծուն .	221
Գեղջուկ և Խոզ .	472
Գետ և Աղբիւր .	351
Գինեմոլ (սարհօջ) և Կին իւր .	412
Գիշերահաւ և Կուզ .	428
Վ Գիտուն և Ուամիկ .	371
Վ Գիտուն և Երկրագործ .	514
Գող և Ծուն .	120
Գող որդի և Մայրն .	209
Գող և Պատանի .	239
Գող և Աղքատ .	364
Գողք և Աքաղաղք .	426
Գորտ (գուրպաշլ) և Մուկն .	94
Գորտք թագաւոր խնդրեն .	117
Գորտ և Կով .	139
Գորտ և Ազուէս .	219
Գորտք .	276
Գորտ և Առիւծ .	287
Գորտք և Կապաստակք .	406

Գորտք Երկու .	419
Գորտք և իշ .	430
Գորտք և Կրիայ .	448
Դդմենի (Գաղաց) և Զիթենի .	453
Դիոս և Ուղտ .	222
Դիոս և Կենդանիք .	230
Դիոս և Աւանակ .	285
Դիոս Ապողոն և Մոմոս .	315
Դիոս և Մարդիկ .	328
Դիոս և Կրիայ .	330
Դիոս և Կապիկ .	457
Դիոս և Կրիայ .	503
Դլբին (Էօնուզ) և Դոն .	281
Դլբին և Կապիկ .	311
Դոն (Գալախուց) և Դլբին .	281
Եղն (Էօնի-ն) և Երկրագործ .	247
Եղինք և Լուծ .	261
Եղն և Կով .	317
Եղինք և Եղջերու .	400
Եղնավար և Եղինք .	487
Եղեին (Հայ) և Մորենի .	235
Եղէգն (Գամել) և Կաղնի .	176
Եղն (Խելի) որ նկատէ զինքն ՚ի ջրի .	155
Եղն և Ճագ իւլր .	297
Եղջերու (Խելի) և Ոչսար .	95
Եղջերու և Այգի .	332
Եղջերու և Եղինք .	400
Եղջերու .	408
Եղջերուկ (պուղայ Գու-Հու) և Հաւորա .	447
Երիտասարդ և Բաղդ .	324
Երկրագործ (Լիքուան) և Օձ .	101

Երկրագործ և Օձ .	128
Երկրագործ և Եղին .	247
Երկրագործ և Ըունիք իւր .	302
Երկրագործ և Աղուես .	333
Երկրագործ և Բաղդ .	416
Երկրագործ և Գիտուն .	514
 Զինուոր և Զի .	451
 Էշ .	501
Էշ և Խոզ .	102
Էշ և Վոքրիկ Ըուն .	112
Էշ և Զի .	153
Էշ Առիւծ և Աքաղաղ .	163
Էշ Հիւանիդ .	164
Էշ Տէլ իւր .	218
Էշ և Երկու մարդիկ .	257
Էշ Առիւծ և Աղուես .	303
Էշ և Զի .	306
Էշ բեռնաբարձ .	341
Էշ կռաբարձ .	348
Էշ և Զի .	399
Էշ և Յիռ .	429
Էշ և Գորտք .	430
Էշ և Ծուն .	477
Էշ և Խոզ .	479
Էշ և Գայլ .	481
Էշ և Վարաղ .	491
Էշ և Բանաստեղծ .	492
 Ընձառիչ (Գովան) և Աղուես .	251
Ընկելք Երկու .	224

Թաշնամիք Երկու .	277
Թոռթակ .	475
Թոռթակ (Գուգու Գուցու) և Կապիկ .	195
Թոռչնորս (Գուշպակ) և Օձ .	283
Թոռչունիք և Ծիծառն .	115
Թոռչունիք և Զղջիկան .	140
Թոռչունիք և Բու .	189
Թոռչունիք և Ագուա .	336
Թոռչունիք և Ուրուր .	387
 Իշամեղուք (Էւէտ Առլուց) և Կաբաւք .	463
 Լալականիք .	434
Լեառն յԵրկունս .	397
Լու (Քիւէ) և Մարդ .	170
Լուծ (Պօյունաբուրագ) և Եղինիք .	262
Լուսինեակ (Պիւլուիւլ) և Ուրուր .	205
 Խաղախորդ (Ասպագ) և Ոստիկան .	356
Խաղող և Ազուէս .	147
Խաչափառ (Հաղանօվ) և Զադ իւր .	216
Խարտոց (Քէօւժիւ -) և Օձ .	156
Խարտոց և Կատու .	415
Խեցգետին (Հոդագօվ) և Օձ .	409
Խող և Էշ .	102
Խող էդ և Գայլ .	121
Խող և Գեղջուկ .	472
Խող և Էշ .	479
Խոհարար (աշճը) և Շուն .	403
Խոյ (Գօւ) և Ցուլ .	493
 Ծաղիկ և Վարդ .	265

Ծառայ և Շուն .	454
Ծեր ամուսնացեալ .	368
Ծեր և Մանուկ .	497
Ծեր հայր և Որդի .	515
Ծեր և Մահ .	517
Ծեր և Սահ .	518
Ծիծառն (գըռանիւճ) և Թուշունք .	115
Ծիծառն և Պատանի .	325
Ծիծառն և Հաւ .	431
Ծիծառն և Արդի .	459
Ծով և Վաճառական .	289
Ծով և Զինկուլ .	422
 Կաղնի (մէւէ) և Եղէդն .	176
Կաղնի և Առնետք .	449
Կաչաղակ (սաֆսաղան) և Սիրամարդ .	139
Կաչաղակ և Սիրամարդ .	303
Կաչաղակ և Արծիւ .	361
Կապիկ և Աղուէս .	137
Կապիկ և Աղուէս .	152
Կապիկ և Թութակ .	195
Կապիկ Գայլ և Աղուէս .	197
Կապիկ և Զադ իւր .	260
Կապիկ և Դլբին .	311
Կապիկ և Կատու .	392
Կապիկ և Դիսու .	457
Կապիկ և Առիւծ .	507
Կառք և Ճանձ .	134
Կատու և Մկունք .	166
Կատու և Աղուէս .	185
Կատու և Աքաղաղ .	193
Կատու և Հաւ .	336
Կատու և Կապիկ .	392

Կառոււ և Խարսոց .	415
Կարասլ (Աօյ Գուշու) և Կռունկն .	266
Կարասլ և Արտավար .	338
Կարիճ (ագուեպ) և Մանուկ .	468
Կաքաւ (Քէւլիի) և Աքաղաղ .	171
Կաքաւ և Ըապաստակ .	367
Կաքաւք և Խշամեղուք .	463
Կենդանիք և Առիւծ .	98
Կենդանիք և Դիոս .	230
Վկին և Ոչխար .	352
Վկին և Մահ .	363
Վկանայք Երկու և Մարդ .	201
Վկին և Այլ .	424
Վինճ (Էապան Գօյնուղու) և Ազուէս .	298
Վինճ Առիւծ և Անգղ .	346
Վիսարձան (Աաշ Գաֆու) և Գայլ .	132
Վոկորդիլոս և Ազուէս .	272
Վովլ և Գորտ .	139
Վովլ և Շուն .	188
Վովլ և Եզն .	317
Վուզ (աամար) և Գիշերահաւ .	428
Վուռք (Իռ-Դ) և Մարդ .	199
Վռունկն (Բուռնա) և Գայլ .	99
Վռունկն և Սիրամարդ .	232
Վռունկն և Կարասլ .	266
Վրիայ (Աօսպողը) և Ըապաստակ .	180
Վրիայ և Արծիւ .	215
Վրիայ և Դիոս .	330
Վրիայ և Գորտք .	448
Վրիայ և Դիոս .	503
Հայլ և Որդիք .	202
Հայլ և Որդի իւլ .	504

Հաւ և Արտավազ .	194
Հաւ սլարաբա .	329
Հաւ և Կատու .	339
Հաւ և Ծիծառն .	431
Հաւ և Զադ իւր .	436
Հաւորս և Սարեակ .	162
Հաւորս և Եղջերուկ .	447
Հաւորս և Մանուկ .	456
Հաւորս և Արտուտ .	464
Հերմէս և Փայտահատ .	212
Հերմէս և Ուղևոր .	462
Հերքիւլէս և Ընական .	470
Հիւանդ և Երկու Բժիշկ .	252
Հիւանդ և Բժիշկ .	465
Հնդիկ (աբառ) .	288
Հնդկահաւ (հինգ թասուղի) և Աքաղաղ .	186
Հողագործ և Արտիլ .	308
Հողամաղ (գարանաթագ) Մորենի և Չղջիկան .	255
Հովիւ ստախօս .	204
Հովիւ և Ծուն .	293
Հովիւ և Գայլ Փոքր .	312
Հովիւ և Որսորդ .	340
Հովիւ և Այծ .	353
Հովիւ և Ոչխար .	360
Հովիւ և Ոչխարք .	435
Հովիւ և Ծուն .	505
Չի և Եւ .	153
Չի և Եւ .	306
Չի և Չիադարման .	335
Չի և Զիադարման .	388
Չի և Մարդ .	399
Չի և Եւ .	23*

ԶԵՒ և ԶԵՒՈՒՈՐ .	451
ԶԵՒԹԵՆԻ (ԱՆԴԻՆ ԱՂՋԱԾ) և ԴՐԱՄԵՆԻ .	453
ԶԵՆԿՈՒԼ (ԳԱՐԱՊԱԼԱՎ) և ԾԱՎ .	422
ԶԵՆՈՐՍ և ԶՈՒԿՆ ՓՈՔՐԻԿ .	237
ԶԵՆՈՐՍ և ԶԿՈՆԿՔ .	271
ԶԵՆՈՐՍՔ .	275
ԶԵՆՈՐՍ և ԶԿՈՆԿՔ .	378
ԶՈՒԿՆ ՓՈՔՐԻԿ և ԶԵՆՈՐՍ .	237
ԶԿՈՆԿՔ և ԶԵՆՈՐՍ .	271
ԶԿՈՆԿՔ և ԶԵՆՈՐՍ .	378
ՃԱՆՃ և ԿԱՌՔ .	134
ՃԱՆՃՔ և ՄՐՅԼԵՆ .	135
ՃԱՆՃ .	211
ՃԱՆՃ և Առիւծ .	381
ՃԱԼՈՒՌՆ (ՃՀԱՋՀԱ ԱԷՋԱԷՒԻ) և ՄՐՅԼԵՆ .	173
ՄԱՀ և ԿԻՆ .	363
ՄԱՀ և ԾԵՐ .	517
ՄԱՀ և ԾԵՐ .	518
ՄԱՅՐ և Գ.ՊՂ ՈՐԴԻՆ .	209
ՄԱՅՐ և Տղայ լացող .	214
ՄԱՆՈՒԿ և ՀԱԼՈՐՍ .	456
ՄԱՆՈՒԿ և ԿԱՐԻՃ .	468
ՄԱՆՈՒԿ և ԾԵՐ .	497
ՄԱՐԳԱՐԻՄ և ԱՔԱՂԱՂ .	90
ՄԱՐԳ և Առիւծ .	169
ՄԱՐԳ և ԼՈՒ .	170
ՄԱՐԳ և ԿՈՒՌՔ .	199
ՄԱՐԳ և ԵՐԿՈՒ ԿԱՆԱՅՔ .	204
ՄԱՐԳ ԵՐԿՈՒ և ԵՇ .	257
ՄԱՐԳԻԿ և ԴԻՄԱ .	328
ՄԱՐԳ և Գ.ԱՆՃ .	363

Մարդ որ շնչէ զցուրտ և պջերմ.	374
Մարդ և Ձի.	388
Մարդ և Օձ.	500
Մեղուք և Արջ.	402
Մեղու և Մժեղ.	499
Մեղմագործ (պաշճը) և Մեղու.	420
Մեռելաթաղ և Բժիշկ.	282
Մժեղ (սիւխսինէն) և Մեղու.	499
Մոմոս Դիոս և Ասլողոն.	315
Մորենի (լաւը) և Աղուէս.	198
Մորենի և Եղեցին.	235
Մորենի Հողամաղ և Ջղջիկան.	255
Մուկն և Գորտ.	94
Մուկն ընտանի և Մուկն դաշտային.	103
Մուկն և Առիւծ.	114
Մկունք և Կատու.	166
Մկունք Խորհրդակցին.	227
Մուկն և Ցուլ.	244
Մուկն Փոքրիկ և Մայրն.	245
Մուկն և Զագ իւր.	383
Մուկն և Պարտիզական.	438
Մուկն և Շինական.	489
Մըջիւն և Ճահճ.	135
Մըջիւն և Ճպուռն.	173
Մըջիւն և Աղաւնի.	208
 Նախանձող և Ագահ.	373
Նապաստակք (թաւշան).	124
Նապաստակ և Կրիայ.	180
Նապաստակ և Արծիւ.	248
Նապաստակ և Կաքաւ.	367
Նապաստակք և Գորտ.	406
Նաւապետ.	334

Կաւորդք և Կաւապետ .	376
Կերկարար և Ածխագործ .	254
Կոխաղ (է բ + է + + է լ) և Ցուլ .	229
Կոխաղ և Աղուէս .	385
 Ընհական և Հելքիւլէս .	470
Ընհական և Մուկն .	489
Ընհական և Գառն .	496
Ծուն և Ստուեր .	96
Ծուն փոքրիկ և Էշ .	112
Ծուն և Գող .	120
Ծուն և Որսորդ .	123
Ծուն և Ոչխար .	127
Ծուն և Գայլ .	148
Ծուն և Կով .	188
Ծունք և Գայլ .	190
Ծուն և Գաւազան .	221
Ծուն վախտ և Գայլ .	258
Ծուն և Զըշուն .	267
Ծուն և Հովիւ .	293
Ծունք և Երկրագործ .	302
Ծունք Երկու .	321
Ծուն սլայտառի .	357
Ծունք Երկու սլայթին .	384
Ծուն և Խոհարար .	403
Ծունք Երկու կրթեալք	421
Ծուն և Աղուէս .	439
Ծուն և Տէրն .	440
Ծուն և Էշ .	441
Ծուն և Ոչխար .	445
Ծուն և Ծառայ .	454
Ծուն և Էշ .	477
Ծուն և Աղուէս .	495

Հուն և Հովիւ .	505
Ողնի (+ է է է) և Գայլ .	182
Ողնի և Օձ .	395
Ոչսար և Եղջերու .	95
Ոչսար և Շուն .	127
Ոչսարք և Գայլք .	144
Ոչսար և Ագռաւ .	174
Ոչսարք և Գայլք .	349
Ոչսար և Կին .	352
Ոչսար և Հովիւ .	360
Ոչսար և Գայլ .	380
Ոչսարք և Հովիւ .	435
Ոչսար և Շուն .	445
Ոսկի և Առաքինութիւն .	512
Ոտիկան (պատիշ) և Խաղախորդ .	356
Որդիք և Հայր .	202
Որդի և Հայր իւր .	504
Որդի և Ծեր Հայր .	515
Որովայն և Անդամք .	151
Որսորդ և Շուն .	123
Որսորդք և Բէշկ մշկոյ .	292
Որսորդ և Հովիւ .	340
Որսորդք և Առիւծ .	345
Որսորդ և Առիւծ .	370
Ուշ (+ է լ է ն ա լ ը ս ս ս) և Գայլ .	126
Ուշ և Առիւծ .	167
Ուշ և Գայլ .	425
Ուստ հիւանդին .	274
Ուղևորք և Սօսի .	270
Ուղևորք երկու .	417
Ուղևոր և Հերմէս .	462
Ուզու (+ է չ է) և Դիոս .	222

<u>Աւրուր</u> (Հայութ) և Ազաւնի.	119
<u>Աւրուր</u> և Լուսինեակ.	205
<u>Աւրուր</u> .	344
<u>Աւրուր</u> և Թոռչունք.	387
<u>Աւրուր</u> և Մայրն.	398
<u>Չար</u> դրացի.	377
<u>Չղջիկան</u> (Էէճէ Գուլս) և Թոռչունք.	140
<u>Չղջիկան</u> Մորենի և Հողամաղ.	255
<u>Չղջիկան</u> և Բու.	413
<u>Պառաւ</u> և Ազախին.	305
<u>Պառաւ</u> և Բժիշկ.	460
<u>Պատանի</u> և Գող.	239
<u>Պատանի</u> և Ծիծառն.	325
<u>Պատանի</u> և Ասլողոն.	511
<u>Պարտիզպան</u> և Մուկն.	438
<u>Ջորի</u> (Գալլը) և Գայլ.	177
<u>Ջորի</u> .	323
<u>Ջրչուն</u> (Գունդառուն) և Շուն.	267
<u>Ռամիկ</u> և Գիտուն.	371
<u>Սագ</u> (Գու) և Տէրն.	250
<u>Սարդ</u> (Էօբի-Յձէ+) և Ծիծառն.	459
<u>Սարեակ</u> (Գարանլառ-գ) և Հաւոր.	162
<u>Սարեակ</u> և Տատրակ.	443
<u>Սիրամարդ</u> (Լառուլ Գուլս) և Կաջաղակ.	133

Սիրամարդ և Սոխակ .	159
Սիրամարդ և Կռունկներ .	232
Սիրամարդ և Կաչաղակ .	309
Սիրամարդ և Արծիւ .	476
Սոխակ (պիւլովիւ) և Սիրամարդ .	159
Սառեւը և Շուն .	96
Սօմ (լընաբ) և Ուղւորք .	270
 Վագր (Քելէնի) և Գայլ .	233
Վաճառական և Ծոռլ .	289
Վարազ (Եսպան աճ մուղու) և Եշ .	491
Վարդ և Ծաղկելք .	265
Վշապք (սժակեր) .	179
 Տարակ (Գուճրու) Սարեակ .	443
Տղայ Հացող և Մայրն .	214
 Յիշ (լայլադ) Արծիւ և Բազէ .	405
Յիռ (Եսպան Էլէյի) և Եշ .	429
Յուլ (պր-Պա) և Կոխազ .	229
Յուլ և Մուլն .	244
Յուլք և Առիւծ .	394
Յուլ և Առիւծ .	469
Յուլ և Խոյ .	493
 Փայտահատ և Վնտառ .	146
Փայտահատ և Գայլ .	160
Փայտահատ և Հերմէս .	212
Փարթամ և Ազգական .	444
Փոլահար	301

Օձ և Երկրագործ .	101
Օձ և Երկրագործ .	128
Օձ և Խսարտոց .	156
Օձ և Թուչնորս .	283
Օձ և Տուտն .	313
Օձ և Աղնի .	395
Օձ և Խեցգետին .	409
Օձ և Մարդ .	500

— հայեցական գիտությունների պահպանի համար —

Կ

Фотография
загадки изображающей
Любимую жену - Степану

11 марта

Фотографии Рустам

11.3.88
10063

11.3.88

